

Giới thiệu Vô Cực Kiếm Tiên

Bạn đang đọc truyện Vô Cực Kiếm Tiên của tác giả Đồi Phế Đích Yên trên trang đọc truyện online. Người khác tu luyện, ký muốn tu thân vừa muốn tu tâm, lâm dật bay ngầu đắc Thần bí quyết, cũng không cần tu tâm, tiếc rằng không hiểu tu luyện hần nhưng vẫn bạo Kim Đan, đến nỗi tu luyện làm lỗi! nhưng mà, cơ duyên xảo hợp hạ, lại mời hần tu thành nghịch thiên pháp quyết, từ nay về sau thiên đạo từ từ, mặc dù ngàn vạn lần nhân ngộ hướng hĩ! cừu nhân rất mạnh đại? chê cười, ta trong nháy mắt nhưng diệt! luyện đan luyện khí rất khó? nói vậy, đó không phải là ăn cơm uống nước sao! cảm động của ta nữ nhân, vậy cho người hình Thần câu diệt! bằng vào biến dị trời cao bí quyết cùng trời cao kiếm, lâm dật bay tự dám ngạo cười trời cao!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 1: Bảy Năm

Trăng sáng nhô lên cao, ánh trăng trắng bệch đem toàn bộ Phượng Dương Lâm gia đại trạch sáng dường như ban ngày. Là một đêm trăng tròn nhất trong tháng.

Trên luyện võ trường trong đại trạch, một gã đại hán đang đốc thúc hai người con trai luyện võ.

"Chăm chú một chút, có gian khổ, mới là người ở phía trên, ngày hôm nay có nỗ lực, tương lai chắc chắn sẽ có hồi báo!"

Trung niên nhân thanh âm ôn hòa có lực, mà hần nhìn về phía hai người con trai nhân thần tuy rằng nghiêm khắc, cũng không mất đi vẻ nhu tình nồng đậm. Hai đứa hài tử có không được mười tuổi không dám có chút hơi hợ, chăm chú mà nghe phụ thân giáo dục.

"Dật Phi, Dật Thiên, mau tới đây ăn cơm, trời tối rồi, ngày mai luyện nữa a!" Từ phía sau truyền đến giọng nữ ngọt ngào, đây là Lâm phu nhân gọi hai người con trai ăn cơm.

Lâm Trung Nghĩa cười khổ lắc đầu, biết phu nhân là đang nhắc nhở mình, đơn giản phát tay đem hai nhi tử cho dừng lại, hai đứa như được đại xá, chạy như bay quay về nhà dùng cơm!

Ngay lúc ba người vào nhà sau một thời gian không dài, Phượng Dương Thành tối cao phong, trên đỉnh núi Phượng Dương Sơn, hai người thần tiên nam tử tay áo tung bay, đột nhiên chăm chú nhìn chăm chăm một chỗ nhà cửa trong thành không dời ánh mắt, nơi này chính là Lâm gia đại trạch. Trong đó một người toàn thân bạch y thanh niên thu hồi ánh mắt, đối với trung niên nhân một bên nói: "Sur phụ, người xem bên kia bảo quang lượn lờ, như là một kiện Linh Khí chưa có nhận chủ, không bằng chúng ta đi qua xem thử, như quả thật là Linh Khí, lần này đã có thể kiếm được a."

"Ha ha, tiểu tử ngươi cũng có cặp mắt tinh tường a, nghĩ không ra, thế tục giới cư nhiên còn có bảo bối này, nếu thật là kiện Linh Khí, ta đây Diệu Không có thể thu được kiện bảo bối pháp bảo này vào tay, xem ra vận khí ta đã tới, ha ha ha" .

...

Mảng hàn quang lóe ra lưỡi dao sắc bén cắt vỡ cổ phụ thân, trường kiếm vô tình xuyên thủng ngực của mẫu thân, còn ca ca đứa trẻ bị trúng tên chí tử, từng bộ từng bộ thi thể đầy máu huyết giăng bán khắp nơi, tòa nhà lớn quen thuộc, nơi nơi cảnh tượng như một mảnh địa ngục.

Mấy canh giờ sau.

Trên bầu trời từng đạo thiên lôi âm âm đánh xuống, toàn bộ Lâm gia đại trạch nhất thời hóa thành một mảnh phế tích!

"Bình Chí, hôm nay việc này đừng nhắc lại, không nghĩ ta đường đường Diệu Không chân nhân, cư nhiên tại trước mặt phạm nhân bảo vật hư không tiêu thất, cũng không thể nói ra sẽ khiến các tiên nhân khác chê cười, hơn nữa ngươi ta đi ra cũng có mấy ngày rồi, đi, trở về núi thôi."

Tự thủy chí chung, trong lòng tiên nhân chỉ có đối với việc không chiếm được pháp bảo mà tiếc hận, nhưng lại không có nửa điểm vì giết người mà hối hận, tại trong mắt người tu chân, con người, cùng con kiến hôi không khác mấy.

...

"Cha, mẹ, đại ca!"

Trên nóc nhà một gian nhà ngói, đột nhiên, một thân ảnh cao cao nhảy lên, một gã thiếu niên nhẹ rơi xuống đất, nước mắt trên khuôn mặt tuổi trẻ cuộn cuộn mà chảy xuống, dính vào khắp vật áo trước ngực! Con mắt co rút nhanh lại, một cổ sát ý lạnh lùng từ thân thể tứ tán ra, băng lãnh thấu xương.

Lâm Dật Phi đã không nhớ rõ đây là lần thứ mấy, bảy năm qua, hần hầu như mỗi ngày đều thấy lại con ác mộng này, trong mộng, hần gặp được phụ

mẫu, gặp được ca ca, mắt mờ trùng trùng nhìn thấy bọn họ chết thảm tại trước mắt mình, nhìn thân nhân rời đi, nhưng mình không có cách nào ngăn lại! Hắn đã khóc hận ăn năn, hận mình không có bản lĩnh bảo hộ thân nhân, nhưng hắn cũng chắc chắn nhớ kỹ tên hai người này—— Bình Chí, Diệu Không!

"Bình Chí, Diệu Không, chung quy sẽ có một ngày ta sẽ tìm được các người, huyết hải thâm cừ, ta muốn cho các người nợ máu phải trả bằng máu!"

Bảy năm trước cái đêm giá lạnh kia, hắn đang luyện công thì bị một ít nội thương, sau khi com xong liền tiến nhập mật thất để tu luyện, mà trong tu luyện, lấy hộ thân phù bội đeo ở trên người, một thanh lục sắc tiểu kiếm thôn phệ tiên huyết hắn, sau đó hắn liền mất đi ý thức. Chờ đến khi hắn tỉnh lại thì, toàn bộ Lâm gia liền đã không còn tồn tại nữa.

Hung hăng mà nắm chặt quyền đầu, Lâm Dật Phi đem hồi ức dứt bỏ, thả người nhảy lên trên mặt đất, cấp tốc dung nhập ở giữa đoàn người chen chúc.

Trên nhai đạo, bình thường khó gặp được các công tử tiểu thư đi ra khỏi nhà, ngày hôm nay là tháng sáu sơ lục, tài tử giai nhân, hàng năm ngày này, võ luận là công tử tiểu thư nhà giàu, hay cô nương tiểu hòa nhi bình dân bách tính, đều muốn đi ra thử thời vận, xem có thể hay không tìm được một ... nửa khác của mình. Vân Anh và những cô nương chưa gả mỗi người cầm lấy khăn tay của mình, tiểu tử chưa lập gia đình mỗi người cầm trên tay chỉ phiến, nếu là gặp phải người vừa ý, sẽ đem khăn tay hoặc là chiết phiến đưa cho đối phương, nếu đối phương có ý, liền có thể tiếp thu tặng vật, nếu không đồng ý, cũng có thể thoải mái mà cự tuyệt.

Để tăng lợi thế, rất nhiều người sẽ ngâm vài bài thơ, làm trên đó vài câu từ, nói chung, là muốn làm cho mình nổi bật văn vẻ một chút đẹp để một chút, có tài văn chương thi phú, lại càng muốn cho mình nổi bật.

Lâm Dật Phi xen lẫn ở giữa trong đoàn người, cầm trong tay một cây quạt, đang kiên trì mà quan sát. Không nên hiểu lầm, hắn không có thể như vậy đến thân cận, muốn thân cận, cũng là muốn tìm tài tử giai nhân có tiền đầy túi mà thân cận.

Từ bảy năm trước sau khi gia biến chịu khổ, Lâm Dật Phi liền trở thành cô nhi không nhà để về, nản lòng thoái chí hắn thậm chí nghĩ tự sinh tự diệt. Đã không có phụ mẫu để thương yêu, đã không có gia đình ấm áp, thế giới này đã không có bất luận cái gì đồng tâm đáng giá để hắn lưu luyến, cuối cùng chống đỡ hắn sống sót, chỉ là hai người như vậy không biết có hay không tồn tại tên là —— Bình Chí! Diệu Không!

Nhưng mà, sống sót, cũng không phải dễ như Lâm Dật Phi nghĩ đơn giản như vậy, thường ngày, những người đã từng chịu qua Lâm gia ân huệ cư nhiên đối với hắn mắt lạnh quay lưng, nói Lâm gia đã làm cái gì thiên lý không dung, nên trời thiên phạt đánh xuống, đem Lâm gia san bằng thành bình địa, cứ như vậy, một đứa hài tử tám tuổi cư nhiên thành chuột chạy qua đường (quá nhai lão thử!), cũng chính là từ khi đó bắt đầu, Lâm Dật Phi một lòng bắt đầu trở nên lãnh khốc, cùng mọi người lời nói lạnh nhạt, càng kiên định hắn quyết tâm phải sống sót. Từ nay về sau, Lâm Dật Phi bằng vào chính đôi tay, kiên cường mà sống... .

Nhìn tài tử giai nhân lui tới gần nắp bày ra, Lâm Dật Phi cảm giác mình như vậy không hợp, vốn định sẽ mượn cơ hội này kiếm ít tiền tiêu xài, nhưng bỗng nhiên không có tâm tình.

Đúng lúc này, hai người quần áo hoa lệ thiếu niên công tử vừa vận đi qua, trong đó một người thấy Lâm Dật Phi rồi bù, quần áo rách nát, nhưng trong tay lại cầm một cây quạt gọn gàng, làm cho hơi có chút cảm giác chướng ra cái gì cả, vì vậy liền nổi lên sinh lòng trên cột, đối với một người bên cạnh nói: "Lý huynh có thấy cái thiếu niên kia không?" Nói xong, lấy tay chỉ chỉ Lâm Dật Phi. Tên còn lại trả lời: "Thấy rồi, chẳng biết Vương huynh có gì chỉ bảo?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 2: Bảy Năm.

"Không dám, chỉ là thấy trang phục kỳ quái này, đột nhiên linh cảm đại phát, muốn làm một bài thơ." Người họ Lý vội vã phụ họa: "Vương huynh tài cao, tiểu đệ chăm chú lắng nghe." Người họ Vương nghe được người khác khen tặng, tiêu sái mà triển khai chiết phiến, lộ ra mặt quạt đẹp đẽ, xuất khẩu thành thơ nói:

"Lục nguyệt sơ lục hội giai nhân,

Cầm ngọc phiến trang tại thân.

Lộ ngộ khát cái lai đáng đạo,

Khả tiểu kỳ sỏa kỳ thiên chân.

Hắc hắc, thế nào, thế nào hả?"

*(Lục nguyệt sơ lục hội giai nhân, cảm y ngọc phiến trang tại thân. Lộ ngộ khát cái lai đáng đạo, khả tiểu kỳ sỏa kỳ thiên chân: Tháng sáu sơ lục gặp giai nhân, cảm y ngọc phiến mang trong người. Trên đường đi gặp tên khát cái cần đường, vừa buồn cười vừa ngốc nghếch lại vừa ngây ngô ND)

"Tuyệt, thực sự là tuyệt a, Vương huynh thực sự là hảo văn tài a, hôm nay nhất định có thể thu được tâm hồn giai nhân. Ngu đệ ta cũng có linh cảm, đệ đây cũng cố bêu xấu. Khái khái, ân,

Khát cái chấp phiến lập đạo bàng,

Mang nhiên tứ cố tâm bàng hoàng.

Sắc nhãn trực khán giai nhân thối,

Sắc tâm chính tường giai nhân chủy.

Ha ha ha, bêu xấu, bêu xấu." Hai người bịa chuyện loạn khẩu, nhất thời đưa tới một đồng lớn người hiểu chuyện tham gia, vì vậy, người một lời ta nhất ngữ, đều đem Lâm Dật Phi khai khỏi tâm lai.

*(Khát cái chấp phiến lập đạo bàng, mang nhiên tứ cố tâm bàng hoàng. Sắc nhãn trực khán giai nhân thối, sắc tâm chính tường giai nhân chủy.: Tên khát cái cầm quạt đứng một bên, mờ mịt chung quanh tâm bàng hoàng. Mắt nhìn thẳng chân giai nhân, trong lòng đang muốn miếng (hun) giai nhân. ND)

Lâm Dật Phi đứng ở đằng kia, nhìn mọi người "Tài tử giai nhân" vây quanh một vòng, khỏe môi nhếch lên bằng lãnh tiểu ý, trong lòng lại không vui không buồn, tại trong mắt hắn, những người này nhảy nhót như mưa rồi không đáng hắn tặng dù nữa phần tiền, không xứng để hắn tức giận.

Không cần phải nói hiện tại loại tiểu trợn trượng bị người pha trò này, như là một đám người cầm dao nhỏ vây bắt hắn, Lâm Dật Phi cũng đồng dạng có thể thần nhiên đối mặt. Đây là một loại tâm cảnh, một loại tâm cảnh được trời ưu ái, mà đòi lấy phần tâm cảnh này đại giới, mỗi người cũng đều khó đạt được. Bảy năm cô độc phiêu bạt, Lâm Dật Phi cái dạng chuyện tình gì mà không có kinh lịch quá, cái dạng người gì mà không có gặp qua? Nếu như một người mỗi ngày đều tại trong trào phúng vượt qua, như vậy cái gọi là trào phúng cũng cùng chuyện phiếm phổ thông không khác nhau mấy.

Bảy năm trước, khi Lâm gia trong một đêm biến thành phế tích sau đó sự tình bộc lộ, Phượng Dương Thành mọi người liền hầu như đều cho rằng Lâm gia làm cái chuyện xấu gì tội ác tày trời, cho nên, Lâm gia chỉ còn lại độc nhất Lâm Dật Phi liền thành một con chuột chạy qua đường, từ nay về sau, Phượng Dương Thành không còn có chỗ hắn cư trú.

Thật thương cảm cho Lâm gia nhị thiếu gia nho nhỏ ăn không đủ no, mặc không đủ ấm, còn phải nơi chốn bị người khu trục, nếu không có một tên khát cái ngày trước chịu qua Lâm gia ân huệ chiếu cố hắn, hắn hiện tại sợ là cũng đã sớm chết đói. Nhưng mà, trên trời tựa hồ thật có ý định không muốn cho Lâm Dật Phi qua được, chỉ không được nửa năm thời gian, cái tên khát cái kia liền bệnh chết, mà hắn cũng lại một lần nữa biến thành người cô độc. Bất quá, trong nửa năm thời gian này, Lâm Dật Phi lại học được rất nhiều, tới thiếu, hắn đã biết thế nào mới có thể sống sót.

Nhìn mấy vị tài tử giai nhân lải nhải, Lâm Dật Phi thực sự không kiên nhẫn cùng bọn họ kiếm chuyện.

"Vì sao muốn chọc ta, vì sao chứ?" Dưới đáy lòng thờ dài một tiếng, Lâm Dật Phi không còn có hứng thú giả ngốc nữa, vận công hai chân, lách mình một cái đã tới bên người mấy người ăn chơi trác táng này, hai tay trắng nõn như ngọc tùy ý mà lộ ra, chớp mắt công phu liền lại quay về chỗ cũ, mà trong tay của hắn lại có thêm mấy cái túi tiền. Nhân nhạ mà nhìn thoáng qua mọi người còn ngốc nghếch nơi đó cười nghiêng ngả, Lâm Dật Phi lách mình một cái, liền biến mất không thấy.

Mọi người vây xem còn đang mặc sức mà cười to, nhưng đột nhiên, vai chính biến mất, trong lúc nhất thời, tất cả mọi người há to miệng tìm mọi nơi, chẳng biết như thế nào cho phải.

"Quý a!"

Một lúc lâu, không biết là ai trước tiên hô một tiếng, sau đó, đoàn người giống như là ong vỡ tổ, bắt đầu tứ tán bốn đào chạy bạt mạng. Lâm Dật Phi biểu hiện quá mức quý dị, Tật Phong Chương đã được hắn luyện đến cực hạn rồi, tốc độ cực nhanh này, căn bản là không phải những ... con người này có khả năng thấy được, thật là cùng trong truyền thuyết quỷ thần có chút giống nhau. Vì thế, mọi người mới có thể như thấy quỷ, liều mạng mà chạy trốn.

Bảy năm thời gian, Lâm Dật Phi thay đổi rất nhiều, mà biến hóa lớn nhất, không thể nghi ngờ là tu vi của hắn.

Kinh qua bảy năm chăm học khổ luyện, Tật Phong Chương gia truyền đã được hắn luyện đến đệ thập nhất trọng, trong lịch sử Lâm gia, tuyệt đối xưa nay chưa từng có, coi như là người sáng lập Tật Phong Chương, cũng chỉ là có trên lý luận mà sáng tạo ra hai tầng công pháp sau này, mà chính hắn cũng chỉ là luyện được đến đệ thập tầng, còn Lâm Dật Phi đã có thể luyện đến đệ thập nhất tầng, cũng là do công lao ngày trước hắn đeo thanh tiểu kiếm.

Từ lần kia đem tiểu kiếm thu nhập trong cơ thể, Lâm Dật Phi liền luôn luôn ở không được lợi, người khác tân tân khổ khổ mới có thể tích góp từng tí một nội lực, còn hắn ở đây, như là ăn ngủ như nhau cũng dễ dàng thu được nội lực. Mà ngay cả Lâm Dật Phi cũng không biết rõ, vì sao tiền nhân không thể luyện thành Tật Phong Chương, mà ở trong tay hắn lại trở nên như vậy giản đơn.

Vốn, Tật Phong Chương mỗi một trọng tấn cấp đều là thập phần khó khăn, nhưng Lâm Dật Phi cũng không giống vậy, tại thời gian tấn cấp trọng cảnh giới tiếp theo, Lâm Dật Phi cư nhiên chẳng bao giờ gặp phải qua bình cảnh tấn cấp, chỉ cần nội lực tích lũy vậy là đủ rồi, hắn liền có thể tự nhiên mà tấn cấp trọng tiếp theo.

Lâm Dật Phi không rõ đây là vì sao, nhưng không hề nghi ngờ chính là, có thể thuận lợi tấn cấp là chuyện tốt, về phần nguyên nhân, hắn cũng lười suy

nghĩ.

Chỗ góc đường, một trận gió nhẹ đột nhiên phát qua một lược, sau đó, một thân ảnh đột nhiên hiển hiện, chính là Lâm Dật Phi vừa rồi còn đang bị người chèn cười.

Lấy được tiền rồi, Lâm Dật Phi như một trận gió mát giống nhau, không nhìn lại đoàn người, vài bước đã đi ra đến nơi này, tiện tay đem túi tiền ném trên mặt đất, mấy người tiểu khất cái như lang tự hồ mà phóng qua, một trận tranh nhau, sau đó hài lòng rời đi. Chuyện như vậy đã không phải lần đầu tiên, đến tốt cùng là lần thứ mấy, có khả năng không ai nhớ kỹ. Ngay cả Lâm Dật Phi, sợ cũng nhớ không rõ.

Nhìn mấy người tiểu khất cái cầm tiền rời đi, Lâm Dật Phi trong mắt tự nhiên có một tia nhớ lại. Nghĩ ngày trước, hắn cũng là một thành viên ở giữa những ... tiểu khất cái này, cho nên, đối với tên khất cái, Lâm Dật Phi cảm thấy rất thân thiết. Tuy rằng hắn hiện tại đã không cần làm tên khất cái nữa, nhưng hắn bình thường đem tiền tới cho các tên khất cái huynh đệ của hắn.

Ngẩng đầu nhìn về nơi xa, Lâm Dật Phi trên mặt đột nhiên trở nên thương cảm "Phượng Dương Thành, ta đã có bảy năm không trở lại qua, không biết hiện tại biến thành bộ dáng gì nữa!"

Xa xa một mảnh thành quách, chính là cố hương Lâm Dật Phi, Phượng Dương Thành. Xa cách bảy năm, Lâm Dật Phi tự nhiên muốn trở về Phượng Dương Thành.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 3: Hồi Hương.

Đêm, lạnh như nước. Toàn bộ Phượng Dương Thành bao phủ trong một mảnh ánh trắng trắng bệch, đại đa số mọi người đều đã tiến nhập trong mộng đẹp, bình dân bách tính mộng tưởng được đầy đủ lương thực, thương nhân trong mộng tính toán làm sao lừa gạt có thật nhiều tiền, quan to quý nhân ôm tiểu thiếp mộng được thăng quan phát tài, chỉ có thể từ một mình trong phòng, bởi vì nghĩ đến trượng phu sa trường đắm máu mà thật lâu không thể đi vào giấc ngủ, lại không biết trượng phu thấy cốt đã lạnh, mình đã thành quả phụ...

Lâm Dật Phi nằm ở trên nóc nhà một chỗ lầu các, nhìn bầu trời trắng tròn một vòng, vô luận như thế nào cũng tĩnh tâm không được.

Bên ngoài phiêu bạt tròn bảy năm, hắn rốt cục cũng đã trở về, nhưng mà, khi hắn lần thứ hai bước trên phiên cổ thổ này, ngoại trừ đau lòng, dĩ nhiên không còn có cái cảm giác khác.

Ban ngày, hắn đã quay về chỗ nhà ngày trước, nhưng mà, lúc này, nhà của hắn sớm bị thổ hào địa phương chiếm mất, kiến tạo nổi lên một tòa nhà cửa xa hoa, mặc dù cùng ngày trước Lâm gia đại trạch so sánh, cũng tuyệt đối là chỉ có hơn chứ không kém.

Đối với chuyện này, Lâm Dật Phi biểu hiện rất bình thản.

Hôm nay hắn đã không phải tiểu hài tử trước kia cái gì cũng đều không hiểu, hoặc là hoàn cảnh bên ngoài khó phân phức tạp ban tặng, hoặc là đáy lòng ẩn dấu cừ hận mà vậy, hiện tại Lâm Dật Phi đối với tất cả thấy đều tương đối đạm bạc, mà hắn duy nhất có quan tâm, đó là diệt gia chi cừ.

Trong nháy mắt, hắn đã một mình sống qua bảy năm, bảy năm qua, hắn mỗi ngày chăm học khổ luyện, thường thường đối mặt sinh tử khảo nghiệm, võ nghệ đã đăng phong tạo cực, nhưng mà, khiến hắn không giải thích được chính là, dù là lấy võ nghệ của hắn hiện tại, muốn đem một khu nhà cấp cao biến thành một mảnh phế tích cũng là chuyện không có khả năng, điều này làm cho con đường báo thù của hắn một mảnh xa vời, hắn thực sự nghĩ không ra đến tốt cùng là cái dạng người gì có bản lĩnh như vậy.

Nghĩ đến báo thù, Lâm Dật Phi lại không khỏi nhớ tới phụ mẫu huynh trưởng, nhớ tới khi còn nhỏ thì vô ưu vô lự sinh hoạt tự tại. Hận, Lâm Dật Phi trong lòng tràn ngập cừ hận, vô luận đi tới nơi nào, hắn đều phải tìm được cừ nhân, vì phụ mẫu báo thù. Lâm Dật Phi tâm thật lâu không thể bình tĩnh, hơn nữa càng ngày càng kích động, hắn hiện tại cần phát tiết. Bóng người chột lóe, Lâm Dật Phi đã thoát ra mây tượng xa, mấy cái lên xuống đã không thấy tăm hơi hình bóng.

Phượng Dương Thành trong rừng cây ngoại ô, Lâm Dật Phi thoả thích mà phát tiết ra, mỗi một chương chém ra, là có một thân cây ngã xuống, nơi đi qua, một đồng hồ hỗn độn. Không đầy một khắc sau, khắp rừng cây không ngờ tiêu thất không còn thấy.

Cũng không biết huy động bao nhiêu chương, rốt cục, Lâm Dật Phi cảm thấy chỗ đan điền một trận khô nóng, như là có một đoàn hỏa diễm tại đó thiêu đốt, Lâm Dật Phi biết, mình lại muốn đột phá, tiền nhân không thể đạt được cảnh giới trong lý luận, rốt cục tại trên người hắn đạt được, Tật Phong Chương đệ thập nhị trọng, hắn rốt cục luyện đến đệ thập nhị trọng, nếu như phụ thân còn sống, biết mình luyện thành Tật Phong Chương cảnh giới cao nhất, chẳng biết sẽ vui vẻ thành bộ dáng gì nữa, nghĩ đến đây, Lâm Dật Phi lòng vừa đau đớn một trận. Báo thù, nhất định phải báo thù.

Đứng ở đỉnh núi Phượng Dương Sơn, Lâm Dật Phi quan sát toàn bộ Phượng Dương Thành, ở chỗ này, hắn đã từng sinh sống tám năm, ở đây đã từng là nhà của hắn, nhưng hiện tại cũng không có thể cho hắn chân chính cảm giác có nhà, bởi vì nhà hắn đã mất.

Lần này trở về, Lâm Dật Phi đều chỉ là vì cảm thụ một chút khí tức cổ thổ, bất quá hiển nhiên, bảy năm thời gian, ở đây là biến hóa quá lớn, đã hoàn toàn không có hương vị khí tức cổ thổ. Là nên rời đi thôi.

Lâm Dật Phi quyết định, hắn muốn khiêu chiến toàn bộ cao thủ thiên hạ, tìm được người có thể giở tay nhắc chân liền có khả năng hủy thiên diệt địa, người kia, có khả năng chính là cừu nhân của hắn. Mặc dù không địch lại mà thân tử, hắn cũng tuyệt đối không có bất luận cái câu gì oán hận. Bảy năm thời gian, Lâm Dật Phi đã đối với toàn bộ người vô lâm có đại thể lý giải, mà trong chốn vô lâm tu vi tối cao, không qua Đào Thần, Kiếm Thần cùng Thương Thần... ..

Tây bắc Đại Mạc, trong nhà Đại Mạc Cuồng Dao Lô Nhất Phong, Lô Nhất Phong đang ở trên võ trường diễn luyện Cuồng Dao Quyết. Đại Mạc Cuồng Dao, Lĩnh Nam Kiếm Thần, Hà Đông Thương Thần, ba người này hiện nay vô lâm có thể nói là ngôi sao sáng chính là nhân vật, bài danh chẳng phân biệt được trên dưới, đều là hạng người còn trẻ liền thành danh.

Theo truyền thuyết, Đại Mạc Cuồng Dao có thể đao đoạn lưu thủy, xuất đao vô ảnh vô hình, làm cho khó lòng phòng bị, rất nhiều người khiêu chiến đều là còn không phát hiện đao, đã rơi vào thảm bại, cũng may Cuồng Dao mặc dù cuồng, nhưng luôn luôn điểm đến là ngưng, cũng không muốn lấy tính mệnh người ta, mà sau đối người khiêu chiến còn chỉ điểm một ... hai ..., vì thế giang hồ danh vọng quá nhiều, rất nhiều cao thủ đều được hắn chỉ điểm qua, vì thế, trên giang hồ người ta tôn xưng hắn là Đào Thần, đã biểu hiện đối hắn cực kỳ kính trọng. Lâm Dật Phi trạm thứ nhất đó là Đào Thần.

Trên diễn võ trường, Cuồng Dao thu đao mà đứng, hướng về tràng ngoại nói: "Bằng hữu, người tới là khách, xin hiện thân gặp mặt."

Lâm Dật Phi từ chỗ tối đi ra, phiêu nhiên đi tới phụ cận, nhìn Cuồng Dao trước mắt từ trên xuống dưới. Kỳ thực, lần đầu tiên thấy Cuồng Dao, Lâm Dật Phi đã khẳng định, Cuồng Dao tuyệt đối không phải cừu nhân của hắn, đây là một loại cảm giác, không có gì căn cứ, vốn Lâm Dật Phi muốn trực tiếp rời đi, nhưng Cuồng Dao dù sao thành danh đã lâu, không đợi Lâm Dật Phi lý khai, liền phát hiện ra hắn. Đến, thì cũng đến rồi, người cũng đã tới, vậy cũng tiện bồi luận bàn cũng không tệ.

"Hậu học văn bối Lâm Dật Phi, thỉnh tiên bối chỉ giáo." Lâm Dật Phi cũng không nói nhiều, chỉ một câu, giản đơn sáng tỏ.

Cuồng Dao đã quan sát người trước mắt, cao thủ, tuyệt đối là cao thủ, nếu không phải Lâm Dật Phi quay đầu lý khai thả lỏng cảnh giác, hắn thật đúng là không phát hiện cư nhiên có người ở cách gần hắn như vậy nhìn hắn luyện công, coi như là hai vị khác cùng hắn kỳ danh cũng không có thể làm được, nhưng thiếu niên trước mắt cư nhiên làm được.

Hiện tại Lâm Dật Phi tuy rằng chỉ có mười lăm tuổi, nhưng từ nhỏ tập võ hắn phát triển đầy đủ, hơn nữa sớm thành thực, nghiêm nhiên nhất phó hình dạng mười bảy mười tám tuổi, ngay cả như vậy, cũng đủ khiến Cuồng Dao giật mình, không được hai mươi tuổi, cư nhiên đem công phu luyện đến như vậy, thật sự là khó có được.

Cuồng Dao thu hồi lòng khinh thị, đem đối đãi như cao thủ đồng cấp khác rút ra bảo đao thành danh—— Kim Tỉ Long Lân Thiểm Điện Phách, sau đó ôm quyền nói: "Bằng hữu, thỉnh lấy ra binh khí."

"Không cần, hai tay ta là binh khí." Lâm Dật Phi ôn hòa mà đáp.

Kỳ thực cũng không phải là Lâm Dật Phi so với Cuồng Dao cuồng hơn, chỉ là hắn thật đúng là không có binh khí, Tật Phong Chương luyện đến mức tận cùng, phổ thông binh khí rất khó đối với hắn tạo thành thương tổn, cho nên lấy chương đầu với đao, cũng không phải là lời nói tự đại.

Cuồng Dao nghe xong Lâm Dật Phi nói vậy: "Đã như vậy, xin mời." Nói xong, liền nương thân mà lên.

Cuồng Dao cũng không phải là hư danh, giản đơn nhất chiêu Lực Phách Hoa Sơn, được Cuồng Dao sử xuất, uy lực kinh người cũng không gì sánh được. Lâm Dật Phi phát lên tính hiếu thắng, không tránh không né, bỗng nhiên giơ lên hai tay, đúng là muốn lấy song chương đón đỡ Cuồng Dao một chiêu này.

Nhìn thấy Lâm Dật Phi cư nhiên muốn không thủ nhập bạch nhận, Cuồng Dao thật là càng hoảng sợ. Đối với hắn một đao này, Cuồng Dao có thể nói là có lòng tin mười phần, đừng nói là lấy tay, là binh khí cũng tuyệt đối chống không được bảo đao của hắn. Lâm Dật Phi như vậy tuổi còn trẻ, nếu là thực sự bị hắn một đao đánh chết, đã có thể nói là quá mức đáng tiếc.

Nhưng mà, lúc này còn muốn biến chiêu đã không còn kịp, Cuồng Dao chỉ có thể tận lực thu hồi nội lực, khiến thể đao tiêu sái lệch đi một ít, tách ra khỏi đầu Lâm Dật Phi. Không ngờ, ngay khi đao của Cuồng Dao gần lệch khỏi thân thể Lâm Dật Phi, từ một bên hắn chảy xuống, khiến hắn không dám tin một màn xuất hiện.

Không biết lúc nào, Lâm Dật Phi tay phải cư nhiên bắt được sống đao, mà một đao Cuồng Dao vận đủ bảy thành nội lực, cư nhiên bị Lâm Dật Phi bắt được. Cuồng Dao có thể cảm thụ được từ sống đao truyền đến đại lực, chỉ là sơ lược nhận biết, hắn liền minh bạch, Lâm Dật Phi nội lực, tựa hồ còn trên cả hắn.

"Hảo công phu, hảo nội lực, vậy tiếp lão phu một đao nữa." Cuồng Dao cũng là nổi lên tính hiếu thắng, hơn nữa hắn biết, đối thủ này tuyệt đối khiến hắn phải dùng toàn lực. Nội lực vừa nuốt vừa phun, Kim Tỉ Long Lân Thiểm Điện Phách một trận rung động, có thể khiến cho Lâm Dật Phi phải buông ra tay nắm sống đao. Hầu như là suýt xảy ra tai nạn, nhất chiêu Hoành Tảo Thiên Quân đã từ bên cạnh thân Lâm Dật Phi giết qua.

Lâm Dật Phi tuy rằng từ nhỏ luyện công, nhưng ngoại trừ khi còn bé cùng phụ thân luận bàn ra, còn chẳng bao giờ cùng cao thủ như vậy so chiêu qua, trong lòng cũng rất hưng phấn. Thấy ánh đao kéo tới, hơn nửa tựa hồ so với nhất chiêu ngoan độc hơn nhiều lắm, hắn cũng không dám tái đón đỡ, mà là tuyền chọn mau tránh ra. Lấy thân pháp của hắn, muốn né một chiêu này một chút cũng không khó.

Hai người qua hơn mười chiêu, hầu như đều là Cuồng Đao tiến công, Lâm Dật Phi phòng thủ, dù sao Lâm Dật Phi giao thủ kinh nghiệm không đủ, vừa mới thông qua lần này tích lũy kinh nghiệm.

"Ha ha ha, thống khoái, nghĩ không ra tiểu huynh đệ còn nhỏ tuổi, công lực cư nhiên như vậy thâm hậu, cùng người so sánh, lão phu thực sự là tự than thở a. Chỉ bất quá thấy tiểu huynh đệ người chỉ phòng không công, không biết là nguyên nhân gì?"

Đánh nửa ngày đều là hắn công kích, tuy rằng hắn là sáng khoái, nhưng Lâm Dật Phi không tiến công, hắn lại cảm thụ không được uy hiếp, như thế mà đánh, đối với hắn thật là chỗ tốt cũng không lớn.

"Tiền bối không nên hiểu lầm, cũng không phải là văn bối không muốn công, chỉ là văn bối chẳng bao giờ cùng cao nhân giao thủ qua, nên không biết từ chỗ nào công kích." Nói đến đây, Lâm Dật Phi ngược lại là có chút xấu hổ. Mà hắn nói cũng là sự thực, bảy năm bên ngoài phiêu bạt, tuy rằng chung quy có trải qua sinh tử khảo nghiệm, cùng người động thủ cũng là như cơm bữa, nhưng Lâm Dật Phi còn chưa từng có cùng cao thủ lợi hại như vậy so chiêu qua, Đao Thần phòng thủ cẩn thận, đầu cấp cho hắn loại chiêu thức cấp thấp này có khả năng ứng phó được chứ? Nếu hắn không có nội lực cao thâm, còn muốn trên xa Cuồng Đao, hắn sợ là đã sớm thất bại.

"Ha ha, thì ra là thế, tiểu huynh đệ công lực thiên hạ ít có, chẳng biết sư phụ là người phương nào?" Cuồng Đao gặp người vô số, biết Lâm Dật Phi cũng không có nói dối, bất quá nguyên nhân chính là như vậy, hắn mới càng thêm hiếu kỳ.

"Văn bối không có sư phụ, một thân công phu cũng là gia truyền." Muốn nói sư phụ, Lâm Dật Phi sư phụ cũng chỉ có thể là phụ thân Lâm Trung Nghĩa, nói là gia truyền cũng không có gì đáng trách.

"Nga." Cuồng Đao nhàn nhạt gật đầu. Tuy rằng muốn biết là cái dạng người gì có thể dạy dỗ được đệ tử như vậy, nhưng thấy biểu tình Lâm Dật Phi, hắn cũng biết người ta không muốn đề cập tới, Cuồng Đao vốn là người phóng đảng không kềm chế được, người khác không muốn nói, hắn cũng sẽ không muốn hỏi nhiều.

"Tiểu huynh đệ, lão phu từ trước đến nay thích cùng người luận bàn, không bằng tiểu huynh đệ ở lại hàn xá mấy ngày, thế nào?" Cuồng Đao trong lúc nhất thời lại động tới ái tài chi tâm, cũng muốn chỉ điểm cho Lâm Dật Phi một phen.

Lâm Dật Phi há có thể chẳng biết ý Cuồng Đao, Cuồng Đao từ trước đến nay đều là trước tiên tỷ thí, sau đó chỉ điểm, mình tuy rằng nội lực thâm hậu, nhưng không có kinh nghiệm cùng cao nhân giao thủ, phải nắm chặt cơ hội lần này, bù đắp chính thiếu khuyết của mình.

"Như vậy, liền quấy rối tiền bối." Đang tận dụng thời cơ rất khó có được, đã có tốt cơ hội học tập như vậy, Lâm Dật Phi đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Kế tiếp mấy ngày, Lâm Dật Phi mỗi ngày cùng Cuồng Đao luận bàn, võ nghệ đột nhiên tăng mạnh, không thể so sánh nổi, đã cùng Cuồng Đao giao thủ, đã có công có thủ, không còn nữa như ngày trước chỉ thủ chứ không tấn công rất chặt vật.

Bảy ngày sau...

"Đa tạ mấy ngày nay tiền bối chỉ giáo, văn bối vô cùng cảm kích, chỉ là văn bối còn có chuyện quan trọng trong người, sẽ không ở đây quấy rối tiền bối nữa." Sốt ruột báo thù, Lâm Dật Phi thực sự không muốn làm lỡ thời gian, liền cùng Cuồng Đao chào từ biệt. Bảy ngày gần đây, bằng vào gặp may mắn cùng với thiên tư thâm hậu nội công công trường, Lâm Dật Phi đã đem chiêu thức Cuồng Đao học bảy tám phần, rất nhiều chiêu thức tinh diệu đều được hắn nhớ thuần thục trong tâm, cùng với này trước tới nơi đây so sánh, đề cao không có thể như vậy một hai cái tăng thứ.

"Ai, " nghe xong Lâm Dật Phi chào từ biệt nói như vậy, Cuồng Đao một tiếng thở dài, "Lão phu thấy ngươi tâm sự trọng trọng, nhất định là có việc trong người, cũng sẽ không giữ ngươi lại, chỉ là tiểu huynh đệ võ công cao cường, ghi nhớ kỹ vì võ lâm mà tạo phúc, trăm triệu lần không thể làm hại bách tính, bằng không, mặc dù lão phu võ nghệ không bằng ngươi, cũng nhất định sẽ phải chém giết ngươi."

Không trách Cuồng Đao lo lắng, Lâm Dật Phi bình thường tuy rằng biểu hiện có quy củ, nhưng nhân thân lạnh lùng cừu hận đích xác khiến kẻ khác lo lắng, nếu như không chế không tốt, đem những ... cừu hận này mà tung vào trong chốn võ lâm, tuyệt đối là một hồi tai nạn.

"Tiền bối yên tâm, văn bối tự có chừng mực. Lúc này cáo từ, sau này còn gặp lại." Nói xong, Lâm Dật Phi đã sử xuất Tật Phong Chương thân pháp, tiêu thất không gặp. Về phần Cuồng Đao lo lắng, hắn căn bản là không muốn làm cái gì hứa hẹn, bởi vì hắn biết, mình không phải ác nhân, lại càng sẽ không làm ra chuyện tình người thần công phần.

Nhìn Lâm Dật Phi tiêu thất, Cuồng Đao âm thầm thở dài, "Ai, chỉ hy vọng ta không có làm sai."

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 4: Giết Kiếm Thần.

Từ Đạo Thần Đại Mạc Cuồng Đạo nơi này đi ra, Lâm Dật Phi một đường hướng nam, mục tiêu kế tiếp, Lĩnh Nam Kiếm Thần. Lĩnh Nam Kiếm Thần cùng Đại Mạc Cuồng Đạo công lực tương xứng, nhưng hướng đi của hai người là cực đoan, Đạo Thần đạo hạ chỉ giết những người đáng chết, mà Kiếm Thần thì bất đồng, người dám khiêu chiến quyền uy Kiếm Thần, hầu như không có thể sống sót, nếu không chiến thắng, không thắng thì là chết. Đối với Kiếm Thần này, Lâm Dật Phi một điểm hảo cảm cũng không có, nếu điều kiện cho phép, Lâm Dật Phi chắc chắn đem hắn giết chết dưới chưởng.

Một đường đi về phía nam, Lâm Dật Phi đi tới bắc ngạn Hoài Thủy, nhìn sông Hoài nước cuộn trào mãnh liệt, Lâm Dật Phi trong lòng lại bình tĩnh như chi thủy. Từ lúc gặp nạn, Lâm Dật Phi tâm đã cố tĩnh không dao động, đã không có ngoại vật gì có thể làm cho hắn tâm sinh gợn sóng. Lâm Dật Phi đang nhìn đến xuất thần, bỗng nhiên nghe bên cạnh trong rừng cây có tiếng đánh nhau, thỉnh thoảng còn có tiếng kêu thảm thiết hỗn loạn trong đó.

Lâm Dật Phi tự nhận cũng không phải người gì đó thiện lương, nhưng thấy chết mà không cứu chuyện hắn làm không được. Nghe thanh âm càng ngày càng nhỏ, như là tới hồi cuối rồi, Lâm Dật Phi không dám đình lại, vội vàng phi thân đi tới.

Trong rừng cây, lung tung nằm hơn mười cỗ thi thể, còn có thể đứng, đã không đầy mười người. Nhìn trang phục những người này, hẳn là không phải người thường, lại không biết vì sao xuất thủ đánh nhau, lại còn chết vài người.

"Ha ha ha ha, Thái Tử điện hạ, ngài không cần phải đi về thật là tốt, ở đây non xanh nước biếc, còn có nhiều như vậy hạ nhân cùng người, có thể táng ở đất này, cũng là không tệ. Ha ha ha ha!" Lâm Dật Phi còn chưa tới phụ cận, một cái thanh âm không nam không nữ từ xa xa mà truyền đến, làm cho nghe xong thật là khó chịu.

"Hanh, Tào Hóa Thuần, người con chó thiên này, uổng cho ta cùng phụ hoàng như vậy đối đãi tốt với người, người lại cùng nhị đệ ta cấu kết, thừa cơ ta ra ngoài, mưu hại phụ hoàng, còn nửa đường phái người chặn giết ta, lẽ nào người thực sự cho rằng không có ta cùng phụ hoàng, giang sơn Đại Tề có thể giữ được sao?" Lâm Dật Phi trốn ở đằng sau cây, liếc mắt ngắm người trước mắt, thấy người này dáng vẻ đường đường, tuy rằng đầy người huyết nhuộm, nhưng không lẫn át được khí thế thượng vị giả, nghe vừa rồi người nọ nói, người này nhất định là Đại Tề Thái Tử không thể nghi ngờ, xem ra hẳn là triều đình tranh quyền đoạt thế.

"Hm hm, Thái Tử điện hạ cũng không tránh khỏi quá tự đại một chút, đừng tưởng rằng chỉ có người một người là hoàng thượng, nhị hoàng tử vẫn võ song toàn, lại biết người khéo dùng, Đại Tề do nhị hoàng tử tiếp chưởng, nhất định là phúc của bách tính Đại Tề, tại sao lại nói đến Đại Tề giang thượng khó giữ được chứ?"

"Hanh, Nhị đệ bảo thủ, háo sắc vô độ, há có thể làm được hoàng thượng, thật không biết hắn cho người được cái gì chỗ tốt, tự nhiên cho người như thế bán mạng thay hắn. Nếu hôm nay người để ta rời đi, chờ ta đăng cơ kế vị, chức thái giám tổng quản chắc chắn là của người." Có lẽ là biết ngày hôm nay không thể không chết, Đại Tề Thái Tử điện hạ cũng phải trước một con chó thiên mà cúi đầu, hướng hồ, đại trượng phu có được dân được, tình hình hiện tại, bảo mệnh mới là thứ nhất.

"Ha ha ha ha, Thái Tử điện hạ tính toán khá tốt, lời này nếu như sớm nói, còn có thể cân nhắc, bắt quá hiện tại, Thái Tử điện hạ không cần nói hơn nữa, hôm nay, không lấy tính mệnh của người không được. Động thủ." Vừa dứt lời, còn lại mấy người đã hướng Thái Tử đánh tới.

Nghe đến đây, Lâm Dật Phi đã minh bạch từ đầu đến cuối, cũng không có cần phải giấu diếm. Phảng phất một trận gió nhẹ phát quá, trong sân mấy người đã định tại chỗ, không thể nhúc nhích.

Đột nhiên có biến cố, khiến trong sân tất cả mọi người không có thể phản ứng kịp, kinh ngạc nhất, là Tào Hóa Thuần, nhìn thấy việc sắp thành, nhưng nửa đường nhảy ra Trình Giao Kim, nếu là để Thái Tử đào tẩu, như vậy, cho dù được thiên hạ, cũng vĩnh viễn đừng nghĩ ngơi yên.

"Người nào? Dám quản việc của ta? Không muốn sống phải không?"

"Hanh." Cùng người như thế, Lâm Dật Phi nói cũng lười nói, một ngón tay điểm ra, Tào Hóa Thuần cũng biến thành một thành viên điêu khắc. Mà lúc này, Lâm Dật Phi thân hình mới chậm rãi hiện ra.

"Đa tạ ân công tương trợ, Lý Chính Nguyên vô cùng cảm kích." Nhìn đến tràng thượng tất cả mọi người nhúc nhích không được, Thái Tử Lý Chính Nguyên mới phản ứng, mình tự nhiên tuyệt chỗ phùng sinh, đại nạn không chết, thực sự là trời cũng giúp ta.

"Không cần, gặp chuyện bất bình mà thôi." Đối với người hoàng thất, Lâm Dật Phi cũng không nghĩ tới tiếp xúc nhiều, cho nên chỉ là ôn hòa đáp một câu, liền không có nói nữa.

"Hanh, Lý Chính Nguyên, người không nên vui vẻ quá sớm, nhị hoàng tử đã đăng cơ, hiện có quốc sư phù hộ, cho dù người có thể hồi cung, cũng nhất định là một cái tử lộ." Tào Hóa Thuần đã nhìn ra hôm nay việc không thể thành, đã hẳn phải chết, được làm vua thua làm giặc, từ xưa giờ đã như vậy, đơn giản không hề cầu xin tha thứ, đúng là điều quá ... đang chờ chết.

Lâm Dật Phi thấy việc đã giải quyết, hơn nữa hắn còn có việc muốn làm, liền không muốn dừng lại, vì vậy cuối cùng nhìn thoáng qua thi thể đầy đất, lập tức phiêu nhiên bỏ đi, việc hôm nay cùng hậu quả ngày sau, Lâm Dật Phi lười suy nghĩ, chỉ cần không thẹn với tâm là tốt rồi, hà tất lo trước lo sau? Đây, chính là bản tâm của con người.

"Ân công xin lưu lại danh hào, Lý Chính Nguyên ngày sau sẽ hồi báo thỏa đáng." Nhìn thấy Lâm Dật Phi đã đi, Lý Chính Nguyên mới nhớ tới người này

võ nghệ cao cường, nếu là có thể giữ ở bên người, nhất định là một đại trợ lực, đáng tiếc Lâm Dật Phi chỉ là gặp gỡ tình cờ, đã không còn thấy hình bóng.

"Ai, đáng tiếc!" Lý Chính Nguyên ai thán một tiếng, sau đó nâng kiếm kết thúc tính mệnh mọi người trên đương tràng. Đây trên đất là chân tay đã bị cụt xương thịt nát vụn, chờ đợi bọn hán chỉ có dã thú bụng đói, mà trên đồi từ nay về sau lại thêm vài cô nhi quả phụ... .

Chỗ ở Lĩnh Nam Kiếm Thần, Kiếm Thần Độc Cô Thương Thiên dẫn kiếm mà đứng. Thời gian dài bao lâu, hẳn đều nhớ không rõ có bao lâu thời gian không ai đến khiêu chiến hắn, nhưng ngày hôm nay cư nhiên tới một thiếu niên, nhìn qua dáng dấp còn chưa tới hai mươi tuổi, thực sự là không biết trời cao đất rộng, xem ra thực sự là hắn thời gian rất lâu không giết người, ngay cả tiểu hài tử cũng dám đến khiêu chiến quyền uy Kiếm Thần.

Lâm Dật Phi đánh giá Kiếm Thần trước mắt, cùng Cuồng Đao Lô Nhất Phong so sánh, Kiếm Thần tựa hồ càng mạnh hơn một ít. Sự thực xác thực là như vậy, hôm nay Kiếm Thần đã xưa đầu băng nay, nửa năm trước, Kiếm Thần đã đem kiếm luyện tới tuyệt hảo, đạt được tới trạng thái vô kiếm thắng hữu kiếm, so với Cuồng Đao càng tốt hơn.

"Thình." Chưa từng có nói nhiều, quy củ Kiếm Thần mọi người đều biết, nếu không phải nguoi chết thì ta mất mạng, bất luận nói cái gì đều là dư thừa. Quang Quái Lục Ly Kiếm đã tới phụ cận rồi, Lâm Dật Phi thông dong lộ ra song chưởng, kiếm chưởng tương giao, cân sức ngang tài. Lấy hôm nay Lâm Dật Phi kinh qua ngày trước tiểu kiếm tây lễ thân thể, phổ thông bình khí căn bản không thể thương tổn được da thịt hán, cho dù như Quang Quái Lục Ly Kiếm như vậy thể gian thần binh cũng không làm gì được. Tuy rằng không biết là cái nguyên nhân gì, nhưng Lâm Dật Phi đối thân thể của chính mình cường hãn đã có lòng tin tương đối lớn.

Nhưng mà, Kiếm Thần Độc Cô Thương Thiên lại đầu dự đoán được, cư nhiên không ai có thể dùng hai tay đón đỡ thần binh của hắn, nói ra sợ rằng không ai lại tin tưởng. Nhưng sự thực lại làm cho mở rộng tầm mắt, đối phương hai tay cư nhiên thực sự có thể cùng bảo kiếm ngang nhau.

Độc Cô Thương Thiên đã biết, ngày hôm nay là đụng tới đối thủ, hẳn dĩ nhiên đã để mắt, tiểu tử trước mắt cư nhiên là thâm tàng bất lộ, bất quá như vậy vừa lúc, tài năng như vậy đánh thắng được mới đã nghiệm. Từ khi hắn tu vi đột phá, lĩnh ngộ kiếm pháp đến chung cực áo nghĩa, hắn còn chẳng bao giờ cùng người động thủ qua!

"Tuổi còn nhỏ lại có công lực như vậy, không bằng chúng ta lúc này dừng tay, lão phu dưới kiếm chưa bao giờ lưu lại người sống, nếu là nguoi có thể bái lão phu làm thầy, ngày hôm nay tạm tha thứ tội mạo phạm của nguoi, ý của nguoi như thế nào?" Kiếm Thần xác thực động tới ái tài chi tâm, lấy Lâm Dật Phi hiện tại niên kỉ cùng với phần nội công tu vi, nếu thật có thể bái hắn làm thầy, tuyệt đối là một đại hỷ sự.

Nhưng mà, Lâm Dật Phi trả lời lại khiến Kiếm Thần Độc Cô Thương Thiên giận dữ. "Hôm nay, vì giết Kiếm Thần mà đến."

"Ha ha, tốt, lão phu ngược lại muốn nhìn nguoi có bản lĩnh gì, mà dám như thế đồng dục." Kiếm Thần đã nổi giận, một người tiểu hài tử cư nhiên tuyên bố muốn giết hắn, là khả nhân thực bất khả nhân (muốn nhin cũng nhin không được ND)?

Không còn bảo lưu bất luận cái gì nữa, Kiếm Thần kiếm đã hóa thành một mảnh bạch quang, từng chiêu từng chiêu nhanh chóng hướng Lâm Dật Phi giết tới.

Mấy chiêu qua đi, Độc Cô Thương Thiên cảm thấy nhũ mảy, đồng thời càng đánh càng kinh hãi. Xem Lâm Dật Phi biểu hiện tựa hồ hoàn toàn không dùng lực, mà chính hắn lại dùng chỉ ít bảy thành thực lực, có thể thấy được Lâm Dật Phi nội lực còn trên cả hắn, cùng Lâm Dật Phi va chạm tiêu hao thật là cứ chỉ không khôn ngoan, trong lúc nhất thời, cáo già Kiếm Thần bắt đầu có tâm tư méo mó.

Một chiêu Hoàn Tảo Thiên Quân bức Lâm Dật Phi lui ra sau, Độc Cô Thương Thiên thu kiếm rời khỏi vòng chiến, kỳ quái mà nói rằng: "Như vậy đánh tiếp chẳng biết đến khi nào mới phân thắng bại, không bằng chúng ta một chiêu định thắng bại được không?" Sở dĩ đưa ra ý kiến như vậy, cũng là Kiếm Thần có mục đích khác. Ngoại nhân còn không biết, Kiếm Thần sau khi đột phá đem toàn bộ chiêu thức gom về nhất chiêu, tên là "Thiên Phách", Kiếm Thần tin tưởng, Lâm Dật Phi dù công lực có thâm hậu, nhất định cũng không có thể tiếp được hắn một chiêu này.

"Như nguoi mong muốn." Có tài cao mặt lớn, Lâm Dật Phi đối với mình có lòng tin tuyệt đối, tuy rằng nghĩ đến Kiếm Thần có hành động này tất nhiên có mục đích khác, nhưng hắn Lâm Dật Phi lại sợ sao chứ?

"Tiểu tử, không phải ta chưa cho nguoi cơ hội, là chính nguoi muốn chết, tiếp lão phu một chiêu, Thiên Phách." Kiếm Thần lúc này đây dùng ra thập thành công lực, hắn tin tưởng, coi như là kim thạch cũng nhất định có thể chặt đứt, chỉ là nhìn thoáng qua Lâm Dật Phi tuổi còn trẻ, hắn trong lòng không khỏi sản sinh một tia tiếc hận. Như vậy cao thủ tuổi còn trẻ còn chưa có nổi danh sẽ ngã xuống, thật là có chút đáng tiếc. Thế nhưng, Kiếm Thần uy nghiêm không cho khiêu khích, là nguoi, phải chết.

Nhìn một kiếm của Kiếm Thần trong tình thế bất buộc, Lâm Dật Phi khoe miệng lộ ra một cái cười nhạt không dễ phát hiện, hắn đã nhìn ra, Kiếm Thần một kiếm này quả thực rất cao, tuyệt đối so với vừa rồi mạnh hơn vài lần, bất quá, dù vậy, có thể làm sao chứ?

Song chưởng đón nhận, đình một tiếng, Quang Quái Lục Ly Kiếm cư nhiên bị song chưởng Lâm Dật Phi kẹp lấy, không thể tiến thêm một tấc.

Nhìn Kiếm Thần có chút há hốc mồm, Lâm Dật Phi song chưởng cố sức, nương theo bảo kiếm Quang Quái Lục Ly Kiếm của cả đời Kiếm Thần cư nhiên chấn đứt ra từng khúc, chỉ để lại bộ phận mũi kiếm tại trong lòng bàn tay Lâm Dật Phi. Nội lực vừa phun, lóe ra hàn quang tốc độ mũi kiếm lấy mất thường khó thấy quay bắn về yết hầu Kiếm Thần.

Nhìn Kiếm Thần đứng ở nơi đó không nhúc nhích, Lâm Dật Phi trong lòng càng phát ra thất vọng, Kiếm Thần cao thủ như vậy đứng đầu đều bị mình đơn giản giết chết, đến tột cùng là cái dạng người gì có thể có năng lực ngày trước tiêu diệt Lâm gia như vậy? Xem ra đường báo thù như vậy còn xa vời a!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 5: Đầu Mối.

Gần đây võ lâm thịnh truyền, được xưng là võ lâm thần thoại Kiếm Thần đã chết, vốn mọi người không tin, bất quá rất nhanh, tin tức này liền được chứng thực, mà theo Kiếm Thần đệ tử nói, giết chết Kiếm Thần chính là một người tuổi còn trẻ. Trong lúc nhất thời, Lâm Dật Phi trở thành người danh tiếng tối thịnh trong chốn võ lâm. Bất quá cũng may hắn không có bị người thấy qua, bằng không, hắn hiện tại sợ là đã sớm trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Vốn, thấy được Đạo Thần cùng Kiếm Thần công phu, Lâm Dật Phi đã không muốn đi tìm Thương Thần Diêm Thập Bát, nhưng nghĩ đến tục truyền Diêm Thập Bát giao hữu khắp thiên hạ, kiên thức rộng rãi, Lâm Dật Phi quyết định đến đó thử thời vận.

Nơi ở Thương Thần Diêm Thập Bát.

"Hậu học văn bối Lâm Dật Phi đến đây bái hội." Nhìn trước mắt nhà tranh đơn sơ, Lâm Dật Phi tự nhiên cảm thấy một tia khản trương, đây là một lần cơ hội cuối cùng, nếu quả tìm không được đầu mối, diệt môn chi cừu sẽ không biết đến bao giờ mới có thể báo được.

Cửa nhà tranh nhẹ nhàng mở rộng, một vị Bạch Phát Lão Giả chẳng biết bao giờ đã đi tới trước cửa, trên mặt còn mang vẻ mỉm cười nhàn nhạt.

"Người chính là gần đây võ lâm thịnh truyền ngôi sao mới nổi trảm Kiếm Thần kia?" Thương Thần thanh âm không kiêu ngạo không siểm nịnh, có vẻ thông dong không gì sánh được.

"Ân?" Đối với chuyện tích võ lâm thịnh truyền, Lâm Dật Phi lại chẳng biết sự tình, dù sao bình thường tiếp xúc với người ta là quá ít. Cho nên, khi nghe Thương Thần nói cái gì tân tú, Lâm Dật Phi nhất thời nhủ mảy.

Thương Thần cũng không có lưu ý biểu hiện Lâm Dật Phi, "Ai, ta cùng Cuồng Đạo còn có Độc Cô Thương Thiên cũng có thể nói là tám lạng nửa cân, người có thể chém giết Kiếm Thần, hôm nay tỷ thí không thành rồi, lão phu chịu thua." Thương Thần tới cái này cảnh giới rồi, thắng bại chi tâm đã không phải là còn rất mạnh nữa.

Nghe Diêm Thập Bát nói như thế, Lâm Dật Phi chặn lại nói: "Ta nghĩ tiền bối có điều hiểu lầm, văn bối hôm nay cũng không phải là để luận võ mà đến, mà là muốn thỉnh giáo tiền bối một ít vấn đề."

"Ah? Chẳng biết thiếu hiệp có chuyện gì gút mắc, lão hủ nếu là biết, chắc chắn biết cái gì thì nói cái này." Nghe Lâm Dật Phi nói là đến thỉnh giáo vấn đề, mà cũng không phải là tới lãnh giáo, Thương Thần trên mặt nhất thời có vài phần tiểu ý. Hiện nhiên, lúc này hắn càng thích cùng người tâm sự, trò chuyện, mà không phải là đánh đánh giết giết.

Lâm Dật Phi thật sâu mà hít vào một hơi, nói: "Xin hỏi tiền bối, thiên hạ có cái võ công gì có thể dẫn hạ thiên lôi, trong nháy mắt là phá hủy một tòa trạch viện không?" Hỏi ra nghĩ vẫn trong đáy lòng, Lâm Dật Phi lòng bàn tay đã hơi thấy có rịn ra mồ hôi.

"Ân?" Thương Thần hơi sững sốt, liền trầm tư đứng lên. Hắn không nghĩ tới, Lâm Dật Phi tự nhiên lại hỏi một vấn đề như vậy.

Lâm Dật Phi khản trương cùng đợi Thương Thần trả lời thuyết phục, một tấm lòng nôn nóng thế nào cũng bình tĩnh không được. Ở đây, đã hầu như là hi vọng cuối cùng của hắn, nếu như như cũ không thể tìm được một ít đầu mối, như vậy đường báo thù của hắn thực sự phải đi đến đầu cùng a.

"Ai, " một lúc lâu, Thương Thần mới thờ dài nói: "Trong thiên hạ có hay không có võ công như vậy lão phu cũng không biết, bất quá, ngày trước, lão phu nghe một vị bằng hữu quan viên trong cung nói qua, hắn đã từng gặp qua quốc sư xuất thủ, tự nhiên phát tay có thể diệt hết một đám võ lâm cao thủ tiến cung ám sát, chỉ trong khoảnh khắc hóa thành tro bụi, có thể thấy được, có thể dẫn hạ thiên lôi, cũng không phải là không có khả năng."

Nghe xong Thương Thần nói, Lâm Dật Phi trong lòng một trận kích động. Phát tay một cái các cao thủ hóa thành tro bụi, như vậy phát tay có thể khiến một mảnh phòng ốc hóa thành tro bụi? Đây quả thực là mới có thể.

Lâm Dật Phi hiện tại rất vui mừng, may mắn tới đây gặp Thương Thần, có thể có một cái tin tức hữu dụng như vậy, chuyện này không tệ a!

Nhìn Lâm Dật Phi biểu tình biến hóa, Thương Thần thiện ý nhắc nhở một câu: "Tiểu huynh đệ, quốc sư cũng không phải là ai đều có thể gặp, nghe bằng hữu của ta nói, chỉ có lúc hoàng thất nguy cơ, hoàng thượng mới có thể cầm tín vật tới thỉnh quốc sư xuất thủ, cho dù là hoàng thất nội chiến, quốc sư cũng sẽ không đứng ra can thiệp."

"Ah? Quốc sư chẳng lẽ không phải thượng triều sao?" Nghe Thương Thần nói như thế, Lâm Dật Phi nhất thời nhũn mày, hiển nhiên, có vài thứ hắn còn không có biết rõ ràng.

"Ha ha, "Diêm Thập Bát một tiếng cười khê, "Quốc sư đương nhiên không cần vào triều, hơn nữa, ngay cả thấy mặt đều rất khó khăn, muốn nhìn thấy quốc sư, như vậy cũng chỉ có thể thỉnh nhất quốc chi quân (vua) đứng ra."

Nghe xong Thương Thần giải thích, Lâm Dật Phi rơi vào trầm tư, hắn thầm nghĩ, xem ra vị quốc sư này tất nhiên không phải phạm nhân, mà muốn gặp được người phi thường này, xem ra còn phải tiêu tốn không ít tâm tư mới thành a.

"Đa tạ tiền bối cho biết, Lâm Dật Phi vô cùng cảm kích, lúc này xin từ biệt, thỉnh." Chiếm được tin tức mong muốn, Lâm Dật Phi không muốn ở lâu, việc cấp bách là nghĩ biện pháp trà trộn vào hoàng cung, tìm được tin vật thỉnh quốc sư xuất thủ, cuối cùng tìm được cừu nhân. Ở đây, hiển nhiên đã không còn có gì ích lợi nữa, cần phải... .

Ly khai chỗ ở Thương Thần, Lâm Dật Phi một đường hướng bắc, thẳng đến Đại Tề đô thành Yên Kinh. Rốt cục có đầu mối, Lâm Dật Phi hận không thể lập tức tìm được Đại Tề quốc sư, nhìn hắn rốt cuộc có đúng hay không cừu nhân của mình... . . .

Yên Kinh khách sạn lớn nhất, trước cửa Duyệt Lai khách sạn, một thiếu niên đầy người phong trần, tóc rối mắt trật tự, quần áo tả to, chính là Lâm Dật Phi vừa tới. Chạy một ngày đường, Lâm Dật Phi quyết định tạm thời ở tại khách sạn này, chờ hỏi thăm dò xét một chút tình huống hoàng cung nữa.

Nhìn người đi đường khách thương lui tới quần áo ngăn nắp chỉnh tề, rồi nhìn lại một thân toi tả của mình, Lâm Dật Phi quyết định trước vào khách sạn rửa mặt chải đầu một phen, chờ nghỉ ngơi tốt lại đi thám thính tin tức.

Lấy được phòng rồi, Lâm Dật Phi phân phó tiểu nhị mang đến nước trong, lại mua một bộ quần áo mới. Rửa mặt chải đầu, thay bộ đồ mới, nhìn gương đồng khuôn mặt thành thực đẹp trai hơi tức giận, ngậm lại từ lúc biến cố, hắn còn chưa từng có giống như ngày hôm nay vậy cần thận tỉ mỉ chải vuốt. Lúc nhỏ đã bị thống khổ trong dày vò vượt qua, hắn hiện tại, đã trưởng thành. Đang là mười sáu tuổi, sinh hoạt phiêu bạt đã qua gần tám năm, chống đỡ có sống sót chỉ vì có cừu hận, Lâm Dật Phi đột nhiên cảm giác mình cô độc như vậy, không có một người thân, không có một bằng hữu, thế giới này, phảng phất cũng chỉ có một mình hắn mà thôi, hắn thực sự mệt chết đi.

Vô luận nói như thế nào, Lâm Dật Phi cũng chỉ là một hài tử hơn mười tuổi, một mình trên thế giới này hồi hải ngược xuôi (đông bên tây tầu), không có nhà cửa ấm áp, không có phụ mẫu an ủi, tâm hắn từ lâu đã không kham nổi gánh nặng, nếu như không có cừu hận chống đỡ, mặc cho hắn võ công cao tới đâu, chỉ sợ cũng đã sớm tự sinh tự diệt. Thế giới này rất hiện thực, người chết đói cũng không phải là ít.

Màn đêm chậm rãi phủ xuống, Lâm Dật Phi ngồi ở trên giường nghỉ ngơi dưỡng sức, Tật Phong Chương đệ thập nhị trọng đã luyện thành, mà từ lúc luyện thành đệ thập nhị trọng tới nay, Lâm Dật Phi đã phát hiện một vấn đề, đó chính là cho dù là vài ngày không ăn không uống, hắn cũng sẽ không cảm giác được đói. Loại hiện tượng này Lâm Dật Phi nghe nói qua, có người nói võ công luyện đến cảnh giới nhất định, liền có thể không cần ăn uống nước, cũng như là ích cốc. Nghĩ đến hắn hiện tại hắn là đã tới cái cảnh giới này rồi.

Lại đem Tật Phong Chương vận hành một cái đại chu thiên, bên ngoài đã đen kịt như mực.

Đúng lúc này, Lâm Dật Phi thu công đột nhiên nghe trên nóc nhà có tiếng bước chân, nhưng lại không chỉ một người, người càng ngày càng nhiều, có không dưới hai mươi. Lâm Dật Phi công vận song nhĩ, thanh âm toàn bộ khách sạn không sót một tí, tất cả đều nghe được một cách rõ ràng. Chỉ nghe một người nói: "Các vị, hôm nay ta Lý Chính Nguyên ở đây lập thế, nếu ta đoạt lại ngôi vị Hoàng Đế, chắc chắn thăm tạ các vị tương trợ, châu bảo mỹ nhân hưởng đến bất tận, coi như là liệt thổ phong vương cũng không phải nói chơi."

"Nguyên vì Thái Tử điện hạ công hiến sức lực." Người đầu tiên vừa dứt lời, một đám vũ lâm nhân sĩ liền lập tức biểu hiện quyết tâm, như là sợ chậm sẽ không được chỗ tốt vậy.

"Lý Chính Nguyên?" Trong phòng Lâm Dật Phi linh cơ khẽ động, bỗng nhiên nhớ tới thời gian trước đi đến nơi ở Kiếm Thần cư nhiên trên đường cứu cái gì Thái Tử kia, xem ra vô tâm trông liếc, cũng là người tốt có hảo báo, đây chính là cơ hội tới.

Nghĩ đến đây, Lâm Dật Phi phi thân bay lên, mấy cái lên xuống liền đã đi tới trước cửa phòng Lý Chính Nguyên.

"Tại hạ bất tài, nguyện trợ giúp Thái Tử một tay." Lâm Dật Phi cũng không đem cái gì Thái Tử điện hạ để vào mắt, mà mục đích của hắn cũng rất đơn giản, đó chính là bang trợ Lý Chính Nguyên đoạt lại ngôi vị Hoàng Đế, đến lúc đó khiến hắn thỉnh xuất Quốc Sư cùng mình gặp mặt. Cùng với nói là bang trợ, mà chẳng nói là một cuộc buôn bán. Hiển nhiên, Lâm Dật Phi xem ra, bang trợ Lý Chính Nguyên đoạt lại ngôi vị Hoàng Đế, cũng không phải gì đó việc khó.

"Người nào, dám tới đây quấy rối?" Lâm Dật Phi vừa nói xong, mấy người vũ lâm nhân sĩ đã từ trong phòng nhảy ra, đem hắn bao quanh vây lại, nhãn thần sắc bén nhìn hắn cũng là như hung thần ác sát.

Lý Chính Nguyên phản ứng cũng không chậm, nhìn thấy người bị bao vây, hơn nữa nghe ý tứ vừa rồi người này nói, như là đến bang trợ mình, cũng không phải là tới quấy rối, hắn là bạn chứ không phải địch, đơn giản phát tay ý bảo mọi người lui ra, một mình đi tới đối diện Lâm Dật Phi, cung kính ôm quyền nói: "Xin hỏi các hạ là người phương nào, tới đây có mục đích gì?"

Cũng không phải Lý Chính Nguyên là quý nhân hay quên việc, mà là nhìn qua cẩn thận tỉ mỉ trang phục Lâm Dật Phi cùng trước kia gặp mặt so sánh, có thể nói là cách biệt một trời, hắn hiện tại thoát nhìn tuyệt đối là một người công tử, hơn nữa, bởi vừa rồi nhất thời nóng ruột, hắn cũng tịnh không có thể nghe ra thanh âm Lâm Dật Phi, lúc này mới có câu vừa hỏi.

Nếu đã muốn thân cận quan hệ, Lâm Dật Phi đơn giản cũng không giấu diếm, nhìn lướt qua nhất chúng vũ lâm nhân sĩ, quay đầu lại phía Lý Chính Nguyên nói: "Các hạ chẳng lẽ đã quên trước đó vài ngày ân cứu mạng sao?"

Nghe xong Lâm Dật Phi nói, Lý Chính Nguyên đầu tiên là ngẩn ra, sau đó đánh giá cẩn thận Lâm Dật Phi.

Vốn hắn đã có cảm giác người trước mắt tựa hồ ở nơi nào gặp qua, nhưng nhất thời đứng là nghĩ không ra, nghe Lâm Dật Phi nhắc tới mới nhớ, hắn lập tức nhận ra Lâm Dật Phi là ân nhân ngày trước cứu mình. Lý Chính Nguyên mừng rỡ, Lâm Dật Phi võ công, hắn đã kiến thức qua, người ở đây, tất cả cùng nhau cũng không tất là đối thủ Lâm Dật Phi.

"Nguyên lai là ân công, lần trước ân cứu mạng còn chưa có thể tương báo, xin nhận tại hạ một lay." Nói xong, hạ thất lưng thật sâu, chuẩn bị thi lễ.

"Không cần đâu, gặp chuyện bất bình mà thôi." Lâm Dật Phi vừa nói vừa vờn tay phải, một cỗ nội lực phát sinh, khiến thất lưng Lý Chính Nguyên cũng không cúi xuống được nữa, chỉ bằng chiêu thức ấy, cũng đủ để ở đây các cao thủ tâm sinh kính sợ.

"Ta trợ giúp ngươi đoạt được ngôi vị Hoàng Đế, ngươi đem ta dẫn đến gặp quốc sư, ngươi ta cũng coi như theo nhu cầu, sau này ai cũng không thiếu nợ nhau. Được không?" Lâm Dật Phi cũng là một người trực tính, tính không muốn cùng hoàng thất có nhiều lăm dây dưa, cho nên trực tiếp đưa ra điều kiện này. Bất quá hắn biết, Lý Chính Nguyên nhất định sẽ đáp ứng thỉnh cầu của mình, giống Lý Chính Nguyên người như vậy, hắn là hiểu được cái dạng người gì không thể đắc tội, cái dạng người gì phải tất cung tất kính.

"Hanh, thật lớn khẩu khí, thật to gan, cũng dám cùng Thái Tử điện hạ nói điều kiện, thực sự là không biết trời cao đất rộng." Lâm Dật Phi vừa mới dứt lời, liền có người ở một bên ồn ào. Đứng ở trước mặt bọn họ chỉ là một đứa hài tử, nếu như ngay cả một đứa hài tử nói cũng không dám phản bác, như vậy những ... người từng trải này mặt mũi cũng sẽ mất hết, bọn họ không tin thiếu niên trước mắt có thể có cái bản lĩnh gì kinh thiên động địa, tất cả nếu là bị một đứa hài tử dọa khiếp, nói ra người khác ai còn không cười đến sái răng hàm chữ.

Một tia băng lãnh tiểu ý xuất hiện tại khóe miệng Lâm Dật Phi. Hắn vốn là muốn lập uy, khổ là không mượn được cố, đã có người nói lời chống đối mình, thực sự là muốn cái gì lại được cái nấy, đôi phương vì mình mượn cố, Lâm Dật Phi cũng không có đuôi tận giết tuyệt, thân ảnh chợt lóe rồi biến mất, nháy mắt đã xuất hiện lại tại chỗ cũ, mà người vừa nói lại há to miệng, lấy tay bịt miệng, mặt lộ vẻ hãi sợ kinh khủng.

Vừa rồi Lâm Dật Phi ra tay tất cho người nói một cái bạt tai, dĩ nhiên không người nào nhìn ra Lâm Dật Phi làm sao làm được như vậy, chỉ là một tiếng giòn giã cho tới bây giờ còn quanh quẩn tại bên tai mọi người. Khinh công như vậy, những ... lão giang hồ này chẳng bao giờ gặp qua, có khinh công như vậy, muốn lấy tính mệnh ai, như lấy đồ trong túi có gì khác nhau đâu?

"Ta không thích mình đang nói bị người khác cắt đứt, hôm nay nể mặt Thái Tử tha cho ngươi một mạng, nhưng sẽ không có lần sau." Lâm Dật Phi trong thanh âm ẩn chứa một tia tức giận, mà hắn nói rất hiển nhiên là nói với mọi người. Bất quá, thấy hắn quá lợi hại, cũng không còn có người nào dám đứng ra.

"Ân nhân chớ có giận, Tôn tiên sinh nhanh miệng, cũng không phải là có ý ngỗ nghịch với ân công, về phần điều kiện của ân công, chỉ cần tại hạ có thể đoạt lại ngôi vị Hoàng Đế, nhất định làm tốt trước tiên." Thấy Lâm Dật Phi tức giận, Lý Chính Nguyên vội vàng đứng ra giảng hòa, nếu là đắc tội với vị này, tỷ lệ thành sự của hắn có thể nói là không to lắm.

"Một lời đã định, ta ở tại phòng hảo hạng mặt đông đệ nhất gian, thương lượng được đối sách rồi phái người tới tìm ta." Nếu hiệp nghị đã đạt thành, Lâm Dật Phi liền không hề dừng lại, đơn giản trở về phòng tiếp tục nghỉ ngơi.

Nhìn Lâm Dật Phi tiêu thất không thấy, tất cả mọi người thờ phào nhẹ nhõm. Lâm Dật Phi cho bọn hấn áp lực quá lớn, cho dù là đối mặt Đào Thần, Kiếm Thần cùng Thương Thần, bọn họ cũng sẽ không giống như đối mặt Lâm Dật Phi như vậy, trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đang suy đoán lai lịch Lâm Dật Phi.

"A, ta nhớ ra rồi, người này chớ không phải là giang hồ thịnh truyền vị thiếu niên thần bí trăm Kiếm Thần kia sao?" Rốt cục, có người nhớ tới gần đây giang hồ đồn đãi, có người nói, chém giết Kiếm Thần, là một người thiếu niên niên kỷ không lớn.

"Tê..." Nghe xong người này suy đoán, mọi người chỉ cảm thấy có chút lạnh cả người, lúc này, bọn họ đều cho là may mắn vừa rồi không nói gì thêm quá khích, bằng không thực sự là chết cũng không biết chết như thế nào.

Cao hứng nhất là Lý Chính Nguyên, có Lâm Dật Phi bang trợ, như muốn đoạt lại ngôi vị Hoàng Đế tất nhiên sẽ dễ dàng không gì sánh được, về phần Lâm Dật Phi đưa ra điều kiện, chỉ cần có thể lên làm hoàng thượng, thì cũng chỉ là một bữa ăn sáng? ... .

Trở lại phòng, Lâm Dật Phi gọi tiểu nhị đem rượu và thức ăn, quay ra ngoài cửa sổ nhìn trăng sáng uống một chén rượu, sau đó đem vẩy trên mặt đất.

"Phụ thân, mẫu thân, hài nhi rốt cục tìm được đầu mối, tám năm, hài nhi đã sống trốn tám năm, rốt cục tìm được một tia manh mối, phụ thân mẫu thân nhất định phải phù hộ cho hài nhi sớm ngày tìm được cừu nhân, cho Lâm gia ta hơn mười khẩu báo thù rửa hận."

Nhìn bầu trời đêm sáng sủa, Lâm Dật Phi phảng phất như thấy được thời niên thiếu, phụ mẫu quay sang mình từ ái mà cười, trong bất tri bất giác, Lâm Dật Phi hai mắt cứ nhiên có chút mơ hồ không rõ.

Q.1 - Chương 6: Cung Biển.

Đại Tề đô thành Yến Kinh, trong hoàng cung, vừa tức vị không lâu tân Hoàng Thượng Lý Chính Húc mạo phạm thiên hạ làm ra sai lầm to lớn, tiền đề bằng hà không được trăm ngày, hạ chiếu thiên hạ, muốn tuyển phi cho mình, toàn bộ khuê nữ, nữ tử hơi có chút tư sắc niên kỉ nhỏ, đều phải đăng ký có trong hồ sơ, do Huyện lệnh tri phủ bản địa sàng chọn, điều kiện tốt đưa tới Yến Kinh, sẽ do bản thân tự mình từ đó chọn lựa.

Trên triều đình, nhất chúng văn võ đại thần đứng dưới, không có một người nào dám ngăn đầu.

"Hanh, các khanh còn có ai muốn khuyến trẫm buông tha nạp phi?" Lý Chính Húc âm thanh tàn bạo âm ỉ từ trên long ý truyền đến, khiến mọi người cũng không dám ngăn đầu, thất cú xuống lại càng thêm thấp.

Ngay vừa rồi, Lễ bộ Thượng thư Trần Đức khuyên Hoàng Thượng thu hồi mệnh lệnh nạp phi đã ban ra, trình bày chuyện hiện nay nạp phi không thích hợp, bị hoàng đế bác bỏ, dĩ nhiên chưa từ bỏ ý định, còn muốn nhiều lời, hoàng đế Lý Chính Húc dưới con giận dữ, dĩ nhiên đem hấn đẩy đi ra chém đầu, đến nỗi không một người nào dám nói nữa.

"Hôm nay, thiên hạ là thiên hạ của trẫm, trẫm nói là quy củ, nếu có nữa người dám ngỗ nghịch ý chỉ trẫm, nhất định trẫm không buông tha, bãi triều." Lý Chính Húc đã bị lão Hoàng Thượng tức giận nhiều năm như vậy, hiện tại cư nhiên còn có người dám đối với hấn vung tay múa chân, không để cho những người này chút lợi hại, bọn họ còn thật không biết ai là Hoàng Thượng.

Thăng đến Lý Chính Húc trở về hậu cung, đủ loại quan lại mới đều đứng dậy rời khỏi, phát hiện chân mình như muốn nhũn ra, nhớ tới mình quân ngày trước, mọi người cũng chỉ có thể ở trong lòng ai thán một tiếng, cầu khẩn người không may kế tiếp không phải là mình... .

Ngoài triều đình, mấy người cựu thần tụ cùng một chỗ, sóng vai hướng về cửa cung đi đến. Trong đó một người nhìn hai bên một chút, nói: "Ai, nghĩ không ra Hoàng Thượng vừa tức vị, đã như vậy chẳng phân biệt được thị phi, tàn nhẫn thị sát, ta thân là hoàng thúc, nhưng chỉ có thể mặc kệ nó, thực sự là thẹn với tiên hoàng a."

"Ai, có biện pháp nào chứ, quân bảo thần tử, thần phái tử, người như vậy làm Hoàng Thượng, ta sợ cũng chỉ có thể bo bo giữ mình thôi." Lại một người nói tiếp theo, mọi người nói ra suy nghĩ của mình.

"Chi là chẳng biết Chính Nguyên nay ở nơi nào, nếu là do hấn tức vị, ai!" Người lúc trước nói lại nói, nhưng nói được phân nửa, cũng nói không được nữa... . . . .

Duyệt Lai khách sạn, trong phòng Thái Từ Lý Chính Nguyên, bao gồm cả Lâm Dật Phi ở bên trong nhất chúng văn võ lâm cao thủ tề tụ nhất đường, đang thương lượng an bài phương cách tối nay khởi sự.

Nhìn chúng văn võ lâm cao thủ trước mắt, đặc biệt thấy Lâm Dật Phi cũng ở trong đó, Lý Chính Nguyên bắt đầu trở nên hăng hái, hướng về mọi người thi lễ, mở miệng nói: "Các vị, tại hạ đã mua được kinh thành hộ vệ quân Phó thủ lĩnh Đa Đặc, tối nay vừa vận là hấn trực ban, chúng ta có thể phái người cùng hấn liên hệ, đến lúc đó nội ứng ngoại hợp, nhất cử giết tới hoàng cung. Nhị đệ ta tàn bạo bất nhân, chỉ cần tại hạ nói rõ vì đại nghĩa, nhất định có thể thu phục mọi người thủ nhi đại chi (giành lấy), đại nghiệp có thể thành."

Lâm Dật Phi cũng không có phát biểu bất luận cái ý kiến gì, nhiệm vụ hấn là hộ vệ bên người Lý Chính Nguyên, bảo hộ hấn an toàn, chỉ cần bảo vệ tốt Lý Chính Nguyên, đến lúc giết hoàng đế, đem tiểu hoàng đế bắt giữ, tùy ý Lý Chính Nguyên xử lý, căn bản là không cần người khác tương trợ.

Thấy mọi người không dị nghị, Lý Chính Nguyên lúc này mới an bài Tôn tiên sinh trà trộn vào hoàng cung đi liên hệ với Đa Đặc, chuẩn bị tối nay khởi sự.

Đại Tề hoàng cung hậu cung... .

Từ khi Lý Chính Húc tiếp nhận nơi tiên hoàng, ngôi vị hoàng đế, liền nhất tề tiếp nhận hậu cung, thường ngày chỉ có thể nhìn không thể dùng cả một đám mỹ nhân, hiện hôm nay toàn bộ đã trở thành tư vật của hấn, đây có thể thấy Lý Chính Húc không ít cảm tạ lão Hoàng Thượng.

Trong lòng ôm hai người phi tử mà tiên hoàng tối sùng ái, Lý Chính Húc đang xem phong tục tập quán dân tộc vũ đạo địa phương do tri phủ dâng lên tới, nhìn phía dưới đám mỹ nhân trang điểm xinh đẹp, Lý Chính Húc thật muốn cất tiếng cười to, những người này đều là của hấn, toàn bộ thiên hạ đều đã của hấn, không còn có người nào dám xem nhẹ hấn, chỉ cần hấn ra lệnh một tiếng, mỹ nữ khắp thiên hạ đều phải vui mừng vì hấn mà tẩy cuộc noãn sàng.

Nghĩ tới đây, Lý Chính Húc cũng nhin không được nữa lại cười ra tiếng: "Ha ha ha ha, người đâu, phần thưởng"

Sớm có thái giám ở một bên chuẩn bị thật tốt vàng bạc châu báu, nghe Hoàng Thượng phân phó, lập tức đem trình lên.

Đúng lúc này, một người tiểu thái giám vội vội vàng vàng từ bên ngoài chạy vào, cũng đã quên thông báo, vừa chạy vừa cả tiếng la lên: "Bệ hạ không tốt, có người đánh vào hoàng cung, hiện đang tiến về hậu cung bên này!"

Lý Chính Húc nghe vậy đầu tiên là cả kinh, sau đó vội vã hỏi: "Người tôi là người phương nào, có bao nhiêu người?"

Tiểu thái giám cũng bất chấp hành lễ, hoang mang rối loạn trưng trưng mà chạy tới trước mặt Lý Chính Húc quỳ xuống, trả lời: "Thoạt nhìn như là vũ lâm nhân sĩ, chỉ có hai mươi mấy người, nhưng mỗi người đều có võ công cao cường, hộ vệ môn đều đã ngăn không được."

"Hanh, mới vài người như thế đã hoảng trưng thành cái dạng này, thực sự là phé vật, người đâu, bắt hắn đem ra ngoài chém cho ta, miễn cho mất mặt."

Nghe xong hoàng đế nói, tiểu thái giám trực tiếp sợ đến hôn mê bất tỉnh, mấy người thị vệ tiến lên đem hắn kéo đi, đi lĩnh một đao sắc bén.

Đẩy ra hai người phi tử trong lòng ra, Lý Chính Húc trong lòng đã có vẻ bất an, hắn ở trong lòng suy đoán, sẽ là ai dám ở phía sau cùng hắn đối nghịch.

"Hộ vệ quân thủ lĩnh ở đâu?" Để bảo vệ đề..., Lý Chính Húc có quyết định đem hộ vệ quân thủ lĩnh điều đến hộ giá.

Lý Chính Húc vừa dứt lời, lại có tiểu thái giám từ bên ngoài chạy vào, thờ hào hểnh hô lên: "Bệ hạ, bệ hạ, không tốt rồi, tặc nhân, tặc nhân giết tới đây rồi, hộ vệ quân thủ lĩnh đã chết trận, phó thủ lĩnh Đa Đạt là kẻ địch, bệ hạ nhanh trốn... trốn đi."

"Cái gì?" Nghe xong tiểu thái giám nói, Lý Chính Húc không bao giờ ... có thể bảo trì trấn định nữa, giang sơn này mình mới ngồi vài ngày? Lẽ nào cái này phải kết thúc sao? Lý Chính Húc không tin, hắn mới là chân mệnh thiên tử, ai cũng thay thế không được hắn.

Nghĩ đến đây, Lý Chính Húc ép buộc mình lãnh tĩnh một chút, mở miệng hỏi: "Có biết là ai dám đến cùng trẫm đối nghịch không?"

Tiểu thái giám lắc đầu hầu như thiếp tới rồi trên mặt đất, lắp bắp đáp: "Dạ, hình như là, Thái... Thái Tử điện hạ mang người đến."

Lý Chính Húc nghe vậy quá sợ hãi, ca ca cư nhiên không chết, vậy là hoàng huynh cư nhiên không chết, Lý Chính Húc biết, đã biết là chạy trời không khỏi nắng. Từ nhỏ đến lớn, Lý Chính Nguyên đều như là một khối đá tảng lớn đặt ở trong lòng hắn, toàn bộ thành tích của mình đều bị quang mang của hắn che giấu, không nghĩ tới cuối cùng, hắn lại có thể xoay người, bại dưới tay hắn.

Không đợi Lý Chính Húc có phản ứng, chỉ thấy trước mắt bóng người nhoáng lên, đại hoàng huynh của mình đột nhiên xuất hiện ở tại trước mặt, hai bên trái phải còn theo một người thiếu niên đẹp trai, ra mòi là người mà hoàng huynh mời tới giúp đỡ.

"Hoàng... hoàng huynh, người cư nhiên còn chưa có chết?" Lý Chính Húc đã nản lòng thoái chí, xem ra mệnh hắn đã không còn bao lâu. Nếu là không phải người hoàng thất, hắn còn có thể thỉnh quốc sư xuất thủ, nhưng người đứng là hoàng huynh, hoàng thất nội bộ phân tranh, quốc sư sẽ không nhúng tay vào.

"Hanh, người đương nhiên hi vọng ta chết. Nhị đệ, ta gọi người một tiếng Nhị đệ lần cuối cùng, nghĩ không ra người cư nhiên làm ra việc đại nghịch bất đạo như vậy, không chỉ phái người chặn giết ta, còn hại chết chính thân sinh phụ thân, người thực sự là chết còn chưa hết tội. Hôm nay, ta phải bắt người, đưa tới lĩnh tiền phụ hoàng thỉnh tội." Sinh tại đế vương gia, Lý Chính Nguyên tâm cũng không so với Lý Chính Húc tàn độc, dù đến hôm nay, không phải người chết là ta mất mạng, đã không có chút dư địa nào, người khác chết, mình mới sống khá tốt được.

Nhìn trước mắt hai người huynh đệ tự giết lẫn nhau, Lâm Dật Phi cảm khái hàng vạn hàng nghìn lần, nếu mình là hai người ở đây, sẽ giết thân sinh ca ca hoặc là đệ đệ sao? Đáng tiếc chính là, ca ca mình đã qua đời tại thật lâu trước đây, nếu là giết mình, ca ca có thể sống lại, Lâm Dật Phi cam nguyện chịu chết, chắc chắn đổi lấy mạng cho ca ca quay về. Tiếc rằng giả thiết chỉ là giả thiết, vô luận như thế nào, ca ca cùng phụ mẫu đều đã không còn, dù thế nào cũng không sống lại được.

Nghĩ đến phụ mẫu ca ca, Lâm Dật Phi tâm bắt đầu kích động lên, muốn lập tức có thể nhìn thấy Đại Tề quốc sư, gia cữu rốt cục cũng phải lộ mặt, là đại cữu tất báo, mình dù bị cừu nhân giết chết, nghĩ đến cũng không phải trọng yếu như vậy. Đột nhiên, Lâm Dật Phi hình như có chút minh bạch, chỉ tri mình sống sót, tựa hồ cũng không phải giết chết cừu nhân, ngược lại chỉ như là tìm được cừu nhân, dù sao, chỉ dựa vào người có thể dẫn hạ thiên lôi một năng lực này, mình là hắn trăm triệu lần sẽ làm không được, hay là, tìm được cừu nhân, sẽ bị hắn giết chết, chính là hắn cuối cùng cũng giết ta... a! ...

Lý Chính Húc tức vị không bao lâu, hoàng huynh Lý Chính Nguyên liền giành lại, thiên hạ vốn là họ Lý, các thần tử đối chuyện này không dị nghị, vô luận ai là Hoàng Thượng, chỉ cần có thể can chính ái dân, đối xử bách tính tử tế, không lạm sát kẻ vô tội, không quân hấn là Lý Chính Húc hay Lý Chính Nguyên, hưởng hồ, Lý Chính Húc biểu hiện vốn làm mọi người thất vọng, Lý Chính Nguyên đăng cơ chính là hợp với đủ loại tâm tư quan lại, cho nên, Lý Chính Nguyên tức vị cũng không có bị cản trở... . . . .

Lâm Dật Phi ngồi ở chỗ ở chờ cho Hoàng Thượng an bài việc triều chính, lẳng lặng chờ đợi Lý Chính Nguyên đến. Chỉ cần Lý Chính Nguyên thương nghị xong chuyện đăng cơ, là có thể dẫn hắn đi gặp quốc sư, vừa nghĩ đến báo thù, bình tĩnh như Lâm Dật Phi, cũng không khỏi sinh tâm động.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 7: Tiểu Lục Kiếm Huyền Bí.

Thành Yến Kinh hoàng cung, Lâm Dật Phi đến lúc này. Nhân lai vô sự, Lâm Dật Phi đang nắm chặt thời gian luyện tập Tật Phong Chương, tuy rằng hẳn có thể đơn giản đánh bại Đào Thần, Kiếm Thần, nhưng cừu nhân đến tột cùng rất cường đại, hẳn cũng không biết, chỉ có đem trạng thái điều đến điều kiện tốt nhất, báo thù mới có thể nắm chắc.

Hôm nay, Lâm Dật Phi Tật Phong Chương đã luyện đến cực hạn, vốn muốn có tiến bộ nữa, đã khó hơn lên trời, cũng không biết vì sao, gần đây vài lần vận hành Tật Phong Chương, Lâm Dật Phi cứ nhiên có thể cảm giác được nội lực mình tựa hồ càng ngày càng tinh thuần, thân thể cường độ tựa hồ cũng trở nên càng thêm cứng cõi. Căn cứ vào điều này, Lâm Dật Phi càng giành giật từng giây, tranh thủ trước khi gặp quốc sư võ công phải tiến thêm một bước.

Kỳ thực, Lâm Dật Phi không biết chính là, từ khi hắn đem Tật Phong Chương luyện đến mức tận cùng, trong cơ thể đã chứa đựng công lực cũng đã đến cực hạn rồi. Nếu có thể đột phá cái cực hạn này, hẳn sẽ có hi vọng vẫn đỉnh càng cao tầng thứ, hưởng thụ lâu sinh mệnh (sống thọ!), nhưng mà, muốn đột phá cái cực hạn này, người thường cũng khó có thể làm được đến đích. Bất quá, mọi việc đều có ngoại lệ, mà Lâm Dật Phi là cái ngoại lệ này.

Vốn Lâm Dật Phi nội kinh đã không có không gian để tăng trưởng, nhưng chớ quên, trong cơ thể hắn còn có một thanh đặc thù tiểu lục kiếm! Mỗi lần hành công, thanh kiếm này sẽ thả ra một chút đặc thù khí thể để Lâm Dật Phi sử dụng, loại khí thể này là cao hơn nội lực không biết bao nhiêu cái tầng thứ, có những ... khí thể này thêm vào, Lâm Dật Phi nội lực càng ngày càng ... tinh thuần hơn, cũng là hợp lý bất quá.

Cùng ngày xưa bất đồng, ngày hôm nay, Lâm Dật Phi cũng không có giống bình thường như vậy tùy ý mà vận hành vài lần Tật Phong Chương hành công lộ tuyến, mà là chính chính kinh kinh mà vận hành chín đại chu thiên. Hẳn có loại cảm giác, phảng phất hôm nay lại muốn đột phá.

Chín đại chu thiên đã qua, mà rốt cục Lâm Dật Phi cũng nghênh đón một lần nữa đột phá. Nhưng mà, lúc này đây đột phá, cũng khiến Lâm Dật Phi có chút hoảng sợ.

Phía trên đan điền tựa hồ xuất hiện một cái hắc động đem nội lực toàn thân hút vào trong đó, Lâm Dật Phi ý muốn ngăn cản, nhưng không thể nào cản được. Toàn thân nội lực cũng không khống chế được mà bị hút vào trong đan điền, Lâm Dật Phi có loại cảm giác, thân thể của mình nhất định đang phát sinh cái biến hóa gì, tựa hồ có vật gì đang sinh thành trong đó.

Nhưng mà, Lâm Dật Phi không biết, đầu chỉ là tại thân thể hắn, ở bên ngoài, toàn bộ hoàng cung phương viên vài dặm thiên địa linh khí đều như là quyện lại hướng về hướng chỗ hắn ở vọt tới, chẳng biết bao giờ, toàn bộ hoàng cung cứ nhiên đều nổi lên cuồng phong.

Không biết qua bao lâu, Lâm Dật Phi chỉ cảm thấy được bạch quang chợt lóe, mình cứ nhiên tới một cái bí lục thể giới gì đó rồi... .

Yến Kinh Thành, hoàng cung cấm địa. Hàn Tuyết Nhi vẫn như thường ngày, nhắm mắt đã tọa.

Hàn Tuyết Nhi vốn là Tu Chân Giới đại phái Thanh Phong Các chương môn chân nhân thiên kim tiểu thư, chỉ là mỗi ngày tu luyện quá mức khô khan chán nản, liền tự xin đến thế tục giới tọa trấn, thứ nhất có thể thả lỏng tâm tình, thứ hai có thể vì môn phái xem xét mấy người đệ tử có thiên phú, có thể nói là công việc vừa nhân nhả, người tu chân trên thế tục giới quy củ nhiều lắm, đi ra thì, Hàn Tuyết Nhi được phụ thân phân phối cấp cho nhiệm vụ, bảo nàng đến Đại Tề vương quốc tọa trấn mười năm. Tu Chân Giới cùng thế tục giới có hiệp định, người tu chân không được can thiệp việc thế tục giới, nhưng đối với thế tục giới hoàng thất tu chân môn phái chọn đệ tử hồi báo, Tu Chân Giới hình thành một cái quy định bất thành văn, đó chính là mỗi mười năm có thể vì hoàng thất xuất thủ ba lần, đồng thời chỉ có thể là liên quan đến đại sự xã tắc tồn vong, ba lần nhất quá, cũng chỉ có thể để cho mười năm. Hôm nay, thời gian đã qua một nửa, Hàn Tuyết Nhi lại tu luyện chưa tỉnh.

Đột nhiên, trong tu luyện Hàn Tuyết Nhi cảm thấy chung quanh linh khí cứ nhiên tất cả đều hướng về một cái phương hướng mà dồn tới, Tụ Linh Trận mà nàng bày ra cứ nhiên bất quá cũng chống lại được.

"Ân? Trong hoàng cung lúc nào tới nhân vật lợi hại như thế, xem ra phải đi ra ngoài nhìn một cái, nếu là xảy ra vấn đề, cũng có biện pháp hướng phụ thân mà ăn nói." Hàn Tuyết Nhi có chút ít lo lắng nghĩ đến... . . .

Lâm Dật Phi "Nhìn" bốn phía bí lục thể giới, chỗ đập vào mắt tất cả đều là một mảnh bí lục, phía trên mình huyền phù một thanh lục sắc bảo kiếm, nhìn dáng dấp, thì đó chính là bùa hộ mệnh từ nhỏ đeo trong người.

Lâm Dật Phi lúc này mới nhớ tới, từ lần kia luyện công sai, đem thanh tiểu kiếm thôn phệ tiên huyết của mình, khiến mình bị ngắt xiu, lần thứ hai tỉnh lại liền không còn có gặp qua cái chuỗi tiểu kiếm này nữa, sau lại lọt vào biến cố, càng đem nó quên đi sau đầu, hôm nay, ở chỗ này thấy lại nó, trong lúc nhất thời, Lâm Dật Phi có chút nghĩ không ra được.

"Nơi này là địa phương nào, ta thế nào lại tới nơi này? Ta không phải tại trong phòng luyện công sao?" Lúc này Lâm Dật Phi có chút không rõ, ở đây hoàn cảnh rất đặc thù, tuyệt đối không giống như là trong thế giới hiện thực.

Đột nhiên, Lâm Dật Phi nghĩ đến một cái khả năng, nhớ kỹ khi còn bé hắn từng nghe phụ thân giảng qua, võ công luyện đến cảnh giới nhất định, có thể tiến hành nội thị, kinh mạch đan điền đều có thể nhìn kỹ rất rõ ràng.

"Lẽ nào ở đây chính là đan điền ta sao? Ta đã đem võ công luyện đến tình trạng có thể nội thị sao? Thế nhưng thanh kiếm này lại thế nào gặp phải ở chỗ này chứ?" Tuy rằng nghĩ tới loại khả năng này, nhưng Lâm Dật Phi cũng không thể xác định. Dù sao, nội thị chỉ là vô thượng cảnh giới trong truyền

thuyết, cũng không phải gì đó mọi người có thể làm được.

Nhưng mà, ngoại trừ nội thị, Lâm Dật Phi thực sự nghĩ không ra, còn có chỗ nào sẽ là cái dạng hiện tại này. Nghĩ tới nghĩ lui, Lâm Dật Phi cuối cùng xác định ý nghĩ của chính mình, hẳn có khả năng là đang trong đan điền mình, hoặc giả, ý thức hẳn đang nội thị đan điền.

Ngay khi Lâm Dật Phi có chút vô đầu, không biết làm sao từ nơi này đi ra ngoài, thì dị biến xảy ra.

"Thanh niên nhân, chúc mừng ngươi ngưng kết ra Kim Đan, trở thành người tu chân thành viên."

"Ai? Ai đang nói chuyện?"

Đột nhiên biến hóa khiến Lâm Dật Phi lại càng hoảng sợ, mà đúng lúc này, lục sắc quang mang đột nhiên đại phóng, sau đó, một người lão giả bán trong suốt xuất hiện ở tại trước mặt Lâm Dật Phi.

"Ha hã, không cần khẩn trương, không nên sợ, bản tôn không có ác ý!"

Nhìn một người lão đầu xuất hiện ở tại trước mặt mình, Lâm Dật Phi miệng há toan hoát ra, quả thực có thể nuốt vào một con ếch a.

"Ngươi, ngươi là ai? Thế nào gặp phải ở chỗ này? Còn có, đây, đây là đâu a?"

"Ha hã, " nhìn Lâm Dật Phi biểu tình kinh sợ, lão giả đạm nhiên cười, "Nơi này là đan điền tử phủ của ngươi, mà ta vì sao gặp phải ở chỗ này, vậy phải hỏi ngươi đó."

Đến tận đây, Lâm Dật Phi rốt cục xác định một việc, mình quả nhiên là ở vào trong chính đan điền, bất quá, lập tức hắn liền phản ứng "Ngươi nói cái gì? Lẽ nào ngươi xuất hiện ở chỗ này, chính là bởi vì ta phải không?"

Lão giả đạm nhiên cười gật đầu, hiển nhiên là tán thành lời nói này của Lâm Dật Phi.

"Không có khả năng, ta lúc nào mời đến nơi đây? Hơn nữa, ngươi, ngươi lại thế nào lại có thể đi vào trong đan điền của ta?" Lâm Dật Phi lúc này thực sự có chút choáng váng, trước mắt tất cả đã vượt qua sự hiểu biết của hắn, ý nghĩ của hắn có chút loạn a!

"Được rồi được rồi, ngươi cũng không nên suy nghĩ bậy bạ, ta sẽ từ từ mà nói cho ngươi rõ a!"

Thấy Lâm Dật Phi vô đầu bút tai, nhất phó hình dạng thông khổ bất kham, lão giả cười khò lắc đầu, nói: "Ta là ở tại trên mặt của thanh lục kiếm." Nói xong, hắn còn chỉ chỉ phía trên lục sắc tiểu kiếm.

"A? Ngươi nói cái gì? Ngươi ở tại trong một thanh kiếm?" Lâm Dật Phi chỉ cảm thấy càng ngày càng mơ hồ, hiển nhiên, đối với một người làm sao có thể tiến vào ở lại trong một thanh kiếm, hắn trần ngập không giải thích được.

"Không sai, tin tưởng ngươi cũng thấy đấy, ta cũng không phải là một người tồn tại thực thể, hiện tại ta, chỉ là một tia tàn hồn, hoặc giả nói, là ta đã từng có một tia ý thức thể. Vốn, là ta ký thân vào trong tàn phiến Thương Khung Kiếm, thế nhưng, ngươi tiểu tử này lại đem Thương Khung Kiếm hút vào trong cơ thể, khiến nó nhận ngươi làm chủ, lúc này mới có thể khiến một tia ý thức của ta tới hậu cũng từ trong Thương Khung Kiếm thoát ly ra."

Lâm Dật Phi lão lão thật thật mà nghe lão giả nói, thế nhưng, về mặt của hắn không thể nghi ngờ là đang nghe kể ra một chuyện có thực, hẳn cái gì cũng không có bói rồi.

Thấy Lâm Dật Phi vẻ mặt biểu tình nghi hoặc, lão giả biết, mình nói sợ là nói vô ích a.

"Được rồi, đã như vậy, ta đây cứ việc nói thẳng a! Ngươi cũng biết, ngươi là như thế nào đến nơi đây chẳng?"

"Ta là... chờ một chút, ý của ngươi là..., là ngươi nói ta từ bên ngoài bị kéo vào?" Lâm Dật Phi đột nhiên nghĩ đến, coi như là nội thị, cũng không có khả năng cả người đều xuất hiện tại trong đan điền a? Mà lúc này, rất rõ ràng, hẳn cả người đều ở vào trong đan điền.

"Ha hã, không sai, ngươi rất thông minh, chính là ta đem nguyên thần của ngươi kéo vào."

Đối với tốc độ phản ứng của Lâm Dật Phi, lão giả tựa hồ rất thoả mãn.

"Ngươi vì sao lại kéo ta đến đây?" Lúc này Lâm Dật Phi đã không có kinh sợ như lúc ban đầu, trái lại có tí hiếu kỳ, dù sao, nguyên thần tiến nhập đan điền, trước đây nghĩ cũng không dám nghĩ.

"Thanh niên nhân, ngươi có thể tưởng tượng vị người nhà của ngươi mà báo thù không?"

Ngay khi Lâm Dật Phi mặt mang vẻ hoang mang chờ đợi thì lão giả trả lời, lão giả cũng đột nhiên biểu tình nghiêm nghị, sau đó hỏi ngược lại.

Nhưng mà, nghe xong lão giả nói xong, Lâm Dật Phi thật là chấn kinh rồi.

"Ngươi, ngươi nói cái gì? Ngươi thế nào biết ta có cừu hận?"

Vừa thả lỏng Lâm Dật Phi lại một lần nữa khẩn trương lên, rất hiển nhiên, đối với bí mật của mình bị người biết, hẳn nghĩ thập phần không thể lý giải.

"Ai, người lẽ nào đã quên, ta và người là tại trong thân thể một người sao?" Lão giả nói khiến Lâm Dật Phi biểu tình bị kiềm hãm, mà lúc này, lão giả nói vang lên, "Tiểu tử, người có biết cừ nhân của người là ai không?"

Nghe lão giả nói xong, Lâm Dật Phi nhất thời mặt lộ vẻ khổ sở, chuyện này chính là chỗ đau trong đáy lòng hắn. Bất quá lập tức, Lâm Dật Phi lại đột nhiên nhớ tới cái gì.

"Tiền bối, lẽ nào người biết cừ nhân của ta là ai?"

"Ha ha, tiểu tử kia, người rất thông minh, nhưng ta muốn nói cho người biết, mặc dù người hiện tại tìm được cừ nhân rồi, cũng chỉ có đường chết mà thôi, bởi vì cừ nhân người cũng không phải là phạm nhân, mà là tu chân giả cường đại."

"Người tu chân? Nó là cái gì?"

"Người tu chân chính là tồn tại đặc thù bao trùm cả phạm nhân, bọn họ phi thiên nhập địa, di sơn đảo hải, không chế sấm gió, có thể nói là không gì làm không được. Mà cừ nhân của người, chính là người tu chân."

Nghe xong lão giả giải thích, Lâm Dật Phi nhất thời sắc mặt đại biến. Bay trên trời xuống đất, di sơn đảo hải, không chế sấm gió, đây là cỡ nào đại uy năng a? Cùng như vậy tồn tại khi xuất, hẳn cùng với con kiến hôi có gì khác nhau đâu? Mà cừ nhân của mình cư nhiên là tồn tại như vậy, vậy thì hẳn báo cái gì cừ chứ?

Trong lúc nhất thời, một cổ cụt hứng tình tự xuất hiện tại trong lòng Lâm Dật Phi, nguyên thân trạng thái hạ xuống Lâm Dật Phi cư nhiên có chút phiêu hốt đứng lên.

Lão giả không có quấy nhiễu Lâm Dật Phi, chỉ là ở một bên nhìn, hiển nhiên là chờ Lâm Dật Phi phục hồi tinh thần lại.

Một lát sau, Lâm Dật Phi ừ ừ trở lại ngẩng đầu, mà ở trong mắt hắn, tựa hồ có tia dị dạng quang mang.

"Tiền bối, người nhất định có biện pháp dạy ta, có đúng hay không?"

Lâm Dật Phi đột nhiên nghĩ đến, lão giả đưa hắn kéo vào đây, tuyệt đối không phải chỉ là để cùng hắn tâm sự đơn giản như vậy, tất nhiên là có thêm cái mục đích gì. Mà lại nhắc tới cừ hận của hắn, như vậy lão giả tất nhiên là có cách giúp hắn.

"Ha ha, không sai, ta mất lớn như vậy công sức đem người kéo vào đây, đương nhiên không phải chỉ cùng người nói chuyện phiếm. Tiểu tử, người có bằng lòng hay không trở thành truyền nhân của ta?"

Lão giả cười lớn một tiếng, rốt cục nói ra mục đích của chính mình.

"Truyền nhân của người?"

"Không sai, truyền nhân của ta!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 8: Thương Khung Quyết.

Lâm Dật Phi tại Đại Tề hoàng cung luyện công thì, đột nhiên tu vi đột phá, nhưng mà xui quý khiến mà đi tới chính trong đàn điền tử phủ của mình, lại gặp một người lão giả trong trạng thái linh hồn, mà tới hậu, lão giả cư nhiên hỏi hắn có nguyện ý hay không trở thành truyền nhân của ta.

Một loạt biến cố khiến Lâm Dật Phi tự tự có chút hỗn loạn, bất quá có một chút hắn biết, đó chính là cừ nhân sát hại phụ mẫu người nhà hắn cường đại không gì sánh được, cường đại đến hắn ngay cả một chút cơ hội cũng không có.

"Tiểu tử kia, người có bằng lòng hay không trở thành truyền nhân của ta?"

Ngay khi Lâm Dật Phi đang tư lự ý nghĩ khó phân thì, thanh âm lão giả lại một lần nữa vang lên, nếu như Lâm Dật Phi tỉ mỉ nghe lão giả nói, như vậy hẳn nhất định có thể nghe ra, cùng với trước so sánh, lão giả thanh âm đã phát ra hư nhược rồi.

"Tiền bối, ta muốn biết, trở thành truyền nhân của ngươi sẽ có chỗ tốt gì!"

Ép buộc mình tỉnh táo lại, Lâm Dật Phi lại khôi phục cổ tĩnh như dĩ vãng không dao động, bởi vì hắn biết, thời gian kế tiếp, hẳn là là thời gian đàm phán, nếu là không có một ý nghĩ thanh tĩnh, sợ là khả năng sẽ có hại. Hơn nữa, hắn mơ hồ đã cảm giác được, nếu là thành truyền nhân người này, chỗ tốt như vậy nhất định là nhiều hơn.

"Ha ha, hảo tiểu tử, bản tôn không có nhìn lầm ngươi, quả nhiên can đảm cẩn trọng. Được, ta nói cho ngươi biết, chỉ cần ngươi làm truyền nhân của ta, đừng nói là báo thù rửa hận, hay xưng bá toàn bộ vũ trụ cũng không phải nói chơi!" Lão giả đã nhìn ra, Lâm Dật Phi đã động tâm.

Lâm Dật Phi đầu tiên là sững sờ, sau đó lại nhủ mảy. Xưng bá toàn bộ vũ trụ? Ngươi cho ngươi là ai chứ? Bất quá nhìn hình dạng lão giả, tựa hồ tính không giống như đang nói mạnh mẽ.

Tựa hồ là nhìn ra ý nghĩ của Lâm Dật Phi, lão giả có chút thương cảm mà nói: "Tiểu tử, ngươi là cho rằng bản tôn là đang nói mạnh mẽ phải không?"

"Ách! !" Lâm Dật Phi sững sờ, lúc này mới nhớ tới lão giả chính là đang trong thân thể hắn, tựa hồ có thể đọc được ý nghĩ của hắn.

"Ai, tiểu tử kia, thực không dấu diếm, ta đại nạn lập tức sẽ tới, vì thế mà ta hôm nay thừa cơ hội ngươi đột phá đem ngươi lột tiến đến đây, chính là vì muốn đem công pháp của ta truyền cho ngươi, ta nói như vậy, ngươi minh bạch rồi chứ?"

Thấy Lâm Dật Phi luôn luôn do dự, lão giả đơn giản trực tiếp ngã bài ra.

"Ngươi nói cái gì? Ngươi, ngươi lập tức sẽ, sẽ ~~~" kế tiếp muốn nói Lâm Dật Phi chưa nói, nhưng ý tứ của hắn cũng rất minh bạch rồi.

"Không sai, bản tôn thụ thương quá nặng, sớm nên tiêu tan thành mây khói, nhưng không có đem Thương Khung Quyết truyền xuống, bản tôn chết không nhắm mắt, lúc này mới lấy đại nghị lực chống đỡ được tới hiện tại, bất quá cho đến ngày nay, bản tôn cũng chống không nổi nữa."

Lão giả trên mặt tràn ngập thương cảm, còn có một tia không cam lòng, nhưng càng nhiều, mê man mơ màng.

Lâm Dật Phi trong lúc nhất thời chẳng nói được cái gì cho phải, hắn rất muốn nói thoải mái với lão giả vài câu, hỏi một chút sự tình từ đầu đến cuối, nhưng lời nói tới bên mép rồi, nhưng hắn vô luận như thế nào cũng nói không nên lời.

"Tiểu tử, nhanh nói đi! Có đúng hay không nguyện ý làm truyền nhân của ta?"

Có thể nhìn ra được, lão giả thời gian tựa hồ thực sự không nhiều lắm, mà thẳng đến lúc này, Lâm Dật Phi mới phát hiện, lão giả thân hình cư nhiên đang chậm rãi trở thành nhạt hơn, thanh âm cũng so với trước yếu đi rất nhiều.

"Tiền bối, ngươi cũng là người tu chân sao?" Vô ý thức, Lâm Dật Phi hỏi như thế một câu không đầu không đuôi.

"Ha ha, lão phu tại hàng tỉ năm trước từng là người tu chân!"

Nghe xong vấn đề Lâm Dật Phi, lão giả tựa hồ rất hài lòng, cư nhiên đột nhiên phá lên cười.

Nhưng mà, Lâm Dật Phi thế nào cũng cười không nổi, hắn nghe thấy được cái gì? Hàng tỉ năm trước? Đây là cái khái niệm gì? Cái lão giả này không biết từ đâu tới đây, cư nhiên mở miệng là hàng tỉ năm thời gian, điều này làm cho Lâm Dật Phi trong lúc nhất thời có chút thất thần.

"Tiểu tử kia, ta biết ngươi muốn báo thù, ta có thể nói cho ngươi, ngoại trừ kế thừa công pháp của ta, ngươi không còn có cái khác biện pháp có thể báo thù, hơn nữa, làm truyền nhân của ta cũng không phải cái chuyện gì mất mặt, ở tại Thần giới, muốn làm truyền nhân bản tôn người không thể kể xiết, trong đó đủ hạng người thiên tư trắc việt, chỉ tiếc ngày trước bản tôn vô tâm không thu đồ đệ, lúc này mới có cục diện hôm nay."

Lão giả trong thanh âm tràn ngập cảm khái, nhưng không có chút ý tứ nào hối hận, đối với một người tu luyện giả mà nói, không nên có tâm tình, nhất là hối hận. Vì thế, mặc dù là tới hiện tại, lão giả cũng không có lộ ra ý tứ hối hận.

"Tiền bối, ta đáp ứng làm truyền nhân của ngươi."

Lâm Dật Phi thanh âm tràn ngập vị đạo quyết tuyệt, mà thúc đẩy hắn làm ra như vậy quyết định nguyên nhân cũng rất đơn giản, đó chính là lão giả là một người người tu chân, là một người tu chân sống thật lâu. Hơn nữa, đường báo thù của hắn hầu như sẽ bị phá hỏng, kế thừa công pháp lão giả, thấy thế nào cũng không là một chuyện xấu. Còn có một chút, là Lâm Dật Phi cũng không có cảm giác được, đó chính là hắn có chút đồng tình cùng cái linh hồn thể trước mắt này, tâm nguyện một người lão giả trước lâm chung, hắn lại thế nào nhẫn tâm cự tuyệt chứ?

"Ha ha ha, ta sớm đã biết ngươi sẽ đáp ứng!"

Chiếm được sự đồng ý của Lâm Dật Phi, lão giả cất tiếng cười to, hiển nhiên, đối với công pháp của lão sắp sửa được truyền lưu xuống phía dưới, lão cảm thấy thập phần vui mừng.

"Tiền bối, ta đã đáp ứng vậy nên làm như thế nào?" Nếu đã đáp ứng kế thừa lão giả công pháp rồi, Lâm Dật Phi cũng trở nên chủ động hơn.

"Ha ha, ngươi cái gì cũng không cần làm, hiện tại ta sẽ đem Thương Khung Quyết truyền cho ngươi, về phần sau này ngươi có thể đạt được cái dạng gì cao độ, vậy phải xem tạo hóa của chính ngươi." Nói xong, lão giả đã đưa một ngón tay điểm ra, ở giữa cái trán Lâm Dật Phi.

Không đợi Lâm Dật Phi phản ứng nhiều, ngón tay lão già đã tới trước mắt hắn rồi, sau đó, một trận mê muội cảm truyền đến, Lâm Dật Phi đột nhiên cảm giác được, trong đầu mình cứ nhiên có ra một vài thứ.

Không biết qua bao lâu, Lâm Dật Phi rốt cục lần thứ hai tỉnh táo lại, mà khi hắn hoàn toàn thanh tỉnh, nhìn hướng lão già trước mắt thì, thân ảnh lão già đã rất đậm rất phai nhạt, hiển nhiên, động tác vừa rồi đã đem lực lượng tối hậu của lão già đều dùng hết, cũng là tới lúc lão tiêu tan thành mây khói rồi.

"Tiền bối! !" Một cỗ thương cảm tình tự từ đáy lòng Lâm Dật Phi sản sinh, có thể hắn không khỏi bật ra.

"Tiểu tử, ta đã đem Thương Khung Quyết cùng với toàn bộ vật suốt đời nghiên cứu của ta đều truyền cho ngươi, sau này con đường phải đi như thế nào, sẽ xem chính ngươi, bất quá, bản tôn hi vọng ngươi không nên dùng công pháp của ta mà làm ác, chẳng thả ngươi có thể không đáp ứng bản tôn?"

Nghe lão già nói di ngôn như vậy, Lâm Dật Phi còn có thể nói cái gì?

"Tiền bối yên tâm, văn bối nhất định không dùng công pháp của tiền bối làm chuyện xấu."

"Ha ha, tốt, tưởng Thương Khung Thần Tôn ta suốt đời chỉ có cái chết làm bạn, đến kết thúc cứ nhiên có ngươi cái truyền nhân này, ngược lại cũng có thể phóng tâm mà rời đi, tiểu tử, tự giải quyết cho tốt a!"

Nói xong, thân ảnh lão già đã hoàn toàn mà tiêu thất không gặp.

"Tiền bối! !" Lâm Dật Phi vô ý thức đưa tay đi bắt cái không gian mà lão già tiêu thất, nhưng mà, vào tay, lại chỉ có một đoàn không khí mà thôi.

Lâm Dật Phi đứng ở tại chỗ, thật lâu không nói. Không biết qua bao lâu, một tiếng thở dài thật dài từ trong miệng hắn phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 9: Mới Gặp Gỡ.

Khi trạng thái nguyên thần hạ xuống Lâm Dật Phi nhắm lại hai mắt, tỉ mỉ nhận biết trong đầu nhiều ra gì đó thì, Thương Khung Quyết ba đại tự rõ ràng mà hiện ra ở tại trước mắt hắn. Lâm Dật Phi biết, đây, là lão già muốn cho hắn truyền thừa xuống phía dưới tu luyện pháp quyết này.

Lâm Dật Phi cũng không có lập tức quan khán Thương Khung Quyết, mà là chậm rãi xem những tri thức gì lão già lưu lại về Tu Chân Giới.

Tại trước đây, Lâm Dật Phi chưa từng có tiếp xúc quá cái gì Tu Chân Giới, việc cấp bách, là phải biết người tu chân cùng với Tu Chân Giới là một cái dạng tồn tại gì, về phần tu luyện Thương Khung Quyết, thật ra cũng không cần quá gấp.

Dần dần, Lâm Dật Phi hứng thú hoàn toàn bị khơi lên, chưa phát giác ra, trong một cái thế giới mới, không đồng dạng như vậy thế giới đã tại trong đầu hắn hình thành một cái hình thức ban đầu.

"Người tu chân, Tu Chân Giới, nguyên lai thực sự có như vậy một cái thế giới, xem ra, trước đây ta còn là quá cô lậu quả văn."

Đem Tu Chân Giới đại thế giới thiệu xem một lần, Lâm Dật Phi không khỏi cảm khái nói. Hiển nhiên, đối với như vậy một cái thế giới, Lâm Dật Phi tràn ngập hiếu kỳ cùng tưởng tượng, hơn nữa, hắn đã biết, cừu nhân của mình có khả năng ngay trong Tu Chân Giới, cho nên, vô luận như thế nào, hắn đều phải nghĩ biện pháp đến Tu Chân Giới.

Lúc này, biện pháp duy nhất có thể đến Tu Chân Giới, đó là tu luyện Thương Khung Quyết, nhất định phải đem nó tu luyện thành công.

Lâm Dật Phi đã quyết định, một hồi liền cùng Lý Chính Nguyên cáo biệt, sau đó tìm một chỗ sơn lâm thanh tĩnh bắt đầu tu luyện Thương Khung Quyết, đợi đến lúc có đủ thực lực, liền bắt đầu tìm hiểu làm sao mới có thể đi vào Tu Chân Giới.

Cuối cùng nhìn thoáng qua bốn phía, một thanh lục sắc tiểu kiếm huyền phù ở trên khoảng không, tại phía dưới nó là một viên rất nhỏ kim sắc viên châu, theo như lời lão già nghĩ đến đó là Kim Đan. Hiện tại Lâm Dật Phi đã không phải trước tu chân ngu ngốc, thông qua vừa học bỏ tức, hắn đối với người tu chân đã có một cái đại thể lý giải, biết có thể ngưng kết Kim Đan là một chuyện rất không dễ dàng. Mà hắn cũng xác thực cảm giác được, hắn hiện tại quả thực là tràn ngập lực lượng, hắn tin tưởng, hiện tại khi đụng tới Kiếm Thần, Đạo Thần nhất lưu, hắn hầu như cũng không cần động thủ, là có thể thoải mái mà tương bọn hắn bắt lại.

"Ai, nguyên lai gần ngưng kết ra Kim Đan thì có như vậy đại uy năng, nếu như tu thành Nguyên Anh, thậm chí càng cao trình tự, thật là có bao nhiêu đại

uy năng a?"

Bất giác, Lâm Dật Phi đã đối với Thương Khung Quyết sản sinh hướng tới.

"Thời gian này ly khai cái hoàng cung này đã, Tu Chân Giới, ngươi chờ ta đi!"

Thở dài một tiếng, Lâm Dật Phi đã nhắm hai mắt lại, chỉ chốc lát thời gian, nguyên thần hắn liền trở về bản thể.

Nhưng mà, khi Lâm Dật Phi nguyên thần quay về, mở hai mắt ra, dù bình tĩnh lãnh tĩnh hắn cũng lại càng hoảng sợ.

"Hi hi, ta còn nghĩ là cái gì tiền bối cao nhân tới đây, nguyên lai là người một tiểu oa nhi, ân, không tệ, có chút bản lĩnh, không bằng bán bản cô nương làm thấy a, chỗ tốt tuyệt đối không thể thiếu cho ngươi."

Hàn Tuyết Nhi thực sự là không nghĩ tới, chính đã vậy còn quá may mắn, người trước mắt vừa nhìn sẽ không là người tu chân, nhưng đánh bậy đánh bạ tu thành Kim Đan, xem niên kỷ hắn, sợ rằng còn chưa tới hai mươi tuổi, dù là được công nhận thiên tài của Tu Chân Giới, Tu Chân Giới đệ nhất đại phái Côn Lôn phái chương môn người ấy, chỉ sợ cũng không nhất định so ra mạnh đến vậy, mà chính cô ta cùng hắn so sánh với, vậy càng không bằng.

Lâm Dật Phi lúc này có chút kinh nghi bất định, hắn tự nhiên không biết người trước mắt là đến đây lúc nào. Thấy người trước mắt, Lâm Dật Phi đầu tiên là trước mắt sáng ngời. Hắn vào Nam ra Bắc, nữ nhân đẹp cũng gặp qua không ít, thế nhưng không thấy qua như vậy đẹp mà lại có khí chất nữ nhân, cùng nàng này so sánh, thì toàn bộ nữ nhân đều chỉ là sao nhỏ so với ánh trăng.

Trong lúc nhất thời, Lâm Dật Phi tự nhiên có chút thất thần, bất quá hắn biểu hiện ngược lại cũng không có gì đáng trách, đổi lại là ai cũng vậy, đột nhiên tại trước mắt xuất hiện một đại mỹ nữ, cũng tuyệt đối không thể không lúng túng, huống chi Lâm Dật Phi đang còn trẻ hết sức lông bông đang thời kỳ trưởng thành, đối với phái khác có loại đặc thù thật là hiểu kỳ.

"Uy, nhìn cái gì vậy, không có nghe bản cô nương gọi ngươi sao?" Đường đường Tu Chân Giới thiên kim tiểu thư, tự nhiên bị một phạm nhân như vậy quan khán, điều này làm cho Hàn Tuyết Nhi có chút tức giận, bất quá, nhìn hình dạng đối phương, rõ ràng là bị chính mị lực của mình thuyết phục, điều này làm cho tiểu công chúa đang tức giận song song cũng không khỏi có chút đặc chí.

Bị người ta vừa nói như thế, Lâm Dật Phi lập tức hồi thần lại, sau đó nhàn nhạt thì lễ, "Tại hạ Lâm Dật Phi, ở chỗ này giúp bằng hữu chiếu cố, chẳng hay cô nương là người phương nào, thế nào lại vào trong phòng tại hạ?"

"Ha ha, bản cô nương là người phương nào, ngươi không cần quản, về phần vì sao xuất hiện ở chỗ này, hi hi, toàn bộ hoàng cung ta đều có thể tùy ý hành tẩu, đến nơi đây lại có cái gì ngạc nhiên đâu." Đối với Lâm Dật Phi trước mắt, Hàn Tuyết Nhi nhất định phải đạt được, nàng đã âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải đem hắn lừa về Thanh Phong Các. Phải biết rằng, một người có mầm mống tốt, sẽ có rất nhiều môn phái tranh đoạt, mà hiện tại, một người thanh niên thiên phú như vậy đưa đến trước mắt của nàng, nếu như không thể mang về môn phái, thật đúng là thiên lý khó dung a.

Lâm Dật Phi cũng không có vì Hàn Tuyết Nhi nói mà tức giận, "Cô nương đến đây là có chuyện gì sao?" Lúc này Lâm Dật Phi đang cẩn thận quan sát đến cô nương trước mắt, rất mạnh, lúc này Lâm Dật Phi đang tìm hiểu đoán thân phận của nàng. Vốn, Lâm Dật Phi cho rằng Hàn Tuyết Nhi là Cung chúa Vương phi của người nào, nhưng hiện tại nghĩ đến, loại khả năng này hắn là không lớn, bởi vì Cung chúa là không có khả năng giống như vậy tu vi cường đại.

"Khái khái, được rồi, bản cô nương hôm qua được thần tiên chỉ điểm, hắn nói cho ta biết hôm nay đến nơi đây, có thể thu được một vị giai đồ, nha, sẽ không là người chứ hả?" Hàn Tuyết Nhi đã quản không được nhiều như vậy, hôm nay vô luận như thế nào đều phải đem cái người này lừa quay về Thanh Phong Các, dù có nói dối thì có là cái gì? Ai khiến nàng một chốc cũng nghĩ không ra cái ý kiến gì hay chứ?

"Ha ha, cô nương nói đùa, tại hạ cũng không muốn bán cái gì sự, càng không thể bán một tiểu cô nương làm sư, tại hạ còn có chuyện quan trọng, tại hạ xin từ biệt." Nghe xong Hàn Tuyết Nhi nói, Lâm Dật Phi có chút dở khóc dở cười, rõ như ban ngày, đâu tới thần tiên a? Ba mươi sáu kế tẩu vi thượng sách, hắn cũng không muốn bị một người tiểu cô nương cuốn lấy, nên trước tiên tìm cách trốn đi.

"Đứng lại, bản cô nương muốn dạy ngươi tu chân, đó là phúc khí của ngươi, thay vì người khác, cầu còn cầu không được!" Thấy Lâm Dật Phi coi thường như vậy lại cự tuyệt mình, Hàn Tuyết Nhi ngược lại có chút nóng nảy, quỳnh lên, mới nói ra một từ tu chân.

"Tu chân?" Nghe được Hàn Tuyết Nhi nói, Lâm Dật Phi nhất thời ngừng chân lại, "Ngươi là người tu chân?" Lúc này, Lâm Dật Phi trên mặt đột nhiên xuất hiện nhất mạt thần sắc kích động. Thực sự là đập phá thiết hải vô mịch xử, vừa còn muốn không biết làm thế nào tiến nhập Tu Chân Giới, lúc này, tự nhiên có một người tu chân đưa đến trước mắt, đây quả thực là trời xanh phù hộ a!

"Ân? Ngươi tự nhiên biết người tu chân?" Tu Chân Giới có quy củ, không được tại nhân gian bạo lộ thân phận người tu chân, nhưng mà nghe ý tứ Lâm Dật Phi vừa nói, rõ ràng là biết người tu chân tồn tại, như thế lại khiến Hàn Tuyết Nhi hiểu kỳ, không biết Lâm Dật Phi là từ nơi nào biết cái danh từ người tu chân này.

"Ngươi còn không có trả lời ta, ngươi có đúng hay không là người tu chân?"

Lâm Dật Phi con mắt chăm chú mà nhìn chằm chằm Hàn Tuyết Nhi, đang đợi đối phương trả lời thuyết phục.

Cảm thụ được ánh mắt nóng rực của Lâm Dật Phi, Hàn Tuyết Nhi ngược lại là có chút ăn không tiêu. Bất quá, nàng dù sao cũng là một người tu luyện nhiều năm tu chân giả, hơn nữa tu vi còn muốn trên xa Lâm Dật Phi, cho nên rất nhanh liền khôi phục lại bình thường.

Nếu Lâm Dật Phi biết người tu chân tồn tại, như vậy nàng cũng sẽ không cần phải ... giấu diếm cái gì.

"Tiểu tử kia, tuy rằng không biết ngươi là ở nơi nào nghe nói người tu chân, nhưng ta có thể nói cho ngươi, ta đích thật là một người tu chân." Hàn Tuyết Nhi đậm đậm cười đối với Lâm Dật Phi nói.

Nghe được Hàn Tuyết Nhi khẳng định trả lời thuyết phục, Lâm Dật Phi thở phào một hơi dài, thầm nghĩ, quả nhiên để ta đoán được rồi, cái tiểu cô nương này thật là một người tu chân.

"Được rồi, hiện tại ngươi có thể nói cho ta biết, ngươi là từ đâu nghe nói về người tu chân?" Hàn Tuyết Nhi không có thể như vậy bị thua thiệt, nếu đã trả lời vấn đề đối phương, như vậy nàng đương nhiên muốn hỏi lại để biết.

Lâm Dật Phi bình phục một chút kích động tình tự, sau đó quay sang Hàn Tuyết Nhi đậm nhiên nói: "Xin lỗi, vấn đề này thứ cho tại hạ không có thể trả lời."

Nghe được Lâm Dật Phi đáp lại, Hàn Tuyết Nhi khí tức bị kiềm hãm, hiển nhiên thật không ngờ Lâm Dật Phi cư nhiên sẽ nói như thế. Bất quá nhìn vẻ mặt Lâm Dật Phi kiên quyết, nàng biết, có hỏi thế nào, cũng tuyệt đối đừng mơ tưởng Lâm Dật Phi mở miệng.

"Được rồi, ngươi đã không muốn nói thì thôi, như vậy ta hỏi ngươi, ngươi hiện tại là đã ngưng kết Kim Đan?"

Lâm Dật Phi hơi có chút trầm ngâm, rồi gật đầu. Hắn biết, nếu người ta hỏi như vậy, tất nhiên là có thể nhìn ra được rồi, giấu diếm cũng là vô ích.

"Vậy, ngươi có từng gia nhập cái môn phái gì người tu chân không?" Hiển nhiên, đây, chỉ là Hàn Tuyết Nhi quá lo lắng, nếu như Lâm Dật Phi đã gia nhập vào môn phái khác, thì nàng đã không có thể có biện pháp nào đưa hắn kéo vào Thanh Phong Các của mình.

Nghe xong Hàn Tuyết Nhi nói, Lâm Dật Phi lắc đầu nói: "Ta chỉ là nghe nói qua người tu chân, cũng chẳng bao giờ gặp qua, nhưng hiện tại đã gặp được một người." Hắn nói đã rất minh bạch, không có gặp qua người tu chân, đương nhiên sẽ càng không cần phải nói gia nhập vào cái môn phái gì người tu chân.

"Hi hi hi, thật tốt quá, khá khá, " Hàn Tuyết Nhi đầu tiên là một trận vui cười, sau đó biểu tình nghiêm nghị, bất quá, nàng lại không biết lời nói của nàng đột nhiên chuyển biến lại khiến Lâm Dật Phi dở khóc dở cười, "Ta hỏi ngươi, ngươi có bằng lòng hay không gia nhập vào môn phái người tu chân, từ nay về sau tu luyện thiên đạo, được trường sinh, bay trên trời độn xuống đất không gì làm không được?"

Hàn Tuyết Nhi tận lực dùng văn tự đơn giản nhất đem mị lực của Tu Chân Giới bằng những hiệu quả lớn bày ra, để cho Lâm Dật Phi đối với Tu Chân Giới sản sinh hướng tới.

Lâm Dật Phi không phải kẻ ngu si, còn ngược lại nữa, tám năm phiêu bạt, cái dạng người gì mà hắn chưa từng thấy qua? Cái dạng chuyện gì hắn không kinh lịch quá? Cho nên, khi nghe Hàn Tuyết Nhi nói như thế, hắn liền minh bạch ý tứ Hàn Tuyết Nhi, mà đây, cũng là đang hợp ý hắn.

"Ài, " Lâm Dật Phi làm bộ thập phần ảo não mà thở dài, nói, "Ta đương nhiên cũng muốn gia nhập môn phái người tu chân? Thiên hạ lại có người nào không muốn trường sinh bất tử, bay trên trời độn xuống đất không gì làm không được chứ? Chỉ bất quá muốn thì có ích lợi gì?"

"Ha ha a, thật tốt quá!" Nghe xong Lâm Dật Phi nói, Hàn Tuyết Nhi đúng là hài lòng nở nụ cười, Lâm Dật Phi ý tứ đã rất minh xác, hắn muốn tu chân, chỉ là khổ không có cơ hội, mà đây, chính là kết quả mà nàng muốn.

"Tiểu tử, ngươi gặp may mắn, nói thật cho ngươi biết, bản cô nương chính là tiểu thư Tu Chân Giới đại phái Thanh Phong Các, chỉ cần ngươi theo ta quay về Thanh Phong Các, bản cô nương nhất định sẽ thuyết phục cha ta, đem ngươi thu nhập làm môn hạ." Nói đến đây, Hàn Tuyết Nhi đã hơi vung lên cái cằm nhỏ, hiển nhiên, đối với Thanh Phong Các, nàng rất có tư cách đề mà kiêu ngạo.

"Cái gì? Ngươi, ngươi có thể mang ta đi Tu Chân Giới?" Lâm Dật Phi hiện tại có chút kích động, loại kích động này không có thể như vậy giả vờ, bởi vì hắn là thật muốn đi Tu Chân Giới, đây không đơn giản là đối với tu chân hướng tới, chớ quên, cừu nhân của hắn, đã có thể ở tại Tu Chân Giới.

"Ha ha, không sai, chỉ cần ngươi nguyện ý gia nhập vào Thanh Phong Các ta, bản cô nương sẽ mang ngươi đi Tu Chân Giới, thế nào? Ngươi có nguyện ý hay không?"

Nhìn thấy Lâm Dật Phi biểu tình kích động, Hàn Tuyết Nhi biết, Lâm Dật Phi tuyệt đối sẽ không cự tuyệt hảo ý của mình.

Quả nhiên, khi Hàn Tuyết Nhi vừa dứt lời, Lâm Dật Phi đã có vẻ khẩn cấp mà nói: "Ta nguyện ý! Chỉ cần ngươi dẫn ta đi Tu Chân Giới, ta nguyện ý trở thành người của môn phái ngươi."

Đối với trở thành đệ tử Thanh Phong Các, Lâm Dật Phi thật ra không có cảm giác gì, bởi vì hắn căn bản là không biết Thanh Phong Các là một cái dạng tổ chức gì, nhưng đi Tu Chân Giới, cái này mê hoặc hắn tuyệt đối chịu đựng không gượng nổi.

"Ha ha, tốt, bản cô nương tuyên bố, ngươi, ngươi, ngươi tên gì?"

"Khá khá, ta là Lâm Dật Phi!"

"Nga, ta tuyên bố, từ giờ trở đi, ngươi Lâm Dật Phi là đệ tử Thanh Phong Các ta, ân, về phần bồi phận ra sao ~~ chờ trở lại sẽ an bài cho ngươi!"

Như là sợ Lâm Dật Phi bỏ chạy mất dạng, Hàn Tuyết Nhi liền tại chỗ tuyên bố Lâm Dật Phi đã nhập bọn, có thể thấy được, đối với Lâm Dật Phi cái này tu luyện thiên tài, năng thấp phần coi trọng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 15: Nguyên Anh Kỳ ?

Tròn bảy ngày thời gian, Lâm Dật Phi rốt cục lo lắng qua đi chuyển sang tỉnh lại.

"Khái khái, phốc!" Vừa tỉnh lại Lâm Dật Phi chỉ cảm thấy lồng ngực hơi nhói đau, toàn thân đau đớn khó nhin, há mồm phun ra một ngụm tụ huyết, cũng suýt nữa lại muốn hôn mê.

"Khái, đau quá a! Phá nát một Kim Đan cũng phải nỗ lực đại giới lớn như vậy sao?"

Lúc này, Lâm Dật Phi nguyên thần đã trở về, mà khi hân mở ra hai mắt, thấy mình chật vật như vậy, có chút đau khổ cười nói.

Lúc này, một thân bạch y của hân hầu như tất cả đều bị tiên huyết nhiễm hồng, tự bạo Kim Đan lực lượng tuy rằng bị tiêu lục kiếm trong cơ thể trung hoà hơn phân nửa, nhưng dù có như vậy, uy lực Kim Đan tự bạo có thể khiến Lâm Dật Phi bị chấn đến thất không chảy máu, thậm chí là lỗ chân lông cả người đều có tiên huyết chảy ra, làm cho có cảm giác như đang —— hấp hối.

"Ai, không biết trong cơ thể trạng huống thế nào rồi." Lâm Dật Phi bỗng nhiên nhớ tới chuyện trước, mình tự bạo Kim Đan, chỉ ngất đi thôi, còn không biết trong thân thể hiện tại là một cái trạng huống gì. Nghĩ tới đây, hân vội vàng thu nhiếp tinh thần, tiến nhập nội thị, tỉ mỉ quan sát tình hình trong cơ thể.

Nhưng mà, khi Lâm Dật Phi lần thứ hai tiến nhập tử phủ đan điền thì, trước mắt gì đó cũng khiến hân có chút không nói gì được.

"Đây là cái đông tây gì? Tháp sao?"

Nhìn tháp gì đó lằng lằng huyền phù trong đan điền, Lâm Dật Phi thất thần thật lâu. Bất quá thoáng cái hân cũng hiểu được, đó chính là trong khoảng thời gian hân hôn mê này, hân cư nhiên hồ đồ luyện thành Thương Khung Nội Quyết, còn ngưng kết ra Nguyên Anh của mình. Chỉ bất quá, cái này của hân thay thế phẩm chất có chút đặc thù, cũng không là Kim Đan Nguyên Anh, nhưng cũng không phải đao nĩa kiếm kích, mà là một cái cùng loại với tháp gì đó.

Tuy rằng lão giả lưu cho Lâm Dật Phi Thương Khung Bí Quyết trong trí nhớ có ghi chép, Thương Khung Bí Quyết khi ngưng kết ra vật thay thế Nguyên Anh cũng không cố định, có thể là bất luận cái hình dạng gì, nhưng Lâm Dật Phi thế nào cũng không nghĩ tới, hân đã ngưng kết ra gì đó, cư nhiên, đã vậy còn quá tồn.

"Ai, tháp hình thì tháp hình a! Dù gì thì cái hình dạng gì cũng đều như nhau, cũng không biết hiện tại ta tới cái cảnh giới gì rồi."

Lâm Dật Phi cũng không phải cái loại người dễ tâm vào chuyện vụn vặt, sự tình nếu đã xảy ra, hơn nữa muốn sửa cũng không còn kịp rồi, đơn giản hân cũng sẽ không tưởng nữa. Hơn nữa, cái tháp này cũng khá đẹp. Hân biết độ khó tu luyện của Thương Khung Bí Quyết, hôm nay ma xui quỷ khiến mà luyện thành, vui vẻ còn không kịp, đâu còn dùng đến cái gì oán giận chứ?

Lần thứ hai đem ký ức lão giả lưu lại điều đi ra, Lâm Dật Phi bắt đầu đối với chính mình so với tu vi hiện tại.

Theo ký ức thần bí lão giả, Thương Khung Bí Quyết tổng cộng chia làm mười tầng, phân biệt là Ngưng Khí Kỳ, Hóa Hình Kỳ, Thành Khí Kỳ, Dưỡng Khí Kỳ, Bạch Ngọc Kỳ, Hồng Ngọc Kỳ, Lam Ngọc Kỳ, Tử Ngọc Kỳ, Hắc Ngọc Kỳ cùng với Bích Ngọc Kỳ, chỉ là Lâm Dật Phi thể chất đặc thù, hơn nữa hân khởi điểm giác cao, cư nhiên hầu như nhảy vọt qua ba giai đoạn trước, trực tiếp tiến đến Thành Khí Kỳ cùng quá độ giai đoạn Dưỡng Khí Kỳ.

Thành Khí Kỳ tương ứng, người bình thường chính là Nguyên Anh Kỳ, mà Dưỡng Khí Kỳ còn lại là một thời kì tương đương lớn lên, nó hầu như đối ứng với những người khác là Xuất Khiếu, Phân Thần, Hợp Thể ba thời kì, tại một giai đoạn này, trong đan điền tu luyện giả vật thay thế Nguyên Anh sẽ không ngừng mà lớn mạnh cùng ngưng thực, cuối cùng đạt được cảnh giới hoàn mỹ. Tại đây lúc này, vật thay thế Nguyên Anh sẽ chậm rãi xuất hiện nhan sắc, bất quá, đây cũng đã là chuyện rất xa, hân hiện tại căn bản không cần phải tưởng gì đó.

"Ách, lẽ nào ta hiện tại đã là Nguyên Anh Kỳ người tu chân rồi sao?"

Lúc này Lâm Dật Phi có chút không thể tin được, hân tiếp xúc tu chân mới vài ngày thời gian, như thế nào hồ đồ mà tu thành Nguyên Anh Kỳ tu chân, đây thực sự là có chút không hợp tình lý.

Bất quá, cảm thụ trong thân thể tựa hồ cuộn cuộn có vô tận linh lực, Lâm Dật Phi lại biết, hẳn xác thực so với trước cường đại hơn vô số lần, hơn nữa, căn cứ ký ức lão giả cùng với chính hắn mà so sánh, hẳn hiện tại, hẳn là chỉ ít cũng có Nguyên Anh Kỳ tu vi.

Ngay lúc Lâm Dật Phi kinh nghi bất định, không biết mình có hay không thực sự đến Nguyên Anh Kỳ, cửa mật thất lại đột nhiên mở ra.

"A! Sư đệ, ngươi làm sao vậy?"

Hầu như trong nháy mắt khi cửa mở ra, Hàn Tuyết Nhi thét lên chói tai liền truyền vào trong tai Lâm Dật Phi.

Lâm Dật Phi quay đầu lại, đã thấy Thanh Phong Tán Nhân cùng Hàn Tuyết Nhi đã đi đến, mà Hàn Tuyết Nhi trên mặt càng tràn ngập khiếp sợ cùng lo lắng, so sánh với mà nói, Thanh Phong Tán Nhân lại ôn trọng hơn nhiều lắm, bất quá, đáy mắt hắn có phần lo lắng, nhưng đồng dạng cũng không thể tránh được con mắt Lâm Dật Phi.

Vốn, Hàn Tuyết Nhi vẫn vì Lâm Dật Phi làm hộ pháp, có thể tại vừa rồi, nàng đột nhiên nghe ở giữa mật thất có động tĩnh, nhưng không thấy Lâm Dật Phi đi ra, nàng cũng không dám tự ý tiến nhập, Vì vậy liền tìm tới Thanh Phong Tán Nhân, để hắn định đoạt.

Thanh Phong Tán Nhân lo lắng cho tiểu đệ tử của mình tu luyện lầm lỗi, liền cẩn thận mà đẩy cửa mật thất đi vào.

Nhưng mà, bọn họ thật không ngờ chính là, vừa vào cửa đầu tiên đập vào mắt, nhìn thấy đúng là cảnh tượng bộ dạng vô cùng thê thảm như vậy.

Cùng với một lần trước thụ thương so sánh, lúc này đây, Lâm Dật Phi lại càng thêm dọa người. Toàn thân đều là tiên huyết, hiện tại Lâm Dật Phi quả thực là một huyết nhân. Dù cho ai nhìn thấy hắn cái dáng dấp này, không sợ hãi mới là lạ đó!

"Sư đệ, ngươi, ngươi không sao chứ?" Hàn Tuyết Nhi thân là nữ nhi, trời sinh đối với loại tiên huyết này đông tây có chút chán ghét a, bất quá, người trước mắt chính là sư đệ, nàng cũng bất chấp, cư nhiên vội nhanh đi tới bên người Lâm Dật Phi, bắt đầu kiểm tra thân thể hắn.

Lâm Dật Phi cố nén đau đớn, gian nan từ trên mặt đất đứng lên, sau đó cung kính đối với Thanh Phong Tán Nhân thi lễ nói: "Dật Phi ra mắt sư tôn, sư tỷ!"

Kỳ thực, Lâm Dật Phi thụ thương thoát nhìn không có dọa người như thế, hơn nữa hắn vừa đột phá tu vi, hơn nữa tiểu lục kiếm phóng xuất ra linh khí đặc thù, thương tích hắn đã tốt hơn rất nhiều không sai biệt lắm, chỉ là một thân tiên huyết đã đọng lại, lúc này mới thoát nhìn hơi có chút dọa người.

Hàn Tuyết Nhi cẩn thận nâng Lâm Dật Phi dậy, mà ở trong mắt của nàng, cũng xuất hiện thần sắc nhất mạt yêu thương hiềm thấy.

"Dật Phi, đây là có chuyện gì?"

Thanh Phong Tán Nhân sắc mặt bình tĩnh, hắn đã cảm giác được, Lâm Dật Phi bề ngoài thoát nhìn rất là dọa người, nhưng thương tích lại không nghiêm trọng lắm. Bất quá, mặc dù hắn nghĩ đến nát đầu cũng không rõ, Lâm Dật Phi rõ ràng là đang lĩnh ngộ Thanh Tâm Bí Quyết, thế nào có khả năng khiến cho hắn một thân tiên huyết chứ?

"Hồi bẩm sư tôn, đệ tử cũng không biết là chuyện gì xảy ra, đệ tử vốn đang lĩnh ngộ Thanh Tâm Bí Quyết, nhưng đột nhiên toàn thân linh lực mất đi không chế, kết quả tự thành như bây giờ."

Châm chọc nói sơ lược, Lâm Dật Phi quyết định không nói ra tình hình thực tế, trước tiên không nói Thanh Phong Tán Nhân có thể hay không tin tưởng, dù là hắn đáng tin tưởng, Lâm Dật Phi cũng không biết phải nói như thế nào mới có thể nói xong minh bạch. Vì thế, hắn lúc này mới tuyên chọn nói hoang một chút.

"Cái gì? Linh lực mất đi không chế?"

Nghe xong Lâm Dật Phi nói, Thanh Phong Tán Nhân thất kinh. Linh lực mất đi không chế, vậy không phải biểu hiện tẩu hỏa nhập ma sao? Nhưng Lâm Dật Phi rõ ràng là đang tu luyện Thanh Tâm Bí Quyết, lại thế nào có khả năng đột nhiên xảy ra tẩu hỏa nhập ma chứ? Phải biết rằng Thanh Tâm Bí Quyết chính là khắc chế của tẩu hỏa nhập ma, chứ không phải dẫn phát tẩu hỏa nhập ma.

Thanh Phong Tán Nhân vòng xung quanh lông mày nhăn lại, hắn không nghĩ Lâm Dật Phi đang lừa hắn, bởi vì Lâm Dật Phi căn bản không có lý do phải gạt hắn. Thế nhưng, tu luyện Thanh Tâm Bí Quyết sẽ dẫn đến tẩu hỏa nhập ma sao?

"Dật Phi, ngươi hiện tại cảm giác thế nào?" Cuối cùng cũng nghĩ không rõ, Thanh Phong Tán Nhân liền hỏi đương sự Lâm Dật Phi.

"Hồi bẩm sư tôn, đệ tử cảm giác rất tốt, hơn nữa, đệ tử nghĩ, con... con... con hình như có đột phá."

Lâm Dật Phi hướng ánh mắt về phía Hàn Tuyết Nhi gật đầu một cái cảm kích, nghe được câu hỏi Thanh Phong Tán Nhân, lúc này mới cẩn thận mà hồi đáp. Mà hắn cũng xác thực có chút không dám khẳng định, mình có đúng hay không thực sự tấn cấp.

"Ân? Có đột phá?" Thanh Phong Tán Nhân đầu tiên là sửng sốt, lập tức, sắc mặt hắn đại biến.

"Không có khả năng, đây tuyệt đối là không có khả năng! Nguyên Anh Kỳ, ngươi cư nhiên tới Nguyên Anh Kỳ rồi!"

Nhiều năm qua như vậy, Thanh Phong Tán Nhân lần đầu tiên tại trước mặt tiểu bối của mình thất thố, mà hấn thất thố nguyên nhân rất đơn giản, Lâm Dật Phi, tiểu đệ tử này tu luyện gần không được một tháng thời gian, lại đột nhiên biến thành một người Nguyên Anh Kỳ người tu chân.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 10: Nhập Tu Chân Giới.

Yến Kinh Thành thành nam, có một ngọn núi tên là Yến Sơn, Yến Sơn cao không thấy đỉnh, người thường muốn đi tới, tuyệt đối khó hơn lên trời, coi như là võ lâm cao thủ, không có nội lực thâm hậu, cũng đừng mơ tưởng tới đỉnh núi Yến Sơn.

Lúc này, dưới chân núi Yến Sơn, hai người trẻ tuổi đang nghỉ chân, hai người này một nam một nữ, nam đẹp trai, nữ là mỹ nhân, hai người đứng lại gần nhau, quả thực là một đôi người ngọc. Nhìn kỹ, không phải Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi thì là ai?

"Sur... sur tỷ, lẽ nào ở đây là Tu Chân Giới sao?"

Lâm Dật Phi thanh âm có một tia cẩn trọng. Khi hấn đáp ứng Hàn Tuyết Nhi gia nhập vào Thanh Phong Các, Hàn Tuyết Nhi liền dứt bỏ nhiệm vụ tọa trấn Đại Tề, muốn dẫn Lâm Dật Phi lập tức phản hồi Tu Chân Giới Thanh Phong Các, nửa đường, Hàn Tuyết Nhi yêu cầu Lâm Dật Phi gọi nàng là sur tỷ, nói cái gì với tư chất Lâm Dật Phi, tuyệt đối có thể là một tam đại đệ tử.

Lâm Dật Phi thật ra không thể nói là, gọi sur tỷ thì sur tỷ a! Không có gì có hại. Bất quá, dù sao chưa từng có như thế kêu lên, trong khoảng thời gian ngắn, Lâm Dật Phi thật đúng là có chút chưa thích ứng.

"Ai nha, ngu ngốc, ở đây thế nào có thể là Tu Chân Giới? Nơi này là thông đạo đi thông tới Tu Chân Giới!"

Đối với vấn đề Lâm Dật Phi có chút ngu ngốc, Hàn Tuyết Nhi chỉ có thể vỗ cái trán, làm một cái động tác cười ngất.

"Ah? Thông đạo đi thông Tu Chân Giới? Ở nơi nào?"

"Ai, nói nguoi dốt thật đúng là không phải oan uổng cho nguoi, Tu Chân Giới thông đạo sao có khả năng rõ ràng, đương nhiên phải ẩn dấu rồi? Đi, lên đỉnh núi!" Nói xong, Hàn Tuyết Nhi đã trống rỗng phiêu lên, hướng về đỉnh núi bay lên.

Nhìn Hàn Tuyết Nhi cư nhiên cái gì động tác cũng không có mà lại phi lên, Lâm Dật Phi tràn ngập chấn động.

"Đây, đây là người tu chân năng lực sao? Cư nhiên có thể ngự không phi hành, tốt, thật là lợi hại!" Vô ý thức, Lâm Dật Phi không khỏi lẩm bầm, bất quá, hấn tin tưởng, có Thương Khung Quyết, một ngày nào đó hấn cũng có thể làm được. Đúng lúc này, Lâm Dật Phi đột nhiên ý thức được một vấn đề.

"Sur tỷ, chờ ta một chút a!" Lâm Dật Phi đột nhiên ý thức được, hấn là sẽ không bay được, mắt thấy Hàn Tuyết Nhi đã bay ra khá xa, nếu là không đuổi theo, sợ là ngay cả ánh nhĩ đều nhìn không thấy.

"Hi hi, ta tại đỉnh núi chờ nguoi, nguoi nghĩ biện pháp mau đi ta bắt đầu a! Coi như là đối với nguoi khảo nghiệm."

Hàn Tuyết Nhi thanh âm từ rất xa truyền đến, cũng khiến Lâm Dật Phi cười khổ không ngớt.

Kim Đan Kỳ người tu chân là không thể ngự không phi hành, chỉ có tới Nguyên Anh kỳ rồi mới có thể. Vì thế, Lâm Dật Phi chỉ có thể từng điểm từng điểm mà bò lên trên đỉnh núi. Bất quá rất hiển nhiên, lấy tu vi Lâm Dật Phi hiện tại, bò lên một ngọn núi, ngược lại cũng không phải cái việc gì khó.

"Hanh, bò thì bò, cùng lăm có cái gì chứ, không phải là một ngọn núi sao? Dù là núi càng cao ta đều bò qua được."

Hừ nhẹ một tiếng, Lâm Dật Phi dòn khí đan điền, nhún một cái, hấn cũng đã nhảy lên cao, vừng vàng mà rơi vào một chỗ trên tảng đá, như vậy nhiều lần, không lâu sau, hấn cũng đã leo lên rất cao.

Giữa chỗ sườn núi, Hàn Tuyết Nhi đang ngồi ở trên tảng đá nhìn xuống phía dưới.

"Hi hi, thực sự là không nghĩ tới, bản cô nương cư nhiên gặp phải một người tiểu tử như thế có thiên phú, sau khi trở về, nhất định phải hướng cha muốn chỗ tốt hơn! Ân, muốn cái gì đây a?" ... ..

Nhảy lên hạ xuống, Lâm Dật Phi không biết đã gặm lên bao nhiêu nơi nham thạch, bẻ gãy bao nhiêu là cây nhỏ, rốt cục lúc này mới đi tới đỉnh núi Yến Sơn, mà khi hấn đến đỉnh núi, thì Hàn Tuyết Nhi là sớm ở chỗ này cười dài mà chờ hấn.

"Hi hi, không tệ, còn nhanh đấy!"

Thở phào một hơi dài, Lâm Dật Phi lắc đầu nói: "Mau nữa cũng không có nhanh như ngươi a!" Hiển nhiên, hắn là đang biểu thị bất mãn đối với Hàn Tuyết Nhi một mình bay lên trước.

"Được rồi, đừng oán giận, ngươi không cần nghỉ ngơi một hồi sao, hay trực tiếp đi Tu Chân Giới?" Hàn Tuyết Nhi cũng sẽ không quản Lâm Dật Phi bất mãn, chỉ là cười cười liền nói thẳng.

"Không cần, là trực tiếp đi Tu Chân Giới a! Bò lên một ngọn núi này, cũng không làm mệt được ta!"

"Được, chúng ta đây sẽ trực tiếp quay về Tu Chân Giới!" Nói xong, Hàn Tuyết Nhi trong tay cư nhiên hiện ra vài tảng đá trong suốt, chỉ thấy nàng tiện tay ném đi, các tảng đá này lại phân ra bát đòng phương hướng tiêu thất không gặp, mà hầu như là cùng lúc đó, một trận cuồng quang đột nhiên từ trước mắt Lâm Dật Phi xuất hiện, có thể khiến Lâm Dật Phi vô ý thức mà nhắm hai mắt lại.

Chờ Lâm Dật Phi một lần nữa mở mắt, trước mặt hắn cư nhiên xuất hiện một cái vòng tròn hình quang môn.

"Đây, đây là cái gì?" Lớn như vậy, Lâm Dật Phi là lần đầu tiên nhìn thấy như thế thần kỳ gì đó, vì thế nhìn không được hỏi.

"Hi hi, cái này là truyền tống trận, chỉ đi vào bên trong, chúng ta có thể được truyền tống quay về Tu Chân Giới." Hàn Tuyết Nhi một bên động đưa tay, một bên giảng giải cho Lâm Dật Phi tác dụng của truyền tống trận.

"Cư nhiên có thần kỳ như thế!"

"Ha ha, ngươi chưa thấy qua gì đó, đợi đến được Tu Chân Giới, ngươi sẽ biết cái gì gọi là thần kỳ, đi thôi!"

Ngay khi Lâm Dật Phi còn chưa có từ trong truyền tống trận thần kỳ lấy lại tinh thần, Hàn Tuyết Nhi cư nhiên một tay nắm lấy hắn đẩy vào trong truyền tống trận, sau đó chính cô ta cũng theo sát tiến nhập truyền tống trận. Chờ bọn hắn hai người tiêu thất, quang môn cũng chậm rãi tiêu thất, thẳng đến cuối cùng hoàn toàn không thấy hình bóng... ..

Tu Chân Giới, tu chân môn phái san sát trên Phong Nguyên Tinh.

Cùng nhân gian như nhau, ở chỗ này, từ lâu khách sạn san sát nối tiếp nhau, trên nhai đạo, người đi đường lui tới nối liền không dứt, trái phải hai bên nhai đạo càng có không ít người đang bày hàng ra vỉa hè mà bán, chỉ bất quá bán ra gì đó không giống như thế tục giới cây cải củ rau xanh, mà là pháp bảo hoặc là luyện đan luyện khí tài liệu.

Tu Chân Giới có vô số tinh cầu, có cái kín người hết chỗ, có chỗ không thích hợp cho người tu chân sinh tồn, có chỗ chỉ có mỗi một người tu vi cao thâm ở trên đó bề quan tu luyện, để tránh khỏi người quấy nhiễu. Tại Tu Chân Giới, môn phái cùng môn phái cũng có phát sinh tranh đấu, mỗi ngày đều có hoặc đại hoặc tiểu môn phái bị người tiêu diệt, đương nhiên, mỗi ngày, cũng đều có tân môn phái được thành lập, môn phái thay đổi, tại Tu Chân Giới này là việc thật bình thường, nguyên nhân chính là như vậy, người tu chân cũng không phải là có thể trường sinh bất tử, người có tu vi dưới Nguyên Anh Kỳ, nếu là thời gian dài không có đột phá, lúc đó thọ nguyên sẽ tới kỳ, mà cao thủ trên Nguyên Anh Kỳ, cũng sẽ chết hoặc là vì môn phái tranh đấu, hoặc là trong những cuộc sát nhân đoạt bảo, vì thế, Tu Chân Giới cũng không phải là một cái thế ngoại đào nguyên, nhục cường thực, thích giả sinh tồn, ở chỗ này, đồng dạng áp dụng.

Đương nhiên, Tu Chân Giới cũng không phải tất cả đều là người tu chân, cũng có phạm nhân tồn tại, chỉ bất quá phạm nhân số lượng rất ít, ngoài những căn nguyên đó, đại thể đều là người tu chân sinh sống, đồng thời những người không thích hợp là người tu chân, nhưng cũng không phải là phạm nhân, cũng không phải như thế tục giới, chỉ có thể sống vài thập niên, ở chỗ này, phạm nhân có tu vi thấp nhất cũng là Trúc Cơ Kỳ tu vi, thọ mệnh hơn xa người thế tục giới, đây cũng có thể hiểu vì sao Tu Chân Giới con người càng ngày càng nhiều.

Nhưng mà, Tu Chân Giới môn phái luôn thay đổi, nhưng có ba môn phái sừng sững không ngã, phân biệt là Tu Chân Giới đệ nhất đại phái Côn Lôn Phái, đệ nhị đại phái Ngự Kiếm Môn cùng đệ tam đại phái Tử Hà Quan. Ngoại trừ ba môn phái này, còn có rất nhiều nhất lưu môn phái, như Thanh Phong Các, Thủy Vân Các chỉ lưu, còn có vô số nhị lưu tam lưu môn phái, kể không xiết... ..

Truyền tống trận lớn nhất Phong Nguyên Tinh, hiện nay có hai người là đệ tử tam đại Côn Lôn Phái đang hướng người tu chân yêu cầu truyền tống thu phí dụng.

Phong Nguyên Tinh truyền tống trận cũng không phải là tài sản chung, mà là do Tu Chân Giới tam đại môn phái lũng đoạn, ba phái thay phiên chưởng quản, mỗi phái chưởng quản trăm năm, thu toàn bộ phí dụng truyền tống đem về bản phái sở hữu. Truyền tống trận có thể đem người truyền tống đến hơn mười một đại tinh cầu nhân gian, cũng có thể truyền tống đến vô số tinh cầu tu chân, án theo truyền tống xa gần mà thu phí dụng, đương nhiên, nếu tu vi đạt được Đại Thừa kỳ, thì có thể sử dụng tinh cầu thuận di thần thông, cũng không cần truyền tống trận bang trợ, có thể phóng nhãn toàn bộ trên Tu Chân Giới, biểu hiện ra Đại Thừa kỳ người tu chân, số lượng cũng không nhiều lắm. Vì thế, tam đại phái vô số năm tích lũy, khiến cho số lượng tài phú không thể đếm hết.

"Ai! Trăm năm hạn kỳ đã tới rồi, sư đệ, ngươi ta huynh đệ hai người ngày lành cũng đã đến rồi." Hai người này tại Côn Lôn phái cũng chỉ là Tam đại đệ tử, bình thường cũng không có địa vị gì, nhưng may mắn chính là, hai người cư nhiên được lựa chọn coi truyền tống trận, đây chính là một công việc béo bở, tuy nói không dám cất xén nhiều lắm, nhưng chút ít thì chắc là có, Côn Lôn phái gia đại nghiệp đại, lại thế nào sẽ ở bọn họ lấy về chút ít này chứ?

"Đúng vậy, bất quá sư huynh, mình vẫn chưa thấy đủ mà, ngươi ta huynh đệ trăm năm tới cũng kiếm không ít, chờ lần này trở lại, chúng ta có cũng đủ linh

thạch tu luyện, không đầy trăm năm, nhất định có thể đi vào Xuất Khiếu Kỳ, sau đó hậu tích bạc phát, nhất định có thể dễ dàng độ kiếp, đến lúc đó đắc đạo thăng thiên, phi thăng tiên vũ, chẳng phải tiêu dao khoái hoạt ư?" Hai người này tư chất thường thường, nếu có thể độ kiếp thành công, nhất cử phi thăng, chỉ là ngẫm lại điều này chỉ đủ để bọn họ hưng phấn mà thôi. Bất quá hai người trong lòng đều biết, nói như vậy, cũng bất quá là để mình thoải mái mà thôi, thiên kiếp nào có dễ độ như vậy?

Phải biết rằng, toàn bộ Tu Chân Giới, có thể thuận lợi vượt qua thiên kiếp, đại thừa phi thăng giả, cũng không tới ba thành, có thể vượt qua thiên kiếp, người nào là không phải có tư chất thượng thừa, hoặc là của cải phong phú?

Hai người ngơ ngác một câu ta nhất cú mà tán gẫu, ước mơ thật tốt đẹp chính là thời gian tới, đúng lúc này, chỉ thấy truyền tống trận quang hoa chợt lóe, lại có người truyền tống trở về.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 11: Thanh Phong Tán Nhân.

Chỗ truyền tống trận lớn nhất của Phong Nguyên Tinh, Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi thân ảnh hai người đột nhiên xuất hiện, bất quá, nhưng lúc này hai người hoàn toàn là hai cái cực đoan.

"Xin lỗi, thực sự là không có ý tứ, ta đã quên tu vi của ngươi quá thấp, còn không thể vào hành tinh cầu truyền tống." Hàn Tuyết Nhi lè ra cái lưỡi nhỏ thom tho, đang quỳ rạp trên mặt đất quay sang Lâm Dật Phi nói. Lúc này đây đúng là nàng sơ sót, mỗi một người tu chân đều biết, tu vi không tới Nguyên Anh Kỳ, là không thể vào truyền tống trận, bằng không tất nhiên sẽ nguy hiểm đến sinh mệnh.

Bất quá, Hàn Tuyết Nhi vội vã đem Lâm Dật Phi nhanh chóng quay về môn phái, đem cái chuyện trọng yếu nhất này quên. Nếu không phải thân thể Lâm Dật Phi đã từng chịu đựng qua tiểu lục kiếm tẩy rửa, cường độ đã có thể so với thân thể Nguyên Anh Kỳ, hẳn hiện tại sợ là không chết cũng tàn.

Quỳ rạp trên mặt đất, Lâm Dật Phi không ngừng thở hổn hển, hiển nhiên lúc này đây trông có chút khó coi, nếu không phải thời khắc mấu chốt, Hàn Tuyết Nhi xuất thủ tương trợ, hẳn sợ là thực sự toi mạng.

Đã truyền tống đi ra có một đoạn thời gian, nhưng Lâm Dật Phi vẫn như cũ quỳ rạp trên mặt đất đứng lên không nổi. Lúc này, Lâm Dật Phi sắc mặt trắng bệch, lồng ngực càng không ngừng phập phồng, toàn thân y phục đã có nhiều chỗ tổn hại, mồ hôi đã có tiền huyết tràn ra, quỳ rạp trên mặt đất, quả thực giống như là một đồng rớt rớt. Đối với Hàn Tuyết Nhi nói xin lỗi, hẳn chỉ loáng thoáng nghe, vốn định nói không quan hệ, cũng không thể nào nói nên lời được.

Nhìn Lâm Dật Phi quỳ rạp trên mặt đất đứng dậy không nổi, Hàn Tuyết Nhi thực sự có chút hối hận mình quá sợ ý. Vốn dựa theo lệ cũ, lúc đệ tử tọa trấn đương đại ở tục giới phát hiện ra mầm mống tốt, là phải báo cáo cho người chủ sự trong môn phái, từ đó người chủ sự phải trưởng lão tu vi cao thâm trong môn hộ tổng tân đệ tử trở về, nhưng lần này để tranh công, Hàn Tuyết Nhi cứ nhiên hoàn toàn đem việc này quên đi, phải khiến cho Hàn Tuyết Nhi thập phần tự trách.

Đợi hồi lâu, Lâm Dật Phi như cũ đứng không nổi, Hàn Tuyết Nhi lại có chút nóng nảy. Đứng phải như vậy, Hàn Tuyết Nhi đem Lâm Dật Phi trở mình lại, nhưng mà, khi nhìn thấy Lâm Dật Phi dáng dấp chật vật, Hàn Tuyết Nhi lại càng hoảng sợ.

"Hey, hey, Lâm Dật Phi, ngươi tỉnh lại a!" Nhẹ nhàng mà điều liểu thân thể Lâm Dật Phi vài cái, cứ nhiên không hề phản ứng, cũng là đã ngất đi thôi.

Hàn Tuyết Nhi rốt cục ý thức được vấn đề có tính nghiêm trọng, một người tiểu tử vừa ngưng tụ thành Kim Đan kia, lại thể nào có khả năng chịu được bên trong truyền tống trận cường đại không gian lực chứ?

Cũng không có kỳ được nhiều như vậy nữa, Hàn Tuyết Nhi cúi người xuống, đem Lâm Dật Phi ôm vào trong ngực, sau đó chợt lóe lên, cứ nhiên hư không tiêu thất ở tại chỗ xa. Mà thẳng đến khi hai cái thân ảnh tiêu thất, thủ hộ phụ trách truyền tống trận hai người mới như mộng mới tỉnh.

"Sư huynh, ngươi xem thấy sao? Vừa rồi cái tiểu cô nương kia cứ nhiên là một người Phân Thần Kỳ cao thủ!"

"Thực sự là không biết tiểu thư nhà ai, đã vậy tuổi còn quá trẻ đi ra Phân Thần Kỳ, thực sự là làm cho ước ao a!"

Vốn, lấy tu vi hai người là không có khả năng nhìn ra người có tu vi Phân Thần Kỳ, thế nhưng, có một chút bọn họ lại biết, chỉ có tới Phân Thần Kỳ rồi, mới có thể làm được thuận di cự ly ngắn, bằng không, căn bản là không có khả năng tiến hành thuận di, mà vừa rồi Hàn Tuyết Nhi biểu hiện không thể nghi ngờ đã nói cho hai người biết, Hàn Tuyết Nhi đã là một người cao thủ Phân Thần Kỳ.

Kỳ thực, Hàn Tuyết Nhi cũng đã sớm đạt được Xuất Khiếu Hậu Kỳ đỉnh phong tu vi, tùy thời đều có thể đột phá Xuất Khiếu Kỳ, đến Phân Thần Kỳ,

thế nhưng, muốn tìm được cái cơ hội này, cũng là chuyện không dễ, có ít người suốt đời đứng mãi ở chỗ này bình cảnh không có thể đột phá mãi cho đến chết, mà có chút thời gian cũng nước chảy thành sông, cái này phải xem cơ duyên cá nhân.

Không hề nghi ngờ, Hàn Tuyết Nhi đã gặp phải một cái cơ duyên không tệ.

Khi nhìn thấy Lâm Dật Phi hôn mê bất tỉnh, thậm chí khả năng có nguy hiểm đến sinh mệnh, Hàn Tuyết Nhi cư nhiên bởi vì nóng ruột mà đột phá Phân Thần Kỳ bình cảnh, đây không thể không nói đến thể sự vô thường... ..

Phong Nguyên Tinh, Thanh Phong Các.

Ngoại trừ Tu Chân Giới tam đại phái ra, Thanh Phong Các coi như là đại môn phái số một số hai, Thanh Phong Các chủ Thanh Phong Tán Nhân cũng là tu sĩ có danh, trong môn phái cao thủ đông đảo, tại Tu Chân Giới địa vị mặc dù không có cường thế như tam đại phái vậy, nhưng người có can đảm vượt rêu hùm, cũng là rất ít không có mấy... .

Thanh Phong Các trước hộ sơn đại trận, Hàn Tuyết Nhi ôm Lâm Dật Phi bằng không xuất hiện, còn chưa có tiến vào trận, đã lo lắng mà la lên "Cha, mau ra đây, nhanh cứu cứu hần."

Thanh Phong Tán Nhân lúc này đang trong tu luyện, bỗng nhiên nghe được tiếng la bên ngoài, nghe thanh âm giống như là tiếng nữ nhi của mình. Tính sơ thời gian, kỳ hạn mười năm còn chưa tới, hần là sẽ không trở về mới đúng chứ. Thanh Phong Tán Nhân biết cá tính nữ nhi, tuy rằng tàn mạn một chút, nhưng cũng biết nặng nhẹ, nếu như không phải có việc, tuyệt đối sẽ không bỏ dở nửa chừng, nghĩ đến đây, Thanh Phong Tán Nhân không dám tu luyện tiếp liền đình lại, thân hình chợt lóe, đã xuất hiện tại ở ngoài hộ sơn đại trận.

Thấy thần sắc hoảng trương, cả người nữ nhi đầy huyết ô, Thanh Phong Tán Nhân thất kinh, khi thấy trong lòng nữ nhi cư nhiên còn nằm một nam nhân, hơn nữa nhìn hình dạng, tựa hồ còn thụ thương rất nặng, mà nữ nhi tuy rằng cả người huyết ô, nhưng không giống như là hình dạng thụ thương, Thanh Phong Tán Nhân lúc này mới thoáng an tâm.

"Tuyết Nhi, đây là có chuyện gì? Người ôm đó là ai?" Người tu chân tuy rằng không giống người thế tục giới như vậy bảo thủ, nhưng nam nữ cũng không thích hợp vô cùng thân mật, Hàn Tuyết Nhi còn không có đạo lữ, hiện ôm vào trong ngực một nam nhân, là thật có chút không hợp lễ phép.

"Cha, đừng nói nhiều như vậy nữa, người nhanh lên một chút mau cứu cứu hần, nếu chậm trễ, hần sẽ chết mất." Hàn Tuyết Nhi từ lâu lòng nóng như lửa đốt, đầu còm tâm trí mà giải thích? Nếu Lâm Dật Phi thực sự là bởi vì của nàng sợ ý mà đánh mất tính mệnh, nàng tuyệt đối sẽ không tha thứ cho mình.

Thanh Phong Tán Nhân thấy cũng hỏi không ra được kết quả, cũng không có hỏi nhiều, cứu người quan trọng hơn. Nhìn nữ nhi đối với người này quan tâm như vậy, nhất định là quan hệ rất tốt, Thanh Phong Tán Nhân đơn giản xuất ra một hoàn thần đan còn sót lại, để vào trong miệng Lâm Dật Phi. Hoàn thần đan này chính là đan dược nổi danh Tu Chân Giới, Thanh Phong Tán Nhân cũng không có được mấy khóa, nhưng mạng người quan trọng, Thanh Phong Các từ trước đều là lấy tâm nhân hậu mà nổi danh, đương nhiên sẽ không keo kiệt đan dược nhỏ.

Thấy Lâm Dật Phi ăn vào đan dược, sắc mặt dần dần biến thành tốt hơn, Hàn Tuyết Nhi lúc này mới đem tâm treo ở giữa không trung mà buông lỏng.

"Tuyết nhi, hần rốt cuộc là ai?" Thấy nữ nhi biểu tình biến hóa, tựa hồ thật là quan tâm người này, Thanh Phong Tán Nhân cũng trở nên hiếu kỳ.

Lúc này, hai người đã đi tới giữa một gian phòng ngủ, Hàn Tuyết Nhi đem Lâm Dật Phi đặt ở trên giường, lúc này mới thở phào một hơi dài.

Có lẽ là cảm thấy Lâm Dật Phi không có gì đáng ngại, Hàn Tuyết Nhi liền khôi phục lại vẻ mặt hoạt bát vẻ đáng yêu.

"Hi hi, cha, nữ nhi chúc mừng người!"

"Àn?" Thanh Phong Tán Nhân nghe nữ nhi mình nói khiến cho hơi sững sốt, lại không biết từ đâu mà vui mừng.

"Người đó nha đầu điên, nói một chút, có chuyện gì đáng giá để chúc mừng cha a?" Thanh Phong Tán Nhân cũng là hơi hiếu kỳ, nếu nữ nhi nói chúc mừng hần, vậy tuyệt đối sẽ là bản tên mà không đích.

Hàn Tuyết Nhi không có nói thẳng, mà là thần bí cười cười, sau đó chỉ vào trên giường Lâm Dật Phi nói: "Cha, người xem người này thế nào?"

Thanh Phong Tán Nhân còn đang chờ nữ nhi nói tin mừng từ đâu mà tới, lại đột nhiên nghe Hàn Tuyết Nhi nói một câu như thế, không ý thức, hần liền đem ánh mắt hướng về phía Lâm Dật Phi trên giường. Nhưng mà, khi hần tỉ mỉ quan sát một hồi, cũng trong nháy mắt sắc mặt hần liền thay đổi. Thanh Phong Tán Nhân tu luyện nhiều, ánh mắt so với Hàn Tuyết Nhi cao hơn nhiều lắm.

Tình huống Lâm Dật Phi hần liếc mắt đã nhìn ra một cách đại khái, nhưng mà, khiến hần thật không ngờ chính là, cái thiếu niên thụ thương này cư nhiên là một người có mầm móng tu luyện thật là tốt. Hần có thể nhìn ra được, Lâm Dật Phi tuyệt đối sẽ không vượt lên trên hai mươi tuổi, mà tu vi hần, cũng thực sự là Kim Đan Kỳ, hần ý tứ vươn tay thăm dò một chút thân thể Lâm Dật Phi, Thanh Phong Tán Nhân càng thêm kinh nghi bất định. Hần có thể cảm thụ được, Lâm Dật Phi cường độ thân thể tuyệt đối có thể so với thân thể tu sĩ Nguyên Anh Kỳ.

Đây chính là nhân vật thiên tài, toàn bộ Tu Chân Giới sợ là cũng không nhìn thấy nhiều. Đến tận đây, hần rốt cuộc minh bạch theo như lời nữ nhi chúc mừng là có ý tứ như thế nào.

"Tuyết Nhi, người này là ai? Người là từ đâu mà tìm được hần?"

Thanh Phong Tán Nhân đề xuống đáy lòng kích động, biểu hiện ra khí thế nhất phó đại phái chương môn.

"Hi hi, cha, hần là con trên thế tục giới ngẫu nhiên phát hiện ra, lúc đó nữ nhi đang tu luyện, thì vừa gặp hần đánh bại đánh bại mà ngưng kết ra Kim Đan, nữ nhi thấy hần có thiên phú, liền khẩn cấp đưa hần trở về!" Nói xong, Hàn Tuyết Nhi đã lộ ra vẻ mặt đáng tươi cười.

"Ah? Hần là người thế tục giới?" Nghe xong Hàn Tuyết Nhi giải thích, Thanh Phong Tán Nhân thật là có chút kinh ngạc. Hần vốn tưởng rằng Lâm Dật Phi là người tu chân, cũng không nghĩ hần cư nhiên là một phàm nhân, còn một mình tu thành Kim Đan, như vậy thiên phú, thực làm cho người ta khó có thể tin.

"Ân, xác thực như vậy." Hàn Tuyết Nhi đem toàn bộ tình huống gặp phải Lâm Dật Phi nhất nhất nói cho Thanh Phong Tán Nhân rõ một lần, mà khi nàng nói xong, Thanh Phong Tán Nhân mặt đã lộ vẻ tiếu ý.

"Ha ha, tốt, thật không nghĩ tới, Tuyết Nhi vận khí của ngươi đã vậy còn quá tốt, người như vậy thiên phú, nếu là gia nhập vào Thanh Phong Các ta, tuyệt đối là may mắn cho Thanh Phong Các."

Nghe Lâm Dật Phi là muốn gia nhập Thanh Phong Các, Thanh Phong Tán Nhân không khỏi cười lớn ra tiếng, hiển nhiên, được một người đệ tử thiên phú như vậy, một đời Thanh Phong Các non trẻ thực lực sẽ gia tăng lên không ít.

Lúc này, Thanh Phong Tán Nhân đột nhiên nhớ tới một việc.

"Tuyết Nhi, hần bị thương là chuyện gì xảy ra?"

"A?" Nghe Thanh Phong Tán Nhân hỏi, Hàn Tuyết Nhi nhất thời cúi đầu. Chuyện Lâm Dật Phi bị thương xảy ra, nàng so với ai khác đều rõ ràng hơn. Bất quá không muốn nói dối lừa gạt phụ thân mình, đây hiển nhiên là không quá hiện thực. Không có biện pháp, Hàn Tuyết Nhi không thể làm gì khác hơn là ăn ngay nói thật, dù sao, dám làm sẽ dám đảm đương, đây mới là tố chất cơ bản của một người.

Kỳ thực, Thanh Phong Tán Nhân đã đoán được nguyên nhân, mà sau khi nghe nữ nhi khẳng định trả lời, hần cũng không biết phải nói cái gì cho phải. Bất quá rất hiển nhiên, xảy ra chuyện như vậy, Hàn Tuyết Nhi muốn có chỗ tốt sợ rằng là cũng bị trung hoà.

"Ai, ngươi đó, luôn luôn sợ ý, lần này là ngươi vận khí tốt, bằng không, lúc này đây ngươi không có công mà lại có tội. Đi thôi, cùng cha đi ra ngoài, để tiểu tử này nghỉ ngơi cho tốt một chút!" Thanh Phong Tán Nhân cười khổ lắc đầu, liền dẫn nữ nhi đi ra ngoài. Mà ngay khi cánh tay hần đụng tới Hàn Tuyết Nhi thì, hần lại đột nhiên phát hiện một việc.

"Ân? Tuyết Nhi, ngươi đột phá đến Phân Thần Kỳ?"

"Hi hi, đúng vậy, ngay vừa rồi, khi con vội vã đem hần chạy về tới đây, lại đột nhiên dùng ra Thuần Di Thuật, không biết tại sao liền đột phá đến Phân Thần Kỳ."

Nói lên tu vi của mình, Hàn Tuyết Nhi không khỏi nở nụ cười, hiển nhiên, tu vi làm ra đột phá, đây là chuyện mà mỗi người đều cảm thấy vui vẻ.

"Ha ha ha, tốt tốt tốt" Thanh Phong Tán Nhân thốt lên ba chữ tốt, sau đó đem ánh mắt hướng Lâm Dật Phi trên giường, "Không nghĩ tới, tiểu tử ngươi ngoại trừ là một người có mầm mống tốt lại không tệ rất có khí vận, cư nhiên đây chính là một người có phúc tướng a!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 12: Gia Nhập Vào Thanh Phong Các.

Không biết hôn mê bao lâu, Lâm Dật Phi rốt cục cũng tỉnh lại.

Mở mắt, xuất hiện tại trước mắt, là một gương mặt như hoa như ngọc đang tươi cười.

"Hi hi, ngươi tỉnh rồi, ta đã biết ngươi không có việc gì mà." Thấy Lâm Dật Phi tỉnh lại, Hàn Tuyết Nhi thật là thật cao hứng, lớn như vậy, mà nàng chưa bao giờ sốt ruột giống như lần này, tuy rằng phụ thân có nói qua Lâm Dật Phi không có việc gì, nhưng nhìn thấy Lâm Dật Phi chưa tỉnh lại, Hàn Tuyết Nhi trong lòng xoắn xít thế nào cũng không an tâm được.

Không có biện pháp, ai bảo Lâm Dật Phi bởi vì nàng mà thụ thương chứ? Nếu Lâm Dật Phi thực sự có chuyện không hay xảy ra, như vậy là lương tâm nàng sẽ tuyệt đối bất an.

"Khái khái, đây là đâu? Sao ta lại ở chỗ này?"

Chậm rãi ngồi dậy, Lâm Dật Phi có chút ngạc nhiên mà hỏi thăm.

"Ai da, ngươi trước hết nằm xuống, không nên đứng lên, thương thế của ngươi còn chưa có hoàn toàn tốt, trước hảo hảo nghỉ ngơi, về phần ở đây ư, đương nhiên là nhà của ta."

Hàn Tuyết Nhi tiến lên đem Lâm Dật Phi một lần nữa án trở về trên giường, sau đó ngồi xuống một bên giường.

"Nhà của ngươi? Nơi này là Thanh Phong Các?"

Trí nhớ Lâm Dật Phi cũng không tệ, hắn còn nhớ rõ trước đây Hàn Tuyết Nhi có nói qua, nàng chính là tiểu thư Thanh Phong Các, như vậy nhà của nàng, không hề nghi ngờ chính là Thanh Phong Các.

Lắc đầu, trước khi chuyện trở nên chậm rãi rõ ràng. Hắn còn nhớ rõ tại thời gian nơi truyện tổng trận cái loại cảm giác gần như là tử vong này, cũng nhớ kỹ Hàn Tuyết Nhi tại một bên hắn càng không ngừng nói lời tự trách, bất quá lúc đó, hắn thực sự đã hôn mê bất tỉnh, cái gì cũng không biết, càng không biết như thế nào tới được Thanh Phong Các.

"Tiểu tử, ngươi còn khá thông minh đó, ặc, ở đây chính là Thanh Phong Các!"

Thấy tốc độ phản ứng của Lâm Dật Phi, tuyệt đối không giống như là có biểu hiện cái gì chứng cứ, Hàn Tuyết Nhi tâm tư đã hoàn toàn thả xuống.

Nghe được trả lời khẳng định của Hàn Tuyết Nhi, Lâm Dật Phi ở trong lòng ám thư khẩu khí. Hắn rốt cục cũng đi tới Tu Chân Giới, vô luận là do thiên ý cũng tốt, hay bởi vì gì gì cũng được, nói chung, hắn đã tới Tu Chân Giới rồi, từ nay về sau, hắn phải đi một con đường hoàn toàn bất đồng khác với trước đây.

"Hô, cái kia, sư... sư tỷ, ngươi có từng nói chuyện cùng đa ngươi ta muốn gia nhập Thanh Phong Các không?"

Trên thế tục giới phiêu bạt nhiều năm như vậy, Lâm Dật Phi tổng kết ra một cái kinh nghiệm, nếu như không có tổ chức thế lực che chở, như vậy muốn thực hiện lý tưởng là rất khó, cho nên, hắn hiện tại rất mong muốn trước tiên gia nhập vào Thanh Phong Các, nhanh chóng tìm cho mình một tổ chức, cũng tiện lợi cho tương lai tại Tu Chân Giới đi lại. Phải biết rằng, hắn đến Tu Chân Giới mục đích chủ yếu là báo thù mà tới, con đường tương lai đã định trước sẽ rất khó đi.

"Hi hi, đa ta đã gặp qua ngươi, người phân phó qua, chờ lúc ngươi khỏe rồi liền mang ngươi đi gặp người, nếu như ta không đoán sai, người tất nhiên là muốn thu ngươi làm đồ đệ, theo bên người tu luyện!"

Hàn Tuyết Nhi thấy qua biểu tình của phụ thân mình khi nhìn thấy Lâm Dật Phi, nàng nhìn ra được, Thanh Phong Tán Nhân tựa hồ động tâm muốn thu đồ đệ, hiển nhiên, thiên phú của Lâm Dật Phi đã câu dẫn ra hứng thú của hắn.

"Thực sự sao? Thật tốt quá, ta rốt cục có thể tu chân a!"

Lâm Dật Phi phảng phất thật cao hứng, cư nhiên trực tiếp từ trên giường nhảy xuống, khi nhìn động tác hắn, tuyệt đối không giống một người bị thương rất nặng.

Kỳ thực, Hàn Tuyết Nhi không biết chính là, Lâm Dật Phi từ truyện tổng trận đi ra, xác thực là bị thương rất nặng, bất quá, nàng trăm triệu lần nghĩ không ra chính là, tại trong thân thể Lâm Dật Phi, là có thêm một kiện bảo bối tồn tại, nàng tưởng cũng không dám tưởng a. Là lúc Lâm Dật Phi bị thương nặng, thanh lục sắc tiểu kiếm cư nhiên phóng xuất ra nhẹ nhẹ lực sắc năng lượng, đưa thương tích hắn hoàn toàn chữa trị được rồi, không chỉ có như vậy, khi có lực sắc năng lượng thêm vào, thân thể Lâm Dật Phi so với trước kia cường hơn rất nhiều. Mà đối với những ... này, thì ngay cả Lâm Dật Phi cái đương sự này cũng không phải là rất rõ ràng.

"Ai nha, ngươi thế nào lại bắt ta dẫn đi? Không phải nói để cho ngươi hảo hảo nghỉ ngơi sao?"

"Sư tỷ, ta đã tốt rồi mà, ngươi dẫn ta đi gặp đa ngươi a!"

"A? Ngươi thế nào so với ta còn nóng ruột hơn?"

"Ta đương nhiên nóng này, ta nghĩ sớm một chút đi bá sư, cũng muốn sớm đi tu luyện thành pháp quyết cao thâm, sớm tới trường sinh bất lão a!"

Lâm Dật Phi lộ ra một cái tiểu biểu tình khẩn cầu, nhưng thật ra lại đem Hàn Tuyết Nhi đùa một tí... a.

"Được rồi được rồi, nhìn dáng vẻ của ngươi cũng là tốt rồi, không sai biệt lắm, ta sẽ mang ngươi đi gặp đa ta a!"

Thấy hình dạng Lâm Dật Phi xác thực không giống có việc gì, Hàn Tuyết Nhi dẫn đi một chút, sau đó quyết định mang Lâm Dật Phi đi gặp Thanh Phong Tán Nhân. Sợ đêm dài nhiều mộng, đối với đệ tử thiên phú dị bẩm của Lâm Dật Phi như vậy, càng sớm thu nhập làm môn hạ càng tốt, nếu là trong thời gian này xảy ra cái biến cố gì, có muốn hối tiếc cũng không kịp... ..

Thanh Phong Các, mật thất Các Chủ.

"Đa, con mang Lâm Dật Phi tới."

Hàn Tuyết Nhi tuy rằng bình thường rất tùy tiện không hề có quy củ hình dạng gì, nhưng lúc này cũng là tùy theo trường hợp, cần ổn trọng thì, Hàn Tuyết Nhi cũng rất ổn trọng.

"Ân, vào đi!" Thanh Phong Tán Nhân với thanh âm vô bi vô hi, càng không có bao nhiêu uy nghiêm, chỉ là như lão giả phổ thông như nhau.

Được Thanh Phong Tán Nhân cho phép, Hàn Tuyết Nhi lúc này mới kéo Lâm Dật Phi tiến nhập mật thất của Thanh Phong Tán Nhân.

"Văn bối Lâm Dật Phi rất cảm ơn ân cứu mạng của tiền bối." Đưa mắt nhìn một cái, thấy Thanh Phong Tán Nhân cùng thế tục giới Kiếm Thần, Thương Thần có chút tương tự, bất đồng chính là, tại trên người hắn có khí thế thượng vị giả, hơn nữa tu vi cao thâm, càng khiến Lâm Dật Phi cảm thấy có chút không được tự nhiên.

"Ha hã, không cần cảm ơn, người nếu là do Tuyết Nhi mang về đây, xuất thủ cứu giúp cũng là đương nhiên, sẽ không cần nói cái gì cảm tạ với không cảm tạ. Chỉ là thương thế của người rất nặng, sao không hảo hảo nghỉ ngơi, lại nhanh như vậy chạy đến đây?" Cũng không biết là thật tâm hay là giả ý, Thanh Phong Tán Nhân không có nói chuyện thu đồ đệ và vân vân, nhưng đầu tiên lại quan tâm đến thương thế Lâm Dật Phi.

"Đa tạ tiền bối lo lắng, thương tích của ta toàn bộ đã tốt rồi, lần này đến đây, văn bối là muốn thỉnh cầu tiền bối thu ta làm đồ đệ, thỉnh tiền bối thành toàn cho."

Nói xong, Lâm Dật Phi cư nhiên hai gối chầm đất, thật sâu vái lạy xuống phía dưới.

Lâm Dật Phi biểu hiện thật ra ngoài Thanh Phong Tán Nhân dự liệu, vốn là, hắn còn chưa biết nên mở miệng như thế nào để Lâm Dật Phi bái làm môn hạ Thanh Phong Các hắn, hiện tại thì ngược lại, Lâm Dật Phi trước tiên nói ra, lại khiến hắn khỏi phiền phức.

"Ha hã, người xác định muốn bái làm môn hạ Thanh Phong Các ta?"

"Vâng, văn bối là do Tuyết Nhi sư tỷ từ thế tục giới mang về tới, đây là nói rõ ta cùng với Thanh Phong Các hữu duyên, cho nên văn bối thành tâm muốn bái nhập Thanh Phong Các, mong rằng tiền bối thành toàn."

Hơi trầm ngâm một chút, Thanh Phong Tán Nhân nói: "Ân, người nói cũng không sai, mọi chuyện đều có nhân quả, người có thể được Tuyết Nhi phát hiện, lại mang về Thanh Phong Các, đây đích xác nói rõ người cùng Thanh Phong Các ta hữu duyên, bất quá, tu chân cũng không phải giống như người nghĩ mỹ hảo như vậy, muốn tu luyện thành công, đầu tiên phải chịu được tịch mịch, người, có thể làm được không?"

Thanh Phong Tán Nhân tựa hồ cũng không vội mà đem Lâm Dật Phi thu nhập làm môn hạ, nhìn dáng vẻ của hắn, dường như tựa hồ còn muốn hảo hảo lo lắng một chút.

"Hồi bẩm tiền bối, văn bối chính là một cô nhi, tám năm nay đều là một mình sống qua, không thiếu nhất chính là kiên trì."

"Ah? Đúng là như vậy sao?"

Nghe Lâm Dật Phi vừa nói như thế, Thanh Phong Tán Nhân đột nhiên biểu tình buồn lòng, như là nghĩ thông suốt cái gì. Mà hắn lần thứ hai ánh mắt nhìn về phía Lâm Dật Phi, cũng có một chút bất đồng.

Mà trên thực tế, Thanh Phong Tán Nhân xác thực là muốn thông suốt một việc. Vốn là, khi Lâm Dật Phi vừa vào, hắn cũng đã phát hiện, tại trong đáy mắt Lâm Dật Phi, cư nhiên cất giấu một phần lãnh ý, cỗ lãnh ý này cất giấu rất sâu, nhưng trốn không thoát con mắt Thanh Phong Tán Nhân. Thanh Phong Tán Nhân không nghĩ ra, tại trong mắt một người thanh niên như vậy, vì sao lại có hàn ý như vậy. Đây cũng là nguyên nhân vì sao hắn không có trực tiếp đáp ứng thỉnh cầu của Lâm Dật Phi, mà là cùng hắn nói lâu như vậy.

Mà kinh qua Lâm Dật Phi vừa nói như thế, hắn cũng minh bạch, nguyên lai Lâm Dật Phi cư nhiên là một cô nhi, có thể nghĩ, một người cô nhi một mình sống qua nhiều năm như vậy, một người đối mặt với sinh hoạt gian khổ, chịu đủ nhân gian ẩm lạnh, trong mắt có hàn ý như vậy, cũng chẳng có gì là lạ. Mà tương phản, loại tình huống như Lâm Dật Phi này, đại thể đều là tâm chí kiên định, người có ý chí kiên quyết, chính là mầm mống tu chân thật là tốt.

"Bản Các Chủ chẳng bao giờ thu qua đệ tử, nếu nói đệ tử, Tuyết Nhi thật ra do ta chính tay dạy dỗ, hôm nay, người đã nhất tâm muốn bái nhập môn hạ Thanh Phong Các ta, lại cùng Thanh Phong Các ta có duyên sâu xa, ta cũng ngoại lệ thu người làm đệ tử."

Thanh Phong Tán Nhân trầm tư chốc lát, cuối cùng như là làm một quyết định rất khó, rốt cục đáp ứng Lâm Dật Phi bái sư thỉnh cầu.

Nghe xong Thanh Phong Tán Nhân nói, Lâm Dật Phi vui mừng quá đổi.

"Đa tạ tiền bối, văn bối nhất định sẽ không làm tiền bối thất vọng!"

"Ân? Còn gọi ta tiền bối?"

"Ách! Đa tạ sư tôn!" Lâm Dật Phi lúc này mới nhớ tới, hắn hiện tại đã là đệ tử Thanh Phong Tán Nhân, mà còn gọi tiền bối, hiển nhiên là không hợp tình lý.

Lui ra phía sau một bước, Lâm Dật Phi lại một lần nữa cung kính quỳ xuống, hô to nói: "Đệ tử Lâm Dật Phi ra mắt sư tôn!"

"Ha ha, tốt." Thanh Phong Tán Nhân lần này cư nhiên từ trên giường đá bước xuống, tự mình đỡ Lâm Dật Phi đứng lên, "Dật Phi, vì sư chẳng bao giờ thu qua đệ tử, ngươi nghìn vạn lần đừng làm cho vi sư thất vọng a!"

"Sư tôn yên tâm, đệ tử tuyệt đối sẽ không để sư tôn thất vọng."

Có lẽ là lâu lắm không có cảm thụ qua thân tình ấm áp, khi Thanh Phong Tán Nhân tự mình đem hắn nâng dậy, Lâm Dật Phi cư nhiên cảm nhận được một cỗ tình cảm ấm áp thật lâu cũng không cảm thụ quá.

"Hi hi, chúc mừng cha thu được một người đệ tử tốt như vậy, cũng chúc mừng Dật Phi sư đệ bái được sư phụ tốt như vậy!"

Lúc này, Hàn Tuyết Nhi một bên rốt cục có thể sáp tới nói, thấy lễ bái sư đã thành, nàng liền lập tức đi ra biểu thị chúc mừng.

"Dật Phi ra mắt Tuyết Nhi sư tỷ!"

Nếu đã bái Thanh Phong Tán Nhân làm thầy, như vậy Hàn Tuyết Nhi đương nhiên chính là sư tỷ, Lâm Dật Phi theo lý nên ân cần thăm hỏi một chút.

"Hi hi, tốt, sư đệ miễn lễ a!" Đột nhiên có một người tiểu sư đệ, Hàn Tuyết Nhi cũng cảm giác rất mới mẻ, mà vì tính còn trẻ con nên nàng đã bắt đầu kế hoạch làm thế nào để Lâm Dật Phi bồi tiếp nàng đi chơi.

"Ha ha, tốt, các ngươi sư tỷ đệ sau này phải như tượng như thân tỷ đệ như nhau tương thân tương ái, Tuyết Nhi, Dật Phi vừa đến Tu Chân Giới, rất nhiều đều còn không quen thuộc, cha sự tình tương đối nhiều, ngươi sẽ thay cha trước tiên giáo dạy hắn, chờ cha đem chuyện giải quyết xong xuôi, sẽ tự thân chỉ dạy Dật Phi thanh tâm bí quyết."

Thấy Hàn Tuyết Nhi cùng Lâm Dật Phi quan hệ hòa hợp, Thanh Phong Tán Nhân vui mừng cười nói.

"Hi hi, đã biết rồi cha, con nhất định sẽ hảo hảo chỉ dạy sư đệ." Hiển nhiên, đối với Thanh Phong Tán Nhân giao cho nàng nhiệm vụ, Hàn Tuyết Nhi tựa hồ rất là thích. Đột nhiên có thêm một người bạn chơi đùa, Hàn Tuyết Nhi đáy lòng rất vui sướng, tuyệt đối là không có xem hắn như ngoại nhân!

Cứ như vậy, dưới cơ duyên xảo hợp, Lâm Dật Phi trở thành một thành viên của Thanh Phong Các.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 13: Thanh Tâm Bí Quyết

Lâm Dật Phi bái Thanh Phong Tán Nhân làm môn hạ đã có một tháng thời gian, trong một tháng thời gian này, Lâm Dật Phi vẫn đều đi theo bên người Hàn Tuyết Nhi, nghe nàng giảng giải Tu Chân Giới chuyện lớn việc nhỏ, như là ở Tu Chân Giới, người nào khả dĩ trêu chọc, người nào phải vòng quanh đi qua a! Từ quán nào có rượu ngon để uống, từ quán nào có đồ ăn ngon và vân vân... ..

Bằng vào ký ức siêu nhân, một tháng thời gian này, Lâm Dật Phi hầu như đem tình huống đại thể Tu Chân Giới hiểu rõ đến bảy tám phần, đương nhiên, đây chỉ là ý nghĩ của chính hắn thôi.

Ngày hôm nay, Thanh Phong Tán Nhân rốt cục xử lý xong mọi chuyện, liền đem Lâm Dật Phi gọi vào trước người... ..

Ở giữa mật thất tu luyện của Thanh Phong Tán Nhân.

"Dật Phi, ngươi phải nhớ kỹ, một đường tu luyện, tối kỵ tham công tiếc lực, tuy rằng không biết trước kia ngươi làm sao tu luyện nhanh như vậy, nhưng vì sư muốn nói với ngươi, tiến hành theo chất lượng, mới là tu luyện chính đồ, nếu là tham công, thì sẽ tẩu hỏa nhập ma rất nguy hiểm!"

Làm một người Các Chủ đại phái, Thanh Phong Tán Nhân làm việc tuyệt đối cẩn thận tỉ mỉ, mà dạy đồ đệ, thì càng phải cẩn thận tỉ mỉ vạn bội. Lâm Dật Phi thiên tư thì không cần phải nói, hai mươi tuổi tu thành Kim Đan, dù tại toàn bộ Tu Chân Giới cũng tuyệt đối là long Phượng và sùng lân, cho nên, Thanh Phong Tán Nhân hạ quyết tâm điều khắc mài giũa tốt nhất với viên ngọc thô này.

"Đệ tử nhớ kỹ!" Lâm Dật Phi mạnh mẽ gật đầu, biểu thị chính là đã nhớ kỹ. Hắn vừa tiếp xúc tu chân, không biết gì đó nhiều lắm, vô luận Thanh Phong Tán Nhân nói cái gì, hắn đều khiêm tốn mà ghi nhớ, nghĩ đến cũng tuyệt đối là có trăm lợi mà không có một hại.

Thanh Phong Tán Nhân cười, lập tức đột nhiên hỏi: "Dật Phi, ngươi có biết Thanh Phong Các ta công pháp tối nổi danh là cái gì không?"

"Đệ tử nghe Tuyệt Nhi sư tỷ nói qua, Thanh Phong Các ta công pháp tối nổi danh, chính là Thanh Tâm Bí Quyết." Hàn Tuyệt Nhi có nói qua với Lâm Dật Phi, Thanh Phong Các Thanh Tâm Bí Quyết chính là pháp quyết Tu Chân Giới thập phần nổi danh, điểm này Lâm Dật Phi nhớ kỹ rõ ràng.

"Ha hả, không sai, chính là Thanh Tâm Bí Quyết."

Thanh Phong Tán Nhân cười ngao nghễ, sau đó nói tiếp: "Thanh Tâm Bí Quyết chính là cao thâm pháp quyết Thanh Phong Các ta truyền phái tổ sư lưu lại, tin rằng Tuyệt Nhi hẳn là cùng người đã nói rõ, Thanh Tâm Bí Quyết cũng không phải là cái gì công kích pháp quyết, mà là luyện tâm thuật. Phàm người tu luyện Thanh Tâm Bí Quyết, việc đầu hòa nhập mà ít có khả năng phát sinh."

"Hồi bẩm sư tôn, đệ tử xác thực nghe Tuyệt Nhi sư tỷ nói qua việc này."

Lâm Dật Phi cung kính mà ngồi ở bàn đối diện Thanh Phong Tán Nhân, chăm chú nghe Thanh Phong Tán Nhân mỗi lời mỗi chữ.

Lúc này, Thanh Phong Tán Nhân cũng đột nhiên thở dài một tiếng: "Ai, bất quá mọi việc đều có hai mặt, Thanh Phong Các ta tinh thông luyện tâm thuật, cũng không có công kích pháp quyết cao thâm, đây cũng là nguyên nhân vì sao Thanh Phong Các ta chỉ có thể trở thành nhất lưu đại phái, cũng không có thể trở thành đỉnh cấp môn phái."

Thanh Phong Tán Nhân là nói với Lâm Dật Phi, mà như là đang đối chính mình oán giận.

"Ha hả, nói nhiều rồi, được rồi, hiện tại, vì sư đã đem Thanh Tâm Bí Quyết dạy cho người, chờ người nắm giữ được lộ tuyến vận hành Thanh Tâm Bí Quyết, liền khiến Tuyệt Nhi mang người đến Tầng Thứ Các chọn một bộ công kích pháp quyết thích hợp với người, đến lúc đó chăm chú tu luyện, tranh thủ sớm ngày đột phá Nguyên Anh Kỳ, cũng chỉ có đột phá Nguyên Anh Kỳ, người rút cuộc mới hợp cách là người tu chân."

Lâm Dật Phi đã từ Hàn Tuyệt Nhi biết được, dưới Nguyên Anh Kỳ, căn bản không coi là người tu chân, bởi vì không đột phá Nguyên Anh Kỳ, căn bản không có khả năng có vô tận sinh mệnh, mà không có vô tận sinh mệnh làm tiền đề, truy cầu thiên đạo, lại là có chút không thực tế. Cho nên, Lâm Dật Phi cũng đã nghĩ đến, hẳn đã âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải sớm ngày tu luyện đến Nguyên Anh Kỳ, trở thành một người tu chân chân chính.

"Được rồi, không nên suy nghĩ loạn, bảo nguyên quy nhất, vì sư bây giờ đem Thanh Tâm Bí Quyết truyền cho người!"

Thấy Lâm Dật Phi có chút thất thần, Thanh Phong Tán Nhân hét lên một tiếng khiến Lâm Dật Phi giật mình tỉnh lại, lập tức một ngón tay điểm ra, ở giữa đỉnh đầu Lâm Dật Phi.

Lâm Dật Phi chỉ cảm thấy linh đài ong một tiếng, một cỗ thanh lương khí truyền khắp toàn thân, khi truyền khắp toàn thân đến mỗi một bộ vị, cỗ thanh lương khí này cuối cùng quay lại tới đỉnh đầu, tới hậu ngưng kết thành ba đại tự "Thanh Tâm Bí Quyết". Thẳng đến lúc này quá trình hoàn toàn kết thúc, Thanh Phong Tán Nhân mới thu hồi tay chỉ lại, thật dài thở xả ra một hớp trọc khí.

"Hô, đồ nhi, vì sư chỉ có thể dạy người nhiều như vậy thôi, gọi là sư phụ chỉ là lĩnh dẫn vào cửa, còn tu hành là tại cá nhân, người có thể hiểu được bao nhiêu thì hiểu a!" Nói xong, Thanh Phong Tán Nhân cư nhiên đứng lên, trực tiếp ra khỏi mặt thất.

Ngoài cửa, Hàn Tuyệt Nhi đang chờ ở đó, thấy Thanh Phong Tán Nhân đi ra, nàng lập tức đi ra phía trước.

"Cha, đem Thanh Tâm Bí Quyết truyền cho sư đệ rồi sao?"

"Ân, đã truyền cho hắn rồi, hắn hiện tại đang ở đó cảm ngộ, người ở tại chỗ này vì hắn làm hộ pháp a, đừng cho bất luận kẻ nào quấy rối đến hắn, chờ lúc hắn tỉnh, người mới cho ta biết." Nói xong, Thanh Phong Tán Nhân lắc mình tiêu thất biến mất.

Thanh Phong Các Thanh Tâm Bí Quyết rất đặc thù, mọi người từng tu luyện Thanh Tâm Bí Quyết phải chậm rãi mà cảm ngộ, mới có thể cảm nhận được chỗ ảo diệu của Thanh Tâm Bí Quyết, mà thông thường thời gian cảm ngộ càng dài, cũng có ý nghĩa thể hội được càng sâu, thu được thật nhiều là chỗ tốt. Vừa rồi, Thanh Phong Tán Nhân đem Thanh Tâm Bí Quyết truyền cho Lâm Dật Phi, kể cả lý giải của chính hắn ở trong đó, Lâm Dật Phi có thể đạt tới trình độ nào, vậy phải xem tạo hóa chính hắn... ..

Lúc này, Lâm Dật Phi đang đứng ở giữa một loại cảm giác kỳ diệu.

Trong thức hải, ba đại tự Thanh Tâm Bí Quyết không ngừng mà phân giải trọng tổ, chuyển hóa thành thanh lương khí chạy khắp toàn thân, loại cảm giác này rất thoải mái, giống như là ngày mùa hè nắng chói chang đột nhiên có một cỗ thanh lương. Tới bây giờ, Lâm Dật Phi cũng rút cục minh bạch một việc, đó chính là Thanh Tâm Bí Quyết cũng không phải khâu quyết gì đó phức tạp các loại gì đó, mà chỉ là một loại ý thức tuần hoàn, giản đơn mà nói, gọi là Thanh Tâm Bí Quyết chính là mấy chữ —— Thanh Tâm Bí Quyết.

Như thế nào là thanh tâm? Tâm tĩnh tự nhiên lương, Thanh Phong Các Thanh Tâm Bí Quyết, nói trắng ra là một loại gợi ý, hoặc là một loại ám chỉ, nó khiến tu luyện giả quên tất cả, chỉ thể hội một loại yên lặng, loại yên lặng này chính là tu luyện giả đang truy cầu vô dục vô cầu cảnh giới, nên gọi là thanh tâm, bất quá là đối với chính mình ám chỉ mà thôi! Những ... này, chính là Lâm Dật Phi hiện tại đang cảm nhận được gì đó.

Nhưng mà, nếu mà Thanh Phong Tán Nhân biết Lâm Dật Phi hiện tại cảm thụ, tin tưởng rằng hắn tất nhiên sẽ cả kinh nói không nên lời a! Bởi vì Lâm Dật Phi hiện tại thể hội, chính là Thanh Phong Tán Nhân nhiều năm qua như vậy tổng kết ra mới thể hội, hắn tu luyện Thanh Tâm Bí Quyết đã có mấy trăm năm, mà Lâm Dật Phi cũng là vừa tiếp xúc, không thể không nói, Lâm Dật Phi năng lực lĩnh ngộ thật sự là quá mức kinh người.

Ngay khi Lâm Dật Phi cảm thụ được Thanh Tâm Bí Quyết thần áo, nổi bật ngoài ý muốn.

Khi Thanh Tâm Quyết ba đại tự lần thứ hai ngưng kết thành hình, xuất hiện tại trong đầu Lâm Dật Phi thì, đồng dạng ba đại tự đột nhiên xuất hiện ở tại "Trước mắt " Lâm Dật Phi, rồi chậm rãi tới gần Thanh Tâm Quyết ba đại tự này.

Lâm Dật Phi đột nhiên cả kinh, mà khi hắn thấy rõ ba chữ này, hắn cũng há to miệng, nhất thời sững sờ tại chỗ.

Ba chữ đại tự mới xuất hiện không phải chữ gì khác, chính là cái kia thần bí lão giả lưu cho Lâm Dật Phi làm truyền thừa —— Thương Khung Quyết.

Vốn, Lâm Dật Phi khi thu được Thương Khung Bí Quyết muốn tìm một chỗ thanh tĩnh để tu luyện, nhưng hắn lại trùng hợp gặp Hàn Tuyết Nhi, còn bị Hàn Tuyết Nhi mang về Tu Chân Giới Thanh Phong Các, vì thế trong lúc nhất thời thậm chí đã đem chuyện Thương Khung Bí Quyết nhanh chóng quên đi. Mà lúc này, nó cứ nhiên lại chạy đi ra, còn đúc kết vào ở giữa Thanh Tâm Bí Quyết, lúc này mới khiến Lâm Dật Phi đột nhiên nhớ tới nó.

Lâm Dật Phi biết, đương sơ cái lão giả kia tuyệt đối là rất có địa vị, mà pháp quyết hắn tu luyện tuyệt đối sẽ không kém gì ai. Vừa mới rời Thanh Phong Các không có công kích pháp quyết gì tốt, mà Thương Khung Bí Quyết lại nội ngoại kiêm tu, nghĩ tới đây, Lâm Dật Phi vô ý thức mà đem Thương Khung Bí Quyết tin tức điều đi ra, bắt đầu kiểm tra thân diệu Thương Khung Bí Quyết.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 14: Đột Biến.

Thần bí lão giả lưu cho Lâm Dật Phi tin tức thật sự là quá mức khổng lồ, vô số năm tích lũy, lão giả lưu lại trên nhiều khía cạnh có thể dùng đều có đọc lướt qua, mà Lâm Dật Phi hiện tại lại không có thời gian nhiều để mà "Quan khán".

Xem qua quá nhiều tin tức, Lâm Dật Phi rốt cục "Thấy" những gì muốn tìm —— Thương Khung Bí Quyết. Nhưng mà, khi mắt Lâm Dật Phi thấy rõ Thương Khung Bí Quyết lần đầu tiên, hắn liền bị pháp quyết thần kỳ này hấp dẫn.

Thương Khung Bí Quyết phân làm hai bộ phận, một là Thương Khung Nội Quyết, một là Thương Khung Kiếm Quyết.

Cái gọi là Thương Khung Nội Quyết chính là tu luyện giống như pháp quyết khác, phương pháp tích lũy năng lượng, nhưng mà, nó cùng với pháp quyết của hắn có điều bất đồng. Giống nhau tu luyện pháp quyết đều là hình thức đem năng lượng với Kim Đan Nguyên Anh tồn trữ trong tử phủ đan điền, mà Thương Khung Nội Quyết thì không phải. Người tu luyện Thương Khung Nội Quyết, có thể đem hình thức năng lượng tu luyện ra tồn trữ tại trong tử phủ đan điền, nói cách khác, tồn tại trong tử phủ đan điền tu luyện giả, có thể không phải Kim Đan Nguyên Anh, mà là cái hình dạng khác gì đó, tỷ như nói một cây đao, một thanh kiếm v...v..., mà người sáng lập nó, cũng chính là lão giả truyền cho Lâm Dật Phi Thương Khung Bí Quyết, chính là đem hình thức năng lượng với một thanh kiếm tồn trữ ở tại trong tử phủ đan điền.

Mà đây cũng khiến Lâm Dật Phi động tâm, để cho Lâm Dật Phi động tâm là, phạm người tu luyện Thương Khung Nội Quyết, tốc độ tu luyện so với người khác nhanh hơn nhiều lắm, bởi vì Thương Khung Nội Quyết đối với tâm tình tu vi yêu cầu rất thấp, nói cách khác, tu luyện giả có thể đem càng nhiều tâm tư dùng để tích lũy năng lượng, mà không phải tốn hao khi rèn đúc tâm tình.

Mọi người đều biết, người tu chân khó tu nhất, cũng không phải là năng lượng, mà là tâm tình. Nếu như tâm tình tệ hại, thì rất dễ phát sinh tâm hỏa nhập ma nguy hiểm, mà năng lượng thì không phải, nói như vậy, tùy ý mà dùng vài khóa đan dược, hấp thu thiên tài địa bảo, đều có thể khiến tu luyện giả thu được năng lượng xa xỉ.

Cùng Thương Khung Nội Quyết tương ứng với đó là Thương Khung Kiếm Quyết.

Khi Lâm Dật Phi đem lực chú ý đến trên Thương Khung Kiếm Quyết thì, một cỗ chấn động cảm giác du nhiên sinh ra.

Thương Khung Kiếm Quyết cứ nhiên chỉ có tứ thức, không sai, chỉ có tứ thức. Nhưng mà, chỉ cần tứ thức này thôi, thì Lâm Dật Phi cứ nhiên cũng chỉ có thể thấy được thức thứ nhất —— Huyền Kiếm Thức, tam thức khác, cũng phải đợi hắn tu vi đủ rồi mới có thể thấy được.

Thật là tốt không gì sánh được, Lâm Dật Phi quyết định lấy hình thái nguyên thần cảm thụ một chút uy lực Huyền Kiếm Thức. Nhất thời, một người nho nhỏ quang nhân đang hình thành trong thức hải của hắn, sau đó một thanh kiếm quang xuất hiện tại trong tay quang nhân, kiếm xuất, thiên địa biến sắc. Lâm Dật Phi chỉ cảm thấy khi nhất khắc kiếm quang chém ra, toàn bộ thức hải hắn đều bị đảo loạn, nơi nơi đều là kiếm, hơn nữa là thực thể kiếm, hắn có thể cảm giác được, mỗi một thanh kiếm đều là chân thực, nói cách khác, một kiếm này, cũng không phải là một kiếm, mà là nhanh đến cực hạn hóa ra vô số kiếm.

"Thật là kiếm quyết lợi hại!" Hầu như là lúc nhìn thấy một kiếm này, Lâm Dật Phi cũng đã quyết định phải tu luyện Thương Khung Bí Quyết. "Thế giới thực có kiếm pháp tinh diệu giống như vậy sao? Một kiếm tinh diệu tuyệt luân như vậy, có ai có thể tiếp được nó chứ?"

Lâm Dật Phi không phải không có gặp qua kiểm pháp, nhưng kiểm pháp uy lực như vậy, hẳn cũng là lần đầu tiên nhìn thấy, cực kỳ chấn động hiệu quả quả nhiên không giống bình thường.

"Xem ra Thương Khung Bí Quyết này ta là cần phải tu luyện a!"

Khi linh hội được chỗ tốt của Thương Khung Nội Quyết cùng với Thương Khung Kiểm Quyết uy lực, Lâm Dật Phi đã không có lý do gì mà không tu luyện Thương Khung Bí Quyết, ngoại trừ là kẻ ngu si, tuyệt đối không ai sẽ buông bỏ pháp quyết tốt như vậy, không luyện mà đi tìm pháp quyết cấp thấp khác a.

Nếu muốn luyện, vậy phải làm sớm, hiện tại có cơ hội, Thanh Tâm Bí Quyết cũng cảm ngộ không sai biệt lắm, đơn giản hiện tại có thể bắt đầu luyện tập Thương Khung Bí Quyết a!

Nghĩ tới đây, Lâm Dật Phi bình tâm tĩnh khí, Thương Khung Bí Quyết nội bí quyết lộ tuyến vận hành đã hiện ra ở tại trước mắt hắn.

Cảm thụ được Thương Khung Nội Quyết lộ tuyến vận hành quỹ dị, Lâm Dật Phi nhú mày.

Đây là một bộ pháp quyết tu luyện quái dị thế nào a? Đừng nói là hắn chưa từng nghe qua, Lâm Dật Phi tin rằng, toàn bộ Tu Chân Giới cũng tuyệt đối không có người gặp qua lộ tuyến hành công quỹ dị phức tạp như vậy. Nếu như cần hai chữ hình dung, đó chính là quái quỷ. Mà lúc này, Lâm Dật Phi cũng minh bạch, vì sao Thương Khung Bí Quyết lại có nhiều như vậy chỗ tốt không giống bình thường, bởi vì cùng nó tu luyện thì độ khó để thành tựu có quan hệ trực tiếp.

Nếu là người khác, đừng nói để ý lộ tuyến Thương Khung Bí Quyết, mà dù là để ý, cũng tuyệt đối không có khả năng tu luyện thành công, bởi vì Thương Khung Bí Quyết ngoại trừ bản thân khó luyện ra, đối với thân thể tu luyện giả yêu cầu cũng rất cao, nếu không đủ độ phù hợp, như vậy, chia buồn với người, người có thể tìm cái pháp quyết khác mà tu luyện.

Nhưng mà, Lâm Dật Phi cũng không có như vậy. Từ sau khi sinh không lâu, hắn liền bắt đầu đeo theo thanh lục sắc tiểu kiếm, ngay thời niên thiếu thì đem tiểu kiếm hút vào trong cơ thể. Hắn không biết chính là, từng giờ từng khắc, tiểu kiếm đều đang cải tạo thân thể hắn, đây cũng là nguyên nhân vì sao mà thân thể hắn dị thường rắn chắc, tu luyện không có bình cảnh.

Cũng chớ quên, thanh lục sắc tiểu kiếm này chính là Thương Khung Bí Quyết nội bí quyết tu luyện mà thành, nói cách khác, thân thể Lâm Dật Phi, trời sinh chính là vì tu luyện Thương Khung Bí Quyết mà sinh ra.

Đương nhiên, đối với những ... này, Lâm Dật Phi là không có khả năng biết đến, mà hắn hiện tại cũng không có tâm tư suy nghĩ những ... này, bởi vì hắn hiện tại phát hiện vấn đề mới.

Tu luyện Thương Khung Bí Quyết cơ bản không có tiền đề, đó chính là phải chưa kết đan trước mới có thể tu luyện, mà kết đan rồi, thì không có cách nào tu luyện Thương Khung Nội Quyết. May mắn thế nào chính là, Lâm Dật Phi hết lần này tới lần khác ngưng kết Kim Đan.

"Nhìn" hoàng sắc Kim Đan huyền phù tại tử phủ đan điền trống không, Lâm Dật Phi hưng hăng thở dài. Người khác muốn kết đan đều kết không được, mà hắn lại vì viên Kim Đan này mà lo nghĩ âu sầu, đây thật là có chút trào phúng a.

Mà vào lúc này đây, đột nhiên, một cái ý nghĩ thấp phần giản đơn xuất hiện ở tại trong lòng Lâm Dật Phi. Vỗ trán một cái, Lâm Dật Phi có chút ảo não lầm bầm: "Ai nha, ta thực sự là dốt mà, kết đan thì kết đan a, đem vỡ vụn nó ra không được sao chứ?" Rất hiển nhiên, vừa tiếp xúc với tu chân Lâm Dật Phi còn không biết, ý nghĩ này của hắn là cuồng bạo cỡ nào.

Nghĩ đến liền làm, Lâm Dật Phi lập tức điều động linh lực toàn thân đến chỗ Kim Đan, đối với Kim Đan tiến hành toàn bộ phương vị áp bách, mà mục đích của hắn rất đơn giản, đó chính là đem Kim Đan nghiền nát.

Lâm Dật Phi kết đan thời gian không dài, Kim Đan cũng không phải vững chắc lắm, bị linh lực như thế nhất thời đè ép, lập tức thay đổi hình dạng, nhất tâm muốn phá hủy Kim Đan của Lâm Dật Phi tuy rằng cảm giác có chút khó chịu, nhưng cũng vẫn chưa để ở trong lòng, rốt cục, khi Lâm Dật Phi đem toàn thân công lực đều tụ tập tới chỗ Kim Đan rồi, Kim Đan không chịu nổi ... áp bách nữa, bạo tạc ra.

"Oanh. . ." Lâm Dật Phi chỉ cảm thấy một trận mê muội, cả người không chỗ nào không đau, mà lúc này hắn rốt cục cũng biết, nguyên lai chuyện tự bạo Kim Đan là một việc như vậy thống khổ. Xuất phát từ bản năng, tại trước khi hôn mê, Lâm Dật Phi vận khởi Thương Khung Nội Quyết, sau đó thì cái gì cũng không biết.

Nếu là bị người tu chân biết, Lâm Dật Phi lớn mật dẫn bạo Kim Đan, mà không bạo thể mà chết, chắc chắn cả kinh nói không ra lời. Phải biết rằng, phạm là tự bạo Kim Đan, không phải tại thời khắc sống còn, đó là thời khắc muốn cùng người khác đồng quy vu tận, ai ngờ đến nỗi không có việc gì lại tự bạo Kim Đan chứ hả?

Mà trên thực tế, Lâm Dật Phi dù không có bạo thể mà chết, cũng ít nhiều đem tiểu kiếm trong đan điền làm một mẻ. Tuy rằng Lâm Dật Phi thân thể đã tương đương mạnh mẽ, cũng còn chưa tới mức trình độ có thể tự bạo Kim Đan, nếu không phải thanh tiểu kiếm tại thời khắc mấu chốt hấp thu bạo tạc hơn phân nửa năng lượng, đem đan điền Lâm Dật Phi tự động bảo hộ, Lâm Dật Phi sợ cũng sớm đã bạo thể mà chết. Đương nhiên, Kim Đan của Lâm Dật Phi còn rất nhỏ, đây cũng là nguyên nhân.

Lâm Dật Phi trong đan điền, bạo tạc Kim Đan xong lại nhớ tới trạng thái linh khí, đem Thương Khung Bí Quyết vận hành vận chuyển theo lộ tuyến. Rất nhanh, trong đan điền linh khí liền đạt được một cái trình độ thấp phần nồng nặc, tại dưới nơi thanh tiểu lục kiếm hình thành một đoàn, mà linh khí ngoại

giới cũng đang với tốc độ cực nhanh dừng hướng tới đan điền Lâm Dật Phi, tựa hồ không có xu thế giảm tốc độ.

Ngoài mật thất, Hàn Tuyết Nhi đang làm hộ pháp cho Lâm Dật Phi, bỗng nhiên cảm thấy linh khí chung quanh hướng mật thất tụ tập mà đến, nhìn thấy trình độ thật nồng nặc, càng giống như là toái đan thành anh vậy, số lượng linh khí cần thiết thật là nhiều, trong lòng của nàng nhất thời dâng lên.

"Lê nào sư đệ đang toái đan thành anh? Không có khả năng a, hần vừa mới đến Kim Đan Kỳ, thế nào có khả năng nhanh như vậy đã tu thành Nguyên Anh?" Hàn Tuyết Nhi đang suy đoán lung tung, nhưng vô luận như thế nào nàng cũng không nghĩ ra bên trong xảy ra chuyện gì. Mà hiện tại nàng có thể làm, là thủ hộ ở chỗ này, vì Lâm Dật Phi hảo hảo hộ pháp. Về phần cái khác, cũng không cần nàng phải lo lắng... ..

Lâm Dật Phi trong đan điền, vô hình linh khí dựa theo lộ tuyến Thương Khung Nội Quyết, đang biến hóa hình dạng. Đầu tiên là một đoàn vô hình, sau đó là một cái viên cầu, sau đó lại biến thành phương khối, rồi một thanh kiếm, một thanh đao... Cứ như vậy, linh khí đoàn dưới tình huống không người can thiệp, tùy ý biến hóa hình dạng.

Chẳng biết qua bao lâu, linh khí đoàn trải qua tám mươi một loại biến hóa, rốt cục xác định được hình dạng, mà nhìn hình dạng này, đúng là một tòa tháp hình phức tạp. Linh khí tháp lẳng lẳng treo ở trung tâm đan điền, điên cuồng mà hấp thu linh khí bên ngoài, khiến tháp từ trạng thái khí chuyển biến hướng về trạng thái dịch. Nhưng mà, bằng vào hấp thu linh khí tới điểm này, cũng xa xa còn thiếu, giữa lúc linh khí ngoại giới khô kiệt, trong đan điền Lâm Dật Phi tiêu lục kiếm lại đột nhiên chấn động giật mình, sau đó, vô tận linh khí nương theo một tia lục sắc khí thể từ kiếm thể thả ra, gia nhập với đại quân linh khí ngoại giới, nhất thời, bảo tháp mới thành hình lấy mất thường có thể thấy được tốc độ bắt đầu hoá lỏng.

Thời gian qua rất nhanh, chỉ chớp mắt, bảy ngày thời gian đã qua đi, bên ngoài mật thất linh khí đã trở về yên tĩnh, trong đan điền Lâm Dật Phi tiêu lục kiếm cũng không còn thả ra bất luận cái gì khí thể, mà bảo tháp trong đan điền hần cũng đã hoàn toàn cố hóa, lẳng lẳng mà huyền phù ở đó.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 16: Lịch Lãm.

Tu chân không có năm tháng, trong nháy, Lâm Dật Phi tới Tu Chân Giới bãi Thanh Phong Các làm môn hạ đã có năm năm rồi.

Năm năm qua, Lâm Dật Phi đã ổn cố cảnh giới hiện nay, mà đại đa số thời gian nếu không là cùng Hàn Tuyết Nhi tại Thanh Phong Các đi đạo, thì là nghe Hàn Tuyết Nhi giảng giải tình huống Tu Chân Giới. Có mỹ nhân làm bạn, Lâm Dật Phi sinh hoạt cũng dễ dàng thích ý. Đương nhiên, hần cũng không có quên tu luyện, đang luyện thành Thương Khung Bí Quyết nội bí quyết, hần liền đã bắt đầu tu luyện tới Thương Khung Kiếm Quyết, chỉ bất quá Thương Khung Kiếm Quyết thật là quá mức thâm ảo, năm năm thời gian, thức thứ nhất của kiếm thức hần vừa mới luyện được da lông của nó thôi.

Tại đây năm năm, Lâm Dật Phi đối với Thương Khung Bí Quyết cũng có cang sâu lý giải, đối với đặc điểm tâm cảnh tu vi yêu cầu không cao, Lâm Dật Phi cũng không có hoàn toàn dựa theo Thanh Phong Tán Nhân dạy hần như vậy một mặt ổn định cảnh giới, mà là không ngừng mà tích lũy, hôm nay, trong cơ thể hần bảo tháp đã hoàn toàn ngưng thực, chứng minh hần đã tiến nhập Đường Khí Kỳ.

Căn cứ ký ức thần bí lão giả sáng tạo Thương Khung Bí Quyết, Đường Khí Kỳ là tích lũy linh khí, khiến cho dưỡng chi khí càng thêm ngưng thực, thăng đến từ trong suốt biến thành trắng bạch, cũng như là tiến nhập giai đoạn độ kiếp phi thăng. Mà thời kỳ này tăng thứ tu vi đối ứng, phân chia lại không minh bạch. Bảo tháp của Lâm Dật Phi lại mới thành lập, cho nên cũng là vừa tiến nhập cảnh cửa Xuất Khiếu Kỳ mà thôi. Bất quá, tình huống Lâm Dật Phi lại có chỗ bất đồng, bởi vì trong cơ thể hần hình thành bảo tháp nhưng cũng không phải toàn bộ do linh khí Tu Chân Giới hình thành, trong đó lại còn pha năng lượng của thanh lục sắc tiêu kiếm ở bên trong. Vì thế, Lâm Dật Phi hiện tại rốt cuộc hần là không tính được cái tăng thứ gì, ngay cả hần đều nói cũng không được... ..

Thanh Phong Các mật thất Các chủ.

Thanh Phong Tán Nhân ngồi nghiêm chỉnh, mà phía dưới hần đang đứng là một người thanh niên nhân tuấn lãng, vô luận tướng mạo hay khí chất, tuyệt đối đều có thể nói là tốt nhất chi tuyến. Cái người này chính là Lâm Dật Phi.

Trong năm năm qua, Lâm Dật Phi xảy ra ngắt trời biến hóa. Vốn hần lạnh như băng tuyết, tại dưới ảnh hưởng của Hàn Tuyết Nhi, đã không hề còn là cự nhân lạnh lùng, mà là trở nên hoạt bát rộng rãi hơn rất nhiều.

"Dật Phi, hôm nay vì sư gọi ngươi đến, là có chuyện cùng ngươi thương lượng." Nhìn Lâm Dật Phi phía dưới, Thanh Phong Tán Nhân dưới đáy lòng âm thầm gật đầu. Nhớ lại ngày trước lần đầu tiên nhìn thấy Lâm Dật Phi, thì hần là một người thái điều vừa ngưng kết Kim Đan, hơn nữa thụ thương trầm trọng, đáng đáp cực kỳ chật vật, thật là khó coi, nhưng rất ngắn năm năm thời gian, hần từ ngày trước mao đầu tiểu tử biến thành công tử như hiện nay hết lần này tới lần khác, hơn nữa tối trọng yếu là tu vi của hần.

Năm năm qua, mỗi khi nghĩ đến ngày trước cái tiêu đệ tử này của mình mặc danh kỳ diệu mà đột phá đến Nguyên Anh Kỳ, Thanh Phong Tán Nhân có

loại cảm giác kinh hãi đảm chiến. Bất quá cũng may Lâm Dật Phi tuy rằng tới Nguyên Anh Kỳ rồi, nhưng cũng không có xuất hiện hiện tượng tâm tình bất ổn, lúc này mới khiến vị Các chủ đại nhân này an tâm. Mà lần kia, Thanh Phong Tán Nhân cũng minh bạch một việc, đó chính là người phi thường tự có phi thường việc, cái tiểu đệ tử này, tựa hồ có con đường của chính mình để đi.

"Sư tôn xin mời ngài nói, đệ tử chăm chú lắng nghe." Cho đến ngày nay, tại trước mặt Thanh Phong Tán Nhân, Lâm Dật Phi đã hoàn toàn buông thả, tại trong mắt hắn, Thanh Phong Tán Nhân giống như là phụ thân của mình vậy, mà chính là coi sư như cha, nên nói là phụ thân, cũng là thật không sai.

Nhìn Lâm Dật Phi biểu hiện thông dong, Thanh Phong Tán Nhân ý cười: "Ha hả, không cần câu nệ, ngồi đi!"

"Tạ ơn sư tôn."

"Àn. Tính ra, người bá Thanh Phong Các làm môn hạ cũng có năm năm rồi, chắc là đối với quy củ Thanh Phong Các cũng khá quen thuộc rồi a?"

"Quy củ?" Lâm Dật Phi bị hỏi đến sững sốt, trong lúc nhất thời cũng nghĩ không ra Thanh Phong Tán Nhân là có ý gì. Hắn ở chỗ này tu luyện năm năm, xác thực đối với quy củ nơi này biết cũng không ít, nhưng lại không biết theo như lời Thanh Phong Tán Nhân nói là quy củ gì.

"Không sai, người cũng biết khi đệ tử bản phái kết thành Nguyên Anh đều phải hạ sơn lịch lãm đây là quy củ?"

"Đệ tử biết... , ách, lẽ nào sư tôn là muốn đệ tử..."

"Không sai, Tu Chân Giới rộng lớn vô biên, một cái Thanh Phong Các nhỏ nhỏ bất quá chỉ là một phần vụn, chỉ có thâm nhập vào Tu Chân Giới, mới có thể lịch lãm tốt nhất, tuy rằng chẳng biết người là thể nào luyện được, bất quá người xác thực đã có Nguyên Anh Kỳ tu vi, điểm này là không giả được."

Khi nói vậy, Thanh Phong Tán Nhân mặt đã lộ vẻ tiểu ý, hiển nhiên, đối với có thể thu được như vậy một thiên tài đệ tử, hắn đang rất là vui mừng.

Lâm Dật Phi trầm nghĩ đúng là như vậy. Thanh Phong Các có quy củ này, khi đệ tử có tu vi đạt được Nguyên Anh Kỳ đều phải ra ngoài lịch lãm, vốn, hắn cho rằng mình tu chân quá ngắn, Thanh Phong Tán Nhân sẽ thư thả cho hắn vài năm, cũng không nghĩ hôm nay Thanh Phong Tán Nhân thực sự lại nói hắn đi ra.

Lúc này, Lâm Dật Phi đang tự hỏi, hắn đến Tu Chân Giới đã có năm năm thời gian, mà trong năm năm thời gian này, hắn đều ở trong Thanh Phong Các, không có đi ra ngoài một lần nào, hiển nhiên, đối với hắn tương lai đại kế báo thù rất không lợi, cũng đến lúc thời gian đi ra ngoài rồi. Về phần nói nguy hiểm, thì ở đâu mà không có nguy hiểm chứ?

"Sư tôn, đệ tử quyết định, ngày mai liền ra ngoài lịch lãm."

Nếu nghĩ thông suốt then chốt trong đó, Lâm Dật Phi liền vui vẻ tiếp nhận đề nghị của Thanh Phong Tán Nhân. Lâm Dật Phi cũng minh bạch, Thanh Phong Tán Nhân muốn hắn đi ra ngoài lịch lãm, cũng là muốn hắn tốt. Dù là đại bàng thì sớm muộn đều phải ly khai bảo hộ của mẫu thân, một mình mà bay lượn trên bầu trời rộng lớn.

"Ha ha, đã biết người nhất định sẽ đồng ý, thanh niên là phải mạnh dạn đi đầu. Bất quá Dật Phi, Tu Chân Giới cũng không phải thái bình thịnh thế gì, người lần này ra ngoài lịch lãm nhất định phải cẩn thận thật nhiều, chuyện gì nên làm, chuyện gì không nên làm, trong lòng nhất định phải có suy nghĩ, người phải trăm triệu lần ghi nhớ."

Lâm Dật Phi không phản ứng, Thanh Phong Tán Nhân rất là thoả mãn, hiển nhiên, trong ý nghĩ của hắn, thanh niên sẽ không sợ khó, hắn cũng nghĩ tới niên kỷ của Lâm Dật Phi, bất quá nghĩ đi nghĩ lại, mặc kệ niên kỷ nhiều ít, Nguyên Anh Kỳ tu vi đều đã là sự thực, không phải hắn còn muốn làm việc thiên tư sao? Còn nữa, hắn đối Lâm Dật Phi rất có tín tâm.

"Được rồi, người đi tìm Tuyết Nhi a, để nó an bài cho người một chút, ngày mai liền có thể ra ngoài a!"

Đạm nhiên cười, Thanh Phong Tán Nhân đã hạ lệnh trục khách.

"Đệ tử cáo từ!"

Lâm Dật Phi cung kính hướng về phía Thanh Phong Tán Nhân cúi đầu, sau đó liền đi ra ngoài tìm Hàn Tuyết Nhi... ..

"Cái gì? Cha ta cho người đi lịch lãm?"

Một tiếng thét kinh hãi từ trong miệng Hàn Tuyết Nhi phát sinh, hiển nhiên, tin tức này đối với nàng mà nói tựa hồ có chút bất thành linh.

"Sư tỷ, chỉ là đi ra ngoài lịch lãm, xem người kia, ta cũng không phải là đi chịu chết!"

Hàn Tuyết Nhi phản ứng khiến Lâm Dật Phi trong lòng ảm áp, hắn biết, Hàn Tuyết Nhi sở dĩ phản ứng lớn như vậy, nguyên nhân chính là bởi vì quan tâm hắn. Năm năm qua, hai người vẫn ở cùng một chỗ, từ trên người Hàn Tuyết Nhi, Lâm Dật Phi cảm thụ được quan tâm chẳng bao giờ từng có qua, bất tri bất giác, cái Tuyết Nhi sư tỷ này, đã trở thành là người tối trọng yếu của hắn. Mà ở trên người Lâm Dật Phi, Hàn Tuyết Nhi đã có cảm thụ cũng như vậy.

Lâm Dật Phi là một người cô nhi, điểm này Hàn Tuyết Nhi đã biết. Mà chính là bởi vì ... dạng này, Hàn Tuyết Nhi mới càng phát khởi ra đồng tình với Lâm Dật Phi, dần dần, nàng thân là nữ nhân, tận đáy lòng phần mẫu tính tối hồn nhiên bị kích phát đi ra hoàn toàn, không tự giác, nàng liền muốn bảo hộ Lâm Dật Phi, không muốn để hắn bị thương tổn.

"Không được, người vừa mới tới Tu Chân Giới, thế nào lại có thể bây giờ đi ra ngoài lịch lãm? Ta không đồng ý!"

Hàn Tuyết Nhi thái độ rất kiên quyết, nàng cũng từng lịch lãm qua, bất quá cũng không phải một mình, mà là cùng một vị sư huynh nội môn cùng nhau đi, cũng chính là khi đó, nàng đã biết được chân tướng của Tu Chân Giới, rất nhiều chuyện nghĩ cũng không dám nghĩ, từng việc từng việc phát sinh tại trước mắt của nàng, khiến nàng minh bạch cái gì gọi là lòng người hiểm ác đáng sợ.

Hiện tại, Lâm Dật Phi phải một mình đi lịch lãm, hơn nữa hẳn đến Tu Chân Giới thời gian như thế rất ngắn, nàng như thế nào có khả năng yên tâm chứ?

"Sư tỷ!" Lâm Dật Phi đột nhiên tiến lên, cư nhiên trực tiếp đem Hàn Tuyết Nhi ôm vào trong lòng.

Hàn Tuyết Nhi bị cử động lớn mật của Lâm Dật Phi lại càng hoảng sợ, nàng thế nào cũng nghĩ không ra, Lâm Dật Phi đột nhiên làm ra động tác như vậy, hiển nhiên, nàng còn chưa có chuẩn bị cho tốt. Bất quá, bị Lâm Dật Phi ôm vào trong lòng, Hàn Tuyết Nhi lại đột nhiên có loại cảm giác thập phần an tâm, vì thế, chỉ là hơi quần quai một chút, Hàn Tuyết Nhi liền thành thật đứng yên.

Ôm eo nhỏ nhắn của Hàn Tuyết Nhi, Lâm Dật Phi tâm tình nhảy mạnh lên vài cái. Hẳn cũng không biết vì sao đột nhiên lại không thể không được mình, lại lớn mật mà đem Hàn Tuyết Nhi ôm vào trong lòng, bất quá, thấy Hàn Tuyết Nhi không có phản kháng, Lâm Dật Phi lúc này mới buông tâm, mà trong lòng rất vui.

"Sư tỷ, ta biết người quan tâm tới ta, nơi chốn đều tốt với ta, nhưng Thanh Phong Các quy củ không thể phá hỏng, ta nếu đã là đệ tử quan môn của sư tôn, sẽ không thể không theo quy củ mà làm việc, hơn nữa, sư tỷ lẽ nào muốn ta vẫn ở trong Thanh Phong Các không ra ngoài sao chứ?"

Trong lòng Hàn Tuyết Nhi nghe Lâm Dật Phi nói, bất quá, có đúng hay không nghe được, cũng không có ai biết. Mà lúc này, thanh âm Lâm Dật Phi lại vang lên bên tai.

"Sư tỷ, việc lịch lãm, ta đã đáp ứng với sư tôn rồi, dù là muốn sửa cũng đã không đổi được, sư tỷ sẽ không phải phản đối nữa, được hông?"

Hàn Tuyết Nhi tựa hồ là đang lo lắng cái gì, một lát qua đi, thẳng đến khi Lâm Dật Phi cúi đầu nhìn về phía nàng, nàng lúc này mới giãy dụa từ trong lòng Lâm Dật Phi đi ra.

"Người đã nói như vậy rồi, ta còn có thể nói cái gì!" Nói xong, cũng không quay đầu lại mà chạy đi ra ngoài. Cũng là lần đầu tiên nàng bị một người khác phẩy ôm thời gian dài như vậy, nên có chút xấu hổ a.

Nhìn Hàn Tuyết Nhi chạy vội đi ra ngoài, Lâm Dật Phi bất giác lộ ra dáng tươi cười. Đột nhiên, Lâm Dật Phi cảm giác thế giới này tựa hồ cũng không phải là đã không có hi vọng. Hẳn biết, từ nay về sau, vô luận tới nơi nào, ở chỗ này, sẽ có một phần mà hẳn lo lắng... ..

"Dật Phi, bên ngoài lịch lãm, cái chuyện dạng gì đều có thể gặp phải, vì sư cũng không nói thêm cái gì nữa, người tự giải quyết cho tốt a!"

"Vâng, sư tôn, đệ tử nhất định sẽ không làm mất uy danh của Thanh Phong Các."

Trước hộ sơn đại trận, Thanh Phong Tán Nhân cùng Hàn Tuyết Nhi cùng nhau tiễn đưa Lâm Dật Phi, bất quá Thanh Phong Tán Nhân nói cũng không nhiều lắm, chỉ là một câu này, liền ngưng lại. ...

Đem ánh mắt hướng về Hàn Tuyết Nhi một bên, vừa lúc ánh mắt Hàn Tuyết Nhi cũng nhìn về phía hẳn, Lâm Dật Phi nhạy cảm đã thấy được đáy mắt Hàn Tuyết Nhi một phần ngưng ngừng.

"Sư tỷ, người có cái gì muốn dặn sư đệ ta sao?"

"A? Nga, ở bên ngoài tất cả đều phải cẩn thận, còn có, Tu Chân Giới mỹ nữ có rất nhiều, người nghìn vạn lần không nên cử động cái gì oai tâm tư!"

Hàn Tuyết Nhi đầu tiên là sửng sốt, sau đó cư nhiên nói ra câu này khiến Lâm Dật Phi dở khóc dở cười.

Quả nhiên, chờ Hàn Tuyết Nhi nói xong, Lâm Dật Phi đã há to miệng a, mà Thanh Phong Tán Nhân cũng có chút quái dị mà nhìn về phía nữ nhi của mình.

Hàn Tuyết Nhi tự biết nói lỡ lời, ai nha một tiếng, đã chạy về trong các, chỉ còn lại có Lâm Dật Phi cùng Thanh Phong Tán Nhân hai mặt nhìn nhau.

"Khái khái, được rồi Dật Phi, thời gian không còn sớm, người xuất phát a! Nhớ kỹ sớm đi trở về!" Thanh Phong Tán Nhân tựa hồ nhìn ra cái gì, bất quá hẳn lại không có nhiều lời, chỉ là ho nhẹ một tiếng, liền khôi phục dáng dấp cổ tình không dao động. Lấy niên linh mà nói, Hàn Tuyết Nhi đã không còn nhỏ, bất quá người tu chân rất ít có thể gặp phải người hợp nhau hứng thú, cũng rất ít có khả năng kết thành đạo侶, bất quá nhìn biểu hiện Hàn Tuyết Nhi hôm nay, Thanh Phong Tán Nhân lại là có chút minh bạch.

"Vâng, sư tôn, đệ tử bái biệt, sư tôn bảo trọng!"

Cuối cùng nhìn thoáng qua phương hướng Hàn Tuyết Nhi tiêu thất, Lâm Dật Phi dứt khoát quay đầu, hướng về xa xa bay đi. Lâm Dật Phi không phải người dong dài, nam tử hán đại trượng phu, cảm được thì cũng buông được, lúc nào nên làm, hẳn trong lòng rất rõ ràng.

Trong hộ sơn đại trận, Hàn Tuyết Nhi si ngốc mà nhìn bóng lưng Lâm Dật Phi tiêu thất, thì thầm tự nói: "Sư đệ, bảo trọng!" ... ..

Ly khai Thanh Phong Các, Lâm Dật Phi một đường đi tới, lấy tu vi hiển hiện hôm nay, đã có thể bay lên không mà phi hành, bất quá hắn lại tuyển chọn bộ hành, mà hắn một bước, cũng bắn ra đến mấy trượng xa, so với bay lên không phi hành cũng kém không bao nhiêu. Không lâu sau, Lâm Dật Phi đã đi tới chỗ truyền tống trận, đem phí dụng giao cho trong tay người thủ trận, hắn nói ra mục đích trạm thứ nhất chuyến này—— Thần Nguyệt Tinh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 17: Trên Đường Đi Gặp.

Thần Nguyệt Tinh, Thần Nguyệt từ lâu, một người tuổi còn trẻ đang tự chăm tự âm

Từ truyền tống trận đi ra, Lâm Dật Phi liền tới nơi người tu chân tập hợp ở Thần Nguyệt Tinh. Thần Nguyệt Tinh là một thương nghiệp tinh, ở chỗ này, người có thể tìm được pháp bảo đan dược thích hợp của người, mỗi ngày, Thần Nguyệt Tinh sẽ có đại lượng pháp bảo đan dược được giao dịch, có người nói, thật lâu thật lâu trước đây, ở đây thậm chí còn từng có giao dịch qua Tiên Khí.

(Chú thích: Người tu chân giống nhau sử dụng chính là Bảo Khí, trên mặt Bảo Khí có Linh Khí, phân ra làm thượng, trung, hạ phẩm, thậm chí còn có cực phẩm, Tiên Khí là của người tiên giới sử dụng)

Tu Chân Giới mọi người ẩm phẩm, thanh trúc nhưỡng, Lâm Dật Phi đột nhiên nhớ tới trên tục giới thì thường uống rượu, cùng rượu ở đây so sánh, rượu ở nhân gian có vài phần hào phóng, mà rượu ở đây thì có vẻ có chút vô cùng dịu ngoan, xem ra Tu Chân Giới rượu cũng không phải là chỉ dùng để biểu đạt tình cảm ôn áp, mà là dùng để tu thân dưỡng tính a!

Liên tiếp uống mấy chén, Lâm Dật Phi dĩ nhiên không có cảm giác gì, bất quá, khách nhân hai bên trái phải nhìn thấy Lâm Dật Phi như vậy thì nhãn thần cũng thay đổi.

Lâm Dật Phi nhìn lên một chút, nguyên lai tất cả mọi người chỉ lướt qua triếp chỉ, dáng vẻ này thì biết, rượu đến môi, như là uống nước.

"Ha ha, xem ra sư tỷ còn có rất nhiều việc cũng không phải rất rõ ràng a, học vấn uống rượu đã không từng giáo thụ ta." Nghĩ đến Hàn Tuyết Nhi, Lâm Dật Phi khoe miệng bất giác lộ ra một tia mỉm cười, "Ài, cũng không biết sư tỷ hiện tại thế nào a." Mới đi ra một ngày đêm, Lâm Dật Phi đã có tưởng niệm Hàn Tuyết Nhi, thỉnh thoảng, Hàn Tuyết Nhi thẹn thùng tại trong lòng hắn nhưng lại hiện lên tại trong đầu.

"Tiểu nhị, cho ... ta một bầu rượu nữa, lần này ta phải hảo hảo mà thưởng thức." Chẳng biết vì sao, Lâm Dật Phi đột nhiên lòng dạ khoáng đạt, như là nghĩ thông suốt cái gì đó.

Lại chăm cho mình một chén, lần này, Lâm Dật Phi cũng không có uống một hơi cạn sạch, mà là tượng như mọi người, nhẹ nhàng mà nhấp một ngụm, lắng lắng cảm thụ một phần đạm nhiên trong rượu. Đột nhiên, Lâm Dật Phi biết mình nghĩ thông suốt cái gì. Mình đi tới Tu Chân Giới năm năm, nhưng vẫn ở trong Thanh Phong Các, hơn nữa cả ngày ngoại trừ tu luyện ra là bồi tiếp Hàn Tuyết Nhi đi dạo, sinh hoạt như vậy quả thực cùng thể gian giam cầm không sai biệt lắm, mà muốn chân chính lý giải Tu Chân Giới, cuối cùng phải dung nhập Tu Chân Giới, chính là phải đi ra Thanh Phong Các, dung nhập trong sinh hoạt người tu chân mới là đúng.

"Ài! Nghĩ đến vậy..., đây là mục đích lịch lãm chỗ nào a!" Lâm Dật Phi rốt cục có một tia hiểu ra.

Đang lúc Lâm Dật Phi cảm khái, chợt nghe hai bên trái phải có khách còn nhỏ tiếng đàm luận cái gì, chỉ nghe trong đó một người nói; "Lý huynh, người có nghe nói hôm nay trên giao dịch hội sẽ có một kiện thượng phẩm Linh Khí bán ra, không bằng người ta cùng đi vô giúp vui a?"

"Ha ha, Trịnh huynh nói đùa, nghĩ lại người ta tu vi chỉ gần Nguyên Anh Kỳ, lại không có môn phái che chở, dù là được Linh Khí, cũng không dám lấy ra dùng nữa a? Ta xem ra mình nên lão lão thật thật mà ở tại đây uống rượu quên đi."

"Ài? Lý huynh lời ấy sai rồi, dù là không chiếm được, xem qua đỡ nghiền cũng không tệ a, thượng phẩm Linh Khí a, Tu Chân Giới có bao nhiêu kiện thượng phẩm Linh Khí a?"

"Ân, Trịnh huynh nói cũng đúng, chúng ta đây đi xem a?"

"Được, Lý huynh mời."

"Mời." ...

Nhìn hai người đi ra từ lâu, Lâm Dật Phi lộ ra tiểu ý nhàn nhạt: "Người tu chân giao dịch hội? Như thế trùng hợp, cứ nhiên gặp qua giao dịch hội? Xem

ra vận khí ta thật đúng là không tệ a!" Cũng không có việc gì, Lâm Dật Phi thanh toán xong, sau đó đối tiểu nhị hỏi: "Xin hỏi tiểu huynh đệ, giao dịch hội người tu chân khai mở ở địa phương nào?"

"Ah, khách quan là vừa đến nơi đây a, mà ngay cả giao dịch hội ở đây cũng không biết. Từ đây đi ra ngoài, hướng nam, không tới ba mươi dặm, đó là chỗ giao dịch hội khai mở." Tiểu nhị nhiệt tình trả lời. Lâm Dật Phi gật đầu, khách nhân có vấn đề đương nhiên phải kiên trì trả lời, huống chi Lâm Dật Phi đáng đáp bình dị gần gũi, khiến hắn không sinh ra ác cảm.

"Đa tạ cho biết." Nghe được địa điểm, Lâm Dật Phi liền quyết định đi xem.

"Không khách khí, khách quan đi thông thả." ...

Ra khỏi tửu lâu, Lâm Dật Phi nhận thức chuẩn phương hướng, chậm rãi hướng nam bước đi.

Nguyên Anh Kỳ người tu chân là có thể phi hành, lấy Lâm Dật Phi hôm nay không sai biệt lắm tương đương Xuất Khiếu Kỳ tu vi, ngự không phi hành là rất dễ dàng, nhưng Lâm Dật Phi đang tuyển chọn đi bước một mà đi đến, dù sao trên tục giới sinh sống vài chục năm, tập quán dùng chân bước đi cũng không phải một chút là có thể sửa được. Hơn nữa, giống nhau mà nói, ở trên trời bay tới bay lui, lại là có chút cảm giác lờ mờ mọi người a.

Lâm Dật Phi đi ra không tới mười dặm, bỗng nhiên nghe được tiền phương có thanh âm tranh đấu, đưa mắt nhìn qua, thấy có ba người đang vây công một thanh niên, thanh niên y phục đã có mấy chỗ tổn hại, xem ra đã khá thấm mệt.

Hàn Tuyết Nhi bình thường cùng Lâm Dật Phi nói, Tu Chân Giới nhọc nhằn cường thực (cá lớn nuốt cá bé), mỗi ngày đều có tranh đấu, đừng có xen vào việc của người khác, mà thêm chuyện rắc rối. Mà bản thân Lâm Dật Phi, cũng không phải cái loại người thích gây chuyện thị phi này. Vì vậy, không hề nghĩ ngợi, Lâm Dật Phi liền muốn chọn đi đường vòng mà bỏ đi.

Bất quá, Lâm Dật Phi tuy rằng muốn đi đường vòng mà đi, nhưng hết lần này tới lần khác trời không có chiều theo lòng người, chỉ chốc lát công phu, trong bốn người tranh đấu cư nhiên dần dần tiếp cận hắn, trong nháy mắt cũng đã tới phụ cận hắn rồi, còn muốn đi đường vòng cư nhiên đã không còn kịp rồi.

Sư huynh trong ba người đang vây công, thấy trước mắt lại hiện ra một người, ra mời tu vi không thấp, hơn nữa còn không rõ là địch hay là bạn, nếu là đức kết tiến đến, tất nhiên sẽ thập phần vướng tay chân, nghĩ vậy, lập tức rời khỏi chiến đấu, đến một bên Lâm Dật Phi nói: "Đạo hữu xin chào, Côn Lôn phái ở đây làm việc, xin mời đạo hữu đi đường vòng." Nói là vậy thật ra rất là khách khí, bất quá hình dạng biểu tình lạnh như băng thật là làm cho không có cảm tình.

"Tại hạ..."

"Sư huynh, không thể để hắn đi, nếu là hắn chạy đi, để lộ ra tin tức Trầm Hương Quả, chúng ta sẽ gặp phiền phức."

Lâm Dật Phi vừa định nói tại hạ lập tức sẽ ly khai, nhưng còn chưa nói ra, một người trong hai người đang vây công liền la lớn. Lâm Dật Phi không phải kẻ ngu si, hắn đã nghe mình bạch, hôm nay, coi như là hắn muốn ly khai, tựa hồ đều có khó khăn. Một cô tức giận nhàn nhạt không khỏi dưới đáy lòng sinh sôi.

Nhưng mà, tức giận cũng không chỉ có hắn một người. Giang Bình Chính hiện tại cũng rất tức giận, cái sư đệ này thực sự là quá ngu dốt, hắn làm sao không biết không có thể để cho người trước mắt chạy đi, vì thế vừa rồi mới nói ra những lời này, chính là trước tiên muốn ổn định Lâm Dật Phi, sau đó tìm được cơ hội sẽ hạ thủ, nhưng bị cái sư đệ ngu ngốc này phá hỏng, khiến người ta có phòng bị, còn muốn đánh lén, đã không có khả năng, việc cho tới bây giờ, cũng chỉ có thể ngạnh lưu lại người này thôi.

Nghĩ tới đây, Giang Bình Chính té khỏi trường kiếm, không nói hai lời, chấp kiếm hướng về Lâm Dật Phi chém tới.

Lâm Dật Phi không phiền muộn cũng không được, hắn chỉ là đi ngang qua mà thôi, cũng không nghĩ cư nhiên rước lấy họa sát thân. Tuy rằng không muốn gây sự, nhưng Lâm Dật Phi cũng không sợ việc, nếu đối phương muốn sinh mệnh mình, vậy thì đem mệnh hắn lưu lại a! Phải biết rằng, trên thế tục giới, Lâm Dật Phi sử dụng quyền đầu để nói chuyện. Nghĩ vậy, Lâm Dật Phi trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm, đón kiếm của Giang Bình Chính. Đây chính là Lâm Dật Phi vào Tu Chân Giới tới nay, cũng là hắn luyện thành Thương Khung Kiếm Quyết lần đầu tiên cùng người giao thủ, được gọi là xử nữ chiến a.

Thấy Lâm Dật Phi trong tay bỗng nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm, Giang Bình Chính con ngươi một trận co rút lại, phải biết rằng, chỉ có Linh Khí mới có thể thu nhập trong cơ thể, pháp bảo Bảo Khí cấp bậc chỉ có thể tùy thân mang theo, chính là như hắn vậy, cũng là gần đây mới được một thanh hạ phẩm Linh Khí, mà đối phương cư nhiên xuất thủ là Linh Khí, tất nhiên lai lịch không nhỏ, "Xem ra hôm nay lưu hắn không được a!" Giang Bình Chính nghĩ vậy.

Giữa lúc Giang Bình Chính miên man suy nghĩ, thì một thanh trường kiếm sắc bén đã tới trước mắt hắn rồi, Giang Bình Chính lại càng hoảng sợ, vội vàng vận khởi linh nguyên, hoành kiếm chống đỡ. "Tốc độ thật nhanh." Giang Bình Chính không nghĩ tới, Lâm Dật Phi tốc độ cư nhiên nhanh như vậy, tựa hồ muốn vượt qua thuẫn di, nhưng nhìn tu vi Lâm Dật Phi, hắn là cùng mình tương xứng mới đúng, "Xem ra người này nhất định tốc độ rất nhanh." Giang Bình Chính nghĩ như thế, nhưng mà, không đợi hắn những gì vừa nghĩ được chứng thực, trên thân kiếm truyền đến áp lực liền nói cho hắn, đây nhất định là một người lấy lực lượng làm sở trường. Chỉ một chiêu này, cao thấp thấy rõ. Với một kiếm này, Giang Bình Chính chỉ biết, ngày hôm nay là đá vào thiết bản rồi.

Thật lớn xung lượng khiến Giang Bình Chính bay ngược ra hơn mười thước xa mới dừng lại. Hắn chỉ cảm thấy ngũ tạng lục phủ tựa hồ đều đã di dời khỏi vị trí, hơn nữa một kiếm oai dũng vừa rồi khiến hắn có chút kinh hãi đảm chiến. Hắn có loại cảm giác, Lâm Dật Phi một kiếm vừa rồi tuyệt đối không đơn giản, đừng nói với tu vi hắn hiện tại, coi như là dù cao hơn một cái đẳng cấp, sợ cũng vị tất là đối thủ của Lâm Dật Phi.

Giang Bình Chính đã có chút hối hận, trăm tính nghìn tính, nhưng lại không có tính được thanh niên trước mắt cư nhiên lợi hại như vậy, sớm biết như vậy, sẽ không trêu chọc cái sát tinh này. Bất quá hiện tại, đánh cũng đã đánh rồi, còn muốn thu tay lại đã không kịp, nhưng dù có đánh nữa, mà nói, hắn đã không có dũng khí đối mặt một kiếm như vừa rồi nữa. Nghĩ trước nghĩ sau, Giang Bình Chính cũng chỉ có thể nghĩ đến một đường bỏ chạy.

Ổn định tâm tình, Giang Bình Chính thu kiếm đứng lại, quay sang Lâm Dật Phi nói: "Đạo hữu xin dừng tay, còn chưa biết đạo hữu tên gọi là gì, môn phái nào?"

Thấy đối phương không đánh nữa, Lâm Dật Phi cũng vui vẻ thanh nhàn, chỉ là hắn vừa mới cương nhiệt thân thể, cũng chưa xuất ra thực lực, đối phương đã bảo đình lại, không khỏi có chút không hài lòng.

Nếu là để Giang Bình Chính biết, Lâm Dật Phi vừa rồi chỉ là nhiệt thân (làm nóng), sợ là sẽ bật người chạy trốn.

"Lâm Dật Phi, về phần môn phái, không tiện tiết lộ." Lâm Dật Phi cũng không có báo ra tên Thanh Phong Các, Côn Lôn phái là đệ nhất đại phái được Tu Chân Giới công nhận, điểm này, hắn có biết đến. Nếu là bởi vì mình, để Thanh Phong Các cùng họ kết thù, hắn thật đúng là tội đáng chết vạn lần. Dù sao, địa vị Côn Lôn phái tại Tu Chân Giới, là tương đương với hoàng thất thế tục giới.

"Được, Lâm Dật Phi, bản đạo nhớ kỹ, việc hôm nay, ngày khác chắc chắn hướng ngươi thảo một thuyết pháp. Bình Chân, Bình An, chúng ta đi." Giang Bình Chính biết hôm nay đừng mơ tưởng được cái gì chỗ tốt, vì vậy, liền kêu hai người sư đệ, bỏ lại một câu nói ngao, rồi vội vã rời đi...

Nhìn ba người tiêu thất, Lâm Dật Phi thật là dở khóc dở cười, người khác muốn giết mình, mình phải phòng vệ, nhưng kết quả là mình sai, còn phải chờ người ta tìm đến báo thù, lẽ nào đây là ưu thế của đại phái phải không? Ngay người một lát, ba người đã tiêu thất không thấy.

Đang ở trong suy tư, cái người bị vây công kia đã thu kiếm đi tới trước mặt Lâm Dật Phi. Đã kiến thức Lâm Dật Phi vừa rồi một kiếm, hắn đã không dám khinh thường cái người này.

"Tại hạ Ngự Kiếm Môn Tôn Chính Nguyên, đa tạ đạo hữu vừa rồi cứu giúp." Tôn Chính Nguyên hôm nay vốn tưởng rằng hắn phải chết không thể nghi ngờ, cũng không tưởng nửa đường gặp được quý nhân, cứu mình một mạng, rất vui vẻ song không khỏi đối với Lâm Dật Phi tràn ngập cảm kích.

"Ha ha, không cần khách khí, ngươi vừa rồi cũng thấy đó, dù là tại hạ không ra tay, hôm nay tất nhiên cũng khó thoát can hệ, nếu nói xuất thủ tương trợ, ngược lại là có chút xấu hổ." Lâm Dật Phi vội vã xua tay. Làm người phải có tự mình hiểu lấy, nếu không phải công lao của mình, vậy cũng không thể hướng trên người a.

"Đạo hữu khách khí, mặc kệ nói như thế nào, tại hạ hôm nay có thể thoát được một mạng, đều nhờ vào đạo hữu xuất thủ, nhân tình này, tại hạ nhớ kỹ." Tuy rằng Lâm Dật Phi nói không sai, nhưng Tôn Chính Nguyên chính là muốn cảm tạ Lâm Dật Phi, bởi vì hắn biết, nếu là hôm nay không có Lâm Dật Phi đến, hắn tám phần mười phải vùi thân ở chỗ này.

"Ách, được rồi, được rồi, vừa rồi là chuyện gì xảy ra, bọn họ vì sao phải làm khó ngươi?" Thấy đối phương có ý muốn cảm tạ mình, Lâm Dật Phi đơn giản không hề từ chối, trước tiên đem trọng tâm câu chuyện dời đi, tạ ơn tới tạ ơn lui, còn không biết đến lúc nào mới thôi.

"Ách, cái này..." Tôn Chính Nguyên hơi chần chờ, không biết phải nên nói thật hay không, dù sao Trầm Hương Quả mê hoặc cũng không phải là ai đều có thể chống lại, vừa kiến thức bản lĩnh của Lâm Dật Phi, tuyệt đối còn trên hắn, nếu là Lâm Dật Phi ra tay cướp giật, hắn thật đúng là không có biện pháp, bất quá nghĩ đi vừa nghĩ lại, nói như thế nào người ta cũng cứu hắn một mạng, nếu là nói láo gạt người ta, thì không thể nào nói nổi.

Nghĩ vậy, Tôn Chính Nguyên thở dài một tiếng, quyết định ăn ngay nói thật: "Ai, đừng nói nữa, tại hạ trong lúc vô ý phát hiện một viên Trầm Hương Quả, nhưng bọn họ ba người lại nói là bọn hắn phát hiện trước, muốn cho bản đạo giao ra, tại hạ không chịu, liền cùng bọn họ xuất thủ..." Tôn Chính Nguyên tại Ngự Kiếm Môn trong tam đại đệ tử tu vi coi như là không tệ, không tới ba trăm năm liên tu luyện tới Xuất Khiếu Kỳ, lần này hạ sơn, là muốn vì sư tôn tìm một phần lễ vật mừng thọ, thật là ý trời, cư nhiên thực sự khiến hắn tìm được Trầm Hương Quả.

Trầm Hương Quả sinh trưởng tại nơi băng hàn, là chủ được luyện chế Tinh Tâm Đan, Tinh Tâm Đan có thể yên ổn tâm thần, tránh cho tử hỏa nhập ma, Tôn Chính Nguyên phát hiện ra cây Trầm Hương Quả này, sinh trưởng đã có năm trăm năm, đã tính là thành thực, nhưng giữa lúc mà Tôn Chính Nguyên hưng phấn, lại bị Côn Lôn Phái ba người trùng hợp gặp được, Côn Lôn Phái thế đại, môn nhân tự nhiên tâm cao khí ngạo, không sợ trời không sợ đất, vì vậy liền tìm mọn có, xuất thủ cướp giật. Chính là song quyền nan địch bốn tay, Tôn Chính Nguyên không địch lại, chỉ có thể vừa đánh vừa lui, mãi cho đến nơi này, mới bị Lâm Dật Phi gặp được, lúc này mới có thể bảo mệnh.

Nghe xong Tôn Chính Nguyên kể lại, Lâm Dật Phi cũng không có phát biểu cái gì, "Xem ra ta đối Tu Chân Giới chính là không thể giải thích, phải học còn rất nhiều a!" Lâm Dật Phi dưới đáy lòng thở dài, sau đó liền không hề suy nghĩ chuyện loạn thất bát tao (lung tung).

"Tôn huynh, tại hạ còn phải đi giao dịch hội làm chút việc, lúc này cáo từ." Nếu việc đã giải quyết, Lâm Dật Phi không hề muốn dừng lại, hắn còn phải đi giao dịch hội để mở mang kiến thức. Về phần trong miệng Tôn Chính Nguyên nói Trầm Hương Quả, hắn căn bản là không biết là vật gì vậy, đương nhiên, mặc dù là biết, hắn cũng tuyệt đối không có khả năng xuất thủ cướp giật, thứ nhất vô cớ cướp gì đó của người ta hắn làm không được, thứ hai, Trầm Hương Quả công dụng đối với hắn mà nói, quả thực là yếu như kê lạc a! Có Thanh Tâm Bí Quyết loại tâm pháp bí quyết cao thâm này tu luyện, hơn nữa hắn tu luyện Thương Khung Bí Quyết, tử hỏa nhập ma? Tỷ lệ đó là tương đối nhỏ.

Tôn Chính Nguyên vẫn chú ý biểu tình của Lâm Dật Phi, nhưng từ thủy chí chung, Lâm Dật Phi cũng không có đối với Trầm Hương Quả biểu hiện ra bất luận cái gì hứng thú, Tôn Chính Nguyên ở trong lòng oán giận lấy mình, "Xem ra là ta đã lấy lòng tiểu nhân mà đo lòng quân tử a."

"Đã như vậy, bản đạo còn phải đem Trầm Hương Quả đưa về môn phái, giao cho sư tôn, ngày khác hữu duyên tái kiến. Lâm đạo hữu mời" vốn định nói

thêm nữa lời cảm kích, nhưng nghĩ đi nghĩ lại, cùng ân cứu mạng khi xuất, nói cái gì cảm kích đều có vẻ như giả tạo, chẳng bằng thẳng thắn lưu lại ở trong lòng.

"Ha ha, đạo hữu mời." ...

Hai người cùng thi lễ, rồi chia tay.

Một đoạn việc nhỏ này, Lâm Dật Phi vẫn chưa để ở trong lòng, nhưng mà, chính là cái việc nhỏ này, lại khiến Lâm Dật Phi trong tương lai có một cái thu hoạch không tưởng được...

Cáo biệt Tôn Chính Nguyên, Lâm Dật Phi thu thập lại tâm tình, tiếp tục hướng về giao dịch hội chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 18: Trịnh Long.

Nhìn trên sân rộng trước mắt người ta tấp nập, Lâm Dật Phi rốt cục đã biết cái gì gọi là giao dịch hội. Chỉ thấy sân rộng trước mắt trên trăm vạn thước vuông, trải rộng ra có già trẻ lớn bé, cả trai lẫn gái vô số, đang thương lượng giá cả pháp bảo đan dược, có nhóm đang thảo luận dùng vật gì để trao đổi tài liệu của đối phương, mọi người ngời một lời ta nhất ngữ, quả nhiên là náo nhiệt phi thường. Lâm Dật Phi thậm chí nghĩ nhớ lại tới thế tục giới, như đang ở chợ bán thức ăn rau cải!

Lâm Dật Phi đang cảm khái, bỗng nhiên nghe có người gọi mình. "Ai, vị tiểu huynh đệ này, đến đây, xem Phản Thần Đan của ta này, tuyệt đối là hàng thật giá thật, đồng tấu vô khi, chỉ cần một nghìn hạ phẩm linh thạch..."

"A? Một nghìn hạ phẩm linh thạch?" Nghe thấy được đối phương ra giá, Lâm Dật Phi lại càng hoảng sợ, trước khi đi ra, Hàn Tuyết Nhi cho hắn một trữ vật giới chỉ, nhưng bên trong chỉ có ba nghìn hạ phẩm linh thạch, nói là để Lâm Dật Phi lịch lãm mà tiêu dùng, nếu là dùng hết, cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp. Có người từng nói đệ tử Thanh Phong Các đều như nhau, Lâm Dật Phi đương nhiên cũng không có thể ngoại lệ.

"Khái khái, xin lỗi, lão ca, tại hạ chỉ là tùy tiện nhìn..." Không đợi đối phương phản ứng nhiều, Lâm Dật Phi liền bỏ trốn mất dạng. Lâm Dật Phi tiền bạc có hạn, đâu có thể mua được cái gì Phản Thần Đan?

"Hắc hắc, thực sự là không nhìn được, tốt như vậy, đan dược tiện nghi như thế cũng không mua, ai, chẳng lẽ là giá quá cao sao? Xem ra còn phải giảm giá a!" Chờ Lâm Dật Phi bay xa, trung niên nhân bán thuốc lạng lẽ cười, quả quyết giá cả như vậy! ...

Lâm Dật Phi tại giao dịch hội vòng vo đi một vòng, giao dịch phẩm rực rỡ muôn màu, khiến hắn kiến thức thêm rộng mở, đan dược muôn hình muôn vẻ, pháp bảo hình thù kỳ quái, thực sự làm cho nghĩ không ra, nhìn không thấy. Bất quá, hắn lại phát hiện hầu như không có món nào, là hắn có thể mua được, không nói các loại đan dược nhan sắc này, hay pháp bảo thấp hơn, đều phải mấy trăm trung phẩm linh thạch, thế nhưng lại tương đương với hơn mười vạn hạ phẩm linh thạch (linh thạch phân thượng trung hạ đẳng, tỉ lệ là một trên một nghìn). Nghĩ đến đây, hắn đột nhiên nhớ tới Hàn Tuyết Nhi đưa cho mình linh khí: "Không biết Tuyết Nhi cho ta cái linh khí này có giá trị bao nhiêu tiền! Tin rằng nhất định giá trị rất xa xỉ a!"

Lâm Dật Phi tại giao dịch hội đi dạo vài vòng, giữa lúc hắn có chút phiền chán, một cái quầy hàng đặc biệt hấp dẫn sự chú ý của hắn.

"Tình Lữ Ngọc Bội, chỉ cần năm trăm hạ phẩm linh thạch, mau đến xem a, mua một đôi đi, mình một cái, đạo lữ một cái, ý nghĩa phi phàm a! Chỉ còn lại có ba đôi thôi a, hãy nắm lấy... mau mau không còn nữa a!"

"Ân? Tình Lữ Ngọc Bội? Vật gì vậy?" Nghe người đó rao hàng, Lâm Dật Phi hiếu kỳ tiêu sái tiến lên, đối với người rao hàng nói: "Chẳng biết Tình Lữ Ngọc Bội này là có ý nghĩa gì? Có tác dụng gì?"

"Ha ha, vị huynh đệ này, Tình Lữ Ngọc Bội này chính là vật tiểu đệ phát minh, không phải pháp bảo, chỉ là cung cấp cho đạo lữ, làm tặng vật cho đạo lữ tượng trưng cho quan hệ, thế nào? Lấy một đôi chứ hả?" Trần Nhị là một tán tu, tuy rằng không luyện đan luyện khí, nhưng ý nghĩ lại rất linh hoạt, vì vậy liền có sáng ý làm ra Tình Lữ Ngọc Bội, ngọc, tại Tu Chân Giới rất tiện lợi, chỉ cần đến Ngọc Khí Điểm mua loại phệ ngọc, đến lúc đó mới đơn giản gia công một chút, sau đó qua tay bán ra, lợi nhuận thập phần khả quan.

Lâm Dật Phi nhìn trên quầy hàng có ba đôi ngọc bội, trong đó có một đôi, tượng tượng như thấy trong đó một khối minh đeo, một ... khối khác mang trên người Hàn Tuyết Nhi, như chưa phát giác ra, trên mặt liền lộ ra một tia mỉm cười.

"Được, lấy đôi này cho ta." Nói xong, Lâm Dật Phi liền từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra năm trăm hạ phẩm linh thạch.

"Được ㄹ, đây là của ngài, ngài hãy cầm lấy." Trần Nhị lưu loát đem ngọc bội gỡ xuống, đưa cho Lâm Dật Phi. Hắn hiện tại thập phần vui vẻ, thanh niên nhân trước mặt vừa nhìn là biết thật thà, cư nhiên lại không lấy hai đôi khác, lại chọn lấy một đôi này, phải biết rằng, đôi này hắn đã bán trong một thời gian dài nhưng không bán được. Đôi ngọc bội này cũng không phải là Trần Nhị điêu khắc ra, mà là một lần ra ngoài, trong lúc vô tình nhặt được, chỉ là đôi ngọc bội này chạm trổ thô lậu, hơn nữa bản thân ngọc cũng là thập phần lờ mờ, vì thế vẫn không có thể xuất thủ, không nghĩ tới ngày hôm nay cư nhiên bán đi ra ngoài.

Tiếp nhận năm trăm linh thạch, Trần Nhị nhìn cũng không thèm nhìn mà đem nó cất vào trữ vật thủ trục, hình như rất sợ đôi phương đôi ý.

Lâm Dật Phi cũng không có lưu ý đôi phương mờ ám, cầm năm trăm linh thạch đổi lấy ngọc bội, trong lòng hắn cũng thập phần mừng rỡ. Chẳng hiểu vì sao, khi Lâm Dật Phi đầu tiên mắt thấy đôi ngọc bội này, liền bị nó hấp dẫn thật sâu, thế cho nên ngay cả hai đôi ngọc bội khác là bộ dáng gì đều không thấy rõ. Bất quá hắn có một loại cảm giác, đó chính là hắn đã tuyên đôi ngọc bội này, tuyệt đối nó là tốt nhất trong đó.

Thương thức một hồi, giữa lúc Lâm Dật Phi muốn đem ngọc bội thu nhập trong giới chỉ, thì bỗng nhiên nghe được hai bên trái phải có người đang tự nói.

"Vị tiểu huynh đệ này, có thể hay không đem vật trong tay ngươi tặng cho bản đạo, ta nguyện bỏ ra một nghìn thượng phẩm linh thạch."

Trịnh Long thập phần ảo não, hắn trong lúc vô tình đảo qua, cư nhiên thấy được ngọc tinh, nhưng không đợi tới phiên mình mua, cư nhiên có người mua trước rồi, bất quá nhìn tu vi người này, hắn là nhận thức không ra vật ấy, nghĩ đến hắn là mình còn có cơ hội. Phải biết rằng, ngọc tinh là đại bảo vật, nếu là mình hấp thu được hai khối ngọc tinh này, nhất định có thể nhanh hơn đem linh nguyên chuyển hóa thành tiên nguyên, còn có thể tăng lên lượng tiên nguyên lực tồn trữ. Phải biết rằng, giá trị của ngọc tinh, đã là bằng với cực phẩm linh đan, tới tinh thuần ngọc tinh, thậm chí có thể cùng tiên đan giống như nhau, mà xem hai khối trong tay Lâm Dật Phi, cư nhiên đã quang hoa nội liễm, đã tới phản phác quy chân chi cảnh rồi, nhất định là cực phẩm trong ngọc tinh.

"Àn?" Lâm Dật Phi thấy có người cư nhiên ra giá cao như thế để mua ngọc bội trong tay, nhìn lại tu vi hắn, tuyệt đối là ở trên mình. Phản ứng đầu tiên, Lâm Dật Phi liền đem ngọc bội thu nhập vào trong giới chỉ. Tu Chân Giới quy củ, Lâm Dật Phi cũng có chút hiểu, nếu là đôi phương muốn áp lực cường bạo để mua, hắn có thể không làm gì được người ta.

Liếc mắt tỉ mỉ quan sát người trước mặt, rất phổ thông, phổ thông đến có chút quá ..., nhưng Lâm Dật Phi đã có loại cảm giác, người này tu vi tuyệt đối phải cao hơn bản thân mình mấy cái đẳng cấp, tuy rằng hắn đem toàn bộ linh lực tất cả đều thu nhập trong cơ thể, không có một tia tiết ra ngoài, nhưng Lâm Dật Phi đã nhìn ra hắn là bất phàm.

"Tiền bối, thực sự xin lỗi, đôi ngọc bội này là ta mua để tặng cho sư tỷ của ta, hơn nữa, văn bối đầu tiên mắt nhìn thấy chúng nó, đã cảm giác thập phần yêu thích, mong rằng tiền bối thứ tội." Lâm Dật Phi nói thật ra là lời nói thật, nếu đã quyết định đem nó đưa cho Hàn Tuyết Nhi, vậy nó hiện tại là của Hàn Tuyết Nhi rồi, vô luận người khác ra nhiều ít linh thạch, mình cũng sẽ không bán.

"Ách... ", Trịnh Long, không nghĩ tới Lâm Dật Phi đã vậy còn quá đơn giản mà cự tuyệt hắn, phải biết rằng, một nghìn thượng phẩm linh thạch, lại có mấy người có thể chịu đựng được một nghìn thượng phẩm linh thạch mê hoặc? Mà nhìn Lâm Dật Phi tu vi, bất quá ở giữa Nguyên Anh Kỳ cùng Xuất Kỵ Kỳ, hiển nhiên là không có khả năng nhận biết được ngọc tinh. Như vậy, giải thích duy nhất đó là, tại trong mắt Lâm Dật Phi, một nghìn thượng phẩm linh thạch tất nhiên vô pháp cùng sư tỷ hắn so sánh.

"Ai, mà thôi, đã như vậy, bản đạo cũng sẽ không muốn ép buộc, bản đạo Trịnh Long, vô danh tán tu, hôm nay có thể cùng tiểu huynh đệ ở đây gặp nhau, đây cũng coi như là một loại duyên phận, không bằng cùng uống một chén được chứ?" Đang nghe Lâm Dật Phi sau khi giải thích, Trịnh Long trong lòng không khỏi có một tia tán thưởng, thanh niên hiện nay, có thể đem tình sư tỷ đệ bao trùm trên tiền tài, số lượng đã không còn nhiều lắm, mà Lâm Dật Phi cư nhiên lại không cần suy nghĩ, đã kiên quyết cự tuyệt hắn, nhất định là một người trọng tình trọng nghĩa, cảnh này khiến Trịnh Long sản sinh một tia tán thưởng. Cũng là bởi vì vậy mới nhìn thuận mắt, bằng không, thay đổi là người khác, lấy tính cách Trịnh Long, không cướp đoạt lấy mới lạ.

"Vậy..." Đối với Trịnh Long mời, Lâm Dật Phi không khỏi có chút do dự, bất quá nhìn hình dạng đối phương, tính không giống như là giả vờ, hắn là sẽ không đối với mình bất lợi, hơn nữa, ở đây người ta tập nập, Lâm Dật Phi cũng không tin có người giữa ban ngày mà cướp đoạt. Lui lại một chút cũng là tốt, nếu như người ta thực sự muốn cướp, hắn thật đúng là rất khó giữ được chúng nó.

Nghĩ thông suốt những ... này, Lâm Dật Phi liền sáng khoái mà nói: "Như vậy, văn bối Lâm Dật Phi, cung kính không bằng tuân mệnh."

"Ha ha, tốt, thống khoái, Lâm tiểu huynh đệ không nên gọi cái gì tiền bối, bản đạo lớn tuổi hơn ngươi vài tuổi, thì thôi vậy, ngươi gọi ta lão ca là được." Hiển nhiên, Lâm Dật Phi sáng khoái lần thứ hai thắng được một phần hảo cảm của Trịnh Long. Lâm Dật Phi tuy rằng nghĩ không ít, nhưng cũng chỉ là tại trong sát na đã hoàn thành tự hỏi, vì thế cũng không có dừng lại quá dài thời gian.

"Được, lão ca mời." Nhìn Trịnh Long trước mặt, Lâm Dật Phi đột nhiên nhớ tới thế tục giới Đạo Thần, hai người có chút giống nhau. Vì thế, hầu như là lơ đãng, một loại cảm giác thân thiết liền như vậy sản sinh ra... . . .

Lâm Dật Phi cùng Trịnh Long đi tới lầu phụ cận, không đợi Lâm Dật Phi nói, Trịnh Long liền từ trong giới chỉ xuất ra hai bình hảo tửu.

"Đến đây, Lâm tiểu huynh đệ, ném thử rượu tốt lão ca cất kỹ, đây có thể sánh bằng Thanh Trúc Nương a." Quán rượu có hảo tửu, thế nhưng Trịnh Long không uống rượu dưới lầu này "Thủy". Hơn nữa hôm nay nhìn thấy Lâm Dật Phi, Trịnh Long cũng đích xác có cảm giác rất thuận mắt, hắn bằng hữu rất nhiều, nhưng không có một nhân vật nào đơn giản, có thể thấy được ánh mắt hắn rất độc đáo, hắn tin tưởng, Lâm Dật Phi tuyệt đối là một người đáng giá để kết giao bằng hữu. Nếu đã là bằng hữu, đương nhiên phải có rượu tốt để bắt chuyện a.

"Đa tạ Trịnh lão ca." Lâm Dật Phi ngược lại cũng không phải ham uống hảo tửu, bất quá nếu Trịnh Long đã lấy ra nâng cốc, hắn nếu như mà chối từ, như vậy là có chút khách khí, vì thế, chỉ là hơi trầm ngâm, Lâm Dật Phi liền chủ động đem chén rượu hai người rót đầy.

Vài chén rượu lót bụng, hai người cũng dần dần quen biết dần lên.

"Được rồi, chẳng biết Trịnh lão ca tới nơi này, là có chuyện gì?" Cùng Trịnh Long hàn huyên một hồi, Lâm Dật Phi cũng cảm thấy đối phương xác thực là một người đáng giá để tương giao bằng hữu, cũng không phải nói hấn tu vi cao bao nhiêu, mà là hấn biểu hiện ra ngoài, cái loại bình dị này khí chất gần gũi cùng thái độ.

"Ai, nào có cái việc gì đâu a, chỉ là nhàn lai vô sự, đi nơi này một chút mà thôi. Không đối gat tiểu huynh đệ, lão ca ta đã vượt qua thiên kiếp, nếu không có gì thì vài năm nữa sẽ phi thăng tiên giới, trước khi đi, muốn tìm một chút một ít lão bằng hữu, nói với bọn họ một ít kinh nghiệm độ kiếp." Đối với Lâm Dật Phi, Trịnh Long thực sự cảm giác rất hợp duyên, vì thế không chút nào giấu diếm mà nói ra tu vi của mình.

"A? Lão ca ngươi cư nhiên là Đại Thừa Kỳ tu chân?" Nghe được đối phương đã độ qua thiên kiếp, Lâm Dật Phi thập phần khiếp sợ, không nghĩ tới, mình tùy tiện kết giao một bằng hữu, cư nhiên là Đại Thừa Kỳ người tu chân. Phải biết rằng, toàn bộ Tu Chân Giới, biểu hiện ra Đại Thừa Kỳ người tu chân cũng không có mấy người. Dưới con mắt kính, hấn đứng là trực tiếp từ trên chỗ ngồi đứng lên.

"Ha hã, tiểu huynh đệ không cần giật mình? Với tư chất của tiểu huynh đệ ngươi, tương lai sẽ độ kiếp phi thăng, tất nhiên không phải nói chơi, chỉ là, chẳng biết tiểu huynh đệ thuộc phái nào, tu luyện là cái gì công pháp, lấy lão phu Đại Thừa Kỳ tu vi, cư nhiên thấy không rõ tu vi ngươi hiện tại, như là Nguyên Anh Kỳ, nhưng nhìn không ra tới cái trình tự gì rồi, quả nhiên là kỳ quái." Trịnh Long phát tay bảo Lâm Dật Phi ngồi xuống, sau đó có chút nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Ah?" Đối với tu vi của mình, Lâm Dật Phi cũng không phải rất rõ ràng, hấn biết, nếu như hấn không có tính sai, hấn hấn là đã tiến nhập Dương Khí Sơ Kỳ, cũng chính là Xuất Khiếu Kỳ, mà người khác lại chỉ có thể nhìn ra hấn chỉ có Nguyên Anh Kỳ tu vi, Thanh Phong Tán Nhân như vậy, hôm nay Trịnh Long cũng là như vậy, Lâm Dật Phi thầm nghĩ, xem ra công pháp hấn còn có tác dụng ẩn dấu tu vi a

Suy nghĩ một chút, Lâm Dật Phi liền nói: "Tiểu đệ chính là đệ tử Thanh Phong Các, sở tu công pháp cũng là ngẫu nhiên đoạt được, chỉ là tu luyện thời gian có chút sai lầm, trình tự mới có vẻ không rõ, lại khiến lão ca chê cười."

"Ha hã, đâu có gì buồn cười, nguyên lai tiểu huynh đệ là Thanh Phong Các đệ tử a! Thanh Phong Các Thanh Tâm Bí Quyết tại Tu Chân Giới cũng là nổi danh, không nghĩ đến tiểu huynh đệ cũng có tu luyện a?" Thanh Tâm Bí Quyết thần diệu dị thường, cho dù là Trịnh Long tán tu như vậy cũng tuyệt đối có nghe nói qua.

Lâm Dật Phi ha hã cười nói: "Tiểu đệ ngu dốt, mặc dù có tu luyện, nhưng cũng chỉ là một gà mờ mà thôi!"

"Tiểu huynh đệ quá khiêm nhường, lão ca ta xem ngươi cơ sở vững chắc, tâm tình bình ổn, Thanh Tâm Bí Quyết trình tự tuyệt đối sẽ không thấp!"

Lâm Dật Phi miễn cưỡng cười một tiếng, nhưng cũng không có phủ nhận. Hấn có Thương Khung Bí Quyết căn bản là đối với tâm cảnh yêu cầu không cao, thì thế nào có khả năng xuất hiện tâm tình trạng thái bất ổn chứ?

"Được rồi tiểu huynh đệ, ngươi tới giao dịch hội, là muốn tìm kiện pháp bảo hay mua đan dược? Nếu như muốn tìm kiện pháp bảo, lão ca ta có cái này." Trịnh Long đối với Lâm Dật Phi coi như là nhất kiến như cố (mới quen đã thân), nếu là Lâm Dật Phi thật là tìm đến pháp bảo, thì mình cho hấn một kiện cũng được? Khi đi tới thượng giới, cho dù pháp bảo tốt cũng chỉ có thể là rác rưởi mà thôi.

"Đa tạ Trịnh lão ca, bất quá tiểu đệ lần này đi ra, chỉ là vì kiến thức một chút Tu Chân Giới, cũng không phải là vì pháp bảo." Chính là vô công không thể hưởng lộc, tuy rằng hai người đã thân, nhưng Lâm Dật Phi cũng không thể tùy tiện thu gì đó của người ta. Còn nữa, hấn hiện tại có một thanh hạ phẩm linh khí trong người, cũng không cần phải đổi cái pháp bảo khác.

"Nga, thì ra là thế, không bằng tiểu huynh đệ cùng ta cùng đi gặp mấy bằng hữu này của ta, cũng tốt để kết giao nhiều một ít tiền bối cao nhân, tiện lợi cho tương lai tại Tu Chân Giới đi lại." Lâm Dật Phi biểu hiện, Trịnh Long rất thoả mãn, bất quá làm đại ca, lẽ gặp mặt chính là phải có, chỉ là trong tay của hấn bây giờ còn không có lễ vật nào đáng giá cả, chỉ có thể đợi lát nữa đi giao dịch hội tìm một kiện a.

"Ân... , cũng tốt, như vậy, làm nhọc lão ca rồi." Chỉ hơi trầm ngâm, Lâm Dật Phi liền đồng ý đề nghị của Trịnh Long, hấn lần này đi ra, cơ bản chính là vì lịch lãm, có thể kiến thức nhiều tiền bối cao nhân, cũng có thể là một bộ phận lịch lãm a! Về phần vị lão ca này có đúng hay không tâm tồn bất lương, Lâm Dật Phi không chút nào lo lắng, dù sao, với người ta là Đại Thừa Kỳ tu vi, đánh cướp hấn? Tựa hồ không quá khả năng a.

"Được, có tiểu huynh đệ tương bồi, bản đạo ngược lại cũng sẽ không tịch mịch, ha ha." Chiếm được đồng ý của Lâm Dật Phi, Trịnh Long không khỏi cười to ra tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 19: Lễ Gặp Mặt.

Chính là, từu phùng tri kỷ thiên bôi thiếu, Lâm Dật Phi cùng Trịnh Long nhất kiến như cố (mới gặp đã quen), như là tri kỷ lâu năm, bất tri bất giác cùng đi uống rượu.

"Ha ha, thống khoái, thực sự là thống khoái a! Đã lâu cũng không có uống rượu giống như hôm nay vậy, thứ rượu này, một người uống quá mức chán nản, hôm nay nếu không phải có tiểu huynh đệ tiếp ta, lão ca ta hết sức khó khăn mới uống thống khoái như vậy."

Tuy rằng đem gần một nửa rượu trữ đem uống hết, nhưng Trịnh Long lại không đau lòng, cũng thực sự uống đến vui vẻ.

"Lão ca thực sự là hảo tửu lượng, tiểu đệ bội phục, hơn nữa rượu này của lão ca là không giống với rượu khác, Thanh Trúc Nhưỡng mà so với thì quả nhiên chỉ là nước a!"

Lâm Dật Phi đánh giá qua rượu này, sau đó có chút cảm thán nói như vậy. Đây cũng không phải là nói dối, rượu này của Trịnh Long xác thực so với Thanh Trúc Nhưỡng cao hơn không biết bao nhiêu tầng.

"Ha hả, được rồi, hôm nay uống đến đây thôi, chúng ta cũng nên đi, lão ca ta bằng hữu không ít, ngay bây giờ hãy đi thăm hỏi một lần là tốt a." Nói xong, liền loạn xạ đứng lên, hình như thực sự có một tia men say như vậy.

"Ha hả, toàn bộ do lão ca làm chủ!" Lâm Dật Phi cũng đứng lên, cảm giác đầu thật đúng là có như vậy một tia mê muội, có thể thấy được, rượu này cũng không nhẹ a.

Nhưng mà, đang khi hai người chuẩn bị rời đi, thì đột nhiên nghe được có người hô: "Thượng phẩm Linh Khí xuất hiện, mọi người mau đi xem một chút a!" Vừa dứt lời, trong tửu lâu mọi người liền đều tính tiền rồi rời đi. Tuy rằng không nhất định là mua được, nhưng nhìn một cái là có thể, phải biết rằng, Tu Chân Giới thượng phẩm Linh Khí hơn phân nửa nằm trong tay môn phái đỉnh cấp, bình thường khó gặp được, hôm nay thượng phẩm Linh Khí xuất hiện tại trên giao dịch hội, mọi người thế nào lại bỏ qua như thế một cơ hội tham quan miễn phí chứ?

"Ha hả, không phải là một kiện thượng phẩm Linh Khí thôi sao, nhìn xem bọn họ kích động, thực sự là chưa thấy qua a." Thấy mọi người tu chân hấp tấp mà chạy đi xem Linh Khí, Trịnh Long trên mặt không tự giác hiện ra dáng tươi cười khinh miệt.

"Lão ca, cũng trách không được bọn họ, như bọn họ những ... tán tu này, thường ngày đâu có thể thấy rõ được thượng phẩm Linh Khí?" Kỳ thực, Lâm Dật Phi cũng là muốn đi xem, nhưng nghe Trịnh Long nói như thế, liền không biết xấu hổ mà nói ra. Phải biết rằng, thượng phẩm Linh Khí, hẳn cũng đồng dạng chưa có gặp qua.

Như là xem thấu ý nghĩ của Lâm Dật Phi, Trịnh Long có chút xấu hổ nói: "Ha hả, cũng đừng trách ta, ngược lại cũng là, nếu là tại trước khi ta độ kiếp, chắc chắn cũng vậy, hiện tại, chờ ta phi thăng tiên giới, cực phẩm Linh Khí cũng sợ đều là đồ mà tiêu hải tử dùng để đánh nhau. Bất quá, nếu là huynh đệ ngươi cảm thấy hứng thú, lão ca ta cùng ngươi đi xem thử thế nào?" Nói đến đây, Trịnh Long đột nhiên trong lòng khẽ động: "Vừa rồi còn đang lo nghĩ thiếu lễ gặp mặt, chẳng lẽ, lễ gặp mặt lại tới."

"Như vậy rất tốt." Nếu người ta đều nói ra, Lâm Dật Phi cũng không muốn phùng má giả làm người mập, đi xem vừa vặn hợp ý của hắn... .

Giao dịch hội hội trường, người tu chân phụ cận đều tề tụ đến đó, đàm luận trường kiếm trên đài. Lâm Dật Phi cùng Trịnh Long cũng hòa vào ở trong đó, đối với trường kiếm trên đài, Trịnh Long chỉ là nhàn nhạt nhìn lướt qua, nhưng còn Lâm Dật Phi, thì nhìn chăm chăm trường kiếm trong mắt thỉnh thoảng hiện lên một tia **.

Kỳ thực đây cũng là thường tình của con người, mọi người ở đây, người nào mà không muốn đem thượng phẩm Linh Khí trên đài làm của riêng? Chỉ là ngại mình bất lực mà thôi.

Bỗng nhiên, trên đài có người hô: "Các vị, thanh kiếm này là tại hạ vô ý mà có được, tại hạ tự nhận không thể khống chế kiếm này, thậm chí có thể đổi được chỉ ít một vạn cực phẩm linh thạch, vị bằng hữu nào nguyện ý cứ ra giá?"

Khi người đó nói xong, dưới đài mọi người lại kịch liệt mà đàm luận. Một vạn cực phẩm linh thạch, đối với một ít đại môn phái cũng không tính là cái gì, nhưng hôm nay ở đây đa số là tán tu, hoặc một ít tiểu môn tiểu phái. Thượng phẩm Linh Khí có người bởi vì sợ Linh Khí mất mát, nóng lòng ra tay, cũng không có đợi đại phái đến. Mà loại tiểu giao dịch hội này, toàn bộ Thần Nguyệt Tinh cũng chẳng có bao nhiêu, đại môn phái cũng không có khả năng chú ý đến.

Kỳ thực, một vạn cực phẩm linh thạch cũng không phải rất nhiều, người ở đây, có năng lực ra giá này cũng có khối người, chỉ là chỉ sợ mua được rồi, lại dùng không được. Tu Chân Giới quy tắc chìm ai cũng đều biết, đợi Linh Khí giao dịch qua đi, muốn đem nó xuất ra giao dịch hội, không biết phải có rắc rối gì không. Cho nên, trong khoảng thời gian ngắn, cư nhiên không ai ra giá.

Ở giữa đoàn người, Lâm Dật Phi cùng Trịnh Long đang nhỏ giọng mà nói chuyện với nhau.

"Thế nào, tiểu huynh đệ, có đúng hay không động tâm?"

"Lão ca nói đùa, tiểu đệ có cái gì mà phải động tâm chứ?"

"Ha hả, lẽ nào huynh đệ không muốn đem nó làm của riêng?" Trịnh Long ở một bên quan sát Lâm Dật Phi đã có một hồi, thế nào lại không nhìn ra ý nghĩ của hắn chứ?

"Muốn nói không muốn, đó là giả, mọi người ở đây, người nào mà không có ý nghĩ như vậy?"

Lâm Dật Phi vừa dứt lời, chợt nghe trong đám người có người hô: "Một vạn cực phẩm linh thạch, bản thiếu gia mua."

Trong sát na, ánh mắt mọi người lập tức tất cả đều tập trung tới trên người nói vừa rồi.

Đoàn người tự động phân khai, đầu tiên một người tuổi còn trẻ đi ra. Nhìn hình dạng cũng biết là công tử của môn phái nào đó, cầm trong tay một cái chiết phiến đặc thù, nhìn phẩm cấp, tuyệt đối là trên trung phẩm Bảo Khí cấp bậc. Tại phía sau hắn còn theo mấy người hộ vệ, xem qua tu vi, cư nhiên đều tại trên Phân Thân Kỳ, đầu lĩnh càng tới Hợp Thể Kỳ rồi. Như vậy tổ hợp, có thể nói là ngày hôm nay trong người ở đây có thực lực cực mạnh.

"Được, mời vị công tử này lên đài, xuất ra một vạn cực phẩm linh thạch, thanh kiếm này là của công tử ngươi." Rốt cục có người đã ra giá, người có trường kiếm rốt cục thở phào nhẹ nhõm... .

Thôi Nham là một công tử của môn phái nhị lưu, nhân lai vô sự, liền mang theo mấy người cung phụng đi ra ngoài đi dạo, không nghĩ tới cư nhiên trong lúc vô tình mua được một thanh thượng phẩm Linh Khí, thực sự là bị nữ thần may mắn nhìn trúng a. Phải biết rằng, thường ngày, ở đây có đệ tử niên kỉ nhỏ của đại môn phái đóng ở đây, chỉ là gần đây đều quay về môn phái tham gia cái gì cạnh tranh danh ngạch, nếu không đâu đến phiên của hắn chứ?

Mua được Linh Khí, Thôi Nham không dám dừng lại, lập tức mang theo mọi người phản hồi môn phái. Mà người chiếm được linh thạch cũng về tới hậu trường giao dịch hội, khi thuê làm giao dịch hội đặc biệt có bảo tiêu đi theo... .

Nhìn mấy người cầm Linh Khí muốn đi, Trịnh Long bỗng nhiên đối với Lâm Dật Phi bên người nói: "Huynh đệ, lão ca cho ngươi thanh kiếm kia dùng thử làm sao?"

"Ân?" Lâm Dật Phi đầu tiên là sửng sốt, sau đó mới phản ứng ý tứ của Trịnh Long. "Vậy sao được, nhìn mấy người này thần sắc đạm nhiên, nhất định là tu vi không thấp, lão ca ngươi có thể nào vô cớ phạm hiểm? Hơn nữa, lấy tu vi tiêu đệ ta hôm nay, mặc dù là cầm được kiếm này, chỉ sợ cũng không có chỗ sử dụng." Tuy rằng rất thích, nhưng Lâm Dật Phi cũng không muốn cho Trịnh Long phạm hiểm.

"Ha ha, không sao, hôm nay người ở đây, phải kể tới lão ca ta tu vi tới cao, nếu là mất thấy bảo bối để cho người ta lấy đi mà không ra tay, tương lai truyền ra ngoài, chẳng phải khiến người chê cười?" Nghe xong Lâm Dật Phi nói, Trịnh Long còn là có chút tiêu cảm động. Lâm Dật Phi có thể đầu tiên nghĩ đến an nguy của hắn, đủ để chứng minh mình không có kết giao bằng hữu sai.

"Thế nhưng..."

"Huynh đệ không cần nhiều lời, ở chỗ này chờ ta chốc lát, vì huynh đi một chút sẽ trở lại." Không đợi Lâm Dật Phi nhiều lời, Trịnh Long liền tiêu thất không gặp... .

Thấy không thể thuyết phục Trịnh Long, Lâm Dật Phi chỉ có thể thảm than một tiếng, tùy ý để Trịnh Long đi. Nghĩ đến chuyện Trịnh Long đã vượt qua thiên kiếp, Lâm Dật Phi lo lắng giảm thiểu vài phần, với năng lực Đại Thừa Kỳ người tu chân, muốn nói đến nguy hiểm, hầu như có thể nói là không đáng nói... .

Giao dịch hội chỗ hướng nam bốn mươi dặm, đoàn người Thôi Nham đang vội vàng vàng chạy đi, tại phía sau bọn họ, rất nhiều người theo đuôi sau đó. Nghĩ đến, người muốn kiếm chút tiện nghi có rất nhiều.

Giữa lúc mấy người cần cần dục dục chạy đi, như có miếng băng mỏng ở phía trước cản lối, khiến cho chuyện tình mà bọn họ lo lắng đang xảy ra.

"Ha ha, mấy vị, đem kiếm lưu lại, ta không muốn làm khó dễ các ngươi." Một tiếng cười khế, thân ảnh quần áo nhân nhật đã xuất hiện ở tại trước mắt mọi người.

Người này chính là Trịnh Long. Mắt thấy trong mọi người theo đuôi mà đến, không ai có thể cấp cho mình tạo thành phiền phức, Trịnh Long liền trực tiếp hiện thân.

Nhất thời, nhóm mấy người lập tức té ra trường kiếm, bày ra nhất phó trận trượng phòng thủ. "Tiền bối xin chào, văn bối Tùng Thành Phái Thôi Nham, mong rằng tiền bối hôm nay có thể thả văn bối mấy người ly khai, Tùng Thành Phái ngày sau chắc chắn thâm tạ." Gọi là người đang dưới mái hiên, ai có thể không cúi đầu, Thôi Nham rất cuồng, nhưng tại trước mặt Trịnh Long cũng không dám làm càn. Nếu người ta dám một mình ngăn lại bọn mình, nhất định là có nắm chắc bắt được mấy người, cho nên không đánh nhau chống lại mà đưa ra khuôn mặt tươi cười, chỉ cần bày ra khuôn mặt tươi cười, đối phương chính là sẽ không thể động thủ.

"Ha ha ha, tiểu tử, ngươi không cần nhiều lời, bản đạo coi trọng gì đó, không thể không chiếm được, nói lại Tùng Thành Phái chương môn, thanh kiếm lưu lại, các ngươi sẽ ly khai a!" Trịnh Long khi đã xuất thủ, sẽ không có lý do để buông tha. Về phần Tùng Thành Phái chương môn, có trời mới biết là người nào.

"Xem ra tiền bối hôm nay là lấy lớn khi nhỏ?" Thôi Nham còn chưa từ bỏ ý định, muốn tranh thủ làm tới cuối cùng.

"Hanh!" Trịnh Long nhìn một chút phía sau càng ngày càng nhiều người đến, quyết định không hề lãng phí thời gian, trong nháy mắt liền xuất hiện ở tại bên cạnh mấy người, không đợi mấy người phản ứng, liền đem tất cả cầm trụ, thuận tiện gỡ xuống trừ vật giới chỉ của Thôi Nham. Thực lực kém cách xa quá mức, khi Trịnh Long ra tay, căn bản là không có tính khiêu chiến.

Mắt thấy Trịnh Long sạch sẽ lưu loát như vậy hoàn thành một loạt động tác, phía sau mọi người, bao quát nhóm của Thôi Nham, tất cả đều cả kinh nói không ra lời. Thẳng đến khi Trịnh Long tiêu thất một hồi, Thôi Nham bên người cái kia Hợp Thể Kỳ người tu chân mới nói ra một câu khiến mọi người phải buông tha truy tung Trịnh Long, nói: "Ai, cứ nhiên là Đại Thừa Kỳ người tu chân, xem ra chúng ta thua không oan uổng." Hắn là gặp qua Đại Thừa Kỳ người tu chân xuất thủ, vì thế Trịnh Long vừa ra tay, hắn liền đoán được tu vi Trịnh Long.

Dứt bỏ khiếp sợ mọi người không nói, lại nói Trịnh Long. Lúc lấy được thượng phẩm Linh Khí, Trịnh Long lập tức xuất hiện tại trước mặt Lâm Dật Phi, không nói hai lời, kéo Lâm Dật Phi, lại một lần nữa lắc mình không gặp... .

Giao dịch hội gần nhất trên một ngọn núi, Lâm Dật Phi cùng Trịnh Long đột nhiên xuất hiện.

"Ha ha, thế nào, tiểu huynh đệ, lão ca ta tốc độ coi như nhanh chứ hả?" Trịnh Long như là làm một việc bé nhỏ không đáng kể, mặt không đỏ, khí bất suyễn, quay sang Lâm Dật Phi bên người cười nói.

"Ha hả, xem ra lão ca đã đắc thủ?"

"Lẽ đương nhiên. Đến đây, tiểu huynh đệ, cái giới chỉ này là thân làm lão ca ta đưa cho ngươi làm lễ gặp mặt, ngươi nghìn vạn lần không thể chối từ, bằng không ta sẽ giận đó."

Lâm Dật Phi tiếp nhận giới chỉ Trịnh Long đưa qua, thần thức tìm tòi, bên trong chính là thanh thượng phẩm Linh Khí trường kiếm, còn có một chút đan dược cùng vài món thượng phẩm Bảo Khí.

"Đây... , lão ca, đây có đúng hay không quá quý trọng?" Tuy rằng đã đoán được, nhưng khi tận mắt nhìn thấy, thì cũng có một loại cảm giác khác.

"Tiểu huynh đệ không cần nhiều lời, lão ca ta lễ gặp mặt thế nào có thể quá kém? Hơn nữa, mấy thứ này ta sau này cũng dùng không được, đưa cho tiểu huynh đệ ngươi không phải vừa tiện sao?"

"Vây, được rồi! Tiểu đệ ta hơi áy náy." Lâm Dật Phi cũng không phải người không quả quyết, tiếp nhận giới chỉ mang ở trên tay, chỉ tiếc giới chỉ chỉ là cấp Bảo Khí, cũng không thể lấy máu nhận chủ, thu nhập trong cơ thể.

"Ha ha, vậy là được rồi, ta thích tiểu huynh đệ ngươi quả đoán, lễ mề, làm sao giống một nam nhân?" Thấy Lâm Dật Phi nhận lễ vật của mình, Trịnh Long cũng là vui vẻ phát ra từ nội tâm.

"Được rồi, tiểu huynh đệ, cái giao dịch hội nho nhỏ này đã không có gì có thể hấp dẫn, ngươi hãy cùng ta đi gặp một lão bằng hữu a!"

"Ân, cũng được, vậy làm phiền lão ca." ...

Cứ như vậy, Lâm Dật Phi ly khai giao dịch hội, bắt đầu chân chính hành trình lịch lãm.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 20: Đan Trần Tử

Lâm Dật Phi cùng Trịnh Long ly khai Thần Nguyệt Tinh giao dịch hội, bắt đầu du lãm. Nói là đi du lãm, một chút cũng không giả, Trịnh Long tuy là tán tu, nhưng bằng hữu lại rất nhiều, trải qua hai tháng thời gian, hai người thăm viếng bằng hữu thật là tốt, còn không đến một phần tư số bằng hữu mà Trịnh Long có. Và trong đó, Lâm Dật Phi có thể nói thu hoạch được rất nhiều, Trịnh Long bằng hữu, tu vi hầu như đều trên Lâm Dật Phi, người nào mà không phải là tiền bối của Lâm Dật Phi? Tiền bối mới gặp gỡ vẫn bối, đương nhiên phải có lễ gặp mặt, kết quả là, Lâm Dật Phi thu lễ vật thu một ngày càng nhiều, Hàn Tuyết Nhi vì hắn chuẩn bị trử vật giới chỉ cứ nhiên cũng không đủ, nên Trịnh Long lại cho hắn một cái trử vật giới chỉ linh khí cấp, lúc này mới đem toàn bộ lễ vật thu nhập vào trong giới chỉ này.

Tu Chân Giới Đan Tự Tinh, chỗ truyền tống trận, thân ảnh Lâm Dật Phi cùng Trịnh Long lần thứ hai xuất hiện.

Vừa ra truyền tống trận, Lâm Dật Phi bắt đầu oán giận nói: "Ta nói lão ca, bằng hữu của ngươi cũng nhiều lắm a! Đã ba tháng rồi, cứ nhiên còn chưa đi hết."

"Ha ha, tiểu tử ngươi, bằng hữu của ta nhiều, còn không phải hợp ý ngươi sao? Hiện tại tiểu tử ngươi so với ta còn giàu hơn a? Cứ nhiên còn theo ta mà oán giận, thực sự là được tiện nghi còn khoe mẽ a!" Nghe Lâm Dật Phi oán giận, Trịnh Long lộ ra một cái nhún thân hèn mọn. Hiện nhiên, đối với Lâm Dật Phi thu nhiều lễ như vậy, Trịnh Long thế nhưng tất cả đều để tại trong mắt.

"A? Ta có nói cái gì sao? Được rồi lão ca, trên Đan Tự Tĩnh, bằng hữu của ngươi nhiều hay không?" Lâm Dật Phi nhanh chuyển hướng trọng tâm câu chuyện, không hề thảo luận chuyện vừa rồi.

"Hắc hắc, không nhiều lắm, chỉ một người, bất quá cái người này trong Tu Chân Giới cũng không giống như ta, bừa bãi vô danh, nói lên hấn, sợ rằng Tu Chân Giới không người nào chẳng biết, không người nào không hiểu a!" Nói lên bằng hữu của mình, Trịnh Long không khỏi có chút kiêu ngạo, dù sao, có thể kết giao được bằng hữu có danh tiếng, cũng nói rõ mình rất thành công.

"Ah? Còn có người nổi danh như thế? Đến tốt cùng là ai a?" Đối với Lâm Dật Phi thái độ như vậy, danh nhân Tu Chân Giới, cùng Thanh Phong Các sư huynh đệ này sợ rằng không có gì khác nhau.

"Hắc hắc, hấn là Tu Chân Giới duy nhất luyện đan tông sư, Đan Trần Tử." Nói xong, Trịnh Long trên mặt không khỏi lộ ra dáng tươi cười đắc ý. Nhưng mà, khi thấy Lâm Dật Phi vẻ mặt mờ mịt mà nhìn mình, phảng phất như đang nói "Đan Trần Tử là ai? Rất có danh tiếng?" Trịnh Long dáng tươi cười liền đọng lại ở tại trên mặt.

"Ta nói tiểu huynh đệ, ngươi ngay cả tước danh Đan Trần Tử cũng không biết sao?" Trịnh Long hiện tại thực sự có chút không biết nói gì, cái tiểu huynh đệ này, thật đúng là không phải giống như vô tri a! Cư nhiên ngay cả Đan Trần Tử cũng không biết.

Lâm Dật Phi gãi gãi đầu, xấu hổ nói rằng: "Không dối gạt lão ca, tiểu đệ hoàn toàn thật không biết, tiểu đệ nhập Tu Chân Giới bất quá chỉ năm năm thời gian, hơn nữa vẫn đều ở trong Thanh Phong Các chưa từng đi đâu, đối với Tu Chân Giới cũng không thập phần lý giải."

"Ah? Thì ra là thế, trách không được! Nói vậy ngươi đối với luyện đan luyện khí, trận pháp cấm chế mấy thứ này lý giải cũng sẽ không nhiều?" Kỳ thực, trong khi hỏi ra những lời này, song song, trong lòng Trịnh Long đang rất kinh ngạc, năm năm thời gian, Lâm Dật Phi cư nhiên gia nhập Tu Chân Giới năm năm thời gian tu luyện tới cảnh giới hôm nay rồi, thật đúng là không đồng nhất a, xem ra có nhận biết người này, thật không phải là nhân vật giản đơn a.

"Còn thỉnh lão ca giải thích nghi hoặc." Lâm Dật Phi có điểm ấy rất tốt, không biết là không biết, không hiểu là không hiểu, vĩnh viễn cũng không có khả năng là người ngu dốt.

"Được, đơn giản khi có thời gian, ta sẽ nói cho ngươi một chút danh nhân hiện nay của Tu Chân Giới. Nói đến luyện đan, Đan Trần Tử tuyệt đối là Tu Chân Giới đệ nhất nhân, cũng là một người luyện đan tông sư duy nhất, đương nhiên trên luyện đan đại tài, Đan Trần Tử cư nhiên luyện ra Tu Chân Giới từ lâu thất truyền Bích Huyết Đan, tịnh bằng vào đan này nhất cử đoạt giải nhất, sau đó, hấn càng luyện ra đại giới đan được, đưa tới đan kiếp, trở thành trên lịch sử Tu Chân Giới người thứ ba luyện đan tông sư luyện ra Tiên Đan."

"Cái gì? Hấn cư nhiên luyện ra Tiên Đan?" Nghe xong Trịnh Long kể lại, Lâm Dật Phi cũng là có chút chấn động, người tu chân cư nhiên luyện thành Tiên Đan, đây là thế nào kinh thái tuyệt diệu a! Phải biết rằng, Tiên Đan, là chỉ có tiên nhân mới có thể luyện được Tiên Đan.

"Không sai, chỉ có luyện ra Tiên Đan, mới có thể xưng được với hai chữ tông sư. Hắc hắc, ngày hôm nay, lão ca ta sẽ mang ngươi đi gặp lão gia hỏa này, nếu có thể được hấn chỉ giáo một ... hai ..., vậy ngươi đã có thể chuyển đi này không tệ rồi." ...

Đan Tự Tĩnh, luyện đan các, trong phòng luyện đan Đan Trần Tử, Đan Trần Tử đang thu đan, lần này cư nhiên một lò luyện ra mười hai khóa Bích Huyết Đan, hơn nữa xem tỉ lệ, khóa khóa đều là cực phẩm, xem ra hấn luyện đan lại có đề thăng.

Giữa lúc Đan Trần Tử thu đan, chuẩn bị ra đan phòng thì, chợt nghe bên ngoài có người hô: "Lão bằng hữu, lão Long lại tới thăm ngươi, ha ha!"

Thanh âm rất lớn, rất bừa bãi, hình như rất sợ người khác không biết hấn đến vậy.

Người tới không phải ai khác, chính là phóng hữu Trịnh Long cùng Lâm Dật Phi hai người, vốn, y đang vì Lâm Dật Phi mà tìm cách, trước tiên thông báo, đợi lát nữa người ta trả lời, nhưng Trịnh Long cũng bất chấp tất cả, bắt đầu vừa vào là la lên, không hề để ý đến cấp bậc lễ nghĩa. Có thể thấy được, Trịnh Long cùng Đan Trần Tử quan hệ cũng không phải là hời hợt chi giao!

"Ha ha, ta tưởng là ai, nguyên lai là lão Long ngươi a! Trách không được dám ở nơi này của ta la to." Tiếng cười còn chưa có dừng lại, Đan Trần Tử đã xuất hiện ở tại trước mặt hai người.

Lâm Dật Phi nhìn lên qua, Đan Trần Tử tịnh không có gì đặc thù, khuôn mặt khoảng tuổi sáu mươi hơn, vẻ mặt đạm nhiên, một thân thanh sam chất phác tùy ý, một người như vậy, Tu Chân Giới có thể nói tùy ý là có thể thấy được. Bất quá, nhìn người không xem qua tướng mạo, Lâm Dật Phi trong lòng mình bạch, là cái người này nhìn như giản đơn tùy ý, nhưng địa vị tại Tu Chân Giới, sợ là tuyệt đối không thua kém ba chương môn nhân đỉnh cấp đại phái.

"Lão Long, thế nào đột nhiên nhớ tới lão bằng hữu ta mà tới?" Đan Trần Tử đầu tiên là vô ý thức mà hỏi, sau đó mới phát hiện một bên cư nhiên còn có người, "Vị này chính là?"

Thấy đối phương chú ý tới mình, Lâm Dật Phi cúi đầu bái kiến: "Văn bối Lâm Dật Phi, mạo muội đến đây quấy rối, mong rằng tiền bối thứ tội." Hấn đã bái phỏng rất nhiều tiền bối cao nhân, những lời này cũng không biết nói bao nhiêu lần rồi, bất quá đối với lão già trước mắt, Lâm Dật Phi đang phát ra kính trọng từ nội tâm. Dù sao, luyện đan tông sư a, toàn bộ Tu Chân Giới cũng chỉ có một người này.

"Ha ha, đây là tiểu huynh đệ ta mới quen biết Lâm Dật Phi, cùng ta có chút hợp ý, ngươi xem có đúng hay không phải biểu thị biểu thị?" Trịnh Long cùng Đan Trần Tử là lão bằng hữu, có nói cái gì cũng sẽ không cất giấu, nghĩ đến đâu nói đến đó, Đan Trần Tử là một đại tài chủ, nếu như không vì Lâm Dật Phi lấy một ít chỗ tốt, Trịnh Long cũng sẽ không tha thứ cho mình.

Nghe xong Trịnh Long nói, Đan Trần Từ lão đảo một cái, nghĩ thầm, nào có chuyện gặp mặt sẽ có lễ vật a?

"Ách... , ta nói lão Long, người thực sự vẫn như vậy a, tiểu huynh đệ lễ gặp mặt đương nhiên là có, đâu cần tới người nhắc nhở?" Nói xong, Đan Trần Từ liền xuất ra Bích Huyết Đan vừa luyện xong, phân ra hai khóa đưa cho Lâm Dật Phi. Nếu là người Trịnh Long mang đến, Đan Trần Từ đương nhiên sẽ không đem Lâm Dật Phi cho rằng ngoại nhân, bởi vì hắn tin tưởng lão bằng hữu hắn sẽ không vì người nào đều hướng ở đây mang đến.

"Đa tạ tiền bối." Lâm Dật Phi cũng không chối từ, Đan Trần Từ tặng đan, còn có thể là phàm phẩm sao? Bất quá, nếu là cho hắn biết, hai khóa đan được trong tay chính là Tu Chân Giới nổi danh cực phẩm linh đan Bích Huyết Đan, hắn sợ là không có bình tĩnh như hiện tại vậy a!

"Ha ha, còn không sai biệt lắm, đan được của người có nhiều đều có thể dùng như cơm ăn, tặng người vài khóa có làm sao không hả?"

"Ha hã, không nói những ... này, đi, vào bên trong nói chuyện, không thể đứng đây mà nói." Đưa ra hai lạp Bích Huyết Đan, Đan Trần Từ tịnh không để ở trong lòng, hiện tại, Đan Trần Từ muốn luyện chế Bích Huyết Đan, bất quá đã là chuyện tình quá đơn giản, đem hai khóa tặng người, hắn thật đúng là một chút cũng không đau lòng... .

Ba người vào phòng tiếp khách, mới bắt đầu nói đến chính đề.

"Lão Long, chúc mừng người a, cư nhiên đã qua độ kiếp, nghĩ đến không tới ba năm nữa, sẽ phi thăng tiên giới a?" Vừa rồi không nhìn kỹ, hiện tại tỉ mỉ nhìn lại, Đan Trần Từ đã phát hiện nhìn không ra tu vi Trịnh Long, nghĩ đến cùng cũng chỉ có thể có một lời giải thích, đó chính là Trịnh Long đã vượt qua thiên kiếp, có tu vi Đại Thừa kỳ.

Trịnh Long ha hả cười, cũng không phủ nhận: "Ha hã, không sai, ta đích xác đã độ qua thiên kiếp, nhiều lắm là ba năm, sẽ phi thăng, bất quá thuật lại cho người một ít kinh nghiệm độ kiếp, cũng là phương tiện tốt cho người tương lai độ kiếp."

"Ai! Lão bằng hữu, có lòng a." Nghe xong Trịnh Long trả lời, Đan Trần Từ trong lòng thập phần vui mừng, xem ra cái bằng hữu này không có tệ a." Lần này, lão Long người nhất định phải ở lại đây lâu lâu mấy ngày, lần thứ hai gặp lại, còn không biết là lúc nào nữa?"

Biết Trịnh Long sẽ phi thăng tiên giới, Đan Trần Từ trong lòng không khỏi có chút nhàn nhạt thương cảm. Nhớ ngày trước, tu vi hắn tại cùng trong thế hệ mặc dù không coi là cực mạnh, nhưng là còn trên Trịnh Long, không nghĩ tới, hôm nay, rất nhiều lão bằng hữu đều phi thăng, bình giải. Bất quá nghĩ đi vừa nghĩ lại, mình có thể trở thành Tu Chân Giới độc nhất vô nhị luyện đan tông sư, Đan Trần Từ tâm tình cũng bình thường trở lại.

"Ha ha, được, ta cũng đang có ý này. Còn nữa, cái tiểu huynh đệ này của ta đối với người có chút kính nể, mong rằng người có thể chỉ điểm một ... hai ... A!" Lần này đến đây, Trịnh Long liền nghĩ ở chỗ này một thời gian, hơn nữa vừa lúc còn có thể khiến Đan Trần Từ chỉ điểm cho Lâm Dật Phi, nếu là có thể khiến Lâm Dật Phi học được da lông của luyện đan, vậy đối với tương lai cũng là không tệ. Trịnh Long là có điểm này rất tốt, chỉ cần là người hắn coi trọng, tuyệt đối sẽ tìm mọi cách cấp cho chỗ tốt hơn.

"Ha hã, ta có quy củ, lão Long người cũng là biết đến, vị tiểu huynh đệ này nếu có thể làm được, ta nhất định sẽ không tàng tu!" Đối với Trịnh Long giao hữu, Đan Trần Từ là rất yên tâm, Lâm Dật Phi nếu có thể được Trịnh Long coi trọng, tất nhiên không phải hạng người hời hợt, nếu thực sự có thể học được của hắn một hai thành, vậy coi như là có người kế nghiệp, cũng chỉ sợ Lâm Dật Phi không đạt được tiêu chuẩn của hắn, cùng hắn vô duyên. Đan Trần Từ đã tìm kiếm qua thời gian rất lâu, đáng tiếc, có thể vào pháp nhãn của hắn để truyền thụ, đến nay còn chưa có xuất hiện.

"Được, như vậy, xuất ra đề thi của người thử xem a!" Trịnh Long cũng biết Đan Trần Từ truyền nghề rất có quy củ, kỳ thực cũng không có gì, chính là muốn nhìn người học nghề có đúng hay không có tư chất tốt, bất quá Trịnh Long đã có lý giải, có đúng hay không chỉ cần nhìn thuận mắt.

Nghe hai người đối thoại, Lâm Dật Phi có chút không rõ, cái gì chỉ điểm, cái gì đề thi, phảng phất như cùng mình có quan hệ, lại không biết hai người đang làm cái gì bí hiểm

"Đã như vậy, thi đề vị tiểu huynh đệ này thử xem." Nói xong, Đan Trần Từ liền xuất ra ba bình đan được, xếp thành chữ nhất, đặt ở trên mặt bàn, sau đó đối với Lâm Dật Phi nói: "Tiểu huynh đệ, trong ba bình ngọc này, có một bình chính là Tiên Đan, còn lại hai bình, một bình là cực phẩm linh đan, một bình là thất bại Tiên Đan, người tiến lên đây, xem có thể hay không nhìn ra, bình nào là thật có Tiên Đan."

"Khái khái, ta nói lão bằng hữu, vấn đề của người cũng quá khó khăn a? Người xem, ba bình đều như nhau, còn nghe không được mùi, hắn thế nào có khả năng có thể nhận ra được?" Không đợi Lâm Dật Phi phản ứng, Trịnh Long liền cho là nhìn không được. Cực phẩm linh đan, Tiên Đan, thất bại Tiên Đan, nếu như đan từ hình dạng để xem, còn nhìn không ra, từ đó tìm ra Tiên Đan, một chữ, KHÓ!

"Ha hã, lão Long, người có điều chẳng biết, chân chính đan sư, đối với đan được là có một loại nhận biết trời sinh, chỉ cần liếc mắt là có thể phân chia ưu khuyết..."

Đan Trần Từ nói còn chưa nói xong, chỉ thấy Lâm Dật Phi đã từ trong ba bình ngọc lấy ra một cái trong đó, đưa tới trước người Đan Trần Từ.

"Ách... Cái này, ha ha, tốt, cư nhiên liếc mắt là có thể tìm ra Tiên Đan, xem ra người thật có chút thiên phú luyện đan." Đan Trần Từ đầu tiên là sững sờ, sau đó là cười dài, "Hôm nay bắt đầu, người sẽ theo ta thử xem luyện đan, xem có thể không có điều thành tựu." Lâm Dật Phi đệ nhất biểu hiện cũng không tệ lắm, tuy rằng không biết là vận khí hay là chân thật lực, nhưng Đan Trần Từ đang quyết định thử xem.

"Ách... , đa tạ tiền bối, văn bối chắc chắn dụng tâm học tập." Việc cho tới bây giờ, Lâm Dật Phi rốt cuộc cũng minh bạch, náo loạn nửa ngày, cư nhiên là muốn xem mình có hay không thiên phú luyện đan, có thể hay không theo Đan Trần Từ luyện đan. Bất quá nói qua nói lại, vừa rồi Lâm Dật Phi có thể không chút nào chần chờ mà tuyên ra bình ngọc Tiên Đan, nhưng thực sự là một loại cảm giác. Loại cảm giác này rất huyền diệu, giống như là một loại

linh hồn chỉ dẫn, dạy hắn không chút nào chần chờ mà tuyền ra bình ngọc Tiên Đan. Còn có một chút, khi ba cái chai bày ở trước mặt hắn, hắn có thể mơ hồ mà cảm thấy, trong đó một cái chai nặng lượng đan được thập phần khổng lồ, mà hai cái chai khác so với nó, có chỗ thua kém rất nhiều.

Biết Đan Trần Từ muốn dạy mình luyện đan, Lâm Dật Phi đương nhiên không có đạo lý nào mà không học. Kỳ thực, trong trí nhớ đương sơ cái thần bí lão giả kia truyền cho Lâm Dật Phi, có rất nhiều tin tức về luyện đan luyện khí, trận pháp cấm chế, chỉ là quá mức huyền diệu, Lâm Dật Phi chỉ có thể lật xem phía trước vài câu pháp quyết, mà là vài câu đơn giản nhất luyện đan pháp quyết, cũng không phải hiện tại Lâm Dật Phi có khả năng lý giải, nghĩ đến hắn là trình tự rất cao, không phải hắn hiện tại có thể tiếp xúc a! Hiện tại, hắn có cơ hội từ cơ sở học lên, lại có thể nào buông tha tốt cơ hội như vậy chứ? Khi hắn nghĩ đến, nếu là đem cơ sở phương pháp luyện đan học giỏi, tương lai nhất định có thể lý giải phương pháp luyện đan thâm ảo này.

"Hôm nay, chúng ta lão bằng hữu gặp lại, lão Long ngươi sẽ không luyến tiếc hảo tửu của ngươi chứ?" Chính sự nói xong, Đan Trần Từ lập tức liền nhớ tới Trịnh Long ham mê thích uống rượu, xem ra ngày hôm nay, Trịnh Long là khó tránh khỏi xuất huyết nhiều a.

"Được, Đan Trần Từ ngươi, cứ nhiên còn nhớ tới phần hảo tửu này của ta a, xem ra hôm nay ta là cần phải lấy ra." Tuy rằng ngoài miệng không tình nguyện, nhưng Trịnh Long như đại gia xuất ra tư tàng của mình, dù sao, rượu, cũng phải cùng người tri âm uống mới thống khoái, hắn cùng Đan Trần Từ tương giao đã có ba trăm năm, có thể nói là tình thâm nghĩa hậu, hồ vi tri âm, thì sao keo kiệt về điểm này được chứ?

Trịnh Long dọn xong chén rượu, Lâm Dật Phi tiếp nhận bầu rượu, phân biệt ra hai cái rót đầy, rồi rót cho mình một chén. Ba người cùng nhau cụng chén, lại là có chút hào hùng của vũ lâm nhân sĩ a...

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiềm Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 21: Lần Đầu Luyện Đan.

Đan Trần Từ cùng Trịnh Long hai người tâm sự một ngày đêm, rốt cục đem tất cả mọi chuyện đều nói xong, lúc này mới chuẩn bị dạy Lâm Dật Phi tài nghệ luyện đan. Tuy nói Lâm Dật Phi có thể liếc mắt là từ trong ba bình đan được lấy ra Tiên Đan, nhưng cũng không có thể hoàn toàn nói rõ hắn là thiên phú luyện đan.

Trong phòng luyện đan của Đan Trần Từ, Đan Trần Từ đang giảng giải cho Lâm Dật Phi những vấn đề then chốt khi luyện đan.

"Dật Phi, ngươi có biết, luyện đan thành bại then chốt là cái gì không?"

"Hắn là hỏa hậu a!" Hơi trầm ngâm một chút, Lâm Dật Phi nói ra đáp án trong lòng. Mà cách nghĩ của hắn cũng rất đơn giản, không có hỏa làm sao luyện đan?

"Không sai, là hỏa. Mỗi người tu chân đều có đan hỏa, còn gọi là bản mạng chân hỏa, tu vi càng cao, bản mạng chân hỏa lại càng cường, nhưng mà, muốn luyện đan tốt, cũng không phải ai có đan hỏa cường, là có thể làm được. Lấy ta hiện tại Độ Kiếp Kỳ đan hỏa, luyện chế dưới Tiên Đan đan được với tài liệu, hầu như không có dung hóa, nhưng cho dù ta có thể đem toàn bộ tài liệu đều hòa tan, cũng sẽ không nhất định là có thể luyện ra Tiên Đan, cho nên, đan thành bại thật xấu, chủ yếu phải xem không chế hỏa hậu, mà không phải là hỏa cường mạnh."

Lâm Dật Phi nhẹ nhàng mà gật đầu: "Văn bối có chút đã hiểu." Đối với theo như lời Đan Trần Từ, Lâm Dật Phi có nhận thức tương đối đồng đích, cái đó và hắn suy nghĩ cũng cơ bản là nhất trí.

"Được, bây giờ, hoàn toàn thả ra bản mạng đan hỏa của ngươi, để ta nhìn xem ngươi hôm nay tu vi trình tự."

"Nga, a? Thả ra đan hỏa?" Lâm Dật Phi đầu tiên là vô ý thức đáp một tiếng, sau đó lại ngây ngẩn cả người, bởi vì hắn phát hiện một cái vấn đề rất nghiêm trọng, hắn còn không biết như thế nào thả ra đan hỏa. Phải biết rằng, hắn tu không có thể như vậy kim đan nguyên anh, đâu tới cái gì đan hỏa?

Thấy biểu tình Lâm Dật Phi, Đan Trần Từ lại càng thêm kinh ngạc. "Thế nào, lẽ nào ngươi không biết thả ra đan hỏa sao?" Bản mạng chân hỏa thả ra là tới cơ sở pháp quyết, chỉ cần có Kim Đan Kỳ tu vi là có thể thả ra.

Xấu hổ mà cười, Lâm Dật Phi không có ý tứ gãi gãi đầu, sau đó nói: "Không dám giấu diếm tiền bối, văn bối tu chân thời gian rất ngắn, thật không biết nên như thế nào thả ra bản mạng đan hỏa." Lâm Dật Phi tu hành vốn là công pháp do thần bí lão giả tự nghĩ ra, nhưng lại là công pháp sai lầm, có thể may mắn sống sót, đồng thời đánh bại đánh bại mà tu thành Thương Khung Bí Quyết, đã là trời cao phù hộ.

"Nga? Ha ha, đúng là lão phu quên. Không quan hệ, ta bây giờ sẽ dạy ngươi làm sao thả ra chính bản mạng chân hỏa." Đan Trần Từ không nghĩ tới, mình tùy tiện vừa hỏi, lại làm khó hắn rồi. Bất quá, thả ra đan hỏa là có cái gì khó, đơn giản ngay bây giờ dạy cho Lâm Dật Phi là được...

Cứ như vậy, Đan Trần Từ dùng gần nửa canh giờ thời gian, đem phương pháp lộ tuyền thả ra đan hỏa tỉ mỉ nói một lần, đồng thời còn tự mình làm mẫu

cho Lâm Dật Phi làm theo.

Nghe Đan Trần Từ dạy cho mình phương pháp, Lâm Dật Phi trong lòng thật là có chút ... khó.... Dù sao, phương pháp của người ta là người tu tập kim đan nguyên anh chuẩn bị, nhưng hẳn cũng không có kim đan nguyên anh.

"Xem ra chỉ có thể đánh cuộc một phen." Lâm Dật Phi có chút lo lắng mà nghĩ đến.

Dựa theo phương pháp Đan Trần Từ chỉ dạy, Lâm Dật Phi chậm rãi đem tinh thần thả lỏng, sau đó nhắm lại hai mắt, bình thân vươn tay phải, nhưng kể tiếp phát sinh chuyện, khiến hai người có chút không nghĩ được. Hóa là phóng xuất, nhưng trước mắt không có một tia ngọn lửa, nếu không phải trong đan phòng đột nhiên ôn độ lên cao, hai người chắc chắn cho rằng, Lâm Dật Phi không có bản mạng chân hỏa.

Không tệ, Lâm Dật Phi bản mạng chân hỏa cư nhiên là trong suốt a.

Đan Trần Từ vươn tay, cảm thụ một chút hỏa ôn độ, cư nhiên đã có Xuất Khiếu Kỳ đan hỏa ôn độ, chỉ là từ khi tu luyện đến nay, Đan Trần Từ còn chẳng bao giờ gặp qua ai có đan hỏa trong suốt như vậy, xem ra thực sự là Tu Chân Giới to lớn, không gì không có a!

"Ha ha, không nghĩ tới, Dật Phi ngươi cư nhiên có Xuất Khiếu Kỳ tu vi, chỉ là đan hỏa của ngươi hơi kỳ lạ?" Đối với Lâm Dật Phi Xuất Khiếu Kỳ tu vi, Đan Trần Từ cũng không có quá nhiều quan tâm, thậm chí cũng không có thể nào mà lo lắng, chủ yếu là bởi vì trước mắt trong suốt đan hỏa đã đem hẳn một lòng hoàn toàn bị hấp dẫn.

Nhìn thấy mình phóng xuất ra đan hỏa, Lâm Dật Phi tâm tình lúc này mới buông thả, về phần hỏa nhan sắc, hẳn có thể quản không được nhiều như vậy. Bất quá nếu người ta hỏi, Lâm Dật Phi cũng chỉ có hảo biên một lý do.

"Không dối gạt tiền bối, ta đây cũng là lần đầu tiên thả ra đan hỏa, không nghĩ tới, cư nhiên lại là trong suốt. Nghĩ đến hẳn là cùng lần trước tu luyện làm lỗi có quan hệ a!" Đối với đan hỏa của mình trong suốt, Lâm Dật Phi cũng chẳng biết nguyên do, bất quá hẳn mơ hồ đoán được, hẳn là cùng với thấp trong đan điền hẳn có liên quan, người khác bản mạng chân hỏa là do nguyên anh phát sinh, mà đan điền hẳn có chỉ là một cái tháp kỳ quái.

"Không sao, chỉ cần là hỏa, quản hẳn là cái gì hỏa, chỉ cần có thể luyện đan, cho dù là hắc sắc cũng không có việc gì." Nếu chủ nhân đan hỏa cũng không biết nguyên nhân, Đan Trần Từ cũng không tiện hỏi nhiều. Tu Chân Giới to lớn, cái dạng gì kỳ lạ mà không có? Đan Trần Từ niên kỷ rất dày, đã sớm không có lòng hiếu kỳ của tuổi trẻ nữa.

"Được, nơi này có một ít tài liệu luyện đan, ngươi đem bọn chúng dung hợp, cứ dựa theo tỉ lệ ta nói mà phối cho tốt, sau đó luyện chế thành Bội Nguyên Đan, nhưng phải chú ý tất cả gì đó đều có tại trên ngọc giản, chờ luyện được rồi, ra bên ngoài tìm ta, ta đi tới Lão Long tham thảo một ít tâm đắc độ kiếp."

Sự phụ chỉ là hướng dẫn tu hành là tại cá nhân, nếu như Lâm Dật Phi thật có thiên phú luyện đan, cũng không tính là khó gì, thành hay không không, sẽ phải xem tạo hóa của chính Lâm Dật Phi...

Nhìn theo Đan Trần Từ ly khai, Lâm Dật Phi đem ánh mắt thu hồi lại, nhìn một chút đan lô cùng tài liệu để ở trước mặt, lại đem linh thức tham nhập trong ngọc giản. Không nghiên cứu thì không biết, tìm tòi một lát đã bị dọa cho nhảy lên, không nghĩ tới, chỉ là luyện chế đơn giản nhất Bội Nguyên Đan, đều phải phức tạp như vậy, trước dung hợp cái gì tài liệu, rồi lại dung hợp cái gì tài liệu, trước gia thêm cái gì, sau gia thêm cái gì... Trách không được luyện đan đại sư rất ít không có mấy, luyện đan tông sư lại càng không cần phải nói, nguyên lai, luyện đan đúng là phiền phức như vậy, phức tạp như vậy.

Xem ra, muốn trở thành luyện đan tông sư, chẳng biết phải nỗ lực nhiều ít nỗ lực. Suy nghĩ một chút, Lâm Dật Phi đối với Đan Trần Từ càng phát ra bội phục, đồng thời, Lâm Dật Phi cũng kiên định quyết tâm muốn luyện ra Bội Nguyên Đan. Lâm Dật Phi tự là như thế này một người không chịu thua bao giờ, nếu chuyện mà người khác có thể làm được, thì mình cũng nhất định có thể làm được.

Nói làm là làm, Lâm Dật Phi đem tài liệu dựa theo ngọc giản hướng dẫn sắp hàng ra, từng loại từng loại mà hòa tan, từng loại từng loại mà tăng thêm vào trong đan lô, cẩn thận không chế được hóa hậu. Cứ như vậy, Lâm Dật Phi bắt đầu, hẳn lần đầu tiên luyện đan...

Ngoài phòng luyện đan, hai ánh mắt đang nhìn chằm chằm Lâm Dật Phi bên trong phòng, từng động tác của hắn đều thu hết trong đáy mắt.

"Hắc hắc, thế nào lão bằng hữu, có đúng hay không còn nói không được?" Nhìn Lâm Dật Phi từ từ thành thạo động tác luyện đan, Trịnh Long trong ngực thập phần vui vẻ. Không nghĩ tới, cái tiểu huynh đệ này mới quen biết cư nhiên thực sự không hề sai là luyện đan trời cho, nếu là hẳn thực sự có thể kế thừa Đan Trần Từ y bát, tương lai chắc chắn danh truyền Tu Chân Giới.

"Ân, không tệ, đích xác không tệ, làm việc có trật tự, có kiên trì, xác thực là giai tuyển luyện đan giả." Nhìn Lâm Dật Phi biểu hiện, Đan Trần Từ cũng là thập phần thoả mãn, xem ra nhiều năm tìm người để truyền thụ mà không được, ngày hôm nay lại đưa lên cửa. Luyện đan loại chuyện này cũng rất là khó khan chán nản, người bình thường thật đúng là không có thể kiên trì, bất quá xem hình dạng Lâm Dật Phi, tựa hồ đối với luyện đan lại cảm thấy hứng thú. Hứng thú là lão sư tốt nhất, điểm này, Đan Trần Từ so với ai khác đều rõ ràng hơn cả, nếu không phải hẳn đối với luyện đan có nồng hậu hứng thú, làm sao mà hôm nay thành tựu tông sư chứ?

"Đừng xem nữa, luyện đan không có thể như vậy ngươi nghĩ dễ dàng như vậy, một lò đan này, hẳn chẳng biết phải luyện tới khi nào, hơn nữa khả năng thành công tính cũng cực nhỏ, đi, theo ta nói một chút tình huống độ kiếp của ngươi, cũng tốt để ta có thể tham khảo." Thấy Lâm Dật Phi ngay ngắn rõ ràng bắt đầu luyện đan, hai người cũng không có cần phải quan khán xuống phía dưới...

Phòng luyện đan, Lâm Dật Phi dùng hai canh giờ thời gian, rốt cục đem toàn bộ tài liệu tất cả đều bỏ vào đan lô.

"Huh... Một mẻ quá a!" Lâm Dật Phi thở dài ra một hơi, trầm nghĩ: "Luyện một món Bồi Nguyên Đan đã khó như vậy, nếu như muốn luyện cao cấp đan được, chẳng biết là khó tới trình độ nào."

Nghĩ thì nghĩ, Lâm Dật Phi cũng lập tức đem lực chú ý tất cả đều tập trung tới trên đan lô, kế tiếp muốn làm, là nắm chặt thật tốt hỏa hậu, trên đan lô có toàn bộ tài liệu đều thấm thấu vào nhau, sau đó hòa hợp nhất thể, cuối cùng thành đan. Đây chỉ là cơ sở khảo nghiệm, không chỉ có là luyện đan sư kiên trì, càng đối với luyện đan sư số lượng linh lực dự trữ cũng không hòa năng lực kiểm nghiệm, hùng hậu linh lực là cơ sở, mà thành thạo không hòa năng lực mới là then chốt... .

Rốt cục, trải qua nửa ngày thời gian, Lâm Dật Phi lần đầu luyện đan rốt cục hoàn thành. Xuất ra bình ngọc trước đó chuẩn bị thật tốt, dựa theo phương pháp thu đan trong ngọc giản, Lâm Dật Phi lưu loát mà thu hồi mười ba khóa Bồi Nguyên Đan.

"Ha ha, rốt cục hoàn thành a... Hô, thật đúng là mẻ a! Không biết ta luyện đan chất lượng thế nào?" Nắm bình ngọc, Lâm Dật Phi trong lòng không khỏi có chút kiêu ngạo, có nói như thế nào đi nữa, thì mình lần đầu tiên luyện đan đã thành công. "Trước tiên đưa cho Đan Trần Từ tiền bối nhìn a!" ...

Ngoài phòng luyện đan, Đan Trần Từ cùng Trịnh Long hai người đang thảo luận tâm đắc độ kiếp, nhưng khi thấy Lâm Dật Phi từ phòng luyện đan đi ra, trên mặt còn mang nhàn nhạt mỉm cười, cũng nhìn không ra nguyên do a.

Đang khi nói chuyện, Lâm Dật Phi liền đi tới bên cạnh hai người, trong tay đột nhiên xuất hiện một cái bình ngọc, chính là Bồi Nguyên Đan vừa rồi luyện chế thành công.

"Tiền bối, đây là văn bối vừa luyện thành Bồi Nguyên Đan, thỉnh tiền bối xem qua." Lâm Dật Phi nói, liền đem bình ngọc đưa tới trong tay Đan Trần Từ, mà hắn trong lòng lại có chút kích động, dù sao, hắn đây là lần đầu tiên luyện đan, còn không biết tính có thành công hay không.

Đầu tiên là ngẩn ra, sau đó, Đan Trần Từ máy móc đưa tay tiếp nhận, thuận tiện mở bình ngọc, nhất thời, một cỗ đan dược mùi thơm ngát phiêu tán ra. Đan Trần Từ nhắm mắt lại nghe nghe, rồi tròn mắt nhìn một chút, càng phát hiện mỗi khóa đan dược, đều có thể nói trong Bồi Nguyên Đan là trung thượng phẩm. Nhất thời, một cỗ thật sâu chấn động tại trong lòng Đan Trần Từ sản sinh.

Đối với Lâm Dật Phi lần này luyện đan, Đan Trần Từ đã từng nghĩ qua hắn sẽ không thành công, Bồi Nguyên Đan tuy rằng giản đơn, nhưng là tuyệt đối không phải một người thái điều chẳng bao giờ luyện qua đan dược có khả năng luyện thành công đi ra, vốn hắn chỉ là muốn cho Lâm Dật Phi làm quen một chút trình tự, lại không nghĩ rằng, Lâm Dật Phi thật đúng là đem Bồi Nguyên Đan nhanh chóng luyện ra tới. Đan Trần Từ nghĩ thầm, lẽ nào người này chính là vì luyện đan mà sinh ra sao?

"Tốt" một lúc lâu, Đan Trần Từ mới phát ra một tiếng "tốt". Sau đó nói tiếp: "Không nghĩ tới ngươi đã vậy còn quá nhanh đã luyện thành Bồi Nguyên Đan, hơn nữa vô luận chất lượng hay số lượng, đều có thể cùng người bình thường học ba năm, thành quả đẹp như nhau." Đan Trần Từ nói cũng là sự thực, người bình thường, ba năm cũng không nhất định có thể có thành quả nửa ngày như của Lâm Dật Phi, phải biết rằng, muốn luyện thành một lò đan, không chỉ có cần bình thân tâm tình cùng kiên trì, còn phải có thâm hậu linh nguyên làm hậu thuẫn, chỉ là hắn không biết chính là, dù là mới học luyện đan, nhưng mấy thứ này Lâm Dật Phi đều có đủ.

Kỳ thực, người bình thường muốn không chế tốt bản mạng chân hỏa hỏa hậu, không phải là một việc dễ, mà Đan Trần Từ không biết, Lâm Dật Phi đang tu hành là Thương Khung Bí Quyết, chỉ cần đem đan hỏa điều đến hỏa hậu cần có, bảo tháp trong đan điền sẽ tự động vận chuyển, cung cấp cấp cho đan lô hỏa lực cố định bất biến, hay nói một cách khác, Lâm Dật Phi khi luyện đan, căn bản là chỉ cần khởi đảo một cái điều tiết không chế, tác dụng chót mở, lúc điều khiển được hỏa hậu rồi, hắn chỉ có thể ngồi chờ đan thành thôi. Điểm khác nhau này, mặc dù là Lâm Dật Phi chính mình cũng không biết rõ ràng. Mà chỉ bằng điểm này, Lâm Dật Phi đã định trước sẽ trở thành một người luyện đan luyện khí đại sư, thậm chí là tông sư.

Chiếm được luyện đan tông sư Đan Trần Từ ca ngợi, Lâm Dật Phi cũng xác thực đáng giá mà kiêu ngạo.

"Dật Phi, ngươi có thể nguyện bái lão phu làm thầy, từ nay về sau theo ta học tập luyện đan?" Đan Trần Từ xác thực động tâm thu đồ đệ, hắn tại Tu Chân Giới đã tìm quá nhiều năm, nhưng vẫn không có tìm được đệ tử thiên phú dị bẩm thật là tốt, Lâm Dật Phi có thiên phú như thế này, quả nhiên là tuyển chọn tốt nhất mà hắn truyền thụ, nếu có thể thu Lâm Dật Phi làm đồ đệ, Đan Trần Từ cũng có thể buông tảng đá lớn trong lòng. Không ai so với hắn rõ ràng hơn, muốn tìm được một người hoàn mỹ để truyền thụ là không dễ dàng chút nào.

"Khái khái, lão bằng hữu, cái tiểu huynh đệ này của ta đã có sư tôn rồi!"

Nghe Đan Trần Từ nói, Trịnh Long một bên lại càng hoảng sợ. Lâm Dật Phi tới từ Thanh Phong Các, điểm này hắn đã biết, lại không nghĩ rằng Đan Trần Từ cư nhiên động ý niệm thu đồ đệ trong đầu. Bất quá hiển nhiên, Lâm Dật Phi đã có môn phái, nếu là tái đầu sư làm môn hạ của Đan Trần Từ, cũng không phải chuyện tình rất hợp lý! Đương nhiên, người tu chân cũng không phải chỉ có một sư tôn, một người lạy nhiều sư phụ cũng không phải không có, thuật nghiệp có chuyên công, theo người bất đồng học tập, đương nhiên có thể học được càng nhiều gì đó.

"Ngà? Đã có sư tôn?" Đan Trần Từ đầu tiên là sững sờ, lập tức sắc mặt lập tức lờ mờ xuống tới, "Ai, thiên ý a, thật vất vả phát hiện một người luyện đan thiên tài, cư nhiên ~ ai!" Hiển nhiên, đối với Lâm Dật Phi đã có sư tôn đây là một chuyện thực, Đan Trần Từ thật lâu không thể loại bỏ ý niệm trong đầu.

Lúc này, Trịnh Long lại đột nhiên ho nhẹ một tiếng: "Khái khái, ta nói lão bằng hữu, ta nhớ kỹ ngươi cũng không phải chẳng biết quyền biến, tiểu huynh đệ có hay không sư tôn, còn có thể ảnh hưởng đến ngươi truyền cho hắn luyện đan thuật sao? Dù không thể trở thành đệ tử của ngươi, cũng có thể học tập ngươi phương pháp luyện đan?" Trịnh Long đã thấy mình bạch, Đan Trần Từ ngày hôm nay xác thực là nhìn trúng Lâm Dật Phi, tuy rằng hắn không phải rất rõ ràng Lâm Dật Phi ngày hôm nay biểu hiện đại biểu cái gì, bất quá Đan Trần Từ vừa rồi biểu tình khiếp sợ của hắn đã để tại trong mắt, hắn biết, Lâm Dật Phi sợ rằng thật là một mầm mống luyện đan thật là tốt, lúc này mới khiến Đan Trần Từ có dị dạng như vậy.

"Ân?" Nghe xong Trịnh Long nói, Đan Trần Từ đầu tiên là sùng sốt, sau đó liền trầm mặc, hiển nhiên, hẳn là đang lo lắng cái gì.

Lâm Dật Phi cùng Trịnh Long liếc nhau, nhưng ai cũng không có nói ra, chỉ là yên lặng mà nhìn Đan Trần Từ, cùng đợi hắn trả lời thuyết phục.

Một lúc lâu!

"Hảo, Lão Long người nói rất đúng, như ta Đan Trần Từ đường đường luyện đan tông sư, thế nào có thể khiến tài nghệ luyện đan của ta thất truyền, tuy rằng Dật Phi đã có sư tôn, nhưng cũng không ảnh hưởng ta truyền hãn luyện đan thuật. Dật Phi, người có bằng lòng hay không học tập luyện đan thuật của lão phu?"

Thật vất vả xuất hiện một người thanh niên nhân như vậy có thiên phú, Đan Trần Từ thật là không muốn bỏ qua, nếu không có thể thành đệ tử, vậy trở thành truyền nhân a! Đương nhiên, đệ tử cũng tốt, truyền nhân cũng tốt, chỉ bất quá vấn đề là một cái xưng hô mà thôi, Lâm Dật Phi luyện đan thiên phú tuyệt đối có thể nói kinh tài tuyệt diệu, đã như vậy, hẳn sẽ không có lý do buông tha.

"Văn bối cầu còn không được!" Lâm Dật Phi hầu như ngay cả lo lắng cũng chưa từng có, liền vui vẻ đáp ứng rồi. Đừng có nói giỡn, Đan Trần Từ muốn dạy người luyện đan, người lại không muốn học? Kẻ ngu si mới không học a! Về phần nói bái một người nữa làm sư phụ, Lâm Dật Phi bản thân lại cũng không có mâu thuẫn, hẳn bản thân là một người tự lớn lên, một ít lễ pháp đối với hắn mà nói quả thực là có cũng được mà không có cũng không sao, mà hắn cũng tin tưởng, loại chuyện này đối với hắn có lớn lao chỗ tốt, mặc dù là Thanh Phong Tán Nhân cũng tuyệt đối sẽ đồng ý.

Cứ như vậy, vừa đi ra ngoài lịch lãm Lâm Dật Phi may mắn tiếp xúc tới Đan Trần Từ vị này Tu Chân Giới danh nhân, bắt đầu dạy hắn luyện đan chi đạo.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 22: Thiên Tài Là Như Thế Này Luyện Thành (Thượng).

Tính toán thời gian, Lâm Dật Phi cùng Trịnh Long đến Luyện Đan Các của Đan Trần Từ đã có gần ba tháng. Ba tháng này, Đan Trần Từ vừa cùng Trịnh Long tham thảo vấn đề chú ý ứng với độ kiếp, vừa chỉ dạy Lâm Dật Phi luyện đan. Có bảo tháp trong đan điền có thể cung cấp đặc tính nhiệt độ ổn định nhất đan hỏa, Lâm Dật Phi tiêu chuẩn luyện đan có thể nói là tiến triển cực nhanh, điều này làm cho Đan Trần Từ rất vui mừng, đồng thời cũng không khỏi tâm sinh cảm thán, uống chính hắn tự nhận là luyện đan thiên tài, cùng Lâm Dật Phi so sánh với, Đan Trần Từ ngày trước tốc độ tiến bộ, quả thực là chậm đến thương cảm. Mà càng là như vậy, hắn lại càng đối với quyết định của chính mình cảm thấy may mắn, nếu là thực sự để cho Lâm Dật Phi thoát khỏi tay hắn, như vậy tài nghệ luyện đan của hắn sợ là thực sự phải thất truyền, cũng chỉ có Lâm Dật Phi luyện đan thiên tài như vậy, mới thực sự có thể kế thừa luyện đan thuật của hắn.

Không được ba tháng thời gian, Lâm Dật Phi cư nhiên bắt đầu luyện chế trung phẩm đan dược (đan dược phân làm thượng phẩm, trung phẩm, hạ phẩm, cực phẩm bốn cái đẳng cấp), mà khó được nhất chính là, Lâm Dật Phi từ bắt đầu học tập luyện đan, hầu như chưa bao giờ thất bại qua, sở luyện chi đan, cũng tất cả đều là tốt nhất chi tuyến, điều này tại trong lòng đan sư giống nhau, tuyệt đối là không có khả năng phát sinh, mặc dù Đan Trần Từ là tông sư cấp, cũng là bị cả kinh không phải chuyện đùa.

Mà trên thực tế, Lâm Dật Phi sở dĩ có thành quả giống như vậy, cũng là có nguyên do, thứ nhất, dạy Lâm Dật Phi luyện đan chính là luyện đan tông sư Đan Trần Từ, Lâm Dật Phi muốn luyện mỗi một lô đan, Đan Trần Từ sẽ cho hắn một cái ngọc giản, bên trong ghi lại tài liệu cùng phương pháp sử dụng, hóa hậu dài ngắn, Lâm Dật Phi chiếu trên ngọc giản ghi lại, rất khó xảy ra cái gì sai; thứ hai, Lâm Dật Phi có Thương Khung Bí Quyết có thể khiến hắn đối với nắm giữ đan hỏa thật cẩn thận tỉ mỉ, người khác luyện đan khó nhất chính là điều tiết đan hỏa, mà Lâm Dật Phi ở đây, lại biến thành đơn giản nhất, dùng ít sức nhất ở mức xích này, có hai dạng này, nếu như Lâm Dật Phi không có thể đạt được thành tích hiện tại, mới là gặp quý a! ...

Đan Tự Tinh chỗ truyện tổng trận, Lâm Dật Phi cùng Trịnh Long hai người đang thương thảo trạm hành trình tiếp theo.

"Lão ca, trạm tiếp theo chúng ta đi chỗ nào a?"

"Hắc hắc, nhớ kỹ lần trước giảng cho người Tu Chân Giới danh nhân còn không có nói, lần này nói cho người một người nữa. Cái người này, còn hơn Đan Trần Từ, cũng là không kịp nói nhiều. Nghĩ đến người cũng có thể minh bạch, mặc cho một người linh lực có thâm hậu, nếu như không có một kiện pháp bảo thuận tay, cùng người động thủ, cũng là phải chịu thiệt thòi lớn, mà kế tiếp, chúng ta muốn đi gặp cái bằng hữu này, là Tu Chân Giới nổi danh luyện khí đại sư, Lang Bằng. Hắc hắc, tiểu tử người lại phải đi thử thời vận a." Nhắc tới Cao Bằng, bím tóc Trịnh Long lại dựng đứng lên, phải biết rằng, bằng hữu hãn ngoại trừ tông sư thì là đại sư, rất kiêu ngạo? Người có bản lĩnh nên hay kiêu ngạo.

Tại Luyện Đan Các ba tháng thời gian, Lâm Dật Phi đã cơ bản nắm giữ luyện đan sơ cấp pháp môn, mà điều này làm cho Đan Trần Từ cảm khái đồng thời không khỏi có hơn một phần tiếc nuối.

Bởi Trịnh Long còn có vô số bằng hữu phải đi gặp, mà lưu cho hắn thời gian cũng không nhiều, cho nên đã ước định năm năm sau Lâm Dật Phi sẽ trở về học tập luyện đan sau, hai người liền cáo biệt Đan Trần Tử, bắt đầu một đoạn lữ trình mới. Đan Trần Tử tuy rằng không muốn, nhưng Lâm Dật Phi lịch lãm còn chưa có kết thúc, xác thực không thích hợp vẫn ở lại chỗ hắn luyện đan, cho nên châm chước, hắn liền cùng Lâm Dật Phi có năm năm chi ước, nói cách khác, Lâm Dật Phi cái truyền nhân này, muốn chạy cũng chạy không được a... ..

Bích Tuyền Tinh, Tu Chân Giới một cái tiểu tinh cầu không thể nhỏ hơn nữa, cùng cái tinh cầu khác không người hỏi thăm bất đồng, Bích Tuyền Tinh bình thường có các đại nhân vật xuất hiện, có khi là tán tu danh chấn nhất phương, có khi là tiền bối đại phái chương môn, bọn họ đến nơi đây hầu như đều là một cái mục đích —— cầu người luyện chế pháp bảo.

Tu Chân Giới có ba luyện khí đại sư, Lang Bằng, Trương Hạo, Phùng Thanh Vũ, mà trên Bích Tuyền Tinh lại có một, cũng chính là người mà Trịnh Long cùng Lâm Dật Phi lần này muốn gặp. Cùng đan dược so sánh với, pháp bảo là vật từng người tu chân phải có tùy thân mang theo, vì thế, luyện khí đại sư phải so với luyện đan đại sư càng thêm được người hoan nghênh. Mặt khác, đan dược chỉ có luyện đan sư tài năng mới luyện được, mà pháp bảo thì mỗi người cũng đều có thể luyện, chỉ bất quá có người luyện thật là tốt, có người luyện kém mà thôi, có thể tại Tu Chân Giới, có khả năng chân chính luyện ra pháp bảo tốt, bất quá chỉ có ba người, cũng là tam đại luyện khí đại sư, hiện nay Tu Chân Giới cực phẩm linh khí, có một phần tư là xuất từ tay ba người này.

Luyện chế một kiện pháp bảo có bốn bước. Bước đầu tiên, luyện, cũng là đem tài liệu luyện chế pháp bảo hòa tan dung hợp, dựa theo tỉ lệ hỗn hợp đều đều, đây là một bước tương đối giản đơn, đa số người tu chân đều có thể làm được; bước thứ hai, thành phôi, tức là đem tài liệu dung hóa chủ thành hình dạng pháp bảo, hình thành phôi thai lúc ban đầu; bước thứ ba, cũng là bước then chốt nhất, tinh luyện, gọi là tinh luyện, là đem pháp bảo đã thành hình phôi từ dung đan hòa không ngừng thiêu đốt, thiêu đốt, đan hóa nhất định phải ổn định, như vậy, mới có khả năng bảo chứng phôi từ mỗi một chỗ đều đều bị đốt nóng, mỗi một phần tài liệu đều có thể đều đều mà phân bố đến các nơi trong phôi từ, chỉ có như vậy, nhất kiện phôi từ, mới có khả năng biến thành vô kiên bất tồi, không có pháp bảo gì không phá, cũng chỉ có như vậy pháp bảo luyện thành, mới có khả năng thừa thụ được vô cùng vô tận chân nguyên linh lực của người tu chân. Tinh luyện hoàn thành xong, chỉ còn lại có tối hậu một bước, tẩm vào nước lạnh, tẩm vào nước lạnh là đem pháp bảo tinh luyện xong để vào ở giữa dịch thể nào đó làm lạnh, đáng lưu ý chính là thời gian nắm giữ, quá sớm hoặc quá lâu tẩm vào nước lạnh, sẽ ảnh hưởng đến chất lượng pháp bảo.

Tẩm vào nước lạnh dung tài liệu dịch thể cũng rất trọng yếu, tẩm vào nước lạnh tốt thì có thể tăng cường pháp bảo tự thân đặc tính, sử dụng càng kiên, nhuyễn lại càng nhuyễn, mà đương sơ luyện khí đại sư Lang Bằng sở dĩ tuyền trạch ở lại Bích Tuyền Tinh, là bởi vì nguyên nhân tẩm vào nước lạnh này .

Bích Tuyền Tinh sở dĩ gọi là Bích Tuyền Tinh, là bởi vì nó sản sinh thừa thải một loại lực sắc tuyền nhân. Thời gian trước đây, người tu chân đã phát hiện trên Bích Tuyền Tinh có lực sắc tuyền nhân, khi dùng những ... nước suối này, có người phát hiện, những ... nước suối này tự nhiên có thể đề cao tu vi, hiệu quả thập phần rõ ràng, vì thế, người tu chân trắng trợn khai thác tuyền nhân, khiến cho trên Bích Tuyền Tinh tuyền nhân từng chỗ từng chỗ biến mất.

Nhưng mà, khi đại đa số mọi người dùng nước suối để tăng trưởng tu vi, thì luyện khí đại sư Lang Bằng lại phát hiện nước suối tẩm vào nước lạnh rất hiệu dụng. Vì vậy, hắn liền tại Bích Tuyền Tinh tìm được một địa phương có ba cái tuyền nhân kiến tạo Luyện Khí Các, từ đó về sau định cư tại đây. Mấy trăm năm sau, toàn bộ Bích Tuyền Tinh bích tuyền đã biến mất không còn, chỉ có Luyện Khí Các ba chỗ bảo tồn được tới bây giờ... .

Bích Tuyền Tinh Luyện Khí Các.

Luyện khí đại sư Lang Bằng đang cùng đạo侶 nói chuyện phiếm.

"Ai! Nghĩ không ra ta chuẩn bị lâu như vậy, tự nhiên lại thất bại." Lang Bằng hiện tại rất khó chịu, dùng gần trăm năm thời gian gom được cực phẩm luyện khí tài liệu, được hắn luyện thành một đồng phế thải. Phải biết rằng, cực phẩm luyện khí là thập phần khó có được, để thu thập những ... tài liệu này, hắn đã mất thật nhiều tâm huyết.

Tu Chân Giới có ba luyện khí đại sư, mỗi người đều có thể luyện chế được cực phẩm linh khí, nhưng phóng nhãn Tu Chân Giới lịch sử, lại chưa từng có xuất hiện qua một người có thể luyện chế tiên khí luyện khí tông sư, ba luyện khí đại sư cũng vẫn đều đang nỗ lực thử nghiệm, dù sao, trở thành luyện khí tông sư, trên cả mọi người, từng là nguyện vọng của luyện khí sư. Nhưng mà, tiên khí dù sao cũng là tiên khí, há dễ dàng như vậy là có thể luyện thành?

"Phu quân cũng không cần phải như vậy, thời gian có nhiều, lần này không thể thành công, thì còn có lần sau, cho dù lần sau còn chưa được, chúng ta cũng có thể chậm rãi thử nghiệm, thẳng đến khi luyện ra tiên khí mới thôi." Đối với tâm tình phu quân hiện tại, Lang phu nhân có thể lý giải, cực phẩm luyện khí vốn là rất thưa thớt, lần này Lang Bằng luyện chế tiên khí không thành công, đã dùng hết toàn bộ cực phẩm tài liệu, muốn tái luyện tiên khí, sợ rằng tại Tu Chân Giới là không có cơ hội, dù sao hai người đều có Độ Kiếp Kỳ tu vi, mất thấy sẽ tới độ thiên kiếp a.

"Ai! Phu nhân không cần an ủi ta, xem ra nguyện vọng Lang Bằng ta muốn trở thành luyện khí tông sư, là vô pháp đạt thành tại Tu Chân Giới, sớm biết như vậy, ngày trước nên thu một đệ tử, cũng tốt giúp ta đạt thành nguyện vọng." Lang Bằng thực sự có chút hối hận, đương sơ hắn tự tin tràn đầy, cho rằng nhất định có thể luyện ra tiên khí, trở thành luyện khí tông sư, không ngờ cuối cùng thất bại trong gang tấc, hiện tại còn muốn thu đệ tử, truyền y bát, sợ là giai đồ nan mệnh. Dù sao, Tu Chân Giới người tu chân vô số, có khả năng trở thành luyện khí đại sư, bao quát cả hắn ở bên trong chỉ có ba người, hôm nay thời gian có hạn, hắn đi nơi nào tìm một đệ tử thiên tư trác việt đây?

"Phu quân, người là quá mức truy cầu hoàn mỹ, như thân phận người hôm nay, ai thấy mà không phải tôn kính chứ, dù không có trở thành tông sư? Nói đi còn nói lại, nếu phu quân thành tông sư thì làm sao? Cũng chỉ là hư danh!" Lang phu nhân cũng là tu sĩ có danh, đối với một sự tình, nữ nhân có khả năng thấy càng rõ, càng sâu, bà biết, phu quân của mình hiện tại rất nguy hiểm, cho nên mới tìm lời mà khuyên hắn.

"Ân? Chỉ là hư danh, chỉ là hư danh..." Lang Bằng như là ma nhập, không ngừng mà lầm bầm bốn chữ này.

Thấy biểu hiện của Lang Bằng, Lang phu nhân lo lắng không ngớt, tình huống hiện tại đối với Lang Bằng mà nói là tối trọng yếu, nếu là qua không được

cửa này, tính mệnh Lang Bằng rất nguy a.

"Ha ha ha, ta hiểu được, ta hiểu được, là ta chấp niệm quá sâu. Đa tạ phu nhân, nếu không phải phu nhân đề tỉnh, sợ là từ nay về sau, vì phu rất khó có thể tiến thêm." Khúc mắc mở được, Lang Bằng chỉ cảm thấy rộng mở trong sáng, tâm tình tu vi lại đề thăng không ít, cư nhiên nhất cử đột phá Độ Kiếp Kỳ, đạt được Đại Thừa kỳ.

"Ha ha, chúc mừng phu quân tâm tình đột phá." Thấy được Lang Bằng mở ra khúc mắc, tâm tình tu vi nhất cử tới Đại Thừa Kỳ rồi, Lang phu nhân tâm tình rất cực buông lỏng, đồng phát ra tự nội tâm vì phu quân mà vui vẻ.

"Ha ha ha, ân? Có khách đến, người về trước đi, ta ra xem thử." Giữa lúc Lang Bằng hưng phấn, đột nhiên cảm thấy có cao thủ đồng cấp khác đi tới trước Luyện Khí Các. Đây là do công phu vừa mới đột phá, nếu không phải tâm tình tu vi tới Đại Thừa Kỳ, Lang Bằng không có khả năng cảm giác được Trịnh Long đến.

Không sai, người tới chính là Trịnh Long cùng Lâm Dật Phi hai người. Hai người ly khai Đan Tự Tĩnh, liền trực tiếp tới Bích Tuyền Tĩnh Luyện Khí Các.

"Ha ha ha, Lão Lang, xem ra hôm nay ta mang đến cho người một người, nhất định là cùng người hữu duyên, cư nhiên hần vừa đến, người đã đột phá, ha ha..." Trịnh Long cùng Lâm Dật Phi vừa đến Luyện Khí Các, liền cảm thụ được Lang Bằng biến hóa, không nghĩ tới hần cư nhiên dưới tình huống không có độ kiếp đã đột phá tâm tình tu vi, có tâm tình Đại Thừa Kỳ, Lang Bằng thiên kiếp đã không cần lo lắng.

"Ha ha, Lão Long, cư nhiên là người, người đúng là phúc tinh của ta a!" Thấy trước mặt Trịnh Long, Lang Bằng cũng là vui vẻ không gì sánh được, cất bước lên phía trước chào hỏi. Cùng Đan Trần Từ so sánh với, Trịnh Long cùng Lang Bằng quan hệ càng thêm mật thiết, mà ngay cả pháp bảo Đan Trần Từ hiện tại dùng, cũng là do Lang Bằng vì hần luyện chế!

"Không không không, ta không có thể như vậy phúc tinh của người, phúc tinh lại là một người khác!" Nói xong, Trịnh Long còn cố ý đem Lâm Dật Phi đẩy lên phía trước.

"Ngà? Chẳng hay vị này chính là?" Lang Bằng chỉ lo cùng Trịnh Long bắt chuyện, không có chú ý Lâm Dật Phi đứng một bên, hiện tại xem ra, đúng là một vị Nguyên Anh Kỳ người tu chân, ra mắt hần là tuổi còn rất trẻ, nghĩ đến nhất định là người có thân phận.

"Văn bối Lâm Dật Phi, ra mắt tiền bối." Thấy Lang Bằng đã hỏi tới mình, Lâm Dật Phi bước lên phía trước chào. Lang Bằng chỉ là dáng dấp trung niên nhân, khuôn mặt thô ráp, cũng không khiến cho mang đến ác cảm. Lâm Dật Phi tâm trạng trầm nghĩ, lẽ nào mọi người có thực lực là lỗi thời lệch thếch sao?

"Ân." Lang Bằng nhàn nhạt gật đầu, rồi cuộc đáp lễ.

"Hắc hắc, đến đây, Lão Lang, ta giới thiệu cho người một chút, cái tiểu huynh đệ này là ta mới quen biết không lâu, chính là Thanh Phong Các Các chủ Thanh Phong Tán Nhân cao đồ, tuổi còn trẻ cũng đã có Nguyên Anh Kỳ tu vi, hơn nữa, trước đây một đoạn thời gian chúng ta đi một chuyến đến Luyện Đan Các, Đan Trần Từ lão tiểu tử lại tranh nhau muốn truyền cho hần luyện đan thuật a."

"Ha ha, nguyên lai là Thanh Phong Các cao đồ, quả nhiên nhân tài rất cao, được rồi, mới nói được Đan Trần Từ ngấm trúng, lại không biết là chuyện gì xảy ra?" Đối với luyện đan tông sư Đan Trần Từ, tuy rằng cùng Lang Bằng giao tình không sâu, nhưng Lang Bằng đối Đan Trần Từ rất tôn kính, đó là thật tâm thực lòng, luyện đan so với luyện khí càng không dễ, mà Đan Trần Từ cư nhiên có thể luyện ra cấp bậc tiên đan, một phần là thiên tư, một phần là nghị lực, quả nhiên là đáng để kính nể.

"Cái này cũng không vội, chúng ta vào bên trong chậm rãi nói chuyện!"

"Ha ha, đúng là ta chậm trễ, Lâm tiểu huynh đệ, Lão Long, chúng ta vào bên trong đàm đạo, được rồi, vừa vặn trước đó vài ngày luyện được hai kiện cực phẩm linh khí, nếu là Lâm tiểu huynh đệ không chê, một hồi chọn lấy một kiện phòng thân."

Lang Bằng trước đó vài ngày đề luyện chế tiên khí, liền trước luyện hai kiện cực phẩm linh khí để luyện tập, cực phẩm linh khí, đối với hần mà nói, đã cùng thượng phẩm linh khí không có gì khác nhau.

Nhưng mà, hần tùy tiện liền nói một câu, cũng khiến Trịnh Long cùng Lâm Dật Phi đều có vẻ ngốc lạng. Nhất là Lâm Dật Phi, hần đi tới Tu Chân Giới thời gian không dài, nhìn thấy qua pháp bảo tốt nhất đó là Trịnh Long đưa cho hần thượng phẩm linh khí, mà hiện tại, trước mặt Lang Bằng cư nhiên há mồm sẽ tặng hần cực phẩm linh khí, điều này làm cho Lâm Dật Phi trong lúc nhất thời cũng không biết như thế nào cho phải.

"Ha ha, đại sư chính là đại sư, xuất thủ là cực phẩm linh khí, nghĩ đến toàn bộ Tu Chân Giới lại có bao nhiêu kiện cực phẩm linh khí?" Cùng Lâm Dật Phi bất đồng, Trịnh Long hiển nhiên đối với cực phẩm linh khí miễn dịch mạnh hơn nhiều, vì thế chỉ là hơi chút ngốc lạng một lúc, liền khôi phục lại nguyên dạng.

"Lão Long nói đùa, hai kiện cực phẩm linh khí mà thôi, bắt tất phải nói đến? Được rồi, nhìn người đã độ qua thiên kiếp, thế nào không ở nhà đợi phi thăng, trái lại còn tới nơi đây đi dạo?" Có Đại Thừa Kỳ tâm tình, Lang Bằng liếc mắt liền nhìn ra Trịnh Long tu vi.

"Còn không phải là vì muốn truyền thụ cho mọi người một ít kinh nghiệm độ kiếp? Bất quá, hiện tại xem ra, thiên kiếp đối với người mà nói, quả thực chỉ là một bữa ăn sáng." Trịnh Long lúc này tâm tình rất tốt, cũng vì thấy Lang Bằng đột nhiên đột phá mà cảm thấy vui vẻ.

"Ha ha, Lão Long phần nhân tình của người, Lão Lang ta nhớ kỹ. Tương lai nếu có dùng đến Lang mỗ, chỉ cần mở miệng là được." Người tu chân bất đồng với phàm nhân, thiếu người nhân tình, là phải thời khắc ghi khắc, phải hoàn trả, bằng không sẽ ảnh hưởng đến tu hành.

"Được, lão bằng hữu lúc này ta có một chuyện, hơn nữa đối với ngươi mà nói, bất quá là nhắc tay chỉ lao, phải xem lão bằng hữu ngươi giúp hay không giúp."*

"Cứ nói đừng ngại."

"Thống khoái, đi, chúng ta vào bên trong nói chuyện."

Đang khi nói chuyện, ba người đã tới trước cửa nội gian rồi... . . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 23: Thiên Tài Là Như Thế Này Luyện Thành (Hạ).

Luyện Khí Các, Lang Bằng nội sảnh, Lang Bằng, Lâm Dật Phi, Trịnh Long ba người phân chủ khách ngồi xuống.

"Lão bằng hữu, nói một chút vấn đề của ngươi, đến tột cùng là muốn ta hỗ trợ cái gì, chỉ cần trong khả năng, Lang mỗ tuyệt không chối từ." Mới vừa ngồi xuống, Lang Bằng liền chủ động đưa ra lời muốn hỗ trợ. Hẳn biết, Trịnh Long nhất định sẽ không mở miệng để cho người khác hỗ trợ, nếu mở miệng, như vậy hẳn tất nhiên phải cạn kiệt hết khả năng!

"Ha ha, Lão Lang, cái này ngươi quá vội vàng thật đúng là ngươi giúp được, hơn nữa đối với ngươi mà nói, đây cũng có thể là một chuyện tốt."

"Nga? Cứ nhiên cùng ta có liên quan? Mau mau nói đi." Nghe Trịnh Long nói như thế, Lang Bằng có thật nhiều hứng thú.

"Hắc hắc, ngươi có biết Dật Phi học tập luyện đan chỉ đạo ba tháng, thành quả thế nào không?"

"Ách..." Nghe Trịnh Long chuyển biến câu chuyện ba trăm sáu mươi độ, đại não Đại Thừa Kỳ của Lang Bằng suýt nữa phản ứng không kịp, tâm trạng trầm nghĩ: "Đây có dính dáng gì đâu, vừa rồi còn nói việc hỗ trợ, thế nào bây giờ chạy đến luyện đan rồi?"

Tuy rằng không rõ ý Trịnh Long, Lang Bằng vẫn phối hợp hỏi một câu: "Không biết Lâm tiểu huynh đệ thu hoạch thế nào?"

Trịnh Long ho nhẹ một tiếng: "Nói ra sợ ngươi không tin, Dật Phi chỉ dùng có ba tháng thời gian, đã đem phương pháp luyện chế cấp thấp đan dược nắm giữ thành thạo, hiện tại đã bắt đầu luyện chế trung cấp đan dược rồi, hơn nữa, càng khó được chính là, Dật Phi từ khi bắt đầu học tập luyện đan, hầu như chẳng bao giờ có một lần luyện đan thất bại qua."

"Nga? Lâm tiểu huynh đệ đúng là ngút trời chỉ tư như vậy sao?" Trịnh Long nói vậy, thực tại khiến Lang Bằng cả kinh không ít, cũng khiến hắn mình bạch ý tứ lúc trước của Trịnh Long. Tuy rằng không có luyện qua đan dược, nhưng Lang Bằng cũng biết luyện đan tuyệt đối không thể dễ so với luyện khí, chính luyện khí còn thất bại liên tiếp, nhưng Lâm Dật Phi sơ học luyện đan, cứ nhiên ba tháng đã bắt đầu luyện chế trung phẩm đan, đây là một phần thiên phú tuyệt đối có chút nghe rợn cả người, lời này nếu là từ trong miệng người khác nói ra, hẳn có khả năng cũng sẽ không tin tưởng, nhưng nói lời này chính là lão bằng hữu Trịnh Long của mình, sẽ không có lý do để không tin.

Nghe Trịnh Long cùng Lang Bằng hai người đối thoại, ngồi ở bên cạnh Lâm Dật Phi ngược lại có chút xấu hổ, đổi lại là ai, ngay mặt bị người khác khen, cũng sẽ có chút xấu hổ. Bất quá, Lâm Dật Phi trong lòng lại tự nói thầm: "Luyện đan rất khó sao? Căn cứ tiền bối cấp ngọc giản, làm từng bước, thế nào có khả năng thất bại chứ?" Cho tới bây giờ, Lâm Dật Phi cũng không biết mình đã gặp may mắn, còn tưởng rằng Trịnh Long là chuyện bé xé ra to a! ...

"Tin rằng Lão Lang ngươi cũng biết, luyện đan luyện khí vốn là cùng đồng căn nguyên, ta nghĩ, với Dật Phi tại phương diện luyện đan biểu hiện, nếu như luyện khí... . ."

"Án? Lão bằng hữu, ý của ngươi là...?" Lang Bằng có chút mình bạch ý tứ của Trịnh Long, đan khí chẳng phân biệt, ý tứ của Trịnh Long, đơn giản là muốn hắn dạy Lâm Dật Phi luyện khí.

"Không sai, ta là muốn cho Dật Phi thử một lần luyện khí chỉ đạo, nhìn hắn có hay không có thể cùng như luyện đan cấp tốc nắm giữ, nếu như Dật Phi thực sự có thể trở thành đại sư đan khí hai loại, thậm chí là tông sư, vậy ngươi ta coi như là làm một chuyện công đức." Hắn nói lời này làm như là nói giỡn, nhưng cũng thực sự có ý ở bên trong. Dù sao, đan khí hai lớp đại sư, Tu Chân Giới tựa hồ không có xuất hiện qua.

"Ha ha, chuyện này có đáng gì?" Lang Bằng vốn tưởng rằng là cái gì lớn phải mình xuất thủ, nguyên lai là dạy người ta luyện khí, đơn giản hắn hiện tại cũng không có việc gì để làm, chỉ truyền vài thứ cho Lâm Dật Phi, nếu là Lâm Dật Phi thực sự có thể giống như Trịnh Long nói như vậy thông tuệ tuyệt luân, như vậy nguyện vọng tông sư của hắn, chẳng phải là có hi vọng tại trong tay truyền nhân đạt thành? Mặc dù Lâm Dật Phi không thể học được hắn

luyện khí chi pháp, Lang Bằng cũng không có gì tổn thất.

"Được, Dật Phi, ngươi cùng Lão Lang tiến vào Luyện Khí Thất học tập luyện khí chi đạo." Thấy Lang Bằng đáp ứng, Trịnh Long có chút khản cập muốn thấy thành quả của Lâm Dật Phi luyện khí, cư nhiên phải lập tức khởi công. Nghĩ đến hẳn là Lâm Dật Phi biến thái luyện đan thiên phú kích thích tới Trịnh Long rồi, khiến hẳn đối với Lâm Dật Phi luyện khí tràn ngập hiếu kỳ cùng mơ ước.

"Nếu Lão Long ngươi nóng ruột như vậy, như vậy Dật Phi, ngươi hãy đi theo ta a, ta lập tức dạy ngươi luyện khí chi đạo." Thấy Trịnh Long như vậy nóng ruột, Lang Bằng cũng không muốn đá kích tính tích cực của người ta, đơn giản đi ra Luyện Khí Thất! Hơn nữa, hẳn cũng muốn nhìn một chút, Lâm Dật Phi có hay không đúng như theo như lời Trịnh Long nói như vậy kinh thái tuyệt diệu.

"Làm phiền tiên bối." Lâm Dật Phi thấy hai người đều nhiệt tâm như vậy, hẳn sao lại bỏ đi tính tích cực của hai người chứ? Biết đâu, trời sinh, hẳn sẽ đối với luyện đan, luyện khí, các loại gì đó cảm thấy rất hứng thú a! Có thể học thêm một vài thứ, hẳn là không tệ, không phải có câu là nghệ đa bất áp thân sao! ...

Một tháng sau, trong phòng luyện khí của Lang Bằng.

Nhìn trước mắt ba kiện pháp bảo, một cây đao, hai thanh kiếm, Lang Bằng có chút nói không nên lời, ba kiện pháp bảo, cư nhiên có hai kiện là trung phẩm Bảo Khí, có một kiện là thượng phẩm Bảo Khí. Một tháng, Lâm Dật Phi cư nhiên chỉ dùng một tháng thời gian, đã đạt được thành quả trước mắt, quả nhiên là không thể tưởng tượng nổi, nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, thì là người khác nói, hẳn cũng tuyệt sẽ không tin tưởng.

"Ha ha ha, huynh đệ Trịnh Long ta có hay không giống bình thường a!" Trịnh Long cười to mấy tiếng, hẳn hiện tại rất hưng phấn, trong lúc vô tình cư nhiên tạo nên một người đan khí hai lớp đại sư, suy nghĩ một chút đều có thể làm cho phần chần. Đương nhiên, với Lâm Dật Phi hiện tại, cách đại sư còn xa rất! Bất quá, Trịnh Long tin tưởng, với biểu hiện luyện đan cùng luyện khí thiên phú ra ngoài của Lâm Dật Phi, đại sư cảnh giới, tuyệt đối là sẽ tới!

"Ài, quả nhiên là trời sinh làm luyện khí sư, không, hẳn là trời sinh làm đan khí sư, đáng tiếc a đáng tiếc, nhân tài như vậy, cư nhiên cùng ta vô duyên làm thầy trò, quả nhiên là đáng tiếc dị thường a."

Thấy Lâm Dật Phi biểu hiện, Trịnh Long cùng Lang Bằng đều có một loại cảm giác không chân thực, bất quá sự thực ngay trước mắt, bọn họ cũng không thể không tin. Nhất là Lang Bằng, cùng giống như Đan Trần Từ ngày trước, khi biết Lâm Dật Phi đã có sư tôn, hẳn cũng là cảm thấy dị thường đáng tiếc, nếu là có thể được truyền nhân như Lâm Dật Phi vậy, với hẳn mà nói, tuyệt đối là thượng thiên phù hộ.

"Dật Phi, tuy rằng ngươi ta đã không có duyên thầy trò, nhưng ta thấy ngươi rất có luyện khí trời cho, không bằng ở đây với ta lâu mấy ngày, ta muốn đem luyện khí tâm đắc của ta toàn bộ truyền thụ cho ngươi, cũng không uổng ngươi với ta một hồi quen biết. Được không?" Lang Bằng đã quyết định, muốn đem luyện khí tâm đắc của mình truyền thụ hết cho Lâm Dật Phi, như vậy, cũng tránh cho hẳn lo lắng không người nối nghiệp. Đương nhiên, hẳn thật ra không nghĩ tới việc thu Lâm Dật Phi làm đồ đệ, cùng Đan Trần Từ bất đồng, hẳn cũng không muốn đồ đệ mình còn có sư phó khác của hẳn.

"Đa tạ tiên bối, văn bối chắc chắn dụng tâm mà học tập." Đạo lý nghệ đa bất áp thân, Lâm Dật Phi thời gian trên thế tục giới đã hiểu, đối với học thêm một nghệ, Lâm Dật Phi cũng không có mâu thuẫn, huống chi người dạy là một người danh sư khó có được, nên không có lý do gì mà không học. Lâm Dật Phi đã nghĩ thông rồi, tương lai là muốn tại Tu Chân Giới đặt chân, nếu như bằng vào tu vi của mình lúc này, sợ là rất khó tại Tu Chân Giới đứng vững, đối với luyện đan sư cùng luyện khí sư, Lâm Dật Phi đã có lý giải, một người luyện đan sư hoặc là luyện khí sư chân chính cấp đại sư, là sẽ có rất nhiều người nịnh bợ giữ gìn bảo hộ, nếu quả thực mình có thể trở thành luyện đan hoặc là luyện khí đại sư, đến lúc đó muốn tìm cừu nhân, chẳng phải là nhất hô bá ứng sao? ...

"Được rồi, Lang tiên bối, ngài chuẩn bị cho ta lục sắc tủy vào nước lạnh (lục sắc thối hỏa) không biết là cái dịch thể gì, ta thể nào cảm giác tựa hồ có thể hấp thu chúng nó lại tăng trưởng tu vi?" Đột nhiên, Lâm Dật Phi nhớ tới khi luyện khí dùng đến lục sắc dịch thể, thời gian đang khi dùng dịch thể này, Lâm Dật Phi tựa hồ có một loại bản năng **, phảng phất như tên khát cái dơi bụng vài ngày thấy được một nồi cơm cháy, cuối cùng, Lâm Dật Phi không thể chống đỡ lại mê hoặc, đem lục sắc dịch thể còn lại tất cả đều hút sạch, không ngoài sở liệu, đem dịch thể hấp thu xong, Lâm Dật Phi xác thực cảm giác được trong đan điền ngọc tháp phảng phất lại ngưng thực được một chút.

"Ah, ngươi nói dịch thể là bích tuyền đặc biệt của Bích Tuyền Tinh mới có, bất quá hiện tại, ngoại trừ ta ở đây còn có thể nhìn thấy bích tuyền, sợ rằng toàn bộ Bích Tuyền Tinh cũng tìm không được chỗ thứ hai." Nói đến bích tuyền, Lang Bằng không khỏi có chút kiêu ngạo, dù sao, Tu Chân Giới luyện khí sư vô số, mà có thể có dự kiến trước như vậy, lại chỉ có hẳn một người.

"Ah? Là nước suối ở hậu viện luyện khí thất của tiên bối sao?"

"Không sai, ân? Ngươi thể nào biết bích tuyền ở phía sau viện? Ngươi đi qua hậu viện hỏi nào?" Lang Bằng đột nhiên nhớ tới, Lâm Dật Phi từ lúc tới đến giờ là vẫn đứng ở luyện khí thất, hẳn là không đi qua hậu viện, làm sao lại biết bích tuyền ngay ở hậu viện?

"Là văn bối suy đoán, chỉ là văn bối cảm thấy hậu viện tựa hồ có một cỗ năng lượng lưu động, nên nghĩ đến hẳn là theo như lời tiên bối nơi đó là bích tuyền." Lâm Dật Phi cũng không biết là chuyện gì xảy ra, mình phảng phất không cần nhìn, tựa hồ là có thể nhận biết được năng lượng thể tồn tại. Đó là một loại cảm giác rất huyền diệu, giống như ngày trước hẳn từ ba bình đan được thoái mái mà phân biệt ra tiên đan, hình như là năng lượng này truyền cho hẳn một loại cộng minh.

"Cái gì? Ngươi có thể cảm ứng năng lượng thể tồn tại? Điều này sao có thể?" Sau khi Lang Bằng nghe xong Lâm Dật Phi giải thích lấy làm kinh hãi, có thể cảm thụ được năng lượng thể tồn tại, chẳng phải là có thể mọi nơi đi tìm bảo khố sao? Làm luyện khí sư, nếu có thể nhận biết tinh thuần năng lượng thể tồn tại, chẳng phải là tùy thời đều có thể tìm được luyện khí tài liệu tốt sao chứ?

"Ha ha, trách không được, trách không được ngày trước khi tuyền trạch ngọc bội, tiểu huynh đệ ngươi cư nhiên đối với hai ngọc bội khác làm như không

thấy, ngược lại không chớp mắt là chọn đúng ngọc tinh cảm tốt nhất a, nguyên lai tiểu huyneh đệ cũng là người nhận biết bảo ngọc a." Trịnh Long ở bên cạnh nghe Lâm Dật Phi nói như vậy, đột nhiên nhớ tới biểu hiện ngày trước Lâm Dật Phi mua ngọc bội, nghĩ đến lúc đó Lâm Dật Phi đã phát hiện ngọc tinh có đại lượng tinh thuần năng lượng, mới có thể từ rất nhiều ngọc bội tuyển ra bọn họ a!

"Lâm tiểu huyneh đệ quả thực không phải người thường, lại có năng lực như vậy, xem ra Tu Chân Giới muốn xuất hiện một cái truyền kỳ." Đối với Lâm Dật Phi năng lực kỳ lạ, Lang Bằng cũng không phải quá khó khăn tiếp nhận, thiên tài, thông thường đều là không theo lẽ thường được.

Lâm Dật Phi gãi gãi đầu, không có đối với Trịnh Long cùng Lang Bằng nói chuyện mà phát biểu ý kiến, "Minh là thiên tài sao? Có lẽ là vậy...!" Lâm Dật Phi nghĩ như thế... ..

Kỳ thực, Lâm Dật Phi hiện hôm nay có ý nghĩ rất đơn giản, đó chính là nỗ lực tu luyện, tăng cường tu vi, luyện đan luyện khí bất quá là một cái phụ trợ, hẳn cũng biết, người có thể dẫn hạ thiên lôi, đều là người tu chân trên Độ Kiếp Kỳ, nói cách khác, cừu nhân của hắn hẳn là có Độ Kiếp Kỳ tu vi, với hắn hiện nay Xuất Khiếu Kỳ năng lực, đừng nói bảo thù, sợ rằng ngay cả tự bảo vệ mình cũng không có năng lực.

"Dật Phi, ta xem tu vi của ngươi còn không có đạt được Phân Thần Kỳ, vừa vặn có thể tiến nhập trong bích tuyến ngâm lấy, bích tuyến đối với người tu chân dưới Phân Thần Kỳ, là rất có hiệu quả, ngươi hiện tại phải đi tới bích tuyến mà ngâm, nhất định tin tưởng rằng tu vi của ngươi sẽ có tiến bộ." Lang Bằng đối Lâm Dật Phi xác thực là càng xem càng vừa mắt, lại đem cả bích tuyến của hắn cho Lâm Dật Phi ngâm, đây chính là đãi ngộ cấp quý khách a.

"Đa tạ tiền bối!" Lâm Dật Phi vui mừng quá đổi, vừa còn đang suy nghĩ làm sao đề thăng tu vi, không ngờ cơ hội đã tới rồi, bích tuyến hẳn đã thử qua, thoáng cái là có thể khiến tu vi hắn càng thêm vững chắc, nếu là tiến vào trong bích tuyến mà ngâm, tu vi cũng sẽ tăng lên rất nhiều a? Lâm Dật Phi không hề do dự, xin lỗi một tiếng, liền hướng phía bích tuyến bước đi... .

Nhìn Lâm Dật Phi đi xa, Lang Bằng quay đầu lại đối với Trịnh Long nói: "Ta nói Lão Long, cái tiểu huyneh đệ của ngươi là thế nào quen biết được, quả nhiên là khó lường a!"

"Trong minh minh tự có định số, có thể kết bạn với Lâm tiểu huyneh đệ, rồi đưa hắn dẫn vào luyện đan luyện khí chi đạo, tin rằng tất cả đây đều là thiên ý, phải nói ngày trước lần đầu tiên nhìn thấy hắn, chỉ là thấy hắn không vì ngoại vật quấy nhiễu, liền sinh ra ý muốn kết giao, đâu có nghĩ đến hắn cư nhiên như vậy là thiên tài?" Trịnh Long nói tất cả là sự thực, nghĩ đến đây là vô tâm cạm liểu, liểu thành rùng a!

"Hảo cho một cái trong minh minh tự có định số, tại trước khi các ngươi tới nơi này, ta còn đang suy nghĩ tìm một truyền nhân, đem luyện khí chi đạo của ta ra truyền thụ, cũng không nghĩ truyền nhân giờ đã tới rồi."

Hai người liếc mắt nhìn nhau, nhẹ nhàng lắc đầu, sóng vai hướng ra phía ngoài đi đến, tham thảo chuyện độ kiếp. Thiên đạo sáng tỏ, rất nhiều việc là nói không rõ được, thiên ý, không thể là bọn hắn những người này có thể tùy ý đo lường được a... ..

Lúc này Lâm Dật Phi phảng phất hóa thân thành một con ong mật vất vả cần cù, mà bích tuyến phía trước, chính là hoa tươi mà hắn tận tâm khổ khổ đi tìm, tới càng gần, Lâm Dật Phi cảm giác lại càng rõ ràng, rốt cục..., hắn rốt cục gặp được bích tuyến.

Đạp vào một mảnh bích lục, một cáo ao nước suối màu bích lục đem chung quanh ánh đến xám ngắt, Lâm Dật Phi có chút khẩn cấp bỏ đi áo khoác, thả người nhay vào trong ao nước suối.

Khi nước suối bích lục cùng Lâm Dật Phi tiếp xúc trong nháy mắt, Lâm Dật Phi cảm thấy trong đan điền bảo tháp một trận rung động, vô ý thức, Lâm Dật Phi vận khởi Thương Khung nội bí quyết, đón nhận, hắn phát hiện ao nước suối phảng phất như chim én hướng về phía mình vọt tới, một cỗ không lồ năng lượng đang được ngọc tháp trong suốt trong đan điền hấp thụ, mà tu vi hắn cũng giống như hắn lúc trước từng nghĩ, rõ ràng có đề thăng... ..

Sau nửa canh giờ, Lâm Dật Phi rốt cục đình chỉ hấp thụ năng lượng, tu vi của hắn cũng từ Xuất Khiếu tiền kỳ lướt qua trung kỳ cùng hậu kỳ, đến Phân Thần tiền kỳ, ngọc tháp trong đan điền, cũng tựa hồ tăng lên một chút, mà nhìn ao nước suối, cư nhiên trở nên trong suốt trong suốt đi rất nhiều, không còn nữa bích lục như lúc trước.

Người tu chân đề thăng tu vi, đều là vừa đề thăng tâm tình, vừa tích lũy năng lượng, đem tâm cảnh cùng năng lượng đều tích lũy đến trình độ nhất định, cũng là tu vi càng tăng một tầng, nhưng Lâm Dật Phi bất đồng, Thương Khung Bí Quyết của hắn đối với tâm tình không có yêu cầu rất cao, chỉ cần năng lượng tích lũy đến trình tự nhất định, như vậy tu vi đi ra có tương ứng trình tự, hơn nữa, Lâm Dật Phi cơ sở vững chắc, dù là không có tâm tình phụ trợ, cũng không tất lo lắng tình huống tâm tình theo không kịp tu vi.

"Wow ~" Lâm Dật Phi phá thủy bay ra, song song vận khởi linh lực, trong nháy mắt cảm quần áo mặc lại.

"Thật thoải mái, nghĩ không ra bích tuyến này có công hiệu rõ rệt như thế, trách không được một cái tinh cầu nước suối đều bị người ta quét sạch." Quay đầu lại nhìn thoáng qua ao nước suối, tựa hồ so với trước trong suốt hơn một chút, Lâm Dật Phi nhất thời sùng sốt: "Xem ra lần này có chút hấp quá ... aaa."

Kỳ thực, Lâm Dật Phi không biết chính là, dù chỉ một hồi, hắn đã đem tinh hoa ao nước suối hấp thụ gần nửa, chỉ bất quá đa số đều được chứa đựng ở tại trong không gian ngọc tháp, thân thể hút lấy năng lượng cũng không phải nhiều lắm. Nhưng mà, đây chính là bộ phận không phải rất nhiều năng lượng, cũng đã khiến hắn từ Xuất Khiếu Kỳ nhất cử đột phá tới Phân Thần Kỳ, tốc độ tu luyện như vậy, toàn bộ Tu Chân Giới cũng tuyệt đối sẽ không ai có thể so sánh được.

"Thật hấp thụ nhiều như vậy a! Chờ có cơ hội trở lại hấp thụ tiếp." Lưu luyện nhìn thoáng qua, Lâm Dật Phi lúc này mới xoay người ly khai, đi về phía Lang Bằng cùng Trịnh Long báo danh. Con người có lòng tham không đáy, như vậy chỉ có thể làm cho đáng ghét thôi.

Trịnh Long cùng Lang Bằng hai người đang chuyện phiếm, thấy Lâm Dật Phi qua, Lang Bằng trước mở miệng nói: "Thế nào, Dật Phi, bích tuyên có hiệu quả ... " nói còn chưa nói xong, Lang Bằng cũng không nói tiếp được nữa, bởi vì vừa mới không được một cái canh giờ, Lâm Dật Phi đã từ Nguyên Anh Kỳ nhất cử đột phá tới Xuất Khiếu Kỳ rồi, hơn nữa không có gì không thỏa đáng, nhìn thoáng qua Trịnh Long đồng dạng có chút ngẩn người, Lang Bằng xác định mình không có hoa mắt. Nhưng mà, nếu là để hai người biết, Lâm Dật Phi hiện tại đã tới Phân Thần Kỳ rồi, sợ là bọn biểu tình hân sẽ càng thêm phong phú a.

"Đa tạ tiền bối ưu ái, bích tuyên thật có hiệu quả rõ rệt, vẫn bối xác thực được lợi không ít, hiện tại đã có tu vi Xuất Khiếu Kỳ." Tuy rằng đối với Tu Chân Giới không phải rất thông hiểu, nhưng nghĩ đến mình chỉ dùng vài giờ thời gian đã tu luyện ra Phân Thần Kỳ rồi, Lâm Dật Phi cũng không biết nghĩ sao.

"Ách..." Hai người nhìn nhau, đều có vẻ không nói gì. Khi hai người nghĩ đến, Lâm Dật Phi ngâm trong bích tuyên, tối đa cũng là đề thăng một tầng thứ mà thôi, nhưng không nghĩ tới, Lâm Dật Phi cứ nhiên nhắc tới là một cấp bậc, từ Nguyên Anh Kỳ nhất cử tới Xuất Khiếu Kỳ rồi, tốc độ như vậy, đích thật là không thể tưởng tượng nổi, không nói sau này không có ai a, khi hai người trong kinh lịch, cho tới bây giờ còn không ai có thể làm được. Xem ra, Tu Chân Giới đã xuất hiện một người chân chính thiên tài.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 24: Luyện Chế Linh Khí.

Quảng một tháng thời gian trôi qua, tại đây một tháng thời gian này, Lâm Dật Phi mỗi ngày đều làm một việc, đó chính là luyện khí, càng không ngừng luyện khí.

Nhìn trước mắt chất một đồng thượng phẩm Bảo Khí, Lâm Dật Phi có chút không biết nói gì.

Từ lần trước ngâm qua bích tuyên, tu vi sau khi đột phá, đan hóa hân lại đề thăng một cấp bậc, luyện chế Bảo Khí nếu đủ tài liệu, hân hầu như đều có thể đơn giản hòa tan, dựa theo luyện khí đại sư Lang Bằng cho hân ngọc giản, hân hầu như luyện thành toàn bộ binh khí hình dạng pháp bảo. Nhưng mà, tại đây trong pháp bảo, cho dù là tốt nhất, cũng chỉ là tiếp cận với Linh Khí mà thôi, muốn luyện thành một kiện chân chính Linh Khí, vô luận như thế nào Lâm Dật Phi cũng làm không được.

Đem một kiện Bảo Khí vừa luyện thành tiếp cận Linh Khí tiện tay ném tới một bên, Lâm Dật Phi thở phào một hơi dài. "Ai, thế nào lại là Bảo Khí a? Lẽ nào muốn luyện một kiện Linh Khí thật khó khăn như vậy sao? Hay ta cũng chỉ có thể luyện chế Bảo Khí, không thể luyện chế Linh Khí?" Nếu như để một người tu chân chân chính hiểu được luyện khí nghe được Lâm Dật Phi oán giận, sợ là sẽ không lưu tình chút nào cho hân một cái bạch nhãn (trợn mắt trắng toát) a.

Lâm Dật Phi tiếp xúc luyện khí bất quá không được ba tháng thời gian, mà trong lúc này, hân đã luyện chế mỗi một kiện pháp bảo cũng đều không có thất bại, tuy rằng không khả năng luyện ra Linh Khí, nhưng cũng là chưa từng có ai như vậy. Nếu là luyện khí sư khác biết tốc độ hân tiên bộ, chắc chắn nghĩ hân là khí thần chuyển thể.

Giữa lúc Lâm Dật Phi oán giận, luyện khí đại sư Lang Bằng đột nhiên xuất hiện ở tại bên cạnh hân.

Mới vừa vào cửa, hân liền mở miệng nói: "Thế nào, luyện ra bao nhiêu kiện rồi?" Nói xong, còn nhàn nhạt nhìn lướt qua dưới đất một đồng đao đao kiếm kiếm, với hân cấp đại sư, liếc mắt đã nhìn ra những đẳng cấp pháp bảo này. Nhưng mà, mặc dù có chuẩn bị tâm lý, nhưng khi hân thấy mỗi một kiện pháp bảo đều là thượng phẩm Bảo Khí tiêu chuẩn, thì Lang Bằng thần tình không khỏi có một tia hoảng hốt. Đặc biệt thấy có vài món hầu như sẽ trở thành Linh Khí pháp bảo, trong lòng hân, kích động rất nhiều.

Đang khi Lang Bằng còn chưa có phục hồi tinh thần lại, thì Lâm Dật Phi mở miệng nói: "Ai ~~, đừng nói nữa, luyện nhiều như vậy, cứ nhiên ngay cả một kiện Linh Khí cũng không luyện ra, thực sự là quá thất bại."

"Khái khái ~" nghe xong Lâm Dật Phi trả lời, Lang Bằng suýt nữa ngã sấp xuống. Vốn đang cho rằng Lâm Dật Phi sẽ bởi vì luyện ra cực phẩm Bảo Khí mà kiêu ngạo tự mãn, lại không nghĩ rằng, hân cứ nhiên đối thành tích như vậy còn không hài lòng. Nếu không biết Lâm Dật Phi không phải cái loại người được cưng chiều, Lang Bằng tuyệt đối sẽ cho rằng Lâm Dật Phi là cố ý nói như vậy.

"Những ... này đều là người luyện sao?" Tuy rằng đáp án đã rất rõ ràng, nhưng Lang Bằng còn chưa từ bỏ ý định mà hỏi một câu.

"Đúng vậy? Đáng tiếc đều là Bảo Khí, ngay cả một kiện Linh Khí cũng không có." Nói xong, Lâm Dật Phi còn chán chường mà thở dài.

Nghe được Lâm Dật Phi trả lời khẳng định, Lang Bằng tâm tình trái lại bình tĩnh xuống. "Ai, không nghĩ tới chỉ ngắn ngủi mấy ngày, người cứ nhiên đem luyện khí chỉ đạo nắm giữ thuần thục như vậy, quả nhiên là thiên tài rất cao a! Ngày trước Lão Long nói người chỉ dùng có ba tháng thời gian đã nắm giữ

phương pháp luyện chế trung phẩm đan dược, ta còn có chút không tin, hôm nay xem ra, Lão Long nói cũng là sự thật. Tài năng của ngươi ở trong ba tháng luyện ra cực phẩm Bảo Khí, ba tháng luyện ra trung phẩm đan dược, quả thực không đáng nhắc tới."

"Tiền bối quá khen, ta đâu là cái gì thiên tài, chỉ là vận khí tốt một chút mà thôi, có thể nào được tiền bối như vậy thừa nhận." Lâm Dật Phi nói mặc dù có chút khiêm tốn, bất quá trên thực tế, hẳn thật đúng là không muốn đem mình trở thành cái gì thiên tài, cái này giống như một người có thiên tài ca hát, có hội họa trời sinh mặc dù có thể hát êm tai, vẽ tranh đẹp, nhưng cũng sẽ không phải cái gì thiên tài. Bất quá tại người khác xem bọn họ như là thiên tài a.

"Ai! Không đề cập tới những ... này, ngươi có đúng hay không thiên tài, chúng ta tạm thời không hề thảo luận, trước nói chuyện luyện khí a!" Vốn, Lang Bằng là muốn chờ cho Lâm Dật Phi đem thượng phẩm Bảo Khí luyện chế thuần thực rồi mới truyền thụ cho hắn luyện chế Linh Khí, nhưng không nghĩ tới, Lâm Dật Phi cư nhiên vô thanh vô tức, cũng đã đem cực phẩm Bảo Khí nhanh chóng luyện ra, xem ra đã đến lúc dạy hắn luyện chế Linh Khí a.

Đã nhìn thoáng qua pháp bảo đầy đất, Lang Bằng nhàn nhạt nói: "Dật Phi, ngươi đem những ... pháp bảo này đều thu lên, chúng ta sẽ nói chuyện làm sao để luyện chế Linh Khí."

"Vâng, tiền bối." Nghe Lang Bằng muốn dạy mình luyện chế Linh Khí, Lâm Dật Phi vui mừng quá đỗi, vội bước lên phía trước thu hồi đạo thương còn bằng đầy đất, sau đó như là một học sinh tiểu học, ngồi đợi bên dưới Lang Bằng.

Nhìn biểu hiện Lâm Dật Phi, Lang Bằng bất giác gật gật đầu.

"Dật Phi, ngươi có biết ngươi vì sao luyện không ra Linh Khí không?"

"Ách, vẫn bối chẳng biết!" Lâm Dật Phi bị hỏi đến sừng sốt, nghĩ thầm: "Ta nếu là biết, còn không sớm đã luyện thành rồi sao, đâu như bây giờ sốt ruột?"

"Như vậy ta hỏi lại ngươi, ngươi có biết cái gì là Linh Khí, nó cùng với Bảo Khí có cái gì khác nhau?"

"Cái này, Linh Khí so với Bảo Khí càng thêm sắc bén, hơn nữa có thể thu nhập vào trong đan điền, lấy đan hóa uẩn dưỡng..." Lâm Dật Phi đem những gì mình có thể biết đến hết thảy nói ra, bất quá khi thấy Lang Bằng như cũ không có biểu tình gì, hẳn biết, Lang Bằng cũng không nghe mình nói gì.

Sau khi nghe xong Lâm Dật Phi trả lời, Lang Bằng nhẹ nhàng mà gật đầu, sau đó nói: "Ngươi nói những ... này chưa từng sai, bất quá, những ... này lại cũng không phải là điều ta muốn hỏi ngươi."

Rồi hơi trầm ngâm, Lang Bằng lại hỏi: "Vậy ngươi có biết Linh Khí vì sao gọi là Linh Khí, nó linh thể hiện ở nơi nào?"

"Vây ~ vẫn bối chẳng biết, xin tiền bối chỉ điểm sai lầm." Tuy rằng mình dùng chính là Linh Khí, nhưng muốn nói nó vì sao gọi là Linh Khí, Lâm Dật Phi thật đúng là không biết, nói như thế nào đi nữa thì hẳn tiếp xúc Tu Chân Giới thời gian đều là quá ngắn quá ngắn, thế nào có khả năng đem chuyện này nhất nhất đều phải biết chứ?

Đối với Lâm Dật Phi không hiểu loại này và thái độ khi hỏi, Lang Bằng cũng là tương đối thoải mái, hơn nữa, có thể đem Lâm Dật Phi mà hỏi, cũng khiến vị luyện khí đại sư này trong ngực hơi chút cân đối, nếu là Lâm Dật Phi cái gì đều u mê, vậy đâu cần chỉ dạy cho hắn chứ?

"Được, ngày hôm nay, ta sẽ giảng cho ngươi nghe về linh trong Linh Khí, đến tột cùng là cái hàm nghĩa gì." Nói xong, Lang Bằng còn xuất ra một cái ghế rồi ngồi xuống. "Linh giả, hồn giả; thể gian vạn vật, có hồn lại vừa có linh, có linh, chúng ta mới có thể gọi là sống, tỷ như nói, một khối thạch đầu, nó vốn là không có hồn, mà khi nó hấp thu đủ thiên địa tinh hoa, như vậy, nghìn năm vạn năm sau, nó mới có thể sản sinh ra hồn, mà khi nó có hồn dựng dục mạnh lên, thì cũng có linh, tiếp theo sẽ có huyết nhục, cuối cùng thành yêu như chúng ta thường nói. Bất quá tại vì nó không có thể được hồn trước, nó cũng chỉ là một khối thạch đầu, một vật chết. Mà con người, thời gian khi bắt đầu dựng dục là có hồn, sau khi hồn trưởng thành, thì có linh. Còn chim bay cá nhảy tuy rằng trời sinh có hồn, nhưng nếu như muốn có linh, cũng phải một đoạn thời gian rất dài lớn lên, cuối cùng theo như lời chúng ta thường nói là linh thú, nói như vậy, trên trăm năm thì chim bay cá nhảy mới có thể trở thành linh thú. Mà Linh Khí sở dĩ gọi là Linh Khí, là bởi vì tại khi luyện chế chúng nó, thì luyện khí sư phải chú linh vào cho bọn nó."

"Chú linh?" Nghe xong Lang Bằng giải thích, Lâm Dật Phi tựa hồ bất được cái gì, nhưng cũng không phải là rất rõ ràng.

"Không sai, là chú linh." Lúc này Lang Bằng quả thực tựa như là một người khác, khi giảng đến chuyên nghiệp, thì có phần trầm ổn tự tin, có khí chất rất nghiêm trang khiến Lâm Dật Phi rất cung kính. Vuốt một chút chòm râu ngắn, Lang Bằng nói tiếp: "Gọi là chú linh, chính là muốn đem máu huyết linh vật luyện nhập trong pháp bảo, chỉ có như vậy, cái binh khí này mới có khả năng có một phần ý thức, mới có khả năng được người tu chân thu nhập trong cơ thể, trở thành nhất kiện Linh Khí."

"A? Linh vật máu huyết?" Lâm Dật Phi vô ý thức mà hô một tiếng. "Dĩ nhiên cần linh vật huyết dịch, trách không được, trách không được ta thế nào đều luyện không ra Linh Khí, nguyên lai là vì vậy a!" Cho đến tận khắc này, Lâm Dật Phi rốt cục minh bạch vấn đề là ở chỗ nào, náo loạn nửa ngày, nguyên lai luyện chế Linh Khí là phải có thêm chú linh.

"Ha ha, không sai, chính là phải dùng linh vật máu huyết. Kỳ thực, với thanh kiếm ngươi vừa luyện chế mà nói, nó đã đạt được tiêu chuẩn Linh Khí, chỉ cần ngươi khi thời gian tinh luyện đem linh vật huyết dịch luyện nhập trong đó, nó sẽ mới có thể hoàn toàn trở thành một thanh Linh Khí."

Rốt cục đã biết Linh Khí là làm sao để luyện chế, Lâm Dật Phi chỉ cảm thấy rộng mở trong sáng. Vấn đề hắc lâu nay hoang mang như vậy, là như thế giải quyết dễ dàng.

Đột nhiên, Lâm Dật Phi ý thức được một vấn đề, người cũng là một loại linh vật, như vậy, máu người có hay không cũng có thể luyện khí? Cái này ý tưởng, Lâm Dật Phi giống như là nhập ma như nhau nhất định phải biết đáp án. Vì vậy, hắn liền vận khởi dũng khí mà hỏi: "Tiền bối, có hay không có thể

lấy máu người để luyện khí?"

"Ân?" Nghe xong Lâm Dật Phi vẫn đề, Lang Bằng đầu tiên là sững sốt, sau đó cười lớn ra tiếng. "Ha ha ha, đương nhiên có thể, bất quá, ngốc tử, người có biết luyện chế một thanh Linh Khí, cần bao nhiêu huyết dịch linh vật không?"

"Ách ~" Lâm Dật Phi lúc này mới nghĩ đến, Lang Bằng nói nửa ngày, cũng không có nói cần bao nhiêu huyết dịch, nếu là một giọt hai giọt, nhưng thật ra là không phải, nếu là cần mấy chén, hoặc là vài chậu, thậm chí vài đần, còn không phải là đem toàn thân huyết dịch đều phóng ra sao?

Lúc này, chỉ nghe Lang Bằng lại nói: "Kỳ thực, trên lý luận mà nói, người là vạn linh trưởng, máu huyết đương nhiên có thể làm tài liệu chú linh, bất quá muốn luyện chế Linh Khí, cần máu huyết là rất nhiều, hạ phẩm Linh Khí còn đỡ, càng là cao đẳng, máu huyết lại càng nhiều, nếu như muốn luyện chế một kiện cực phẩm Linh Khí, như vậy, máu huyết cần tuyệt đối không phải một người nhỏ nhỏ có khả năng cung cấp được. Đương nhiên, nếu là yêu thú phẩm cấp thấp phẩm cao mà nói, vậy thì có khác biệt."

"Cho nên, luyện khí sư luyện chế Linh Khí, thì dùng đều là linh thú, yêu thú huyết dịch, cũng sẽ không là huyết người. Hơn nữa, càng lâu năm, linh thú đẳng cấp càng cao, máu huyết của nó lại càng có linh tính, luyện khí xác xuất thành công cũng lại càng lớn, nếu dùng một cái thanh niên kim long huyết để luyện khí, như vậy, cho dù là luyện khí sư kém cỏi nhất, cũng có thể đủ để luyện ra Linh Khí. Đương nhiên, yêu thú phẩm cấp càng cao, cũng lại càng không dễ không chế, giống nhau luyện khí sư cũng không chế không dễ."

Đến tận bây giờ, Lâm Dật Phi đã hoàn toàn minh bạch, nguyên lai luyện chế Linh Khí then chốt là chú linh, mà chú linh tài liệu tuyển trạch, là đẳng cấp càng cao, phải là máu huyết linh thú, yêu thú sống càng lâu năm càng tốt.

Đã biết Linh Khí luyện chế phương pháp, Lâm Dật Phi khẩn cấp muốn luyện ra một kiện Linh Khí, vì vậy liền đối với Lang Bằng mở miệng hỏi nói: "Tiền bối, ngài nơi này có linh thú huyết dịch không? Văn bối hiện tại muốn luyện chế Linh Khí."

"Ha ha, ta đã nhiều ngày cũng không có luyện chế phổ thông Linh Khí, đâu còn có chú linh tài liệu, bất quá hương đồng Bích Tuyền Tinh là Kỳ Lân Sơn, nơi này linh thú yêu thú có nhiều lắm, thậm chí có khả năng ngay cả Kỳ Lân thụ thú như vậy đều có, người có thể đi nơi đó bắt vài con linh thú trở về chậm rãi luyện tập." Kỳ thực, Lang Bằng trong tay cũng có chú linh máu huyết, bất quá không phải là phổ thông linh thú máu huyết, mà là một cái hắc long huyết dịch. Lấy Lâm Dật Phi tiêu chuẩn hiện tại, hẳn luyện tức lấy ra để Lâm Dật Phi luyện tập.

"Được, văn bối đi đến ngọn núi này bắt vài con linh thú trở về, tranh thủ sớm ngày luyện ra Linh Khí." Lang Bằng vừa mới dứt lời, Lâm Dật Phi đã chuẩn bị vào núi đi bắt linh thú.

"Không vội, không vội, trước hãy nghe ta nói. Người muốn vào núi bắt linh thú, ta không ngăn cản người, bất quá người phải nhớ kỹ một điểm, đó chính là tuyệt đối không thể thâm nhập vào sâu, Kỳ Lân Sơn thần bí khó lường, rất nhiều người tu chân đều ở bên trong đánh mất tính mệnh, vì thế, người lần này đi vào, chỉ ở ngoại vi bắt vài con linh thú để cấp thôi, trăm triệu lần không thể có lòng tham, biết chưa?"

"Tiền bối yên tâm, văn bối chỉ là muốn bắt vài con trở về luyện tập, nên cũng không cần phải mạo hiểm, còn thỉnh tiền bối chuyển lời cho Trình lão ca một tiếng, văn bối bây giờ đi Kỳ Lân Sơn bắt linh thú." Nói như thế xong, Lâm Dật Phi hiện tại cả đầu óc đều là Linh Khí, chỉ hy vọng sớm đi bắt được linh thú, cho nên cùng Lang Bằng xin lỗi một tiếng, liền lập tức khởi hành.

"Ha ha, thanh niên quả thật là nóng ruột a!" Thấy Lâm Dật Phi hấp tấp xuất phát, Lang Bằng không khỏi hồi tưởng lại chính mình ngày trước. Nghĩ lại, thì thấy mình cùng hắn giống nhau, cũng là bởi vì có tư cách luyện chế Linh Khí, liền bắt người đi bắt linh thú.

Nhẹ nhàng mà lắc đầu, Lang Bằng có chút thương cảm thở dài một tiếng, rồi lắc mình biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 25: Thời Gian? Không Gian?

Từ Luyện Khí Thất của luyện khí đại sư Lang Bằng đi ra, Lâm Dật Phi một đường hướng đông, hỏi thăm một chút đại thể phương vị Kỳ Lân Sơn, Lâm Dật Phi thực sự không có kiên trì đi bước một, vì vậy liền bay lên trời, ngự không phi hành. Đây là hắn nhập Tu Chân Giới tới nay lần đầu tiên ngự không phi hành, tuy rằng đã trưởng thành, bất quá Lâm Dật Phi cũng rất thú vị, dù sao, phi hành cùng đi, hoàn toàn là hai cái khái niệm khác nhau.

Nhưng mà, khi Lâm Dật Phi bay hồi lâu, cư nhiên lại nhìn không thấy Kỳ Lân Sơn. Hắn thế mới biết, nguyên một cái tinh cầu lớn như vậy, dù là hắn phi mau nữa, cũng không có khả năng tại trong khoảng thời gian ngắn là đến. Đột nhiên, đang ngự không phi hành Lâm Dật Phi ý thức được một vấn đề: "Tựa hồ ta đã là Phân Thần Kỳ người tu chân a? Hình như có thể thuận đi?" Lâm Dật Phi ảo não vỗ cái trán, lầm bầm.

Bởi thời gian dài không đạt được gì, khiến Lâm Dật Phi thủy chung cho rằng mình là một người cực kỳ phổ thông, cho dù hắn tu vi tiến bộ tốc độ có thể

nói là kinh khủng, nhưng hấn vẫn là trong tiềm thức có loại ý nghĩ này. Nếu không phải vì phi quá chậm, chỉ sợ hấn còn không nghĩ đến hấn đã là Phân Thần Kỳ cường giả.

Nghĩ tới đây, Lâm Dật Phi tìm một cái địa phương rơi xuống, sau đó khoanh chân ngồi xuống.

Tuy rằng tới Phân Thần Kỳ rồi là có thể tự động nắm giữ thuần di thuật, bất quá Lâm Dật Phi dù sao tiếp xúc Tu Chân Giới thời gian quá ngắn, nếu là tùy tiện sử dụng thuần di thuật, sợ là sẽ làm ra phiền phức không cần thiết, vì thế hấn mới tuyển trạch rơi xuống đất tỉ mỉ nghiên cứu một chút, sau đó mới chạy đi. Đây là hấn trên thế tục giới đã dưỡng thành một cái tập quán, trước khi làm một việc gì, mặc dù không thể bảo chứng vạn vô nhất thất, nhưng là nhất định phải làm được xác suất thành công tối cao, chính là sống yên ổn phải nghĩ đến ngày gian nguy, nói vậy là Lâm Dật Phi hiện tại biểu hiện a!

Bình tâm tĩnh khí, Lâm Dật Phi tuyển trạch kiểm tra lại tin tức ngày trước tại thức hải xuất hiện cái kia thần bí lão giả lưu lại. Mặc dù có rất nhiều việc cùng hấn hiện nay tu vi còn xem không hiểu, thậm chí thấy không rõ lắm, bất quá một ít thường thức giản đơn hiểu rõ, hấn có thể lĩnh hội tham khảo.

Lật qua lật lại, Lâm Dật Phi tìm được một thiên tinh tế là truyền tông công pháp. Bộ pháp quyết này vốn là một bộ chỉ có Đại Thừa Kỳ người tu chân mới có thể nắm giữ công pháp, nhưng khi nhìn thấy tinh tế truyền tông bốn chữ này, Lâm Dật Phi lại là có chút động tâm.

No đủ thì gan lớn chết đói thì nhất gan, Lâm Dật Phi tuy rằng từ trước đến nay hành sự cẩn thận, nhưng hấn cũng tuyệt đối không thiếu tinh thần mạo hiểm, hơn nữa hấn có một loại cảm giác, đó chính là hấn nhất định có khả năng tu tập bộ công pháp vượt cấp này, tuy rằng không có lý do gì chứng minh, nhưng hấn có quyết định mạo hiểm thử một lần... . . .

Nửa canh giờ sau, Lâm Dật Phi rốt cục đem pháp quyết bộ tinh tế truyền tông này lĩnh ngộ một cách đại khái, kế tiếp là luyện tập. Yên lặng vận khởi tinh tế truyền tông công pháp, Lâm Dật Phi quyết định ĐÁ, trước tiên cự ly ngắn thuần di một chút thử xem.

Bá! Lâm Dật Phi chỉ cảm thấy trước mắt bạch quang chợt lóe, hấn cư nhiên xuất hiện ở tại chỗ cách đây mấy trượng xa. Quay đầu nhìn thoáng qua, Lâm Dật Phi lại có một loại cảm giác bưng bít cách thế.

"Đây là thuần di thuật sao? Quả nhiên thần kỳ không gì sánh được, vừa ~~, ta đến tột cùng là thế nào tới ở đây rồi?" Đột nhiên, Lâm Dật Phi có một loại muốn hiểu rõ minh bạch nguyên lý xung động thuần di.

Lại một lần nữa nhẹ nhàng mà nhắm lại hai mắt, Lâm Dật Phi nỗ lực hồi tưởng trong nháy mắt vừa rồi.

Như là thời gian đột nhiên gia tốc, nghìn năm hóa thành trong nháy mắt; hoặc như là không gian đột nhiên áp súc, thiên nhai hóa thành gang tấc. Lặng lẽ, Lâm Dật Phi tựa hồ tiến nhập một cái hư huyền thế giới, trong đầu hấn xuất hiện một bức hình ảnh. Đó là một nhà có bốn người, phụ thân, mẫu thân, còn có bọn họ hai người con trai. Hình ảnh tốc độ rất nhanh, giống như là điện ảnh qua mau như nhau. Hai người con trai được phụ mẫu che chở dần dần lớn lên, mỗi ngày, mẫu thân đều cho bọn hấn sớm tối khúc hát ru dễ nghe, một lần lại một lần, thẳng đến khi bọn họ ngủ say, tiếng ca mẫu thân mới có thể ngừng lại. Lúc này, trong tinh tọa Lâm Dật Phi trên mặt lộ ra một tia mỉm cười hạnh phúc không màng danh lợi. Mà kế tiếp, phụ thân bắt đầu chỉ dạy hai người con trai võ công, nhưng ca ca luôn luôn cùng phụ thân khắc khổ, mà đệ đệ cũng đối với võ công càng cảm thấy hứng thú, mỗi ngày đều luyện đến mệt mỏi. Lúc này, Lâm Dật Phi trên mặt lại có dáng tươi cười tự tin. Nhưng mà, hình ảnh đột nhiên biến đổi, một đạo thiên lôi trống rỗng xuất hiện, vừa lúc rơi vào cái nhà bốn người này, trong khoảnh khắc, phòng đảo ốc tháp, tất cả đều bị bao phủ, chỉ còn lại có một hải tử trong đồng phế tích cả tiếng khóc thét. Lúc này, Lâm Dật Phi trên mặt đã hai hàng lệ ngân, trong tiềm thức, hấn đã biết, bức họa trước mặt này chính là cuộc đời hấn trải qua. Mà hình ảnh kế tiếp cũng chứng thực ý nghĩ của hấn. Một tiểu khát cái đi xin ăn, kết quả bị rượt đánh đến chết khiếp... Một người khát cái trưởng thành đối mặt một đám người chỉ trích, nhưng chỉ là sái nhiên mà cười, phiêu nhiên mà bỏ đi... Hình ảnh lại biến ảo, một cô nương xinh đẹp như thiên tiên ôm một người thiếu niên cả người đầm máu, trên mặt lộ vẻ lo lắng, sau đó, thiếu niên chữa thương lành rồi, liền cùng cái cô nương này mỗi ngày sớm chiều ở chung, lâu ngày sinh tình. Hình ảnh lại lóe lên, trưởng thành thiếu niên bước trên đường lịch lãm, hấn tại lầu lầu cuồng âm, tại trên đường lớn đánh nhau, tại trước đàn lò kiên trì mà luyện đàn ~~, chẳng biết khi nào, Lâm Dật Phi đã mờ mắt, vừa rồi tất cả phảng phất chỉ là phát sinh tại một cái chớp mắt của hấn.

"Thời gian? Không gian?" Lúc này, Lâm Dật Phi trong đầu đột nhiên xuất hiện bốn chữ —— thời gian, không gian. Bốn chữ này chợt lóe, lại không biết chạy tới nơi nào.

"Chuyện gì xảy ra, ta vừa làm sao vậy?" Lâm Dật Phi hiện tại rất mờ mịt, hấn cư nhiên nhớ không nổi tất cả vừa phát sinh, chỉ là nhớ kỹ mình đang luyện tập thuần di thần thông, tựa hồ còn chưa luyện thành, lại không biết vì sao dừng lại, tại đây lại ngốc trệ ra. Về phần trong đầu đột nhiên xuất hiện bốn chữ, hấn lại càng thêm mờ mịt. "Chẳng lẽ là sản sinh ảo giác sao? Không có khả năng a? Vừa rồi đến tột cùng xảy ra cái gì?" Lâm Dật Phi phiền muộn mà nghĩ.

Tuy rằng không hiểu đến tột cùng là chuyện gì, nhưng Lâm Dật Phi lại biết, vừa rồi trong nháy mắt, đối với hấn mà nói, tuyệt đối là một lần trải qua khó có được. Khi hấn lại một lần nữa thường thức thời gian thế giới này, hấn có một loại cảm giác, tựa hồ bầu trời trở nên càng thêm tinh thuần, mây trời nên trắng hơn, nước trời nên xanh hơn, tùy ý là có thể thấy được cỏ nhỏ, tựa hồ cũng trở nên càng thêm bùng bùng sinh cơ. Hấn biết, đây tuyệt đối không phải ảo giác, mà là một loại thể hội thiết thân, chân chân thiết thiết, không có nửa điểm là giả tạo.

Kỳ thực, Lâm Dật Phi không biết chính là, vừa rồi hấn kinh lịch tuy rằng không phải hấn độc quyền, nhưng phóng nhãn trong thiên địa, có thể có loại ngộ tính này, người có loại vận khí này, tuyệt đối là có thể đếm trên đầu ngón tay.

Đại đa số người, lúc luyện thành thuần di thuật, có khả năng sẽ hiểu kỳ không ngừng làm thử, dù là không thử, cũng có khả năng sẽ không lo lắng là làm sao mà làm được thuần di. Mà dù là một người có thể thuần di, muốn biết hấn là phải làm sao làm được, lại cũng sẽ không có một phần vận khí, vừa mới tiến nhập cái loại trạng thái vong ngã này, lại đạt được cảnh giới thiên nhân hợp nhất.

Để phòng ngừa vạn nhất, Lâm Dật Phi lại nội thị một lần, thẳng đến khi đều kiểm tra trong ngoài một lần rồi, xác định tất cả không việc gì, hấn mới thả

tâm

Hít sâu một hơi, Lâm Dật Phi vận khởi tinh tế truyền tổng pháp quyết, không được một giây đồng hồ, tại chỗ đã không có một bóng người, mà thân ảnh hắn đã xuất hiện ở ngoài nghìn thước, mà khối thổ địa này, cũng duy nhất chứng kiến... Lâm Dật Phi thiên tài quật khởi. . .

Bởi vì không biết Kỳ Lân Sơn phương vị cụ thể, Lâm Dật Phi không thể làm gì khác hơn là căn cứ phạm vi linh thức của mình, mỗi lần thuận di ngắn một ít, sau đó tìm người hỏi thăm một chút rồi mới chạy đi. Thuận di không thể so với bước đi hoặc là ngự không, đương nhiên, thuận di cũng không phải có thể tùy tiện mà dùng, sử dụng thuận di thuật, phải biết địa điểm tọa độ mà mình gặp phải, chỉ có như vậy mới có thể đến nơi nào, nói cách khác, trừ phi lúc trước đi qua đâu, hoặc là phạm vi linh thức đủ lớn, bằng không, lung tung thuận di, là có khả năng lạc vào mê thất trong không gian. Nếu là mê thất ở tại trong không gian, như vậy, không có thực lực cường đại, liền chỉ có một đường chờ chết. Thuận di tốc độ cực nhanh, không được hai canh giờ, Lâm Dật Phi đã tìm được mục đích lần này của hắn rồi—— Kỳ Lân Sơn.

Nhìn rừng rậm trước mắt xanh um tươi tốt, Lâm Dật Phi có chút hơi kinh ngạc.

Dọc theo đường đi, mỗi khi hướng người khác hỏi thăm phương vị Kỳ Lân Sơn, thì đối phương sẽ nói cho hắn biết, Kỳ Lân Sơn nguy hiểm trọng trọng, nơi nơi đều là linh thú yêu thú, dù là ngoại vi, cũng sẽ có rất nhiều yêu thú linh thú mở ra linh trí thường lui tới, mà khi Lâm Dật Phi đến đây, trước mắt tất cả quả thực cùng người khác nói kém khá xa, chỗ đập vào mắt, ngoại trừ cây cối là cỏ dại, đừng nói cái gì linh thú yêu thú, coi như là phổ phổ thông thông dã thú, cũng là không gặp được một con. Nếu như không phải hắn có tự tin, xác định đây là Kỳ Lân Sơn, sợ là ngay cả chính hắn cũng cảm giác đến nhầm địa phương.

Lúc này, kẻ ngu si đều biết, sự tình có chút không đúng. Một cái sơn lâm, không có lý do gì xuất hiện loại tình huống này, trừ phi là xảy ra cái biến cố gì.

Trước mắt là một cái đại lộ đi thông ở chỗ sâu trong sơn lâm, Lâm Dật Phi nghỉ chân tại lối vào, cũng không biết có nên hay không tiến nhập. Hắn biết, sơn lâm ở trong chỗ sâu nhất định là có chuyện gì xảy ra, là loại thanh niên đầy lòng hiếu kỳ, khiến hắn muốn đi vào, mà một loại cảm giác trời sinh nguy cơ lại nói cho hắn biết, không nên đi vào.

Trong lúc nhất thời, Lâm Dật Phi là có chút do dự bất định, không có chủ ý.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 26: Vào Núi

Lâm Dật Phi đứng ở đường vào Kỳ Lân Sơn, nội tâm cũng có chút đấu tranh.

Thứ nhất, để luyện chế Linh Khí, hắn cần vào núi bắt lấy linh thú, hơn nữa, Kỳ Lân Sơn hôm nay có hiện tượng đặc thù, cũng khiến hắn đối với bên trong đã phát sinh chuyện tràn ngập hiếu kỳ. Thứ hai, một loại trời sinh đối với nguy hiểm có nhận biết, khiến hắn chậm chạp cước bộ bất động, dù sao, chuyện vô cơ mà đánh mất tính mệnh, kẻ ngu si cũng sẽ không làm.

"Ai, rốt cuộc là vào hay không vào đây?" Lâm Dật Phi trong đầu có chút lưỡng lự không rõ, vào, hay không vào, hai thanh âm liên tiếp, điều này làm cho hắn nhất thời không biết làm sao.

"Ngang ~~~~~" ngay lúc Lâm Dật Phi khó có thể lấy hay bỏ, thì một tiếng long ngâm cao vút từ trong Kỳ Lân Sơn truyền đến.

Đó là một thanh âm xuyên qua vô số cản trở, nhưng như cũ dư thế không giảm chút uy nghiêm nào, áp lực một lúc lâu, bạo phát ra âm thanh phóng đãng, phảng phất như là đang hướng về thể nhân thuyết mình cái gì là kiêu ngạo, cái gì là đế vương. Khi thanh âm này truyền vào cái lỗ tai Lâm Dật Phi thì, hắn cư nhiên sinh ra một loại cảm giác muốn quỳ bái.

"Tê ~ thanh âm uy nghiêm, đây là long ngâm mà Tuyệt Nhi sư tỷ đã từng nói qua sao?" Nghe thanh âm vang vọng thiên địa này, Lâm Dật Phi đầu tiên là chấn động, sau đó vô ý thức mà nhắm hai mắt lại, tại trong đầu hắn lập tức bày ra một cảnh tượng kỳ dị.

Đó là một con cự long vắt ngang trong thiên địa, toàn thân nó lóe ra quang mang năm màu, cao cao ngẩng đầu, như là đang coi thường toàn bộ trời cao, lồng lộng vương cao long giác, như là muốn đem trời cao đâm một lỗ thủng, một đôi con mắt tinh thần, tựa hồ có thể nhìn thấu thế gian vạn vật, mà dưới bụng nó là bốn cái long trảo màu kim long lánh, càng bén nhọn tựa hồ có thể đơn giản mà trảo toái không gian, cả người ngũ thải ban lan lân phiến, trong cứng cỏi tiết ra vẻ đẹp quý dị. Chung quanh nó khắp nơi rậm rạp, nơi nơi đều là linh thú yêu thú phủ phục trên mặt đất, phảng phất cả kinh không dậy nổi dưới uy nghiêm của nó, toàn bộ yêu thú ngay cả đầu cũng không dám ngóc lên, không dám thở mạnh chỉ có thể nằm úp sấp ở đó, mà lạnh run.

Lâm Dật Phi mở hai mắt tròn tròn. Vừa nhìn thấy cảnh tượng là khi hắn nghe thanh long ngâm phát ra, bất quá, đây là một cảnh tượng kỳ dị, nhưng hắn lại kiên định quyết tâm vào núi. Không vì cái gì khác, dù là chỉ kiến thức một chút long tộc hiếm thấy, một chuyện này, cũng là hắn phải làm.

"Hắc hắc, chưa từng thấy qua long (rồng), không biết bọn họ có được thấy hay không, hi vọng lần này mình có thể thấy a!" Chính là trâu nghe mới sinh không sợ hổ, Lâm Dật Phi chỉ biết long là rất rất thừa thớt, nhưng không có nhận thức được long tộc là đáng sợ, tại một phút hiếu kỳ cổ động, cuối cùng tuyền trạch vào núi... .

Bởi không biết bên trong tình huống cụ thể, Lâm Dật Phi lần này tuyền trạch ĐẢ, nên không hề sử dụng thuận di, cũng không có phi hành, mà là một người bình thường đi vào bên trong.

Trên thế tục giới, Lâm Dật Phi không ít lần thâm nhập sơn lâm, nhưng khi đó, hắn có một thân võ nghệ, căn bản là không sợ phi cầm thú này. Nhưng mà, trước khác nay khác, hiện tại hắn đi lại là sơn lâm Tu Chân Giới, nơi này có rất nhiều cường đại tồn tại, ai cũng nói không tốt, một khi không cẩn thận, có khả năng sẽ đánh mất tính mệnh, vì thế, Lâm Dật Phi chỉ có thể từng bước cẩn thận, đem linh thức phóng tới phạm vi lớn nhất, chung quanh vài dặm tất cả đều bao phủ trong linh thức, để ứng đối với chuyện đột nhiên xảy ra.

Đi gần một canh giờ, Lâm Dật Phi vẫn đi ngay cả một con yêu thú cũng không có phát hiện, điều này làm cho Lâm Dật Phi tâm trạng không khỏi có chút khẩn trương. Chắc có việc khác thường xảy ra, hôm nay loại tình huống này, nếu như còn không tính tới, sẽ không có biết là chuyện gì sẽ xảy ra.

"Chuyện gì đã xảy ra? Lễ nào các linh thú yêu thú đều ở bên trong hội họp? Coi như là hội họp, cũng nên lưu lại mấy con giữ nhà chứ?" Lâm Dật Phi phiền muộn nghĩ đến. Hắn đại thể đã quên đi một chút, nửa canh giờ, không sai biệt lắm như muốn đi vào vùng cấm của người tu chân, nếu mà đi vào, lãnh địa yêu thú có linh trí mở khai này, có thể đều là đến Hợp Thể Kỳ, Độ Kiếp Kỳ tu vi, không có thể như hắn bây giờ vậy có thể rước lấy phiền phức.

"Mặc kệ, nếu đã đi đến nơi đây rồi, sẽ không có đạo lý quay trở lại, vậy vẫn cứ phía trong đi thôi! Ta cũng không tin ngay cả linh thú cũng không gặp được." Chính vì có suy nghĩ như vậy, Lâm Dật Phi hướng phía trong tiếp tục đi vào, vô luận như thế nào, hắn đều là muốn gặp được kết quả cuối cùng.

Nghĩ vậy, Lâm Dật Phi rất thoải mái, và tăng thêm lên một trăm hai mươi phần trăm cẩn thận, cũng đem một trăm hai mươi phần trăm tinh thần, tiếp tục hướng bên trong đi đến... . . . .

Lại đi thêm gần nửa canh giờ nữa, Lâm Dật Phi rốt cục cảm thấy rất dị thường.

Từ khi tu tập Thương Khung Bí Quyết, hắn liền có năng lực thể nhận biết năng lực đặc thù, trên cơ bản, từ hắn trong phạm vi chung quanh hơn mười dặm, chỉ cần là tinh thuần đại lượng năng lực thể, hắn cơ bản đều có thể nhận biết được, tại Luyện Khí Các, khi tu vi hắn đột phá Phân Thần Kỳ, hắn đã từng thử qua, khi cách Lang Bàng cùng Trịnh Long trong vòng mười dặm, hắn đều có thể nhận biết được phương vị Trịnh Long cùng Lang Bàng, tuy rằng nhìn không ra bọn họ đang làm cái gì, nhưng có thể đem phương vị hai người nhận biết ở trong đầu, giống như là hồng ngoại tuyến của thể kỷ hai mươi vậy (hehehe thẳng này viết chuyện xưa còn nghĩ đến thời nay hehehe . . .), đem năng lực thể phương vị hiện ra trong đầu. Tuy rằng không biết loại năng lực này từ đâu mà có, nhưng Lâm Dật Phi cũng sẽ không chú ý đến, chỉ biết sử dụng kỹ năng này thôi.

Hiện tại, thông qua loại năng lực này, Lâm Dật Phi đã nhận biết tới dị thường ở ngoài mười dặm, đó là không dưới hơn mười tinh thuần năng lực thể, hơn nữa, khoa trương nhất chính là, những cường độ năng lực này, cư nhiên đều là cùng Trịnh Long tương xứng. Phải biết rằng, Trịnh Long đã là Đại Thừa Kỳ người tu chân, hơn mười gã Đại Thừa Kỳ yêu tu, suy nghĩ một chút đều thấy là đủ để dọa người a. Hơn nữa, yêu tộc sức chiến đấu là tuyệt đối trên nhân tộc. Cái này cũng chưa tính, ngoại trừ hơn mười gã Đại Thừa Kỳ yêu tu, còn có rất nhiều tồn tại kém một chút, bất quá cũng chỉ là kém một chút cấp bậc, Lâm Dật Phi suy đoán, bọn họ đại thể đều là Độ Kiếp Kỳ tu vi.

Phát hiện này, khiến Lâm Dật Phi cả kinh không phải chuyện đùa. Hắn có thể khẳng định, những năng lực thể này đều là yêu thú hàng thật giá thật, nhưng mặc dù hắn nghĩ đến nát đầu, cũng nghĩ không ra vì sao lại có nhiều như vậy yêu thú tụ cùng một chỗ, bất quá, hắn hiện tại cũng không có thời gian suy nghĩ việc này, bởi vì đúng lúc này, kinh thiên động địa long ngâm lại một lần nữa vang lên, giống như là tướng quân hạ mệnh lệnh cho binh sĩ vậy, sau đó, các yêu thú vây quanh một vòng cư nhiên như thủy triều hướng về bốn phía tán đi. Nhất thời, Lâm Dật Phi trong thức hải năng lực điểm từng cái từng cái tiêu thất, hắn biết, đây là bởi vì bọn họ đều đã bay ra ngoài phạm vi mình nhận biết.

Khi phát hiện các yêu thú tứ tán ra, Lâm Dật Phi đã ý thức được tình cảnh nguy hiểm của mình, thầm nghĩ không ổn, Lâm Dật Phi vội vàng bỏ chạy trở về. Bất quá, hắn chính là đánh giá thấp thực lực Đại Thừa kỳ người tu yêu, lấy hắn Phân Thần Kỳ tu vi, như thế nào có khả năng chạy thoát Đại Thừa Kỳ người tu yêu? Không đợi hắn quay đầu, một người khôi ngô đại hán đã đi tới bên cạnh hắn. Nguyên Anh Kỳ yêu thú là có thể hóa thành hình người, yêu thú trước mắt đã có Đại Thừa Kỳ tu vi, đương nhiên đã sớm có thể hóa thành hình người.

Lâm Dật Phi thầm nghĩ không may, nhưng dù là muốn nghĩ biện pháp ứng đối. Lấy hắn Phân Thần Kỳ tu vi, muốn chiến thắng đại hán trước mắt, không khác gì người si nói mộng.

"Người tu chân? Người thế nào chạy đến địa bàn của ta?" Đại hán liếc mắt đã nhìn ra thân phận Lâm Dật Phi người tu chân, dù sao, Lâm Dật Phi một thân nhân loại khí tức, hơn nữa hắn cũng không hiểu Liễm Tức Thuật, không bị phát hiện mới lạ.

Đại hán này tên gọi Hùng Nhạc, là một mảnh sơn lâm đầu nhĩ, vừa rồi bọn họ mới được vương hạ lệnh, khiến toàn bộ yêu thú đều thôi lui đến năm mươi dặm hơn canh gác, vốn hắn cũng là muốn đi, nhưng mới vừa bay lên không bao lâu, cư nhiên khiến hắn tại đây phát hiện khí tức người tu chân, tuy rằng cảm giác người này thực lực không phải rất mạnh, nhưng hắn là muốn đem Lâm Dật Phi giết chết, để bảo chứng an toàn cho vương.

Lâm Dật Phi lần đầu tiên nhìn thấy yêu tu, trong ngực khó tránh khỏi có chút mới lạ, bất quá lúc này tình huống khẩn cấp, hắn cũng không có thời gian thường thức yêu tu, dù sao, bảo trụ cái mạng nhỏ mới là tối trọng yếu.

Lâm Dật Phi điều chỉnh một chút khí tức, sau đó tiến lên nhân nhậm thi lễ, nói: "Xin chào tiên bối, văn bối lần đầu tiên ra ngoài, đối với tất cả đều hơi hiếu kỳ, cũng không nghĩ lại đi lầm tới ở đây, quấy rối tiên bối thanh tu, mong tiên bối thứ lỗi." Tuy rằng trước mắt nhân bản thể nhất định là một con yêu thú, bất quá Lâm Dật Phi lấy thân phận văn bối hành lễ, thứ nhất, người ta sắp phi thăng Tiên giới (Tiên giới cùng Yêu giới Ma giới là gần như giống nhau),

đội đến được Tiên giới, thì không thể nói là tiên ma yêu, tất cả mọi người là tu luyện giả, khởi điểm cũng đều giống nhau, đã không có xuất thân khác nhau; thứ hai, chính là người đang ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, hần hiện tại có thể hay không còn mạng sống, còn phải nhìn tâm tình người ta, loại này năng lực ứng biến giản đơn, Lâm Dật Phi vẫn phải có.

Đối với Lâm Dật Phi biểu hiện, đại hán không cho là đúng. Chỉ nghe hần nói: "Hanh, không thể để nhân loại các người một bộ lời kéo làm quen, mặc kệ là cái lý do gì, người thiện tiện xông vào lãnh địa của ta, sẽ bị nghiêm phạt, hôm nay, người phải ở lại đây, cho vương gia chúng ta ăn a! Ha ha ~~~" Hùng Nhạc hiện tại thật cao hứng, truyền thuyết vương trong yêu tộc, cư nhiên xuất hiện tại Kỳ Lân Sơn, nhưng lại là lãnh địa của hần, phải biết rằng, trên lịch sử yêu tộc chỉ xuất hiện qua một người vương, đó chính là trong truyền thuyết siêu cấp thần thú, Ngủ Thái Thần Long, là long tộc tiến hóa thể chung cực, mà hiện tại, một trong truyền thuyết tồn tại này cư nhiên xuất hiện ở tại trước mặt hần, đây tuyệt đối là hần kiêu ngạo, càng là may mắn cho hần. Chỉ cần hần có thể trước hết phi thăng, sau đó đem tin tức Thần Long xuất hiện truyền cho thượng giới, như vậy, nhất định có thể thu được một bộ tu yêu pháp bí quyết đỉnh cấp, còn có thể có vô số linh đan diệu dược, binh khí pháp bảo, đến lúc đó, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa? Hơn nữa, Ngủ Thái Thần Long xuất hiện, tuyệt đối là tiêu chí yêu tộc hưng thịnh, nói cách khác, yêu tộc từ nay về sau muốn thức tỉnh rồi, làm một phần tử yêu tộc, hần thế nào có khả năng mất hứng chứ?

Nghe xong đại hán nói, Lâm Dật Phi trong tâm thoáng cái lạnh nửa người, vốn đang cho rằng có hi vọng đào tẩu, tại vừa rồi đã có thể, hần nỗ lực vận khởi tinh tế truyền tống pháp quyết, ai biết chung quanh không gian cư nhiên bị người cấm cố rồi, căn bản thuận di không được, mà nghe đại hán nói, tựa hồ là muốn đem mình hiến cho lão đại hần giữa trưa ăn, trong nháy mắt, Lâm Dật Phi có chút vì mình tuyển trách cảm thấy một tia hối hận. Bất quá việc đã đến nước này, hối hận cũng không có bất luận cái gì tác dụng, nghĩ biện pháp đào tẩu mới là then chốt. Phải biết rằng, hần cừ hận còn chưa có báo, hơn nữa Hàn Tuyết Nhi còn đang chờ hần trở lại, hần cũng không nghĩ ở chỗ này vô duyên vô cớ mà đánh mất tính mệnh.

Nhưng mà, khiến Lâm Dật Phi tuyệt đối nghĩ không ra chuyện tình xảy ra. Ngay lúc đại hán cất tiếng cười to, một thanh hàn quang lợi kiếm đột nhiên lóe ra xuất hiện ở tại chỗ yết hầu hần.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 27: Dị Biến.

Lâm Dật Phi tao ngộ Đại Thừa Kỳ người tu yêu, vốn tưởng rằng tính mệnh sẽ mất, nhưng ai biết ngay khi hần nản lòng thoái chí, thì dị biến nổi lên.

Ngay khi Hùng Nhạc tiếng cười còn chưa có dứt, một thanh hàn quang lợi kiếm lóe ra thẳng đến yết hầu hần đâm tới.

Hùng Nhạc đã là Đại Thừa Kỳ yêu tu, dám cùng hần động thủ, mà lại là chủ động xuất thủ, đương nhiên chí ít cũng là Đại Thừa Kỳ tu luyện giả.

"Đương ~~~" một tiếng thanh âm thanh thúy va chạm từ chỗ yết hầu Hùng Nhạc truyền ra. Nguyên lai, Hùng Nhạc mặc dù đang cùng Lâm Dật Phi nói, nhưng là một yêu tu, nhiều năm trong sinh tử phần đầu khiến hần thời khắc cũng không dám thả lỏng cảnh giác, vì thế, khi đột nhiên một kiếm kéo tới yết hầu hần thì, hần đã nhanh chóng giơ lên thủ chưởng, đem một kiếm muốn giết hần thoải mái mà ngăn trở.

Hùng Nhạc bản thể là hôi hùng, đôi tay hần chính là tiền vốn để hần sinh tồn, trước khi hần còn chưa có tu luyện ra linh trí, hần một đôi hùng chưởng cũng đã cứng như kim thạch, hiện hôm nay, hần đã là Đại Thừa Kỳ tu vi, một đôi hùng chưởng này đã có thể so với thượng phẩm Linh Khi.

Ngăn lại một kiếm này, Hùng Nhạc đã cảm thụ được chung quanh khí tức nguy hiểm, sơ lược nhận biết, hần rốt cục ý thức được tính nghiêm trọng của sự tình. Chung quanh hơn mười dặm không gian, cư nhiên đều bị phong ấn, nói cách khác, ở đây phát sinh bất luận cái chuyện gì, bên ngoài đều không có cảm ứng, đột nhiên, Hùng Nhạc nghĩ tới một cái khả năng đáng sợ, đó chính là người tới có thể là hướng về tân vương phía bọn họ mà tới.

"Người nào, dám ám toán lão tử ta, chán sống rồi sao?" Hùng Nhạc ở trong lòng suy đoán, ám toán hần rất có thể là đồng bọn Lâm Dật Phi, hơn nữa tu vi không hề dưới hần. Trong nháy mắt, hần có chút minh bạch, vì sao Lâm Dật Phi một người tu vi thấp như vậy lại một mình đến nơi đây, nguyên lai đây chỉ là một cái bẫy, Lâm Dật Phi chỉ là dùng để phân tán lực chú ý của hần, chân chính đích nhân sát thủ là giấu ở trận pháp chỗ tối chung quanh.

Kỳ thực, ngược lại hần như biết được, Lâm Dật Phi đích thật là một mình vào đây, bất quá, tại trước đây, đã có người tới trước, nhưng là đang thăm dò, chỉ là người này không chỉ có tu vi cao thâm, mà lại tu luyện Liễm Tức Thuật cao thâm, vì vậy mới khiến toàn bộ yêu tu chưa có thể phát hiện. Hơn nữa, Ngủ Thái Thần Long xuất hiện, khiến toàn bộ yêu tu đều kích động, đâu có lòng để ý mà quan sát chung quanh? Hơn nữa, ai mà nghĩ đến, lại có người dám đồng thời đối mặt hơn mười một Đại Thừa Kỳ người tu yêu còn không trốn đi? Mà Lâm Dật Phi xuất hiện, cũng thực là tiện lợi cho người ta hành sự.

"Ha ha, Đại Bồn Hùng, chúng ta lại gặp mặt ~~~" ngay lúc Lâm Dật Phi kinh ngạc, một tiếng cười dài kiêu ngạo từ cách đó không xa truyền đến, tiếp theo, một người trung niên nhân một thân bạch y đã đi tới trước mặt. Từ người trước mặt tại trong thức hải năng lượng thể ra soát, hần chỉ ít là Đại Thừa Kỳ tu luyện giả, nhìn thấy hần xuất hiện, Lâm Dật Phi nhất thời có một loại cảm giác sống sót sau tai nạn. Bất quá, ngay trong nháy mắt Lâm Dật Phi nhận biết ngoại giới, hần lại phát hiện ra một vấn đề, đó chính là, cư nhiên còn có một người trốn từ một nơi bí mật gần đó, nhìn năng lượng hần, cư nhiên còn

trên cả trung niên nhân trước mắt. Lâm Dật Phi không có nói ra, hiện tại, trầm mặc là tuyển trạch duy nhất của hắn. Hơn nữa, hắn cũng mơ hồ minh bạch, người này nhất định là giấu mình từ một nơi bí mật gần đó, đợi thời cơ đánh lên.

"Đoạn Đào, cư nhiên là người, người sao lại đến lãnh địa của ta, người không phải đã sớm ly khai rồi sao?" Gặp người này, Hùng Nhạc trong tâm lại hơi có chút thả lỏng một chút, người hắn nhận biết, là một người nhị kiếp Tán Tiên (độ kiếp thất bại, bình giải trọng tu, người như vậy gọi là Tán Tiên, Tán Tiên mỗi nghìn năm độ một lần thiên kiếp, độ mười lần thiên kiếp có thể phi thăng, yêu ma gì cũng vậy), cùng hắn đã giao thủ qua, hơn nữa thực lực chẳng phân biệt được trên dưới.

Tại Kỳ Lân Sơn, là có mấy người Tu Chân Giới Tán Tiên tồn tại, đương nhiên cũng có Tán Yêu, bất quá những người này sợ bị quấy rối, đều là đem mình phong ấn tại địa hạ hoặc là trong sơn động để hấp thu linh khí trong thiên địa, mỗi nghìn năm đi ra độ một lần thiên kiếp, bình thường sẽ không đi ra, tựa như lần này, cho dù là Ngũ Thái Thần Long xuất hiện, cũng như cũ không có đem mấy người Tán Yêu tỉnh lại. Vốn, Đoạn Đào lần trước ở chỗ này vượt qua lần thứ hai thiên kiếp, Hùng Nhạc cho rằng hắn đã rời đi, không nghĩ tới hắn còn chưa có trở lại tu luyện, cư nhiên còn nghỉ chân trên lãnh địa của hắn.

"Ha hả, ai nói ta ly khai? Ta nói phải ly khai sao?" Đoạn Đào còn đùa dai mà trả lời. Hắn hiện tại muốn phân tán lực chú ý của Hùng Nhạc, vì thế tận lực làm hắn tức giận.

Bất quá, nghe xong Đoạn Đào nói, Hùng Nhạc hùng tỳ khí thịnh cũng không có nổi lên giận dữ, "Hanh, thức thời thì nhanh lăn đi, bằng không chớ có trách ta trao hạ vô tình." Nói xong, còn hướng phía Đoạn Đào huy liễu cánh tay tràn đầy bộ lông một bên, đã sớm bị hắn không nhìn tới. Vốn, tại trong mắt một người tu luyện giả Đại Thừa Kỳ, Xuất Khiếu Kỳ tu vi, quả thực không đáng nhắc tới.

"Ha hả, lão bằng hữu, người nghĩ rằng ta ngày hôm nay đến, là tìm người ôn chuyện sao? Nếu như ta không nhìn lầm, vừa rồi vạn thú triều bái, hắn là yêu tộc trong truyền thuyết Ngũ Thái Thần Long a! Hắc hắc, nếu có thể nuốt được nội đan Thần Long ~~~" hắn cũng không nói gì tiếp, bất quá cũng không cần phải nói ra, người thông minh vừa nghe cũng đã hiểu rồi.

Nghe xong Đoạn Đào nói, Hùng Nhạc rõ ràng chấn động, cũng không có bộ dạng thông dong nữa. Ngũ Thái Thần Long quan hệ đến hưng thịnh của yêu tộc, tuyệt đối không thể xuất hiện sai lầm dù cho một chút, hãy nhìn trận thế ngày hôm nay, người ta tựa hồ là vì Thần Long mà đến, nhưng hết lần này tới lần khác vào lúc này lũ yêu đều tới ngoại vi canh gác rồi, chỉ có vài âm soa dương thác là còn giữ lại, nhưng hắn cùng Đoạn Đào hai người là tâm lượng nửa cân, mà đối phương còn có một Lâm Dật Phi ở một bên lược trận, điểm chết người chính là, đối phương chẳng biết bao phủ cái gì trận pháp, cư nhiên đem chung quanh hơn mười dặm không gian hoàn toàn cấm cố, đừng nói thuận di, ngay cả thanh âm cũng đừng tưởng truyền ra ngoài phạm vi trận pháp.

Tuy rằng bị người chiếm tiên cơ, nhưng tinh thần Hùng Nhạc rất mạnh mẽ, bày ra bộ dạng biểu tình không thể nói: "Hanh, không biết người là đang nói cái gì, bất quá người cho là chỉ bằng người cùng có một bên nhỏ bé là có thể đánh bại ta sao?" Nếu là trước đây, Hùng Nhạc có khả năng còn có thể lo lắng, bất quá hiện tại ~~~ hắn tu vi kinh qua vừa rồi ngũ thái thần quang tư nhuận, tối thiểu gia tăng tới ba thành, đối phó Đoạn Đào cùng Lâm Dật Phi hai người, hắn đang rất tự tin. Bất quá, hắn cũng biết, Ngũ Thái Thần Long vừa rồi lấy ngũ thái thần quang chiếu khắp vạn thú, hiện tại sợ là ở vào thời kỳ suy yếu nhất, nếu là bị người thừa cơ mà vào, thật là sẽ nguy hiểm.

"Ha hả, Đại Bồn Hùng, người cũng không nên hiểu lầm, tiểu tử này không có thể như vậy cùng ta cùng nhau, người thích, thì tùy thời đều có thể ăn hắn, sau đó hai chúng ta thông thống khoái khoái mà đánh một trận, người yên tâm, cái này trận pháp dùng rất tốt, trong vòng nửa canh giờ, là tuyệt đối không có người đến quấy rầy, ha ha ha ~~~ "

"Người ~" nghe xong Đoạn Đào nói, Lâm Dật Phi suất nữa mắng to ra tiếng, hắn chẳng thể nghĩ tới, đều là người tu chân, Đoạn Đào cư nhiên như vậy ngoan độc cư nhiên còn muốn để Hùng Nhạc trước hết giết chết mình, Lâm Dật Phi cảm giác xong rồi, hắn nói tuyệt đối là phát ra từ nội tâm, mà khi nhắc đến ăn thì, hắn cư nhiên ngay cả một điểm thương hại cũng không có. Lâm Dật Phi chỉ cảm thấy rừng mình rợn da gà, vừa buông lỏng tâm tình thì bây giờ lại khởi lên.

"Hanh, không nên ở chỗ này mà đóng kịch, các người là một bọn, người nghĩ rằng ta nhìn không ra sao? Người phân minh là khiến tiểu tử này ở chỗ này hấp dẫn chú ý của ta, mà người từ một nơi bí mật gần đó bày binh bố trận tính toán ta, có phải thế không?" Không đợi Lâm Dật Phi nói, Hùng Nhạc liền chen vào nói trước.

"... . ." Nghe xong Hùng Nhạc nói, Lâm Dật Phi cùng Đoạn Đào hai người đều có một loại cảm giác không nói gì.

"Nói người là Đại Bồn Hùng, xem ra người thật là đúng. Quên đi, ngược lại cái gã nhỏ bé này có ở đây hay không ở đây cũng không vướng bận, chờ đem người thu thập xong, ta sẽ thu thập hắn, ân, gần đây thiên lãnh, đang cần một bộ da lưng của gấu a!" Đoạn Đào đã không muốn nói nhiều lời, phải biết rằng, cái đại trận này chỉ có thể duy trì nửa canh giờ, nếu là trong vòng nửa canh giờ không thể đem Hùng Nhạc bắt, thì người chết chỉ có thể là hắn.

Hùng Nhạc không cam lòng tỏ ra yếu kém, "Nói khoát không biết ngưng, nhìn bồn đại gia ta cho người rằng rơi đầy đất."

Nói xong, hắn đã quơ song chưởng hướng về Đoạn Đào tung đến.

Thấy hai người muốn vung tay, Lâm Dật Phi vội vã hướng về phía khác có người bí mật ẩn gần đó mà trốn, hắn biết, ngày hôm nay mình có khả năng dữ nhiều lành ít, vô luận ai thắng, không may kế tiếp, cũng sẽ là hắn, bất quá, Lâm Dật Phi cũng không phải một người buông tha, khi kết quả còn chưa có định trước, hắn phải bắt được tất cả cơ hội có thể sống... . .

Một người là Đại Thừa Kỳ người tu yêu, một người là Tán Tiên vượt qua hai lần thiên kiếp, bọn họ động thủ, đã có thể vận dụng đầy đủ năng lượng tự thân, đến nỗi chung quanh cư nhiên không có một tia năng lượng tiết ra ngoài. Bất quá lúc này Lâm Dật Phi để tâm tất cả trên người ấn dấu chỗ tối nọ, đối với hai người cao thủ trước mắt so đấu, hắn đã không có bất luận cái gì hứng thú.

Một người một yêu liều mạng mấy chiêu, mà chỉ giản đơn mấy chiêu này, cũng khiến Đoạn Đào cả kinh nói không ra lời. Nhớ lần trước hắn cùng Hùng Nhạc đã giao thủ, kết quả cũng chỉ là cân sức ngang tài mà thôi, nhưng ngăn ngui mấy ngày không gặp, Hùng Nhạc tu vi đã rõ ràng vượt lên trước hắn, hắn thậm chí có loại cảm giác, Hùng Nhạc rất có khả năng không có dùng ra toàn lực.

Kỳ thực, hắn suy đoán cũng không sai một chút, hiện tại Hùng Nhạc đã khác xưa, ngũ thái thần quang chiếu xạ khiến hắn được lợi không ít, trong cơ thể hắn toàn bộ linh nguyên, hầu như đều thăng lên một cấp bậc, nếu như hắn hiện tại có thể tĩnh hạ tâm lại chăm chú tu luyện, như vậy không tới mười ngày, nhất định có thể phi thăng thượng giới.

Lúc này, người trốn từ một nơi bí mật gần đó cũng đã chú ý tới hoàn cảnh xấu của Đoạn Đào, bất quá hắn còn muốn chờ, chờ một cái thời cơ tốt nhất.

Đúng lúc này, rõ ràng bị vây trong ưu thế của Hùng Nhạc cư nhiên buông tha từng bước, Đoạn Đào như là không muốn theo đuổi tiến công, chỉ là phòng thủ thôi.

Lúc này, Hùng Nhạc nghĩ rất đơn giản, hắn đã cảm giác được, đối phương tu vi tuyệt đối ở dưới mình, mà cảm không đại trận chỉ có thể duy trì nửa canh giờ, như vậy đơn giản mà phòng thủ nửa canh giờ, chờ uy lực trận pháp yếu nhược đến trình độ nhất định, chỉ cần một tiếng hô, sẽ có vô số bang thủ giúp đỡ chạy tới, đến lúc đó, cũng sẽ thu thập người trước mặt một cách dễ dàng?

Nhưng mà, ngay trong nháy mắt hắn thả lỏng sơ ý, hắn đột nhiên cảm thấy rừng cả mình từ sau cổ truyền đến, mà Đoạn Đào cũng vào lúc này sử xuất toàn lực, Hùng Nhạc có thể nói là hai mặt thụ địch.

Cũng bất chấp bảo tồn thực lực nữa, Hùng Nhạc trong nháy mắt đem yêu nguyên lực của mình thôi phát đến đỉnh phong, đồng thời trong nháy mắt biến trở về bản thể, một con hồi hùng thật lớn ba thước cao đột ngột xuất hiện, mà lúc này, phía sau một kiếm cũng đã chém tới, chỉ là hắn đột nhiên biến thân, dẫn đến thân hình trong nháy mắt cất cao, một kiếm này cũng chỉ chém vào trên lưng hắn, bất quá, dù vậy, Hùng Nhạc cũng cảm thấy khí huyết cuộn cuộn, trong cơ thể rất khó chịu. Mà với quy công của hắn là siêu cường phòng ngự, nếu không có như vậy, chỉ bằng một kiếm vừa rồi, đã làm cái yêu khác mà tu luyện tiếp, sợ là bị chém đến chết mất.

Tránh thoát Đoạn Đào một kiếm, đón đỡ người đánh lên một kiếm, Hùng Nhạc cũng không dám có bất luận cái gì khinh thị nữa.

Lúc này, ba người tự phát mà thu tay, Đoạn Đào cùng người đánh lên sóng vai mà đứng, cùng Hùng Nhạc đối chọi gay gắt.

Lúc này Lâm Dật Phi đã có chút tròn trĩnh mắt, hắn tuy rằng biết Hùng Nhạc là yêu, nhưng tự thủy chí chung, Hùng Nhạc đều là lấy đáng đáp nhân loại mà lộ diện, mà khi hắn khôi phục lại bản thể, nhất khắc hiện ra chân thân, Lâm Dật Phi thật là chấn động một chút.

"Đây là bản thể hắn sao? Thật là lợi hại, cư nhiên có thể đón đỡ Đại Thừa Kỳ người tu chân toàn lực một kích, lẽ nào da hắn là một kiện Linh Khí chứ?" Lâm Dật Phi yên lặng mà nghĩ.

Lúc này Hùng Nhạc đã vừa trấn định lại, vốn, hắn cho rằng chỉ có Đoạn Đào một người, như vậy hắn còn có thể ứng phó, nhưng hiện tại, cư nhiên lại xuất hiện một người tu vi không dưới mình, nếu là trong hai người có một người cuốn lấy mình, người kia đi tìm Thần Long phiên phúc, hắn chẳng phải là thiếu phương pháp phân thân sao? Nghĩ tới đây, tâm hắn đã hoàn toàn rối loạn.

Thật sâu hít vào một hơi, Hùng Nhạc ép buộc mình trấn định, sau đó một tiếng cười dài: "Ha ha ha, nghĩ không ra, các hạ cư nhiên không quản thân phận, khi người khác giao thủ lại xuất thủ đánh lén, lẽ nào lại không sợ truyền ra ngoài, bị người khác chê cười sao?"

"Ha hã, chế nhạo? Ai chế nhạo? Lẽ nào ngươi cho là chuyện ngày hôm nay còn có thể truyền ra ngoài phải không? Ha hã hã hã ~" người đánh lén nhàn nhạt trả lời.

"Hanh, đề tiện, hãy xưng tên ra, Hùng gia gia ta sau này hảo hảo với ngươi tính toán."

"Hanh, Đoạn Lăng chính ta, bất quá muốn tính sổ sao ~ sợ là ngươi đã không có cơ hội này." Nói xong, hắn đã một lần nữa té ra trường kiếm, rồi đối với Đoạn Đào nói: "Nhị đệ, ngươi đi giết Ngũ Thái Thần Long, nhớ kỹ, một chút cũng không nên lãng phí, Thần Long toàn thân đều là trọng bảo."

Nghe xong Đoạn Lăng nói, Hùng Nhạc khản trương, vừa muốn nói răn đe, nhưng Đoạn Lăng kiếm cũng đã chém tới.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 28: Tính Sai.

Yêu tộc Ngũ Thái Thần Long tại Tu Chân Giới xuất hiện, vốn là thịnh thế của toàn bộ yêu tộc, nhưng mà, thiên bất tác mỹ, thật xui xẻo khi Ngũ Thái Thần Long xuất hiện bị hai người Tán Tiên phát hiện, càng xảo chính là, hai người Tán Tiên này đúng là cường giả tu luyện đỉnh cấp Liễm Tức Thuật, đều né tránh toàn bộ người tu yêu, bọn họ thành công bày ra cấm không đại trận, đem Thần Long vây ở trong không gian mười dặm không, tính sai duy nhất của họ, là Lâm Dật Phi xuất hiện, dẫn đến Hùng Nhạc bị giữ lại.

Lúc này, Hùng Nhạc đang cùng Đoạn Lăng dây dưa, mà Đoạn Đào cũng chạy tới một chỗ sơn động. Đây vốn là động phủ của Hùng Nhạc, bất quá hiện tại đã thành vương cung của Ngũ Thái Thần Long, Ngũ Thái Thần Long vừa rồi lấy ngũ thái thần quang chiếu khắp vạn yêu, đã thập phần suy yếu, đang ở trong động tu dưỡng, đối với chuyện bên ngoài phát sinh, còn không có bất luận cái gì cảnh giác.

Lâm Dật Phi đem tất cả đều để ở trong mắt, nhưng hắn lại không có bất luận cái động tác gì. Hắn cũng có thừa qua thuận đi, bất quá sự thực chứng minh, cũng chỉ là phí công, về phần quang minh chính đại mà đi ra ngoài ~ cùng với chịu chết không có gì phân biệt, phải biết rằng, ngoại vì là có vô số yêu tu canh gác, hắn có thể khẳng định, chỉ cần hắn vừa đi ra đại trận, nhất định sẽ được lũ yêu tu chiêu đãi tốt nhất, hơn nữa, hắn cũng có thể cảm giác được, trong Đoàn gia huynh đệ vẫn còn có một người phân ra một tia thần thức tập trung vào hắn, bất động còn tốt, nếu như tùy ý đi loạn, bọn họ nhất định sẽ phân ra một người trước đem mình giải quyết. Hắn hiện tại hi vọng duy nhất, là Hùng Nhạc có thể đem Đoàn gia huynh đệ cầm giữ nửa canh giờ, chờ cấm không đại trận giải trừ, sẽ thuận đi ra khỏi Kỳ Lân Sơn. Bất quá, rất rõ ràng, nguyện vọng này có chút không thực tế.

Đoạn Lăng vượt qua thiên kiếp lần thứ hai đã có vài thập niên, tu vi còn trên cả Hùng Nhạc. Vốn hắn đang trong động phủ tu luyện, lại đột nhiên bị huynh đệ Đoạn Đào hắn đánh thức, lúc đầu hắn còn có chút bất mãn, bất quá khi biết được tin tức Ngũ Thái Thần Long xuất thế, hắn rốt cuộc cũng không có tâm tình tu luyện. Phải biết rằng, Ngũ Thái Thần Long được yêu tộc công nhận là vương, long tộc vốn là rất thưa thớt, mà có thể hóa thành Ngũ Thái Thần Long, vậy không phải ai cũng có thể hình dung được, nói một cách khác, nếu như dùng một cái to như tinh cầu làm mẫu, như vậy, long tộc tiến hóa thành Ngũ Thái Thần Long xác suất, một phần từ cũng chỉ có thể là một gian phòng. Theo hắn lý giải, tại đây Tu Chân Giới trên lịch sử yêu tộc, cũng chỉ xuất hiện qua một con Ngũ Thái Thần Long, bất quá hiện tại nó ở nơi nào, sẽ không ai có thể biết.

Khi biết được tân Ngũ Thái Thần Long tiến hóa còn chưa có thành niên, Đoạn Lăng liền cùng Đoạn Đào chế định ra cái kế hoạch Đồ Long này. Mà sự thực chứng minh, kế hoạch của bọn họ rất thành công, chỉ cần giết chết Hùng Nhạc, sau đó thì chém Thần Long, thu được Thần Long Long Châu, như vậy, bọn họ có khả năng thu được truyền thừa ký ức trong Long Châu, đến lúc đó, thì muốn cái gì thì được cái nấy? Phải biết rằng, Ngũ Thái Thần Long Long Châu không chỉ có tinh hoa năng lượng, mà còn là vật dẫn truyền thừa ký ức của nó, chỉ cần Long Châu tới tay, như vậy bọn họ hai người không chỉ có thể thực lực lớn tăng, càng có thể thu được vô số long tộc bí pháp, có thể đều là nghịch thiên pháp quyết, được một hai phần là có thể ngạo thị thiên hạ.

Quay lại nói chuyện Hùng Nhạc cùng Đoạn Lăng hai người.

Khi thấy được Đoạn Đào hướng về phương hướng Thần Long bay đi, Hùng Nhạc cũng đã bắt đầu liều mạng. Bất quá, hắn tu vi còn dưới Đoạn Lăng, tuy rằng có thể đón đỡ Đoạn Lăng vài kiếm, nhưng như cũ không có thể vượt qua Đoạn Đào, chỉ có thể mất mớ rừng rùm mà nhìn Đoạn Đào tiến nhập sơn động.

"Hồng ~" Hùng Nhạc trong cơn giận dữ, hắn đã bị hai người tu chân đệ tiện này triệt để chọc giận, Thần Long là tượng trưng cho yêu tộc quật khởi, tuyệt đối không để cho mất mát. Nghĩ vậy nên, Hùng Nhạc cư nhiên không hề phản ứng Đoạn Lăng, mặc cho hắn từng kiếm từng kiếm mà trảm trên người hắn, còn hắn thì chỉ hướng về phía sơn động chạy đi.

Nhưng mà, đúng lúc này, không nghĩ được chuyện tình xảy ra.

Ngay khi Hùng Nhạc mới chạy một vài bước, trong sơn động bỗng nhiên truyền ra một tiếng muôn hưởng, tiếp đó, Đoạn Đào như là con điều đứt dây bị quăng đi ra ngoài, đáng tiếc có chút chật vật.

Đột nhiên có biến cố khiến Hùng Nhạc cùng Đoạn Lăng đều là dừng chân lại, mà đúng lúc này, một con Thần Long màu sắc sỡ xuất hiện. Đây là một con dạng gì long a! Đã không có từ ngữ gì có thể hình dung hắn mỹ lệ, bởi vì tại đây trong phần mỹ lệ, lại pha phần uy vũ, trong uy vũ lại bao hàm phần cao quý, trong cao quý lại thấu lộ thịnh khí khiếp người.

Lâm Dật Phi nhìn Thần Long trước mắt, trong ngực lại nổi lên cơn sóng gió động trời. Thần Long tại trước đây không lâu, Lâm Dật Phi từng nghe một tiếng long ngâm liên tưởng đến rất nhiều, trong đó, thì có hình dạng Thần Long, mà bất khả tư nghị nhất chính là, Thần Long trước mắt cư nhiên cùng hắn tương tự giống nhau như đúc, chỉ là nhỏ kém một chút, Lâm Dật Phi thậm chí có chút hoài nghi mình có đúng hay không từ trước thực sự gặp qua Thần Long.

"Thần Long thật xinh đẹp a, hoàn mỹ như thế, nếu như bị người phá hủy, sẽ là cỡ nào đáng tiếc a!" Lâm Dật Phi yên lặng mà lầm bầm, nghĩ vậy, hắn vô ý thức về phía phương hướng Đoạn Lăng liếc mắt nhìn qua.

Lúc này Đoạn Lăng cũng có chút hoảng hốt, Thần Long là yêu tộc công nhận vương, uy vũ của nó cũng không ai là có thể chịu đựng được. Bất quá mặc kệ nói như thế nào, Đoạn Lăng đều là lão yêu quái tu luyện rất lâu, hắn còn không có quên mục đích lần này.

Nhìn thoáng qua Đoạn Đào chật vật, Đoạn Lăng nói: "Nhị đệ, ngươi thế nào rồi?"

"Khái khái, đại ca, ta không sao, tiểu long này không có chiến lực gì, vừa rồi chỉ là ta quá sơ suất, không cẩn thận bị hắn dúi một cái, đại ca, ngươi cuốn lấy con bốn hùng, ta tới thu thập tiểu long này." Đoạn Đào trả lời. Hắn xác thực không có thụ thương gì, chỉ là bị Ngũ Thái Thần Long quét một đuôi mà thôi.

"Hồng ~ người tu chân đệ tiện, càng dám đánh chủ ý tới vương chúng ta, các ngươi lẽ nào không muốn sống sao?" Thấy Thần Long đi ra, Hùng Nhạc vội vàng chạy tiến lên, đem Thần Long bảo hộ ở tại phía sau, sau đó quay sang Đoàn gia huynh đệ quát lên.

"Nhị đệ, không nên cùng hấn nhiều lời, dùng tuyệt chiêu, hôm nay, vô luận như thế nào, chúng ta đều phải đem người ở đây toàn bộ chém giết, bằng không, tương lai huynh đệ chúng ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ." Thời gian cấp bách, Đoàn gia huynh đệ chỉ có thể đập nổi đũa thuyền thôi.

Đoạn Lăng vừa dứt lời, kiếm hấn cũng đã đi thẳng đến Hùng Nhạc. Đoạn Đào không cam lòng tỏ ra yếu kém, cũng lại một lần nữa té khỏi pháp bảo, hướng Ngũ Thái Thần Long chém tới. Hai người nhìn nhau, đều tại trong mắt đối phương nhìn ra bên trong quyết tuyệt. Đương nhiên, một đồng tác nhỏ cũng không có khiến cho Hùng Nhạc chú ý.

Hùng Nhạc thấy hai kiện pháp bảo chém tới, đứng là không né không tránh, như là muốn đón đỡ hai công kích này.

Kỳ thực, Hùng Nhạc đã quyết định, hôm nay, hấn sợ là khó có thể may mắn tránh khỏi, nhưng hấn cho dù có chết, cũng nhất định phải bảo vệ Thần Long, vì vậy, hấn đem thân hình biến tới lớn nhất rồi, cư nhiên lớn lên hơn vài thước đem Thần Long hoàn toàn chắn ở phía sau, sau đó dùng một loại nhân thần người thắng lợi nhìn Đoàn gia huynh đệ.

Hai kiện pháp bảo chém vào trên người Hùng Nhạc, giết ra vài đoàn hỏa hoa sáng lóe, mà Hùng Nhạc vẫn là bất động. Đây là tuyệt chiêu của hấn, Lạc Địa Sinh Căn, chỉ cần hấn không muốn, người khác cũng đừng nghĩ lay động hấn, cho dù chết, hấn cũng phải đứng, hấn hiện tại đã hóa thân thành một mặt tường, chỉ cần mặt tường này không ngã, Thần Long phía sau sẽ không bị công kích.

Nhìn thấy một màn này, xa xa Lâm Dật Phi thật là có chút cảm động, hấn thế nào cũng thật không ngờ, Hùng Nhạc cư nhiên có thể vì Thần Long, không tiếc hi sinh mình, đây là một loại tinh thần thế nào? Là trung thành? Quên mình vì người?

Nhưng mà, không đợi hấn suy nghĩ nhiều, hai tiếng nổ đánh vỡ suy nghĩ của hấn.

Nguyên lai, Đoàn gia huynh đệ để mau chóng giải quyết chiến đấu, cư nhiên tự bạo pháp bảo của mình.

Hai người dùng đều là thượng phẩm Linh Khí, hai kiện thượng phẩm Linh Khí tự bạo, uy lực không phải chuyện đùa.

Lâm Dật Phi vội vàng đem ánh mắt hướng về Hùng Nhạc, con đại bản hùng này hai cánh tay cư nhiên cũng không thấy, toàn thân đều là nhũ nhại tiên huyết, hai con mắt cũng đã khảm khảm mà nhắm lại, mà phía sau hấn cái con tiểu long kia, cũng là bị tạc đến miệng phun tiên huyết, cả người biến thành màu đen, không còn mỹ lệ như vừa rồi nữa. Tuy rằng Ngũ Thái Thần Long yêu tộc công nhận là vương, nhưng chẳng biết vì cái nguyên nhân gì, hấn hiện tại cư nhiên không hề còn sức chiến đấu cùng sức chống cự, lần này, nó cũng đã có tràn ngập nguy cơ. Có thể nói, Đoàn gia huynh đệ thật đúng là tìm đúng thời gian, nếu bọn họ đến muộn một ngày, như vậy, đối mặt bọn họ, có thể tuyệt đối không phải là một con tiểu long không hề có chiến lực, mà đến lúc đó, ai là con mồi, ai là thợ săn, đã có thể khó nói rồi.

Thấy dáng dấp Ngũ Thái Thần Long chật vật, Lâm Dật Phi trong lòng có một loại cảm giác nói không nên lời, phảng phất là thương tiếc, lại phảng phất là lòng chua xót, giống như là tiếc hận đồ tốt bị người phá hủy.

Vô ý thức, Lâm Dật Phi lại đem ánh mắt hướng về phía Đoàn gia huynh đệ hai người, chỉ thấy hai huynh đệ cũng là thần thái uể oải, xem ra, tự thân pháp bảo tự bạo khiến cho bọn hấn thương tổn cũng không nhỏ, sợ là không có vài năm, tuyệt đối không khôi phục được tiêu chuẩn như cũ, bất quá, trên mặt hai người có vẻ mỉm cười. Bởi vì, bọn họ xem ra, Hùng Nhạc đã không có năng lực tái chiến, mà con tiểu long kia, tuy rằng năng lực tự thân trình tự rất cao, nhưng cũng chỉ là như một tiểu hài tử cầm một thanh Tiên Khí, về phần Lâm Dật Phi xa xa, bọn họ tự thủy chí chung cũng không có để vào mắt, dù sao, Lâm Dật Phi tu vi biểu hiện ra ngoài chỉ có Xuất Khiếu Kỳ. Bất quá, nếu như để cho bọn họ biết Lâm Dật Phi đã là người tu chân Phân Thần Kỳ, còn có kiếm pháp lợi hại mà nói, như vậy bọn họ tuyệt đối sẽ không làm ra tuyển chọn hôm nay.

Tất cả tựa hồ đều đã là trần ai lạc định, Đoàn gia huynh đệ lại một lần nữa liếc nhau, không khỏi hơi lắc đầu, tựa hồ là đang cảm thán cái gì. Nhưng mà, chính khi bọn hấn muốn tiến lên thu chiến lợi phẩm, Hùng Nhạc con mắt lại đột nhiên mở ra, mà trong ánh mắt hấn, phân minh viết bốn chữ —— đồng quy vu tận.

Đoàn gia huynh đệ mới vừa nhìn thấy loại nhân thần này, liền biết ý định của Hùng Nhạc.

Không sai, Hùng Nhạc muốn tự bạo. Đoàn gia huynh đệ tự bạo Linh Khí, cấp cho Hùng Nhạc một kết quả tồi tệ, Hùng Nhạc từ trước đến nay đã lấy hai móng vuốt của mình làm binh khí pháp bảo, hiện tại hai móng vuốt không có, hấn cũng chỉ còn lại có một đường tự bạo.

Đoàn gia huynh đệ lúc này đều là vừa sợ vừa giận, bọn họ lúc này mới ý thức được một vấn đề, bọn họ có thể tự bạo Linh Khí, như vậy, người khác tự bạo thân thể, cũng là nằm trong tình lý.

Thời gian đã không cho phép bọn họ suy nghĩ, hai người không hẹn mà cùng từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một kiện pháp bảo, liệu mạng hướng về Hùng Nhạc phóng đi. Bọn họ muốn trước khi Hùng Nhạc tự bạo đem hấn chém chết, bằng không, ở đây gì đó, cái gì cũng đừng nghĩ sẽ còn lại, đương nhiên, cũng bao gồm bọn họ huynh đệ hai người.

Nhưng mà, ngay khi hai người vọt tới phụ cận Hùng Nhạc thì, bọn họ rốt cục ý thức được sai lầm. Hùng Nhạc nhất tâm phải bảo vệ Thần Long, nếu là tự bạo, vậy Thần Long cũng nhất định sẽ hóa thành tro bụi, trước nỗ lực của hấn chẳng phải là uổng phí sao?

Đúng lúc này, Hùng Nhạc động thân. Phương hướng của hấn chính là phương hướng Đoàn gia huynh đệ, mà mục đích của hấn cũng không phải tự bạo, mà là —— đã mạn xông tới. Ba người vốn cách nhau cũng không xa, như thế chỉ vừa chạy tới, lập tức đã va chạm nhau như Hỏa Tinh và vào Địa Cầu, nhất thời mọi người cùng ngã xuống. Hùng Nhạc ý vào thân thể lớn, chỉ lui ra phía sau vài bước, còn Đoàn gia huynh đệ thực sự bị đánh bay trên mặt đất.

"Ha ha, người tu chân dễ tiện, người cho là chỉ có các ngươi hiểu được tính toán sao? Gia gia ta cũng không ngu." Hùng Nhạc cất tiếng cười to, cười như

chính là kiều ngao vậy.

Đoàn gia huynh đệ bị đánh bay thật xa mới rơi xuống đất, bất quá, bọn họ lúc này trạng huống đúng là thật không tốt, mới vừa gượng đứng lên, thì từng ngum từng ngum máu chảy ra lai láng, bọn họ giờ mới phát hiện, nguyên lai Hùng Nhạc thương tích, không có nghiêm trọng như bọn họ tưởng.

Hai người rất nhanh từ trong giới chỉ lấy ra đan dược nuốt vào, nhưng không có thời gian vận công chữa thương.

Nửa canh giờ đã qua hơn phân nửa, bọn họ muốn làm một kích tối hậu, thành bại ở một hành động này.

Chỉ thấy hai người khoanh chân mà ngồi, sau đó bốn chưởng giao nhau, cư nhiên chậm rãi xoay tròn đứng lên, hơn nữa tốc độ bọn họ xoay tròn càng lúc càng nhanh, đến tối hậu, cư nhiên chỉ còn lại có một đoàn gió xoáy (tàn phong) tại chỗ đảo quanh.

Hùng Nhạc đã cười không nổi, khi thấy Đoàn gia huynh đệ biểu hiện quái dị, hẳn biết, hai người này là muốn xuất ra chân chính tuyệt chiêu.

Sự thực cũng đang là như vậy, không đợi Hùng Nhạc suy nghĩ nhiều, hẳn chỉ cảm thấy hoa mắt, sau đó trong ngực đau xót, khi hẳn cúi đầu nhìn, lại kinh ngạc thấy được cảnh vật phía sau thân thể. Lúc này, hẳn mới phát hiện, nguyên lai, ngực hẳn cư nhiên bị người xuyên thấu, mà xuyên thấu ngực hẳn, không phải ai khác, chính là Đoàn gia huynh đệ hai người.

Một chiêu này là tuyệt chiêu đào mệnh của hai người, cũng là chiêu số bọn hắn cùng nhau đánh ra—— Toàn Phong Trùy, nguyên lý rất đơn giản, là đem không khí chung quanh hình thành như con suối, sau đó dùng tuyền qua này đâm sát thương địch nhân, đặc điểm của nó là nhanh, dùng tốc độ nhanh nhất đi động xuyên thấu lực lớn nhất, nhất cử đem đối phương đánh chết.

Hùng Nhạc tối hậu quay đầu lại nhìn thoáng qua Thần Long uể oải trên mặt đất, rốt cục không cam lòng mà nhắm lại hai mắt.

Tại phía sau hẳn, Đoàn gia huynh đệ chậm rãi hiện thân, mà lúc này bọn họ tóc đã rối tung, chặt vật dị thường, khóe miệng, còn không ngừng có tiền huyết tràn ra. Vốn, tự bạo Linh Khí bị thương tổn cũng đã rất lớn, mà vừa rồi Hùng Nhạc đã man xông tới cũng cho bọn họ thương tổn không nhỏ, hiện tại, bọn họ lại kích phát tiềm lực của mình, dùng ra đại chiêu Toàn Phong Trùy như vậy, có thể nói là nặng càng thêm nặng.

Nhìn thoáng qua Hùng Nhạc sinh cơ đã toàn bộ tiêu hết, hai người tâm tình rốt cục thả xuống.

"Ai, không nghĩ tới, đầu bốn hùng này khó chơi như vậy, còn hiểu cách sử dụng mưu kế, may mà huynh đệ chúng ta có bảo mệnh tuyệt chiêu, bằng không, ngày hôm nay thực sự phải bỏ mạng ở chỗ này." Đoàn Lăng nói. Hiện tại, bọn họ thực lực sợ rằng chỉ có thể phát huy ra Xuất Khiếu Kỳ cũng không được, liên tục hai lần thụ thương, khiến cho bọn họ đa số kinh mạch đều đã phá hỏng, nếu như không mau nhanh tìm một chỗ chữa thương, sau này sẽ nguy hiểm.

Nhưng mà, đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên truyền vào cái lỗ tai bọn họ: "Không biết các ngươi còn có bao nhiêu bảo mệnh tuyệt chiêu?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 29: Ngoài Dự Đoán Mọi Người.

Đoàn gia huynh đệ hai người mất sức tới chín trâu hai hổ, rốt cục đem Hùng Nhạc đánh ngã, bọn họ đã có thể lần thứ hai chuẩn bị thu hoạch chiến lợi phẩm, nhưng lại có biến cố nữa rồi, một thanh âm đột nhiên truyền vào cái lỗ tai bọn họ.

"Không biết các ngươi còn có bao nhiêu bảo mệnh tuyệt chiêu?"

"Ai?" Đoàn gia huynh đệ hầu như song song đứng lên, cả tiếng hô.

"Ha ha, còn có thể là ai, là ta." Bóng người chột lóe, Lâm Dật Phi khuôn mặt thông dong xuất hiện ở tại trước mắt hai người.

Lâm Dật Phi trên thế tục giới là dựa vào thân pháp mà làm ăn, tuy rằng nơi này không gian bị cấm cố, nhưng lại không ảnh hưởng thân pháp quý mị của Lâm Dật Phi.

Tính toán thời gian, nửa canh giờ cũng sắp tới rồi, cũng là lúc kết thúc công việc.

Kỳ thực, khi Đoàn gia huynh đệ tự bạo Linh Khí, thì kết cục hôm nay cũng đã định trước. Lâm Dật Phi một mực một bên quan khán mấy người đánh nhau chết sống, lúc đầu, hẳn còn nghĩ biện pháp làm sao để đào sinh, mà khi nhìn thấy hai người tự bạo Linh Khí, cùng Hùng Nhạc lưỡng bại câu thương, Lâm Dật Phi ý nghĩ đã hoàn toàn thay đổi.

Bởi vì hắn đã nhìn ra, mặc kệ là Đoàn gia huynh đệ, hay Hùng Nhạc, bọn họ đều quên một vấn đề —— bọn họ không đưa hắn vào trong mắt. Tại trong lòng bọn họ, Lâm Dật Phi chỉ là một tiểu nhân vật, là một người râu ria không đáng, vì thế, tự thủy chí chung, cũng chỉ là phân ra một đoàn thần thức tập trung vào hắn, phòng bị hắn đào tẩu.

Lâm Dật Phi rất hưởng thụ loại cảm giác bị quên này, bởi vì hắn biết, càng là như thế này, ba người đánh nhau chết sống mới có thể càng kịch liệt, thế cho nên hoàn toàn không cấp cho chính bọn nó một lối thoát. Mà khi bọn hắn phát hiện Lâm Dật Phi cái này uy hiếp, sợ là đã chậm rồi. Nhìn thấy xuất hiện chính là Lâm Dật Phi, Đoàn gia huynh đệ hai người vô ý thức mà tâm tình buông lỏng. Bất quá, chỉ là một chút từng liễu thôi, bọn họ thần kinh vừa rồi hơi căng thẳng.

Bởi vì bọn họ phát hiện, hiện tại Lâm Dật Phi tựa hồ cùng lúc bắt đầu có chút bất đồng, bất quá vấn đề rốt cuộc là ở nơi nào, bọn họ nhất thời cũng không nghĩ ra được.

Phảng phất như là đang bơm hơi, Đoàn Đào ưỡn ngực, cao ngạo mà nói: "Hanh, tiểu tử thôi, ngươi thật đúng là biết phối hợp a, cư nhiên không quấy rối chúng ta, nếu như ngươi là gan lớn hơn một chút, tuyến chọn chạy trốn mà nói, chúng ta thật đúng là vị tất có thể đuổi theo ngươi, chỉ tiếc, là gan của ngươi thật sự là quá nhỏ a."

Nghe đối phương nói như vậy, Lâm Dật Phi tự giễu mà cười, dừng một chút, hắn nói: "Lúc đầu, ta là muốn chạy trốn, bất quá sau lại gặp các ngươi đánh nhau náo nhiệt như vậy, ta thế nào còn bỏ chạy được chứ? Bất quá nói đi còn nói lại, ta vì sao lại phải chạy chứ?"

"Ngươi ~~" Đoàn Đào vừa muốn phản bác, đã thấy trong tay Lâm Dật Phi đột nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm, không đợi hắn có điều phản ứng, kiếm của Lâm Dật Phi đã hướng phía hắn chém tới.

.

Đoàn Đào thậm chí có một loại cảm giác, mặc dù là hắn tại thời kì toàn thịnh, với một kiếm này, hắn cũng chỉ có thể đón đỡ, mà không có cách nào tránh né, bởi vì hắn phát hiện, bốn phía hắn cư nhiên tất cả đều là kiếm, hơn nữa cũng không rõ thanh kiếm nào là thật, thanh kiếm nào là giả. Nhưng trạng huống hiện tại của hắn, đâu có năng lực mà đón đỡ một kiếm bá đạo này? Nhưng mà, ngay khi Đoàn Đào kinh hãi gần chết thì, chuyện tình càng thêm quỷ dị xảy ra, kiếm của Lâm Dật Phi cư nhiên như có kỳ tích nhiều qua kiếm của hắn, ngay ngắn, vừa lúc đâm xuyên qua đan điền của hắn.

Đoàn Đào chỉ cảm thấy toàn thân linh khí tán đi, đúng là có một loại cảm giác như tất cả đều là cảnh trong mơ. Cúi đầu nhìn thoáng trường kiếm xuyên qua bụng, Đoàn Đào thì thào nói: "Cực ~ phẩm ~ Linh ~ Khí ~". Chỉ là bốn chữ này vừa nói xong, thân thể hắn liền mềm như bún ngã xuống đất.

Lâm Dật Phi thu kiếm mà đứng, nhàn nhạt nhìn thoáng qua Đoàn Đào không hề có sinh cơ, sau đó lập tức đem ánh mắt thu hồi, tựa hồ như đang tự hỏi cái gì.

Lúc này Đoàn Lăng đã hoàn toàn tròn tròn mắt, biến cố tới quá nhanh, nhanh đến nỗi hắn ngay cả thời gian phản ứng cũng không có, chính huynh đệ của mình đã về với bụi bặm rồi.

"Nhị, Nhị đệ ~" Đoàn Lăng thử thăm dò hô lên một tiếng, bất quá lại không có câu trả lời.

"Ngươi, ngươi giết chết huynh đệ của ta? Khái khái ~" Đoàn Lăng kiếm chỉ Lâm Dật Phi, dưới tâm tình kích động, tay hắn cư nhiên hơi có chút run run, hơn nữa, hắn hiện tại thương thế rất nặng, nhất kích như thế, càng thêm máu chảy dềnh dàng.

Lâm Dật Phi hiện tại trấn định đến đáng sợ, vừa rồi một kiếm, hắn cư nhiên chém giết một người tương đương với Đại Thừa Kỳ người tu chân, làm cho hắn chẳng bao giờ từng có tự tin như thế, khiến cho hắn như phát giác ra đã tiến nhập một loại cảnh giới vi diệu, đó là một loại cảnh giới huyền diệu, ở trong chỗ đó Lâm Dật Phi chỉ cảm thấy không có gì mình làm không được, chỉ cần hắn muốn, là không có chuyện gì là hắn làm không được. Đột nhiên, Lâm Dật Phi phúc chỉ tâm linh, cư nhiên tại chỗ tiêu thất không gặp, mà lại một lần nữa xuất hiện thì, cư nhiên là tại phía sau Đoàn Lăng.

Đoàn Lăng lúc này còn không có từ trong biến cố thoát ra, bất chợt thấy trước mắt tiểu tử tiêu thất không thấy. Không đợi hắn có suy nghĩ gì khác, hô hấp hắn bị kiềm hãm, sau đó, hắn liền thấy một cổ thi thể không đầu, nhưng lại có chút nhìn quen mắt, chờ hắn nhận ra chủ nhân thi thể thì, cũng đã hoàn toàn không có ý thức.

Lâm Dật Phi lẳng lặng mà đứng ở nơi đó, phảng phất như là đang ngủ. Nếu như hiện tại có ngoại nhân mà nói, tất nhiên sẽ phát hiện dị dạng của hắn. Lúc này Lâm Dật Phi giống như là dung nhập vào một cái không gian, hắn là không gian, không gian chính là hắn, nếu là được một người chân chính chí cao tu luyện giả nhìn thấy, nhất định sẽ cả kinh nói không ra lời, bởi vì Lâm Dật Phi lúc này, cư nhiên mờ ra được tu luyện giả chí cao trình tự —— thiên nhân hợp nhất.

Kỳ thực, Lâm Dật Phi có thể có biểu hiện như vậy, tuyệt đối không phải là ngẫu nhiên.

Ngay vừa rồi, hắn dùng một kiếm chém chết Đoàn Đào, chính là Thương Khung Kiếm Quyết thứ nhất —— Huyền Kiếm Thức. Đương nhiên, đối với thức thứ nhất này, Lâm Dật Phi cũng chỉ là nắm giữ da lông trong đó, cũng không có lý giải đến chân tủy của nó. Bất quá dù vậy, một kiếm này cũng không phải người bình thường có thể tiếp được, càng không cần phải nói Đoàn Đào như vậy, thân chịu trọng thương. Cũng là bởi vì dùng một chiêu này, Lâm Dật Phi mới có thể có kỳ tích cùng không gian sản sinh cộng minh, phải biết rằng, Thương Khung Kiếm Quyết là tu luyện pháp quyết của cái thần bí lão già kia, tổng cộng cũng chỉ có tứ thức, mỗi một thức, đều là ngày trước thần bí lão già kinh qua vô số năm mà lĩnh ngộ tổng kết lại, trong đó ẩn chứa đại đạo chí lý, tuyệt đối Lâm Dật Phi sẽ được lợi cả đời. Lâm Dật Phi cũng bất quá là đột nhiên tại đây trong một kiếm có điều cảm ngộ, mới có thể chạm đến thiên nhân hợp nhất chí cao cảnh giới.

Lâm Dật Phi thoát ra cảnh giới vừa rồi, mà trong lòng hắn, cũng có chút vui vẻ. Ngay vừa rồi, hắn cư nhiên cùng không gian sản sinh một loại cộng minh, tuy rằng nơi này không gian bị phong ấn, nhưng hắn tựa hồ là cùng không gian ở đây đạt thành một loại giao dịch, vì thế, hắn mới có thể ở chỗ này dùng ra Thuần Di Thuật, trong nháy mắt xuất hiện tại phía sau Đoạn Lăng, đem hắn chém chết. Bất quá, khi Lâm Dật Phi còn muốn tiến nhập cái loại cảnh giới này vừa rồi thì, vô luận như thế nào cũng làm không được.

Dù vậy, Lâm Dật Phi cũng không ảo não, bởi vì hắn nhớ kỹ, tại trên đường đi Kỳ Lân Sơn, hắn cũng có qua kinh lịch cùng loại, vì thế, hắn tin tưởng vững chắc, loại này cảm giác cùng không gian giao lưu, hắn sớm muộn gì sẽ lần thứ hai cảm nhận được.

Đột nhiên, Lâm Dật Phi nhớ tới một chuyện trọng yếu —— bên kia còn có một cái yêu tộc chi vương chưa xử lý!

Mấy cái lặc mình, Lâm Dật Phi cũng đã đi tới một bên Ngủ Thái Thần Long.

Nhìn Ngủ Thái Thần Long uể oải trên mặt đất, Lâm Dật Phi thậm chí có chút hoài nghi, "Đây thật là yêu tộc trong truyền thuyết chi vương sao?"

Lúc này Thần Long chỉ có dài vài thước, hơn nữa có vẻ có chút chật vật.

Đột nhiên, Lâm Dật Phi nghĩ tới ngày trước của mình. Nhớ ngày đó, hắn cũng từng là một người tiểu thiếu gia cao cao tại thượng, nhưng đột nhiên bị biến cố, khiến hắn thành một người tiểu khất cái bị người phi nhỡ, mỗi ngày chịu đựng người khác khinh thường, toàn bộ ủy khuất cùng đau đớn chỉ có thể đem nuốt trong bụng. Mà trước mắt Ngủ Thái Thần Long này, không phải là phiên bản của mình ngày trước sao?

Nghĩ như vậy, nên Lâm Dật Phi nhất thời sinh ra một loại cảm giác đồng bệnh tương liên.

Đúng lúc này, trên mặt đất Tiểu Long đột nhiên mở mắt, mà khi hắn thấy Lâm Dật Phi trước mắt thì, cũng không có bất luận cái gì tâm tình mâu thuẫn, ngược lại là đem lưng cần thật dài long tu ngoài miệng tới trước người Lâm Dật Phi.

Lâm Dật Phi bị cử động của Tiểu Long khiến cho sững sờ, bất quá, hắn cũng không có cảm thấy Tiểu Long có địch ý, ngược lại nghĩ lúc này Tiểu Long có chút thương cảm, vì vậy, liền đưa tay ra ngoài, đem long tu nắm ở trong tay.

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên tại trong đầu Lâm Dật Phi vang lên: "Người tu chân, ta có thể cảm thụ được thiện ý của ngươi."

Cái thanh âm này xuất hiện quá mức đột nhiên, Lâm Dật Phi lại càng hoảng sợ, vội vàng bỏ tay ra, buông ra linh thức tìm tòi chung quanh. Nhưng mà, tìm một vòng, hắn cũng không có phát hiện ra cái gì, lại dùng đặc thù năng lực cảm ứng của hắn một chút, vẫn không có gì thu hoạch, hắn lúc này mới lại một lần nữa đem ánh mắt hướng về Tiểu Long phía trên mặt đất.

Bỗng nhiên, Lâm Dật Phi nghĩ đến một loại khả năng.

Lại một lần nữa đem long tu của Tiểu Long nắm trong tay, Lâm Dật Phi vô ý thức tại trong đầu hỏi một câu: "Vừa rồi là ngươi đang nói chuyện sao?"

"Ha ha, ngươi rất thông minh, đích thật là ta đang nói chuyện." Lúc này, thanh âm vừa rồi lại một lần nữa xuất hiện ở tại trong đầu Lâm Dật Phi. Đây là một cái thanh âm nam nhân, hơn nữa là một cái thanh âm uể oải dị thường, làm cho nghe xong, tuyệt đối không sinh ra một tia phản cảm, ngược lại là có một tia nhàn nhạt sảo bi.

Lúc này Lâm Dật Phi đã có thể khẳng định, xác thực là Tiểu Long này đang cùng hắn nói chuyện.

"Ngươi, có khỏe không?" Lâm Dật Phi nhàn nhạt hỏi.

Chỉ yên lặng chốc lát, thanh âm Tiểu Long lại một lần nữa truyền đến: "Ài, ta đã trở lại thời niên thiếu."

Lâm Dật Phi đầu tiên là sững sờ, sau đó đột nhiên minh bạch ý tứ đối phương.

"Sẽ không sao, ngươi hiện tại không phải tốt sao? Ngươi yên tâm, ta sẽ không thương tổn đến ngươi." Khi Lâm Dật Phi nghĩ đến, Tiểu Long hẳn là mình sẽ giết hắn, cho nên mới nói như thế.

"Ta biết, ngươi tuyệt đối không có ác ý, bất quá tình huống của ta, ta là rõ ràng nhất, ta có thời gian không nhiều lắm." Lúc nói ra một câu này, Tiểu Long liền trầm mặc, như là đang làm cái quyết định gì vậy.

Thấy Tiểu Long không lên tiếng nữa, Lâm Dật Phi cũng không biết nên nói cái gì cho phải, bởi vì hắn cũng phát hiện, Thần Long sinh mệnh lực tựa hồ đang chậm rãi tiêu hao, hơn nữa tốc độ càng lúc càng nhanh.

Một lát sau, thanh âm Tiểu Long lại một lần nữa truyền đến: "Người tu chân, chúng ta làm một cái giao dịch được chứ?"

"Ách ~" nghe xong Tiểu Long nói, Lâm Dật Phi sững sờ, hắn thực sự nghĩ không ra, người cùng yêu có cái gì có thể giao dịch đây. Bất quá, thấy thần Tiểu Long như chờ đợi, Lâm Dật Phi liền đáp ứng thỉnh cầu của đối phương.

"Nói ta nghe một chút."

"Ta cho ngươi Ngủ Thái Thần Long truyền thừa, ngươi giúp ta đạt thành tâm nguyện." ... .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 30: Giao Dịch.

Lâm Dật Phi chém giết Đoàn gia huynh đệ, rồi cùng Ngũ Thái Thần Long gặp nhau, vậy mà Ngũ Thái Thần Long sinh mệnh chỉ còn sớm tối, nên đưa ra ý muốn cùng hắn làm một cuộc giao dịch, mà vật Thần Long giao dịch đúng là Ngũ Thái Thần Long truyền thừa.

Khi nghe điều kiện Ngũ Thái Thần Long giao dịch, Lâm Dật Phi không khỏi có vài phần tâm động.

Phải biết rằng, là Ngũ Thái Thần Long truyền thừa a! Ngũ Thái Thần Long có thể trở thành Vương yêu tộc công nhận, bằng không nó không có thể tương mạo như vậy, mà nó là đứng đầu thuật pháp cùng rất nhiều kỹ năng chiến đấu.

Trầm ngâm chốc lát, Lâm Dật Phi rốt cục nói: "Nói một chút tâm nguyện của ngươi."

Thấy Lâm Dật Phi đáp ứng, Ngũ Thái Thần Long lộ ra một cái nhân tính hóa đáng tươi cười. Nhưng mà, hắn vừa muốn nói, lại nghe thấy trong đầu Lâm Dật Phi lại nói: "Chờ một chút."

Ngũ Thái Thần Long nghe vậy cả kinh, cho rằng Lâm Dật Phi muốn đổi ý.

Đã thấy thân Lâm Dật Phi chợt lóe, đã tới bên thi thể Đoạn Đào rồi, đồng thời nhanh thào xuống trừ vật giới chi của hắn, sau đó dùng phương thức đồng dạng tháo xuống trừ vật giới chi của Đoạn Lăng, rồi từ miệng vết thương Hùng Nhạc tiếp lấy một vò tinh huyết, cuối cùng tại chỗ đào một cái hầm, đem ba cỗ thi thể trên mặt đất ném vào trong hầm, rồi cẩn thận tỉ mỉ mà lấp đất lại.

Làm xong tất cả, Lâm Dật Phi lúc này mới về tới bên cạnh Ngũ Thái Thần Long, sau đó chủ động nắm lấy long tu hắn nói: "Được rồi, ngươi hiện tại có thể nói ra tâm nguyện của ngươi. Bất quá, ngươi cũng nên quay về trong động rồi hãy nói?"

Ngũ Thái Thần Long rõ ràng hơi sững sốt, bất quá với linh trí của hắn, lập tức liền minh bạch ý tứ Lâm Dật Phi. Vì vậy, hắn liền tại trong đầu trả lời: "Đi thôi! Tiến tới động phủ của ta hãy nói."

Ở đây không có thể là địa phương phổ thông như vậy, Lâm Dật Phi cũng không dám sơ ý, nếu là đột nhiên mà tới nơi ở của Đại Thừa kỳ người tu yêu, hắn còn không chết đến mấy lần a.

Đi vào trong động, Lâm Dật Phi lại một lần nữa nắm lấy long tu của Ngũ Thái Thần Long, chuẩn bị nghe một chút tâm nguyện của hắn.

Lúc này thoát nhìn Thần Long càng thêm hư nhược rồi, Lâm Dật Phi biết, hắn tựa hồ đã yếu đến độ dầu hết đèn tắt.

Lúc này, thanh âm Thần Long lần thứ hai tại trong đầu Lâm Dật Phi vang lên.

"Kỳ thực, ta vốn là nhi tử của Long tộc tộc trưởng, vốn sinh hoạt vô ưu vô lự, hưởng thụ đãi ngộ của Thái Tử, ai ngờ sau đó, nhị thúc Ngao Thành hắn cư nhiên cấu kết ngoại tộc, mưu hại phụ vương, còn phái người tới giết ta, chỉ là người hắn phái đi giết ta cũng không cùng hắn nhất tâm, mà lại thụ qua ân huệ của phụ thân ta, vì thế âm thầm thả ta. Khi đó ta, còn chưa có thành niên." Nói đến đây, Thần Long tựa hồ có chút kích động, bởi vì Lâm Dật Phi đã từ long tu trong tay cảm thấy run run.

Chỉ nghe Ngũ Thái Thần Long nói tiếp: "Sau đó, ta sợ sự tình bại lộ, liền xa xa mà thoát đi lãnh địa của Long tộc, đi tới ở đây, hơn nữa mới đó đã là mấy trăm năm, vốn, ta cho rằng bằng vào ta không có thiên phú, vậy cả đời cũng đừng nghĩ đến báo thù, ai biết ~~~" nói đến đây, Thần Long trở nên càng thêm kích động, thanh âm hắn cư nhiên đều có run run. "Ai mà biết, ngay hôm nay, lúc ta thành niên, thượng thiên cư nhiên khiến ta chiếm được yêu tộc chí cao truyền thừa —— Ngũ Thái Thần Long biến thân."

Nghe âm thanh Thần Long càng ngày càng kích động, Lâm Dật Phi tựa hồ cũng sản sinh ra cộng minh, Thần Long tạo ngộ cùng hắn là tương tự giống nhau, nghĩ ngày trước, khi hắn thu được Thương Khung Bí Quyết, là lúc biết có hi vọng báo thù, không phải cùng Thần Long trước mắt kích động như nhau sao?

"Ai ~" đúng lúc này, Lâm Dật Phi trong đầu lại vang lên tiếng Thần Long thở dài. "Trời ơi! Ông trời cư nhiên là cùng ta còn đùa cợt, một thiên đại đùa cợt a!"

Ngay trong nháy mắt này, Lâm Dật Phi cảm thấy, Thần Long sinh mệnh lực cư nhiên giảm xuống gần một nửa, có thể thấy được, đã kích ngày hôm nay, với hắn mà nói là lớn cỡ nào chứ.

"Người tu chân, ngươi biết không? Nếu như các ngươi tới muộn ba canh giờ, ta có thể hoàn toàn kế thừa Ngũ Thái Thần Long truyền thừa, đến lúc đó, đừng nói hai người nhị kiếp Tán Tiên vừa rồi, coi như là Tiên Quân hạ giới, ta cũng có biện pháp ứng đối. Chỉ tiếc, tại thời khắc then chốt nhất của ta, cư nhiên bị cái người tu chân ghê tởm kia cắt đứt, dẫn đến toàn thân long khí dật tán, vô duyên Thần Long truyền thừa, thành ra thất bại a."

Nói đến đây thì, thanh âm Thần Long đã trở nên bình tĩnh dị thường, nghĩ đến, hẳn là hẳn đã thấy ra a!

"Bất quá, ta còn có một tia hi vọng." Thanh âm Thần Long đột nhiên đề cao, phảng phất như tinh thần tỉnh táo, "Chỉ cần ngươi đáp ứng báo thù cho ta, giết Ngao Thành, như vậy, ta sẽ đem biện pháp làm sao một lần nữa mở ra truyền thừa nói cho ngươi." Nói ra những lời này thì, con mắt Thần Long chăm chú nhìn chăm chăm Lâm Dật Phi, đang đợi hắn trả lời thuyết phục.

"Cái này, dù là ta chiếm được một lần nữa phương pháp mở ra truyền thừa, đối với một nhân loại, có thể làm được cái gì chứ?" Kỳ thực, Lâm Dật Phi trong lòng đã đáp ứng rồi, bất quá, trước hết, hắn còn muốn hỏi rõ cái truyền thừa này đối với hắn mà nói, đến tốt cùng có hay không tác dụng.

"Ha ha a, người tu chân, lo lắng của ngươi hoàn toàn không cần phải ..., nếu là Ngũ Thái Thần Long truyền thừa đối với nhân loại vô ích, thì hai người Tán Tiên vừa rồi, cũng sẽ không trăm phương ngàn kế chạy tới đây."

Nghe xong Thần Long giải thích, Lâm Dật Phi cũng nghe được có lý. "Một điểm tối hậu, ngươi biết, khi ta chiếm được truyền thừa xong, sẽ giúp ngươi báo thù sao?"

"Ta tin tưởng ngươi, hơn nữa, dù sao ta cũng phải tin tưởng ngươi."

"Ách ~—" Lâm Dật Phi triệt để hết chỗ nói rồi, não loạn nửa ngày, người ta cũng là cùng đường, mới phải tin tưởng mình thôi.

"Được rồi! Ta đáp ứng ngươi, bất quá trước hết, ngươi còn phải đem nhị ~ của ngươi, ah, đem hình dạng Ngao Thành cùng hắn ở nơi nào nói cho ta biết, để ta đi tìm hắn."

Lâm Dật Phi vừa mới dứt lời, trong đầu hắn liền xuất hiện dáng dấp một người trắng hán.

"Cái này là hình dạng lúc Ngao Thành biến ảo thành người, về phần đến đâu tìm hắn ~— sợ là lúc này, hắn đã phi thăng thượng giới rồi."

"A?" Lâm Dật Phi vô ý thức mà hô một tiếng, dù sao, cách một giới, cái này cũng không vội vàng mà giúp được a!

"Ngươi không cần kinh ngạc, thử nghĩ xem ngày trước, hắn cũng đã có tiêu chuẩn Đại Thừa Kỳ, hiện tại, mấy trăm năm qua đi, lấy năng lực của hắn, sợ là đã sớm phi thăng a! Bất quá ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi thu được Ngũ Thái Thần Long truyền thừa, như vậy, ngươi mới có thể trở thành vua của yêu tộc, đến lúc đó, muốn cho hắn chết, quả thực dễ như trở bàn tay."

Yêu tộc chi vương? Nghe xong Thần Long nói, Lâm Dật Phi đột nhiên cả kinh, nhưng hắn cho tới bây giờ không nghĩ tới phải làm cái gì yêu tộc chi vương, hơn nữa, hắn cũng không muốn trở thành một con yêu thú, dù sao, hắn cũng chân chính là người, tuy rằng đối với yêu thú không có nhiều lắm thiện diện, nhưng mâu thuẫn tâm tình, cũng có chút ít.

"Những ... này trước tiên không nói, ta thời gian không nhiều lắm, bây giờ đem phương pháp làm sao mở ra truyền thừa nói cho ngươi." Nói xong, Thần Long cư nhiên từ trong miệng học ra một viên hạt châu. "Khỏa châu này, là truyền thừa Long Châu vô số người tha thiết ước mơ, thực sự là không rõ, lão Thiên vì sao lại tuyển chọn đem nó đặt ở trong cơ thể của ta." Với những lời này, ngược lại là có chút vị đạo tự giễu a.

Ngũ Thái Thần Long vốn là trong ức người có một, ai có thể lại nghĩ đến, hắn gặp phải như vậy một người nho nhỏ Tu Chân Giới trong sơn lâm.

Thần Long lại nói tiếp: "Ngươi trước đem khóa Long Châu này nuốt vào, phóng tới đan điền ôn dưỡng, ghi nhớ kỹ đừng cho nó bại lộ ra ngoài."

Lâm Dật Phi vươn tay kia tiếp nhận Long Châu, thoáng do dự một lúc, liền dựa theo Thần Long phân phó mà làm. Người ta thường nói trước khi chết hay nói điều lành, Thần Long dù sao cũng còn cầu hắn trợ giúp, tuyệt đối sẽ không hại hắn.

Long châu được Lâm Dật Phi nuốt xuống bụng, cư nhiên tự động đi tới trong đan điền, mà khi nó gặp được ngọc tháp trong đan điền Lâm Dật Phi, tựa hồ trở nên dị thường hưng phấn, cư nhiên vây bắt ngọc tháp chuyển nổi lên một vòng.

Lâm Dật Phi nội thị một chút, thấy trong cơ thể tình huống coi như bình thường, liền rời khỏi nội thị, đợi Thần Long nói tiếp.

Nhưng mà, khi hắn lần thứ hai nhìn về phía Thần Long, trước mắt Thần Long cư nhiên lại rút nhỏ gần một nửa, hơn nữa sinh mệnh khí tức càng thêm phai nhạt.

"Người tu chân, ngươi nhớ kỹ, mở ra Ngũ Thái Thần Long truyền thừa phương pháp chỉ có một, đó chính là —— nhận biết (cảm nhận)."

"Nhận biết?" Lâm Dật Phi trong nháy mắt kinh ngạc, nhận biết, từ ngữ này trừu tượng cỡ nào a!

"Không sai, là nhận biết, đây là tại lúc ta truyền thừa thất bại, Long Châu nói cho ta biết, nó giống như là một đũa hải tử vậy, ngươi muốn học sẽ cùng hắn câu thông, chậm rãi lý giải nó, thu được của nó tán thành, như vậy, lúc tới đó rồi, ngươi là có thể thu được truyền thừa của nó."

"... .."

Nghe xong Thần Long nói, Lâm Dật Phi là triệt triệt để để hết chỗ nói rồi, muốn thu được Long Châu tán thành, không phải Lâm Dật Phi không tự tin, mà đây thực sự là có chút không hiện thực.

Long châu là một viên hạt châu, vậy Lâm Dật Phi phải từ chỗ nào mà hạ thủ a?

"Ngoại trừ biện pháp này ra, không còn có cái khác sao?" Lâm Dật Phi chưa từ bỏ ý định hỏi thêm một câu.

"Không có." Thần Long đáp lại cũng là thập phần kiên định.

"Người tu chân, ta có thể cảm giác được, ngươi nhất định có thể làm được." Như là nhìn ra Lâm Dật Phi lo lắng, Thần Long nhất thời không nghi ngờ mà cổ vũ hân một câu.

Lâm Dật Phi bắt đầu đi lắc đầu, không hề suy nghĩ tương lai.

Kỳ thực, dù là Thần Long không xuất ra Long Châu, không đem phương pháp thu được truyền thừa nói cho hắn, Lâm Dật Phi thậm chí cũng có khả năng đáp ứng Thần Long thỉnh cầu, dù sao, đối với Thần Long kết cục bi thảm, hắn nhất định cũng có trách nhiệm, giúp nó hoàn thành nguyện vọng. Lâm Dật Phi cũng có thể an tâm một ít.

"Ngươi yên tâm đi! Mặc kệ ta là không khả năng thu được Ngũ Thái Thần Long truyền thừa, ta cũng sẽ hoàn thành tâm nguyện của ngươi." Nhìn Thần Long càng ngày càng uể oải, Lâm Dật Phi kiên định mà nói rằng.

"Cảm tạ ngươi, người tu chân. Nói cho ta biết tên của ngươi a! Ta muốn tại thế giới kia chúc phúc ngươi!"

"Lâm Dật Phi ~ "

Thần Long tối hậu nhìn thoáng qua Lâm Dật Phi, sau đó hóa thành một đoàn huỳnh quang, chậm rãi tiêu thất ở tại chỗ.

Lâm Dật Phi vẫn duy trì tư thế hai tay, lẳng lặng mà đứng ở đằng kia, trong lòng tràn ngập sầu não một chút cũng không có hết.

Đúng lúc này, Lâm Dật Phi đột nhiên cảm thấy bên ngoài tựa hồ có biến hóa, thu hồi hai tay, Lâm Dật Phi sơ lược nhận biết, phát hiện ra có người tu yêu đến, liền nghĩ đến hắn là có người phát hiện Hùng Nhạc không ở đây, ý thức được sự tình có gì không đúng, cố ý phái người đến đây kiểm tra.

Lâm Dật Phi đem năng lực đặc thù nhận biết năng lượng phóng xuất, biết người này hẳn là có Độ Kiếp Kỳ tu vi, không phải mình có thể chống lại.

Lúc này, Lâm Dật Phi mới nhớ tới, nửa canh giờ đã qua, hắn đã có thể vận dụng thuần di thuật. Nhận biết một chút không gian chung quanh, đích xác, cảm giác đã giải trừ.

Cuối cùng nhìn thoáng qua nơi Thần Long tiêu thất, Lâm Dật Phi vận khởi Tinh Tế Truyền Tống Pháp Quyết, trong chớp mắt, liền biến mất tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 31: Đan Điền Cực Mạnh.

Chuyến đi Kỳ Lân Sơn, Lâm Dật Phi có thể nói thu hoạch rất nhiều.

Đầu tiên, hắn chiếm được yêu tộc chí cao truyền thừa —— Ngũ Thái Thần Long biến thân, tuy rằng bây giờ còn không có cách nào dùng, nhưng ai cũng không có thể đánh giá thấp giá trị của nó; thứ nhì, ở trong chiến đấu, hắn còn tiếp xúc tới không gian huyền bí, tuy rằng chỉ là ngắn trong nháy mắt, nhưng cấp cho Lâm Dật Phi thật là nhiều chỗ tốt, tuyệt đối là hắn cũng không tưởng được.

Lâm Dật Phi một mình thuần di ly khai Kỳ Lân Sơn, sau đó liền tìm một khách sạn nghỉ ngơi.

Vốn lấy năng lực của hắn, hơn nữa Tinh Tế Truyền Tống công pháp ảo diệu, đừng nói trực tiếp trở lại Luyện Khí Các, cho dù là trực tiếp trở lại Phong Nguyên Tinh Thanh Phong Các, cũng không phải gì đó việc khó. Phải biết rằng, Thuần Di Thuật thần diệu dị thường, chỉ cần đi qua nơi nào, hơn nữa cự ly cho phép, như vậy là có thể tại trong nháy mắt liền đến.

Bất quá, đang nghĩ tới chuyện mình ẩn dấu thực lực thực, Lâm Dật Phi đang tuyển chọn tu dưỡng mấy ngày, mới quay về Luyện Khí Các, dù sao, với hắn biểu hiện bên ngoài thực lực, là không có khả năng như vậy thời gian ngắn đã đi tới đi lui Luyện Khí Các cùng Kỳ Lân Sơn.

Tu Chân Giới khách sạn từ lâu có rất nhiều, Lâm Dật Phi tùy tiện tìm một nơi, thuê một gian phòng phổ thông, phân phó chương quỹ không có việc gì không nên quấy rối, liền một mình trốn trong phòng.

Thời gian gần một ngày đêm, khiến Lâm Dật Phi thành thực lên rất nhiều, cũng minh bạch rất nhiều, hẳn cần một nơi yên lặng, đem hỗn độn trong đầu sửa soạn lại một chút.

Khoanh chân ngồi ở trên giường, Lâm Dật Phi chậm rãi điều chỉnh tâm tình, trừ thần tĩnh khí, một lát sau, hẳn liền đã hoàn toàn thả lỏng, tiến nhập một loại trạng thái không minh.

Trong bất tri bất giác, hẳn đã tiến nhập nội thị.

Trong tử phủ đan điền, Lâm Dật Phi bản mạng ngọc tháp như cũ treo ở chính phía trên, trên ngọc tháp trong suốt, thấy được điều điều lục sắc có vẻ dị thường, hơn nữa cùng lần trước so sánh với, những ... lục sắc này vẫn lộ có vẻ muốn hơi to ra một chút. Tại chung quanh ngọc tháp, khóa Long Châu vừa thu được đang chuyển động vòng quanh ngọc tháp, hơn nữa Lâm Dật Phi có thể cảm giác được, nó tựa hồ là đang hấp thu linh khí trong đan điền, thậm chí là phía trên ngọc tháp Lục Sắc Tiểu Kiếm, đã không có chút nào keo kiệt mà đem tự thân năng lượng truyền cho nó.

Phía dưới ngọc tháp, cực phẩm Linh Khí trường kiếm (Lang Bàng tặc) của Lâm Dật Phi lẳng lặng huyền phù ở đó, phảng phất như có chút câu nệ có vẻ dường như vẫn không nhúc nhích. Thanh kiếm này tuy rằng là cực phẩm Linh Khí, bất quá trước Lục Sắc Tiểu Kiếm, nó giống như là một tên khất cái gặp phải quốc vương vậy, ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên.

Nhìn trong tử phủ đan điền tình huống phức tạp, Lâm Dật Phi cũng không biết nên xử lý như thế nào. Giống nhau người tu chân, trong đan điền chỉ có một Nguyên Anh, một kiện binh khí pháp bảo, nhưng trong đan điền hẳn, không chỉ có một tòa tháp, một thanh Linh Khí kiếm, còn có một viên hạt châu phảng phất có ý thức, hơn nữa còn có thanh Lục Sắc Tiểu Kiếm không biết tên, đội hình này, có thể hợp thành một bàn mặt chuột a...

Bất quá nghĩ đi vừa nghĩ lại, Lâm Dật Phi cũng đã bình thường trở lại. Dù sao, công pháp của hắn cơ bản thuộc về loại tự nghĩ ra, cho tới bây giờ hẳn còn chưa nghe nói qua, có ai mà trong đan điền lại vô cớ xuất hiện một tòa tháp kỳ quái. Nếu bản thân đã là không giống người thường, thì xuất hiện cái dạng tình huống gì, cũng không cần phải ngạc nhiên.

Đem lực chú ý tất cả đều chuyển dời đến trên khóa hạt châu mới tới, Lâm Dật Phi không khỏi khẽ nhíu mày. Hẳn có thể cảm ứng được, hạt châu này thật bất phàm, hơn nữa, mơ hồ, hẳn tựa hồ có một loại cảm giác, đó chính là hạt châu này phảng phất như đang lớn lên, loại lớn lên này không phải trên thể tích, mà là trên tư duy. Giống như là một người hài tử đang dần dần trưởng thành người lớn.

Đối với hạt châu này, Lâm Dật Phi cũng không có kỳ thác cái gì hi vọng, dù sao, khóa Long Châu này là Ngũ Thái Thần Long truyền thừa Long Châu, mà Ngũ Thái Thần Long là danh phủ kỳ thực là yêu tộc, nhưng hẳn cũng chưa nghe nói qua nhân loại, thu được Ngũ Thái Thần Long truyền thừa, nói thật, Lâm Dật Phi cho tới bây giờ chưa từng có ôm bắt luận cái gì hi vọng, mà hẳn sở dĩ phải đáp ứng vì Thần Long mà báo thù, bất quá là xuất phát từ áy náy mà thôi.

Đem trong đầu loạn thất bát tao gì đó hết thảy vứt tới một bên, Lâm Dật Phi bắt đầu tỉ mỉ nhớ lại chuyện ngày hôm nay đã xảy ra. Có mạo hiểm, có kích thích, có phần nộ, cũng có cảm động. Hi vọng á ồ, bất quá những tình tự này là bình thường, nhưng khi một người tại một thời gian quá ngắn tất cả đều kinh lịch qua một lần thì, cái loại cảm giác này, tuyệt đối là không đồng dạng như vậy.

Đầu tiên là lớn mật thử luyện tập Tinh Tế Truyền Tống pháp quyết, cuối cùng thành công luyện thành, điều này làm cho Lâm Dật Phi mừng rỡ không ngớt; tiếp đó, vô cớ cuốn vào sát của cực người khác, thành vật hi sinh phụ thuộc một người, điều này làm cho hắn phần nộ dị thường; mà khi thấy Hùng Nhạc vì cứu Thần Long, không tiếc hi sinh bản thân, Lâm Dật Phi cảm động song song, không khỏi tâm sinh đau thương; cuối cùng, hẳn ngăn cơn sóng dữ, không chỉ có bảo toàn được tính mệnh, còn thu hoạch rất nhiều, cảnh này khiến Lâm Dật Phi không khỏi có vài phần vui sướng.

Lâm Dật Phi cứ như vậy tại trong đầu càng không ngừng nghĩ qua lại các loại, trên mặt hẳn còn lại khi là mỉm cười, khi thì chau mày.

Trong bất tri bất giác, toàn bộ gian phòng đều đã thay đổi. Chung quanh Lâm Dật Phi, toàn bộ không gian đều như là sống lại, có được ý thức, không ngừng mà phân nát rồi trọng tổ, phảng phất là như tìm kiếm phương thức tổ hợp tốt nhất. Mà thời gian chung quanh hắn, trong bất tri bất giác càng chậm lại.

Nếu như lúc này có một cao thủ chân chính ở đây mà nói, như vậy hẳn nhất định sẽ kinh ngạc phát hiện, vị trí gian phòng Lâm Dật Phi hiện tại, đã hoàn toàn thoát ly khỏi nơi này, trở thành một chỗ tồn tại độc lập.

Lúc này, ở tại trong cái khách sạn này người tu chân đều có một loại cảm giác, nơi này có một người siêu cường tồn tại, hơn nữa cái loại này tuyệt đối là bọn hắn không thể trêu vào, tất cả mọi người bảo trì trầm mặc, không ai dám phóng xuất thần thức đi thăm dò. Toàn bộ khách sạn làm cho người ta có cảm giác, là một cái hắc động đang thôn phệ, người tu chân lui tới, cư nhiên đều không dám nghỉ chân, vội bỏ đi thật xa.

"Ai, nghĩ không ra, cái nhỏ nhỏ khách sạn bình dân này, cư nhiên lại có như thế cường đại cao thủ, chỉ bằng vào phân uy áp này, sẽ không là người tu chân phổ thông có thể thừa thụ được, bất quá, phân uy áp này ~." Đồng dạng tại đây cái khách sạn này, ngay cách gian phòng Lâm Dật Phi không xa trong một gian phòng, một người Độ Kiếp Kỳ người tu chân đang đã tọa, đối với khách sạn biến hóa, hẳn hoàn toàn hiểu rõ trong lòng, nhưng đối với gian phòng của Lâm Dật Phi, hẳn cũng trăm triệu lần không dám đi nhận biết.

Lúc này Lâm Dật Phi đã hoàn toàn tiến nhập vào thế giới của chính hắn. Ở chỗ này, nơi nơi đều là lưu động thời gian cùng không gian. Hẳn ý thức cứ như vậy tại đây thời gian lưu cùng không gian lưu bên trong tự do phiêu động, không có chỉ dẫn, cũng không có lộ tuyến riêng, giống như là một ccon cá khát nước thật lâu, đột nhiên về lại trong nước, bắt đầu tùy ý mà bơi qua bơi lại.

Cùng lúc đó, Lâm Dật Phi trong tứ phủ đàn điền, toàn bộ pháp bảo cũng xảy ra biến hóa.

Lớn nhất ngọc tháp, cư nhiên không hề lảng lạng mà huyền phù ở đó, mà là bắt đầu án thuận theo phương hướng kim đồng hồ tự quay khỏi lên, mà mặt trên của nó thanh Lục Sắc Tiểu Kiếm, lúc này đã không chút nào keo kiệt mà đem một tia lục sắc năng lượng rót vào trong tháp. Mà bắt ngọc tháp xoay quanh Long Châu, chuyển động tốc độ cũng nhanh hơn, phảng phất như đang đùa cợt.

Cứ như vậy, tất cả phảng phất đều như là dựa theo một cái ngón tay nhìn không thấy chỉ huy vậy, chậm rãi phát triển... ..

Mặt trời lặn rồi lại trắng lên... , bảy ngày thời gian rất nhanh liền trôi qua.

Trong khách điểm, con mắt Lâm Dật Phi rốt cục mở ra, mà trong nháy mắt khi hần mở mắt ra, lưỡng đạo thực chất quang mang như hiện như ẩn, giống như lưỡng khóa minh châu trong đêm tối.

"Hu... .." Nhẹ nhàng mà phun ra một ngụm trọc khí, Lâm Dật Phi chậm rãi đứng lên. Nhưng mà, nếu là hiện tại có người ở trước mặt mà nói, nhất định sẽ phát hiện, Lâm Dật Phi khi đứng dậy cư nhiên có một loại cảm giác như dung nhập không gian, tựa hồ mỗi một động tác của hần đều là tuyển được lộ tuyển trước đó vậy, khỏi dậy thật hồn nhiên thiên thành, không có một tia dư thừa.

"Thật thoải mái, đã lâu cũng không có như vậy hảo hảo nghỉ ngơi qua, xem ra sau này phải nghỉ ngơi nhiều mới được." Lâm Dật Phi tự nhủ nói.

Trong khi đó hần cảm giác, an an ổn ổn như hần vừa ngủ dậy mà thôi, về phần trong đó đã phát sinh chuyện gì, hần căn bản không có phát giác, chỉ là nghĩ, một đêm này có chút dài đằng đặc mà thôi... ..

Đẩy cửa phòng ra, Lâm Dật Phi về chỗ phía quầy hàng đi ra. Vốn, hần là dự định vén màn, sau đó vừa đi ra bên ngoài, tăng trưởng từng trải, bất quá nhất khắc khi hần ra khỏi phòng, lại phát hiện có chút không đúng.

Ngay trong nháy mắt Lâm Dật Phi mở rộng cửa đi ra, ánh mắt mọi người trong khách điểm cùng nhau hướng qua. Lâm Dật Phi phát hiện, đó là một loại ánh mắt kính nể, thậm chí là có chút sợ hãi.

Kỳ thực, từ ngày Lâm Dật Phi vào khách sạn này, rồi dẫn phát ra các loại dị tượng, người tu chân ở đây một người cũng không đi, không vì cái gì khác, mà là để kiến thức một chút cái đại cao thủ kia trong phòng.

Ngay lúc Lâm Dật Phi còn chẳng biết tại sao, chương quỹ đã ra quầy hàng, tự thân nghênh đón.

"Khách quan, ngài có cái gì cần sao?" Chương quỹ chính là một người trung niên nhân khôn khéo, Xuất Khiếu Kỳ tu vi, vốn thấy Lâm Dật Phi vào ngày ấy, hần cũng không có phát hiện Lâm Dật Phi có chỗ gì đặc biệt, bất quá sau đó, khi thấy từ cái gian phòng kia truyền đến áp lực, hần cũng hiểu được, Lâm Dật Phi nhất định là ẩn tàng thực lực rồi, bất quá mạnh như thế nào, vậy không phải hần tiểu nhân vật Xuất Khiếu Kỳ như vậy có khả năng biết đến.

Lâm Dật Phi bị hỏi đến sững sốt, mình chỉ là một người biểu hiện ra chỉ có Xuất Khiếu Kỳ phổ thông người tu chân mà thôi, tựa hồ không có thể cần phải khiến một người Xuất Khiếu Kỳ chương quỹ tự mình tiếp đãi a!

Tuy rằng thật không rõ trạng huống, nhưng Lâm Dật Phi chỉ khách khí mà đáp một câu: "Ah, không có gì, ta chỉ là muốn đi ra ngoài một chút, trước tiên là tính tiền... .. trợ."

"Ha ha, khách quan nói đùa, hướng ngài cao thủ như vậy, đồng ý đến loại này thâm son cùng cốc của chúng ta, đã là vinh hạnh của chúng ta, chỉ là bảy ngày dừng chân phí, ngài cũng đừng vội nhắc tới a." Chương quỹ về mặt đáng tươi cười mà hỏi đáp.

Nhưng mà, nghe xong hần nói, Lâm Dật Phi biểu tình cũng bị đình trệ lại. Hần ở trong lòng nghĩ: "Bảy ngày? Mình rõ ràng chỉ ở một ngày đêm, thế nào lại thành bảy ngày rồi?"

Thấy Lâm Dật Phi biểu tình biến hóa, chương quỹ lại càng hoảng sợ, còn tưởng rằng Lâm Dật Phi bởi vì mình không lấy tiền mà sinh giận! Vì vậy vội vàng lại nói: "Ha ha, khách quan, như vậy đi, ngài đưa cho ta một khối hạ phẩm linh thạch a!" Vì hần nghĩ đến, Lâm Dật Phi rất có thể là không muốn thiếu người ta nhân tình, liền đưa ra cái biện pháp chiết trung này.

"Ách! !!" Lâm Dật Phi vừa sững sốt. Hần thời gian trước có hỏi thăm qua, một đêm ngủ lại là năm hạ phẩm linh thạch, nhưng vừa rồi nghe chương quỹ nói, mình hình như là ở bảy ngày, chỉ một khối hạ phẩm linh thạch... ..

Lâm Dật Phi vô ý thức mà xuất ra một khối hạ phẩm linh thạch đưa qua, sau đó xoay người hướng ra phía ngoài đi đến. Lúc này, phía sau truyền đến thanh âm chương quỹ: "Khách quan đi thông thả."

Lâm Dật Phi vừa mới bước đi lại hơi dừng lại một chút, bất quá lần này hần cũng không có quay đầu lại, mà là có chút hoang mang chạy mất.

Đi tới trên nhai đạo, Lâm Dật Phi trà trộn vào đoàn người, sau đó bóp tay tính thời gian một chút, kết quả, lại khiến hần lấy làm kinh hãi.

Bảy ngày, thực sự đã qua đi bảy ngày. Lúc này hần có một loại cảm giác thấy quỹ như nhau.

"Tại sao có thể như vậy, ta rõ ràng cảm giác chỉ qua một ngày đêm, thế nào đã vượt qua bảy ngày rồi? Lẽ nào ta thực sự ngủ là ngủ suốt bảy ngày chứ?" Hần thực sự nghĩ không ra nguyên nhân, cuối cùng, cũng chỉ có thể đem quy tội do quá mệt mỏi, mà ngủ quên.

Nếu đã qua bảy ngày, hẳn cũng không cần phải ở bên ngoài đi lung tung, bảy ngày thời gian, cũng đủ đi tới đi lui Luyện Khí Các cùng Kỳ Lân Sơn. Đúng thời gian quay về Luyện Khí Các rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 32: Yêu Khí.

Cách Luyện Khí Các không xa một chỗ góc đường, Lâm Dật Phi thân hình đột nhiên trống rỗng xuất hiện.

"Hô, có thuận đi là tốt nhất! Cách một cái tỉnh cầu, cư nhiên có thể chớp mắt đi ra, thật không biết cái dạng người gì có thể sáng tạo ra pháp quyết thần kỳ như vậy, xem ra người sáng tạo quả nhiên là cường hãn!" Mới vừa xuất hiện, Lâm Dật Phi liền có chút cảm khái.

Tuy rằng hắn vừa mới học được cái Thuận Di Thuật thần kỳ này, nhưng nếu nói lên trình độ thành thạo, tuyệt đối so với Đại Thừa Kỳ cao thủ không thể kém hơn, bởi vì cho dù là Đại Thừa Kỳ những cao thủ này, cũng chỉ là vừa có thể bẻ vào năng lượng chứa đựng thâm hậu, mạnh mẽ mà lợi dụng không gian, đạt được mục đích thuận di.

Nhưng mà, cùng bọn họ so sánh, Lâm Dật Phi cũng tìm hiểu tới không gian ảo diệu rồi, hắn đã không hề là đơn thuần lợi dụng không gian, mà là đang cùng không gian tiến hành giao lưu, hoàn toàn là hai khái niệm trên một vấn đề.

Đây giống như là người chỉ biết là cầm một thanh búa cùn đi đồn cùi, mà người khác lại biết đem nó mài cho sắc bén rồi mới đồn cùi, đồng dạng là một thanh búa, chỉ là bởi vì nhận thức trình độ bất đồng, kết quả tuyệt đối là một trời một vực... ..

Lâm Dật Phi thu thập lại suy nghĩ, chậm rãi hướng về Luyện Khí Các đi đến.

Trong Luyện Khí Các, Lang Bằng cùng Trịnh Long đang chuyện phiếm.

"Ta nói Lão Lang a, người cũng thật là, người thế nào để tiểu huynh đệ đi tới chỗ nguy hiểm đó chứ? Hắn mới vừa tới Tu Chân Giới vài năm? Hơn nữa, chỉ bằng tu vi Xuất Khiếu Kỳ của hắn, nếu là thực sự đụng phải người tu yếu, còn không bị người đoạt mất Nguyên Anh a?" Trịnh Long vốn đang tu luyện, ngày hôm qua vừa tỉnh lại, nhưng biết được tin tức Lâm Dật Phi một mình đi Kỳ Lân Sơn.

Khiến hắn cả kinh không phải chuyện đùa. Người khác không biết, nhưng hắn biết Kỳ Lân Sơn rất hung hiểm.

Nhớ lại khi hắn còn chưa có độ kiếp, đã từng đi qua Kỳ Lân Sơn, tuy rằng không có đến ở trong chỗ sâu, nhưng dù là ở ngoại vi, hắn liền phát hiện có mấy người không thua kém hắn tồn tại, phải biết rằng, khi đó hắn tuy rằng chưa có độ kiếp, nhưng là Độ Kiếp sơ kỳ tu vi (vượt qua thiên kiếp, đó là Đại Thừa Kỳ), nghĩ đến đây, trong lòng hắn thấy cũng không có yên ổn.

"Ai, Lão Long, lần này là ta hồ đồ. Ta cũng vậy bị siêu tuyệt thiên phú của Dật Phi làm ý nghĩ ta u mê, cư nhiên để hắn đi bắt linh thú yêu thú." Lang Bằng lúc này cũng là có chút hối hận, ngay lúc đó hắn chẳng sao, cư nhiên nhớ tới sáng khoái của mình, nhớ tới khi tuổi còn trẻ thì mạnh mẽ vang dội, liền không có ngăn cản Lâm Dật Phi.

"Bất quá Lão Long người cũng không nên quá mức lo lắng, Dật Phi trước khi đi, ta đã căn dặn qua hắn, trăm triệu lần không thể thâm nhập Kỳ Lân Sơn, ta nghĩ với tính cách Dật Phi, tất nhiên sẽ biết nông sâu, sẽ không gặp phải cái gì nguy hiểm." Thấy mặt Trịnh Long thực sự có chút âm trầm, Lang Bằng cũng ý thức được, vị lão bằng hữu này là thật có chút giận a.

"Ai!" Trịnh Long thở dài một tiếng, "Việc cho tới bây giờ, oán giận người cũng không có ích lợi gì, Dật Phi đã đi có bảy ngày rồi, theo lý thuyết, cũng nên gấp trở về mới phải. Không được, ta muốn đích thân đi Kỳ Lân Sơn xem thử, nếu là Dật Phi thật có cái gì không hay xảy ra, ta thế nào cùng sư phụ hắn ăn nói đây."

Trịnh Long vừa dứt lời, hai người con mắt không hẹn mà cùng về phía cửa nhìn lại.

Mấy cái hô hấp, thân ảnh Lâm Dật Phi đã xuất hiện ở tại trước mắt hai người.

"Lang tiền bối, Trịnh lão ca, các người đang thảo luận cái gì, xa xa đã chợt nghe thấy thanh âm các người." Thanh âm Lâm Dật Phi hầu như cùng thân hình hắn song song xuất hiện.

Khi thấy xuất hiện chính là Lâm Dật Phi, Lang Bằng cùng Trịnh Long hai người cư nhiên đều là hoảng hốt chốc lát.

Ngay vừa rồi, bọn họ hầu như song song cảm thấy có người đến Luyện Khí Các đây, trong tại bọn họ nhận biết, người này hẳn là không phải người tu

chân, mà là người tu yêu mới đúng, bởi vì bọn họ đã cảm giác được một cỗ khí tức người tu yêu mới có.

Có lẽ là người bình thường không cảm giác được, nhưng hai người đều đã là Đại Thừa Kỳ tu vi (Lang Bằng tâm tình tu vi là Đại Thừa Kỳ), như thế nào mà không cảm giác yêu khí rõ ràng như vậy chứ?

"Người quả nhiên là tiểu huynh đệ của ta sao?" Vừa cẩn thận quan sát một hồi, Trịnh Long thật sự là nhìn không được hỏi một câu.

"Ách ~" Lâm Dật Phi bị Trịnh Long này vừa hỏi khiến cho có chút choáng váng. Lúc này mới vài ngày không gặp, cư nhiên không nhận biết mình nữa, vậy cũng quá khoa trương a?

"Ta nói lão ca, ngươi không sao chứ! Ta là Lâm Dật Phi a! Lâm Dật Phi không thể giả được, ngươi thế nào đột nhiên hỏi một câu như thế a?" Lâm Dật Phi vô ý thức mà gãi gãi da đầu, sau đó từ trên xuống dưới nhìn một chút toàn thân của mình, phát hiện không có gì sai cả, mới đưa ánh mắt nhìn về phía Trịnh Long.

Hai vị Đại Thừa Kỳ cao thủ liếc mắt nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương thấy được nồng đậm không giải thích được cùng ưu lự.

Lúc này, Lang Bằng mở miệng nói: "Dật Phi, ngươi có hay không cảm giác được thân thể có cái gì khó chịu, hoặc có cái gì dị dạng?"

Lâm Dật Phi vừa rồi sững sờ. Hắn đã cảm giác được, mình nhất định là xảy ra cái biến hóa gì, nhưng loại này biến hóa chính hắn cũng phát hiện không được. Mơ hồ, hắn cảm giác được, biến hóa này rất có khả năng là khóa Long Châu trong cơ thể.

"Không có a, ta cảm giác rất tốt, hơn nữa cũng không có dị dạng gì." Lâm Dật Phi trả lời như thực. Đích xác, hắn thực sự không có cảm giác gì khác thường, càng không có gì khó chịu.

"Ah? Vậy quái a. Dật Phi, đem kinh lịch của ngươi lần này toàn bộ nói ra, một chút cũng không được quên." Lang Bằng có chút lo lắng mà nói.

Lúc này, Lâm Dật Phi đã có thể khẳng định, mình tất nhiên là xảy ra cái gì, mình nhìn không ra biến hóa, bằng không, hai vị lão nhân tuyệt đối không có phản ứng như vậy.

Bất quá nghe xong vấn đề Lang Bằng đưa ra, Lâm Dật Phi cũng là rất khó nói.

Vốn, việc Ngũ Thái Thần Long, tuyệt đối không thể để cho người khác biết, nhưng lúc này có người hỏi, hắn nhất thời thật đúng là tìm không được lý do thích hợp thoái thác.

Không có cách nào, việc Ngũ Thái Thần Long truyền thừa, hắn là tuyệt đối sẽ không nói ra, chỉ có thể lung tung lập một cái lý do ứng phó một chút.

Nghĩ tới đây, Lâm Dật Phi mở miệng nói: "Ah, kinh lịch cũng không có gì đặc biệt, ta tới Kỳ Lân Sơn rồi, tùy tiện tìm một con yêu thú vẫn còn chưa hóa hình, sau đó thu lấy huyết của nó, liền gấp rút trở về."

"Vậy..." Nghe xong Lâm Dật Phi miêu tả, Trịnh Long cùng Lang Bằng đều có một loại xung động té xỉu.

Lúc này, Lang Bằng lại nói: "Ngươi còn nhớ, còn có cái việc gì khác phát sinh không."

Lâm Dật Phi biết, mình trả lời có chút vô cùng giản đơn, hiển nhiên, trả lời như vậy, tuyệt đối không có khiến hai vị lão nhân thỏa mãn.

Đột nhiên, Lâm Dật Phi linh cơ khẽ động: "Ah, ta nhớ ra rồi, ta nhớ kỹ lúc đó, khi ta thu thập tinh huyết yêu thú, nó còn không có hoàn toàn chết đi, mà là lúc nó giãy dụa, ta không nghĩ qua là, bị tiên huyết của nó dính trên người, muốn nói chuyện đặc biệt, cũng chỉ có cái này là đặc biệt nhất."

Khi Lâm Dật Phi nghĩ đến, Lang Bằng cùng Trịnh Long hai người là nhìn thấy ở hắn lúc mới về có nhiều vấn đề như vậy, vấn đề nhất định xảy ra ở tại trên thân thể hắn, như vậy, máu tươi yêu thú trên người là một lý do, hắn là có thể quá quan.

Quả nhiên, khi nghe Lâm Dật Phi giải thích, Trịnh Long cùng Lang Bằng đều lộ ra một tia thần sắc như đã hiểu. Chỉ nghe Trịnh Long nói: "Thì ra là thế, nghĩ đến hắn là mười phần do huyết tinh yêu thú, hơn nữa yêu khí thấm thấu lực tương đối mạnh, cho nên mới cho ngươi lộ ra toàn thân yêu khí, bất quá, hắn là qua vài ngày sẽ không việc gì!"

"A? Yêu khí?" Nghe Trịnh Long nói xong, Lâm Dật Phi rốt cục biết vấn đề xảy ra ở đâu.

Thân thể của chính mình cư nhiên lộ ra yêu khí, điều này làm cho Lâm Dật Phi nhất thời mặt mày khảm khổ. Hắn là tự biết, cho tới bây giờ hắn không có làm qua cái gì máu huyết yêu thú, chỉ là nuốt một viên nội đan yêu thú mà thôi.

Sự thực đã rất rõ ràng, là do khóa Long Châu tồn tại, khiến hắn toàn thân lộ ra yêu khí.

Lần này, Lâm Dật Phi thực sự là phạm vào khó khăn.

Long Châu đã ở trong cơ thể hắn, muốn đem ra, đã là một chuyện không có khả năng, ngược lại với năng lực hắn hiện tại, là tuyệt đối không thể.

Nhưng vừa nghĩ đến mình toàn thân lộ ra yêu khí, Lâm Dật Phi liền có cảm giác mao cốt từng nhiên (rợn da gà...) a.

Lúc này, Lang Bàng mở miệng nói: "Dật Phi, người ra ngoài bảy ngày, cũng khá mệt mỏi, vậy xuống phía dưới nghỉ ngơi đi, chờ nghỉ ngơi tốt rồi, liền thử luyện chế linh khí a!"

Lâm Dật Phi lấy lại tinh thần, nhàn nhạt thi lễ, liền có vẻ bất an trở về phòng nghỉ ngơi... . . .

Thấy Lâm Dật Phi đã ly khai, Lang Bàng quay đầu lại đối với Trịnh Long nói: "Thế nào, lão bằng hữu, người nghĩ Dật Phi có hay không che giấu cái gì?"

"Ha ha, ta nói Lão Lang này, Dật Phi tự có sinh hoạt của hắn, hắn có giấu diếm cái gì, đối với người ta mà nói một chút cũng không trọng yếu, nhiệm vụ của người là dạy hắn luyện khí, về phần hắn có tiêu bí mật này, chúng ta cũng sẽ không muốn khơi ra."

"Ha ha, ta cũng không nói phải móc bí mật của người ta ra, Dật Phi có thể bình an trở về, ta đã vui vẻ rồi, đâu có lòng dạ nào mà đi quan tâm việc này."

"Hanh, người không nói ta thật ra đã quên, người để Dật Phi một mình đi mạo hiểm, tuy rằng hiện tại Dật Phi bình an trở về, nhưng người cũng phải bị nghiêm phạt, hắc hắc, thế nào, đem tư tàng của người lấy ra chút nữa mà bồi tội a!"

"Ách! ! Ai, ta thật không may, cư nhiên phạm lỗi ở tại trên tay người, mà thôi, đi... đi uống cho thống khoái a! ! !"

"Ha ha, được, khó có được Lão Lang như vậy sáng khoái, chúng ta ngày hôm nay phải uống cho thống khoái."

Trong phòng quanh quẩn tiếng cười vui sướng của Trịnh Long, bên trong còn kèm theo Lang Bàng thấp giọng khóc rống tiếc của... . . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 33: Liễm Tức Thuật

Cáo biệt Trịnh Long cùng Lang Bàng hai người, Lâm Dật Phi trở về tới gian phòng của mình.

Vội vội vàng vàng mà ngồi ở trên giường, Lâm Dật Phi chậm rãi thả lỏng tinh thần, bắt đầu nhận biết thân thể biến hóa.

Hồi ức lại trước đây của mình, rồi so sánh một chút mình hiện tại, hắn rốt cục phát hiện cái vấn đề ở chỗ nào.

Đó là một cỗ năng lượng, một cỗ năng lượng bất đồng tiếp xúc với hắn không giống bất luận cái gì người tu chân, mà loại năng lượng này hắn cũng tiếp xúc qua, là cái năng lượng kia của Ngũ Thái Thần Long còn chưa có hoàn toàn biến thân.

Lâm Dật Phi gạt mình linh cơ rung mình một cái, hắn đã hoàn toàn minh bạch, hắn hiện tại, đã kế thừa một bộ phận Long Châu, nhất định đó chính là yêu khí.

Một người tu chân, cư nhiên đầy người là yêu khí, đây tuyệt đối là chuyện yếu mệnh mà. Lâm Dật Phi rốt cục ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề.

Nghĩ vậy, nên Lâm Dật Phi vội vàng ngưng thần tĩnh khí, chậm rãi tiến nhập nội thị.

Trong đan điền, ngọc tháp, bảo kiếm cùng Long Châu như cũ làm theo những điều mình cho là đúng, tựa như một nhà có ba nhân khẩu cùng nhau hòa thuận vui vẻ sinh hoạt. Khi mắt Lâm Dật Phi lần đầu tiên thấy cảnh tượng này, lại có một tia hoảng hốt.

Vốn, hắn là nghĩ đem Long Châu từ trong cơ thể lấy ra, nhưng có thể thấy được nó đang hưng phấn vây bắt ngọc tháp mà chuyển động chung quanh, hắn cư nhiên có một tia do dự.

Bất quá, thực khinh thực trọng, Lâm Dật Phi tự biết, nếu như không đem Long Châu lấy ra, như vậy hắn sẽ không là một người tu chân thuần túy, đương nhiên, cũng không phải một người tu yêu thuần túy.

"Ai, không có biện pháp, quái chỉ có thể trách ta cùng người vô duyên a!" Lâm Dật Phi dưới đáy lòng thở dài, rốt cục hạ quyết tâm.

Chậm rãi, Lâm Dật Phi muốn đem Long Châu này từ trong cơ thể điều ra.

Nhưng mà, đúng lúc này, hắn cũng tròn tròn mắt.

Long Châu giống như là tìm được chỗ tốt nhất an thân rồi, vô luận Lâm Dật Phi thế nào triệu hoán, nó đều là làm theo ý mình tại nơi xoay tròn, cư nhiên là coi lời Lâm Dật Phi triệu hoán như không có gì.

Lâm Dật Phi nhất thời kinh hãi. Hắn đã dùng hết toàn lực, nhưng mà Long Châu ngay cả một chút đáp lại cũng không có, phảng phất ở chỗ này, nó mới là chủ nhân, mà Lâm Dật Phi cũng thành khách qua đường. Lâm Dật Phi có một loại cảm giác, đó chính là hắn đã từng nghĩ đem Long Châu từ trong cơ thể triệu hồi ra, tương lai là có thể, nhưng tuyệt đối không phải bây giờ.

Đột nhiên xảy ra biến cố này, tuy rằng khiến Lâm Dật Phi kinh ngạc một chút, nhưng hắn cũng không có thất kinh, đứng ngồi không yên. Lúc này hắn, có thể nói là trấn định trước nay chưa có.

Nếu vấn đề đã xảy ra, sẽ tĩnh hạ tâm tình mà tìm biện pháp giải quyết, sốt ruột, chỉ là tự loạn tâm trí.

Lâm Dật Phi đại não xoay nhanh vận chuyển, rất nhiều biện pháp như thủy triều vọt tới, hắn như nhau đều thử, như nhau như nhau mà loại trừ, cuối cùng, hắn phát hiện, cư nhiên không có một biện pháp nào là có thể.

"Trời không tuyệt đường người, nhất định có biện pháp." Lâm Dật Phi dưới đáy lòng tự nghĩ.

Đúng lúc này, hắn đột nhiên nhớ tới, tại Kỳ Lân Sơn gặp được Đoàn gia huynh đệ, hắn cư nhiên không có từ trên người bọn họ cảm thụ được bất luận cái gì tức giận. Nếu không hắn có nhận biết năng lượng thể đặc thù năng lực, hắn thậm chí sẽ đem hai người trở thành hai khối thạch đầu. Hơn nữa, ngay tình huống lúc đó, hai người thể nhưng đã lừa gạt toàn bộ người tu yếu, thành công tiếp cận Thần Long, nếu không có như vậy, nói không chừng, kế hoạch bọn họ sớm đã thành công.

"Chẳng lẽ hai người tu luyện cái gì cao thâm Liễm Tức Thuật?" Lâm Dật Phi đột nhiên nghĩ đến.

Nghĩ tới đây, Lâm Dật Phi vội vã từ trên người tìm ra trữ vật giới chỉ ngày trước từ trên người Đoàn gia huynh đệ thuận tay lấy.

Hai cái trữ vật giới chỉ này là hắn lơ đãng thuận tay thu lấy, còn chưa kịp nhìn, vừa lúc lúc này nhìn một chút đến tột cùng. Lâm Dật Phi phân ra một tia thần thức, chậm rãi đưa vào trong một giới chỉ. Bên trong có một chút đan dược, hai kiện thượng phẩm Linh Khí, còn có một khối ngọc giản, ngoại trừ những ... này, cư nhiên cái gì cũng không có. Mới đem thần thức tham nhập cái giới chỉ khác, tình huống hầu như giống nhau như đúc. Vài bình đan dược, hai kiện Linh Khí, cùng một khối ngọc giản.

Tâm niệm khẽ động, hai khối ngọc giản một trước một sau xuất hiện ở tại trong tay Lâm Dật Phi.

Khi trong nháy mắt Lâm Dật Phi đem thần thức tham nhập ngọc giản, ba đại tự liền lập tức hiện ra ở tại trong đầu hắn.

"Liễm Tức Thuật". Lâm Dật Phi cảm thấy được một trận hưng phấn. Cư nhiên thực sự khiến hắn sửa sai được rồi, hai khối ngọc giản dĩ nhiên như nhau, ghi lại đều là một loại cao thâm Liễm Tức Thuật. Lâm Dật Phi cảm thấy có được một trận may mắn, may mà ngày trước cầm đi hai cái giới chỉ này, bằng không, sẽ cùng pháp thuật cao thâm nhất không lấy được tới tay.

Việc này không nên chậm trễ, Lâm Dật Phi vội vàng ổn định một chút tâm thần, bắt đầu toàn thân tâm ý đều nhập trong Liễm Tức Thuật.

Liễm Tức Thuật, danh như ý nghĩa, là đem toàn bộ khí tức thu nhập trong cơ thể, không có lậu ra ngoài dù cho một chút, luyện đến mức tận cùng, thậm chí có thể thân dung tự nhiên, làm cho không nhận biết được tồn tại, như Đoàn gia huynh đệ vậy, từ rất sớm đã bắt đầu tu luyện Liễm Tức Thuật, trình tự đã không thấp.

Kỳ thực, nói thông thấu một chút, cái gọi là Liễm Tức Thuật, là một môn pháp quyết ẩn nấp cao thâm.

Môn thuật pháp này vốn là một cái trân tàng của môn phái người tu chân lấy trộm đạo mà sống, nhưng sau đó, chẳng biết thế nào, cư nhiên bị Đoàn gia huynh đệ nghe được tin tức, vì vậy, hai người liền tiêu diệt cái môn phái kia, đem Liễm Tức Thuật làm của riêng. Về phần thuật pháp này do người phương nào sáng chế, như thế nào ở trong môn phái này, sợ là đã không còn ai có thể giải thích.

Lâm Dật Phi đem Liễm Tức Thuật từ đầu tới đuôi xem một lần, phát hiện pháp quyết này quả nhiên là thần diệu khó lường.

Nó tổng cộng chia làm hai cái giai đoạn, giai đoạn thứ nhất, liễm khí nhập thể, là đem toàn thân hoặc linh khí, hoặc yêu khí, hoặc là ma khí thu nhập trong cơ thể, làm cho nhìn không ra tộc loại, cảm thụ không được khí tức; giai đoạn thứ hai, thân dung tự nhiên, là đem toàn bộ thân thể dung nhập trong không gian chung quanh, đương nhiên, đây chỉ là giản đơn thân thể cùng không gian hỗ tương thâm thấu, cũng không phải là khống chế không gian, nhưng là có chút đặc điểm Ân Thân Thuật, chỉ là cùng Ân Thân Thuật khi xuất ra, trình tự của nó càng cao.

Liễm Tức Thuật đệ nhất giai đoạn, khúc dạo đầu —— nhân thể mỗi điều kinh mạch, từng cốt cách, mỗi giọt huyết dịch, thậm chí từng tế bào đều là một cái lọ, bọn chúng có thể chứa đựng năng lượng, thả ra năng lượng, bất đồng năng lượng sẽ thả ra bất đồng khí tức, người tu chân chân nguyên sẽ thả ra người tu chân linh khí, người tu yếu yếu nguyên lực sẽ thả ra yếu khí, đồng dạng, người tu ma ma nguyên lực sẽ thả ra ma khí, mà Liễm Tức Thuật mục đích chỉ ở chỗ thu khí nhập thể, trừ mà không tiêu tan... ..

Khi xem đến đây thì, Lâm Dật Phi liền biết, mình đã tìm được rồi, liễm khí nhập thể, đây chẳng phải là hắn hiện tại đang cần sao?

Lâm Dật Phi không hề do dự, lập tức thu nhiếp tinh thần, bắt đầu chính thức tu luyện Liễm Tức Thuật.

Theo Liễm Tức Thuật khai thiên giới thiệu, Liễm Tức Thuật nhập môn cảm giác hơi chậm, hơn nữa, càng đi sâu, tiến cảnh sẽ càng chậm, có ít người, cả cuộc đời, cũng chỉ là có thể tu thành đệ nhất giai đoạn, mà vô duyên với đệ nhị giai đoạn thân dung tự nhiên.

Đem Liễm Tức Thuật khẩu quyết đọc nhiều lần, Lâm Dật Phi đã vô ý thức án theo Liễm Tức Thuật hành công lộ tuyến tu luyện khởi lên.

Chậm rãi, Lâm Dật Phi toàn thân đã có biến hóa.

Lấy Lâm Dật Phi làm trung tâm, không khí tựa hồ hình thành một cái vô hình tuyến qua, trong không khí từng phân tử tựa hồ đều dần dần mà như sống dậy, chậm rãi vòng quanh Lâm Dật Phi chuyển động, đồng thời cách hần càng ngày càng gần, thẳng đến cuối cùng đọng tới hần, như một cái gia tốc, nhảy vào trong thân thể hần.

Cứ như vậy, Lâm Dật Phi cứ như vậy ngồi ở đó, không ngừng mà nhận biết, lĩnh ngộ, khi hần nhận biết, toàn bộ tế bào tựa hồ như đang thoả thích mà hấp thu, đem chung quanh thiên địa linh khí cùng với tự thân hần thả ra khí tức tất cả đều hút tiến đến... . . .

Cùng lúc đó, Trịnh Long với Lang Bằng hai người đang uống rượu của Lang Bằng ba trăm năm cất kỹ —— Túy Tiên Tráp.

"Ha ha, thống khoái, Lão Lang, ta thực sự là nghĩ không ra, ngươi cư nhiên cất đầu tiên nhường như vậy, Túy Tiên Tráp, nếu như ta nhớ không lầm, đây là thiên tài nhường tửu sư Đỗ Khang tác phẩm tối hậu a?" Là một người yêu rượu như mạng, không có gì so được với uống một hồ hảo tửu a.

Khi thấy được Lang Bằng xuất ra tiên nhường hầu như tuyệt tích, trầm ổn như Trịnh Long cũng không thể không hưng phấn mà có chút phát cuồng.

Túy Tiên Tráp là nhường tửu đại sư Đỗ Khang tác phẩm cuối cùng, tục truyền, Đỗ Khang tu vi không sâu, nhưng đam mê nhường tửu, Túy Tiên Tráp là hần dùng vài năm thời gian mới nghiên cứu chế tạo ra rượu ngon này, khi xuất ra Túy Tiên Tráp, Đỗ Khang cũng bởi vì uống rượu quá lượng mà bất ngờ chết đi, từ đó về sau, Túy Tiên Tráp cũng là càng uống càng ít, Tu Chân Giới, không còn có người sản xuất Túy Tiên Tráp.

"Ài, đúng vậy, đây chính là Đỗ Khang đại sư rượu ngon, Túy Tiên Tráp, không nghĩ tới Lão Long cư nhiên ngay cả nó cũng có thể liếc mắt đã nhận ra được." Lang Bằng có chút thương cảm mà nói rằng.

"Ha ha, Lão Lang, ngươi cũng đừng nói móc ta, nhận được thì có ích lợi gì, cho tới bây giờ cũng không có uống qua? Thật không biết ngươi là thế nào lấy được tới tay."

"Ai! ~ còn không phải là vì người ta luyện khí, người ta đem thưởng cho." Lang Bằng làm luyện khí đại sư, người nịnh bợ hần, cái dạng gì mà không có? Trong đó, cũng không ít siêu cấp môn phái chương môn môn chủ, ở trong đó, liền có đại nhân vật cất đầu Túy Tiên Tráp.

"Ha ha, không nói nữa, trước hãy ném thử rượu ngon khó có được này a! Ngày hôm nay nhất định phải uống cho thật thống khoái." Thấy Lang Bằng dáng dấp yêu thương nó như vậy, Trịnh Long thật sự là không dám hỏi lại cái gì. Cảm lấy chén rượu, hần giống như là đang nhìn chính tình nhân của mình vậy, trong ánh mắt, có ôn nhu nói không nên lời... . . .

Một ngày đêm thời gian, Lâm Dật Phi cứ vẫn như vậy ngồi ở chỗ kia, trên mặt hần vô bi vô hi, phảng phất như một người đang ngồi ngủ.

Tại chung quanh thân hần, tất cả đều tĩnh lặng, gió xoay tròn không thấy, không thấy linh khí khiêu động, trong phạm vi không gian nhỏ hẹp, tựa hồ đã thành chân không.

Dần dần, Lâm Dật Phi ngồi nghiêm chỉnh đột nhiên mở hai mắt. Vô ý thức mà phát tay một chút, chung quanh không gian lập tức như là vỡ vụn ra, ngoại giới thiên địa khí lại lần nữa bổ túc nơi này.

Lâm Dật Phi đứng lên, nhẹ nhàng phun ra một ngụm trọc khí, liền lập tức hướng về ngoài cửa đi đến. Hần muốn đi tìm Trịnh Long cùng Lang Bằng, để cho bọn họ nhìn, mình còn hay không còn đây người yêu khí.

Ba bốn bước, chỉ là vài lần hô hấp, Lâm Dật Phi liền đi tới chỗ hai người. Không đợi hần tiến lên chào hỏi, Trịnh Long liền nhìn thấy hần đầu tiên, đồng thời hô lên một tiếng.

"Ha ha, tiểu huynh đệ, ngươi tới vừa lúc, đến đến... đây, bồi tiếp lão ca ta uống vài chén, Lão Lang ở đây lại có hảo tửu a!"

Lâm Dật Phi nhìn thoáng qua một bàn đầy ly ly chén chén, có một loại cảm giác thán phục. Thật không biết hai người uống thời gian dài bao lâu, có thể uống nhiều như vậy.

"Được, nếu lão ca có lệnh, tiểu đệ sao dám không theo?" Nói xong, Lâm Dật Phi đã đi tới một bên hai người, "Được rồi, lão ca, ngươi xem ta hiện thời ở trên người còn có yêu khí không?" Lâm Dật Phi làm bộ lơ đãng hỏi một câu.

"Ân?" Lúc này, Trịnh Long mới phát hiện, Lâm Dật Phi trên người cư nhiên ngay cả một tia khí tức cũng không có, đừng nói yêu khí, sợ sẽ là người tu chân linh khí cũng không thấy.

"Không có khả năng, thật không có khả năng a! Thế nào đột nhiên lại không có bất luận cái gì khí tức a?" Trịnh Long không có trả lời Lâm Dật Phi nói, cũng không có nhắc lại uống rượu, chỉ là tự nhủ nói một câu khiến Lâm Dật Phi không hiểu được ý.

"Lão ca, làm sao vậy, có cái gì sai sao?" Lâm Dật Phi nhàn nhạt hỏi. Lúc này, Lang Bằng cũng đem ánh mắt hướng về phía Lâm Dật Phi, hần cũng phát hiện Lâm Dật Phi lúc này bất động.

"Quái sự, thực sự là quái sự, Dật Phi, ngươi vừa rồi làm cái gì? Thế nào tại trên người ngươi ngay cả một chút khí tức đều cảm thụ không được?" Lang Bằng hiểu kỳ hỏi.

Lúc này, Lâm Dật Phi đã minh bạch, mình đem Liễm Tức Thuật đệ nhất giai đoạn luyện thành công. Bất quá, tựa hồ đối với tự thân khí tức khổng lồ còn thiếu điểm hòa hậu.

Nghĩ tới đây, Lâm Dật Phi chậm rãi đem khí tức mình vốn có điều đi ra, chậm rãi phóng xuất ra bên ngoài cơ thể. Một cỗ khí tức người tu chân đặc biệt trong nháy mắt khuếch tán tới toàn thân hắn.

"Hắc hắc, được rồi, hiện tại hắn là không thành vấn đề à?" Lâm xong những ... này, Lâm Dật Phi lại hỏi.

Trịnh Long cùng Lang Bằng liếc mắt nhìn nhau, đều từ trong mắt đối phương nhìn ra một tia vô cùng kinh ngạc. Đối với chuyện đem tự thân khí tức thu nhập trong cơ thể, bọn họ cũng có thể làm được, nhưng tuyệt đối sẽ không giống Lâm Dật Phi như vậy, thoải mái mà giống như là uống nước a.

Hai người ăn ý mà lắc đầu, không hề để ý tới Lâm Dật Phi thần kỳ liễm tức phương pháp. Dù sao, Lâm Dật Phi thiên phú bọn hắn không có thể lý giải.

"Ha ha, tiểu huynh đệ thực sự là thiên tài rất cao, cư nhiên đối với Liễm Tức Thuật cũng như vậy tinh thông. Không nói nữa, bồi tiếp hai chúng ta uống vài chén a!"

Cứ như vậy, Lâm Dật Phi cũng gia nhập cái đội say rượu này, bắt đầu hướng về phương hướng tửu quý mà phát triển.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiềm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 34: Phi Thăng Ngoài Ý Muốn .

Luyện Khí Các, Lang Bằng trong phòng tiếp khách, Lang Bằng, Trịnh Long, Lâm Dật Phi ba người lẳng lặng mà ngồi, đúng là không có ai nói cả.

Không biết yên lặng bao lâu, rốt cục, Trịnh Long mở miệng.

"Ai! Thực sự là thiên ý trên người a! Thật nghĩ không ra, Lão Lang ngươi cư nhiên lại cất kỹ như vậy lợi hại, rượu uống qua mấy chén như thế, cư nhiên để Linh Nguyên của ta toàn bộ chuyển thành Tiên Nguyên, nếu như ta sở liệu không sai, tới buổi trưa ngày mai, ta sẽ phi thăng Tiên Giới." Trịnh Long có chút thương cảm nói.

Không sai, Trịnh Long sẽ phi thăng.

Vốn, Trịnh Long có dự tính, hắn là phải ba năm nữa mới có thể phi thăng, nhưng thiên ý khó dò, khiến ai cũng nghĩ không ra, khi uống Tùy Tiên Tráp của Lang Bằng cất kỹ, trong cơ thể hắn Linh Nguyên cư nhiên toàn bộ có kỳ tích chuyển hóa thành Tiên Nguyên Lực, nói cách khác, hắn lập tức là phải phi thăng.

Khi chuyện này xảy ra trước mắt ba người thì, ba người đều có một loại cảm giác không biết nên khóc hay cười. Mà nếu là để Đỗ Khang biết rượu của mình cư nhiên còn có thể làm cho phi thăng mà nói, như vậy, hắn nhất định sẽ không cam tâm mà uống đến chết như thế.

Kỳ thực, Tùy Tiên Tráp cũng không phải gì đó linh đan diệu dược, cũng không phải cái gì thiên tài địa bảo, từ phạm trù năng lượng mà xem, tuyệt đối sẽ không khiến Trịnh Long nhanh như vậy đã phi thăng, muốn nói khiến cho Trịnh Long phi thăng đích thực có nguyên nhân, chỉ có thể nói là Trịnh Long khi uống rượu tha thiết ước mơ uống được rượu ngon, tâm tình thư sướng, đồng thời thông suốt một phần tâm nguyện, lúc này mới đột nhiên đón ngộ, đắc đạo phi thăng.

Nhưng mà, nếu là thay đổi một người khác cùng loại tính huống Trịnh Long, mà không là người mê rượu, như vậy, loại tính huống này sẽ tuyệt đối sẽ không phát sinh.

Lang Bằng nhìn thoáng qua Trịnh Long, cũng là bất đắc dĩ mà lắc đầu. Ở trong lòng hắn, cũng không biết là Trịnh Long vui vẻ hay bi ai. Vốn, người tu chân nghịch thiên mà đi, tu trưởng sinh chi thuật, luyện võ thượng đại đạo, để một ngày kia có thể phi thăng tiên vũ, nhưng Trịnh Long tại Tu Chân Giới còn có tâm nguyện chưa xong, khiến hắn lúc này phi thăng, không thể nghĩ ngờ là muốn hắn mang theo tiếu ngạo ly khai.

Tuy rằng thượng giới có khả năng so với hạ giới tốt hơn, nhưng ai cũng không biết cụ thể tình huống ra làm sao, hơn nữa, một khi phi thăng thượng giới, như vậy, còn muốn trở về, sợ rằng so với đi tới còn muốn khó khăn hơn.

Cảm thụ được bầu không khí chung quanh có chút áp lực, Lâm Dật Phi thật sự là chịu không nổi.

"Ha ha, ta nói lão ca, người khác mỗi ngày đều ngóng trông phi thăng, nhưng ngươi mắt thấy sẽ phi thăng, lại có bộ dạng sầu mi khổ kiếm, nếu nói ra,

tuyệt đối là chuyện cười lớn nhất a." Lâm Dật Phi cố ý đem thanh âm đề đến cao một ít, để đánh vỡ cái sự yên lặng không bình thường này.

Kỳ thực, Lâm Dật Phi là biết tâm nguyện Trịnh Long, hẳn nhớ Trịnh Long đã từng nói qua, khi đến gặp Lang Bằng, còn muốn dẫn hắn đi gặp một người khác, tuy rằng không biết người kia là ai, nhưng hẳn cảm giác được, cái người này nhất định là cùng với Lang Bằng đồng cấp, mà Trịnh Long sở dĩ muốn dẫn hắn đi gặp, hẳn là muốn hắn học nghệ.

Lâm Dật Phi sở liệu không sai, Trịnh Long xác thực còn có một cái nguyện vọng cuối cùng, đó chính là đem Lâm Dật Phi dẫn đến gặp trận pháp đại sư Nghiêm Mục Thanh, để hắn tận lực lý giải một ít trận pháp cấm chế. Trịnh Long đã từng bị trận pháp làm khó, vì thế, hắn muốn cho Lâm Dật Phi nhiều ít nắm giữ một ít tri thức về phương diện này, không cần nhiều lắm, nhưng tối thiểu có thể không bị trận pháp làm khó.

Nghe xong Lâm Dật Phi nói, về mặt Trịnh Long cũng chỉ có thể là cười khổ. Hẳn làm sao mà chẳng biết Lâm Dật Phi đang an ủi hắn?

Lúc này, lại nghe Lâm Dật Phi nói: "Lão ca, ta biết ngươi còn muốn tiếp tục mang theo ta đi du lịch, ta cũng vậy, ta cũng rất muốn tiếp tục cùng lão ca ngươi mỗi nơi đi một chút, lão ca ngươi cũng biết, ngươi là người bằng hữu thứ hai trong đời ta, nhưng câu cửa miệng thường nói, thiên hạ không có buổi tiệc nào mà không tàn, ly biệt, chỉ là vì tiếp theo gặp nhau. Hơn nữa, bằng vào tư chất của ta, muốn phi thăng thượng giới, tuyệt đối không là cái việc gì khó, lão ca ngươi đi tới trước, tin tưởng rằng không tới bao lâu, ta cũng sẽ cùng lão ca ngươi gặp nhau."

Nghe Lâm Dật Phi vừa nói như thế, Trịnh Long nhất thời sững sờ, một lát sau, hắn cảm thấy Lâm Dật Phi nói thập phần có lý, sơ lược suy nghĩ, hắn liền rộng mở trong sáng. Lúc này, trong lòng hắn, đã bắt đầu tưởng tượng tới tràng diện hắn cùng Lâm Dật Phi tại Tiên Giới gặp lại. Hơn nữa, muốn để Lâm Dật Phi học tập trận pháp, chỉ là vì muốn hắn nhiều thêm năng lực tự bảo vệ mình, cũng không phải là chuyện không học không được, Lâm Dật Phi tương lai có thể hay không gặp phải trận pháp bầy rập đều còn chưa biết, phần lo lắng này của hắn, thật sự là dư thừa.

Nghĩ vậy, Trịnh Long đã hoàn toàn buông xuống thương cảm, còn lại, chỉ có đối với thương giới khát vọng.

"Ha ha, được, có tiểu huynh đệ thấy xa, nhìn thấu triệt, là lão ca ta quá mức cố chấp, nếu không có tiểu huynh đệ ngươi một phen nói ra, lão ca ta sợ là còn chuyển qua loạn cả, thực sự là phải đa tạ tiểu huynh đệ." Hoàn toàn buông xuống gánh nặng tư tưởng, Trịnh Long lại khôi phục vốn có tiêu sái không kềm chế được.

"Lão ca nói đùa, tiểu đệ ta cũng chỉ là nói một việc thực mà thôi, cũng đảm đương không nổi lòng biết ơn của lão ca." Thấy Trịnh Long mở ra khúc mắc, Lâm Dật Phi cùng Lang Bằng trong tâm lúc này mới buông, hai người liếc nhau, đều từ trong mắt đối phương thấy được sắc mặt vui mừng... ..

Ngày kế buổi trưa, Lâm Dật Phi, Trịnh Long cùng Lang Bằng ba người đứng ở đất trống phía trước Luyện Khí Các, cùng nhau đợi tiếp dẫn tiên quang đến.

Khi mặt trời chói chang dần dần toả ra nóng rực, cái bóng ba người hoàn toàn bị dẫm nát dưới chân, lúc này bầu trời rốt cục có biến hóa.

Đột nhiên, Lâm Dật Phi cùng Trịnh Long hầu như song song ngẩng đầu lên, tiếp đó, Lang Bằng cũng im lặng nhìn về phía bầu trời.

Đó là một đạo quang, một đạo ngũ thái ban lan quang hoa; đó là một đóa tường vân, một đóa điểm lệ tường vân nhiều màu. Phảng phất như trống rỗng xuất hiện, hoặc như là từ phía chân trời chậm rãi mà đến, như là một đoàn hư huyền, hoặc như là một khối thực chất.

Khi Lâm Dật Phi cảm nhận, thì một đoàn mây (vân) màu sắc rực rỡ, giống như là một mảnh đại dương mệnh mông đại hải thâm bất khả trắc, trong đó ẩn chứa năng lượng, là hắn trước đây chưa từng gặp. Hẳn có một loại cảm giác, dù là đem toàn bộ năng lượng cao thủ hắn gặp qua tất cả đều lấy ra phóng tới cùng nhau, cũng tuyệt đối địch không lại.

Lúc này, Trịnh Long mở miệng nói: "Ha ha, rốt cục đã tới, nghìn năm tu luyện, rốt cục cũng tới rồi hôm nay, quả nhiên là không dễ dàng a!"

Lâm Dật Phi đem ánh mắt thu hồi, tiếp nhận Trịnh Long nói: "Chúc mừng lão ca, chúc mừng lão ca, trải qua nghìn năm nỗ lực, rốt cục được đền bù như mong muốn." Hẳn nói là hoàn toàn phát ra từ nội tâm, không có nửa điểm tâm tình bất lương.

Lúc này, Lang Bằng cũng tiến lên nói: "Ha ha, lão bằng hữu, ta cũng phải chúc mừng ngươi a! Không nghĩ tới ngươi tu luyện so với ta còn muốn chậm hơn, nhưng lại phi thăng trước ta, xem ra tư chất của ngươi thật không yếu trên cả ta a!"

Trịnh Long quay hai người vừa chấp tay, đồng thời nói rằng: "Ha ha ha, đa tạ hai vị huynh đệ, ta Trịnh Long tại Tu Chân Giới giao hữu vô số, nhưng chân chính tính tình hợp nhau, chỉ có hai người các ngươi, hôm nay huynh đệ ta đi trước, tại Tiên Giới chờ các ngươi, các ngươi cần phải nhanh một chút, đừng làm cho ta chờ đợi nóng nảy." Hẳn vừa nói xong cũng là phát ra từ nội tâm, đồng thời, cũng là đối với hai người bằng hữu này một loại biến tướng mong ước.

"Ha ha, ngươi yên tâm, hôm nay, ta đã có tâm tình Đại Thừa Kỳ tu vi, hơn nữa được lão bằng hữu ngươi chỉ điểm, độ kiếp phi thăng cũng chỉ là thời gian ngắn mà thôi, chờ ta độ xong thiên kiếp, nhất định nắm chặt thời gian tu luyện, tranh thủ sớm ngày đi tới cùng ngươi gặp lại. Về phần Dật Phi, ha ha, ngươi càng thêm không cần lo lắng." Nói đến đây, Lang Bằng có chút thương cảm lắc đầu. Đối với Lâm Dật Phi thiên phú, hắn cũng chỉ có thể ở trong lòng thầm khen một tiếng.

"Ha ha, được, chúng ta đây trước hết ly biệt, Tiên Giới tái kiến, bảo trọng!" Nói xong, Trịnh Long đã chậm rãi phiêu phiêu bay lên, hướng về chỗ phương hướng tiếp dẫn tiên quang bay đi.

Lâm Dật Phi cùng Lang Bằng cũng là vừa chấp tay, đồng thời nói một tiếng trân trọng.

Nhìn Trịnh Long cách tiếp dẫn tiên quang càng ngày càng gần, Lang Bồng cùng Lâm Dật Phi tâm tình không khỏi có chút nhàn nhạt thương cảm, nhất là Lâm Dật Phi, hẳn tại Tu Chân Giới, ngoại trừ Hàn Tuyết Nhi cùng Thanh Phong Tán Nhân ra, cũng cũng chỉ có Trịnh Long cùng hắn là thân mật nhất, nhưng hôm nay, Trịnh Long như thế phi thăng, hẳn nhất thời cảm giác mình phăng phất đã biến thành người cô đơn, loại cảm giác này, khiến hắn rất khó chịu.

Rốt cục, Trịnh Long thân thể toàn bộ dung nhập trong tiên quang, mà một đoàn tiên quang này, có thể lấy mắt thường thấy được tốc độ nhanh chóng nhỏ đi.

Nhưng mà, ngay khi Lâm Dật Phi cùng Trịnh Long cho rằng tiên quang phải tiêu thất một chút cũng không còn, một đoàn chỉ bằng cờ nắm tay ngũ thái quang đoàn lại đột nhiên từ nơi nào xuất hiện, sau đó, lấy tốc độ mắt thường khó thấy cấp tốc vọt tới trước mắt Lâm Dật Phi, không đợi Lâm Dật Phi phản ứng, quang đoàn này liền nhảy vào trong cơ thể hắn.

Cùng lúc đó, Trịnh Long cũng đã hoàn toàn phi thăng thượng giới.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 35: Vận May Bất Đầu.

Đương khi Trịnh Long phi thăng Tiên Giới, lại đột nhiên từ bầu trời xuất hiện một đoàn quang đoàn cỡ quyền đầu, hơn nữa, quang đoàn này cứ nhiên liền trực tiếp xông vào trong thân thể Lâm Dật Phi.

Cùng lúc đó, nơi nào đó ở Tiên Giới, hai lão giả đang cãi cọ tranh biện.

"Hanh, đều tại ngươi, không nên theo ta đoạt lấy nó, cái này được rồi, mắt thấy sẽ tới tay Ngũ Thái Nhân Uyên, cứ nhiên như thế lại không có. Ngươi cũng biết, Ngũ Thái Nhân Uyên là phái ngoài mười vạn năm mới có khả năng thành hình, vừa rồi một đoàn này tuy rằng không có sản sinh linh trí, nhưng cũng tuyệt đối không thua kém mười vạn năm." Chỉ nghe trong đó một người lão giả tức giận mà nói. Nghe thanh âm chỉ biết, hẳn hiện tại có bao nhiêu là phần nợ a.

Lúc này, người lão giả khác nói rằng: "Ha ha, tất cả đều là thiên ý, ngươi không chiếm được, chỉ có thể nói là ngươi cùng Ngũ Thái Nhân Uyên vô duyên, có thể trách quái gì được ai?"

"Nói vậy, nếu ngươi không đột nhiên xuất thủ cướp giật, ta đã sớm đem nó bắt được, thế nào có khả năng để nó bỏ trốn mất dạng." Người thứ nhất lão giả lại la lớn lên.

Vốn, hẳn trong lúc vô tình phát hiện một đoàn Ngũ Thái Nhân Uyên, đang vô cùng vui vẻ, nhưng ai biết, ngay khi hắn muốn đem Ngũ Thái Nhân Uyên làm của riêng, người lão giả thứ hai cứ nhiên trống rỗng xuất hiện, đã cản trở hắn xuất thủ, hơn nữa, đúng lúc này, thật xảo hợp, cứ nhiên lại có người phi thăng, Ngũ Thái Nhân Uyên tuy rằng không có linh trí, nhưng lại biết, nếu như bị hai người này bắt đi, sợ là nhất định phải tiêu tan thành mây khói, vì thế, nó liền thừa cơ hai người không chú ý, đột nhiên chui vào thông đạo Tiên Giới cùng Tu Chân Giới trong lúc đó còn chưa kịp đóng.

Phải biết rằng, Tiên Giới cùng Tu Chân Giới bị vây trong hai cái vị diện bất đồng, người hạ giới, có thể trong một thời gian tu luyện đến giai đoạn nhất định thuận theo thiên địa pháp tắc, bắt đầu phi thăng, nhưng người thượng giới muốn hạ giới, tuyệt đối dù là muốn cũng không thể được. Mà Ngũ Thái Nhân Uyên bất đồng, nó vốn là thiên địa dụng dục, không thuộc về bất luận cái giới gì, vì thế, mới có thể không vì không gian pháp tắc, nhân cơ hội chạy trốn tới hạ giới.

Mà ngay khi nhất khắc nó xuất hiện tại Tu Chân Giới, nó lại cảm ứng được một cỗ năng lượng cực kỳ thần thiết, đó là một loại cùng nó như nhau, thuộc về tự nhiên, mà không thuộc về bất luận cái gì nhất giới năng lượng, vì vậy, nó liền không chút nào chần chờ mà chui vào tới trong đoàn năng lượng này.

Lại nói về hai người lão giả.

Nghe tới "Thiên ý" mà người lão giả thứ hai nói đến, người lão giả thứ nhất đã nổi trận lôi đình. Nhưng mà, người lão giả thứ hai biểu tình vẫn như cũ nhất phớt người làm khó dễ được ta sao, khiến người lão giả thứ nhất có phần nợ cũng thừa, chỉ có thể tràn ngập một chút không cam lòng.

Lúc này, người lão giả thứ hai lại mở miệng nói: "Ai, Ý Kiếm, ngươi thế nào như thế nhìn không ra a! Không phải là Ngũ Thái Nhân Uyên sao? Lấy tiêu chuẩn ngươi hiện tại, còn dùng được thứ đông tây này sao? Không có cũng không sao, hà tất để ở trong lòng, canh cánh trong lòng làm chi chứ?" Hắn tuy rằng nói nghe dễ dàng, nhưng ở trong lòng, hẳn lại âm thầm bồi thêm một câu "Nếu như ta thấy trước, bị ngươi giảo đoạt mà nói, cần phải cùng ngươi liều mạng một phen a."

Phải biết rằng, Ngũ Thái Nhân Uyên không chỉ có thể bang trợ người ta đề thăng tu vi, lại còn có người sử dụng nó sẽ tăng lên giá trị may mắn, nói một

cách khác, người chiếm được Ngũ Thái Nhân Uân, người đó có thể lập tức đi mua vé xổ số a, tin tưởng không ra độc đắc, thì nhất định có khả năng trúng năm trăm vạn. Vận khí, đây tuyệt đối là một loại người người đều dự đoán được gì đó, người thành công, có mấy người không phải bằng vào vận khí siêu nhân chứ?

"Hanh, Lý Chí Thành, một cú này, ta Hàn Phi Bình nhớ kỹ, sau này còn gặp lại." Nói xong, Ý Kiếm Tiên Tôn liền biến mất tại chỗ.

Hắn mới vừa biến mất, lão giả còn lại liền cất tiếng cười to, trong tiếng cười tràn ngập đắc ý.

Đột nhiên, hắn nhớ tới một việc, vừa rồi Ngũ Thái Nhân Uân đã chạy mất, nhưng là có người phi thăng, duyên cớ mở khai không gian, xem ra, người này nhất định là cùng hắn hữu duyên, có thể sau khi phi thăng lên, mình trợ giúp hắn một tay.

Nghĩ tới đây, hắn ngừng đầu trầm tư chốc lát, sau đó như là làm cái quyết định gì, rồi cũng chậm rãi tại chỗ tiêu thất... ..

.... ..

Đất trống trước cửa Luyện Khí Các, Lâm Dật Phi cứ như vậy kinh ngạc mà đứng ở nơi đó, một bên là Lang Bàng sút đầu mẻ trán.

Vốn, hai người tiến bước Trịnh Long, đang chuẩn bị trở về phòng, ai có thể cũng không nghĩ tới, ngay bọn họ chuẩn bị ly khai thì, một đoàn ngũ thái quang đoàn cư nhiên chạy ào thân thể Lâm Dật Phi, tiếp đó, Lâm Dật Phi liền như hóa thạch đứng ở nơi đó vẫn không nhúc nhích, khiến Lang Bàng đứng một bên không biết làm sao.

Lúc này, Lâm Dật Phi đã mất đi liên hệ cùng với ngoại giới. Tại trong cơ thể hắn, đoàn quang đoàn này mới vừa tiến vào thân thể hắn, liền muốn chui vào trong Ngọc Tháp trong đan điền hắn. Nhưng mà, ngay khi nó không coi ai ra gì mà hướng trong Ngọc Tháp va chạm, Long Châu đang chuyển động chung quanh Ngọc Tháp lại nóng nảy. Nói như thế nào, hắn đều là tới trước, nhưng cũng chỉ là ở bên ngoài chuyển quanh, nhưng cái này mới tới mà lại muốn chui vào trong tháp, đây hoàn toàn là quy củ không phù hợp.

Vì vậy, hai cái tiểu tử kia liền bắt đầu đấu lên.

Nhưng mà, bọn nó có đấu như thế nào cũng không quan trọng, cũng chỉ khổ cho Lâm Dật Phi cái này chủ nhân.

Hai cỗ cường đại năng lượng tại trong đan điền hắn người ta tranh đoạt, ai cũng không muốn thoái nhượng, Lâm Dật Phi toàn bộ nguyên thần đều lui về đan điền, hắn nghĩ hết mọi biện pháp muốn đem hai tiểu tử kia ngừng tay, nhưng hai tiểu tử kia cũng nhìn như không thấy.

Lâm Dật Phi bất đắc dĩ, chỉ có thể điều vận toàn thân linh lực một bên ổn định bọn nó, một bên bảo hộ đan điền của mình.

Cứ như vậy, không biết qua bao lâu, hai tiểu tử kia như cũ không có phân ra thắng bại, mà nguyên thần Lâm Dật Phi cũng chỉ có thể như vậy ở một bên quan chiến, đồng thời bảo hộ lấy đan điền của mình. Hắn hiện tại cảm giác rất phiền muộn, ở đây rõ ràng là thân thể của chính mình, mà ngay cả chính mình cũng không có thể khống chế nhân tố tồn tại, quả nhiên là phiền muộn vạn phần.

Đúng lúc này, Lâm Dật Phi cảm thấy tinh thần rung lên, tiếp đó, ngay cả toàn thân cũng đều bắt đầu run lên.

Nguyên lai, hai người tiểu tử kia lúc này đã phân ra thắng bại.

Ngay vừa rồi, Ngũ Thái Nhân Uân rốt cục chiến thắng Ngũ Thái Thần Long Long Châu, thành công chui vào trong Ngọc Tháp. Hắn mới vừa tiến vào Ngọc Tháp, liền tự động phân tán ra, lại biến thành một đại đoàn khí thể, phân tán tới các bộ vị của Ngọc Tháp. Mà lúc này, bên ngoài Long Châu cũng phảng phất chấp nhận mệnh số, lần thứ hai về lại vị trí cũ vòng quanh Ngọc Tháp.

"Hu ~" Lâm Dật Phi dưới đáy lòng thở ra một ngụm khẩu khí, sau đó liền bắt đầu quan sát trạng huống trong cơ thể.

Ngọc Tháp của hắn vốn là trong suốt, hơn nữa, cho tới nay, hắn đều cho rằng nó là một cái bảo tháp thành thực, nhưng lúc này, khi hắn thấy thái sắc nhân uân tại trong tháp lưu động, hắn mới biết được, nguyên lai, Ngọc Tháp của hắn đúng là ánh sáng. Trong suốt Ngọc Tháp đã thành ngũ quang thập sắc, thoát nhìn càng thêm sáng lạn mê người.

Lâm Dật Phi sơ lược nhận biết, hắn đã cảm giác được, thái sắc nhân uân này cũng không phải lão lão thật thật mà đứng ở trong ngọc tháp, mà là đang không ngừng khuếch tán về phía tháp thể, mà toàn bộ tháp thân tựa hồ đối những ... khí thể này rất cảm thấy hứng thú, cư nhiên đem nó nuốt trôi. Chậm rãi, toàn bộ Ngọc Tháp đã không còn là trong suốt nữa, mà là biến thành màu sắc rực rỡ nhàn nhạt, mà toàn bộ không gian trong Ngọc Tháp là nhân uân chi khí, hầu như cũng toàn bộ tiêu thất không còn.

Nhìn đến nơi đây, Lâm Dật Phi tâm trạng hiếu kỳ, lại không biết đoàn màu sắc rực rỡ quang đoàn này là cái gì, vì sao lại vô duyên vô cớ mà vào đan điền của mình, còn tự động khuếch tán tới trong tháp thân. Bất quá, có một chút, hắn cũng biết đến, đó chính là hắn cảm thấy mình trước nay chưa có cường đại, trong cơ thể không ngừng kích thăng năng lượng nói cho hắn biết, hắn lại tấn cấp.

Lúc này, Lang Bàng đứng ở một bên Lâm Dật Phi cũng thực sự kinh sợ rồi.

Vốn, Lâm Dật Phi chỉ là đứng ở nơi đó, cảm giác tuy rằng làm cho rất là quái dị, nhưng là quyết không thể khiến Lang Bàng kinh ngạc, nhưng ngay vừa rồi, trên thân Lâm Dật Phi cư nhiên năng lượng đấu tăng, hơn nữa lại không ngừng mà đề cao, từ lúc ban đầu Xuất Khiếu Kỳ năng lượng biến thành Phân Thần Kỳ, hơn nữa không chút nào dừng lại, lần lượt lướt qua Phân Thần sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, nhất cử vọt tới Hợp Thể Kỳ.

Nhìn thấy như vậy quái sự kỳ dị, Lang Bằng chỉ cảm thấy tư duy có chút theo không kịp, chỉ có thể há mồm, lẳng lẳng mà nhìn.

Rốt cục, khi Lâm Dật Phi tu vi đạt được trên dưới Hợp Thể hậu kỳ, trên người hắn năng lượng lúc này mới không hề biến hóa, mà là có xu hướng chậm rãi bình ổn, cuối cùng dừng lại tại đây một tầng thứ. Mà Lâm Dật Phi vẫn như cũ đứng ở đằng kia, vẫn không nhúc nhích, làm như đã nhập định.

"Phá hủy." Lang Bằng đột nhiên thét một tiếng kinh hãi. Hắn một mực chú ý Lâm Dật Phi, đối với vừa rồi cổ năng lượng, hắn cảm thụ rất sâu.

Khi hắn nghĩ đến, Lâm Dật Phi vốn chỉ có Xuất Khiếu Kỳ tu vi, nhưng vừa rồi một thái sắc vật thể chui vào thân thể hắn, hắn cư nhiên đem năng lượng nhất cử đề thăng tới Hợp Thể Kỳ, cái đó và tự sát có cái gì khác nhau? Phải biết rằng, người tu chân nghịch thiên tu hành, tu không chỉ có là thân, còn có tâm, cũng là lấy tâm thân tu vi, vốn có, Lâm Dật Phi cơ sở là rất vững chắc, nhưng hiện tại, hắn năng lượng đầu thăng, tâm tình tất nhiên theo không kịp tu vi, đây là cấp tốc tăng nhanh không theo kịp tâm tình, kết quả đã không cần nói cũng biết.

Nhưng mà, ngay khi hắn lo lắng không biết làm sao, thì Lâm Dật Phi nhắm mắt bất động lại đột nhiên mở mắt. Ngay trong nháy mắt hắn tròn mắt, hai bó thái sắc quang mang như thực chất từ trong ánh mắt hắn bắn ra, căng hoảng sợ đến Lang Bằng đứng một bên có chút không mở mắt ra được.

"Ha ha ha, thực sự là nghĩ không ra, mình gặp được may mắn rồi, thiên thượng thật có thể điều ra linh thạch a, ha ha ha!" Mới vừa mở mắt, Lâm Dật Phi liền cất tiếng cười to.

Hắn hiện tại thật cao hứng, hơn nữa không phải vui vẻ giống nhau, khi bị quang đoàn xa lạ bắn trúng thì, hắn cũng rất là lo nghĩ bất an, đặc biệt nhất khác khi nhìn thấy nó cùng Long Châu tranh đấu, hắn càng thật là lo sợ, mà khi quang đoàn này chui vào Ngọc Tháp, hắn lại cảm thấy trước nay chưa có thoải mái, không chỉ có như vậy, hắn còn cảm giác được quang đoàn thật bất phàm, nó còn có ẩn chứa không lồ năng lượng.

Mà sự thực cũng như hắn cảm giác giống nhau, quang đoàn này xác thực là bảo vật, nhưng lại không phải giống như bảo vật. Phải biết rằng, ngay cả Tiên Giới các lão đại đều phải xuất thủ cướp giật, còn có thể có khả năng là vật phạm sao? Ngũ Thái Nhân Uân vốn là linh vật tốt nhất đề đề thăng tu vi, nó đặc thù ở chỗ, người dùng nó đề thăng tu vi, căn bản là không cần lo lắng vấn đề tâm tình tu vi, bởi vì tại trình tự năng lượng hắn đề đi tới đâu, tâm tình sẽ tự động làm theo tới đó, đây cũng là một trong nguyên nhân Ngũ Thái Nhân Uân này có thể vào đại lão pháp nhân Tiên Giới.

Huống hồ, Lâm Dật Phi bản thân tu luyện là không cần đề thăng tâm tình tu vi Thương Khung Bí Quyết, cùng với tu luyện giả lấy lực chính đạo có chút tương tự, đương nhiên, người có thể lấy lực chính đạo, phi thăng thượng giới, cái này Tu Chân Giới đến nay còn chưa có xuất hiện qua. Mà Lâm Dật Phi bất đồng, hắn tu luyện pháp quyết cũng không đồng với cái khác, nhưng cũng nói không nên lời huyền diệu trong đó, nói chung, không cần lo lắng tâm tình là tuyệt đối.

Tiếng cười ngưng lại, Lâm Dật Phi đột nhiên phát hiện, Lang Bằng cư nhiên vẫn không nhúc nhích đứng ở nơi đó, giống như là nhìn quái vật mà nhìn mình. Hắn thu hồi ánh mắt, sau đó bừng tỉnh.

Nghĩ đến, hắn là do mình tu vi đề thăng quá mức không thể tưởng tượng nổi, mới khiến cái luyện khí đại sư này như vậy kinh dị a!

Lâm Dật Phi nghĩ không sai, Lang Bằng xác thực là bị cả kinh không ít. Vốn hắn còn đang lo lắng Lâm Dật Phi tâm tình bất ổn, không thể khống chế đột nhiên đề thăng công lực, nhưng ai biết, khi Lâm Dật Phi tỉnh lại, không chỉ có nhìn không ra một chút không thích hợp, ngược lại là càng phát ra tinh thần địch địch, hình dạng tuyệt đối không phải là có chuyện.

Lang Bằng nuốt một ngụm nước bọt, không xác định hỏi một câu: "Dật Phi, ngươi... ngươi không sao chứ!"

Nhìn biểu tình Lang Bằng như là thấy quỷ vậy, Lâm Dật Phi nhàn nhạt cười, sau đó nói: "Ha ha, tiền bối, ngươi xem ta giống như có việc gì sao?" Nói xong, còn khoa trương mà hoa hoa tay lên.

Lang Bằng bị động tác Lâm Dật Phi khiến cho bật cười, mới phát giác mình hơi thất thố, vì vậy vội vàng ổn ổn tâm tình.

"Vừa thấy ngươi tu vi mạnh thêm, nghĩ đến ngươi chắc chắn có điều không thích hợp, nhưng thật không ngờ, ngươi cư nhiên thật không có việc gì, thực sự là quái lạ, quái lạ a!" Hắn tu luyện cũng có nghìn năm, cho tới bây giờ còn chưa nghe nói qua có ai tu vi có thể như vậy đề thăng.

Lâm Dật Phi lắc đầu cười, nhưng cũng không biết làm sao trả lời.

Lúc này, Lang Bằng lại hỏi: "Dật Phi, ngươi hiện tại tới cái đẳng cấp gì rồi?" Vừa rồi hắn rõ ràng thấy Lâm Dật Phi năng lượng trình tự đã tới Hợp Thể trung kỳ rồi, nhưng hiện tại nhìn lại, cũng chỉ có Phân Thần Kỳ tu vi, cho nên mới hỏi thử.

Nghe xong Lang Bằng câu hỏi, Lâm Dật Phi vô ý thức mà gãi gãi đầu, nói: "Cái này, văn bối cũng không phải rất rõ ràng, nghĩ đến hắn là không sai biệt lắm tới Phân Thần Kỳ rồi a!" Hắn đã đoán được, Lang Bằng hắn là không có nhìn ra tu vi hắn, cho nên mới hỏi lại, mà chính hắn trong cảm giác, cũng biết, hắn hắn là tiến nhập Hợp Thể Kỳ, về phần là trung kỳ hay hậu kỳ, hắn cũng không biết.

Nghe được Lâm Dật Phi khẳng định trả lời, Lang Bằng sững sốt một chút. Dù sao, hắn cảm giác là một chuyện, nghe được đối phương thừa nhận cũng là một chuyện khác.

"Ai, tiểu huynh đệ ngươi quả nhiên là phúc nguyên không cạn, cư nhiên có thể bị trống rỗng xuất hiện bảo vật bắn trúng, tu vi một bước thông thiên, quả nhiên là chết khiếp người bên ngoài a! Bất quá dự phòng vạn nhất, tiểu huynh đệ ngươi nên mau nhanh đi vào điều trị một chút, miễn cho sinh hậu họa."

"Đa tạ tiền bối lo lắng, văn bối cái này trở lại điều tức, sau đó mới cùng tiền bối đàm đạo." Nói xong, hắn liền chấp tay cáo từ trở về phòng, chỉ để lại Lang Bằng một mình tại chỗ hơi xuất thần.

"Ai, lẽ nào Dật Phi thật là thiên thượng sủng nhi? Lão Thiên muốn tận lực tài bồi hấn phải không? Giống như thiên phú này, hơn nữa như vậy có vận khí, ha ha, xem ra, chân chính thiên tài muốn sinh ra."

Lang Bàng lẩm bẩm vài câu, cuối cùng âm thầm thờ dài, trở về phòng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 36: Ngọc Tháp Không Gian.

Cách Lâm Dật Phi ngẫu nhiên tấn cấp đã có một tháng thời gian.

Tại đây một tháng thời gian, Lâm Dật Phi mỗi ngày đều cố vận hành thông thạo một thân năng lượng, dù sao, từ Phân Thần Kỳ nhất cử đến Hợp Thể hậu kỳ, cái này thật sự là quá, dù là Lâm Dật Phi có công pháp đặc thù, cũng không phải một chốc là có thể hoàn toàn đem nó nắm giữ.

Trong phòng Lâm Dật Phi, hần như lão tăng nhập định ngồi ở trên giường tu luyện, chậm rãi, hần con mắt đã mở.

Thẳng đến lúc này, hần rốt cục đem một thân năng lượng hoàn toàn thích ứng, đem tu vi ổn định ở tại Hợp Thể hậu kỳ.

Lắc đầu, Lâm Dật Phi lẩm bẩm: "Chuyện thể gian quả nhiên là kỳ diệu không gì sánh được, tùy tùy tiện tiện là có thể bị vận may đập trúng, nếu như mỗi ngày đều có thể bị như thể đập một chút, chẳng phải là đỡ rất nhiều phiền phức sao?"

Bất quá, cái này ý tưởng vừa sinh sôi, đã bị hần triệt để dứt bỏ rồi. Không ai thấy đủ cả, con người ai cũng có lòng tham không đáy, hần có thể nói là may mắn được Ngũ Thái Nhân Uyên đập trúng, đã là khó có được, nếu là mỗi ngày đều như thế, hần còn không thành vô địch tồn tại sao?

Nghĩ đến quang đoàn ngày đó, Lâm Dật Phi đột nhiên nhớ tới Ngọc Tháp trong đan điền hần.

Nhớ kỹ ngày đó, khi quang đoàn tiến nhập Ngọc Tháp, cũng hóa thành khí thể tại trong không gian Ngọc Tháp lưu động, cũng là từ đó, Lâm Dật Phi mới biết được, Ngọc Tháp cũng không phải là thực tháp, mà là ánh sáng.

Trong một tháng thời gian này, Lâm Dật Phi đem toàn bộ tâm tư đều dùng ở trên một thân năng lượng quen thuộc của mình, nhưng không có thời gian nghiên cứu Ngọc Tháp, hiện tại, hần đã hoàn toàn nắm giữ một thân năng lượng, cũng dùng thời gian nghiên cứu một chút cái bảo tháp đặc thù này.

Nghĩ tới đây, Lâm Dật Phi không hề do dự, lần thứ hai nhắm lại hai mắt, nguyên thần lập tức tiến nhập trong tử phủ đan điền.

Nhìn trước mắt thái sắc Ngọc Tháp, Lâm Dật Phi đã hoàn toàn không có chủ ý. Vốn, trong thức hải hần, ngày trước cái thần bí lão giả kia lưu lại tin tức, cái tháp này mỗi lần thăng cấp, sẽ biến đổi một lần màu sắc, nhưng hiện tại, nó đã thành thái sắc nhàn nhạt, mặc dù có thăng cấp, sợ cũng nhìn không ra biến hóa của nó.

Bất quá, đây cũng là chuyện không có biện pháp, thật giống như trong minh minh tự có định số, những ... này cũng không là Lâm Dật Phi có khả năng biết được.

Lâm Dật Phi nguyên thần thờ dài, không hề suy nghĩ những chuyện phiền lòng này, mà là đem lực chú ý tất cả đều đặt ở trên Ngọc Tháp.

Hần nhớ kỹ ngày đó, quang đoàn là trực tiếp hướng bên trong chui vào, hơn nữa chui vào thành công, Ngọc Tháp thực sự để nó đụng phải rồi đi vào. Nghĩ vậy, nên Lâm Dật Phi nếu đã làm, là trực tiếp khiến nguyên thần va vào tháp. Vốn, hần cũng chỉ là muốn thử xem, cũng không có quá lớn hi vọng, bất quá kết quả cũng xuất ra ngoài dự liệu hần.

Lâm Dật Phi nguyên thần đơn giản như vậy mà va chạm, nhưng thực sự chạm vào trong không gian Ngọc Tháp.

Nhưng mà, trong nháy mắt khi Lâm Dật Phi nguyên thần tiến nhập không gian Ngọc Tháp, hần lại hoàn toàn ngưng ngả cả người.

Trong cảm giác của hần, hần tựa hồ tiến nhập một cái thế giới linh khí ngưng kết, ở đây linh khí nồng độ tuyệt đối là hơn mười lần trên gấp trăm lần ngoại giới, hơn nữa, hần còn có thể cảm giác được, những ... linh khí này chỉ là đơn thuần mà chứa đựng ở chỗ này, cũng không có bị tháp thân hấp thu, nói cách khác, những ... linh khí này đều là hần dự trữ lương, chỉ cần tháp thân năng lượng khô kiệt, sẽ lập tức có đại lượng năng lượng bổ sung. Mà hiện tại tháp thân còn quá nhỏ, cũng không thể tái hấp thu những ... năng lượng này.

Kỳ thực, Lâm Dật Phi không biết chính là, những ... linh khí này đều là hần trong lúc vô tình nhận được, cũng không thể bị tháp thân hấp thu, không thể

làm gì khác hơn là tạm thời chứa đựng tại trong không gian Ngọc Tháp. Ngày trước, hấn tại trong Bích Tuyền ngâm gần một canh giờ, hấp thu linh khí nhiều không kể xiết, bằng vào Ngọc Tháp nho nhỏ của hấn ngay lúc đó, thế nào có khả năng hoàn toàn hấp thu, vì thế, đại bộ phận linh khí đều được chứa đựng, mà lần này hấp thu Ngũ Thái Nhân Uân, tình huống cũng không sai biệt lắm, Ngũ Thái Nhân Uân tiểu bộ phận năng lượng được tháp thân hấp thu, chuyển hóa thành tu vi của hấn, mà đại bộ phận năng lượng được chứa đựng lại, phải biết rằng, Ngũ Thái Nhân Uân không phải vật phẩm, bao hàm năng lượng, thế nào có khả năng đều bị hấn hấp thu chứ?

Bất quá, chân chính khiến Lâm Dật Phi kinh ngạc còn ở phía sau.

Thời gian mới vào, hấn còn không có thể nào chú ý, khi hấn có thể phục hồi tinh thần lại, tỉ mỉ quan sát cái không gian này, cũng là lần thứ hai ngăn cản cả người.

Vốn, khi hấn tại bên ngoài không gian Ngọc Tháp quan sát toàn bộ Ngọc Tháp, chỉ là một cái rất nhỏ, mà khi hấn tiến nhập bên trong, lại phát hiện, phương diện này cư nhiên là có khác động thiên.

Lâm Dật Phi đại thể mà phỏng chừng một chút, chỗ không gian của hấn hiện tại, tuyệt đối đã ngoài trăm vạn thước vuông. Nhưng hấn biết đến, toàn bộ tháp chỉ có bằng hai cái nắm tay, nội bộ không gian của nó lại thế nào có khả năng lớn đến như vậy chứ? Lâm Dật Phi tiếp xúc Tu Chân Giới thời gian tuy rằng không dài, nhưng kỳ sự quái sự cũng đã trải qua một ít, nhưng tìm không được bất luận cái lý do gì để giải thích hiện tượng trước mắt.

Lâm Dật Phi thì thảo luận: "Ồ đây thật là không gian Ngọc Tháp của ta sao? Khó tưởng a, ở đây chính là một cái không gian độc lập?" Hấn hiện tại đã hoàn toàn như nằm mộng, vốn cái Ngọc Tháp này xuất hiện cũng đã không thể tưởng tượng nổi rồi, mà hiện tại, lại xuất hiện loại tình huống này, hấn thậm chí sản sinh một loại cảm giác vô lực, phảng phất tất cả của mình đều là do người khác an bài, mà mình thì chỉ có thể một chút đi thăm dò đào móc mà thôi.

"Ai, thế nào lại đột nhiên xuất hiện không gian lớn như vậy?" Lâm Dật Phi lắc đầu thờ dãi nói.

Đột nhiên, Lâm Dật Phi nghĩ đến một việc: "Nếu ta có Ngọc Tháp không gian lớn như vậy, có đúng hay không có thể trang bị rất nhiều đông tây?" Cái ý tưởng này vừa lóe, hấn liền lập tức bắt tay hành động.

Tâm tư khẽ động, trong không gian Ngọc Tháp liền xuất hiện rất nhiều vật phẩm. Có cái bàn, có đệm chần, thậm chí còn có một cái bàn trà. Những ... này đều là trong phòng bài biện, Lâm Dật Phi vừa rồi phúc chí tâm linh, nhưng thực sự bắt bọn nó thu vào đây.

"Ha ha, có thật không có thể trang bị vật phẩm, xem ra sau này có thể không cần trừ vật giới chỉ nữa." Lâm Dật Phi có chút hưng phấn mà cười nói. Phải biết rằng, giống nhau trừ vật giới chỉ chỉ có vài thước vuông, tốt nhất cũng không ra hơn mười thước vuông, mà hấn không gian Ngọc Tháp có trăm vạn thước vuông, dùng để thu cái gì, tin tưởng đều là dư dả.

Đột nhiên, hấn dừng lại tiếng cười.

"Ân? Phương diện này linh khí sung túc như vậy, hơn nữa tựa hồ đẳng cấp còn muốn so với ngoại giới cao hơn, có đúng hay không có thể sinh trưởng sinh vật?" Nghĩ đến trừ vật giới chỉ chỉ có thể thu vật chết, mà ở đây linh khí thật dư thừa, hấn đột nhiên đem bắt vật còn sống thử xem xung động.

Cái ý này vừa hiện ra, Lâm Dật Phi thấy cũng không khống chế được lòng hiếu kỳ, vì vậy, nguyên thần hấn lập tức rời khỏi Ngọc Tháp không gian, lại trở về trong thân thể.

"Hô" Lâm Dật Phi mạnh mẽ đứng lên, cư nhiên kéo theo không khí chung quanh, sản sinh ra tiếng nổ. Bất quá, hấn cũng không có tâm tư chú ý những ... này, bóng người chợt lóe, hấn đã ra khỏi phòng, đến bên ngoài tìm vật còn sống.

Trùng hợp, trước cửa Luyện Khí Các trên cây có vài con Phi Điều, tuy rằng không là cái gì linh thú yêu thú, nhưng cũng là thực vật còn sống trên mặt đất, vừa vặn làm thí nghiệm.

Vì vậy, Lâm Dật Phi lập tức lách mình tiến lên, không đợi mấy con chim nhỏ có phản ứng, cũng đã bắt bọn nó trong tay. Chờ cho hai con chim nhỏ cảm thấy có gì sai, thì lại phát hiện, tràng cảnh trước mặt tựa hồ thay đổi, đại thụ không có, trời xanh không có, còn lại, chỉ là nhàn nhạt màu quang. Chúng nó ở chỗ này kích động cánh, tự do mà bay lượn, cư nhiên cùng ở bên ngoài không có gì khác.

"Ha ha, thật tốt quá, ở đây thực sự có thể sinh tồn vật còn sống, chờ trở về Thanh Phong Các, nhất định phải đem Tuyết Nhi sư tỷ thu vào đây, để nàng ở chỗ này hảo hảo tu luyện, ở đây linh khí như thế nồng hậu, tin tưởng không đầy một năm, Tuyết nhi sư tỷ nhất định có thể tăng lên một cấp bậc." Lâm Dật Phi có chút hưng phấn mà cười to nói.

Vốn, hấn cũng chỉ là vừa nghĩ như thế, không ngờ thật đúng là hấn có cái này phát hiện. Đặc thù không gian có thể sinh tồn vật còn sống, tại Tu Chân Giới tuyệt đối là tuyệt vô cận hữu. Nói ra, sợ là cũng không có người sẽ tin.

Đem hai con chim nhỏ phóng xuất trở về sơn lâm, lúc này Lâm Dật Phi tâm tình rất tốt, quả thực có một loại xung động muốn cả tiếng la lên. Bất quá, hấn nhịn xuống, dù sao, nơi này là Luyện Khí Các, không có việc gì mà la to, còn ra thể thống gì.

Hưng phấn qua đi, Lâm Dật Phi bắt đầu nghĩ muốn làm chuyện kế tiếp.

Q.2 - Chương 37: Tái Luyện Linh Khí.

Luyện Khí Các, trong phòng Lang Bằng, luyện khí đại sư Lang Bằng đang hết sức chăm chú mà nhìn một quyển sách có liên quan phương diện luyện khí. Tuy rằng hắn đã là luyện khí đại sư, nhưng cũng không sẽ bởi vậy mà tự mãn, mà là không ngừng mà thăm dò truy cầu, dù sao, trên Linh Khí còn có Tiên Khí, trên Tiên Khí còn có cái gì, hắn hiện tại còn không biết.

Có thể trở thành một trong ba luyện khí đại sư cận đại, bằng vào, không chỉ có riêng là thiên phú, siêu nhân nỗ lực, ắt cũng không thể thiếu.

Đang khi Lang Bằng tập trung tinh thần mà đọc sách, hắn có dự cảm, ngẩng đầu vừa nhìn, quả nhiên, cư nhiên có người tới cửa. Tập trung nhìn vào, cũng chính là Lâm Dật Phi cả tháng không gặp.

Lang Bằng tâm trạng thất kinh, Lâm Dật Phi đến đây lúc nào, hắn cư nhiên không có cảm giác, mà khi phát hiện ra hắn, cũng là Lâm Dật Phi cố ý dừng bước gây động tĩnh.

Hắn nào biết đâu rằng, Lâm Dật Phi lần này công lực tăng nhiều, Liễm Tức Thuật cũng là cao hơn một tầng, nếu như không phải tu vi hắn còn hơi thấp, sợ là khi hắn đến phía sau, cũng đừng tưởng phát hiện ra hắn.

Bất quá, Lang Bằng cũng là ngần ngại một chút rồi khôi phục lại nguyên dạng.

"Ha ha, Dật Phi, ngươi đã đến rồi, có đúng hay không đã hoàn toàn thích ứng với tu vi hiện tại?" Lang Bằng trước tiên mở miệng hỏi.

"Xin chào tiên bối, đa tạ tiên bối lo lắng, vẫn bối đã hoàn toàn thích ứng với thân thể hiện tại rồi, hôm nay đến, là muốn thỉnh tiên bối dạy ta luyện chế Linh Khí." Lâm Dật Phi nhàn nhạt thi lễ, cung kính mà trả lời.

Nghe xong Lâm Dật Phi nói, Lang Bằng lập tức vui vẻ.

Lâm Dật Phi tại phương diện luyện đan luyện khí thiên phú không người có thể so sánh, tương lai chắc chắn tiền đồ vô lượng, mà mình may mắn chỉ đạo hắn, coi như là nửa sư phụ của hắn, hơn nữa, bằng vào năng lực Lâm Dật Phi, thực sự mới có thể luyện ra Tiên Khí, nếu quả thực như vậy, như vậy, nguyện vọng của hắn cũng sẽ miễn cưỡng rốt cuộc thực hiện được.

Nghĩ vậy, Lang Bằng lập tức buông sách xuống, sau đó đối Lâm Dật Phi nói: "Được, khó có được ngươi có lòng muốn học giỏi như vậy, vậy theo ta đến luyện khí thất đi thôi!" Nói xong, hắn đã khăn áo đi ra ngoài.

Nhìn hình dạng Lang Bằng nóng ruột, Lâm Dật Phi hơi kinh ngạc, nghĩ thầm, "Đúng là ta muốn học luyện khí, thế nào cảm giác ngươi so với ta còn muốn gấp hơn a?" Nghĩ đến, hắn cũng không có biện pháp lý giải tâm tư Lang Bằng lúc này... ..

Hai người tới luyện khí thất, Lang Bằng liền đi thẳng vào vấn đề.

"Dật Phi, thiên phú của ngươi tuyệt đối là xưa nay chưa từng có, tối thiểu, ta là chẳng bao giờ nghe nói có người nào có tư chất như ngươi vậy. Bất quá, thiên phú cao tịnh không phải là tất cả, luyện đan luyện khí, đều phải không ngừng mà luyện tập, không ngừng mà tìm kiếm, qua nhiều lần thất bại... .." Nói đến cái này, hắn cũng đột nhiên dừng lại, nói không được nữa.

Từ khi Lâm Dật Phi tiếp xúc luyện đan luyện khí tới nay, tựa hồ còn không có thất bại qua, từ trong thất bại tổng kết kinh nghiệm, những lời này tựa hồ là dư thừa.

Nghĩ vậy, Lang Bằng nhàn nhạt lắc đầu, nói tiếp: "Ha ha, quên đi, những ... này ta không nói nữa, hiện tại, ta sẽ dạy ngươi làm sao luyện chế Linh Khí."

Vừa dứt lời, trong tay Lang Bằng liền xuất hiện một khối thiết đen nhánh, toàn bộ khối thiết đều tản ra một cỗ hàn khí, vừa nhìn liền biết nhất định là vật phi phàm.

Chỉ nghe Lang Bằng lại nói: "Khối này là Hàn Ô Thiết, hoàn toàn có thể làm chủ tài liệu luyện chế Linh Khí, đem máu ngươi lần trước bắt được linh thú lấy ra đi, ta hiện tại sẽ dạy ngươi làm sao luyện chế Linh Khí."

Nghe xong Lang Bằng phân phó, Lâm Dật Phi vội vàng đem huyết lần trước bắt được Hùng Nhục lấy ra một bình nhỏ, đưa cho Lang Bằng. Tuy rằng cái chai rất nhỏ, nhưng bên trong huyết cũng tuyệt đối đủ, vì vậy ở bên trong cái chai có chứa trận pháp, cũng cùng trừ vật giới chỉ như nhau, có thể dung nạp rất nhiều đông tây.

"Dật Phi, ngươi trước đem khối thiết nơi đây dung hợp, sau đó sẽ đem những ... phụ trợ tài liệu này nhất nhất hòa tan, đem chúng nó hỗn hợp lại." Nói xong, trong tay của hắn lần thứ hai xuất hiện một ít quang lượng kim chúc, phụ trợ tài liệu mà luyện chế Linh Khí ắt không thể thiếu.

"Vâng, tiền bối." Lâm Dật Phi lên tiếng, tiến lên cảm thiết khỏ, lập tức phóng xuất bản mạng chân hỏa, bắt đầu hòa tan luyện tài.

Hôm nay, Lâm Dật Phi tu vi đã không tầm thường, bản thân chân hỏa năng lượng càng cực cao, tuy rằng khi nhìn không thấy sáng, nhưng nhiệt lượng hùng hực này, cũng tỏ rõ là hần cường đại.

Bất quá chỉ chốc lát thời gian, hần liền đem khối Hàn Ô Thiết cùng một ít phụ trợ kim chúc dung hợp thành một đoàn, dần dần, một đoàn luyện tài này đã loại ra đại bộ phận tạp chất, Lâm Dật Phi tâm niệm khẽ động, thôi phát chân nguyên linh lực, chậm rãi, chậm rãi luyện tài biến hình, cuối cùng trở thành hình dạng một thanh kiếm.

"Ân, không tệ, chân hỏa thu phát tùy tâm, năng lượng nắm giữ vừa phải, tài liệu hỗn hợp cũng thập phần đều đều, xem ra giai đoạn luyện cùng thành phối người đã hoàn toàn nắm giữ, phía dưới tinh luyện là trọng yếu phi thường, người phải cẩn thận nắm chặt." Thấy Lâm Dật Phi vân đạm phong khinh (nhẹ nhàng...) liền hoàn thành hai bước, Lang Bằng tâm trạng thâm khen, đối với Lâm Dật Phi thiên phú tin tưởng thập bội.

"Đa tạ tiền bối chỉ điểm, văn bối sẽ cẩn thận nắm giữ."

Nói xong đồng thời, Lâm Dật Phi cũng không có ngừng lại bản mạng chân hỏa phát ra, ngược lại còn gia thêm độ mạnh yếu, trong phòng luyện khí ôn độ đột nhiên lên cao.

Vô luận luyện chế Bảo Khí hay Linh Khí, hoặc là Tiên Khí, một bước tinh luyện này đều rất trọng yếu, bản mệnh chân hỏa yêu cầu phải phi thường cao, cùng lúc, chân hỏa năng lượng mạnh hơn, về phương diện khác, chân hỏa thả ra phải ôn, nói cách khác, tại lúc tinh luyện thì, bản mạng chân hỏa hay nhất là bảo trì một cái ôn độ cố định bất biến, như vậy, mới có khả năng bảo chứng toàn bộ phối bị nóng đều lên, cuối cùng khiến cho toàn bộ luyện tài tương hồ thâm thấu, đạt được hoàn mỹ không sót mảy may.

Khi luyện khí sư giống nhau tiến hành tinh luyện thì, thần kinh phải khẩn trương cao độ, toàn bộ tâm tư đều phải đặt ở trên không chế bản mạng chân hỏa, hơn nữa chỉ cần một chút không cẩn thận, ôn độ chân hỏa sẽ sảo biến, như vậy, thì tinh luyện sẽ có thể thất bại.

Nhưng mà, Lâm Dật Phi cũng không có lo lắng phương diện này.

Hần bản mạng chân hỏa khác hẳn với thường nhân, giống như là một trận khí cơ nhiệt độ ổn định, lúc ôn độ ổn định rồi, liền không cần quản nữa, chỉ cần không điều nó đi, nó liền vẫn duy trì một ôn độ bất biến, thẳng đến khi tinh luyện hoàn thành. Nếu không có gì thay đổi, như đã định trước, hần sẽ là đan khí đại sư thời gian tới.

Cùng hai bước trước so sánh, thì tinh luyện xác thực phải phí thời gian hơn, thiên phú như Lâm Dật Phi, cũng là dùng một canh giờ mới hoàn thành, đây còn phải quy về công phu chân hỏa đặc thù của hần, nếu là thay đổi người luyện khí sư đồng cấp khác mà nói, thì tuyệt đối phải xa xa đối với hần, sợ là không có mấy người một canh giờ không có khả năng thành sự.

Có thể tưởng tượng, mấy canh giờ tinh thần cao độ tập trung, đây tuyệt đối không phải người bình thường có thể làm được, đây cũng là nguyên nhân vì sao luyện khí đại sư ít lại càng ít.

Lang Bằng vẫn ở một bên quan sát Lâm Dật Phi luyện khí. Khi thấy Lâm Dật Phi biểu tình dễ dàng tự tại thì, trong ngực hần thực sự rất khó bình tĩnh, người khác khi tinh luyện thì đều là thần kinh căng thẳng, không dám có chút sợ ý, nhưng hần cư nhiên như vậy tùy tùy tiện tiện liền đứng ở đằng kia, phảng phất như đang làm một việc bé nhỏ không đáng kể, chuyện nhỏ như nhau.

Không biết, trong lòng Lâm Dật Phi, hần có thật đúng là như đang làm một việc bé nhỏ không đáng kể hay không.

Mất thấy tinh luyện hoàn thành, Lang Bằng vội vàng mở linh thú huyết mà Lâm Dật Phi chuẩn bị, nhưng mới vừa mở ra cái chai, Lang Bằng cũng lại càng hoảng sợ.

Tại trong cảm giác của hần, một cỗ khổng lồ năng lượng từ trong cái chai trong tay đột nhiên phát ra, từ cường độ năng lượng mà xem, thì không thua với kim long huyết mà hần bắt được. Hần là biết, cái long huyết kia là có Độ Kiếp Kỳ tu vi, nhưng đánh chết hần, hần cũng không tin, Lâm Dật Phi có thể tàn sát Độ Kiếp Kỳ yêu tu, còn thu thập máu huyết của người ta.

Hần ở trong lòng thầm than một tiếng, biết Lâm Dật Phi lần tới Kỳ Lân Sơn, nhất định là có gặp gỡ khác, mà hần thoái thác lí do này, tất nhiên không phải lời nói thật.

Cảm thụ được máu trong cái chai có khổng lồ linh lực, Lang Bằng lần thứ hai thờ dài. Như vậy khổng lồ linh lực, sợ là chỉ dùng tới vài giọt, là có thể luyện ra Linh Khí, còn lại được nhiều như vậy a?

Đúng lúc này, Lâm Dật Phi tinh luyện đã hoàn thành, Lang Bằng không do dự nữa, đối với Lâm Dật Phi nói: "Dật Phi, mau đem linh huyết vẩy lên trên thân kiếm, làm bảo kiếm chủ linh. Nhớ kỹ, chỉ cần vài giọt là đủ rồi, không nên lãng phí." Nói xong, hần liền đưa bình linh thú huyết tới tay Lâm Dật Phi.

Lâm Dật Phi phân ra một phần tâm thần, vươn một tay tiếp nhận cái chai, rất nhanh vẩy vài giọt tại trên thân kiếm.

"Xuy xuy... . ." Bảo kiếm ôn độ rất cao, linh huyết mới vừa tiếp xúc, hơi nước trong đó liền lập tức hoá khí, chỉ để lại tinh hoa trong đó, còn có linh thú linh vận dung nhập trong đó. Lúc này, thanh kiếm này đột nhiên quang mang đại phóng, nhưng vốn vẹn một tí rồi thu lại, liền khôi phục lại nguyên dạng. Bất quá, cùng vừa rồi so sánh với, kiếm này đã hoàn toàn bất động.

Nếu như đem thanh kiếm vừa tinh luyện hoàn thành so sánh với một tên khát cái, như vậy, bây giờ, nó đã là một đê mê phát nhanh, thành cao cao tại thượng đế vương.

Đây là Linh Khí cùng Bảo Khí chênh lệch, hoàn toàn là hai cái trình tự, không thể so sánh nổi.

Mắt thấy bảo kiếm chú linh hoàn tất, Lang Bằng lại vung tay lên, một thùng bích tuyến thủy xuất hiện tại trước người Lâm Dật Phi.

"Được rồi, tôi vào nước lạnh a!" Lang Bằng nhàn nhạt phân phó một câu.

Lâm Dật Phi lần đầu luyện chế Linh Khí, đối với Lang Bằng nói, tất cả đều không chút do dự mà chấp hành. Vì vậy, hắn vội vàng đem bảo kiếm nhúng vào trong thùng, đối với bảo kiếm tiến hành một bước cuối cùng, tôi vào nước lạnh.

"Xuy... . ." Một cổ bạch khí từ trong thùng toát ra, cũng là bích tuyến hoá khí bay lên.

Một lát sau, Lâm Dật Phi nghe Lang Bằng phân phó lấy ra bảo kiếm, cung kính mà đưa tới trong tay Lang Bằng.

Nhìn trong tay lộ ra mũi nhọn bảo kiếm, Lang Bằng chỉ là điều điều cái đầu, sau đó một tiếng thở dài.

Thấy Lang Bằng phản ứng, Lâm Dật Phi cũng lại càng hoảng sợ. Còn tưởng rằng mình thất bại. Bất quá, ngay lúc hắn lo sợ bất an, muốn mở miệng hỏi thì, Lang Bằng lại nói.

"Ai, thiên phú dị bẩm, quả nhiên là thiên phú dị bẩm a! Lần đầu tiên luyện chế Linh Khí, chỉ dùng Hàn Ô Thiết, cư nhiên đã luyện ra trung phẩm Linh Khí, lão phu thực sự là đại khai nhãn giới."

Nghe xong Lang Bằng nói, Lâm Dật Phi biết, mình không phải không thành công, mà là quá thành công. Trung phẩm Linh Khí, mình rốt cục luyện ra trung phẩm Linh Khí, Lâm Dật Phi cảm thấy một trận hưng phấn, trên mặt đã đầy đáng vui sướng tươi cười.

Nhưng mà, hắn như vậy vui vẻ, cũng không phải bởi vì luyện ra Linh Khí, mà là bởi vì hắn có thể ly khai ở đây, quay về Thanh Phong Các. Thanh Phong Các mặc dù không phải nhà của hắn, thế nhưng nơi này có người lo lắng cho hắn, có người nhà của hắn.

"Tuyệt nhi, ngươi có khỏe không! Ta lập tức trở về gặp ngươi, hãy chờ ta!" Không biết vì sao, lúc này Lâm Dật Phi thập phần tưởng niệm Hàn Tuyết Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 38: Chào Từ Biệt.

Trước đại môn Luyện Khí Các, Lang Bằng cùng Lâm Dật Phi đang đứng nhìn nhau.

"Ai! Dật Phi, ngươi vừa mới học được luyện chế trung phẩm Linh Khí, hắn là phải ở chỗ này nghỉ ngơi nửa năm, đem phương pháp luyện chế Linh Khí hoàn toàn nắm giữ, đến lúc đó có ly khai cũng không trễ, vì sao lúc này lại phải đi chứ?" Lang Bằng có chút tiếc hận mà nói.

Không sai, khi luyện chế ra trung phẩm Linh Khí, Lâm Dật Phi liền quyết định không muốn đi lịch lãm nữa, mà là phản hồi Thanh Phong Các. Lúc này, hắn đang cùng Lang Bằng chào từ biệt.

Nghe xong Lang Bằng nói, Lâm Dật Phi nhất thời không biết làm sao trả lời.

Trong lòng thì nói, hắn là phải đi, trong đó tuyệt đại bộ phận nguyên nhân, là bởi vì hắn quá tưởng niệm Hàn Tuyết Nhi, nhưng hết lần này tới lần khác cái lý do này lại khó mà nói ra miệng. Dù sao, một đại nam nhân, bởi vì một người nữ tử mà không làm việc đáng hoàng, nói ra, tuyệt đối sẽ khiến người ta chê cười.

Bất quá nói đi còn nói lại, ở trong lòng Lâm Dật Phi, hắn thật đúng là không đem luyện khí làm trọng.

Từ khi tiếp xúc luyện khí đến nay, hắn tự luyện chế pháp bảo binh khí cũng không nhiều, nhưng tại thời gian luyện chế những pháp bảo này, hắn thật không cảm thấy có bất luận cái gì trắc trở. Cái này giống như cá vậy, giản đơn là trời sinh sẽ biết bơi, vì thế, khi luyện ra Linh Khí, Lâm Dật Phi cũng không hứng thú đến dần dần.

Bất quá, những lời này, hắn cũng chỉ có thể ngẫm lại ở trong lòng, tuyệt đối là không thể nói ra.

Lâm Dật Phi thân nhiên chấp tay, trịnh trọng thi lễ, nói: "Đa tạ tiền bối mấy ngày nay đối vãn bối giáo huấn, vãn bối chắc chắn sẽ khắc ghi trong tâm khảm, bất quá vãn bối thật có việc trong người, không tiện ở lâu, xin tiền bối thứ lỗi." Nói xong, hần cúi người thấp xuống, biểu đạt đối với Lang Bằng cảm kích vô ngần.

"Ai! Tiểu huynh đệ nói quá lời. Người thiên phú dị bẩm, đã định trước là đan khí đại sư, ta cũng chỉ là phụ vào lực lượng nhỏ bé mà thôi, đảm đương không nổi tiểu huynh đệ như vậy đại lễ." Nói xong, hần lắc mình một bên, tránh được Lâm Dật Phi đại lễ.

Kỳ thực, Lang Bằng tâm trạng minh bạch, với Lâm Dật Phi tư chất, có một không hai, hầu như không có ai như vậy, ý định của hần, là muốn đem Lâm Dật Phi sớm dẫn trên đường luyện khí, về phần Lâm Dật Phi trên con đường này muốn đi như thế nào, hần như vậy không có thể có khả năng leo lái.

Thấy Lang Bằng phản ứng, Lâm Dật Phi chậm rãi đứng thẳng thân thể, sau đó còn nói thêm: "Mặc kệ nói như thế nào, ân tình của tiền bối, vãn bối cũng sẽ không quên, ngày sau, nếu là tiền bối có gì cần đến, có thể mở miệng, vãn bối nhất định sẽ không chối từ."

"Ha ha, được, có những lời này của tiểu huynh đệ như vậy là đủ rồi, khó có được người ta hợp ý, người cũng đừng tiền bối này tiền bối nọ mà kêu lên, thẳng thắn cũng như Lão Long Nhất dạng, gọi một tiếng Lão Lang, hoặc là Lang lão ca là được rồi."

"Vây ~" Lâm Dật Phi hơi chần chờ, "Được, được lão ca để mắt, tiểu đệ cung kính không bằng tuân mệnh, Lang lão ca, chịu tiểu đệ cúi đầu." Nói xong, hần liền lại một lần nữa cúi người thật thấp.

Lần này, Lang Bằng cũng không có lẫn trốn, mà là tiến lên đem Lâm Dật Phi đỡ lên.

"Ha ha, thống khoái, tiểu huynh đệ thái độ làm người minh bạch, thẳng thắn lưu loát, tương lai tất thành châu báu."

"Ha ha, lão ca khen trật rồi." Lâm Dật Phi gãi gãi đầu, có chút không tự nhiên. Dù đối lại là ai, được người ngay mặt như thế khen, cũng sẽ có phản ứng này.

"Ai! Tiểu huynh đệ, lão ca biết người nhất định là có việc trong người, hôm nay sẽ không lưu người ở lại, ngày khác có dịp, người nghìn vạn lần phải tới thăm lão ca ta. Đến lúc đó, chúng ta cùng nhau nghiên cứu luyện khí chi đạo." Nghĩ đến Lâm Dật Phi lập tức phải đi, Lang Bằng không khỏi lại lần nữa một tia sầu não.

"Được, chờ chuyện của tiểu đệ xong xuôi, chắc chắn sẽ đến đây bái kiến lão ca." Lâm Dật Phi có chút xấu hổ trả lời. Chỉ hần minh bạch, là không có chuyện gì a, chỉ là quá mức tưởng niệm Hàn Tuyết Nhi, nên muốn phải đi về gặp nàng mà thôi.

"Một lời đã định. Chúng ta sau này còn gặp lại." ... .

Cáo biệt Lang Bằng, Lâm Dật Phi cũng không có lập tức dùng ra Tinh Tế Truyền Tống pháp quyết, mà là chậm rãi đi vài dặm.

Một người, phải biết được khống chế chính mình, mà làm một người tu chân, lại càng phải học tự khống chế.

Ngay vừa rồi, Lâm Dật Phi đột nhiên có điều dự cảm.

Mấy ngày này, hần vẫn đều nghĩ đến ly khai Luyện Khí Các, quay về Thanh Phong Các cùng Hàn Tuyết Nhi đoàn tụ, mấy ngày này, càng phát hiện mình mơ hồ có chút khống chế không được tâm tình. Lúc đầu, hần còn không có lưu ý, nhưng một lúc sau, hần liền phát hiện có vấn đề.

Hần biết, đây là hần tu vi đề thăng quá nhanh, tâm tình bất ổn tạo thành.

Tuy rằng hần tu luyện pháp quyết không bị tâm tình hạn chế, nhưng không thể phủ nhận, không có tâm tình tu vi tương ứng, tình huống nổi lòng bất ổn, là sẽ xuất hiện.

Ý thức được những vấn đề này, Lâm Dật Phi ngược lại không vội mà quay về Thanh Phong Các, hần muốn khống chế tình tự của mình, rèn luyện tâm cảnh.

Cùng đề thăng năng lượng so sánh với, tâm cảnh đề thăng có vẻ càng thêm trắc trở. Không có người nào mà dám nói, mình có thể thông qua cái gì phương thức đề đề thăng tu vi tâm cảnh, bởi vì tâm cảnh đề thăng luôn luôn là trong bất tri bất giác, ngẫu nhiên đồn ngộ, trải qua vui buồn trong cuộc sống, mà triệt để hiểu ra, những ... đều này có khả năng đối tâm cảnh đề thăng mới có lợi, nhưng những ... này cũng không là có thể tận lực truy cầu, chỉ có thể thuận theo tự nhiên.

Giống như ngày trước, lúc Lâm Dật Phi kinh qua gia biến, tâm chí hần cũng đã rất kiên định, sau đó, hần sinh hoạt tại tầng dưới chót nhất, mỗi ngày đối mặt với hiện thực tàn khốc, bị người ghê lạnh, khiến tâm cảnh hần đề thăng càng tiến triển cực nhanh. Rồi tiếp sau đó, hần đã trải qua một lần thân tử, sau khi tỉnh lại, tâm cảnh lại lần thứ hai thuận lợi đề thăng. Vì thế, thẳng đến khi hần đạt được Phân Thần Kỳ thì, tâm cảnh tu vi còn trên cả tu vi năng lượng, nên chẳng bao giờ xuất hiện qua tình huống tâm cảnh bất ổn.

Bất quá, hôm nay, tu vi năng lượng của hần đã tới Hợp Thể hậu kỳ rồi, hơn nữa trong lòng cường liệt tưởng niệm, trạng thái lúc này mới có một tia tâm cảnh bất ổn.

Nghĩ thông suốt trước sau, Lâm Dật Phi đã quyết định, nhất định phải đem tâm cảnh khống chế được, chờ lúc hoàn toàn ổn định, mới quay về Thanh Phong Các... ..

Trong bất tri bất giác, Lâm Dật Phi đã đi ra hơn mười dặm, hắn đem toàn bộ tâm thần của mình tất cả đều tập trung tại trên đường trước mắt, ngoài ra, không còn nghĩ về bất luận cái gì nữa. Hắn hiện tại không có thù hận, không có tưởng niệm, không có trách nhiệm, cũng không có gánh vác. Hắn cứ như vậy càng không ngừng đi tới, dần dần, nhất khóa tâm tình của hắn đã hoàn toàn an tĩnh xuống.

Đột nhiên, đang đi chậm Lâm Dật Phi đột ngột định ở tại chỗ, sau đó liền không nhúc nhích mà đứng ở đó, phảng phất như đã nhập định.

Lúc này hắn đang tự hỏi, tự hỏi một việc không thể tưởng tượng nổi.

Từ lúc nơi Lang Bằng đi ra, Lâm Dật Phi rất là phiền toái, bởi vì hắn ý thức được tâm cảnh mình xảy ra vấn đề, nhưng hết lần này tới lần khác lại không có biện pháp nào có thể đề thăng tâm cảnh tu vi, vì thế nhất thời rầu rĩ không vui.

Nhưng mà ngay khi hắn không biết như thế nào cho phải thì, hắn lại ma xui quỷ khiến mà tuyền trạch bước đi, mà không phải phi hành hoặc ngự không. Hắn cũng không biết vì sao đột nhiên nhớ tới tán bộ, nhưng trong đầu lại hết lần này tới lần khác xuất hiện ý nghĩ vừa rồi này.

Lâm Dật Phi không có làm trái với ý nghĩ vừa rồi, liền cứ như vậy đi hơn mười dặm.

Mà ngay vừa rồi, khi Lâm Dật Phi ý thức trở về bản thể, hắn lại phát hiện, tâm cảnh tu vi của mình phảng phất đề thăng, cái loại tình tự phiền táo này đã hoàn toàn không còn, thù nhi đại chi a, cũng là một mảnh bình thân.

Chuyện này thực sự quá mức không thể tưởng tượng nổi, vì thế, Lâm Dật Phi mới nhất thời sững sờ đứng ở tại chỗ.

Hắn nỗ lực hồi tưởng tất cả vừa phát sinh, ngoại trừ nhìn con đường phía trước cùng bước đi, hắn tựa hồ cái gì cũng chưa từng nghĩ, mà là như thế này, tâm cảnh tu vi của hắn cứ nhiên mơ hồ lại đề thăng.

Lâm Dật Phi biết, hắn vừa rồi nhất định là va chạm vào cái gì, nhưng là không thể nào khảo chứng, không thể...

"Lẽ nào ta là người có phẩm chất quá tốt, bước đi đều có thể đề thăng tâm cảnh?" Hắn ở trong lòng tự kỷ mà nghĩ đến. Bất quá, tương pháp vừa rồi cũng chỉ là chợt lóe mà thôi, đã bị hắn ném lên chín tầng mây a.

Nhưng mà, hắn nào biết đâu rằng, hắn sai rồi tuy rằng không đối chứng được đầy đủ, nhưng cũng là không sai biệt lắm.

Cũng không phải hắn là người có phẩm chất tốt, mà là hắn có vận khí tốt. Lúc này, đặc tính Ngũ Thái Nhân Uyên có thể mang đến vận may đã vừa lộ ra hiệu quả.

Ngay vừa rồi, hắn cứ nhiên vô cớ tiến nhập cảnh giới vận lại cụ vong, muốn đi vào cảnh giới này không phải không có khả năng, nhưng là tuyệt đối không phải nói tiến nhập là có thể đi vào, tiếc rằng hắn vận may rất cao, hết lần này tới lần khác là có thể làm được.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 39

Phong Nguyên Tinh, đại trận trước tu chân đại phái Thanh Phong Các, một bóng người trống rỗng xuất hiện, khiến thủ vệ đệ tử lại càng hoảng sợ, bất quá, khi nhìn ra người này, gã thủ vệ đệ tử này liền nhẹ nhàng mà hít một ngụm khẩu khí, đem tâm buông xuống, nhưng mà, lúc này, hắn lại đột nhiên nhớ tới một vấn đề.

Có thể như vậy trống rỗng xuất hiện tại trước mắt, không phải thuận di còn là cái gì? Nhưng hắn rõ ràng nhớ kỹ, cái sư đệ này rồi đi thì chỉ có Nguyên Anh Kỳ tu vi a? Nếu là nói tại thời gian không được hai năm hắn từ Nguyên Anh Kỳ tu luyện đến Phân Thần Kỳ, đánh chết hắn cũng không tin.

Không sai, cái này trống rỗng xuất hiện ở chỗ này, chính là Lâm Dật Phi.

Khi từ biệt Lang Bằng, đồng thời vô ý thức mà đề thăng tâm cảnh tu vi, hắn liền không có hứng thú tại ngoại lịch lãm, vì vậy, hắn liền đơn giản vận khởi Tinh Tế Truyền Tống pháp quyết, một cái thuận di, liền về tới Thanh Phong Các.

Vốn, lấy hắn hiện tại Hợp Thể hậu kỳ tu vi, muốn từ một cái tinh cầu trực tiếp thuận di đến cái tinh cầu khác, tuyệt đối là chuyện không có khả năng, nhưng mà, Tinh Tế Truyền Tống pháp quyết ảo diệu thần ảo phi thường, thực sự khiến hắn thành công truyền tống trở về. Chính hắn cũng không biết nguyên nhân, chỉ là đem quy vào tu luyện công pháp đặc thù, lại không biết, hắn sở dĩ có thể học tập và sử dụng cái pháp quyết này, nguyên nhân cũng là hắn năng lượng tinh tự tài trí hơn người.

Ban đầu, tại hân vô ý thức mà luyện thành Thương Khung Bí Quyết, trong cơ thể linh lực khô kiệt, mà mới vừa rồi, trong đan điền hân lục sắc tiểu kiếm vì hân cung cấp một tia năng lượng, đây cũng là thúc đẩy ngày trước Ngọc Tháp có chứa một cái lục sắc điều vặn. Nhưng mà, hân không biết chính là, những ... này nhìn như phổ thông lục sắc sợi tơ, trên tháp thân Ngọc Tháp của hân cũng là năng lượng tối tinh hoa, cũng chính là bởi vì chúng nó, hân mới có thể không cố sức chút nào đã luyện thành Tinh Tế Truyền Tống pháp quyết.

Mà hôm nay, trong cơ thể hân tăng thêm năng lượng mới, chính là Ngũ Thái Nhân Uân cung cấp, Ngũ Thái Nhân Uân năng lượng trình tự, lại cùng với lục sắc sợi tơ này không sai biệt lắm cùng một cấp bậc, trình tự rất cao, tuyệt đối là hiện tại Lâm Dật Phi có tưởng cũng không dám tưởng.

Các loại nhân tố gia tăng cùng một chỗ, Lâm Dật Phi siêu phẩm thoát tục, đã là trời xanh đã định trước a... ....

Lại một lần nữa thấy son môn Thanh Phong Các, Lâm Dật Phi cư nhiên sinh ra một loại cảm giác về nhà.

Dù sao, từ khi hân bắt đầu bảy tuổi, liền đã không có gia đình, mỗi ngày đều chỉ là tìm một nơi che gió đút mưa mà qua đêm, khi lớn hơn một chút thì, võ công của hân đã tiến dần từng bước, càng đối với nơi ở lại cũng không hề yêu cầu, vì thế, hân vẫn đều là một người cô đơn không có gia đình cố định.

Mà khi nhập vào Tu Chân Giới, cái địa phương thứ nhất hân tiếp xúc, đó là Thanh Phong Các, hơn nữa, sau đó, hân còn ở nơi này cả năm năm, năm năm thời gian, cũng đủ để một người đối với một chỗ sản sinh tình cảm không muốn xa rời.

Huống hồ, tối trọng yếu là, tại Thanh Phong Các, còn có một người mà đối với hân đời này là tối trọng yếu.

Thật sâu thẳm hát ra, Lâm Dật Phi ngẩng đầu ưỡn ngực, chuẩn bị tiến nhập Thanh Phong Các.

Vài bước, hân đã đi tới trước mặt thủ vệ đệ tử.

Thân nhiên thi lễ, Lâm Dật Phi đầu tiên mở miệng nói: "Ha hả, Lý sư huynh, một năm qua không gặp, tất cả khỏe chứ?" Hân nhận ra được người này, chính là Thanh Phong Các tam đại đệ tử Lý Chí Khôn, tuy rằng không có giao tình gì, nhưng là coi như quen biết. Phải biết rằng, nói như thế nào, hân đã ở Thanh Phong Các năm năm, còn có Hàn Tuyết Nhi ở một bên giới thiệu, nhớ kỹ người này, thật ra cũng không có gì ngạc nhiên.

Lý Chí Khôn vốn đang chưa xác định, đợi cho Lâm Dật Phi cùng hân bắt chuyện, hân mới như ở trong mộng mới tỉnh, vội vàng tiến lên vài bước, thi lễ nói: "Ha hả, nguyên lai thật là Lâm sư đệ, ta vừa đúng là không có nhận ra. Lâm sư đệ không phải ra ngoài lịch lãm sao? Tính thời gian, tựa hồ còn chưa tới năm năm, sư đệ vì sao sớm đã trở về?"

Đối với Lâm Dật Phi, hân ấn tượng tương đối tốt. Trước không nói Lâm Dật Phi tu vi làm sao, chỉ bằng vào hân có thể thu phục Hàn Tuyết Nhi, để cho bọn họ những ... tiểu nhân vật này khỏi bị dẫn vật, hân cũng đã rất là cảm kích, đương nhiên, còn thêm một chút bội phục.

Thấy Lý Chí Khôn cũng nhận ra mình, hơn nữa thái độ rất tốt, Lâm Dật Phi cũng rất là vui vẻ.

"Ha hả, ở bên ngoài gặp chút sự tình, đặc biệt trở về hướng sư tôn thỉnh giáo, làm phiền Lý sư huynh mang ta đi gặp sư tôn." Lâm Dật Phi không kiêu ngạo không siểm nịnh mà đáp. Bất quá, những lời này, thật ra hân nói cho có lệ. Hân đâu có cái vấn đề gì, chỉ là không muốn đi lịch lãm, vì nhớ Hàn Tuyết Nhi mà thôi.

"Ah, thì ra là thế, được, Lâm sư đệ đi theo ta, chúng ta cùng đi gặp Các chủ." Lý Chí Khôn cũng không có đi hỏi Lâm Dật Phi lý do thoái thác, với hân mà nói căn bản không có ý nghĩa.

"Làm phiền Lý sư huynh ~~~" ... ..

Hai người vừa đi vừa trò chuyện, không lâu sau, bọn họ liền đi tới nơi ở của Thanh Phong Tán Nhân.

Thanh Phong Tán Nhân vừa mới xuất quan không lâu, lúc này đang nhân tọa ở trong sảnh, đúng lúc này, bên ngoài đột nhiên có người truyền lời.

"Khởi bẩm Các chủ, Lâm Dật Phi Lâm sư đệ đã trở về, đặc biệt đến bái kiến Các chủ." Thanh Phong Tán Nhân nghe ra, là thanh âm thủ môn đệ tử Lý Chí Khôn.

"Dật Phi?" Nghe Lý Chí Khôn nói, Thanh Phong Tán Nhân đầu tiên là sùng sốt, tiếp đó là nhẹ nhàng mà lắc đầu, vì hân nghĩ đến, Lâm Dật Phi hân là ở bên ngoài lăn lộn không nổi nữa, cảm thụ được bên ngoài gian nan, lúc này mới quay về đến nơi đây tìm kiếm che chở. Nghĩ đến đây, Thanh Phong Tán Nhân không khỏi tâm sinh thất vọng, xem ra Lâm Dật Phi chỉ là một người cực kỳ phổ thông, ngay cả điểm ấy trắc trở đều không kinh qua được, nhất định khó thành người tài.

Cũng không quái như Thanh Phong Tán Nhân nghĩ, Lâm Dật Phi ra ngoài lịch lãm bắt quá một năm rưỡi thời gian, điểm ấy thời gian, còn chưa đủ đi mấy cái tỉnh cầu! Muốn nói lịch lãm hoàn thành, thật sự là có chút không thể nào nói nổi.

Nhưng mà, hân tuyệt đối nghĩ không ra, Lâm Dật Phi ngẫu ngộ Trịnh Long, dưới sự trợ giúp của hân, không chỉ có bái phỏng một ít mà là vô số tiền bối cao nhân, còn theo luyện đan tông sư cùng luyện khí đại sư học tập luyện đan luyện khí, trong đó kinh lịch, những người khác tuyệt đối không theo kịp, quá trình năm năm lịch lãm. Bất quá, Thanh Phong Các trăm nghìn năm qua, chẳng bao giờ từng có như vậy ví dụ, cho nên Thanh Phong Tán Nhân mới có loại nghĩ sai này.

"Ai ~~, khó khăn phải không, là lão phu có mắt như không a?" Thanh Phong Tán Nhân lẩm bẩm.

Bất quá, hấn mặc dù có suy đoán trước, nhưng đối với ánh mắt nữ nhi của mình, là rất có tự tin. Vì vậy, hấn vô ý thức mà phóng xuất thần thức, muốn quan sát một chút tình huống Lâm Dật Phi.

Nhưng mà, vừa "Nhìn" như thế, Thanh Phong Tán Nhân cũng thực sự kinh sợ. Hầu như vừa thấy Lâm Dật Phi cùng thời khắc đó, hấn liền lắc mình xuất hiện ở tại trước mặt Lâm Dật Phi... . . .

Lâm Dật Phi cùng Lý Chí Khôn đi tới nơi ở Thanh Phong Tán Nhân, Lý Chí Khôn lập tức hướng Thanh Phong Tán Nhân xin chỉ thị, bất quá, đợi một lát sau, Thanh Phong Tán Nhân cư nhiên không có đáp lời, điều này làm cho hai người nhất thời cũng không biết như thế nào cho phải, nên đi hay ở lại, hai người đều là không có chủ ý.

Mà đúng lúc này, Thanh Phong Tán Nhân cư nhiên đột nhiên xuất hiện ở tại trước mặt hai người.

Thấy đột nhiên xuất hiện Thanh Phong Tán Nhân, Lâm Dật Phi liền bước lên phía trước hành lễ.

"Đệ tử Lâm Dật Phi xin chào sư tôn!" Đối với Thanh Phong Tán Nhân, Lâm Dật Phi đã không có sợ hãi như lúc ban đầu, nếu có, chỉ là cảm giác thân thiết, phát ra từ nội tâm còn có kính trọng. Một ngày làm thầy cả đời là cha, Thanh Phong Tán Nhân hiện tại chính là phụ thân của hấn.

Thanh Phong Tán Nhân nhàn nhạt gật đầu, nhưng cũng không có đáp lại, chỉ là nhìn từ trên xuống dưới đánh giá Lâm Dật Phi.

Lúc này, tại đây trong lòng một đại nhân vật, đã trở mình nổi lên cơn sóng gió động trời. Lúc đầu Lang Bằng khi gặp được Lâm Dật Phi tu vi đấu thắng thì, là đại khái biết nguyên nhân, hơn nữa hấn đối với Lâm Dật Phi thiên phú đã có niềm dịch, vì thế tuy rằng kinh ngạc, nhưng cũng không có quá để ý, bất quá, Thanh Phong Tán Nhân là không được như vậy.

Người khác không biết, thế nhưng hấn rất tinh tường. Một năm rưỡi trước, Lâm Dật Phi ly khai Thanh Phong Các, chỉ là Nguyên Anh Kỳ tu vi, nhưng hôm nay, hấn cũng như ảo thuật vậy, thoáng cái tới Phân Thần Kỳ rồi. Đương nhiên, Lâm Dật Phi công pháp đặc thù, hấn nhìn thấy chỉ là mặt ngoài, nếu như cho hấn biết, Lâm Dật Phi hiện tại đã là Hợp Thể hậu kỳ cao thủ, sợ là đã sớm thất thố, đâu còn có trấn định như hiện tại. Bất quá, ngay cả như vậy, tại trong lòng hấn, cũng phải thật lâu mới bình tĩnh.

Giống nhau người tu chân, muốn từ Nguyên Anh Kỳ tu luyện đến Phân Thần Kỳ, không có hai trăm năm thời gian, tuyệt đối là không có khả năng, dù là chân truyền đệ tử các môn phái, muốn từ Nguyên Anh Kỳ tu luyện đến Phân Thần Kỳ, cũng phải trên trăm năm. Nhưng Lâm Dật Phi ly khai chưa bao lâu thời gian? Một năm? Hay hai năm? Đây đã không phải giản đơn là thiên phú hai chữ có khả năng hình dung được.

Khi Thanh Phong Tán Nhân trong lòng, đã âm thầm có tính toán. Khi hấn nghĩ đến, Lâm Dật Phi nhất định là có cái gì kỳ ngộ, mới có thể có tu vi hiện tại này.

Quan sát một hồi, hấn nhìn không được hỏi ra: "Dật Phi, ngươi hiện tại là có Phân Thần Kỳ tu vi?"

Nghe xong Thanh Phong Tán Nhân hỏi, Lâm Dật Phi còn không nói gì, một bên Lý Chí Khôn cũng nghe rõ ràng liền ngắt ra.

Đối với Lâm Dật Phi tu vi, hấn bắt đầu liền có hoài nghi, dù sao, Lâm Dật Phi xuất hiện quá mức đột ngột, quả thực là đặc thù thuần di. Thế nhưng, hấn cũng không tin Lâm Dật Phi có thể ở trong thời gian ngắn đề thăng lớn như vậy, dù là vậy, ở trong lòng hấn, cũng không nghĩ tin đây là chuyện thực.

Nhưng bây giờ, Thanh Phong Tán Nhân vừa hỏi, hấn cũng nặng thêm hoài nghi. Hấn lập tức đem ánh mắt hướng về Lâm Dật Phi, cùng đợi hấn trả lời.

Lâm Dật Phi biết, mình hiện ra ở bên ngoài tu vi xác thực là Phân Thần Kỳ, muốn che giấu cũng che giấu không được, với Thanh Phong Tán Nhân tu vi, là có thể nhìn ra được, đơn giản hấn cũng không muốn phủ nhận.

Vì vậy, hấn bình tĩnh mà trả lời: "Hò bẩm sư tôn, đệ tử xác thực tới Phân Thần Kỳ rồi, bất quá, cũng là tại mấy ngày nay vừa đạt được."

"Tốt, tốt." Nghe Lâm Dật Phi khẳng định trả lời, Thanh Phong Tán Nhân không khỏi tán thán một tiếng "Không hổ là đệ tử ta Thanh Phong Tán Nhân, ngươi thật sự không có khiến ta thất vọng, cũng không có để Tuyệt Nhi thất vọng."

Lúc này, một bên Lý Chí Khôn đã hoàn toàn chết lặng, hơn nữa, tâm thần hấn tựa hồ xuất hiện trạng huống bất ổn, toàn thân tản ra cường liệt tình tự, đó là tổng hợp lại đồ kị, không giải thích được, tinh thần sa sút các loại trạng huống tình tự.

Cảm thụ được hấn biến đổi, Thanh Phong Tán Nhân biến sắc, lập tức xuất hiện ở tại phía sau hấn, một chương đề ở tại phía sau lưng hấn, cuộn cuộn không ngừng đem linh lực đưa vào trong cơ thể hấn, đưa linh lực hấn bạo loạn chậm rãi ổn định, mới thu hồi tay lại, thờ dài một tiếng.

"Ai, tâm tình cư nhiên như thế bất ổn, thực sự là mất mặt xấu hổ, xem ra lịch lãm không đủ a!"

Hấn biết, Lý Chí Khôn xảy ra như vậy, nhất định là nghe thấy được Lâm Dật Phi tốc độ tiến bộ không thể tưởng tượng nổi, cảm thấy đây đó có chênh lệch, nhất thời bị dả kích, mới có biến cố này. Phát ông tay áo một cái, Lý Chí Khôn đã tiêu thất ở tại chỗ, bị hấn đuổi về tĩnh thất tu luyện.

"Ai, Dật Phi, ngươi vừa trở về, trước tiên xuống phía dưới nghỉ ngơi a, ta còn phải đến xem tình huống Chí Khôn, về phần Tuyệt Nhi, nó còn đang bế quan tu luyện, ngươi trước hết không nên quấy rối."

"Vâng, đệ tử đã biết." Nghe nói Hàn Tuyệt Nhi đang bế quan, Lâm Dật Phi không khỏi có chút thất vọng, bất quá, bế quan tu luyện là đại sự, Hàn Tuyệt

Nhi nếu là đang bế quan, vậy mình cũng chỉ có thể chờ nàng xuất quan a.

Nhân nhạ thi lễ, Lâm Dật Phi liền trở lại phòng hẩn mà nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 40: Ngộ Kiếm.

Lâm Dật Phi trở lại Thanh Phong Các đã có nửa tháng thời gian, nửa tháng này, hẩn chỉ là một người trốn ở trong phòng, chưa từng có ra ngoài.

Người tu chân bắt đồng với phạm nhân, bọn họ mỗi lần nhập định, sẽ như động vật ngủ đông, không cần ăn không cần uống, bất quá, bọn họ lại luôn luôn hấp thu ngoại giới thiên địa Linh Khí mà bổ sung cho mình.

Vốn, Lâm Dật Phi cho rằng trở lại Thanh Phong Các là có thể nhìn thấy Hàn Tuyết Nhi đã lâu mong nhớ, không ngờ Hàn Tuyết Nhi lúc này lại đang bế quan. Hẩn cũng biết Hàn Tuyết Nhi lười nhác, chuyện bế quan tu luyện như vậy khô khan, nàng tuyết đối sẽ không tùy tiện mà làm. Mơ hồ, Lâm Dật Phi tâm trạng tự kỷ mà nghĩ đến, Hàn Tuyết Nhi có đúng hay không để thoát khỏi đối với mình nhớ mong mới có thể tuyển trạch bế quan?

Mà sự thực xác thực như hẩn suy đoán, Hàn Tuyết Nhi đích thật là để thoát khỏi khổ sở tường niệm, mới có thái độ khác thường là tuyển trạch bế quan khổ tu... ....

Nửa tháng thời gian trôi qua, khoanh chân mà ngồi Lâm Dật Phi rốt cục mở mắt.

Nhẹ nhàng mà thở hắt ra, Lâm Dật Phi lẩm bẩm: "Xem ra trong khoảng thời gian ngắn, tu vi ta là dừng nghỉ có tiến bộ nữa." Nhưng mà, những lời này của hẩn nếu là bị người khác nghe được, nhất định sẽ bị tức giận đến thổ huyết. Không được mười năm, hẩn cư nhiên từ một phạm nhân tu luyện đến Hợp Thể hậu kỳ, như vậy tốc độ, nói với ai người ta cũng sẽ không tin. Nhưng nếu là thật để người khác biết chuyện này, như vậy, bị bắt để tìm hiểu, sợ là là kết cục tốt nhất của hẩn!

"Ai! Nghĩ không ra, Tuyết Nhi sư tỷ cư nhiên bế quan lâu như vậy, xem ra không có hai năm thời gian, là sẽ không xuất quan, sớm biết như vậy, còn không bằng ở bên ngoài các nơi đi một chút!"

Nhớ lại hơn một năm lịch lãm này, các loại hình ảnh qua lại không khỏi chậm rãi hiện lên tại trước mắt.

Vừa xuất môn thì gặp chuyện bất bình, trên giao dịch hội ngẫu ngộ, trên lầu lầu chề chén, đan dược pháp bảo luyện chế, Kỳ Lân Sơn mạo hiểm... ..

Từng mỗi một cái sự kiện chuyện cũ được Lâm Dật Phi từ đầu tới đuôi suy nghĩ qua một lần.

Đột nhiên, hồi ức của hẩn như ngừng lại trên Kỳ Lân Sơn cùng hình ảnh hai người Tán Tiên đối chiến.

Hồi tưởng lại ngay lúc đó nguy hiểm, hẩn trong lòng không khỏi còn sợ hãi. Ngay lúc đó hẩn chỉ có Phân Thần Kỳ tu vi, mà hai người này đều là hàng thật giá thật nhị kiếp Tán Tiên, chênh lệch không có thể như vậy cực nhỏ, có thể may mắn thoát được một mạng, còn may mắn thu được Ngũ Thái Thần Long truyền thừa Long Châu, đến nay nhớ lại, lại là có chút bất khả tư nghị.

Lúc này, hẩn đột nhiên nhớ tới một kiếm chém giết Đoàn gia huynh đệ.

Đó là Thương Khung Kiếm Quyết thức thứ nhất —— Huyền Kiếm Thức, đương nhiên, chỉ là không thành thực thức thứ nhất. Dù là chưa thành thực, nhưng trong lúc bất ngờ một kiếm này, là thoải mái mà chém giết một người nhị kiếp Tán Tiên. Lâm Dật Phi biết, bộ Kiếm Quyết này nhất định là Kiếm Quyết thập phần cao minh, nhất định không phải người Tu Chân Giới có khả năng chống đỡ.

Thương Khung Kiếm Quyết tổng cộng phân ra tứ thức, thức thứ nhất, Huyền Kiếm Thức, có thể một kiếm hóa ra hàng vạn hàng nghìn kiếm, khiến địch nhân khó lòng phòng bị, không thể đề phòng; thức thứ hai, Tăng Kiếm Thức, có thể đem kiếm huy đến vô ảnh vô hình, đã thương địch thủ trong vô hình; về phần đệ tam thức cùng đệ tứ thức, Lâm Dật Phi chỉ biết là có như thế lưỡng thức, nhưng tên gọi là gì, thế nào luyện, hẩn hiện tại cũng không có thể nhìn thấy được.

Đối với thức thứ nhất —— Huyền Kiếm Thức, Lâm Dật Phi cũng không có quá nhiều tu luyện, cũng là tại Thanh Phong Các trong năm năm thời gian, nhân lai vô sự, mới có thể huy thượng vài kiếm, nhưng lúc này thì hẩn tu vi quá thấp, chỉ có thể cảm thụ một kiếm này bất đồng không tầm thường, nhưng lại không biết không tầm thường ở chỗ nào.

Mà ở Kỳ Lân Sơn lần kia gặp nạn, Lâm Dật Phi tại một loại tâm cảnh đặc thù, không chỉ có sử xuất một kiếm này, còn thành công mà chém giết một

người Tán Tiên, điều này cho hẳn biết, Thương Khung Kiếm Quyết, sợ là hẳn hiện tại lớn nhất có thể cạy vào.

Chậm rãi đứng lên, trong tay hẳn bỗng nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm, chính là pháp bảo của hẳn hiện tại, Lang Bàng tặng cho là cực phẩm Linh Khí.

Bình tâm tĩnh khí, Thương Khung Kiếm Quyết thức thứ nhất, Huyền Kiếm Thức huy kiếm lộ tuyến rõ ràng hiện lên tại trong đầu hẳn.

Hai mắt nhắm nghiền, vô ý thức, Lâm Dật Phi giờ lên tay phải cầm kiếm, sau đó dựa theo lộ tuyến Huyền Kiếm Thức huy kiếm, nhẹ nhàng mà chém ra một kiếm.

Bất quá, thời gian dài tĩnh tọa, rõ ràng khiến hẳn hành động cứng ngắc, một kiếm này huy động đến rồi tĩnh rồi mờ, không hề có uy lực gì đáng nói.

Lâm Dật Phi con mắt không nháy, đã biết hiệu quả một kiếm này, nên không khỏi xấu hổ mà lắc đầu.

Vừa rồi một kiếm chém ra, đúng là cùng lần trước không sai biệt nhiều lắm. Hẳn âm thầm tức giận, như vậy trân quý Kiếm Quyết, đã bị hẳn luyện thành như vậy, nếu như bị người sáng tạo mà biết, còn không đến lập tức thu hồi?

Nghĩ như vậy, nên Lâm Dật Phi như là tức giận vậy, một kiếm rồi tiếp một kiếm chém ra. Sau vài kiếm chém ra, một kiếm này của hẳn đã dần dần có chút đáng đáp.

Bất quá, thành tích như vậy hiển nhiên không thể khiến hẳn thoả mãn. Lâm Dật Phi như cũ càng không ngừng huy kiếm, hơn nữa một kiếm lại một kiếm, một kiếm nhanh hơn một kiếm, chỉ chớp lát sau, Lâm Dật Phi trong tay kiếm đã không có thực thể, còn lại, chỉ là đầy nhà kiếm ảnh. Nếu không phải hẳn chỉ là giản đơn huy kiếm, không có phụ gia linh lực ở bên trong, sợ là gian nhà này cũng không thấy.

Mà lúc này Lâm Dật Phi như nhập ma vậy, càng lúc hẳn càng không ngừng quơ cánh tay phải.

Lúc này, tại trong đầu Lâm Dật Phi, Huyền Kiếm Thức lộ tuyến đã không thấy nữa, đang biến thành, là một cái do một quang đoàn hình thành hình người, mà trong tay người kia, còn nắm một thanh trường kiếm, hẳn đang một kiếm rồi một kiếm chém ra. Chậm rãi, cái quang nhân kia từ từ biến thành lớn, từ cỡ một nắm tay, lớn đến thành một thước cao, cuối cùng, đúng là biến thành cùng Lâm Dật Phi giống nhau, đồng thời chậm rãi, hoàn toàn cùng hẳn trùng hợp.

Khi thực thể Lâm Dật Phi cùng quang nhân trùng hợp, thực thể kiếm cùng kiếm quang trùng hợp trong nháy mắt, Lâm Dật Phi lần thứ hai chém ra một kiếm bỗng nhiên dừng lại, dừng lại đột ngột đến cực điểm, hoàn toàn trái với định luật quán tính. Mà cả nhà kiếm ảnh, cũng là tùy theo biến mất không còn.

Hẳn cứ như vậy lẳng lặng mà đứng ở nơi đó, vẫn không nhúc nhích, tựa hồ lại một lần nữa nhập định.

Tại trước mắt Lâm Dật Phi, một đoàn mây dần dần lướt qua, vài miếng lá cây từ trước mắt bay xa, một hồ nước mát tạo nên một tầng sóng xanh ~~~ vùng xung quanh lòng mây hẳn đột nhiên nhấn lại, cũng chẳng biết cảnh tượng lần này vì sao lại đột nhiên xuất hiện.

Ánh mắt nhìn chăm chăm đoàn mây này, nhìn nó dần dần bay xa, lại nhìn lá cây bay phiêu đảng, rồi quay đầu lại nhìn về phía sóng gợn lân lân trên hồ nước ~~~~ đột nhiên, vùng xung quanh lòng mây của Lâm Dật Phi xoè ra, tại trên mặt hẳn, một vẻ mỉm cười tuệ tâm chậm rãi hiện lên.

Hẳn ngộ rồi, mây, không trọng yếu, lá cây, không trọng yếu, hồ nước, cũng không trọng yếu. Trọng yếu nhất là, cũng khiến mây bay xa, khiến lá cây phiêu đảng, khiến hồ nước khởi sóng, đầu sỏ gây nên —— Gió.

Đúng, là Gió.

Gió không chỗ nào không có, vô hình vô tướng, chúng nó đầy rẫy tại không gian dù bất luận cái gì địa phương, ở mọi nơi mọi chỗ, với Gió trước mặt, muốn đem toàn thân hộ chủ, không khác gì người si nói mộng.

Lâm Dật Phi đã minh bạch, Huyền Kiếm Thức là mô phỏng theo, Gió, mặc cho người làm sao phòng thủ, cũng chỉ có thể uống công vô ích.

Nếu mà để cho người sáng tạo Thương Khung Kiếm Quyết biết, Lâm Dật Phi có thể tại thời gian ngắn như vậy đã ngộ được chân đế Huyền Kiếm Thức, sợ là sẽ bội phục sát đất a!

Kỳ thực, Lâm Dật Phi sở dĩ có thể nhanh như vậy đã phát hiện chân đế Huyền Kiếm Thức, cũng là bởi vì thiên phú của hẳn cho phép, mà về phương diện khác, cũng là công lao của Ngũ Thái Nhân Uân. Có Ngũ Thái Nhân Uân phụ gia thêm may mắn, hẳn tất cả đều phải xuôi dòng thuận gió, có muốn ngăn trở, cũng phải xem ý trời an bài.

"Ha ha, Huyền Kiếm Thức, một chiêu Huyền Kiếm Thức tốt như vậy, thật không biết là ai, cư nhiên sáng chế như vậy chiêu thức rất cao. Kỳ hình như gió, khiến người ta khó mà đối phó kịp, không thể nào phòng bị. Có một chiêu này, công kích có thể nói là vô địch a." Lâm Dật Phi nghĩ đến phát ra từ nội tâm.

"Chỉ là chiêu thứ nhất mà lợi hại như vậy, vậy thức thứ hai thì sao? Còn có phía sau đệ tam thức, đệ tứ thức... . ." Lâm Dật Phi chỉ cảm thấy tim đập có chút nhanh a, hẳn có chút khẩn cấp muốn nhìn uy lực vài thức phía sau.

Bất quá, chính là dục tốc tắc bất đạt, đạo lý này Lâm Dật Phi rất minh bạch, cho nên, việc cấp bách, là đem thức thứ nhất luyện cho thật tốt, chờ khi

hoàn toàn nắm giữ được nó, mới có thể luyện tập chiêu thức phía dưới.

"Được, ta phải tranh thủ thời gian, tranh thủ trước khi Tuyệt Nhi xuất quan đem thức thứ nhất của Thương Khung Kiếm Quyết luyện thành, phải hoàn toàn nắm giữ một thức này, nghĩ đến, Tu Chân Giới có thể phòng hạ ta một kiếm này, sợ là không nhiều lắm a!" Bất quá, hắc trong lòng cũng biết, tuy rằng có khả năng không ai có thể phòng được một kiếm này, nhưng giả sử có ai có thể tiếp được một kiếm này, cũng là rất ít a.

Nghĩ tới đây, Lâm Dật Phi không hề chần chờ, lại một lần nữa đem tay phải giơ lên, chậm rãi huy vũ khởi lên.

Cùng vừa rồi so sánh với, hiện tại dùng lại một kiếm này, làm cho có cảm giác hoàn toàn bất đồng.

Lâm Dật Phi không biết, nó không thuộc về thời đại của hắn...~~~~

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 41: Tuyệt Nhi Xuất Quan.

Vừa nửa năm thời gian trôi qua, trong nửa năm qua, Lâm Dật Phi mỗi ngày đều tại trong phòng nghiên tập Thương Khung Kiếm Quyết thức thứ nhất —— Huyền Kiếm Thức.

Hôm nay, Huyền Kiếm Thức hắn đã sơ lược có chút thành tựu, mà khi hắn đối với chiêu thức này nắm giữ càng thành thực, hắn lại càng phát hiện ra ảo diệu của một thức này. Đó là đối với không gian lý giải, thậm chí có thể nói đúng là không gian không chế.

Hắn còn nhớ rõ, ngày trước tại Kỳ Lân Sơn, chung quanh không gian rõ ràng đều bị phong ấn, nhưng hắn hết lần này tới lần khác dùng ra thuần di thần thông, mà lúc đó, chính là lúc hắn sử dụng Thương Khung Kiếm Quyết, đột nhiên cùng không gian hình thành nào đó cộng minh.

Vì vậy, Lâm Dật Phi đã nhận định, Thương Khung Kiếm Quyết nhất định là một bộ mượn không gian phóng ra uy lực kiếm quyết, cho nên, bình thường, hắn ngoại trừ luyện kiếm ra còn cảm ngộ không gian.

Nhưng mà, hắn không biết chính là, đối với không gian cảm ngộ, chính là chung cực khiêu chiến của Tu Luyện Giả, người Tu Chân Giới há lại có thể tùy ý suy đoán được sao? ... ..

Vung ra tới hậu một kiếm, Lâm Dật Phi lại một lần nữa nhập định.

Hắn hiện tại, đã có thể tùy ý sử dụng Huyền Kiếm Thức, thu phát tùy tâm, hồn nhiên thiên thành, không có nửa điểm vướng víu. Hôm nay nhiệm vụ, là cảm ngộ không gian... ..

Sau nửa canh giờ, hắn mở mắt, cũng lắc đầu thờ dài.

"Ai, còn không được, rõ ràng cảm giác được, nhưng thế nào lại nắm không được nhỉ?"

Mỗi lần luyện kiếm, hắn đều có thể mơ hồ cảm giác được chung quanh không gian khác thường, thế nhưng, khi hắn tận lực mà đi cảm ngộ thì, lại luôn luôn như vậy kém một chút. Tựa như một người vận động viên, cách tới hạn chỉ còn lại có vài mét, đột nhiên hư thoát như nhau, loại cảm giác này nói không nên lời rất khó chịu.

Hắn nào biết đâu rằng, với tu vi hắn hiện tại, có thể cảm giác được không gian đã là dị thường khó có được, nếu là thực sự để hắn lĩnh ngộ được chân đế không gian, như vậy, thật là kinh hãi, đã có thể không phải là hắn nữa rồi.

Ngay lúc Lâm Dật Phi nhíu mày trầm tư, âm thầm khổ não, hắn đột nhiên cảm thấy một cỗ khí tức quen thuộc từ xa xa tiếp cận.

Từ khi hắn trở lại Thanh Phong Các tới nay, cho tới bây giờ còn không ai qua quấy rồi, trong đó, cũng là Thanh Phong Tán Nhân đến qua một lần, bất quá khi nhìn thấy hắn đang luyện kiếm, cũng không có quấy rối, âm thầm rời đi.

Mấy cái hô hấp, một bóng người quen thuộc đột nhiên xuất hiện tại cửa phòng Lâm Dật Phi.

Một thân bạch sắc, tóc đen vừa... vừa phiêu dật, trong tóc còn buộc một cái sợi dây lục sắc, bởi tới quá mau, kéo theo không khí chung quanh, sợi dây bay bay trên đỉnh đầu. Hề ra khuôn mặt nhỏ nhắn dễ thương vô cùng, bởi kích động mà thoáng đỏ ửng, một dáng người thành thực như cây táo chín, làm cho nhìn thấy trong lòng liên xung động. Một đôi mắt sáng, cư nhiên lóe ra trong suốt, cũng kích động rơi nước mắt a.

"Tuyệt Nhi ~" thấy cái cô nương này hồn nhiên mộng nhiều xuất hiện tại trước mắt, Lâm Dật Phi lúc trước khổ não đã sớm bị ném lên chín tầng mây rồi, còn lại, chỉ có vô tận vui sướng, đúng là ngay cả sư tỷ hai chữ cũng quên gọi...

"Dật Phi ~" Hàn Tuyết Nhi như là đang quát hấn, hoặc như là đang thì thảo tự nói.

Rốt cục, hai người không hẹn mà cùng nhau hướng về phía đối phương, chăm chú ôm lấy nhau.

Giờ khắc này, cái gì đều không trọng yếu, trong mắt hai người chỉ có đối phương, tưởng niệm, vui sướng, là hiện tại chủ chốt. Hai năm thời gian cách biệt, khiến tất cả đều nước chảy thành sông, hai người trẻ tuổi, cũng không giống như ngày trước nữa như vậy rụt rè.

Lại một lần được Lâm Dật Phi ôm ấp, Hàn Tuyết Nhi cảm thấy như vậy an toàn, như vậy ấm áp, phảng phất chỉ cần tại trong ngực hấn, cho dù thiên thấp địa hãm, cũng không có gì đáng sợ.

Mà lúc này Lâm Dật Phi cũng có một loại cảm giác khác.

Hấn hiện tại có một loại hào khí, một loại tự tin, để nữ nhân trong lòng, hấn thấy mình như càng mạnh, thậm chí là cực mạnh, hấn muốn cho chính mình bao trùm tại trên mọi người, để Hàn Tuyết Nhi sinh hoạt được tốt nhất, đây không phải dã tâm, mà là trải qua quá đau khổ nên lòng tự vệ phát ra từ đáy lòng.

Ngày trước khi mình quá nhỏ, mắt mờ trùng trùng mà nhìn phụ mẫu huynh đệ chết thảm không hề có biện pháp, hiện tại, hấn có tâm thủ hộ, như vậy, hấn tuyệt đối không cho phép thảm kịch như vậy tái phát sinh, mà phải trở nên cực mạnh, không thể nghi ngờ là biện pháp tốt nhất... . . . .

Hai người cứ như vậy ôm lấy đối phương, ai cũng không muốn nói một câu nào, chỉ là dụng tâm thể hội đối phương vô cùng thương nhớ. Hàn Tuyết Nhi điều ngoa tùy hứng không thấy nữa, chỉ có dịu ngoan, như nước mùa xuân; Lâm Dật Phi dù tâm dạ sắt thép, cũng hóa thành mềm nhũn nhu tình... . . . .

Xa xa, Thanh Phong Tán Nhân thần thức đảo qua, đem tình hình hai người để ở trong mắt, âm thầm gật đầu.

Ngày trước, để Lâm Dật Phi ra ngoài lịch lãm, cũng có mục đích khảo nghiệm hai người, nếu như bọn họ thực sự tại đây vài năm quên lãng đối phương, nên cái gì nói cũng không cần phải nói. Mà hôm nay xem ra, hai người xác thực là có chút chân tình.

Điều này làm cho Thanh Phong Tán Nhân dưới đáy lòng an tâm. Lâm Dật Phi thiên tư hấn là thấy được, mười năm không tới, đã có Phân Thần Kỳ tu vi, tuyệt đối có thể gọi là thiên tài. Bất quá, nếu là cho hấn biết, Lâm Dật Phi còn quen biết Đan Trần Từ cùng Lang Bằng hai cây đại thụ mà nói, tin tưởng rằng hấn sẽ càng thêm vui mừng a! ... . .

Không biết qua bao lâu, Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi hầu như song song đem ánh mắt hướng về phía con mắt đối phương.

Lâm Dật Phi trong mắt là một mảnh nhu tình, mà Hàn Tuyết Nhi trong mắt, ngoại trừ nồng đậm tưởng niệm ra, còn có ý không muốn xa rời.

Tại cái trán Hàn Tuyết Nhi nhẹ nhàng hôn lên, liền không nhận được ôm nàng vào trong lòng.

"Tuyệt Nhi, ta rất nhớ ngươi." Chỉ giản đơn một câu, Lâm Dật Phi chân tâm liền bại lộ hoàn toàn.

Hàn Tuyết Nhi tại trong lòng hấn nhẹ nhàng mà ân một tiếng, mặc dù chưa từng có lời nói ra, nhưng trong lòng cũng có thông minh sắc xảo... . . . .

Vuốt ve nhau đã lâu, hai người rốt cục cũng ngồi xuống trên ghế, bất quá, Hàn Tuyết Nhi tay cũng vẫn lôi kéo tay của Lâm Dật Phi, thủy chung không chịu buông ra.

Lúc này Hàn Tuyết Nhi lại khôi phục hoạt bát như ngày xưa, liu riu mà nói tới nói lui.

"Dật Phi, ngươi thế nào sớm như vậy đã trở lại, cha nói ngươi trở về đã có nửa năm rồi, vậy ngươi chẳng phải là ở bên ngoài lịch lãm không được hai năm sao?" Hàn Tuyết Nhi xuất quan trước đó đi gặp Thanh Phong Tán Nhân, sau đó mới biết được tin tức Lâm Dật Phi trở về, vì vậy liền lập tức chạy tới.

"Hanh, ngươi còn nói, cũng bởi vì quá nhớ ngươi mới về chứ?" Lâm Dật Phi giả vờ tức giận phụng phịu nói, tựa hồ là đối Hàn Tuyết Nhi vừa hỏi rất bất mãn.

Hàn Tuyết Nhi đương nhiên biết hấn không phải thực sự tức giận, hơn nữa nghe được Lâm Dật Phi trả lời, trong lòng của nàng cũng là âm thầm vui vẻ, nàng biết, Lâm Dật Phi sẽ không nói dối, hấn nếu nói như vậy, sẽ nhất định là thực sự nhớ mình mới có thể trở về. Nghĩ vậy, Hàn Tuyết Nhi trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười hạnh phúc.

"Hi hi, Tuyệt Nhi cũng nhớ ngươi a! Hào sư đệ, ngươi không nên giận, ta sai rồi còn không được sao?" Nói xong, còn nhẹ nhàng mà lắc lắc cánh tay hấn.

"Ha ha, ta thế nào có thể giận sư tỷ ngươi chứ, nhìn xem, ta mang cho ngươi cái lễ vật gì đây." Thấy Hàn Tuyết Nhi như vậy ương bướng, mặt Lâm Dật Phi muốn giận cũng không được, lập tức về lạnh lùng tan rã. Đưa tay ra, hai khối ngọc bội lờ mờ liền xuất hiện ở tại trong tay.

"Ân? Đây là cái gì? Ngọc bội sao? Thế nào như thế lờ mờ không sáng?" Hàn Tuyết Nhi hiếu kỳ mà hỏi.

"Ha ha, Tuyệt Nhi, ngươi cũng không nên bị bề ngoài của nó lừa, chúng nó là ngọc tinh đó, Tu Chân Giới tồn tại khó có được."

"A? Cư nhiên là ngọc tinh?" Thân là đại phái thiên kim tiểu thư, tuy rằng chưa thấy qua ngọc tinh, nhưng có biết giá trị ngọc tinh. Không nghĩ tới, hai khối ngọc bội thường thường vô kỳ này, cư nhiên là ngọc tinh tạo thành.

Lâm Dật Phi tự hào đáp: "Không sai, là ngọc tinh, bất quá, ta xem nó rất tốt, nhưng không chỉ có bởi vì giá trị của nó, Tuyết Nhi, ngươi có biết chúng nó tên gì không? Chúng nó đại biểu còn có ý nghĩa gì không?"

Hàn Tuyết Nhi lộ ra biểu tình nghi hoặc, lại không biết Lâm Dật Phi muốn nói gì. Khi nàng nghĩ đến, còn có cái gì ý nghĩa so với giá trị ngọc tinh còn muốn cao hơn?

"Ha hả, chúng nó là Tinh Lữ Ngọc Bội."

"A?" Nghe xong Lâm Dật Phi nói, Hàn Tuyết Nhi nếu là còn không rõ, nàng sẽ thực sự là quá ngu ngốc.

"Đúng, Tinh Lữ Ngọc Bội, đây là ta tại một cái giao dịch hội mua được, chuyên bán những vật cho các cặp đạo lữ, đạo lữ song phương mỗi người một khối, tượng trưng cho song phương quan hệ." Nói xong, hắn đem trong đó một khối đưa tới trong tay Hàn Tuyết Nhi, ý tứ trong đó, không nói mà lại rõ ràng.

Hàn Tuyết Nhi hiện tại rất cực minh bạch Lâm Dật Phi lúc trước nói, ngọc tinh giá trị mặc dù cao, nhưng cùng hai người trong lúc này cảm tình bày tỏ, vậy không đáng nhắc tới.

Đem ngọc bội tiếp nhận, nàng có chút yêu thích không buông tay mà loay hoay xoay xoay nó, phảng phất đây là trân bảo của thế gian này, trân bảo độc nhất vô nhị.

Đúng lúc này, Lâm Dật Phi trong tay đột nhiên lại xuất hiện một vật, cũng do Lang Bằng tặng cho một ... thanh cực phẩm Linh Khí Kiếm khác. Hai thanh cực phẩm Linh Khí, Trịnh Long vì không thích, liền đều cho Lâm Dật Phi.

"Tuyết Nhi, đây là ta chuẩn bị cho ngươi một ... kiện lễ vật khác, nhìn có thích hay không."

"Nha! Trường kiếm thật xinh đẹp, hơn nữa rất sắc bén." Hàn Tuyết Nhi bản thân là sử dụng kiếm, cùng thanh kiếm này khi xuất, hạ phẩm Linh Khí kiếm của nàng quả thực là một thanh sắt thường." Dật Phi, thanh kiếm này là ở đâu mà có, hình như phẩm cấp không thấp."

Tuy rằng không biết thanh kiếm này là có phẩm cấp gì, nhưng lại nhìn không ra được phẩm cấp của nó, nên lấy hạ phẩm Linh Khí kiếm của cô ta ra mà đối chiếu.

"Ha hả, ngươi trước không cần quan nó từ đâu mà có, chỉ cần nhìn có thích hay không thôi." Nói xong, hắn liền đem kiếm đưa cho nàng.

Hàn Tuyết Nhi tiếp nhận trường kiếm, tinh tế quan sát một hồi. Nàng biết, thanh kiếm này phẩm cấp tuyệt đối là trên Linh Khí tại trong tay nàng, rất có thể là một thanh trung phẩm Linh Khí.

"Dật Phi, thanh kiếm này rốt cuộc là cái phẩm gì cấp a?" Đoán không ra, Hàn Tuyết Nhi đơn giản trực tiếp đặt câu hỏi.

"Hắc hắc, đây là một người lão ca của ta cho ta làm lễ gặp mặt, ngươi đoán thử nó là cái phẩm cấp gì?" Lâm Dật Phi không đáp, mà là hỏi đánh đố lại một câu.

Nghe nói là người khác cấp làm lễ gặp mặt, Hàn Tuyết Nhi vô ý thức cho rằng, thanh kiếm này tám phần mười sẽ không là cao cấp, hẳn là trung phẩm Linh Khí không thể nghi ngờ.

"Àn ~" hơi trầm ngâm một chút, Hàn Tuyết Nhi nói: "Hẳn là trung phẩm Linh Khí a?"

Lâm Dật Phi không nói gì, chỉ là cười lắc đầu.

"A? Chẳng lẽ là thượng phẩm Linh Khí?"

Lâm Dật Phi vẫn lắc đầu.

Hàn Tuyết Nhi đã không thể đoán nữa, bởi vì nàng đã không dám đoán.

"Hắc hắc, nói cho ngươi a, cái lão ca kia của ta gọi là Lang Bằng, lễ gặp mặt của hắn thế nào có thể là vật phẩm? Đây là một thanh thật thật chính chính cực phẩm Linh Khí." Nói xong, liền cười dài mà nhìn Hàn Tuyết Nhi.

Lúc này, Hàn Tuyết Nhi đã cả kinh nói không ra lời, cái miệng nhỏ nhắn trương thành chữ O khá ái.

Cực phẩm Linh Khí, toàn bộ Tu Chân Giới chỉ có vài món cực phẩm Linh Khí? Coi như là phụ thân của nàng, Thanh Phong Các Các chủ, dùng cũng bất quá là thượng phẩm Linh Khí mà thôi. Mà trong tay nàng đang cầm, cư nhiên là cực phẩm Linh Khí, đây không phải là nàng không thể cả kinh a.

Đột nhiên, Hàn Tuyết Nhi nghĩ tới người Lâm Dật Phi vừa nói "Lang Bằng? Chớ không phải là luyện khí đại sư Lang Bằng?" Đối với Tu Chân Giới ba luyện khí đại sư, cơ bản đã không có mấy người mà không biết.

"Ha hả, không sai, là Lang lão ca." Lâm Dật Phi cười nói.

Hàn Tuyết Nhi giờ mới lộ ra biểu tình chột hiểu, bắt quá ngay sau đó, nàng lại một lần nữa ngạc nhiên.

"Dật Phi, ngươi khi nào mà quen biết Lang đại sư? Còn nữa, hần thể nào mà tặng ngươi trân quý như vậy làm lễ gặp mặt?" Lâm Dật Phi là nàng từ thế tục giới mang về, hơn nữa là ngụ ở Thanh Phong Các, căn bản không có khả năng quen biết người bên ngoài, lại thể nào có khả năng tiếp xúc được luyện khí đại sư? Nghĩ đến, hần là trong một năm thời gian phát sinh ra chuyện này.

"Tuyết Nhi, ta bên ngoài lịch lãm đã hơn một năm, gặp rất nhiều chuyện, cũng kết giao được rất nhiều người, hiện tại, ta sẽ với ngươi nói một chút ta lần này lịch lãm kinh qua."

"Tốt tốt, ta thích nhất nghe Dật Phi kể chuyện xưa." Hàn Tuyết Nhi nhảy nhót cười. Đối với chuyện Lâm Dật Phi lịch lãm trải qua, nàng thật có hiếu kỳ a.

Vì vậy, Lâm Dật Phi sẽ đem chuyện hần lịch lãm trải qua từ đầu tới đuôi mà nói một lần, hầu như không có một chút chi là quên cả, mà ngay cả Ngũ Thái Thần Long Long Châu, bị Ngũ Thái Nhân Uân đập trúng việc này, hần cũng không có giấu diếm. Nói đến chỗ khấn trương, Hàn Tuyết Nhi không khỏi mặt ngọc biến sắc, nói đến hần tu vi tăng nhiều, thì Hàn Tuyết Nhi lại vừa cười vừa nhảy, hài lòng vô cùng.

Thẳng đến hai canh giờ, hần mới nói xong chuyện hần lịch lãm trải qua. Mà lúc này Hàn Tuyết Nhi cũng dị thường vui vẻ.

Một năm rưỡi thời gian, Lâm Dật Phi trên người cứ nhiên xảy ra nhiều chuyện như vậy, tu vi tới Hợp Thể hậu kỳ rồi, còn kết giao rất nhiều Tu Chân Giới tiên bối, trong đó có luyện khí đại sư Lang Bằng cùng luyện đan tông sư Đan Trần Tử như vậy tồn tại, mà hai người đều có chỉ điểm cho Lâm Dật Phi, như vậy coi như là nửa sư tôn của Lâm Dật Phi, có hai quan hệ này, Lâm Dật Phi địa vị có thể nói thẳng tắp bay lên. Nếu không biết Lâm Dật Phi tuyệt đối sẽ không lừa nàng, Hàn Tuyết Nhi thực sự có chút không thể tin được đây là thực sự.

"Ha hả a, thật tốt quá, Dật Phi, ngươi rốt cục đã trở nên nổi bật, ta chỉ biết, Dật Phi của ta tuyệt đối không phải người bình thường, lại không nghĩ rằng ngươi không chỉ có tu vi đề thăng nhanh như vậy, còn có thể luyện đan luyện khí." Hàn Tuyết Nhi vui vẻ có chút nói năng lộn xộn, đã biết Lâm Dật Phi thiên phú và đạt được thành tích này, nàng giống như là chính nàng thu được thành công như vậy.

Bắt quá, nói đi còn nói lại, từ một vài phương diện mà nói, Lâm Dật Phi thành công, là thành công của chính hần.

Lâm Dật Phi không nói gì, chỉ là cười nhìn hình dạng Hàn Tuyết Nhi hài lòng, bỗng nhiên, hần rốt cục đã biết mình sau này phải đi trên con đường gì ...

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 42: Ngọc Tháp Gặp Gỡ Khách Mới.

Hàn Tuyết Nhi xuất quan đã là chuyện ba ngày trước.

Ba ngày qua này, Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi hai người không giờ khắc nào không cùng một chỗ, cùng nhau nói ra nỗi niềm thương nhớ, nói chuyện trên trời dưới đất, rất là khoái hoạt.

Một ngày này, hai người còn nói thêm về tốc độ tu luyện biến thái của Lâm Dật Phi.

Mỗi lần nói đến trọng tâm câu chuyện thì, Hàn Tuyết Nhi lại đem Lâm Dật Phi khen rồi rít, thẳng đến khi Lâm Dật Phi xấu hổ, nàng mới bỏ qua. Tình huống bây giờ là như vậy.

"Hi hi, Dật Phi, ngươi không nên né tránh, ta không nói cũng được, nhìn ngươi kia, không phải là khen ngươi sao, có gì mà xấu hổ chứ hả?" Hàn Tuyết Nhi vừa đùa vừa cười nói.

Lúc này Lâm Dật Phi trong lòng phiền muộn, cũng không dám nói ra. Hần thầm nghĩ, "Đâu phải là khen, cái gì ngươi là thực sự thiên thượng vô song, trên mặt đất ít có, thiên tài trong thiên tài chẳng bao giờ xuất hiện quá ~~~" mọi việc cứ như thế mà nói, Hàn Tuyết Nhi nói ra nhiều lần, Lâm Dật Phi cũng không biết Hàn Tuyết Nhi ở nơi nào mà học được nhiều như vậy từ ngữ ngạc nhiên cổ quái.

Đột nhiên, Lâm Dật Phi linh quang chợt lóe, nghĩ đến một chuyện.

Nhớ lúc trước, hần đã từng nghĩ tới, chờ khi trở lại Thanh Phong Các, nhất định phải đem Hàn Tuyết Nhi tiến nhập trong không gian Ngọc Tháp của hần mà tu luyện, nơi này linh khí rất dư thừa, có năng lượng cung ứng đầy đủ, Hàn Tuyết Nhi nếu như tiến nhập trong đó tu luyện, tu vi nhất định có thể tiến

triển cực nhanh. Hơn nữa, hấn hiện tại bị Hàn Tuyết Nhi khiến cho kêu khổ không thôi, vừa lúc có thể dùng cái này phân tán lực chú ý của nàng.

Nghĩ tới đây, Lâm Dật Phi lập tức gọi lại Hàn Tuyết Nhi, bày ra hình dạng có việc muốn nói.

Đối với Lâm Dật Phi tâm tư, Hàn Tuyết Nhi bản năng có loại cảm ứng, nàng thấy Lâm Dật Phi như vậy, liền biết hấn có việc muốn nói, vì vậy nên dừng lại vui cười, đợi Lâm Dật Phi nói.

Thấy Hàn Tuyết Nhi phản ứng, Lâm Dật Phi nói chuyện không đầu mà gật đầu, sau đó nói: "Tuyết Nhi, ta muốn dẫn ngươi đi một chỗ, nơi này linh khí dị thường dư thừa, hơn nữa trình tự rất cao, chỉ bất quá, nơi này không có ai, mà ta, cũng chỉ có thể lấy hình thái nguyên thần xuất hiện." Hấn nói có chút trịnh trọng, tựa hồ cái địa phương kia rất không giống nhau.

Nghe Lâm Dật Phi nói như thế, Hàn Tuyết Nhi lại rất hiếu kỳ.

"Địa phương không có ai? Ngươi còn chỉ có thể lấy hình thái nguyên thần xuất hiện ở đây? Vậy nó là địa phương nào a?" Hàn Tuyết Nhi có chút hiếu kỳ nên hỏi, một đôi mắt như nước trong veo tràn ngập nghi hoặc.

"Ha ha, nơi đó, chính là tử phủ đan điền của ta."

Tuy rằng chuyện này không thích hợp cho ngoại nhân biết, nhưng tại trong lòng Lâm Dật Phi, đã không ai so với Hàn Tuyết Nhi đáng tin cậy hơn, càng thêm thân mật, vì thế, chuyện này không nên trở thành bí mật của chính một người, mà hấn là hấn cùng Hàn Tuyết Nhi cộng đồng bí mật.

"Cái gì? Dật Phi, ngươi, ngươi không phải là nói giỡn a?" Nghe xong Lâm Dật Phi nói, Hàn Tuyết Nhi bản năng có chút không tin.

Đan điền tử phủ, nó là địa phương nào, thế nào có khả năng để ngoại nhân tiến nhập? Bất quá, nếu như Lâm Dật Phi đem cái này ra nói giỡn, đây tuyệt đối là cái chuyện cười nhất trên đời này a.

"Tuyết Nhi, ta cũng không biết như thế nào với người giải thích, nói chung, ta tu luyện công pháp đặc thù, cũng không giống những người khác, tại trong đan điền ta, căn bản là không có Nguyên Anh, chỉ có một tòa tháp, một tòa tháp do linh lực ngưng kết mà thành, mà địa phương ta muốn dẫn ngươi đi, là trong cái tháp kia."

Hàn Tuyết Nhi lặng người ở đằng kia, nhất thời cur nhiên không có nói gì.

Lâm Dật Phi giải thích đã vượt qua hiểu biết của nàng. Không có Nguyên Anh trong đan điền tử phủ, còn có một tòa năng lượng tháp, nghe ra đều có vẻ huyền hoặc, nếu như nơi nào thực sự còn có thể nghe người ta nói như vậy, đây thật là huyền diệu khó giải thích a.

Bất quá, đối với Lâm Dật Phi nói ra chuyện này, Hàn Tuyết Nhi là tuyệt đối sẽ không hoài nghi độ chân thực, tuy rằng cảm giác có chút khó có thể tin, nhưng nhìn dáng dấp Lâm Dật Phi chăm chú, nàng biết, chuyện này tám phần mười là sự thật.

Đúng lúc này, thanh âm Lâm Dật Phi lần thứ hai truyền vào trong tai của nàng.

"Tuyết Nhi, ngươi tin tưởng ta sao?"

Hàn Tuyết Nhi không chút do dự đáp: "Đương nhiên tin tưởng, nếu như ngay cả ngươi cũng không tin, ta đây còn có thể tin tưởng ai?"

"Tốt lắm, đợi lát nữa vô luận phát sinh chuyện gì, ngươi cũng không nên chống lại, chỉ là phải tin tưởng ta là được." Nói xong, hấn liền đối với Hàn Tuyết Nhi vung tay lên.

Hàn Tuyết Nhi còn chưa có hoàn toàn minh bạch ý tứ Lâm Dật Phi, chỉ thấy tay hấn tại trước mặt nàng vung lên mà thôi, ngay sau đó, thân thể của chính nàng không chịu khống chế mà ly khai tại chỗ, tiếp đó, là một trận chói mắt quang mang hiện lên, khiến nàng phải nhắm lại hai mắt.

Chớp mắt thời gian, thanh âm Lâm Dật Phi lần thứ hai truyền đến.

"Tuyết Nhi, ngươi có thể mở mắt ra."

Hàn Tuyết Nhi nghe lời mở hai mắt, nhưng mà, khi nàng xem thấy cảnh tượng trước mắt, cũng lập tức như hóa đá.

Hàn Tuyết Nhi phát hiện, ở đây tuyệt đối đã không phải gian phòng vừa rồi, đương nhiên, cũng tuyệt đối không phải Thanh Phong Các một địa phương nào đó.

Dưới chân, trên đầu, cur nhiên tất cả đều là màu sắc rực rỡ của tinh thể, ở đây, giống như là một cái độc lập tiểu không gian màu sắc rực rỡ, tuy rằng trông trải nhưng cũng không thật thần bí, mà khó được nhất chính là, địa phương ở đây phương viên một cây số, cur nhiên tràn ngập nồng nặc thiên địa linh khí, hơn nữa tuyệt đối là so với bên ngoài cái loại này càng thêm tinh thuần, càng thêm cao tầng thứ.

Một lát sau, Hàn Tuyết Nhi cur nhiên là một tiếng hoan hô.

"Nha, một nơi thật xinh đẹp, đây là đâu?"

Bất quá, lúc này, nàng lại phát hiện vấn đề. Đạo qua một vòng, trước mắt cur nhiên không có cái bóng Lâm Dật Phi. Vừa rồi, nàng rõ ràng nghe được

Lâm Dật Phi nói, nhưng thế nào chỉ nghe âm thanh, không gặp được bóng hình?

Ngay khi nàng âm thầm sốt ruột, muốn la lên, Lâm Dật Phi trống rỗng xuất hiện tại trước mắt của nàng, bất quá, hần hiện tại chỉ là nguyên thần ngưng kết mà thành, cũng không phải là thực thể, mơ hồ có chút trong suốt.

"Ha ha, Tuyết Nhi, đây, là trong tử phủ đan điền của ta Ngọc Thập không gian." Lâm Dật Phi thanh âm lần thứ hai truyền đến, cũng đầy rẫy tại toàn bộ không gian.

"A? Ở đây, ở đây thật là đan điền của ngươi?" Tuy rằng sớm đã có suy đoán, nhưng chính xác nhận biết, nàng lại lấy làm kinh hãi. Lâm Dật Phi thân thể sao lớn vậy? Nhưng ở đây chỉ ít mà nói cũng có cây số đường kính, cao cũng không dưới cây số, thế nào có khả năng cất vào trong thân thể hần?

Như là nhìn thấu ý nghĩ Hàn Tuyết Nhi, Lâm Dật Phi nguyên thần cũng là lắc đầu cười khổ, Hàn Tuyết Nhi lại không biết, đừng nói nàng sớm không rõ trạng huống, dù là bản thân Lâm Dật Phi, cũng không biết cái không gian này là thế nào tới được.

"Nơi này là đan điền ta tuyệt đối không có sai, bất quá nó thế nào sẽ có như vậy không gian, nói thật, ngay cả ta cũng không rõ ràng lắm."

Lúc này, Hàn Tuyết Nhi đã khôi phục lại bình tĩnh, bởi vì Lâm Dật Phi tuy rằng nơi đây hình thái nguyên thần xuất hiện, nhưng gây cho nàng cảm thấy an toàn, cũng giảm đi lo lắng một thành.

"Ở đây linh khí rất nồng nặc, hơn nữa cũng so với bên ngoài tinh thuần hơn, Dật Phi, ngươi là muốn cho ta ở chỗ này tu luyện sao?" Khi thấy linh khí ở đây, Hàn Tuyết Nhi đã đoán được ý nghĩ Lâm Dật Phi, nhưng nàng cũng mở miệng hỏi một câu.

"Ân, không sai, ở đây tuy rằng là đan điền của ta, nhưng những ... linh khí này cũng tồn tại độc lập, mà ngay cả ta cũng không có thể tùy tâm mà sử dụng, cùng với ở chỗ này lãng phí, chẳng phát huy được một chút tác dụng của nó. Còn nữa, ở đây rất đặc thù, hoàn toàn có thể sinh tồn sinh vật, người ở bên trong cũng sẽ không có cái vấn đề gì. Ngươi có thể yên tâm mà ở chỗ này tu luyện."

"Dật Phi, vậy còn ngươi? Chính ngươi có thể hay không tiến đến?"

"Ha ha, nơi này là cơ thể của ta, ta thế nào có khả năng đi vào chứ?" Lâm Dật Phi có chút buồn cười mà đáp.

"Ah!" Tuy rằng biết Lâm Dật Phi nhất định sẽ như thế trả lời, nhưng Hàn Tuyết Nhi như cũ không khỏi có chút tiếc nuối, nếu như Lâm Dật Phi cũng có thể tiến đến, như vậy, bọn họ sẽ nhất khắc cũng không phân khai.

Đối với ý nghĩ của Hàn Tuyết Nhi, Lâm Dật Phi dùng ngón chân cái cũng đều có thể dự đoán được, vì vậy mở miệng khuyên nhủ: "Tuyết Nhi, ta tuy rằng không thể vào đó, thế nhưng, nguyên thần của ta có thể a! Hơn nữa, ở đây là một bộ phận thân thể bản thân ta, nói cách khác, vô luận ta đi tới chỗ nào, chúng ta đều vẫn là cùng một chỗ."

"Ân, ân?" Hàn Tuyết Nhi đầu tiên là lên tiếng, tiếp theo hoàn toàn tĩnh lặng. Đúng vậy, nàng hiện tại là ở trong thân thể hần, chẳng phải là, nàng cũng thành một bộ phận của hần? Nói cách khác, hai người đã chân chính hợp làm một? Đã như vậy, còn có cái gì mà lo lắng nữa chứ?

Nghĩ tới đây, Hàn Tuyết Nhi đảo qua tâm tình, vui cười đi tới trước mặt Lâm Dật Phi muốn nắm lấy cánh tay hần, bất quá nàng lại quên, hiện tại Lâm Dật Phi chỉ là trạng thái nguyên thần, thế nào có khả năng nắm được?

"Ha ha ~" Lâm Dật Phi cười to mà sờ sờ tóc Hàn Tuyết Nhi, "Tuyết Nhi, ngươi trước hết ở chỗ này tu luyện một hồi, ta ở bên ngoài lược trận cho ngươi, nếu như có chuyện gì, ngươi hãy gọi ta, ta lập tức đưa ngươi đi ra ngoài, được chứ?"

"Ân, Dật Phi, ta nghe lời ngươi, trước hết ở chỗ này tu luyện một hồi, chờ thêm vài ngày mới ra." Đối với Lâm Dật Phi an bài, Hàn Tuyết Nhi có thể nói là nói gì nghe nấy, còn nữa, tha cũng không muốn biến thành trời buốc của Lâm Dật Phi, đề cao chính mình tu vi, cũng là tư thế phải làm. Hàn Tuyết Nhi sẽ không nguyện ý chỉ làm một cái bình hoa, mặc dù là giúp không được Lâm Dật Phi cái gì, nhưng tối thiểu không để Lâm Dật Phi bị níu chân.

"Tốt, ngươi bây giờ bắt đầu tu luyện a! Ta trước đi ra." Nói xong, Lâm Dật Phi liền dứt khoát mà biến mất ở tại chỗ.

Hàn Tuyết Nhi lần thứ hai liếc mắt nhìn chung quanh bốn phía, tâm trạng dù vui vẻ nhưng không khỏi có chút lo lắng.

Lâm Dật Phi đã vì nàng mà sáng tạo điều kiện tốt nhất, có hay không không chịu thua kém, sẽ xem chính bản lãnh cô ta.

Thu thập một chút tâm tình, Hàn Tuyết Nhi không hề suy nghĩ chuyện loạn thất bát tao nữa, tìm địa phương tốt khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu ở địa điểm đặc thù lần đầu tiên tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 43: Khiêu Chiến

Bảy ngày thời gian chớp mắt đã qua.

Một ngày này, Lâm Dật Phi đang trong tu luyện, đột nhiên trong lòng có dự cảm, cũng là trong Ngọc Tháp không gian Hàn Tuyết Nhi đang gọi hắn.

Lâm Dật Phi vội vàng đứng dậy, tâm niệm khẽ động, thân ảnh Hàn Tuyết Nhi đã xuất hiện tại trước mắt hắn. Không đợi hắn nói, một chuỗi tiếng cười vui sướng liền truyen đến cái lỗ tai hắn.

"Hi hi, Dật Phi, trong thân thể của ngươi thật thoải mái, sau này ta sẽ mỗi ngày trong nơi đó nghỉ ngơi."

Lâm Dật Phi muốn lão đảo, suýt nữa ngã sắp xuống. Náo loạn nửa ngày, Hàn Tuyết Nhi cư nhiên đem thân thể hắn trở thành phòng hoạt động.

"Tuyết Nhi, đừng náo loạn, để ta nhìn xem tu vi của ngươi, có hay không có tiến bộ." Lâm Dật Phi cố ý phụng phịu nói.

"Ah!" Hàn Tuyết Nhi cúi đầu, nhẹ nhàng mà thì thầm một tiếng, nhưng là lão đảo thật đi đến trước mặt Lâm Dật Phi, nghe lời để hắn quan sát. Hiện tại nàng đã đem Lâm Dật Phi trở thành người tâm phúc, vô luận Lâm Dật Phi nói cái gì, nàng sẽ vô điều kiện mà nghe lệnh. Nhân sinh là như thế kỳ diệu a, ai cũng chưa từng nghĩ đến, vô pháp vô thiên như Hàn Tuyết Nhi cư nhiên bị Lâm Dật Phi quản gấu gao, sợ là chính Hàn Tuyết Nhi cũng không từng nghĩ đến a!

Lâm Dật Phi không có để ý tới Hàn Tuyết Nhi tâm tư, chỉ là chăm chú mà quan sát đến tu vi của nàng.

Nhìn một hồi, hắn trên mặt không khỏi lộ ra mỉm cười.

Cùng với trước khi tiến nhập Ngọc Tháp không gian so sánh với, hiện tại Hàn Tuyết Nhi tu vi cư nhiên thực sự có tiến bộ, hơn nữa là cái loại này tiến bộ rất rõ ràng. Vài năm trước, Hàn Tuyết Nhi dưới cơ duyên xảo hợp, đột phá tới Phân Thần Kỳ rồi, mà từ đó về sau, nàng vẫn là ở vững chắc một tu vi này, không một chút tiến bộ nữa.

Nhưng mà, tại không gian Ngọc Tháp chỉ tu luyện có bảy ngày, hiện tại Hàn Tuyết Nhi, cư nhiên đã là Phân Thần trung kỳ đỉnh phong tu vi. Thời gian không dài, đã từ Xuất Khiếu Kỳ tới Phân Thần trung kỳ đỉnh rồi, như vậy tốc độ, tuyệt đối ai nghe được thì cũng rợn cả người a.

Lâm Dật Phi sợ mình tính sai, lại sử ra bản thân đặc thù năng lực, kết quả phát hiện, Hàn Tuyết Nhi hiện tại năng lượng tuyệt đối là hơn trước vài lần, thậm chí là hơn thập bội.

Lâm Dật Phi tâm trạng vui vẻ không gì sánh được. Hắn sở dĩ muốn Hàn Tuyết Nhi mạo hiểm tiến nhập Ngọc Tháp không gian, kỳ thực chủ yếu là bởi vì đoàn quang đoàn lần trước, cũng chính là Ngũ Thái Nhân Uân. Hắn biết, quang đoàn này cũng không có bị mình hấp thu hết, mà chỉ hấp thu một chút mà thôi, hơn phân nửa bộ phận, đều chứa đựng ở tại trong Ngọc Tháp không gian.

Tuy rằng không biết quang đoàn này lai lịch thế nào, thế nhưng Lâm Dật Phi tin tưởng, nó đối với người tu chân tuyệt đối có diệu dụng không tưởng được, vì vậy, hắn mới kiên quyết muốn cho Hàn Tuyết Nhi tiến nhập tu luyện.

Kết quả cũng đúng như hắn suy nghĩ, Hàn Tuyết Nhi không có cô phụ kỳ vọng của hắn, thật đem tu vi đề thăng lên một tầng thứ.

"Tuyết Nhi, ngươi hiện tại cảm giác làm sao? Có cái gì ... khó chịu không?" Tuy rằng trước mắt Hàn Tuyết Nhi rất bình thường bất quá, Lâm Dật Phi chỉ là hỏi thử một câu, dù sao, tại Ngọc Tháp không gian tu luyện, Hàn Tuyết Nhi là người thứ nhất, có hay không có cái gì không thích hợp, còn phải để chính cô ta cảm thụ.

Hàn Tuyết Nhi hi hi cười, "Không có a, ta hiện tại cảm giác thật thoải mái, hơn nữa, ta cảm giác tu vi của mình hình như đề cao không ít a!"

Lâm Dật Phi nghe khẩu khí như thế, rốt cuộc triệt để mà yên tâm."Vậy là tốt rồi, ha ha, Tuyết Nhi cảm giác không sai, tu vi của ngươi xác thực đề cao, hiện tại tu vi của ngươi, đã là Phân Thần trung kỳ."

"Nha! Thật vậy chẳng? Ta còn tưởng rằng mình cảm giác sai rồi chứ, nguyên lai ta thực sự thăng cấp a!" Hàn Tuyết Nhi nhảy nhót chạy đến một bên Lâm Dật Phi, kéo cánh tay hắn giật giạt lay động."Dật Phi, ngươi mau đem ta đưa vào đi thôi! Ta còn muốn tiếp tục tu luyện, tranh thủ sớm ngày có đột phá."

Nghe xong Hàn Tuyết Nhi nói, Lâm Dật Phi đầu tiên là sửng sốt, tiếp đó liền nhủ mảy.

Hắn sơ lược suy tư, nghĩ Hàn Tuyết Nhi ý nghĩ tựa hồ có chút can rờ. Cơ sở của nàng vốn đã không được vững chắc, thời gian ngắn ngủi vài ngày, liền từ Xuất Khiếu Kỳ đề thăng tới Phân Thần trung kỳ, nếu là không hề có kỳ mà đề thăng tu vi, sợ là xảy ra vấn đề.

Nghĩ như vậy, nên hắn nghiêm khắc mà nói rằng:"Tuyết Nhi, tu luyện là một việc không thể cấp bách được, chắc là ngươi cũng có thể biết, tu vi của ngươi đề thăng đã rất nhanh, không thể có lòng tham không đầy được?"

"Nga, đã biết." Hàn Tuyết Nhi nhàn nhạt đáp lại, sau đó nhỏ giọng nói thầm nói:"Ta còn không phải là vì không muốn liên lụy đến ngươi sao?" Hiện

nhien, đối với Lâm Dật Phi nói, nàng cảm giác mình có chút ủy khuất.

Lâm Dật Phi người là tu vi thế nào chứ, Hàn Tuyết Nhi nhỏ giọng nói thầm, đương nhiên không thoát được cái lỗ tai của hắn. Đã biết Hàn Tuyết Nhi nghĩ gì, hắn cũng có chút thấy mình quá nghiêm khắc nên có chút hối hận.

Đem Hàn Tuyết Nhi ôm vào trong lòng, Lâm Dật Phi ôn nhu mà nói: "Tuyết Nhi, xin lỗi, ta cũng chỉ là sợ người thụ thương, nhất thời nóng ruột mới có thể nói ra như vậy, người tha thứ cho ta được chứ?"

"Hi hi, ngu ngốc, ta thế nào có khả năng thực sự trách người, chỉ cùng người nói giỡn, ha ha a ~~~" Hàn Tuyết Nhi hài lòng mà trả lời. Nàng làm sao mà chẳng biết Lâm Dật Phi là vì muốn tốt cho nàng, chỉ bất quá là đùa giỡn một tí mà thôi... . . .

Ngay khi hai người người ta ta người, đột nhiên, ngoài cửa có người hô: "Tuyết Nhi, người ở chỗ này sao?" Là một thanh âm nam tử, trong hào phóng lộ ra ôn nhu, làm cho có một loại cảm giác thoải mái.

Đang ôn tồn hai người đồng thời ngẩn ra, âm thầm oán giận người này tới không phải lúc, phá hủy bầu không khí hai người.

Lâm Dật Phi quay đầu nhìn về phía Hàn Tuyết Nhi, "Tuyết Nhi, người biết là ai đang gọi người sao?"

Hàn Tuyết Nhi đầu tiên là lắc đầu, sau đó như là nhớ tới cái gì.

"Nga, ta đã biết, là tam sư huynh, hắn bế quan đã hai mươi mấy năm, nghĩ đến hắn là đã xuất quan, đi, Dật Phi, ta giới thiệu các người quen nhau." Nói xong, liền kéo tay Lâm Dật Phi hướng ra phía ngoài đi đến.

Chỉ chốc lát thời gian, hai người đã đi tới ngoài cửa.

Chỉ thấy một nam tử dáng dấp thanh niên đứng ở trước cửa, một thân thanh sam theo gió bay bay, thật phiêu dật hào hiệp nói không nên lời. Chính là Hàn Tuyết Nhi tam sư huynh Dịch Thủy Băng.

Nhìn thấy quả nhiên chính là sư huynh, Hàn Tuyết Nhi vui vẻ lôi kéo Lâm Dật Phi tiến lên, xa xa đã bắt chuyện: "Tam sư huynh, thật là người, người xuất quan rồi sao?"

Nhưng mà, Dịch Thủy Băng phảng phất cũng như không có nghe thấy thanh âm Hàn Tuyết Nhi, con mắt hắn chăm chú mà nhìn chằm chằm Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi hai người đang nắm tay nhau thân mật, hai mắt tựa hồ muốn toát ra lửa a.

Dịch Thủy Băng là một trong đệ tử Thanh Phong Các rất có thiên tư, không được ba trăm năm thời gian, liền tu luyện tới Xuất Khiếu hậu kỳ đỉnh rồi, chỉ kém một tí, là có thể đi vào Phân Thần Kỳ. Hai mươi năm trước, hắn đề trùng kích Phân Thần Kỳ, dứt khoát tuyên thệ bế quan, hôm nay, hắn đã công đức viên mãn, thành công tới Phân Thần Kỳ rồi.

Vốn, hắn còn dự định xuất quan trước tiên đi tới chỗ Hàn Tuyết Nhi, đem tin tức tốt này chia sẻ với người thứ nhất, không ngờ đến chỗ Hàn Tuyết Nhi, lại thấy trống không. Nhiều lần hỏi thăm mới biết được, Thanh Phong Các cư nhiên tới một người mới, nhưng lại cùng Hàn Tuyết Nhi rất thân cận, điều này làm cho hắn thập phần khó chịu.

Hắn nhập môn rất muộn, nhưng rất nỗ lực. Đối với hắn một tiểu sư muội, khi mắt hắn nhìn thấy nàng lần đầu tiên, thì có một loại cảm giác nói không nên lời, mà từ khi đó, hắn ở trong lòng âm thầm phát thệ, nhất định phải bảo vệ tốt Hàn Tuyết Nhi, không cho nàng bị một chút thương tổn.

Lúc này, Hàn Tuyết Nhi cùng Lâm Dật Phi chạy tới một bên, hai người cũng không có phát hiện hắn dị dạng, Hàn Tuyết Nhi tâm tình tốt, càng vui vẻ vì bọn họ mà giới thiệu.

"Dật Phi, người này là tam sư huynh Dịch Thủy Băng, người nhanh lên một chút chào đi."

Lâm Dật Phi không có suy nghĩ nhiều, tiến lên một bước, vừa chấp tay, "Dật Phi xin chào tam sư huynh."

Dịch Thủy Băng thấy Lâm Dật Phi còn có chút lễ phép, cũng liền đáp lễ lại, "Sư đệ không cần khách khí." Tiếp đó, hắn xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía Hàn Tuyết Nhi, ánh mắt sắc bén lập tức trở nên ôn nhu không gì sánh được. "Tiểu sư muội, hai mươi năm qua, người khỏe chứ?"

"Ha ha, ta tốt a! Trong lúc đó, ta còn đi một chuyến đến thế tục giới, là đi tới một quốc gia, làm vài năm cái gì quốc sư, chính ở chỗ này quen biết với Dật Phi." Nói xong, ánh mắt của nàng nhìn về phía Lâm Dật Phi, trong mắt nhu tình cùng không muốn xa rời tựa hồ có thể hòa tan băng cứng.

Thấy ánh mắt Hàn Tuyết Nhi, Dịch Thủy Băng trong lòng đau xót. Hắn đã cảm giác được, người tiểu sư muội này đã hoàn toàn rơi vào tay giặc.

Xoay chuyển ánh mắt, hắn bắt đầu tỉ mỉ mà quan sát Lâm Dật Phi.

Lâm Dật Phi biểu hiện bên ngoài tu vi chỉ có Phân Thần sơ kỳ, với hắn cùng là một cái tiêu chuẩn. Điều này làm cho hắn có chút âm thầm kinh hãi, hắn có thể nhìn ra được, Lâm Dật Phi niên kỷ tựa hồ so với hắn còn muốn nhỏ hơn, như vậy niên kỷ, đã có như vậy tu vi, không thể không nói Lâm Dật Phi tư chất rất cao, phải biết rằng, hắn có thể đạt được Phân Thần Kỳ, thế nhưng phải trải qua vô số gian khổ mới đạt được, trong đó thống khổ, trừ phi tự mình trải qua nếu không thì không thể thể hội.

Bất quá, càng là như thế này, hắn lại càng tăng thêm khó chịu, phảng phất như hắn so không bằng, thấp hơn người khác nhất đẳng.

"Ha hả, Lâm sư đệ, sư huynh ta vừa xuất quan, lại không biết là hiện tại tu vi làm sao, chẳng hay sư đệ có thể không bồi tiếp sư huynh ta mấy chiêu, thứ nhất để vi huynh ở trong lòng biết mình ở đâu, cỡ nào, thứ hai có thể tương hỗ luận bàn, tương hỗ đề thăng, sư đệ cho rằng được không?"

"Ách ~ đây ~" nghe Dịch Thủy Băng nói xong, Lâm Dật Phi sững sờ.

Hắn thực sự nghĩ không ra, thế nào lần đầu tiên gặp mặt sẽ đánh nhau a? Bất quá, người ta đã nói như vậy, thì cũng được, hắn Thương Khung Kiểm Quyết tu luyện cũng có chút tiến bộ, nhưng chỉ dừng lại ở giai đoạn thực nghiệm, không có chân chính cùng người giao thủ, vậy thừa cơ hội này kiểm nghiệm một chút.

Nghĩ tới đây, Lâm Dật Phi quay sang Dịch Thủy Băng vừa chấp tay, "Được, xin tam sư huynh chỉ điểm nhiều hơn."

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 44: Đới Chiến Dịch Thủy Băng.

Thanh Phong Các trên diễn võ trường, Lâm Dật Phi cùng Dịch Thủy Băng xa đứng đối lập, mà ở chung quanh diễn võ trường, hơn mười danh Thanh Phong Các đệ tử vây quanh một vòng, đang chỉ trỏ, huyền thuyên mọi chuyện, cũng không phải trường hợp cá biệt.

Chỉ nghe một người đệ tử cùng người đệ tử bên cạnh nói rằng: "Tam sư huynh ra quan lúc nào, thế nào muốn cùng Lâm sư đệ tỷ thí a? Lâm sư đệ mới nhập môn vài năm? Tam sư huynh bế quan hai mươi mấy năm, hiện tại sợ là đã có Phân Thần Kỳ tu vi a!"

Đệ tử một bên nói tiếp: "Ha hả, nghe nói là vừa mới ra quan, về phần vì sao muốn cùng Lâm huynh đệ tỷ thí... ." Hắn cố ý kéo dài thanh âm, khiến cho người hồi trước đó háo hức.

"Ai nha, sư huynh, người nói ra đi a..., đừng làm cho tiểu đệ sốt ruột mà."

"Ai! Người nha, người kinh lịch quá thô thiển. Đây cũng là rõ ràng rồi mà? Tam sư huynh chung tình với Tuyết Nhi sư tỷ, cũng không phải chuyện một ngày hai ngày, mà hiện tại, Tuyết Nhi sư tỷ cùng Lâm sư đệ đi cùng nhau, tam sư huynh há có thể không tức giận sao? Cho nên mới gọi tất cả mọi người đến đây, muốn cho Lâm huynh đệ trước mặt mọi người xấu mặt a!" Nói xong, hắn còn lộ ra một biểu tình chẳng đáng, tựa hồ là đối với cách làm của Dịch Thủy Băng cảm thấy bất mãn.

Vốn, lấy mạnh ép yếu, là vẫn bị mọi người khinh thường, hơn nữa Lâm Dật Phi ấn tượng tại trong lòng mọi người rất tốt, thế cho nên hầu như tất cả mọi người âm thầm ủng hộ hắn.

Bọn họ tại chung quanh nói chuyện rất náo nhiệt, mà trong sân hai người cũng coi như không nghe thấy... . . .

Lâm Dật Phi trọn mắt nhìn một chút bốn phía, trong lòng không khỏi có chút khản trương.

Vốn, hắn nghĩ đến, Dịch Thủy Băng nói muốn cùng mình luận bàn, đương nhiên là phải tìm một nơi thanh tịnh không người, địa phương u tĩnh không bị ngoại giới quấy rầy, nhưng kết quả cũng ra ngoài dự liệu của hắn.

Ngay khi hắn muốn hỏi Dịch Thủy Băng đi nơi nào luận bàn, thì Dịch Thủy Băng lại bỗng nhiên vận dụng linh lực, đem chuyện hắn muốn cùng Lâm Dật Phi luận bàn quảng cáo tầm lưm. Hơn nữa, hắn lấy lý do rất thỏa đáng —— để cho các tiểu sư đệ, sư muội này học tập một chút, nhìn người khác là thế nào so chiêu.

Hắn đem cái mũi này chụp lên đầu Lâm Dật Phi, khiến Lâm Dật Phi cũng chỉ có thể như cảm điếu ăn phải hoàng liên đắng ngắt, có khổ mà nói không nên lời.

Hắn đem ánh mắt hướng về Hàn Tuyết Nhi, kết quả, chỉ chiếm được nhân thần đối phương cổ vũ, hơn nữa bên trong còn có một chút đồng ý, Lâm Dật Phi có thể thấy..., nàng là muốn nói mình nên thủ hạ lưu tình. Hắn tu vi, Hàn Tuyết Nhi đã biết đến, Dịch Thủy Băng cùng hắn so sánh với, căn bản là không hề cùng một tầng thứ.

Hồi lại Hàn Tuyết Nhi một cái nhãn thần yên tâm, Lâm Dật Phi cũng đã nhận thức được cách làm của Dịch Thủy Băng... . . .

Lúc này, trong sân hai người đã bắt đầu đối thoại.

Chỉ nghe Dịch Thủy Băng trầm giọng nói: "Lâm sư đệ, tuy rằng người nhập môn hơi muộn, còn là sư đệ, bất quá, luận bàn tài nghệ, là phải xuất ra toàn

bộ bản lĩnh, ta là sẽ không thủ hạ lưu tình, người cũng nên cẩn thận."

Lâm Dật Phi nghe xong sững sờ. Tâm trạng trầm nghĩ: "Lúc nào, luận bàn tài nghệ biến thành sinh tử liều mạng đây? Còn muốn xuất ra toàn bộ bản lĩnh, sẽ không thủ hạ lưu tình, nghe hình như là muốn lấy tính mệnh mình a."

Ngay lúc hần miên man suy nghĩ, Dịch Thủy Băng cư nhiên xuất thủ trước.

Dịch Thủy Băng dùng cũng là kiếm, hơn nữa là một thanh hạ phẩm Linh Khí. Hần với một kiếm này đã rất thành thực, hơn nữa uy lực rất lớn, đúng là chiêu thức lấy mạng a. Lâm Dật Phi tâm trạng thất kinh, biết mình sơ ý, kinh nghiệm giao thủ không đủ, cư nhiên tại đây thời gian này còn miên man suy nghĩ, thực sự là không muốn sống nữa.

Bất quá, hần phản ứng cũng rất nhanh, nhìn bảo kiếm đến mà đón đầu, Lâm Dật Phi không có đón đỡ, cũng không phải hần tiếp không được, mà là hần không muốn tiếp.

Phải biết rằng, hần biểu hiện ra ngoài tu vi chỉ có Phân Thần sơ kỳ, nếu là tùy tùy tiện tiện là có thể đem nhất chiêu đồng cấp cao thủ khác ra sức liên tiếp được, không bị người ta hoài nghi mới là lạ! Hơn nữa, hần cũng muốn cùng Dịch Thủy Băng luyện tập một hồi, dù sao, có người bồi luyện tốt như vậy, hoặc nói là công cụ luyện tập, không dùng mới là uổng phí a! Người tu chân đánh nhau có ngự kiếm, còn lại là trực tiếp tay cầm chuôi kiếm, từng kiếm từng kiếm mà đâm chém, hiển nhiên, Dịch Thủy Băng ưa cứng đối cứng.

Tùy ý chợt lóe, Lâm Dật Phi đã xích ra nửa thước xa. Cầm kiếm mà đứng, hần cũng không có tấn công, mà là đợi Dịch Thủy Băng lần thứ hai tiến công.

Thấy động tác Lâm Dật Phi, nhãn thần Dịch Thủy Băng nhất thời ngưng đọng, hần biết, cái tiểu sư đệ này tuyệt đối không phải là cây cây hồng, có thể mặc hần tùy tiện đùa nghịch.

Cái gọi là người thường xem náo nhiệt, trong nghề trông môn đạo. Chỉ bằng Lâm Dật Phi vừa di chuyển, Dịch Thủy Băng liền biết, hần lúc trước là xem thường Lâm Dật Phi. Rất rõ ràng, Lâm Dật Phi nhất định là tu luyện cái thân pháp gì cao minh, mới có động tác như vậy linh mãnh.

Phải nói hần không thích nhất là đối chiến với cái dạng người này, không thể nghi ngờ đây là người có thân pháp cao minh. Không biết làm sao mà đánh, thủy chung đều là đánh không khí a, loại cảm giác này tuyệt đối là buồn bực nhất.

Sự thực cũng đúng như Dịch Thủy Băng suy nghĩ, liên tiếp chém hơn mười kiếm, hần ngay cả góc áo Lâm Dật Phi cũng không có đụng tới. Hơn nữa, hần phát hiện, dáng dấp Lâm Dật Phi thủy chung đều là như định liệu trước, dường như là không dụng một chút lực. Tuy rằng hần cũng chỉ là dùng không được phân nửa thực lực, nhưng hần cảm giác được, Lâm Dật Phi bảo lưu thực lực, tuyệt đối còn muốn trên cả hần. Hơn nữa, Lâm Dật Phi trong thân pháp có ưu thế, nếu như như thế đánh tiếp, như vậy trước hết ngã ngựa, tuyệt đối sẽ là hần.

Nghĩ tới đây, Dịch Thủy Băng suy nghĩ lập tức thúc đẩy tấn công.

"Ha ha, Lâm sư đệ, thân pháp của người quá cao minh, sư huynh bội phục, bất quá, nếu như người cứ luôn luôn dùng thân pháp né tránh, chúng ta đây luận bàn, sợ là mấy ngày mấy đêm đều cũng không xong, không bằng không dùng thân pháp, chúng ta thật thật mà đánh nhau một trận, thứ nhất có thể cho chúng ta đánh nhau thống khoái, thứ hai cũng có thể để chúng sư đệ sư muội thấy qua mà nghiên cứu, người thấy thế nào?" Dịch Thủy Băng cười dài mà nói.

"Được, nếu Dịch huynh nói như thế, vậy tiểu đệ ta sẽ không dùng thân pháp né tránh, bồi tiếp sư huynh hảo hảo luyện luyện." Đối với Dịch Thủy Băng tâm tư, Lâm Dật Phi đều lười suy đoán. Kỳ thực, hần đã sớm nhìn ra Dịch Thủy Băng đối với mình có địch ý, cũng đại khái đoán được nguyên nhân, bất quá, hần lại biểu hiện rất bình thản, tựa hồ như hoàn toàn không biết gì cả. Sau này, hồ đồ một chút thì cái gì đều sẽ minh bạch hơn nhiều lắm.

Hạ phẩm Linh Khí Kiếm trong tay giờ lên, đây chính là kiếm mà ngày trước Hàn Tuyết Nhi đưa cho hần, chỉ là dùng không nhiều lắm, hôm nay cùng Dịch Thủy Băng tỷ thí, vừa vận lấy ra dùng. Dù sao, cùng Dịch Thủy Băng người như vậy tỷ thí, cực phẩm Linh Khí, cũng không cần phải ... sử dụng.

Lâm Dật Phi tác phong trước sau như một chỉ thủ chứ không tấn công, trong chớp mắt cư nhiên đi ra trước mắt Dịch Thủy Băng, trường kiếm huy động, tuy rằng dùng chỉ là phổ phổ thông thông kiếm pháp, nhưng có thể nhìn ra trong đó ẩn chứa uy lực cùng ảo diệu.

Đây gọi là một sự thông thì vạn sự cũng thông, hần Thương Khung Kiếm Quyết thứ nhất đã có chút thành tựu, đối với kiếm cảm ngộ so với trước chẳng biết cao thâm đến mấy tầng, tùy ý chém ra một kiếm, đều ẩn tàng đại đạo, như Dịch Thủy Băng như vậy vừa đến Phân Thần Kỳ há có khả năng lý giải được?

Chỉ một chiêu, Dịch Thủy Băng trên đầu đã đổ mồ hôi, mà Lâm Dật Phi thì công kích càng ngày càng sắc bén, hần rút cục hôm nay va mạnh vào thiết bản rồi hồi hận đã không kịp. Lúc đầu thì hần nghĩ, Lâm Dật Phi nếu là mới nhập môn, tu vi dù là cao tới đâu đi nữa còn có thể hơn hần sao? Với hần Phân Thần Kỳ tu vi, cho dù là chống lại Thanh Phong Các hai người sư huynh cũng không phải là không có phần thắng, chỉ là một tiểu tử vừa tới, tuyệt đối không thể không đối phó được. Nhưng mấy chiêu vừa qua, Dịch Thủy Băng rút cục minh bạch, nguyên lai, tiểu tử trước mắt này cư nhiên không phải dễ chơi.

Vốn, Dịch Thủy Băng hoàn toàn không cần phải ... đem như thế một cái nho nhỏ luận bàn khiến cho long trọng như vậy, chỉ vì một chút đồ kị nên làm rồi lên, dĩ nhiên khiến hần làm như thế là một quyết định sai lầm, quả nhiên là đá vào tảng đá a.

Hần biết, mình ngày hôm nay nhất định là thua rồi, chỉ là, mặc cho hần nghĩ như thế nào, cũng tuyệt đối không nghĩ ra, Lâm Dật Phi tuổi còn trẻ, lại có người nói chính Hàn Tuyết Nhi đem từ thế tục giới về, thời gian cũng không dài, nhưng hần vì sao lại có tu vi thâm hậu như thế? Nhìn số lượng linh lực Lâm Dật Phi dự trữ, tuyệt đối là trên hần, hơn nữa kiếm pháp rất ư tinh diệu, hần hiện tại cũng không có khả năng tìm hiểu.

Dịch Thủy Băng càng đánh tâm càng lạnh, một loại cảm giác thất bại không khỏi từ đáy lòng chui ra. Hắn bé quan hai mươi mấy năm, vốn tưởng rằng xuất quan là có thể tung hoành không đối thủ, nếu không, cũng có thể bài danh ở tiền tam trong môn phái, nhưng hiện tại, tùy tùy tiện tiện liền bị một người, mình cư nhiên cũng không là đối thủ, như vậy, đỉnh cấp truyền nhân của môn phái, há chẳng phải là lợi hại hơn sao?

Ngay khi Dịch Thủy Băng miên man suy nghĩ, lại đột nhiên phát hiện cái cổ mình mát lạnh, một cổ hàn khí nhập vào cơ thể, tiến đến trái tim, cũng vì kiếm của Lâm Dật Phi đã gác ở trên cổ của hắn. Một kiếm này, cũng là Lâm Dật Phi xuất ra Huyền Kiếm Thức, khiến Dịch Thủy Băng căn bản là không biết thế nào mà đề phòng.

Thu hồi trường kiếm, Lâm Dật Phi nhàn nhạt nói: "Su huynh, đa tạ."

Dịch Thủy Băng không nói gì, chỉ là lẳng lặng mà đứng ở trên đài, tựa hồ là đang hồi tưởng lại một kiếm vừa rồi, hoặc như là bị một kiếm của Lâm Dật Phi đã kích.

Nhìn Dịch Thủy Băng thất thần như ở nơi nào vẫn không nhúc nhích, đáy lòng Lâm Dật Phi thập phần thất vọng. Vốn, hắn có tu vi như vậy, chỉ là mình kiếm pháp hơi cao hơn hắn một thành mà thôi, nếu Dịch Thủy Băng xuất ra chân bản lĩnh, chăm chú thành thật cùng mình đối chiến mà nói, tuyệt đối không có khả năng dễ như thế thua trận, nhưng hắn cư nhiên tại thời điểm chiến đấu lại thất thần, điều này làm cho Lâm Dật Phi không muốn giao thủ. Vì vậy, đơn giản chỉ một chiêu kết thúc chiến đấu, cũng không có ý muốn đã kích Dịch Thủy Băng.

Lúc này, dưới đài nhất chúng Thanh Phong Các đệ tử đã có chút trợn tròn mắt. Trong lòng bọn họ, Lâm Dật Phi nhất định là thua. Lâm Dật Phi đi tới Thanh Phong Các bắt quá vài năm thời gian, ngày trước cũng chỉ có Kim Đan Kỳ tu vi, mà tam sư huynh Dịch Thủy Băng bọn họ là tại hai mươi năm trước đã có Xuất Khiếu Kỳ đỉnh phong tu vi, thế nào đánh nhau, lại có thể xuất hiện kết cục như vậy a?

Ngán ngùi trầm mặc, mọi người bắt đầu nhiệt liệt mà thảo luận.

"Sư huynh, ta vừa rồi có đúng hay không nhìn lầm, thế nào, thế nào hình như là Lâm sư đệ thắng?"

Tên còn lại không có trả lời, chỉ là vô ý thức mà nhìn một chút người chung quanh, càng phát hiện ra tất cả mọi người như nhau, nhất pho biểu tình như thấy quỷ, lúc này mới xác định, mình cũng không có nhìn lầm, Lâm Dật Phi cư nhiên thực sự đã thắng.

"Ai! Người không có nhìn lầm, Lâm sư đệ xác thực là thắng rồi." Nói ra những lời này, chính hắn cũng có cảm giác không thực.

Bọn họ mấy người một bên đã thảo luận, bắt quá, bọn họ lời nói cũng thay đổi vị đạo.

"Ha ha, nhìn tam sư huynh sau này còn rậm rĩ kiêu ngạo nữa không, cư nhiên bị thanh kiếm của người gác ở trên cổ, thực sự là mất mặt mà." Rất rõ ràng, vị lão huynh này đối với Dịch Thủy Băng từ trước đến nay biểu hiện không phải là rất tán thành.

"Hay hay, suốt ngày chỉ biết lấy mạnh hiếp yếu, bây giờ được rồi, đụng phải cái đỉnh này, xem hắn sau này còn thế nào tại trước mặt chúng ta điều vô dương oai." Xem ra, Dịch Thủy Băng thái độ làm người không được tốt lắm.

Đúng lúc này, ở bên có một người cả kinh nói: "Ai nha, không được, tam sư huynh bại dưới tay Lâm sư đệ, có thể hay không lấy chúng ta ra xả giận a?"

Hắn vừa nói như thế, mọi người bật người như chưa từng nói gì. Tuy rằng mọi người không biết Dịch Thủy Băng vì sao lại bại nhanh như vậy dưới tay Lâm Dật Phi, nhưng tu vi hắn, bọn họ cũng biết đến, nếu như họ đụng phải, tuyệt đối là không may a.

"Chúng ta mau nhanh quay về phòng bế quan tu luyện a, đến lúc đó, tam sư huynh tuyệt đối sẽ tìm không được, để trút giận trên đầu chúng ta."

"Được, cái chủ ý này tốt, cứ như thế mà làm. Việc này không nên chậm trễ, mọi người mau trở về bế quan tu luyện." Nói xong, mọi người liền giải tán lập tức... ..

Một lát sau, diễn võ trường chỉ còn lại có ba người, Lâm Dật Phi, Dịch Thủy Băng, còn có Hàn Tuyết Nhi một bên quan khán.

Tự thủy chí chung, Hàn Tuyết Nhi đều chỉ là ở một bên quan khán hai người tỷ thí, nhưng nàng lại không có vì bất luận kẻ nào cổ vũ, Lâm Dật Phi tự nhiên không cần phải nói, Dịch Thủy Băng nói như thế nào cũng là sư huynh của nàng, nếu như biểu hiện thái quá làm bất hòa, đối với đoàn kết của Thanh Phong Các rất bất lợi. Vì thế, nàng tuyên chọn trung lập.

Lúc này, tỷ thí đã kết thúc, hơn nữa nhìn phản ứng của Dịch Thủy Băng, tất nhiên là gặp phải đã kích không nhỏ, làm sư muội, nàng có nghĩa vụ đi tới an ủi vài câu.

Nhẹ nhàng đi đến trước mặt hai người, Hàn Tuyết Nhi quay sang Dịch Thủy Băng đứng ở đằng kia nói rằng: "Tam sư huynh, người không sao chứ!"

Dịch Thủy Băng nhìn thoáng qua Hàn Tuyết Nhi, chỉ cảm thấy mình thật mất mặt, ánh mắt lại không dám nhìn thẳng Hàn Tuyết Nhi.

"Tuyết Nhi, Lâm sư đệ, các người đi trước a! Ta muốn ngẫm lại vừa rồi tỷ thí." Nhàn nhạt nói một câu, Dịch Thủy Băng liền ngập ngừng ..., nhưng không hề để ý tới hai người.

Hàn Tuyết Nhi cùng Lâm Dật Phi liếc mắt nhìn nhau, không một tiếng động lắc đầu, liền sóng vai ly khai.

Thăng đến khi hai người đi xa, trên đài Dịch Thủy Bồng mới quay đầu lại, nhìn bóng lưng Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi hai người suy nghĩ xuất thần, lại không biết trong lòng suy nghĩ cái gì... ..

Xa xa, Thanh Phong Tán Nhân lẳng lặng mà đứng ở nơi đó.

Vừa rồi tất cả hấn đều để tại trong mắt, đối với Lâm Dật Phi kiểm pháp, hấn cũng là cực kỳ hợp ý, đặc biệt một kiểm tối hậu, hấn tự nhận nhìn không ra môn đạo, mà đối với Dịch Thủy Bồng biểu hiện, hấn đang trong vui mừng lại có chút thất vọng, thấy hấn ở đây đứng chờ ra, Thanh Phong Tán Nhân cũng không có tiến lên khuyên nhủ.

Nếu như ngay như thế một chút đã kích đều chịu không nổi, như vậy, Dịch Thủy Bồng cũng sẽ không đáng làm đệ tử Thanh Phong Các.

Thờ dài, Thanh Phong Tán Nhân thân ảnh chậm rãi tiêu thất ở tại chỗ, như là chẳng bao giờ xuất hiện qua ~~~~

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 45: Từ Biệt Thanh Phong.

Một ngày hôm nay, Thanh Phong Tán Nhân đang ở trong phòng nhắm mắt dưỡng thần, đột nhiên lòng có dự cảm.

Không bao lâu, Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi liền sóng vai đi đến.

Nhìn Thanh Phong Tán Nhân tĩnh tọa ở chỗ kia, Lâm Dật Phi cung kính thi lễ, "Xin chào sư tôn!"

Hàn Tuyết Nhi cũng học theo thi lễ, cũng chịu ảnh hưởng của Lâm Dật Phi.

Thanh Phong Tán Nhân chậm rãi mở mắt ra, nhàn nhạt nhìn thoáng qua hai người trước mặt, tuy rằng ngoài miệng không nói, nhưng trong lòng rất vui mừng. Lâm Dật Phi tuy rằng lớn lên không phải anh tuấn tiêu sái lắm, nhưng dù gì thì cũng, một thân thanh sam phiêu dật hào hiệp rất không tệ,

Cùng Hàn Tuyết Nhi tịnh lệ động lòng người đứng chung một chỗ, quả thực là một đôi người ngọc.

Mà càng khó có được chính là, Lâm Dật Phi có thể khắc chế Hàn Tuyết Nhi, còn có thể khiến Hàn Tuyết Nhi dần dần nghiêm túc, tỷ như vừa rồi theo hấn chào, nếu là trước đây, tuyệt đối là không có khả năng phát sinh. Mà khó được nhất, là Lâm Dật Phi tu vi.

Lâm Dật Phi bản lĩnh, hấn là đã thấy. Hấn suy đoán, Lâm Dật Phi lần này ra ngoài lịch lãm, nhất định là có cái gì kỳ ngộ, tu vi mới có thể đề thăng nhanh như vậy, nhưng lại không có một chút là trạng huống tâm tình bất ổn xuất hiện. Tuy rằng đối với Lâm Dật Phi kính lịch rất là ngắn.

Hiếu kỳ, bất quá, mỗi người đều có bí mật của riêng mình, Lâm Dật Phi không nói, hấn cũng không có hỏi.

"Dật Phi, Tuyết Nhi, các ngươi hôm nay tới đây, là có chuyện gì?" Thanh Phong Tán Nhân không cần nghĩ cũng đều biết, Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi tới đây, nhất định là có chuyện cùng hấn thương lượng. Vì thế, cũng không quanh co lòng vòng, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi liếc mắt nhìn nhau, như là muốn đối phương nói ra. Sau đó, Lâm Dật Phi tiến lên một bước, không kiêu ngạo không siểm nịnh mà nói rằng: "Sư tôn, đệ tử hôm nay tới đây, là muốn thỉnh cầu sư tôn một việc, mong rằng sư tôn có thể đáp ứng."

"Ah? Nói nghe một chút." Thanh Phong Tán Nhân tinh thần trở nên tỉnh táo, có chút hiếu kỳ mà hỏi. Lâm Dật Phi đi tới Thanh Phong Các thời gian dài như vậy, đây là lần đầu tiên hấn đưa ra thỉnh cầu.

"Đệ tử ở bên ngoài quen biết một vị tiền bối, vị tiền bối đó muốn truyền thụ đệ tử một ít tài nghệ, nếu có được thời gian muốn đệ tử qua đó học tập, vì thế đệ tử muốn mang Tuyết Nhi sư tỷ cùng đi gặp qua gặp vị tiền bối kia, thực hiện ước định lúc đầu." Lâm Dật Phi

Cùng Hàn Tuyết Nhi đã thương lượng trước, muốn đi đến nơi ở Đan Trần Tử, vừa tiện đi ra ngoài du lịch một phen, mà một cửa Thanh Phong Tán Nhân, là trọng yếu nhất. Thanh Phong Tán Nhân đối với Hàn Tuyết Nhi quản giáo thập phần nghiêm khắc, chưa bao giờ cho phép nàng đi loạn nơi nào, vì thế, khi Lâm Dật Phi nói ra

Những lời này, khiến phía sau hấn Hàn Tuyết Nhi bật người thần tình trở nên khẩn trương.

"Ha ha, ngươi cư nhiên còn ở bên ngoài kết giao tới tiền bối cao nhân rồi sao? Nói nghe một chút, xem thử vì sư có đúng hay không nghe nói qua!" Nghe xong Lâm Dật Phi giải thích, Thanh Phong Tán Nhân vừa cười vừa nói, hiển nhiên, tiền bối đối với trong miệng Lâm Dật Phi, hấn cũng không có

phóng đại

Trong lòng, tuy nói là tiền bối cao nhân, nhưng là có chút ý tứ vui đùa.

"Hỏi thăm sư tôn, đệ tử quen với vị tiền bối này nghĩ rằng sư tôn người cũng nhận thức, hẳn là luyện đan tông sư duy nhất của Tu Chân Giới, Đan Trần Từ." Lâm Dật Phi vừa cười đáp lại, bất quá, khi nói đến tục danh Đan Trần Từ thì, Lâm Dật Phi không khỏi có chút nhỏ nhen đắc ý

Ý, dù sao, có thể quen biết luyện đan tông sư duy nhất của Tu Chân Giới, hẳn xác thực cũng có tiền vốn để mà kiêu ngạo.

Nghe ba chữ Đan Trần Từ, trên mặt Thanh Phong Tán Nhân đáng tuổi cười lập tức động lại. Người khác hẳn có khả năng không nhận ra, nhưng Tu Chân Giới duy nhất luyện đan tông sư, hẳn cũng như sấm bên tai. Hẳn không nghĩ tới, cái tiểu đồ đệ này của mình tùy tiện đi ra ngoài chơi hai năm,

Cư nhiên làm quen với Đan Trần Từ vị đại lão này, nếu là có thể thông qua Lâm Dật Phi mà cùng Đan Trần Từ giao hảo, Thanh Phong Các hẳn tuyệt đối chỗ tốt sẽ nhiều hơn.

Trầm mặc chốc lát, Thanh Phong Tán Nhân đột nhiên cười ha ha: "Ha ha, tốt, nghĩ không ra, Dật Phi người cư nhiên có thể kết bạn vị danh nhân này, quả nhiên là thật đáng mừng. Đan Trần Từ chính là Tu Chân Giới vạn năm không dễ có luyện đan thiên tài, người nếu là có thể theo hẳn học được vài chiêu

Luyện đan bản lĩnh, tuyệt đối đủ để người hưởng thụ suốt đời a."

Lấy Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi với Thanh Phong Tán Nhân quan hệ, Thanh Phong Các đã có thể nói chân chính là nhà của Lâm Dật Phi. Nếu là Lâm Dật Phi có thể kế thừa Đan Trần Từ y bát, tương lai luyện chế ra linh đan diệu dược, Thanh Phong Các cũng gần như được ban lộc a?

Cũng không nên coi thường dược hoàn giản đơn này, đều là khó lường gì đó, nếu là cấp cho đệ tử Thanh Phong Các mỗi người một viên cực phẩm đan dược, như vậy, Thanh Phong Các thực lực tuyệt đối sẽ thẳng tắp mà gia tăng gấp đôi, đương nhiên, mỗi người một viên cực phẩm đan dược là không thể a

Có khả năng, bất quá, coi như là thượng phẩm đan dược cũng tốt a, có ít đệ tử dừng lại ở chỗ bình cảnh, một lần đứng lại là vài thập niên, nếu là có đại lượng đan dược phụ trợ, như vậy, đột phá bình cảnh quả thực sẽ dễ như trở bàn tay.

Thanh Phong Các đại môn phái như vậy, trong phái đan dược dự trữ cũng ít đến thương cảm, chỉ đủ mấy người đệ tử có thiên phú nhất sử dụng mà thôi, người còn lại, sợ là ngay cả thượng phẩm, thậm chí thị trung phẩm đan dược cái đáng đáp gì cũng không biết. Mà hôm nay lại có Lâm Dật Phi

Tầng này quan hệ, Thanh Phong Tán Nhân đã thấy một người mới tinh không rõ, thời gian tới lại hướng hẳn chiêu thủ.

Lúc này đối với hẳn, ngày trước dù địa vị cao nhưng cũng phái Hàn Tuyết Nhi tới thế tục giới tọa trấn là rất may mắn, và để Lâm Dật Phi ra ngoài lịch lãm cũng cảm thấy vui mừng.

Thấy Thanh Phong Tán Nhân phản ứng như vậy, Lâm Dật Phi biết lúc này tâm tình của sư tôn hẳn là không tệ, biết xác xuất việc ngày hôm nay thành công sẽ gia tăng một phần.

"Đa tạ sư tôn, đệ tử cũng chỉ là vận khí tốt một chút mà thôi, đệ tử được tiền bối Đan Trần Từ đề mắt, đệ tử nhất định sẽ theo Đan Trần Từ tiền bối chăm chú học tập, không phụ lòng sư tôn cùng Đan Trần Từ tiền bối kỳ vọng."

"Ha ha, Được, Dật Phi, Đan Trần Từ đã đề tâm đến người, vậy người cứ an tâm theo hẳn học tập tài nghệ luyện đan a, các chuyện khác cũng không nên đề tâm làm gì, còn nữa, nếu là có thể được Đan Trần Từ dạy cho luyện đan thuật, vì sư cũng không ý kiến gì.

Còn về phần Tuyết Nhi, đi theo bên cạnh người, vì sư cũng không phải lo lắng an nguy của nàng."

Nghe Thanh Phong Tán Nhân nói, phía sau Lâm Dật Phi Hàn Tuyết Nhi bỗng nhiên ngẩng đầu, cười nịnh nói: "Cha, cha đáp ứng rồi a?" Nàng đối với Thanh Phong Tán Nhân mười phần hiểu rõ, vốn nghĩ rằng Thanh Phong Tán Nhân sẽ không đồng ý để nàng cùng Lâm Dật Phi đi ra ngoài, lại không nghĩ rằng Thanh Phong Tán Nhân đồng ý.

Thật đúng là đồng ý, nàng rất vui sướng, thật không nhỏ a.

"Ha ha, người cùng Dật Phi ra ngoài, ta còn có cái gì mà lo lắng chứ?" Thanh Phong Tán Nhân tâm tình rất tốt, đưa tay vỗ vỗ đầu Hàn Tuyết Nhi, dáng đáp như một vị cha già thương con cái a.

"Thật tốt quá, con biết là cha nhất định sẽ đáp ứng, cha là thông tình đạt lý nhất a." Được Thanh Phong Tán Nhân khẳng định trả lời, Hàn Tuyết Nhi trong lòng rốt cục buông lỏng, bản chất hoạt bát rốt cục hiển hiện ra, kéo cánh tay Thanh Phong Tán Nhân mà lắc lắc.

.....

"Được rồi, đã lớn rồi, sao lại giống như một hài tử thế, không sợ Dật Phi chê cười sao?" Nhìn hình dạng nữ nhi hài lòng, Thanh Phong Tán Nhân đối với quyết định của chính mình âm thầm cảm thấy vui mừng.

"Hi hi, Dật Phi thế nào có thể chê cười con chứ, có đúng hay không, Dật Phi?" Hàn Tuyết Nhi tính cách ngây thơ rực rỡ, cá tính sáng sủa, có cái gì nói cái nấy, nhưng khiến Lâm Dật Phi một bên có chút khó nói, chỉ có thể xấu hổ vò đầu cười khổ.

Phong Tán Nhân dờ khóc dờ cười.

"Được rồi, đừng náo loạn nữa. Các người hai người chuẩn bị lúc nào ly khai?" Thanh Phong Tán Nhân thu hồi dáng tươi cười, bắt đầu nói tới chính sự.

Lâm Dật Phi vốn nghe được trong lời vừa nói của Thanh Phong Tán Nhân, hẳn nghe được rõ ràng, Thanh Phong Tán Nhân trong ý, lại muốn hắn bãi làm môn hạ Đan Trần Tử, tuy rằng hắn cũng biết luyện đan sư địa vị rất được tôn sùng, nhưng hắn lại không nghĩ rằng, hắn có thể lại nhận được.

Được Đan Trần Tử truyền thụ, Thanh Phong Tán Nhân cư nhiên không tiếc cùng người khác chia xẻ đồ đệ với hắn, trong lúc nhất thời, Lâm Dật Phi tâm trạng đã có tính toán. Lúc này, nghe được câu hỏi Thanh Phong Tán Nhân, Lâm Dật Phi vội vàng đáp: "Đệ tử cùng Tuyết Nhi sư tỷ thương lượng chuẩn bị rồi,

Sáng sớm ngày mai đi sớm." Điểm này xác thực là hai người có tính trước, nếu là có thể được Thanh Phong Tán Nhân đồng ý, liền lập tức rời đi, để tránh khỏi Thanh Phong Tán Nhân đối ý.

Thanh Phong Tán Nhân hơi trầm ngâm, liền gật đầu đồng ý. Cũng không có sao, nếu đã đồng ý hai người ly khai, lúc nào ly khai, cũng đều là như nhau, "Như vậy, các người hai người trên đường đi nhất định phải cẩn thận một chút, còn nữa, Dật Phi, người nhất định phải chăm chú

Cùng tông sư Đan Trần Tử học tập, nếu là thực sự có thể được Đan Trần Tử tông sư truyền thừa, đối với người, đối với Thanh Phong Các chúng ta đều là một việc tốt!"

Một khác tối hậu, Thanh Phong Tán Nhân còn không quên nhắc nhở Lâm Dật Phi một câu, có thể thấy được, đối với việc này, hắn là để bụng cỡ nào.

Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi hai người cung kính mà lắng nghe, Hàn Tuyết Nhi thì vui vẻ, mà Lâm Dật Phi lại nghĩ đến xa hơn.

Chiếm được Thanh Phong Tán Nhân đồng ý, Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi liền vô cùng cao hứng trở lại chuẩn bị, để lại Thanh Phong Tán Nhân một mình ở trong phòng, đang nghĩ tới thời gian tới Thanh Phong Các rất tốt đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 46: Cùng Nhau Tầm Bảo.

Sơn lâm xanh um tươi tốt, nước chảy trong xanh, cành lá theo gió phất phơ, trên ngọn cây chim sơn ca đang cất tiếng hót vang, lúc này rừng cây giống như là một bức tranh thủy mặc, về cảnh nước non từ trên đỉnh núi chảy xuống, làm cho người ta mơ mộng.

Trên sơn đạo, một nam một nữ dắt tay nhau mà đi, không nhanh không chậm, thật là thích ý, làm cho bức tranh có khung cảnh hữu tình này như có một nét điểm nhãn, càng sinh động.

Hai người này, chính là từ Thanh Phong Các đi ra Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi.

Như lần trước Lâm Dật Phi đơn độc ra ngoài lịch lãm, trải qua sinh ly tử biệt mà so sánh, lần này, hai người cùng nhau xuất hành, tâm tình có thể nói là khác một trời một vực.

Từ Thanh Phong Các đi ra, Hàn Tuyết Nhi giống như là cá chậu chim lồng đột nhiên trở về sơn lâm vậy, trở nên càng thêm thích thú hoạt bát hiếu động, luôn luôn loạn chuyển vây chung quanh Lâm Dật Phi, khiến cho Lâm Dật Phi có chút vướng đầu hoa mắt. Bất quá, tâm tình của nàng tốt cũng ảnh hưởng đến Lâm Dật Phi, kết quả là, Lâm Dật Phi cũng trở nên giống như nàng, buông tay cùng nàng vui đùa...

Hai người lần này đi ra, vốn là muốn du sơn ngoạn thủy, về phần tới Đan Trần Tử báo danh, cũng không vội. Lâm Dật Phi cùng Đan Trần Tử ước định thời gian là năm năm, thời gian còn nhiều, hắn cùng Hàn Tuyết Nhi còn có rất nhiều thời gian để vui chơi.

Dọc theo đường đi, hai người không đi vào nơi nhiều người phớt lờ, chỉ tuyển chọn nơi u tĩnh sơn lâm mà đi.

Có lẽ là do mệt mỏi, hoặc là chung quanh u tĩnh mà bị nhiễm, Hàn Tuyết Nhi lúc này cư nhiên an tĩnh lại, chỉ là lôi kéo cánh tay Lâm Dật Phi, theo Lâm Dật Phi lẳng lặng mà đi tới. Nếu như lúc này có một người hiện đại ở phía sau bọn họ mà nhìn, nhất định sẽ không khỏi nhớ tới câu kinh điển kia chính là lời nói ——

Từ sinh khế khoát,

Dữ từ thành thuyết,

Chấp từ chi thủ,

Dữ từ giai lão

Hai người cứ như vậy đi tới, ai cũng không muốn phá hư bầu không khí thân mật mà ấm áp này.

Bỗng nhiên, một tiếng tiếng chim hót xẹt qua trời cao, đem hai người từ trong yên lặng giật mình tỉnh lại.

Hai người hầu như song song ngẩng đầu nhìn trời, như muốn nhìn đến tận cùng là con chim gì mà đáng ghét như thế, phá hư bầu không khí khó có như vậy.

Chờ cho hai người ngẩng đầu nhìn lên, kẻ gây họa rốt cục cũng lộ ra chân hình của nó. Đó là một con chim màu tuyết trắng, không có một tia tạp sắc, đầu tiên khi Hàn Tuyết Nhi thấy nó, cũng đã nhận ra, đồng thời la lên.

"Hanh, thật đáng ghét, con đại bàng này thế nào hết lần này tới lần khác ở phía sau làm loạn, thực sự là không đúng lúc mà." Hiểu được, Hàn Tuyết Nhi đang rất tức giận, vì bị quấy rối, nên cho dù là ai cũng không vui vẻ được.

Lâm Dật Phi gia nhập Tu Chân Giới rất trẻ, nên không nhận biết con bạch điều ấy, vì vậy mở miệng hỏi: "Tuyết Nhi, con chim này gọi là đại bàng sao? Rất trắng, rất xinh đẹp a!" Hắn không giống Hàn Tuyết Nhi, không muốn cùng chim này phân cao thấp. Nhưng nghĩ chim này tuy rằng chưa có hóa hình, nhưng năng lượng trong cơ thể cũng không nhỏ, tất nhiên không phải giống như các chim khác.

"Ân, loại chim này rất ít thấy, đều giống nhau là lúc còn rất nhỏ sẽ chết đi, bởi vì có người nói, chúng nó chỉ ăn vạn năm linh tham chủng tử, không đủ vạn năm, chúng nó cho dù chết cũng sẽ không ăn." Thấy Lâm Dật Phi đối với chim này cảm thấy hứng thú, Hàn Tuyết Nhi lập tức nói ra tư liệu của chim đại bàng này.

"Ah? Như thế chim này rất cổ chấp, cứ nhiên chỉ ăn vạn năm linh tham chủng tử, trách không được không có tồn tại nhiều, vạn năm linh tham chủng tử, Tu Chân Giới không nhiều như vậy vạn năm linh tham a!" Lâm Dật Phi có chút thương cảm mà than thở, tựa hồ là tại vì đại bàng chấp nhất mà cảm thấy bi ai.

Phải biết rằng, cả trăm năm tham gọi là nhân sâm, cả nghìn năm nhân sâm gọi là địa tham, chỉ có vượt lên trên vạn năm địa tham, mới có thể gọi là linh tham. Vô luận là một loại nào, linh tham địa tham cũng tốt, nhân sâm cũng được, đều là tài liệu luyện đan thật tốt, vì thế, nghìn năm địa tham cũng rất hiếm thấy, về phần vạn năm linh tham, lại càng là lông phượng sừng lân, cũng chỉ có địa phương không vết chân người tới mới có thể xuất hiện linh tham.

Bỗng nhiên, Lâm Dật Phi nghĩ tới một vấn đề, đại bàng chỉ ăn linh tham chủng tử, mà đại bàng đang bay trên bầu trời kia tuyệt đối là một con đã trưởng thành, nó làm sao mà lớn được như vậy chứ?

Đáp án đã rất rõ ràng, trong ngọn núi này, nhất định có vạn năm linh tham tồn tại.

Nghĩ tới đây, Lâm Dật Phi không khỏi cười ra tiếng.

"Ha ha, xem ra chúng ta vận khí không tệ thật là tốt a! Tùy tùy tiện tiện đi ra du ngoạn, cứ nhiên có thể gặp được chuyện tình tốt như vậy."

Nghe Lâm Dật Phi nói, Hàn Tuyết Nhi cũng yên lặng đứng ở đó, không biết Lâm Dật Phi là có ý gì, vận may từ đâu mà đến?

Thấy Hàn Tuyết Nhi biểu tình nghi hoặc, Lâm Dật Phi biết nàng nhất thời còn không có khả năng nghĩ ra, vì vậy mở miệng nhắc nhở nói: "Tuyết Nhi, ngươi có thể xác định, đại bàng chỉ ăn linh tham chủng tử, cái khác dù là gì đó, cũng không ăn?"

"Đương nhiên, đây là ta tại trong tàng thư các xem được, không có khả năng sai a!" Nói xong, còn liếc mắt nhìn Lâm Dật Phi, tựa hồ là đang trách hắn đối với mình không tín nhiệm.

Lâm Dật Phi thân nhiên tiếp nhận ánh mắt này, chỉ chỉ đại bàng trên bầu trời, cũng không nói câu gì.

Hàn Tuyết Nhi vốn là không ngu ngốc, được Lâm Dật Phi nhắc tới như thế, lập tức ý thức được then chốt trong đó.

"Ah, ta đã biết, Dật Phi, ngươi là nói, vùng phụ cận có khả năng có linh tham tồn tại sao?"

"Ha ha, Tuyết Nhi thật thông minh, một chút là hiểu thấu." Lâm Dật Phi tâm tình khá tốt, bất giác mà nổi lên nói đùa.

Hàn Tuyết Nhi lộ ra một cái biểu tình vốn nên như vậy, như là đang nói, bản tiểu thư vốn cũng rất thông minh.

Nhìn Hàn Tuyết Nhi hình dạng khả ái, Lâm Dật Phi hận không thể đem nàng ôm vào lòng, bất quá ý nghĩ này cũng chỉ là chọt lóe qua mà thôi, coi như là muốn thân thiết, cũng phải có thời gian thích hợp, thỏa đáng địa điểm, nếu như chẳng phân biệt được, ý nghĩa này mà làm càng, vậy không khác gì động vật không có linh trí a?

Bình ổn tâm tình, Lâm Dật Phi nói: "Được rồi, đừng làm đáng nữa, vào buổi trưa đại bàng này cũng phải ăn, chúng ta mau nhanh theo sau, xem nó rốt cuộc muốn đi đâu a."

Hàn Tuyết Nhi lẻ ra cái lưỡi nhỏ thom tho, như là có chút xấu hổ, lập tức thu hồi nháo động lại, cùng Lâm Dật Phi bắt đầu hành động theo dõi... . . .

Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi đều đã có tu vi trên Phân Thần Kỳ, cùng với thuận di mà so sánh, tốc độ đại bàng quả thực không đáng nhắc tới, vì thế, vô luận đại bàng có bay thế nào, thủy chung đều ở vào trong phạm vi giám thị của hai người.

Gần tới một canh giờ, đại bàng này rốt cục bay đến một môi, xoay một vòng, cuối cùng rơi vào một chỗ rừng già trong thâm sơn.

Lâm Dật Phi tu vi đề thăng, năng lực nhận biết năng lượng thể cũng theo đó mà tăng cường, trong chung quanh ba mươi dặm năng lượng thể, đều có thể rõ ràng từng điểm một hiện ra trong đầu. Hắn có thể rõ ràng mà cảm giác được, con đại bàng này rơi vào trong một sơn cốc, nhưng mà, chỉ là trong nháy mắt, khóa năng lượng điểm thuộc về đại bàng này cư nhiên tại trong đầu hắn biến mất.

Biến cố tới quá nhanh, Lâm Dật Phi sững sốt, liền lập tức kéo Hàn Tuyết Nhi, lắc mình một cái, liền xuất hiện ở tại địa phương mà đại bàng biến mất.

Hàn Tuyết Nhi chỉ cảm thấy trước mắt quang mang chợt lóe, lần thứ hai mở hai mắt ra, tràng cảnh cư nhiên đã thay đổi. Nàng biết, vừa rồi Lâm Dật Phi trong nháy mắt kéo nàng, cùng lúc sử dụng ra thuận di thần thông, lúc này mới có biến hóa hiện tại, nàng cư nhiên không có bất luận cái gì phản kháng, nói cách khác, tốc độ Lâm Dật Phi, quá nhanh khiến nàng nhìn không thấy, thậm chí ngay cả phản ứng cũng không có.

Tuy rằng biết Lâm Dật Phi hiện tại rất lợi hại, nhưng thẳng đến lúc này, nàng mới hiểu được, nguyên lai thực lực Lâm Dật Phi, đã xa xa cao hơn nàng rồi.

Đối với chuyện này, Hàn Tuyết Nhi cũng không có bất luận cái gì cảm giác gì chán nản, trái lại vui vẻ vô cùng. Lâm Dật Phi càng cường đại, lòng của nàng chỉ thấy càng cao hứng, cũng tuyệt đối không sinh ra lòng đố kỵ.

Như là không có cảm giác được vừa rồi biến hóa, Hàn Tuyết Nhi trừng mắt to chung quanh nhìn một chút, sau đó hỏi: "Dật Phi, đại bàng thể nào không thấy? Ngươi còn có thể cảm giác được vị trí của nó sao?"

Lâm Dật Phi mặt lộ vẻ cười khổ, cũng xấu hổ mà lắc đầu. "Ta cũng không biết nó đi đâu, chỉ cảm thấy nó rơi xuống nơi đây, nhưng rơi xuống đất thì đã không còn thấy tăm hơi."

Hắn thực sự không nghĩ ra, đại bàng này rõ ràng rơi xuống nơi đây, thế nào trong nháy đã không thấy tăm hơi? Sơn cốc này biểu hiện ra cũng không có gì thần kỳ, chỉ là tình huống từ chỗ cây cối sinh trưởng cùng tình huống hẻo lánh mà xem, ở đây hầu như chưa ai đi tới, tương đương với tồn tại nhất cấp nguyên thủy sâm lâm.

"A? Như vậy a ~" nghe Lâm Dật Phi nói xong, Hàn Tuyết Nhi khó tránh khỏi một trận chán nản. Vốn cho rằng có thể tìm được linh tham, chạy đông chạy tây cả nửa ngày, đúng là không được vui a, điều này làm cho nàng mất hứng.

Thấy Hàn Tuyết Nhi trong nháy mắt từ hăng hái dạt dào trở nên thờ ơ, Lâm Dật Phi tâm trạng đau xót. Hắn đã từng phát thệ, phải cho Hàn Tuyết Nhi mỗi ngày đều khoái khoái lạc lạc, tuyệt đối không có khả năng có một chút nào không vui, lúc này Hàn Tuyết Nhi thần tình ủ rũ, tuyệt đối là cảm kỳ của hắn.

"Hanh, ta cũng không tin, nó có thể hư không biến mất được." Cả giận hừ một tiếng, Lâm Dật Phi đem đặc thù năng lực nhận biết năng lượng co rút lại đến trong phạm vi năm dặm, nhất thời, chung quanh tất cả năng lượng thể từng cái đều không thoát khỏi hiện ra trong thức hải của hắn. Từng bước từng bước mà loại trừ, cuối cùng, hắn cư nhiên phát hiện, đại bàng tựa hồ là thực sự hư không biến mất, trong những năng lượng thể này, không có một cái nào thuộc về nó.

Ngay khi Lâm Dật Phi tâm càng ngày càng trầm xuống, lập tức mất đi lòng tin, thì hắn đột nhiên lại phát hiện, trong thức hải năng lượng thể cư nhiên lại có một cái hư không biến mất.

Lâm Dật Phi không chút do dự lần thứ hai kéo Hàn Tuyết Nhi, trong nháy mắt xuất hiện ở tại địa phương năng lượng thể tiêu thất.

Lần thứ hai phóng xuất đặc thù năng lực, Lâm Dật Phi rốt cục phát hiện ra vấn đề.

Tại trước mặt hắn, cư nhiên không có một chút năng lượng thể nào tồn tại, cho dù là một tiểu động vật cũng không có. Đây tuyệt đối là chuyện không có khả năng phát sinh, nhưng hết lần này tới lần khác lại xảy ra. Không cần hỏi, vấn đề hiện ra ở tại trước mặt đây là một phiến tiểu không gian.

"Tuyết Nhi, nàng ở chỗ này không nên cử động, ta đi phía trước xem chút, lập tức sẽ trở lại."

Lâm Dật Phi ngữ khí chân thật đáng tin, Hàn Tuyết Nhi cũng chỉ có thể nghe lời, nghe Lâm Dật Phi cẩn thận dặn lại một câu, liền thành thật mà lưu lại tại chỗ.

Lâm Dật Phi cẩn cẩn dục dục mà đi tới chỗ vừa rồi cái năng lượng thể kia tiêu thất, chẳng biết sao, hắn có một loại cảm giác, tựa hồ cảnh tượng trước mắt thập phần không chân thực. Loại cảm giác này càng ngày càng mãnh liệt, Lâm Dật Phi đơn giản lắc mình một cái, chạy ào về rừng rậm trước mắt.

Lại một lần nữa định thân, Lâm Dật Phi có chút tròn trĩnh mắt.

Nguyên lai, nơi này cư nhiên còn có động thiên khác, mà từ bên ngoài nhìn thấy, chỉ bất quá là một cái kết giới huyền tượng mà thôi, tại trong sơn cốc,

cur nhiên còn tồn tại một cái cốc trong cốc. Rất rõ ràng, lúc trước đại bàng vừa biến mất năng lượng thể, nhất định là tiến nhập kết giới, lúc này mới thoát khỏi giám thị của hắn.

Ngay lúc Lâm Dật Phi còn chưa có phục hồi tinh thần lại, Hàn Tuyết Nhi thân ảnh đột nhiên xuất hiện ở tại bên cạnh hắn.

Vốn, Hàn Tuyết Nhi sợ liên lụy Lâm Dật Phi, nghe lời mà đứng ở tại chỗ, nhưng nàng đột nhiên phát hiện Lâm Dật Phi hư không tiêu thất, điều này làm cho nàng cũng bất chấp cái gì nguy hiểm, lập tức tuyên chọn tiến lên kiểm tra, kết quả, liền giống như Lâm Dật Phi, tiến nhập cốc trong cốc này.

Biểu hiện của nàng so với Lâm Dật Phi càng không thua kém, tất cả trước mắt, đều chấn động thật sâu đến nàng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 47: Cốc Trong Cốc.

Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi đánh bại đánh bại mà lại tiến nhập một cái huyền tượng kết giới, cur nhiên để cho bọn họ phát hiện ra một cái Cốc trong cốc.

Lúc này, hai người đang đứng tại cốc khẩu, nhìn bên trong thần tình rất là vui sướng hân hoan.

Cách hai người gần nhất, là một biển hoa. Hoa thế giới, hoa hải dương, đủ mọi màu sắc, cấu thành một mảnh hải dương chân chính. Mà càng thêm khó có được chính là, những hoa này cũng không phải là lung tung mà sinh trưởng, mà là chia ra làm bất đồng khu vực, hồng sắc, tất cả đều là màu hồng, hoàng sắc, tất cả đều là màu vàng, càng không có cùng nơi trong vườn hoa trộn lẫn hoa có màu sắc khác.

Xa xa, vài cây đại thụ che trời có vẻ càng đáng chú ý, mà trên ngọn cây xoay quanh là vài con đại bàng sắc thuần trắng, càng như mình chúng có cái gì a!

Phía sau các cây đại thụ, trên sườn núi hướng về phía mặt trời, hoa nở đầy đủ mọi màu sắc, nếu so sánh với một mảnh hoa hải, chúng nó lại có chỗ bất đồng, bởi vì chúng nó cũng không phải đơn thuần là hoa, mà là tài liệu luyện đan khó gặp được, mà ở phía cái bóng đổ xuống, một phiến cây lục sắc cùng hồng sắc tuy rằng có vẻ không đáng chú ý lắm, nhưng không có người nào có thể không định được giá trị bọn chúng. Bởi vì chúng nó chính là trên vạn năm Linh Tham sinh trưởng. Linh Tham chuộng âm, mà một phiến cái bóng của sơn cốc này, vừa vặn là chỗ lý tưởng nhất để Linh Tham sinh trưởng.

Lâm Dật Phi hôm nay linh thức đã có chút cường đại, nên hắn liền đem linh thức bao trùm cả Cốc trong cốc nhìn một chút, nhưng mà, khi hắn thấy càng nhiều, trong lòng hắn lại càng kinh ngạc, tại đây trong phiến sơn cốc này được liệu, cur nhiên hơn phân nửa đều là đã ngoài vạn năm.

Vạn năm Linh Tham dài quá một mảnh, vạn năm Bích Huyết thảo tùy ý có thể thấy được, còn có vạn năm Hoàng Linh, vạn năm Phục Linh, vạn năm Thạch Dẫn, vạn năm Hủ Trúc... .. Đương nhiên, những này đều là Lâm Dật Phi có thể gọi tên, còn có rất nhiều tài liệu trân quý, Lâm Dật Phi đừng nói nhận biết, là nghe, sợ là cũng không có nghe nói qua. Trong đó, tuyệt đối có đủ thiên tài địa bảo chân chính.

Dần dần, Lâm Dật Phi có chút chết lặng, quay đầu nhìn thoáng qua Hàn Tuyết Nhi, phát hiện nàng so với chính mình còn không kém, cur nhiên chết lặng như ở nơi nào, chưa có phục hồi tinh thần lại.

Lâm Dật Phi dù sao cũng là trải qua hai lần sinh tử khảo nghiệm, hơn nữa, hắn đối với ngoại vật muốn chiếm giữ cũng không phải rất mạnh, vì thế rất nhanh từ trong khiếp sợ lúc ban đầu thoát ly ra, mà Hàn Tuyết Nhi thì không phải vậy, nàng từ nhỏ sinh sống tại Thanh Phong Các đại môn phái như vậy, biết rõ những ... tài liệu được thảo này trân quý, mà đột nhiên lại xuất hiện nhiều như vậy, nàng nhất thời có chút khó có thể tiếp thu.

Nhẹ nhàng mà lắc đầu, Lâm Dật Phi vươn tay, kéo Hàn Tuyết Nhi để nàng tỉnh lại. Hàn Tuyết Nhi lập tức giật mình tỉnh lại, quay đầu nhìn phía Lâm Dật Phi, hai mắt đứng là mơ hồ như phát quang.

"Dật Phi, những ... này, đều là thực sự sao?" Tất cả trước mắt làm cho có cảm giác không đúng sự thực, Hàn Tuyết Nhi thực sự sợ đây chỉ là một giấc mộng.

"Ha ha, đều xảy ra trước mặt của nàng, nàng nói là thật hay không thật đây?" Lâm Dật Phi có chút buồn cười mà nói. Hắn rất thích biểu tình Hàn Tuyết Nhi lúc này, vừa vui vừa buồn, vui buồn lẫn lộn.

"Ha ha a, thật tốt quá, nơi này có nhiều tài liệu tốt như vậy, chúng ta ngày hôm nay là gặp đại vận rồi!" Hàn Tuyết Nhi hoan hô một tiếng, rồi chạy về hướng phía bụi hoa ở trong chỗ sâu. Nữ hài tử đều là thích hoa hoa thảo thảo, đặc biệt trước mắt là như hải dương, như hoa hải.

Lâm Dật Phi không có quản Hàn Tuyết Nhi, hắn đã đem toàn bộ sơn cốc nhìn qua một lần, cũng không có phát hiện cái gì thủ hộ thú cao cấp tồn tại, nghĩ hắn là ở nơi này có trận pháp cắt đứt, cũng không có hấp dẫn đến linh thú yêu thú cao cấp. Cho nên, hắn cũng yên tâm mặc cho Hàn Tuyết Nhi đi.

Mà lúc này, tinh thần Lâm Dật Phi cũng bị một cái nhà tranh trên sườn núi hấp dẫn đi tới.

Đó là một căn nhà tranh mười phần rách nát, phảng phất chỉ cần một trận gió nhỏ là có thể đem nó thổi bay, nhưng đầu sao nó cũng đứng vững ở đó rất tốt, như cự thạch lù lù bất động. Mặc dù có vẻ bất khả tư nghị, nhưng trên thực tế, nó cấp cho Lâm Dật Phi cảm giác xác thực là như vậy.

Lâm Dật Phi dùng ra năng lực đặc thù của hắn, lược qua liền biết, lúc này trong nhà tranh cũng không có người, cũng không có năng lượng thể gì cường đại tồn tại, lúc này mới phóng tâm mà hướng về nó chạy đến.

Tới phụ cận nhà tranh rồi, đầu tiên đập vào mắt Lâm Dật Phi, là một gian cửa lớn, hai cái cửa sổ nhỏ hai bên, Lâm Dật Phi có chút do dự, rốt cuộc là đi vào, hay không đi vào.

Hắn có thể cảm giác được, cái nhà tranh này nhất định là được người ta giá trị trân pháp, cho nên mới rách nát như vậy mà không ngã, mà đối với trân pháp, hắn có thể nói là người ngoài cuộc mịt mù, vì thế, nhất thời khó có thể lựa chọn.

Bất quá, hắn nghĩ đi rồi nghĩ lại, nếu đã đánh bại đánh bại mà tới Cốc trong cốc này, làm sao có thể bị một cái nhà tranh nhỏ làm khó chứ? Hơn nữa, hắn biết, với tính cách Hàn Tuyết Nhi, khi nàng phát hiện ra nhà tranh này, nhất định sẽ không chút do dự mà đi vào, cùng với dễ dàng gặp nguy hiểm, còn không bằng mình vào.

Nghĩ vậy, nên Lâm Dật Phi hít sâu một hơi, tiến lên đẩy cửa nhà tranh ra.

Một cái giường đá, một bộ ghế đá, bàn đá, trên bàn, còn bày ra một cái ngọc giản, ngoại trừ những vật này, cư nhiên cái gì cũng không có.

Lâm Dật Phi cẩn thận mà đi vào nhà tranh, vừa cẩn thận quan sát một hồi, kết quả vẫn là không hề phát hiện cái gì nguy hiểm. Đến tận đây, hắn mới hoàn toàn buông lỏng, nơi này hẳn là không có gì nguy hiểm.

Lâm Dật Phi đem ánh mắt hướng về ngọc giản trên bàn, đây cũng là vật duy nhất có thể khiến hắn hứng thú tới kiểm tra gì đó.

Thần thức đảo qua, ngọc giản cư nhiên không lên tiếng trả lời mà là vỡ nát, một ảnh tượng trung niên nhân đột nhiên xuất hiện tại chỗ ngọc giản vỡ vụn.

Lâm Dật Phi đầu tiên là cả kinh, sau đó liền thần nhiên, bởi vì hắn đã cảm giác được, đây chỉ là một ảnh tượng, cũng không phải là thực thể, hắn đại thể đoán được, đây là chủ nhân cái nhà tranh này.

Chính như Lâm Dật Phi sở liệu, ảnh tượng vừa xuất hiện, liền tự giới thiệu.

"Người hữu duyên, ta chính là chủ nhân của cốc này, hoan nghênh người tới được Linh Dược Cốc." Ảnh tượng nhân nhật nói.

Lâm Dật Phi trong lòng buồn cười, một cái ảnh tượng quay sang hắn nói hoan nghênh, điều này làm cho hắn cảm thấy rất hoạt kê, bất quá, hắn hiện tại lại biết, nguyên lai nơi này gọi là Linh Dược Cốc.

Chỉ nghe ảnh tượng nói tiếp: "Nơi này chính là ta trong lúc vô tình phát hiện ra một chỗ Linh Cốc, sinh trưởng vô số thiên tài địa bảo, trong đó có đủ mấy nghìn năm thậm chí trên vạn năm tồn tại. Vì vậy, ta liền bày ra ảo trận, đem nơi này cắt đứt, cùng đem kinh nghiệm suốt đời sử dụng nơi đây, ai, đáng tiếc, thiên đạo nan vi, ta áp chế tu vi gần trăm năm, tới cuối cùng phải phi thăng, mà những dược thảo trân quý này, ta cũng không nhẫn tâm mang đi, nơi đây linh khí thậm đủ, thích hợp nhất cho chúng nó sinh trưởng, không tới nghìn năm nữa, sẽ có dược thảo tấn cấp vạn năm linh bảo a."

Lúc này, Lâm Dật Phi đã đoán được, vị này nhất định đã phi thăng thật lâu rồi, bởi vì lúc này trong sơn cốc, trên vạn năm dược thảo tuyệt đối nhiều không kể xiết, hắn ở trong lòng thấy vận khí của mình mà cảm thán, như thế thời gian thật lâu, cư nhiên không ai phát hiện nơi đây, lẽ nào thật là ông trời vì mình mà giữ lại nó, đợi mình đến sao?

Phục hồi tinh thần lại, Lâm Dật Phi tiếp tục nghe ảnh tượng nói: "Hữu duyên nhân, nếu như người không có gì lo lắng, lại muốn ẩn cư mà nói, xin mời người ở lại nơi này, chiếu cố nhiều hơn những ... hoa hoa thảo thảo này. Lời đến đây là hết."

Lâm Dật Phi sửng sốt, "Ách! Cái này vậy là xong?" Hắn còn tưởng rằng người này sẽ có cái gì giao đãi, không ngờ nói như thế vài câu, rồi tiêu tan thành mây khói.

Đúng lúc này, thanh âm Hàn Tuyết Nhi từ bên ngoài truyền đến.

"Dật Phi, người đi đâu rồi, mau ra đây a!"

Lâm Dật Phi cuối cùng nhìn thoáng qua toàn bộ nhà tranh, rồi lách mình đi tìm Hàn Tuyết Nhi... ..

Hắn mới vừa xuất hiện, Hàn Tuyết Nhi liền nhảy đến, vừa cười vừa nói: "Dật Phi, người mau xem đi, những ... dược thảo này linh khí kinh người, hình như niên đại thật lâu a." Nàng vừa tại trong vườn hoa dạo một vòng, cuối cùng đi tới cái sườn núi này, liền bị những ... dược thảo này hấp dẫn thật sâu.

"Ha ha, đương nhiên là lâu năm, chúng nó có thể đều là trên vạn năm thiên tài địa bảo, không có linh khí kinh người mới là lạ." Lâm Dật Phi cười đáp.

"Thực sự sao? Cư nhiên đều lâu năm như thế?" Hàn Tuyết Nhi tựa hồ không tin, "Dật Phi, người là thế nào biết chúng nó có trên vạn năm?"

Lâm Dật Phi bị nàng hỏi đến sừng sốt, lập tức cười ra tiếng: "Ha ha, Tuyết Nhi, ngươi lẽ nào đã quên ta cùng ai học luyện đan sao?"

Lâm Dật Phi theo Đan Trần Tử học tập luyện đan tuy rằng không bao lâu, nhưng đối với tài liệu lâu năm có phương pháp nhận biết, Đan Trần Tử cũng đã dạy hết cho hắn, bằng không, nếu là để Lâm Dật Phi nhìn tài liệu tốt mà chẳng biết kỳ trân quý hiếm, đến lúc đó bỏ mất dịp may, tuyệt đối là thất sách của sư phụ hắn.

Nghe xong Lâm Dật Phi giải thích, Hàn Tuyết Nhi đầu tiên là ngần ra, sau đó có chút xấu hổ nói: "Ai nha, ta thế nào lại đem cái này quên chứ?" Chẳng biết thế nào, tại trước mặt Lâm Dật Phi, Hàn Tuyết Nhi luôn luôn phạm một ít sai lầm, điều này làm cho nàng thẹn hận mình vô dụng.

"Ha ha, không nói những ... này nữa, chúng ta thử nhìn có cái thứ gì tốt, lấy một ít trở ra, biểu cho Đan Trần Tử tiên bối làm lễ gặp mặt." Lâm Dật Phi kéo tay nhỏ bé của Hàn Tuyết Nhi, phân tán lực chú ý của nàng, khiến nàng bớt xấu hổ.

"Hi hi, tốt, cứ như vậy đi, chúng ta lấy một ít rồi trở lại kéo quên." Hàn Tuyết Nhi cũng không để tâm vào chuyện vụn vặt, Lâm Dật Phi vừa nói, nàng liền từ trong xấu hổ thoát ra, bắt đầu nghĩ cách làm sao để lấy được thảo.

"Ngươi nha, nhiều được thảo như vậy, chúng ta làm sao mà lấy hết được? Hơn nữa, tiên bối nói, được thảo sống, là thích hợp nhất để luyện đan, nếu như chúng ta đều đào để lấy, chẳng phải là phí của trời sao?"

"A? Như vậy a ~" Hàn Tuyết Nhi dù sao cũng không hiểu chuyện luyện đan, không biết khuôn sáo trong đó, còn tưởng rằng sống chết đều như nhau, cho nên mới có ý nghĩ như vậy.

Bỗng nhiên, Hàn Tuyết Nhi nghĩ đến một chuyện.

"Dật Phi, ngươi nói, chúng ta đem những ... được thảo này nhỏ lên rồi trồng lại có được hay không?" Nói xong, tha còn trừng lớn hai mắt, chăm chú mà nhìn chăm chăm Lâm Dật Phi.

"Ân? Nhỏ trồng?" Lâm Dật Phi linh quang chợt lóe, đột nhiên minh bạch ý tứ của Hàn Tuyết Nhi. "Tuyết Nhi, ngươi là nói, chúng ta nhỏ bọn nó đem trồng trong không gian Ngọc Tháp hả?"

"Đúng rồi, đúng rồi, không gian Ngọc Tháp của ngươi không phải có thể sinh tồn vật còn sống sao? Đem những ... được thảo này di chuyển vào, hẳn là không có vấn đề a."

Nghe xong Hàn Tuyết Nhi kiến nghị, Lâm Dật Phi cũng không nói gì, mà là chăm chú tự hỏi.

Trong không gian Ngọc Tháp linh khí thật dư thừa, có thể sinh trưởng sinh vật, đem những ... được thảo này di chuyển vào, hẳn là không có vấn đề, như vậy, sẽ không cần phải sợ tình huống được thảo chết đi xảy ra linh tính đại thất.

"Được, cứ như thế mà làm, Tuyết Nhi, ngươi trước tiên tiến vào tháp, ta ở bên ngoài đào được thảo, ngươi ở bên trong tìm địa phương trồng xuống." Lược sơ suy nghĩ, Lâm Dật Phi liền hạ quyết định. Gọi là tận dụng thời cơ thất bát không hề có, đã có điều kiện tốt như vậy, nếu như do dự nữa, thật sẽ bị thiên lôi đánh xuống a.

"Hi hi, tốt, bây giờ ngươi đem ta thu vào đi thôi! Ta nhất định giúp ngươi đem bọn chúng trồng trên mảnh đất đẹp nhất." ... ..

Một ngày đêm sau ~~~ "Hô, mệt mỏi quá, thật không nghĩ tới, ở đây cư nhiên có nhiều như vậy vạn năm linh thảo." Suốt một ngày đêm, Hàn Tuyết Nhi rốt cục được Lâm Dật Phi đưa ra, mới vừa xuất hiện, là bắt đầu oán giận nói.

"Ha ha, khổ cực Tuyết Nhi rồi, chờ ta luyện ra hảo đan được, người thứ nhất được cấp là Tuyết Nhi ngươi, có được hay không?" Nhìn Hàn Tuyết Nhi khuôn mặt nhỏ nhắn bán hề hề, Lâm Dật Phi vội vàng lấy ra cái khăn để nàng lau.

Hàn Tuyết Nhi rất thích hưởng thụ Lâm Dật Phi phục vụ, đem mặt gương lên, như là muốn cho Lâm Dật Phi hảo hảo mà lau, tỉ mỉ lau sạch. Lâm Dật Phi đương nhiên không có nửa câu oán hận, hắn cũng rất thích loại cảm giác này, giống như là thế tục giới nam canh nữ chức như nhau.

Lúc này Linh Dược Cốc, đã ngoài vạn năm linh dược, ngoại trừ hơn mười cây Linh Tham ra, đã không có cái giống gì khác, còn lại, đều là nghìn năm, hoặc là trăm năm. Mà hơn mười cây Linh Tham, cũng là Lâm Dật Phi cố ý lưu lại, bởi vì hắn đã thấy, ở chỗ này, còn sinh tồn vài con đại bàng, nếu như đem Linh Tham toàn bộ đào đi, chúng nó chỉ có thể chết đói.

Tại người, hắn cũng đã đào trên dưới một trăm cây Linh Tham, không cần phải ... đuổi tận giết tuyệt a.

Hiện tại Linh Dược Cốc, nơi nơi đều là thật sâu hang hốc, có chỗ là cả một mảnh lớn, có thể thấy được Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi cần quét tuyết đối không nhẹ.

Bất quá, đây cũng chỉ là tạm thời mà thôi, tin tưởng không tới mười năm, ở đây sẽ là một mảnh tươi tốt phi nhiêu.

"Hi hi, thật không nghĩ tới, lần này cư nhiên có thể có thu hoạch nhiều như thế, nếu là để cho người ta biết chúng ta có vận khí tốt như vậy, tuyệt đối sẽ ước ao tới chết a." Hàn Tuyết Nhi một bên chà lau gương mặt, một bên hưng phấn mà nói.

"Ha ha, có thể hay không người khác ước ao tới chết ta không biết, nhưng ta biết, nếu như để cho người khác biết hai chúng ta có thu hoạch này, thì chúng ta đây nhất định sẽ chết." Tuy rằng không muốn nói, nhưng Lâm Dật Phi muốn cấp cho Hàn Tuyết Nhi một cảnh báo, Hàn Tuyết Nhi nhanh mồm

nhanh miệng, ăn nói không chính xác, không lúc nào nghĩ qua, nếu đem việc hôm nay nói ra, đến lúc đó, hai người muốn không chết cũng khó.

"Hi hi, Dật Phi, người yên tâm được rồi, ta nhất định sẽ chú ý, tuyệt đối sẽ không đem chuyện ngày hôm nay nói ra." Hàn Tuyết Nhi cũng biết tâm bệnh của mình, đương nhiên mình bạch ý tứ Lâm Dật Phi. Gọi là hoài bích có tội, vạn năm được thảo, muốn nói không ai đoạt đó mới là lạ!

"Ân, không nói những ... này nữa, toàn bộ được thảo chúng ta đều đã lấy được, nơi đây không thích hợp ở lâu, chúng ta nên ly khai, để tránh khỏi đem dài nhiều mộng."

Vừa thu được tài lộc ngoài ý muốn mọi người đều có một loại cảm giác bất an, cũng chính là do lo được lo mất. Lâm Dật Phi hôm nay thu hoạch, nếu là để lộ tin tức tại Tu Chân Giới, tuyệt đối sẽ khiến oanh động, không nói đến ai khác, cho dù là Đan Trần Tử luyện đan tông sư như vậy, sợ là cũng không có gặp qua nhiều như vậy, luyện tài quý hiếm lâu năm như thế, mà dù là luyện đan đại sư môn, lại càng không cần phải nói.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 48: Luyện Chế Cực Phẩm Đan.

Trong nháy mắt, Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi đi tới Đan Tự Tinh chỗ Đan Trần Tử đã có ba năm thời gian.

Từ lần trước, hai người ngoài ý muốn chiếm được vô số thiên tài địa bảo, liền không có tâm tư đi du ngoạn, hay là, tại trong tiềm thức, hai người đều có chút lo lắng sợ phát sinh cái gì ngoài ý muốn, mà ở đây chỗ Đan Trần Tử, không thể nghi ngờ là nơi để cho hai người yên tâm.

Ba năm trước đây, Lâm Dật Phi mang theo Hàn Tuyết Nhi đi tới phủ đệ Đan Trần Tử, đem năng tiên cử cho Đan Trần Tử, bất quá khi trải qua trắc thí của Đan Trần Tử, phát hiện Hàn Tuyết Nhi cư nhiên không có một chút chi về thiên phú luyện đan, vì thế, nàng chỉ là được cho phép ở lại đây, bình thường bồi tiếp Lâm Dật Phi tập luyện luyện đan, còn không thì một mình tự tu luyện.

Vốn, lấy tính cách hiếu động của Hàn Tuyết Nhi, muốn nàng bẽ quan tu luyện đều là trắc trở, mà muốn cho nàng lão luyện thật thật ngồi một chỗ luyện đan, lại càng thêm không có khả năng.

Cho nên, đối với nàng chuyện không có thiên phú luyện đan, Hàn Tuyết Nhi cũng không có bất luận cái gì chán nản, ngược lại là còn có một tia nhàn nhạt vui mừng.

Lâm Dật Phi đến, tự nhiên khiến Đan Trần Tử vui vẻ vô cùng, mà còn phát hiện Lâm Dật Phi tu vi trong vài năm đã là Phân Thần Kỳ, Đan Trần Tử càng hưng phấn mà hoa chân múa tay vui sướng, khen Lâm Dật Phi thật là có thiên tư, đương nhiên, cũng không quên khen chính mình có tuệ nhãn.

Nhưng mà, khi Lâm Dật Phi đem một gốc cây Vạn Năm Linh Tham cùng một gốc cây Vạn Năm Bích Huyết Thảo dâng lên, biểu tình Đan Trần Tử cũng không làm ra vẻ khoa trương nữa.

Cuối cùng, hắn cũng chỉ có thể bình tĩnh mà tổng kết một câu —— Lâm Dật Phi không chỉ có thiên phú siêu nhân, vận khí rất khó có được, là thiên tài mà thượng thiên phải đổ kị.

Đối với tổng kết của Đan Trần Tử, Lâm Dật Phi không cho là đúng, bất quá Hàn Tuyết Nhi một bên cũng gật đầu, bộ dạng tán thành.

Từ khi biết Lâm Dật Phi tu vi đột phá, Đan Trần Tử liền đốc thúc Lâm Dật Phi luyện đan. Mà Hàn Tuyết Nhi không tình nguyện cũng chỉ có thể bị an bài bẽ quan tu luyện.

Ba năm thời gian, Lâm Dật Phi hầu như vẫn đều chìm đắm trong luyện đan, đề đề cao kỹ năng luyện đan, Đan Trần Tử khiến hắn khởi luyện từ cấp thấp đan dược, sau đó từng bước một lên cao, bất quá, Lâm Dật Phi luyện đan thiên phú ngoài dự liệu của Đan Trần Tử.

Tại trong vòng một năm luyện từ đề trung cấp đan dược, Đan Trần Tử phát hiện, Lâm Dật Phi luyện mấy thứ này, quả thực là quá lãng phí tài liệu cùng lãng phí thời gian, vì thế, đơn giản để hắn bắt đầu luyện tập luyện chế cao cấp đan dược.

Mà Lâm Dật Phi cũng cũng không có để lão thất vọng, một năm ngắn ngủi, hắn đã đem cao cấp đan dược hầu như luyện qua một lần, hơn nữa thủ pháp rất thuần thực, dĩ nhiên không hề dưới Đan Trần Tử, điều này làm cho Đan Trần Tử luôn luôn lái nhai mình đã có người kế nghiệp.

Trong một năm gần đây, chung quy Lâm Dật Phi cũng không có luyện đan, mà là mỗi tháng luyện chế một lần, còn lại thời gian, đều là cùng Hàn Tuyết Nhi cùng nhau tu luyện.

Bọn họ tu luyện tuy nói là cùng nhau, nhưng có chỗ bất đồng. Bởi vì Hàn Tuyết Nhi không phải ở bên ngoài tu luyện, mà là được Lâm Dật Phi đưa vào

trong cơ thể để tu luyện. Cùng Ngọc Tháp không gian mà so sánh, ngoại giới linh khí chỉ có thể hình dung là rất loãng, vì thế, Hàn Tuyết Nhi không chút do dự tuyển chọn tiến nhập trong tháp, tranh thủ tại trong khoảng thời gian ngắn tu vi có đột phá.

Mà còn lại Lâm Dật Phi thì tiếp tục nghiên cứu Thương Khung kiếm quyết thứ nhất của hắn —— Huyền Kiếm Thức.

Cuộc sống tuy trầm lắng, nhưng hai người cùng một chỗ, nên cũng không cảm thấy nhàm chán... ..

Ngày hôm nay, Hàn Tuyết Nhi lại bị Đan Trần Tử ép buộc một mình đi tu luyện, mà Lâm Dật Phi thì được Đan Trần Tử gọi vào luyện đan thất.

"Dật Phi, ngươi có biết hôm nay gọi ngươi tới đây là có chuyện gì không?"

"Àn, chắc là sư tôn muốn đệ tử luyện chế cực phẩm đan a!" Một năm nay, Lâm Dật Phi mỗi lần luyện đan đều dẫn theo Hàn Tuyết Nhi, nhưng hôm nay, Đan Trần Tử cư nhiên đem Hàn Tuyết Nhi đuổi đi, rất rõ ràng, hôm nay luyện đan nhất định là không giống ngày xưa, mà đáp án cũng được miêu tả sinh động, ngoại trừ cực phẩm đan được, còn có cái gì sẽ làm Đan Trần Tử thận trọng như vậy? Ba năm ở chung, Đan Trần Tử cùng Lâm Dật Phi quan hệ đã cực kỳ thân cận, mà Đan Trần Tử thì càng ngày càng đem nhiều luyện đan tài nghệ dạy cho Lâm Dật Phi, Lâm Dật Phi cũng trực tiếp lấy lễ sư tôn tương xứng. Đương nhiên, đây còn phải căn cứ vào ngày đó Thanh Phong Tán Nhân ám chỉ.

"Không sai, vốn, theo kế hoạch của vi sư là cho ngươi luyện chế cấp thấp đan được nhiều hơn, chờ thủ pháp thuần thục rồi lúc đó mới trùng kích cực phẩm đan được, bất quá, hiện tại xem ra, tất cả đều là dư thừa, với tu vi ngươi hôm nay, hơn nữa ngươi đối với không chế đan hỏa, đã có thể miễn cưỡng hợp cách."

Kỳ thực, lúc này Lâm Dật Phi hoàn toàn có năng lực luyện chế cực phẩm đan được, chỉ bất quá, tại trong lòng Đan Trần Tử, tu vi Lâm Dật Phi còn là có chút thấp, chỉ sợ tác dụng chậm không đủ, đến lúc đó sẽ thất bại trong gang tấc. Bất quá, nếu như cho lão biết, lúc này Lâm Dật Phi đã là Hợp Thể hậu kỳ cao thủ, như vậy, lão nhất định hình dung không biết dùng từ miễn cưỡng hợp cách có đúng hay không.

"Sư tôn yên tâm, đệ tử nhất định sẽ cẩn thận tranh thủ luyện ra cực phẩm đan được." Hắn nói, lòng tin tràn đầy, cấp cho Đan Trần Tử cảm giác, đối với cực phẩm đan, hắn dễ như trở bàn tay.

"Tốt, ngươi có thể có tự tin như vậy, đã là thành công bước đầu tiên rồi. Đây là đan phương Bích Huyết Đan, trong cái giới chỉ này, toàn bộ luyện đan tài liệu mà ngươi cần, kế tiếp, ngươi cứ an tâm ở đây luyện đan, ta ở bên ngoài tự mình hộ pháp cho ngươi, ba ngày sau, cũng là lúc đan thành, đến lúc đó ta sẽ tiến đến, về phần có thể hay không luyện ra Bích Huyết Đan, vậy phải xem chính ngươi cơ sở có vững chắc hay không."

Đan Trần Tử vừa nói xong, liền lắc mình biến ra luyện đan thất, chỉ để lại Lâm Dật Phi một mình ở đây, chuẩn bị luyện chế Bích Huyết Đan.

Tâm niệm khẽ động, trong trữ vật giới chỉ toàn bộ tài liệu đều đã bày ra trước mặt Lâm Dật Phi.

Một gốc cây trên nghìn năm Bích Huyết Thảo, một gốc cây nghìn năm Phục Linh, còn có rất nhiều đủ loại phụ trợ tài liệu, Lâm Dật Phi đếm thử, cư nhiên có hơn ba mươi loại. Đối với những tài liệu này, Lâm Dật Phi đều đã có thể gọi ra tên, hơn nữa đối với hiệu quả bọn chúng cũng đều có thể thành thạo nói ra.

Dựa theo tài liệu tăng thêm trình tự, Lâm Dật Phi đem toàn bộ tài liệu lần lượt bày ra, rồi đem bên trong pha tạp thứ phẩm cẩn thận lấy ra, những tài liệu thứ phẩm này tuy rằng không ảnh hưởng xác suất thành công của đan được, nhưng sẽ ảnh hưởng tỉ lệ đan được, đây là Đan Trần Tử nhiều năm qua kinh nghiệm tổng kết ra.

Làm xong những việc này, Lâm Dật Phi chậm rãi ngồi xuống trước đan lò, bắt đầu ổn định tâm tình, đem trạng thái của mình điều đến điều kiện tốt nhất.

Chỉ chớp lát công phu, Lâm Dật Phi đã sắp xếp chuẩn bị xong.

"Khởi." Theo hắn gào to một tiếng, nắp đan lò dựng lên, đóm, mấy thứ chủ liệu Bích Huyết Đan lần lượt bay lên, chậm rãi lọt vào trong đan lò, sau đó, đan lò lần thứ hai đóng lại.

Chiêu thức cách không ngự vật này, luyện đan sư bản lĩnh là phải thành thạo nắm giữ kỹ năng, mà Lâm Dật Phi thiên phú dị bẩm, hơn nữa từ nhỏ có Tật Phong Chương làm cơ sở, trình độ một kỹ năng thành thạo này, có thể nói là viễn siêu đồng tộc.

Làm xong những chuyện này, Lâm Dật Phi bật người phóng ra bản thân bản mạng chân hỏa, nhất thời, toàn bộ đan lò đều hừng hực có nhiệt viêm bao vây, không đầy một lát đã biến sắc.

Kế tiếp muốn làm, là bảo chứng ôn độ đan hỏa bất biến, thẳng đến khi tài liệu trong đan lò hoàn toàn hoá lỏng mới thôi, đối với luyện đan sư yêu cầu là hỏa phải ổn định, sức nóng phải đủ, cũng không thể nửa đường mất lửa, cũng không có thể nửa đường biến đổi ôn độ.

Trước hết phần tài liệu đưa vào, đều là niên đại cao, không dễ dàng luyện hóa, vì thế cần thời gian tương đối dài, mà Lâm Dật Phi muốn làm, là không chế được hỏa hậu, thẳng đến lúc đan lò toát ra bạch khí, mới đem kì dư phụ liệu tăng thêm vào đóm luyện.

Nửa ngày thời gian, mấy vị chủ liệu đã luyện hoàn tất, Lâm Dật Phi gào to một tiếng, mở nắp đan lò, đem kì dư phụ liệu lần lượt đưa vào, trong một quá trình này, đan hỏa của hắn cư nhiên ngay cả một tia biến hóa cũng không có, có thể thấy được công phu nhất tâm nhị dụng của hắn đã rất thâm sâu.

Mà một quá trình này, cũng là đối với luyện đan sư khảo nghiệm rất lớn.

Phụ trợ tài liệu thêm vào cũng không dễ dàng, phương diện này được chú ý rất nhiều. Trước đưa vào đan lô được liệu tiên dung, sau đưa vào hậu dung, cái này liên quan đến một cái thời gian nắm giữ. Luyện đan sư phải bảo chứng những phụ trợ tài liệu này phải đồng thời hòa tan, như vậy, mới có thể bảo chứng được hiệu đồng hóa nhất, nếu như không được, cho dù luyện ra đan được thành công, cũng chỉ có thể là cái loại tỉ lệ kém cỏi nhất, so với đan được dưới một cấp đều không bằng.

Mà ưu thế của Lâm Dật Phi, cũng chính là tại đây hoàn mỹ mà thể hiện ra.

Đan hóa của hắn một khi điều đến ôn độ cố định, căn bản là không hề khiến hắn quá chú tâm khống chế, mà hắn liền có thể đem toàn bộ tâm tư đặt trên tài liệu thêm vào, cứ như vậy, hắn có đủ tâm tư nắm giữ thời gian tài liệu hòa tan. Với hắn hiện tại tâm thần cường đại, làm những loại này là việc nhỏ, muốn làm lỗi cũng khó.

Rốt cục, đan lô lại một lần nữa đóng lại, mà Lâm Dật Phi lần này luyện đan, coi như là thành công hơn phân nửa. Kế tiếp muốn làm, là chú tâm khống chế đan hóa, thẳng đến khi đan thành... ..

Ba ngày sau, đan lô đã không hề có bạch khí dật ra, nói cách khác, tài liệu trong đan lô, đã hoàn toàn thành đan.

Trong tĩnh tọa Lâm Dật Phi đột nhiên thu lại đan hóa, rồi nhanh chóng xuất thủ ấn, nắp đan lô lập tức bắn lên, vài khóa đan hoàn hồng lục rất nhanh từ đan lô bay ra. Bóng người chợt lóe, Lâm Dật Phi đã đi tới chỗ đan lô, hai tay mở ra, chớp mắt công phu, trong tay của hắn liền hiện ra một cái bình ngọc, mà trong bình ngọc là Bích Huyết Đan vừa luyện thành.

"Hô ~ thành công!" Nhẹ nhàng thở ra một hơi dài, trên mặt Lâm Dật Phi không khỏi lộ ra dáng tươi cười nhàn nhạt.

Đúng lúc này, thân ảnh Đan Trần Từ đột nhiên xuất hiện tại bên cạnh hắn, không đợi hắn phản ứng, hắn chỉ cảm thấy trong tay nhẹ đi, Bích Huyết Đan vừa luyện xong đã không thấy.

Cùng lúc đó, tiếng cười Đan Trần Từ đột nhiên vang lên.

"Ha ha, quả nhiên thành công." Nguyên lai, Đan Trần Từ tâm tình khẩn trương, không đợi Lâm Dật Phi đem Bích Huyết Đan trình lên, tự mình xuất thủ đoạt lấy. Vừa nhìn, phát hiện Lâm Dật Phi luyện đan tỉ lệ cư nhiên còn trên cả trung đẳng, liền nhịn không được mà cười ra tiếng.

"Đa tạ sư tôn chỉ dạy, đệ tử này hẳn không làm nhục mệnh." Lâm Dật Phi cung kính quay sang Đan Trần Từ thi lễ, thành tâm cảm tạ Đan Trần Từ ân chỉ dạy. Giờ khắc này, hắn đã tấn chức luyện đan đại sư, Đan Trần Từ cái sư tôn này, hẳn là nhận định. Mặc cho Thanh Phong Tán Nhân có phản đối, hắn cũng tuyệt đối sẽ nhận thức cái sư phụ này. Đương nhiên, Thanh Phong Tán Nhân vui vẻ còn không kịp, phản đối là tuyệt đối không có khả năng.

"Ha ha, tốt" Đan Trần Từ cười lớn một tiếng, làm như đối với tiếng sư tôn này của Lâm Dật Phi rất thỏa mãn, mà trên thực tế, hắn cũng xác thực là đem Lâm Dật Phi trở thành đệ tử như nhau, hôm nay Lâm Dật Phi thành công luyện chế ra cực phẩm đan dược, cho dù hắn không có danh phận thầy trò, nhưng cũng có thầy trò chỉ thực. "Dật Phi, ngươi không cần cảm tạ ta, ngươi là luyện đan sư trời sinh, dù là không có vi sư ta chỉ đạo, ngươi cũng có thể có thành tích hôm nay, ta cái người dẫn đạo này tác dụng cũng không lớn."

Thấy Lâm Dật Phi muốn nói gì, Đan Trần Từ lại nói trước: "Ngươi không cần nhiều lời, hôm nay, ngươi đã luyện ra cực phẩm đan dược, những gì ta có thể dạy ngươi, cũng còn lại không có mấy, kế tiếp mấy ngày sau, ngươi trước hết an tâm mà tu luyện, tranh thủ đem trạng thái điều đến điều kiện tốt nhất, hai năm sau, là đến kỳ ma đạo yêu tụ hội, tin tưởng với tu vi của ngươi, Thanh Phong Các tuyệt đối sẽ để ngươi xuất chiến a!"

"Ân, đệ tử trước khi đi, xác thực có nghe sư tôn nói qua việc này."

Đối với cái này ma đạo yêu tụ, hắn đã từ nơi Thanh Phong Tán Nhân biết được tin tức, hơn nữa trước khi xuất môn, Thanh Phong Tán Nhân đã từng dặn qua, bảo hắn đến lúc đó cần phải dẫn Hàn Tuyết Nhi đi vào, bởi vì với tu vi hôm nay của Hàn Tuyết Nhi, cũng đã có tư cách tham gia.

Nghĩ đến Thanh Phong Tán Nhân cùng Đan Trần Từ đối với lần này tụ hội coi trọng, Lâm Dật Phi càng thêm muốn tới xem, trong lòng cũng trở nên sốt ruột.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 49: Xuất Phát, Côn Lôn Phái.

Bầu trời màu sắc rực rỡ, đại địa màu sắc rực rỡ, không gian chung quanh đều là một mảnh nhàn nhạt màu sắc rực rỡ, tựa như ảo mộng, làm cho hoa mắt thần mê.

Trên mặt đất, trần quý được thảo bình thường khó gặp tùy ý có thể thấy được, hơn nữa, chúng nó niên kỉ phần đông là quá vạn năm, ẩn chứa linh khí khiến không gian chung quanh đều có vẻ phù động.

Tại đây ở trung tâm không gian, có một cái thủy đường không lớn, nước ao bích lục trong suốt, trong đó có cá bơi chơi đùa, trên mặt thủy đường, vài cọng hoa sen không gió tự động, cấp cho mảnh không gian này một phần phiêu dật.

Một bên Thủy đường, hai người sòng vai ngồi cùng một chỗ, là một nam một nữ, nam phiêu dật hào hiệp, nữ khả ái tình lệ, như một đôi thần tiên quyền lữ. Bất quá, dù nhìn kỹ, nhưng không thể nhìn ra, lúc này nam tử cũng không phải là thực thể, mà chỉ bất quá là một người do nguyên thần ngưng kết thành ảnh tượng mà thôi.

Không sai, ở đây, chính là Lâm Dật Phi trong Ngọc Tháp không gian.

Từ khi Lâm Dật Phi đem Linh Dược Cốc thiên tài địa bảo đi tiến vào đây, ở đây liền xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Nếu như nói trước đây, ở đây chỉ là một nơi không gian có thể chứa vật đặc thù mà nói, như vậy lúc này, ở đây cũng đã biến thành một cái thế ngoại đào nguyên.

Để cấp cho phiến không gian này tăng thêm linh tính, Lâm Dật Phi không tiếc tiêu hao tinh lực, đem một cái tiểu thủy đường di vào, còn ở bên trong thả mấy con cá, rồi gắn hoa sen chum từ.

Lâm Dật Phi từng giây từng phút đều hấp thu linh khí ngoại giới cùng trong không gian Ngọc Tháp, vì thế, tu vi hắn mỗi thời mỗi khắc đều đang đề thăng, mà phiến không gian cũng vô thì vô khắc mở rộng, chỉ bất quá, tu vi Lâm Dật Phi gần đây có đề thăng nhưng không nhanh, vì thế, phiến không gian này tốc độ tăng trưởng cũng rất giống nhau, nhưng dù vậy, lúc này Ngọc Tháp không gian cùng Lâm Dật Phi lần đầu phát hiện ra nó, thì đã mở rộng không chỉ trăm mét dài rộng.

"Dật Phi, nếu là trước đây, ta nghĩ cũng không dám nghĩ, người ở trong thân thể, cư nhiên còn có thể tồn tại như vậy một cái không gian, đây quả thực là bất khả tư nghị a." Trong tĩnh tọa Hàn Tuyết Nhi đột nhiên thì thào nói.

"Ha ha, thế gian to lớn, không gì không có, khó có được là, cái không gian này không có xuất hiện tại trong thân thể người khác, cũng chỉ có xuất hiện ở tại trong cơ thể của ta." Lâm Dật Phi cười trả lời. Đối với Hàn Tuyết Nhi cảm khái, hắn đã sớm cảm khái qua, hiện tại, hắn đã hoàn toàn tiếp nhận chuyện này thực rồi.

Hơn nữa, hắn phát hiện, cái không gian này quả nhiên là diệu dụng vô cùng, có thể chứa vật cũng đã đủ biến thái rồi, mà càng thêm biến thái chính là, cái không gian này thời khắc đều đang hấp thu ngoại giới linh khí đưa vào, gồm linh khí này đồng hóa, cuối cùng chậm rãi tiếp tế tiếp viện cho tháp thân, khiến tháp thân càng lúc càng lớn, mà kết quả như vậy là, tu vi hắn vững bước mà đề thăng, dù cho không tận lực tu luyện, hắn cũng có thể cảm thấy mình tiến bộ. Đối với loại chuyện nghịch thiên này, Lâm Dật Phi không biết tốt hay xấu, nhưng chỉ nghe theo mệnh trời a.

Ngay khi hai người ngời một lời ta một câu nói chuyện phiếm, Lâm Dật Phi đột nhiên thân hình kiểm hãm, sau đó lắng nghe chốc lát, đối Hàn Tuyết Nhi bên người nói: "Tuyết Nhi, chúng ta đi ra, sư tôn Đan Trần Tử vừa gọi đến, chẳng biết có chuyện gì."

"A? Phải đi ra sao? Ta còn chưa có đã a?" Ở đây thanh tĩnh u nhã, lại không có ngoại nhân quấy rối, chính là thích hợp hai người tâm sự, Hàn Tuyết Nhi quả nhiên là không muốn đi ra ngoài.

"Ha ha, người nha! Ở đây muốn lúc nào thì vào lúc đó, còn quan tâm thời gian ít nhiều như vậy sao? Đi." Nói xong, thân ảnh hắn liền biến mất vô tung, nguyên thần trở về bản thể. Tiếp đó, Hàn Tuyết Nhi cũng liền tiêu thất ở tại chỗ, xuất hiện ở bên ngoài, trong phòng Lâm Dật Phi.

Hai người liếc nhau, nhìn nhau cười, tất cả đều ở trong lòng không nói gì.

Lâm Dật Phi tiến lên kéo cánh tay nhỏ bé của Hàn Tuyết Nhi, chuẩn bị cùng nàng đi gặp Đan Trần Tử... ..

"Ra mắt tiền bối (sư tôn)." Đi tới trong phòng Đan Trần Tử, Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi tiến bước lên phía trước hành lễ. Tại trước mặt Hàn Tuyết Nhi, Lâm Dật Phi cũng không có gì là ẩn dấu, đối với xưng hô Đan Trần Tử là sư tôn, Hàn Tuyết Nhi đương nhiên cũng sẽ không tức giận, mà Lâm Dật Phi biết, nếu là để Thanh Phong tán nhân biết mình xưng hô Đan Trần Tử là sư tôn, tuyệt đối có biết cũng vui vẻ, cũng sẽ không trách cứ.

"Ân, Dật Phi, Tuyết nhi, các người đã tới." Đan Trần Tử nhàn nhạt lên tiếng, sau đó khoát tay chặn lại, ý bảo hai người ngồi xuống.

"Tạ ơn sư tôn," Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi ngồi xuống phía dưới Đan Trần Tử, Lâm Dật Phi lại nói: "Chẳng biết sư tôn hôm nay gọi đệ tử đến đây là có chuyện gì?"

"Ha ha, xác thực là có việc, người có nhớ lần trước ta và người đề cập qua việc ma đạo yêu tị?" Đan Trần Tử không vội mà hòa hoãn nói ra.

"Đệ tử đương nhiên nhớ kỹ, ách, lẽ nào đã đến giờ rồi sao?" Sơ lược suy nghĩ, Lâm Dật Phi liền đoán được, hẳn là tị chi kỳ tới rồi, bất quá, hắn cùng Hàn Tuyết Nhi đàm đạo, cư nhiên không có cảm thấy thời gian trôi qua.

"Không sai, còn có một tháng nữa, đó là lúc ma đạo yêu tị, đến lúc đó, toàn bộ nhất lưu môn phái sẽ gom lại Tu Chân Giới đệ nhất đại phái, Côn Lôn Phái, sẽ lấy phương thức tỷ thí tuyển ra một trăm người đệ tử dưới ba trăm tuổi, tiến nhập mật cảnh." Nói đến đây, Đan Trần Tử âm điệu không khỏi đề cao, như là tị hội này đối với hắn cũng có không nhỏ lực hấp dẫn.

"Tiến nhập mật cảnh?" Lâm Dật Phi bắt giác mà đáp một tiếng.

"Không sai, tiến nhập mật cảnh. Dật Phi, người tới Tu Chân Giới thời gian ngắn ngủi, chẳng biết việc mật cảnh, nghĩ đến Thanh Phong Các Chủ cũng chưa kịp nói cho người, hôm nay, ta liền nói rõ cho người. Ma đạo yêu ba cái thể chân vạc, có nơi tu luyện riêng, mà ở chỗ giao giới tam tộc, có một chỗ không thuộc về bất luận cái tộc gì. Đó là chỗ mật cảnh." Đan Trần Từ nghiêm mặt nói: "Mật cảnh mỗi trăm năm mở ra một lần, mỗi lần chỉ được trăm người tiến nhập, hơn nữa trăm người này tất cả đều phải là niên linh tại dưới ba trăm tuổi, nếu là vượt lên trên một năm tuổi, sẽ bị mật cảnh tự động loại bỏ."

"Cư nhiên có loại địa phương này?" Nghe xong Đan Trần Từ giới thiệu, Lâm Dật Phi tâm trạng liền hướng tới, hận không thể lập tức tiến nhập vào mật cảnh này.

"Ha ha, Tu Chân Giới to lớn, không có gì là không có khả năng. Lần này đi tới Côn Lôn phái, chính là vì tuyển ra một trăm danh ngạch nhập cảnh, ta nghĩ, với người hôm nay Phân Thân Kỳ tu vi, tiến nhập mật cảnh hẳn là có hi vọng."

Bình thường tu luyện đến Phân Thân Kỳ cần bốn trăm năm thời gian, mà người dưới ba trăm tuổi, đại thể cũng đều có trên dưới Xuất Khiếu trung hậu kỳ tu vi, với Lâm Dật Phi Phân Thân Kỳ tu vi, chỉ cần không đụng tới đối thủ quá mức khó chơi, hoàn toàn có thể lấy được một cái danh ngạch.*

"Sur tôn yên tâm, vô luận như thế nào, đệ tử đều muốn đi vào mật cảnh, nhìn bên trong rốt cuộc có cái gì không giống với. Được rồi, sư tôn, chúng ta lúc nào có thể đi Côn Lôn phái?" Lâm Dật Phi tự mình biết tình huống của mình, với hãn Hợp Thể Kỳ tu vi, lấy một cái danh ngạch, quả thực là dễ dàng, mặc dù là Hàn Tuyết Nhi, cũng tuyệt đối có thể lấy một cái.

"Ân, ngay ngày mai a! Sớm một ít qua đó, cũng là hiểu rõ tình huống một ít đối thủ." Sơ lược lo lắng, Đan Trần Từ liền định ra ngày xuất phát. "Được rồi, Tuyết nhi, chắc người cũng sẽ đi tham gia lần này tụ hội a?" Lúc này, Đan Trần Từ đột nhiên nghĩ tới Hàn Tuyết Nhi đang tĩnh tọa ở đằng kia, nghĩ đến thân phận của nàng, còn có của nàng tu vi, tin tưởng một chuyến này, nàng cũng nhất định là sẽ đi.

Thấy Đan Trần Từ hỏi mình, Hàn Tuyết Nhi vội vã trả lời: "Ân, ta cùng Dật Phi trước khi ra đi, cha từng có nói, còn dặn ta đến lúc đó tại Côn Lôn phái gặp gỡ."

"Ha ha, đã là như vậy. Được rồi, các người hai người xuống phía dưới nghỉ ngơi a! Ngày mai chúng ta sẽ xuất phát, đi tới Côn Lôn tiên cảnh."

"Vâng." Hai người đứng dậy, cùng kêu lên nói... ..

Vừa nghĩ đến sẽ đi Tu Chân Giới đệ nhất đại phái Côn Lôn phái, Lâm Dật Phi tâm trạng không khỏi có chút kích động, về phần nói muốn chiến đấu, Lâm Dật Phi cũng là không thêm để ý, với hãn hiện tại Hợp Thể Kỳ tu vi, còn có thể lo lắng trong trẻ tuổi có ai đã thương được hãn sao? Mật cảnh, Lâm Dật Phi đã cảm giác được lực hấp dẫn cường đại!

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 50: Tu Chân Giới Đệ Nhất Đại Phái.

Một mảnh nguy nga cao phong hiểm trở đột ngột từ mặt đất mọc lên, thẳng đến tận trời, cao phong hiểm trở, cây cối sum xuê, trên đỉnh thì vân vụ lượn lờ, yên ba mệnh mông, bầu trời như điện ngọc quỳnh lâu, trên cả thế gian vạn vật. Đây là Côn Lôn phái sơn phong cao nhất, Vân Tiêu Phong.

Hai bên Vân Tiêu Phong, vô số sơn phong hiện ra đủ loại tư thái, như tiên nữ phiêu sái, như lão ông cầm trượng, như viên hầu hiển đạo, như ngựa hoang buông vó. Thiên nhiên điều luyện sắc sảo, ở chỗ này thể hiện tốt nhất.

Đem ánh mắt từ chỗ núi xa thu hồi, lần thứ hai ánh mắt, chú ý vào lưỡng phiên sơn môn đồ chót thật lớn. Sơn môn rộng không dưới năm thước, cao hơn bảy thước. Hai bên đại môn, một bộ câu đối vàng lóng lánh, bên trái viết "Cầm dư thiên địa bi thọ", bên phải đề "Dục dư nhật nguyệt tranh huy", chính giữa bốn chữ, cũng viết, "Côn Lôn Tiên Cảnh". Như vậy một bức câu đối đại khí, đem Tu Chân Giới đệ nhất đại phái phong tư biểu lộ hoàn toàn.

*(Cầm dư thiên địa bi thọ: Thọ ngang trời đất)

Dục dư nhật nguyệt tranh huy: Sáng cùng nhật nguyệt ND)

Lúc này Lâm Dật Phi bị cảnh tượng trước mắt mà chấn động thật sâu, Côn Lôn phái cường đại, đã hoàn toàn ngoài dự liệu của hãn. Mà hiện tượng ở đây, còn chỉ là thể hiện ra ở bên ngoài mặt, về phần Côn Lôn phái chân chính thực lực, sợ là không ai có thể biết được.

"Đây là Côn Lôn phái sao? Thật là uy phong, thật bao la hùng vĩ." Lâm Dật Phi thì thào nói. Tại trước đây chưa có nhìn thấy Côn Lôn phái, nên hãn nghĩ

đến, Côn Lôn phái dù lớn, cũng là so với Thanh Phong Các lớn hơn một chút mà thôi, bởi vì nói như thế nào, Thanh Phong Các cũng đều được cho là nhất lưu môn phái.

Nhưng mà, khi hắn nhìn thấy tất cả trước mắt, hắn mới biết được mình sai lầm không biết bao nhiêu lần. Ngay cao phong hiem trở, bao la hùng vĩ sơn môn, còn so với nơi khác nồng nặc thiên địa linh khí hơn vài lần, tất cả đây, đều là chuyện thực —— Côn Lôn phái là chân chính đỉnh cấp đại phái, cùng nó so sánh, thì nhất lưu môn phái bất quá cũng là trò cười mà thôi. Ở đây, là chân chính Tiên Cảnh.

"Ha ha, tiểu tử ngốc, có chút ấy thôi mà đem người hù dọa đến khiếp ư? Thực sự là chưa thấy qua sao." Lúc này, tiếng cười Đan Trần Từ truyền đến, đem Lâm Dật Phi trong thất thần giật mình tỉnh lại.

Lâm Dật Phi lấy lại tinh thần, xấu hổ nhìn thoáng qua Đan Trần Từ, rồi quay đầu lại liếc mắt nhìn Hàn Tuyết Nhi đang cố nén cười, trong lòng không khỏi có chút xấu hổ. Đối với hắn mà nói, cảnh sắc trước mắt đích xác mười phần chấn động, dù sao, lớn như vậy, hắn cũng là lần đầu tiên nhìn thấy qua cảnh tượng như vậy bao la hùng vĩ.

Nhưng mà, Lâm Dật Phi không biết chính là, hảo sư tôn của hắn Đan Trần Từ phong tư khi lần đầu tiên nhìn thấy Côn Lôn phái, so với hắn hiện tại biểu hiện còn có không bằng. Nhưng còn Hàn Tuyết Nhi, lần đầu tiên nhìn thấy Côn Lôn hùng phong, chỉ cảm giác là ở đây rất đẹp, còn lại, không có gì là ngạc nhiên.

Hít vào một hơi thật sâu, Lâm Dật Phi bình ổn tâm tình kích động một chút, lập tức, liền trầm ổn, kiên trì Lâm Dật Phi lần thứ hai xuất hiện tại trước mặt Đan Trần Từ cùng Hàn Tuyết Nhi.

Nhìn biểu hiện Lâm Dật Phi, Đan Trần Từ cũng là âm thầm gật đầu. Giống Lâm Dật Phi như vậy, thanh niên có thể đem tâm tình tu chỉnh thật tốt cũng không nhiều, mà Lâm Dật Phi lại có thể làm được, cử trọng nhược khinh, phần công phu hàm dưỡng này đã là rất không tệ.

"Ha ha, được rồi, đi gọi cửa a!" Đan Trần Từ phân phó nói. Như vậy chuyện nhỏ, đương nhiên không thể để hắn cái sư tôn này đứng ra làm.

Lâm Dật Phi tự nhiên không có gì oán hận, nghe lời đi vào thông báo tính danh.

Hai người thủ vệ là Côn Lôn phái Tam đại đệ tử, đã là Xuất Khiếu sơ kỳ tu vi, nhưng tu vi như vậy tại Côn Lôn phái chỉ có thể gác cửa, vì thế cũng không có gì mà kiêu ngạo.

Hai người thấy một người thanh niên nhân tuấn tú đến đây gọi cửa, hơn nữa hai người cứ nhiên nhìn không ra tu vi người này, biết ba vị nhất định là khách nhân, vì thế không dám chậm trễ, chủ động cùng Lâm Dật Phi hô: "Người tới là người phương nào?" Hắn hô những lời này trung khí đầy đủ, bảo toàn được đại phái tôn nghiêm, lại chiếu cố tới mặt mũi khách nhân, có thể nói là đúng mực.

Lâm Dật Phi tiến lên một bước, nhân nhạ thi lễ nói: "Tại hạ Lâm Dật Phi, chính là đệ tử Đan Trần Từ tông sư, vị này chính là Gia sư Đan Trần Từ đích thân tới, xin thông báo một tiếng." Nói xong, hắn còn xê dịch thân thể ra một chút, để Đan Trần Từ phía sau lộ ra. Lâm Dật Phi lần này là cùng Đan Trần Từ đi tới, vì thế đương nhiên phải lấy thân phận đệ tử Đan Trần Từ mà gọi cửa, mà lấy danh nghĩa Đan Trần Từ đệ tử, thứ nhất có thể tăng thêm lực ảnh hưởng, thứ hai cũng có thể cho Đan Trần Từ vui vẻ. Lâm Dật Phi trong lòng rõ ràng, Đan Trần Từ đối với bọn họ trong lúc này quan hệ sư phụ đồ là rất lưu ý, vì thế có ý hay vô ý đều cường điệu quan hệ hai người trong lúc này.

Hai người thủ vệ tuy rằng không nhận ra Đan Trần Từ, nhưng Đan Trần Từ đại danh đã sớm là như sấm bên tai, vừa nghe người đứng là luyện đan tông sư Đan Trần Từ, thái độ lập tức trở nên cung kính.

"Nguyên lai là Đan Trần Từ tông sư đích thân tới, xin mời ba vị chờ chốc lát, tại hạ lập tức đi thông báo cho chương môn." Nói xong, trong đó một người đã nhanh bay vào sơn môn, hướng bên trong thông báo... ..

Chỉ chốc lát công phu, một tiếng cười dài từ bên trong cánh cửa truyền đến, sau đó, một người dáng dấp trung niên nam tử đột nhiên xuất hiện ở tại trước cửa, mà ở phía sau hắn, còn theo mấy người thanh niên.

"Ha ha, nguyên lai là Đan Trần Từ tông sư đại giá quang lâm, thực sự là vinh hạnh Côn Lôn phái ta a!"

"Làm phiền Ngọc Dương chân nhân tự mình nghênh tiếp, thực sự là chiết sát (hân diện) cho lão phu." Đan Trần Từ cũng cười lớn trả lời.

Người này chính là Côn Lôn phái chương môn hiện giờ Ngọc Dương chân nhân, với thân phận Đan Trần Từ luyện đan tông sư, cũng chỉ có hắn, người chương môn này mới tự mình xuất môn nghênh tiếp, có thể bày ra tôn kính đối với một người tông sư cấp cường giả.

Côn Lôn phái tuy rằng là Tu Chân Giới đệ nhất đại phái, tiêu chuẩn luyện đan cũng là viễn siêu, nhưng phóng nhãn toàn bộ Côn Lôn phái, cũng chỉ có một luyện đan đại sư, về phần luyện đan tông sư, tại Côn Lôn phái trên lịch sử, tựa hồ còn chưa xuất hiện qua. Cho nên, lần này Đan Trần Từ đến đây, Côn Lôn phái dành cho coi trọng cũng đúng.

"Ha ha, Đan Trần Từ tông sư quá khiêm nhượng, tại hạ làm chủ nhân Côn Lôn phái, nghênh tiếp quý khách theo lẽ thường phải làm, hơn nữa, tông sư đối Côn Lôn phái ta có ân, về tình về lý, tại hạ đều là đảm đương không nổi lời ấy của tông sư."

Lúc này, Lâm Dật Phi đang âm thầm quan sát trước mắt chương môn Tu Chân Giới đệ nhất đại phái này. Sơ lược nhận biết, Lâm Dật Phi trong lòng đã biết, cái Ngọc Dương chân nhân này, sợ là đã sắp độ thiên kiếp. Nói cách khác, Ngọc Dương chân nhân đã có Độ Kiếp hậu kỳ tu vi, nếu tiến thêm một bước, liền có thể vượt qua thiên kiếp, đi vào Đại Thừa Kỳ. Đương nhiên, tới hậu một bước đến tột cùng là lúc nào, cũng không ai có thể biết được.

Ngọc Dương chân nhân cấp cho Lâm Dật Phi ấn tượng đầu tiên cũng không tệ lắm, bình dị gần gũi, không có làm bộ cao nhân cái gì, tựa hồ rất dễ tiếp cận.

Lúc này, lại nghe Ngọc Dương chân nhân nói: "Chẳng hay nhị vị đây là ~~~" nói xong, hắn liền đem ánh mắt nhìn về phía Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi.

"Ha ha, đã quên giới thiệu, Dật Phi, Tuyết Nhi, vị này là Côn Lôn phái chương môn, Ngọc Dương chân nhân, các ngươi qua đây chào a!" Đan Trần Từ ý bảo Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi, người sau hội ý, lập tức tiến lên chào.

"Văn bối Lâm Dật Phi (Hàn Tuyết Nhi) ra mắt Ngọc Dương chương môn." Hai người hầu như cùng lúc nói rằng.

Ngọc Dương chân nhân gật đầu một cái, rồi cuộc đáp lễ.

Lúc này, lại nghe Đan Trần Từ nói: "Ngọc Dương chương môn, cái tiểu cô nương này, đó là Thanh Phong Các Các chủ thiên kim, mà người này, còn lại là Thanh Phong tán nhân cao đồ, bất quá, Dật Phi cùng lão phu hữu duyên, rất có thiên phú luyện đan, cũng coi như là truyền nhân của lão phu."

"Ah? Cư nhiên là truyền nhân của tông sư ngài sao, thất kính thất kính." Lúc này, Ngọc Dương chân nhân mới chân chính bắt đầu tỉ mỉ quan sát Lâm Dật Phi. Về phần Hàn Tuyết Nhi, hắn lại chỉ là nhìn thoáng qua mà thôi. Dù sao, giống Hàn Tuyết Nhi như vậy Phân Thân trung kỳ đệ tử, Côn Lôn phái có khối người, mà Thanh Phong Các Các chủ, cái thân phận này hiển nhiên còn không có thể khiến cho hắn chú ý. Mà Đan Trần Từ đệ tử, vậy thì bất đồng. Nếu Lâm Dật Phi chỉ là Thanh Phong Các đệ tử, như vậy Ngọc Dương chân nhân tuyệt đối muốn xem thường cũng không thể xem thường hắn, có thể được Đan Trần Từ truyền thụ, vậy thật không giống với hạng người bình thường.

Theo Ngọc Dương chân nhân bắt đầu quan sát Lâm Dật Phi, hắn liền càng ngày càng phát hiện Lâm Dật Phi thật bất phàm. Lâm Dật Phi cho hắn cảm giác rất kỳ quái, rõ ràng chỉ có Phân Thân sơ kỳ tu vi, nhưng tại trong cảm giác hắn, Lâm Dật Phi giống như là một thanh kiếm có vỏ, bên trong là bảo kiếm, kiếm không ra thì thôi, nếu đã ra khỏi vỏ, chắc chắn sẽ kinh thiên động địa. Hắn cũng sẽ không nghĩ đến Lâm Dật Phi có giấu diếm thực lực, bởi vì với hắn Độ Kiếp hậu kỳ tu vi, nhất định sẽ không tin tưởng có cái gì bí pháp ẩn dấu tu vi có thể che dấu qua hắn.

Bất quá, lúc này không có thể như vậy khảo sát Lâm Dật Phi, thời gian có hạn, cũng không gấp, việc cấp bách, là đem Đan Trần Từ cái luyện đan tông sư này tiếp chuyện thật tốt.

Nghĩ vậy, Ngọc Dương chân nhân quay sang Đan Trần Từ nói: "Ha ha, tông sư đường xa mà đến, nên vào khách phòng nghỉ ngơi, đợi ta đem việc của ngài nói cho sư đệ, sau đó bảo hắn qua đây chào ngài, mời."

"Được, Ngọc Dương chương môn mời." Đan Trần Từ cũng không chối từ, cùng Ngọc Dương chân nhân cùng nhau hướng trong môn phái đi đến. Mà Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi chỉ có thể cùng Ngọc Dương chân nhân cùng mấy người đệ tử mang ra, chăm chú mà theo ở phía sau.

Cùng ngoài sơn môn so sánh, thì bên trong Côn Lôn phái, lại có một phong cảnh khác.

Đình thài lâu các, ngọc thể điêu lan, tiểu kiều nước chảy, ở đây, phẳng phai thật là chỗ ở thần tiên a, không có một chút hơi hám thế tục. Hơn nữa, ở đây linh khí so với ở ngoài càng thêm đầy đủ, Lâm Dật Phi tâm trạng cũng không khỏi suy nghĩ, tại hoàn cảnh như vậy mà tu luyện, nếu như không thể phi thăng, vậy thực sự là ngốc đến ... uổng phí a.

Bất quá, như thế là hắn quá mức vô đoán. Nguyên nhân không giống hắn, ai có thể như hắn tu vi tăng trưởng nhanh như vậy, thế cho nên khiến hắn đem tu luyện trở thành một việc đơn giản. Mà trên thực tế, tu luyện thật là một việc giản đơn sao? Đáp án đương nhiên là không.

Ngọc Dương chân nhân dẫn Đan Trần Từ cùng Lâm Dật Phi ba người an bài một chỗ biệt viện, rồi xin lỗi ly khai, lần này chỉ còn lại có ba người.

Ngọc Dương chân nhân vừa đi, Đan Trần Từ liền cả tiếng quay sang Lâm Dật Phi cười nói: "Ha ha, tiểu tử, có đúng là mở nhãn giới hay không?" Nói xong, hắn còn dùng tay chỉ chỉ chung quanh.

Lâm Dật Phi đương nhiên biết lão nói là cái gì.

Ngay trước mắt Lâm Dật Phi, vô số lâu vũ san sát nối tiếp nhau, hắn đại lược phỏng chừng một chút, ngay trên một cái sườn núi, số lượng lâu vũ đã vượt lên tới một nghìn. Hơn nữa, những ... lâu vũ này kiến tạo đều rất đẹp, tuyệt đối là xuất từ cao nhân thiết kế.

Đan Trần Từ nói tiếp: "Ồ đây chỉ là đệ nhất khu vực, chuyên môn dùng chuẩn bị cho người tu chân nghỉ ngơi, mà ở đối diện chúng ta hai tòa sơn phong kia, phân biệt là người tu ma cùng người tu yêu chuẩn bị, nơi này quy mô cũng không nhỏ hơn nơi này, đây là nội tình Tu Chân Giới đệ nhất đại phái."

Lâm Dật Phi nhìn thoáng qua lại có chút suy nghĩ, Đan Trần Từ lại nói: "Được rồi, không nói những ... này nữa, những ... này bất quá là mặt ngoài mà thôi, chỉ cấp cho người tu đạo, các ngươi hai người cứ nghỉ ngơi a! Ta ở gian khách phòng một bên cũng tốt rồi, chúng ta tới quá sớm, chờ các môn phái khác tới rồi, ở đây cũng sẽ náo nhiệt a." Nói xong, lão liền xoay người đi về phòng, như là thực sự mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi vậy.

Lâm Dật Phi cùng Hàn Tuyết Nhi liếc nhau, có chút không hiểu, theo như lời Đan Trần Từ cái gì mặt ngoài hiện tượng, lại nhìn hình dạng Đan Trần Từ, cũng sẽ không giải thích cho bọn hắn.

Hai người chạy thời gian dài như vậy, tuy rằng không mệt, nhưng xuất phát từ một loại phản ứng tự nhiên, bọn họ cũng muốn tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút.

Vì vậy, hai người liền dựa theo Đan Trần Từ phân phó, tại một gian khách phòng một bên đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 51: Tề Tụ Côn Lôn.

Nhóm Lâm Dật Phi cùng Đan Trần Từ tới là quá sớm, thẳng đến khi bọn họ tới Côn Lôn phái ba ngày sau, Tu Chân Giới các đại môn phái mới theo nhau mà đến, trước hết đến đây, là cách Côn Lôn phái gần nhất một cái nhất lưu môn phái —— Thủy Vân Các.

Thủy Vân Các chính là một trong Tu Chân Giới nổi danh nhất lưu môn phái, sở dĩ nổi danh, cũng không đơn giản bởi vì môn phái bản thân thực lực cường đại, then chốt nhất một điểm đó là, toàn bộ Thủy Vân Các không có một nam đệ tử. Trên từ Các chủ trưởng lão, dưới đến đệ tử môn nhân, thuần một sắc tất cả đều là nữ tử.

Thủy Vân Các nữ đệ tử các nàng dung mạo xuất chúng, lại hơn nữa duyên cơ tu luyện, có thể nói các nàng càng siêu phàm thoát tục, hơn nữa, Thủy Vân Các đệ tử am hiểu song tu công pháp, vì thế, rất nhiều nhất lưu môn phái, thậm chí là đỉnh cấp môn phái người tu chân cũng đều đến Thủy Vân Các tìm kiếm song tu đạo lữ, dần dần lâu ngày, Thủy Vân Các đệ tử đã phân bố tới hầu như toàn bộ Tu Chân Giới môn phái.

Mà làm hàng xóm Thủy Vân Các, Côn Lôn phái càng gần quan thì được ban lộc, rất nhiều đệ tử hai phái đều kết thành đạo lữ, mà ngay cả Côn Lôn phái cường môn Ngọc Dương chân nhân đạo lữ, đều là xuất từ Thủy Vân Các.

Có tầng quan hệ này, Thủy Vân Các có thể nói danh tiếng đại chấn, mà Ngọc Dương chân nhân song tu đạo lữ, cũng tự nhiên mà liền trở thành Thủy Vân Các Các chủ. Lần này tụ, chính là do Ngọc Dương chân nhân đạo lữ mang đội đến đây.

Sau Thủy Vân Các đến, thì Thanh Phong tán nhân cũng mang đội Thanh Phong Các đến.

Thanh Phong Các đồng dạng cũng ở vào Phong Nguyên Tinh, hơn nữa cách Côn Lôn phái tương đối gần, vì thế tới cũng tương đối sớm.

Lần này, Thanh Phong tán nhân chỉ mang đến ba người, trong đó hai người chính là Thanh Phong Các đại đệ tử Chân Vinh cùng nhị đệ tử Hạng Nghiễm, hai người đều là Phân Thần sơ kỳ tu vi, hơn nữa tuổi cũng đều dưới ba trăm, cũng được cho là thiên tài trong Tu Luyện Giới. Về phần tam đệ tử Dịch Thủy Băng, lần này cũng không có đến đây, với tu vi hần, muốn lấy được một cái danh ngạch cũng không phải là việc không có khả năng, nhưng không biết cái nguyên nhân gì, cũng chưa có tới. Một người khác, cũng chỉ có Xuất Khiếu trung kỳ tu vi, nghĩ đến lần này tới đây, mục đích trọng yếu là mở khai nhân giới.

Đội cho Thanh Phong tán nhân yên ổn, Lâm Dật Phi liền mang theo Hàn Tuyết Nhi đi qua chào hỏi. Lúc này, Hàn Tuyết Nhi lưu lại bên Thanh Phong Các này, mà Lâm Dật Phi thì bị Thanh Phong tán nhân phái tới bên người Đan Trần Từ, hẳn đã biết, hôm nay, Lâm Dật Phi cùng Đan Trần Từ đã lấy lễ thầy trò tương xứng, bất quá hẳn lại không tức giận, mà lại có chút mơ hồ vui sướng. Dem Lâm Dật Phi phái qua đó, hẳn còn dặn Lâm Dật Phi không có việc gì thì đừng đến bên này, mà bởi tiếp Đan Trần Từ nhiều lên, dù sao Đan Trần Từ chỉ còn lại có một người, nếu mà Lâm Dật Phi qua đây, lão sẽ thật là cô đơn. Lâm Dật Phi biết tâm tư Thanh Phong tán nhân, hơn nữa hẳn cũng xác thực muốn bởi tiếp Đan Trần Từ, cho nên liền vui vẻ đáp ứng.

Phong Nguyên Tinh chính là Tu Chân Giới công nhận đệ nhất đại tinh cầu, một ít tinh cầu khác cùng nó so sánh với, quả thực nhỏ đến thương cảm, hình tượng này mà nói, Phong Nguyên Tinh thể tích tuyệt đối lớn hơn Đan Tụ Tinh, Thần Nguyệt Tinh như vậy tinh cầu cỡ trung mấy nghìn lần, cũng chính bởi vì vậy, trên Phong Nguyên Tinh tu chân môn phái mới san sát, mà tam đại đỉnh cấp môn phái cũng mặc kệ.

Bởi vì một cái tinh cầu to lớn như vậy, tài nguyên căn bản là dùng không hết, hơn nữa, Phong Nguyên Tinh tới gần quý truyền tông trận vẫn đều là do tam đại đỉnh cấp môn phái khống chế, vì vậy khiến cho bọn hắn không cần phải ... tìm tiểu môn phái này phiền phức, về phần những nhất lưu môn phái này, dù là có thể đem triệt hạ, cũng là cái được không bù đắp đủ cái mất.

Tam đại đỉnh cấp môn phái chiếm cứ nhất phương Phong Nguyên Tinh, đây đó cách khá xa nhau. Vì thế, thẳng đến khi mấy cái nhất lưu môn phái đều đến đông đủ, hai đại đỉnh cấp môn phái khác đều còn chậm chạp chưa tới.

Kỳ thực, người lần này đến đây Côn Lôn phái đỉnh cấp đại phái, đại thể đều có trên Phân Thần Kỳ tu vi, nhưng lại đều biết rõ Côn Lôn phái vị trí, chỉ cần bọn họ muốn, một cái thuần di liền có thể đạt được mục đích. Bất quá, vô luận là nhất lưu môn phái cũng tốt, đỉnh cấp môn phái cũng được, bọn họ đệ tử đích truyền đều cả ngày chìm đắm trong tu luyện, khó có được có thể xuất môn một lần, vì thế, mượn lần cơ hội xuất môn này, ra bên ngoài đi lịch lãm một phen, để dễ dàng một ít tâm tình tu vi. Trong đó, đỉnh cấp môn phái càng rõ ràng.

Bảy ngày sau, khi tất cả mọi người chờ đến trong lòng buồn phiền, Tu Chân Giới hai cái đỉnh cấp môn phái khác Ngự Kiếm Môn cùng Tử Hà Quan rốt cục khoan thai mà đến, hơn nữa, cứ nhiên cùng nhau đến.

Là đỉnh cấp môn phái, sẽ được rất nhiều nhất lưu môn phái khen tặng, vì thế, khi người hai phái này đến tin tức truyền ra, những nhất lưu môn phái tới trước lập tức không hẹn mà cùng đi ra ngoài nghênh tiếp. Mà trong đó, cũng bao gồm Thanh Phong Các.

Vốn, Đan Trần Tử là không muốn đi ra ngoài nghênh tiếp, bởi vì lấy lão thân phận tông sư cấp, chỉ có người khác cho lão mặt mũi, cũng không có đạo lý lão cho người khác mặt mũi. Nhưng thấy tất cả mọi người đi ra, chỉ còn có lão, sợ là mọi người lấy lòng hiềm nghi, vì thế, Đan Trần Tử cũng theo mọi người đi ra.

Côn Lôn phái trước son môn, hai mươi mấy người chia làm hai hàng, phân biệt đứng ở hai bên đại môn, phân biệt do Kiếm Tiên Tôn Vĩnh Lâm mang đội Ngự Kiếm Môn cùng Vũ Thu đạo trưởng mang đội Từ Hà Quan.

Một người là Môn chủ, một người là Quan chủ, phân biệt dẫn theo mười người, cư nhiên thuận một sắc tất cả đều là trên Phân Thân Kỳ tu vi. Trong đó, có cả thiên tài Phân Thân trung kỳ.

Như vậy trận thế, khiến ở đây nhất chúng nhất lưu môn phái đệ tử cảm thấy một trận tâm lạnh. Những ... này đều là đối thủ cạnh tranh bọn hắn, nhìn tu vi người ta, nếu suy nghĩ một chút, cao thấp đã rõ ràng. Chỉ một thoáng, một cổ cụt hứng khí dạt tản ra. Các vị chương môn Các chủ đều là cả kinh, lập tức phát hiện bản phái đệ tử mình không thích hợp. Hầu như là cùng lúc đó, các phái chương môn song song truyền âm cho môn hạ đệ tử mình, mấy cái hô hấp sau, một cổ cụt hứng khí này mới chậm rãi yếu nhược xuống phía dưới, cuối cùng tiêu thất trong vô hình.

Lâm Dật Phi vẫn đang chú ý biến hóa trong sân, đối với mọi người vừa rồi biểu hiện, hắn đều nhìn thấy rõ ràng. Hắn có thể cảm nhận được tâm tình đệ tử nhất lưu môn phái này.

Cũng không phải nói những người này tâm tình quá kém, nếu như chỉ một người hoặc hai người như vậy tuổi nhỏ cường giả xuất hiện, bọn họ có khả năng sẽ không đề ở trong lòng, thế nhưng, vừa xuất hiện này là hai mươi người, điều này làm cho những ... này từ trước tự cho mình là người nổi bật rất cao trong các phái đều có thể tiếp nhận được?

Tràng thượng rốt cục bình tĩnh xuống tới, mà lúc này, ba chương môn đỉnh cấp môn phái cũng đều tự bước ra vài bước, thành thế chân vạc mà đứng.

"Ha ha, nhị vị, đã lâu không gặp a?" Lâm chủ nhân, Ngọc Dương chân nhân không hề tranh luận mà dẫn đầu lên tiếng.

Không hẹn mà cùng, hai tiếng cười dài phân biệt tự trong miệng Vĩnh Lâm cùng Trương Vũ Thu truyền ra. Tuy rằng đều là đỉnh cấp môn phái, nhưng hai phái thực lực so với Côn Lôn phái còn có chút không bằng, vì thế, cho tới nay, Ngự Kiếm Môn cùng Từ Hà Quan đều là đồng khí liên chi, mơ hồ đối kháng với Côn Lôn phái.

"Ha ha a, Ngọc Dương, nghĩ không ra vài năm không gặp, ngươi đã muốn độ kiếp rồi, thực sự là phải chúc mừng ngươi a." Từ Hà Quan Quan chủ Trương Vũ Thu từ thanh âm mang theo lực xuyên thấu cường đại truyền vào trong tai mỗi người, làm cho sợ hãi.

Lúc này, Kiếm Tiên Tôn Vĩnh Lâm cũng mở miệng nói: "Đúng vậy, nghĩ không ra Ngọc Dương huynh tiến cảnh nhanh như vậy, đúng là phải chúc mừng a!" Hắn thanh âm cũng leng keng có lực, cùng Trương Vũ Thu quả thực là hai cái cực đoan.

Lâm Dật Phi vẫn đang chú ý hai người này. Kiếm Tiên Tôn Vĩnh Lâm cho hắn cảm giác là một thanh kiếm, một thanh kiếm sắc bén, lưỡi dao sắc bén không chỗ nào không phá, mà Trương Vũ Thu cho hắn cảm giác có vẻ cổ quái, rõ ràng là nam nhân, nhưng hết lần này tới lần khác trang phục như nữ nhân, hơn nữa khi nói thanh âm cũng là bất nam bất nữ, (đáng tiếc Lâm Dật Phi không đi qua Thái Quốc, bằng không, khi nhìn thấy Trương Vũ Thu, nhất định sẽ quát to một tiếng —— gay).

Lâm Dật Phi có thể cảm giác được, tuy rằng hai người vừa nói rất nhẹ nhàng, nhưng năng lượng ba động của bọn hắn đều rất lớn, có thể thấy được, Ngọc Dương chân nhân sắp sửa tấn cấp là chuyện thực, đối với hai người mà nói cũng không là cái tin tức tốt gì.

"Ha ha, đa tạ hai vị chúc mừng, Ngọc Dương nhớ kỹ." Ngọc Dương chân nhân tựa hồ rất hưởng thụ loại cảm giác được người khen này.

Tự thủy chí chung, ba người đều đối với trước đây phát sinh chúng đệ tử tâm tình không khống chế được cũng không đề cập tới, như là chuyện vừa rồi cho tới bây giờ cũng không có phát sinh qua vậy.

Kỳ thực, ở đây tất cả mọi người trong lòng biết rõ ràng, vừa rồi, nếu là Ngọc Dương chân nhân có thể đứng ra nói, như vậy chuyện trước đây liền sẽ không phát sinh qua, mà Ngọc Dương chân nhân cũng thối lui đến một bên, tùy ý để nó phát sinh, cũng muốn mượn tay hai đại phái khác cấp cho đông đảo nhất lưu môn phái một cái cảnh cáo, để cho bọn họ biết nhất lưu môn phái cùng đỉnh cấp môn phái có chênh lệch, lão lão thật thật mà đứng ở chính giữa, không nên suy nghĩ cái mỹ sự gì.

Đối với chuyện này, mọi người cũng chỉ là giận mà không dám nói gì, ai bảo so với người ta yếu hơn chứ?

Lúc này, Ngọc Dương chân nhân lại mở miệng nói: "Các vị, nếu mọi người đã đến đông đủ, chúng ta mọi người nghỉ ngơi một ngày, ngày mai đến Côn Lôn đại điện nghị sự a!"

Hắn nói còn chưa có lời, liền nghe có người chen vào nói nói: "Ai nha, chậm đã chậm đã, lão phu tới chậm một chút, thực sự là lỗi a!"

Lời mình nói bị người cắt đứt, Ngọc Dương chân nhân sắc mặt trầm xuống, bất quá, khi thấy người này, mặt hắn cũng lập tức niềm nở lên.

"Ha ha, nguyên lai là Lang Bằng Lang đại sư, Lang đại sư có thể đến đây, Côn Lôn phái vinh hạnh lắm."

Không sai, người này chính là luyện khí đại sư Lang Bằng.

Vốn, Lang Bằng không có đệ tử, có tới hay không đều như nhau, bất quá, lại suy nghĩ đến Lâm Dật Phi nhất định sẽ đến, hắn liền nổi lên tâm tư vô giúp vui, đơn giản không có việc gì, hắn liền chạy tới.

Lang Bằng cười một tiếng dài: "Ha ha ha, lão phu không đức không tài, không đảm đương nổi vinh quang như vậy. Ta lần này đến, là vì muốn trợ trận cho tiểu huynh đệ a. Dật Phi có ở đây không?" Nói xong, hắn liền hướng phía mọi người hô lên tên Lâm Dật Phi.

Trong đám người Lâm Dật Phi đã sớm thấy rõ người đến, đang nhìn về phía Lang Bằng, Lâm Dật Phi liền đoán được mục đích vị lão nhân này tới đây, bất quá, Lang Bằng lại giống trống khua chiêng hô lên tên mình, điều này làm cho Lâm Dật Phi cảm động đồng thời không khỏi có chút bất đắc dĩ, hắn là không muốn nổi danh, bất quá bị Lang Bằng như thế gọi lên, sợ là không nổi danh không được a.

Lâm Dật Phi vội đứng dậy, vài bước liền đi tới phụ cận Lang Bằng, cung kính thi lễ nói: "Tiểu đệ ra mắt Lang lão ca." Nếu phải lộ mặt, vậy lộ a, Lâm Dật Phi trong lòng cũng không có gì đáng sợ.

"Ha ha, người quả nhiên tới, ta biết, với tu vi của tiểu huynh đệ ngươi, Thanh Phong tán nhân như thế nào có khả năng không cho ngươi tới!" Nhìn thấy Lâm Dật Phi, Lang Bằng cũng là vui vẻ phát ra từ nội tâm, dù sao mục tiêu lần này của lão đó là Lâm Dật Phi.

"Không nghĩ tới, chưa bao giờ thích náo nhiệt lão Lang ngươi cũng tới, xem ra lão phu lần này sẽ không tịch mịch a."

Ngay khi Lang Bằng vừa dứt lời, Đan Trần Tử thân ảnh đã đi tới trước mặt Lang Bằng.

"Ah? Đan Trần Tử tông sư cũng tới sao? Ha ha, xem ra ta ngày hôm nay là tới đúng rồi." Lang Bằng cùng Đan Trần Tử coi như là quen biết cũ, đây đó cũng không xa lạ gì. Thấy Đan Trần Tử xuất hiện, Lang Bằng vội bước lên phía trước bắt chuyện.

"Thực không dám giấu, lão phu cũng là hướng về Dật Phi, Dật Phi cùng lão phu hợp ý, đã được lão phu thu làm truyền nhân, tài nghệ luyện đan của lão phu, hắn đã học được một hai thành." Đan Trần Tử vuốt cằm râu, vừa cười vừa nói.

"Ah? Ha ha, lão phu cùng Dật Phi cũng rất là hợp ý, luyện khí chi pháp của lão phu, tiểu huynh đệ cũng học được không ít a! Chỉ là, ta thế nào lại không nghĩ tới việc chuẩn bị một ký danh đệ tử chứ?" Lang Bằng nói xong liền vỗ cái trán, bộ dạng biểu tình hối hận.

Thấy Đan Trần Tử đi ra, Kiếm Tiên Tôn Vĩnh Lâm cùng Vũ Thu đạo trưởng đều là nhàn nhạt gật đầu. Vị này bất đồng với nhất lưu môn phái chưởng môn, đây chính là chân chính luyện đan tông sư, có thể luyện ra Tiên Đan tồn tại, cho dù không thể giao hảo, cũng trăm triệu lần không thể đắc tội. Mà đối với Lang Bằng, Kiếm Tiên Tôn Vĩnh Lâm cũng nhàn nhạt thi lễ, cũng bởi vì Tôn Vĩnh Lâm sử dụng là cực phẩm linh khí kiếm, chính là do Lang Bằng sở luyện. Có một tầng quan hệ này, Lang Bằng đãi ngộ còn mạnh hơn Đan Trần Tử.

Lúc này, Ngọc Dương chân nhân lại mở miệng nói: "Ha ha, nhị vị, Lang đại sư cùng Tôn huynh Trương huynh đều đã đi vài ngày, vậy vào bên trong nghỉ ngơi, đợi nghỉ ngơi tốt, chúng ta sẽ bắt đầu nghị sự."

Đây cũng là Lang Bằng cùng Đan Trần Tử, nếu là thay đổi hai người khác như thế mà nói, Ngọc Dương chân nhân sợ là đã sớm động thủ cản người, đâu có khả năng lời tốt khuyên bảo? Bất quá, hai vị này, hắn cũng không muốn đơn giản đắc tội, huống chi Đan Trần Tử còn đối với Côn Lôn phái có ân, hắn càng không thể bắt đi mặt mũi Đan Trần Tử.

Ngọc Dương chân nhân tiếng nói tương đối có phân lượng, hai vị lão đại không có đứng đó hân huyên, mà là sóng vai theo mọi người đi vào bên trong.

Bất quá, kinh qua bọn họ như thế nhất nháo, tên Lâm Dật Phi cũng lập tức được truyền ra, dù sao, luyện đan tông sư Đan Trần Tử truyền nhân, luyện khí đại sư Lang Bằng huynh đệ, lưỡng dạng này đứng lên, đã hoàn toàn có thể khiến cho không ít người chú ý, nhưng thân phận Thanh Phong tán nhân cao đồ cái này, hầu như đã bị người ta quên mất.

Trong đám người, Thanh Phong tán nhân bất giác thấy lộ ra tiểu ý, đối với Đan Trần Tử thu Lâm Dật Phi làm truyền nhân, hắn tâm trạng rất là vui vẻ, thông qua Lâm Dật Phi đặt khóa đại thụ lên Đan Trần Tử này, Thanh Phong Các tuyệt đối gặp đại khí vận a.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 52: Đại Điện Nghị Sự.

Vũ Thu đạo trưởng cùng Kiếm Tiên Tôn Vĩnh Lâm đến ngày thứ hai được mời dự họp, Tu Chân Giới rốt cục cử hành chậm chạp khó có được một lần nghị sự đại hội.

Vốn, lần này nghị sự hẳn là đã sớm mở, bắt quá, Ngự Kiểm Môn cùng Tử Hà Quan hai cái cự phách đại phái chưa đến tràng, dù là Côn Lôn phái muốn mở, nhất lưu đại phái cũng tuyệt đối không dám tham gia... ..

Côn Lôn phái trong đại điện nghị sự, ba cái ghế thật lớn trường kỷ bày ra trên đại điện, một cái ở trung ương đại điện, hai cái khác cũng phân ra tả hữu, mặc dù chẳng phân biệt được to nhỏ, cũng có chủ yếu và thứ yếu. Rõ ràng, ba cái ghế này nhất định là chuẩn bị cho ba siêu cấp môn phái.

Xuống chút nữa, bày ra thật dài hai dãy ghế đơn chiếc ghế nhỏ, cũng là các đại nhất lưu môn phái chương môn Các chủ làm chuẩn bị. Về phần các đệ tử dưới môn phái này, nói thật, có thể đạt được ở chỗ này mà đứng quyền lợi đã không tệ rồi, muốn ngồi xuống, tuyệt đối là si tâm vọng tưởng.

Tuy rằng toàn bộ đại điện vô luận là bài biện hay phong cách kiến trúc đều rất đơn giản, nhưng phân khí thể trang nghiêm này, người bình thường cũng không có khả năng thừa thụ.

Tại đại điện phía trên vách tường, một bức tranh thủy mặc hầu như phủ kín nửa mặt tường, mà cảnh vật trong bức tranh cũng là có chút quá giản đơn. Một người cầm trong tay một quyển sách, chuyên tâm xem, một bên là một gốc cây đại thụ che trời, trên cây có một con phàm điều đang chải vuốt sợi lông cánh chim, mà ở phía sau người đó, một cái thác nước trút xuống, như ngân hà trên chín tầng trời.

Chỉ là như thế này một bức hình ảnh giản đơn, nếu như bắt được thể tục giới, sợ là chắc chắn bị người cho rằng phế liệu mà thiêu hủy, nhưng mà, đem nó động ở trên đại điện Côn Lôn, lại phóng xuất ra một loại thiên nhiên tịch liêu cảm giác. Bức họa này quái ở chỗ đã chẳng biết bao nhiêu năm, chưa từng có đổi chỗ, có người nói, đây là Côn Lôn phái tổ tiên lưu lại quy củ, không ai dám cãi lời... ..

"Đương ~" một tiếng chuông hồn hậu vang lên, sau đó, các phái chương môn cùng bản phái đệ tử đều đi tới trong đại điện. Lâm Dật Phi theo Đan Trần Tử cùng Lang Bằng cũng xen lẫn trong đoàn người. Lâm Dật Phi xin chỉ thị của Thanh Phong tán nhân, liền lưu lại bên người Đan Trần Tử, dù sao, Đan Trần Tử bên người không ai bồi tiếp, hẳn cái ký danh đệ tử này đương nhiên phải lưu lại cùng nhau vui vẻ.

Chỉ chốc lát thời gian, các người đại môn phái đều đã đến đông đủ, cũng có duy nhất người tam đại đỉnh cấp môn phái chưa tới. Bắt quá, mọi người cũng đều biết quy củ, vì thế cũng không có nói ra, chỉ là đều tự tìm một chỗ ngồi.

Quả nhiên, khi một cái nhất lưu môn phái cuối cùng chọn được vị trí rồi, người của tam đại đỉnh cấp môn phái hầu như song song xuất hiện ở tại chỗ ngồi của họ. Mà trên ba cái ghế thật lớn, cũng chẳng biết bao giờ đã ngồi ba người, chính là tam đại đỉnh cấp môn phái chương môn môn chủ.

Lâm Dật Phi đang nhìn, lại không có thấy rõ ba người này làm sao đến, đến thế nào. Hẳn ở trong lòng thầm nghĩ, tam đại đỉnh cấp môn phái có thể bao trùm tại Tu Chân Giới các đại môn phái, quả nhiên là có chỗ khác người. Cũng chỉ cần chiều thức ấy, sẽ không có cao thủ đồng cấp khác có thể làm được.

Điều này, không chỉ đối với tu vi yêu cầu, còn có đối với khí thể yêu cầu nữa. Ba người này đảm nhiệm đứng đầu nhất phái thời gian cũng không ngắn, cái loại khí thể thượng vị giả này, chỉ cần bọn họ không tận lực thu liễm, như vậy, người chung quanh sẽ cảm thấy bị ảnh hưởng.

"Ha ha, các vị không cần khách khí, ngồi xuống a." Lâm chủ sự lần này nghị sự, Côn Lôn phái chương môn Ngọc Dương chân nhân phải sắm vai chủ nhân thật tốt, khi cần cường ngạnh thì không thể mềm yếu, nên khách khí nhưng không thể kiêu ngạo, đây mới là một người lãnh đạo chân chính thành công.

Mọi người cung quanh cũng không khách khí, nhàn nhạt vừa chấp tay, liền đều tự ngồi xuống.

Lâm Dật Phi cùng Đan Trần Tử với Lang Bằng ngồi ở một chỗ trung gian, đương nhiên, Lâm Dật Phi đứng ở phía sau Đan Trần Tử, với hắn thân phận biểu lộ bên ngoài, còn không có tư cách thu được một chỗ ngồi.

Lâm Dật Phi nhìn lên chung quanh, phát hiện ngồi ở gần chủ vị nhất, phân biệt là một nam một nữ.

Ngồi ở bên trái phía dưới Ngự Kiểm Môn, là một nam tử, Lâm Dật Phi vừa nhìn, quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn, không phải sư phụ hắn Thanh Phong tán nhân thì là người nào? Thanh Phong tán nhân phía sau, bốn người Thanh Phong Các đệ tử đứng thành một loạt, ba nam một nữ. Trong bốn người, hai người là Thanh Phong Các đại đệ tử cùng nhị đệ tử, cũng là Lâm Dật Phi gặp mặt không nhiều lắm đại sư huynh cùng nhị sư huynh, người nam nhân còn lại kia cũng là một vị sư huynh của hắn, cũng cùng hắn không quen thuộc lắm, mà người nữ kia, đương nhiên là Thanh Phong Các tiểu thư, Hàn Tuyết Nhi.

Tựa hồ cảm thụ được ánh mắt Lâm Dật Phi, Hàn Tuyết Nhi vô ý thức mà quay đầu lại, trùng hợp cùng Lâm Dật Phi nhìn lại, trong nháy mắt, hai người trên mặt đều lập tức lộ ra một cái mỉm cười hiểu ý, có cảm giác tâm linh tương ứng.

Lâm Dật Phi gật đầu một cái, lập tức đem ánh mắt dời đi. Ở đây không có thể như vậy liếc mắt đưa tình.

Ngồi ở phía dưới bên phải Tử Hà Quan, cũng là một người nữ tử. Nữ tử này cực mỹ, thoát nhìn hình dạng hơn ba mươi tuổi, một thân cao quý khí chất khiến người tiếp cận không cảm thấy sản sinh cảm giác tự ti mặc cảm. Lâm Dật Phi đã từ Đan Trần Tử biết được, vị này là Thủy Vân Các Các chủ, cũng là Ngọc Dương chân nhân đạo lữ, Lãnh Nguyệt.

Lãnh Nguyệt người cũng như tên, khí chất lãnh ngạo, hơn nữa Thủy Vân Các thủy tính công pháp ảnh hưởng, thật là một người lãnh mỹ nhân không hơn không kém.

P phía sau bà, đứng năm người nữ đệ tử, thuần một sắc là trên Phân Thần Kỳ tu vi, hơn nữa đều là mỹ lệ động nhân, vô ý thức, Lâm Dật Phi quay đầu

nhìn thoáng qua Hàn Tuyết Nhi, cùng Hàn Tuyết Nhi so sánh, hẳn cảm giác mấy người nữ tử này kém thật nhiều.

Kỳ thực, cũng không phải nói các nàng không đẹp bằng Hàn Tuyết Nhi, thứ nhất, Hàn Tuyết Nhi là Tu Chân Giới nổi danh đại phái thiên kim, trên khí chất liền hơn mấy người một bậc, thứ hai, trong mắt người tình đều là Tây Thi, hiện tại, trong ngực Lâm Dật Phi, đã không có khả năng có người so với Hàn Tuyết Nhi hấp dẫn hơn.

Lâm Dật Phi chung quanh quét một vòng, các phái đệ tử, hẳn đều có một cái đại thể lý giải.

Lần này đến đây, mỗi nhất lưu môn phái đều dẫn theo năm người đến, ngoại trừ Thủy Vân Các đệ tử ra tất cả đều là ở trên Phân Thần Kỳ tu vi, các môn phái khác, đại thể là ba Phân Thần Kỳ đệ tử, hai người Xuất Khiếu hậu kỳ đệ tử, mà Thanh Phong Các cũng không tệ, bốn người Phân Thần Kỳ, một người Xuất Khiếu hậu kỳ.

Có thể thấy được, tại trong đồng đảo nhất lưu môn phái, Thủy Vân Các cùng Thanh Phong Các còn muốn cường hơn một ít, tối thiểu, bọn họ tại tam đại đệ tử mỗi lúc càng mạnh hơn một ít, đương nhiên, cũng không có thể bảo chứng có số môn phái cố ý ẩn tàng, dù sao, cũng không ai mà không hề cố kỵ đem con bài chưa lật toàn bộ bày ra. Lâm Dật Phi trong lòng thầm nghĩ: "Nguyên lai Thanh Phong Các chúng ta cũng lợi hại như vậy a!"

Quét một vòng, chân chính có thể khiến Lâm Dật Phi đập vào mắt, chỉ có ba người, đó là tam đại đỉnh cấp môn phái đệ tử đích truyền.

Đem mọi người lọc ra, Lâm Dật Phi bắt đầu cẩn thận mà quan sát ba người này.

Một người phía sau Kiếm Tiên Tôn Vinh Lâm, tướng mạo giống nhau, thuộc về cái loại nhìn thoáng qua tuyệt đối không lưu lại ấn tượng, người này cho hẳn cảm giác cùng ngày trước hẳn vô ý cứu Ngự Kiếm Môn đệ tử Tôn Chính Nguyên tương tự, nghĩ đến hẳn là cùng một phái, chính là nguyên nhân được hun đúc tương tự. Lâm Dật Phi có thể nhìn ra được, người này tu vi đã tới Phân Thần trung kỳ đỉnh phong, một bước nữa, liền có thể trở thành Phân Thần hậu kỳ cường giả.

Lúc này, Ngọc Dương chân nhân vẫn đang nói đều đều, Lâm Dật Phi nghĩ vô luận lão nói cái gì, đều đối với mình là râu ria, cũng sẽ không cần phải nghe, bất quá, Ngự Kiếm Môn gã đệ tử này dáng dấp cũng hết sức chăm chú, phảng phất như là bị Ngọc Dương chân nhân nói thật hấp dẫn vậy. Lâm Dật Phi suy đoán, người này nhất định là một người qua loa, người hào sảng thẳng thắn.

Rồi đem ánh mắt nhìn về phía sau Vũ Thu đạo trưởng người họ. Đồng dạng cũng là Phân Thần trung kỳ đỉnh phong tu vi, nhưng hẳn cấp cho Lâm Dật Phi cảm giác cũng không có như gã trước đệ tử Ngự Kiếm Môn kia cường, bất quá, Lâm Dật Phi có thể từ trên mặt hẳn thấy hai chữ, đó chính là "Khôn khéo". Hẳn suy đoán, cái người này nhất định là Từ Hà Quan cường điệu bồi dưỡng thành người nói nghiệp, mà cái trước đệ tử Ngự Kiếm Môn kia, lại chỉ có thể là một người phụ trợ, mà không phải người lãnh đạo.

Cuối cùng, Lâm Dật Phi đem lực chú ý tất cả đều tập trung tới trên người thanh niên phía sau Ngọc Dương chân nhân.

Cái người này, đó là nhi tử duy nhất của Ngọc Dương chân nhân cùng Lãnh Nguyệt Các chủ, Tàn Quan, cũng là trẻ tuổi trong toàn bộ ở đây, ngoại trừ Lâm Dật Phi ra người duy nhất Phân Thần hậu kỳ cao thủ. Hẳn cấp cho Lâm Dật Phi ấn tượng đầu tiên là quá đẹp. Đúng, quá đẹp, bởi vì hẳn đẹp trai đến không có từ gì có thể hình dung, suy nghĩ thật lâu, Lâm Dật Phi cũng chỉ là có thể nghĩ đến từ đẹp nhất.

Nhưng mà, Tàn Quan tuy rằng rất đẹp, nhưng hẳn cũng tuyệt đối không phải là gã mặt trắng. Tu Chân Giới công nhận là đệ nhất nhân trong giới trẻ tuổi, không có thể như vậy tùy tiện tiện tiện là có thể gọi, thể nhưng kinh qua vô số lần luận bàn khiêu chiến, lựa chọn từ đám thiên tài môn phái thăng lên, với hẳn hiện tại tu vi, thậm chí trong một ít môn phái hàng nhị đại đệ tử, đều có thể bài danh ở trên.

Bất quá, hiện hôm nay, có Lâm Dật Phi xuất hiện, hẳn năm ấy đệ nhất nhân xưng hào sộ là có chút... hơi.

Đem toàn bộ đệ tử uy hiếp có niên kỷ nhỏ đều nhìn một lần, Lâm Dật Phi liền không có hứng thú nhìn xuống phía dưới nữa.

Kỳ thực, hẳn phải làm như vậy, cùng lúc là xuất phát từ lòng hiếu kỳ, phải biết những... đại phái đệ tử truyền nhân này đều là có cái gì tu vi, mà là trọng yếu nhất, hẳn còn là vì Hàn Tuyết Nhi. Hàn Tuyết Nhi hiện tại cũng có Phân Thần trung kỳ tu vi, nếu như lên đài, có thể thắng được nàng, tuyệt đối có thể đếm được trên đầu ngón tay. Vì thế mà Lâm Dật Phi phải nhìn mấy đệ tử trẻ tuổi này một lần, chính là sợ Hàn Tuyết Nhi chọn sai đối thủ, đến lúc đó sẽ có hại.

Bất quá, phần lo lắng của hẳn hiển nhiên có chút dư thừa. Luận nhân lực, Thanh Phong tán nhân sống gần nghìn năm, thấy được tuyệt đối so với Lâm Dật Phi thông thấu hơn nhiều, hẳn như thế nào có khả năng để nữ nhi mình có hại chứ?

Lúc này, Ngọc Dương chân nhân còn đang cùng mọi người thương thảo đến chuyện ba ngày sau nghênh tiếp yêu ma lưỡng giới, đối với điều này, Lâm Dật Phi vẫn là không có hứng thú.

Nhàn lại vô sự, hẳn bắt đầu quan sát cái đại điện này. Mà trong đại điện rõ ràng nhất, không thể nghi ngờ là tranh vẽ thác nước từ trên núi chảy xuống. Vì thế, Lâm Dật Phi liếc mắt liền phát hiện ra bức họa.

Nhưng mà, chỉ lơ đãng liếc mắt, nhất thời Lâm Dật Phi cũng không cố định ở tại một chỗ.

Ngay vừa lúc, hẳn lơ đãng nhìn lướt qua thác nước trong bức tranh, hẳn đột nhiên phát hiện, màng thác nước tự nhiên động đậy. Lâm Dật Phi hai mắt trở nên tròn tròn, tại trong mắt hẳn, bức tranh này tự nhiên thực sự sống lại.

Chậm rãi, trước mắt Lâm Dật Phi xuất hiện một cái cảnh tượng.

Một vị lão già tay cầm một quyển sách, vừa xem, vừa gật đầu, thỉnh thoảng lại còn cười ra tiếng. Bên cạnh Lão già, một gốc cây đại thụ ngạo nghễ đứng thẳng, như là một người gác cổng, không chút động đậy. Trên tán cây, một con chim nhỏ tuyết trắng nhàn nhả chơi đang chải vuốt lông mao của nó, đôi lúc lại kêu to vài tiếng. Phía sau Lão già, bức màng thác nước, như là thể nghìn cân, hung hăng đập xuống trên mặt đất, phát sinh tiếng vang ầm ầm long.

Lúc này, Lâm Dật Phi đã hoàn toàn dung nhập ở trong giữa hình ảnh này, Ngọc Dương chân nhân đang nói tất cả đều đã bị hắn tự động loại bỏ.

Dần dần, hắn hai mắt đã chậm rãi nhắm lại, trong đầu, cảnh tượng này một lần lại một lần hiện lên, bên tai, tiếng cười lão già, người chim tiếng kêu to, thác nước rơi xuống đất một lần lại một lần vang lên, mà hắn, phảng phất thấy lão già trước mặt, thấy chim phía sau người, thấy trong thác nước... ..

Trên Côn Lôn đại điện, Ngọc Dương chân nhân đang nói làm sao cùng yêu ma hai phái tranh thủ được tối đa danh ngạch, bỗng nhiên, tất cả mọi người lòng có dự cảm, hầu như là cùng lúc, toàn bộ chương môn môn chủ tất cả đều đem ánh mắt nhìn về phía sau Đan Trần Từ. Nơi này, chính là Lâm Dật Phi đang nhập định.

Lúc này, tại trong mắt bọn họ, Lâm Dật Phi hai mắt tròn tròn, kinh ngạc nhìn bức tranh trong đại điện, trong mắt không có một chút khoảng cách. Mà hắn toàn thân cũng có một cỗ cường đại năng lượng ba động, ở đây người người nào không phải là hạng người tu vi cao thâm, liếc mắt đã nhìn ra, lúc này, Lâm Dật Phi chung quanh thân năng lượng tuyệt đối không dưới Hợp Thể Kỳ.

Biến hóa này khiến tất cả mọi người thất kinh, bao gồm cả Đan Trần Từ đứng trước người Lâm Dật Phi.

Trước đây, tại trong mắt bọn họ, Lâm Dật Phi chỉ bất quá là một người Phân Thân sơ kỳ thiên tài phổ thông mà thôi, tuy rằng thân phận của hắn có chút bất đồng với bình thường, nhưng cũng chỉ là khiến mọi người thoáng điểm qua mà thôi, nhưng ai cũng nghĩ không ra, Lâm Dật Phi cư nhiên có thể khiến cho năng lượng cường đại ba động như thế, với hắn Phân Thân Kỳ tu vi, đây tuyệt đối là không hợp lý, mà lý do duy nhất, là Lâm Dật Phi ẩn tàng tu vi.

Bất quá, ở đây mọi người có thể nói là Tu Chân Giới trụ cột vững vàng, bọn họ còn chưa tin với Lâm Dật Phi tu vi, có thể tại trước mặt bọn họ còn có thể ẩn dấu. Vì thế, tất cả mọi người vô ý thức cho rằng, lúc này Lâm Dật Phi trên người nhất định là xảy ra cái chuyện gì bất khả tư nghị.

Tất cả mọi người không biết Lâm Dật Phi xảy ra chuyện gì, vì sao đột nhiên lại có biểu hiện như thế, giống như là tẩu hỏa nhập ma vậy, hoàn toàn không chế không được năng lượng thân thể.

Bất quá, trong mọi người, có một người cũng nghĩ tới một loại khả năng, người này đó là Côn Lôn phái chương môn, Ngọc Dương chân nhân.

Lúc này, Ngọc Dương chân nhân trong đại não đang vận chuyển thật nhanh, không khỏi nghĩ, lão liền nhớ tới chương môn đời trước cũng chính là sự phụ của lão khi trước phi thăng đối với lão có nói qua: "Ngọc Dương, bức tranh thủy mặc này chính là của tổ sư lưu lại, trong đó ẩn chứa đạo lý rất lớn, đáng tiếc, lịch đại Côn Lôn đệ tử đều xem qua bức tranh này, nhưng không có một người có thể nhìn ra trong đó chỗ ảo diệu, vì sư vô năng, cũng không thể hiểu thấu đáo, nghĩ đến hắn là đã quá mức cầu thành. Sau này, người nhất định phải thường xuyên xem nó, bất quá phải ghi nhớ kỹ không nên quá gấp, thuận theo tự nhiên là tốt rồi."

Thấy hai mắt Lâm Dật Phi nhìn chăm chăm bức tranh, Ngọc Dương chân nhân cũng hy vọng mình đã đoán sai.

Lúc này, bao gồm cả tuổi trẻ đệ tử ở bên trong, tất cả mọi người đã phát hiện dị trạng của Lâm Dật Phi. Hàn Tuyết Nhi đã hướng bên này nhảy qua, bất quá lại bị Thanh Phong tán nhân chế trụ, không thể nhúc nhích. Thanh Phong tán nhân tin tưởng, Lâm Dật Phi nếu là có chuyện, Đan Trần Từ tuyệt đối sẽ xuất thủ trước tiên, hắn liền yên tâm. Mà Ngọc Dương chân nhân cố tình muốn lên trước phá hư, cũng cảm giác có chút không đạo nghĩa, mà cách Lâm Dật Phi gần nhất Đan Trần Từ, như tựa hồ lâm vào trầm tư, vì thế, trong lúc nhất thời, tất cả mọi người chỉ là như thế nhìn, không biết nên như thế nào mà viện thủ.

Đan Trần Từ cách Lâm Dật Phi gần nhất, người khác chỉ cảm thấy tới gần chung quanh Lâm Dật Phi năng lượng đang trắng trợn ba động, phảng phất như tẩu hỏa nhập ma, nhưng Đan Trần Từ thì không phải, hắn là trước hết phát hiện Lâm Dật Phi dị trạng, vốn hắn muốn ra tay, bất quá, ngay lúc đó trong nháy mắt linh thức hắn đã nhận biết, hắn lại đột nhiên phát hiện, Lâm Dật Phi tâm cảnh như vậy cư nhiên chưa có bình thân, vì vậy, hắn đoán được, Lâm Dật Phi nhất định là từ bức họa trên tường nhìn được ra cái gì đạo lý, đến nỗi sản sinh tình ngộ.

Đây có thể tuyệt đối là một chuyện tốt, vì thế, Đan Trần Từ liền tuyển chọn trầm mặc, không để ý tới dị trạng của Lâm Dật Phi, mà hắn bất động, người khác như thế nào có khả năng động chứ? Cho dù có người muốn động, Đan Trần Từ cũng tuyệt đối sẽ không chút do dự mà ngăn cản.

Trong lúc nhất thời, trong đại điện cư nhiên trở nên yên tĩnh đến mức châm rơi có thể nghe... ..

Lúc này, trong đầu Lâm Dật Phi, ba loại thanh âm như cũ lặp đi lặp lại, mà trong mắt hắn cảnh tượng lại vẫn dừng hình ảnh tại trên một người, một cây, một chim, một thác nước.

Không biết qua bao lâu, Lâm Dật Phi rốt cục ngộ tới rồi, người cũng tốt, cây cũng tốt, chim cũng tốt, thác nước cũng tốt, chúng nó đều đang nói cho Lâm Dật Phi một việc, tự nhiên, đạo pháp Tự Nhiên, thật là thiên đạo.

Bỗng nhiên, Lâm Dật Phi hai mắt vô thần đột nhiên khôi phục lại thần thái, mà chính hắn cảm giác một lần nữa hắn mở hai mắt ra.

Lúc này, mọi người nhìn Lâm Dật Phi lần nữa, tuy rằng hắn vẫn còn đứng ở đằng kia, nhưng quanh thân hắn cũng không có một chút năng lượng, hắn hiện tại, chung quanh thân năng lượng ba động, sợ là ngay cả một người hải tử mới sinh ra đều không bằng.

Nhưng mà, đây mới là chân chính khiến mọi người kinh hãi. Ở đây mọi người, cư nhiên không ai có thể nhìn ra Lâm Dật Phi tu vi. Bất quá, kẻ ngu si cũng

biết, Lâm Dật Phi nhất định là vừa lĩnh ngộ tới cái gì rồi, mới có thể đem một thân tu vi thu nhập trong cơ thể, ngay cả những người Độ Kiếp Kỳ lão đại đều nhìn không ra.

Lúc này Lâm Dật Phi chỉ cảm thấy thân thanh khí sáng, hơn nữa tâm tình thư sướng không gì sánh được. Ngay vừa rồi, mượn bức tranh thủy mặc, hấn cư nhiên đem Liễm Tức Thuật cảnh giới cao nhất, thân dung tự nhiên hoàn toàn cảm ngộ sáng tỏ, triệt để làm được thân dung tự nhiên (thân và tự nhiên dung hợp ND).

Khi hấn nghĩ đến, đây chỉ là một lần tu vi đột phá, nhưng mà, hấn lại không biết rằng, có thể làm được thân dung tự nhiên, đó là một chuyện khó có được cỡ nào, sao lại không xem là chuyện trọng yếu.

"Ha ha, được, được, không hổ là luyện đan tông sư Đan Trần Tử truyền nhân, quả nhiên không giống người thường." Lúc này, Ngọc Dương chân nhân thanh âm đột nhiên truyền ra, khiến mọi người tất cả đều tỉnh lại.

Lúc này Ngọc Dương chân nhân trong lòng pháp phòng bất định, Lâm Dật Phi cư nhiên lĩnh ngộ tới chân đế trong bức tranh rồi, nói cách khác, Côn Lôn phái nghìn vạn lần năm qua không người nào có thể lĩnh hội trong bức tranh, cư nhiên bị Lâm Dật Phi nhanh chóng đã hiểu, đây tuyệt đối là một loại si nhục. Bất quá, cũng may không ai biết bức họa này chân chính giá trị, lại càng không đem nó liên tưởng đến trên đầu tổ sư Côn Lôn phái.

Bất quá, ngay cả như vậy, Ngọc Dương chân nhân tâm cảnh như cũ thật lâu không thể bình phục. Hô lên một câu, nhưng là vì muốn giảm bớt một chút tình tự.

"Ha ha, Ngọc Dương chương môn quá khen, nghĩ đến Dật Phi cũng là đánh bậy đánh bạ mà thôi, ha ha a, mọi người hay là nắm lấy thời gian nói chuyện chính sự a!" Ở đây muốn nói cao hứng nhất, không phải Đan Trần Tử cùng Thanh Phong tán nhân thì là ai, Thanh Phong tán nhân ở cách xa, cũng không nói, mà Đan Trần Tử thì ở rất gần a. Hấn thật sự là không nghĩ tới, Lâm Dật Phi tu luyện thiên phú cư nhiên như vậy rất cao, cư nhiên chỉ là nhìn một bức tranh, là có thể có điều đột phá, đây tuyệt đối là tượng trưng cho thiên tài.

"Ha ha, như vậy rất tốt." Ngọc Dương chân nhân cường chế nổi lòng pháp phòng, lại bắt đầu nói lên việc nghênh tiếp yêu ma hai phái. Bất quá, mấy người chương môn Các chủ đã phát hiện, cùng trước so sánh, Ngọc Dương chân nhân như là có nhiều tâm sự.

Bạn đang đọc truyện *Vô Cực Kiếm Tiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.